

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ג
חלק רכ"ט

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת
וְהַתְּעוּרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שְׂיֵהיֶה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמּוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלְאָ אֲשֶׁר כָּל רוֹז לֹא אָנִים לִיה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהֱרַר הַקְּדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ כֹּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ רַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹו שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שְׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹו מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פָּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אַמְיָרָה וְאַמְיָרָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפְקֵ לְרֹעַב נַפְשֶׁךָ וְנַפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזִרְחַ בְּחֹשֶׁךְ אוֹרָךְ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מְחַשְׁבָּה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִינוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֵיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחְשְׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתְבֵין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתַּב סִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחְשְׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מְטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ", "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבעולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלוש בין אדם לקונו, ושלוש בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלוש לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שזוכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכנינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

תתקכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגָּדוֹלִים
בְּמוֹנָסִי, הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

רַבְּנוּ ז"ל לְקֹדֶם שֵׁיבְרָא מְבָרְסָלָב לְאוּמָן לְהַסְתַּלַּק שָׁם, בְּעֵת שֵׁיבְרָא מִפְּתַח
בְּבֵית לְעֹלוֹת עַל הַעֲגָלָה, עָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְהֵנִיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, וְאָמַר
לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּרָאוּ לְהַתְקַבֵּץ יַחַד וּלְהַתְפַּלֵּל יַחַד, וְאִם תִּתְפַּלְלוּ בְּכּוֹנֵה,
תּוֹכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכָאן אֲלֵיכֶם, (עֵין חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן קפ"ז), וְזֶה יִסוּד מוֹסֵד
בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ, שְׁכָל הַמְּתַפַּלְלִים צְרִיכִים לְהַחְזִיק אֶת עַצְמָם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה,
אַחֲרֵי וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמַר חֲזֵק, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שׂוֹמֵחַ שֶׁפִּתְחֵתֶם
בֵּית הַמְּדֻרָשׁ חֲדָשׁ, לְהַתְפַּלֵּל יַחַד, וּלְהַתְקַבֵּץ יַחַד בְּשִׂיחַת חֲבָרִים, וְלִחְזֵק אִישׁ
אֶת רַעְהוּ.

שְׁתֵּי יְסוּדוֹת עֲקָרִיּוֹת יֵשׁ וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ, וְרַק כֵּן יֵשׁ לְבֵית
הַמְּדֻרָשׁ קִיּוּם, וּמְשִׁיכָה שְׁכָל הַשְּׂכֵנִים יִרְצוּ גַם כֵּן לְהַצְטָרֵף לְהַתְפַּלֵּל עִמָּכֶם.

א, לְהַחְזִיק זְמַן, זֹאת אוֹמְרַת הַצְּלַחָה שֶׁל בֵּית הַמְּדֻרָשׁ הִיא כְּשֶׁמְתַפַּלְלִים
בְּזְמַן שְׁקָבְעוּ, וְלֹא מְאַחֲרִים אֶפְלוּ דְקָה אַחַת, וְזֶה יִסוּד מוֹסֵד שֶׁל בֵּית הַמְּדֻרָשׁ,
וְזֶה הָיָה הַקְּפָדָה אֶצֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְדַעַת תָּמִיד אֲשֶׁר "זְמַן זֶה זְמַן", וְאִין
תּוֹרֵץ לְאַחַר כִּי יִשְׁנָתִי וְכוּ', אוֹ הֵייתִי עֶסוּק וְכוּ', זְמַן תְּפִלָּה לְחוּד, זְמַן עֶסְקִים
לְחוּד, כְּשֶׁמְגִיעַ זְמַן תְּפִלָּה צְרִיכִים לְהַפְסִיק אֶת הַכֹּל, וְלִבּוֹא לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן
דִּיקָא.

ב, צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְדַבֵּר בְּאַמְצַע הַתְּפִלָּה וּבְאַמְצַע קְרִיאַת
הַתּוֹרָה, שְׁמָאֵד מְאֹד הַקְּפִידוֹ עַל זֶה בְּזִהְרַת הַקְּדוּשׁ, כְּמוּבָא (תְּרוּמָה קל"א:;) וּמֵאֵן
דְּאַשְׁתַּעֲי בְּבִי כְּנִישְׁתָּא וְוִי לִיָּה דְאַחְזִי פְּרוּדָא וְוִי לִיָּה דְגָרַע מְהִימְנוּתָא וְוִי
לִיָּה דְלִית לִיָּה חוּלְקָא בְּאַלְהָא דִּישְׂרָאֵל דְאַחְזִי דְלִית לִיָּה אֲלָהָא. וְלֹא אֲשַׁתְּכַח
תָּמָן וְאַנְהִיגָ קְלִנָּא בְּתַקִּיפָא עֲלָהָ; [וְמִי שֶׁמְדַבֵּר בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ אוֹי לוֹ שְׁמֵרָאָה
פְּרוּדָ, אוֹי לוֹ שְׁגוֹרַע מְהֵאֲמוּנָה, אוֹי לוֹ שְׁאִין לוֹ חֵלֶק בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי מְרָאָה

שְׂאִין אַלּוֹךְ וְהוּא אֵינוֹ נִמְצָא שָׁם, וְלִכֵּן הוּא לֹא מִפְּחַד מִמֶּנּוּ וְנוֹהֵג בְּבִזְיוֹן בְּתַקּוֹן הָעֲלִיוֹן שְׁלֹמֶעֱלֶה].

אם תחזיקו בשתי היסודות האלו, על ידי זה המנין שלכם יצליח מאוד, וכן השכינה תשרה ביניכם, וממילא יהיה כח המושף להמשיך גם את השכנים להצטרף להתפלל עמכם, אנשים אוהבים בית המדרש שמחזיקים שמה את הזמן, ויודעים שזמן זה זמן, וכן שנוהרים לא לדבר באמצע התפלה ובאמצע קריאת התורה.

העקר שתהיו תמיד שמחים ועליזים, ולרקד אחר כל תפלה כמנהג אנשי שלומנו.

הקדוש ברוך הוא יצליח את דרככם, ותחזיקו את עצמכם ביחד, ותזכו להמשיך את רבנו ז"ל אליכם, וזכרו היטב שהוא נמצא רק במקום שמדברים ממנו ז"ל.

המאחל לכם הצלחה מרבה

תתקט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א פסלו התשע"ג
שלום וברכה אל המלמד היקר לי מאד ... גרו יאיר

הנה אנחנו מתקרבים לימי חגכה הקדושים, שהם ימי חנוכה, כי כף מובא מצדיקים שחגכה הוא על שם חנוכה, לחנוך את הילדים, כי זה לעמת זה הינונים לקחו את עצמם העקר על ילדי ישראל, ואמרו חכמינו הקדושים: (בראשית רבה, פרשה ב', סימן ד') "וחשך" זה גלות יון שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזרותיהן שהיתה אומרת להם כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלקי ישראל; ושמעתי אחד מאנשי שלומנו שעוד היה באומן בשנת תר"ע, ושם שמע מזמן אחד שעוד היה מתלמידי מוהרנ"ת ז"ל, שאמר: מה דוקא רצו לחקק על קרן השור? אלא חכמינו הקדושים אמרו (שבת ל"ו) שקרן השתמשו לגמע בו מים לתינוק, (הינו עשו מזה בקבוק לתינוק) ששטה מהמקום הצר, זאת

אומרת שחקקו כבר על הבקבוק של התינוק, שהוא יראה בעת שהוא יונק ושותה חלב או מים מהקרן שכתוב "אין לכם חלק באלקי ישראל", הינו שאצלם הלך בנפשם שאפלו תינוק של ישראל יכנס בו מינות, ולכפר בכל, כי הם גזרו שישכח שמו יתברך מפיהם של ישראל, כמאמרם ז"ל (ראש השנה י"ח:): שגזרה מלכות יון גזרה שלא להזכיר שם שמים על פיהם וכשגברה מלכות חשמונאי ונצחום התקינו שיהיו מזכירין שם שמים אפלו בשטרות; הינו זה לעמת זה אפלו על סתם שטר, להזכיר את שמו יתברך, כי הינוים החשיכו עיניהם של ישראל, להוציא להם כל זיק של אמונה בו יתברך, ובפרט של הנער, ולכן דיקא חנכה שזה חג החנוכה, לחנך את נשמות ישראל, ולהאיר את עיניהם באמונה הקדושה, ולכן עכשו זה הזמן שכל מלמד ומורה שיעשו חשבון הנפש, האם הם עושים מלאכתם באמונה וכו', כי הרי מסרו בידיהם את ילדי ישראל, ולכן עליך לדעת שחנוך זה מעבודות הכי קדושות, זה לא סתם איזה עבודה להיות מלמד או מורה, מפני שאין לי פרנסה, חנוך זה אמנות קדש הקדשים, לחנך את בני ובנות ישראל באמונה פשוטה בו יתברך, ולכן על כל מלמד ועל כל מורה מנח החוב לשמר על נשמות ישראל שמסרו בידיהם, לא כל אחד יכול להיות מלמד או מורה, כי לילדים צריכים המון המון סבלנות, ולהראות להם המון אהבה, כי הילדים הם מאד רגישים, ובפרט כשבאים ממשפחות הרוסות, אזי הם מחפשים את החם והאהבה מהמלמד או מהמורה, ולכן חוב על כל מלמד או מורה לשמר מאד מאד על היהלומים האלו שנתנו להם ללמש וכו'.

מלמד או מורה אסור להם בשום פנים ואפן להשפיל תלמיד או תלמידה, מה שאמרו חכמינו הקדושים: (ברכות י"ג:): נח לו לאדם שיפיל עצמו לתוך כבשן האש ואל ילבין פני חברו ברבים; וזה נאמר בגדול ובמבגר וכו', על אחת כמה וכמה באין ערך כלל, להשפיל תלמיד או תלמידה זה העוון הכי חמור שרק יכול להיות, כי מלמד או מורה שעושים צחוק מתלמיד או תלמידה, עושים לו צלקת בנפשו שנשארו לו על כל החיים, והוא נעשה בעל מום נפשית, רואים הרבה פעמים מלמד או מורה שהם עצבנים וכו', מוציאים את העצבים שלהם על איזה תלמיד, או על איזה תלמידה וכו', ולא קולטים שבשעת מעשה מבזים את הילדים, וזה נשארו להם צלקת על כל

החיים, והרבה פעמים המלמד או המורה מחקים בפרצופים את התלמיד או את התלמידה, וכל הכתה צוחקת וכו', שזה אכזריות שאין כמוהו, והמלמד או המורה חושב שזה צחוק, עשה דבר חכמה וכו' וכו', בו ברגע שהוא הרג את התלמיד או את התלמידה, ולכן מלמד או מורה צריכים מאד מאד לשמר על נפשות היקרות שמסרו בידיהם, את היהלומים הכי יקרים שמסרו בידיהם ללטש, ולא בחנם שאמרו חכמינו הקדושים: (בבא בתרא כ"א:) עושה מלאכת ה' רמיה, זה מלמד שמניח את התלמידים, ועוסק במלאכתו, הינו שמזניח את התלמידים, ועל זה כתב הרמב"ם: (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה, הלכה ג') מלמד התינוקות שהוא מניח התינוקות ויוצא או שהוא עושה מלאכה אחרת עמהן או שהוא מתרשל בלמודן הרי זה בכלל ארור עושה מלאכת ה' רמיה לפיכך אין ראוי להושיב מלמד אלא בעל יראת מהיר לקרות ולדקדק: ומובא בשלחן ערוך (יורה דעה, סימן רמ"ה, סעיף ט"ז) "ואין למלמד להיות געור בליזה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמד, וכן לא יתענה או לעצר במאכל ובמשטה או לאכל ולשתות יותר מדאי כי כל אלו הדברים גורמים שלא יוכל ללמד היטב וכל המשנה ידו על התחוננה ומסלקין ליה"; ולכן כל מלמד ומורה צריכים מאד מאד לשמר על דבר זה יותר מהכל, לא להשפיל ולא לבזות שום תלמיד או תלמידה, ומכל שכן לא לנקם בהם, כשיש להם איזה דין ודברים עם ההורים, כי זה רציחה ואכזריות הכי גדולה שרק יכול להיות, ומי שמבין בחנופה, אף פעם לא ינקם בהתלמיד או בהתלמידה אם יש לו איזה דין ודברים עם ההורים, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה זהיר מאד מאד על כל תלמיד ותלמידה, ושיהיה לך סבלנות גדולה מאד אליו, אחרת אתה לא יכול להיות מלמד וכו', ואף שאני יודע שזה מאד קשה, אבל אף אחד לא אמר לך שלהיות מלמד זה עבודה קלה וכו', זה לא סתם כלי לפרנסה, זה עבודה הקשה שבמקדש, אבל מקבלים על זה שכר ממנו יתברך באין ערך כלל, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ח:) על הפסוק: (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים כפוככים לעולם ועד" - אלו מלמדי תינוקות; והפירוש הפשוט הוא: כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספור, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחדירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו על

עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדולה בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

אני מאד מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבה, ודע לה שהתלמידים הם הילדים שלה, כמאמרם ז"ל (סנהדרין יט): כל המלמד בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו, ולכן דיקא עכשו כשנכנסים ימי חנכה הקדושים, תקבל על עצמך לחנך את בני ישראל במסירות נפש הכי גדולה, כדי שלא יכנס בהם תרבות יון הרשעה, ובזכות זה ננצל מכל מיני מחבלים ומשחיתים וכו', וכבר אמרו חכמינו הקדושים (קלה רבתי פרק ב) בכל יום מלאך יוצא מלפני הקדוש ברוך הוא לחבל את העולם, כיון שהקדוש ברוך הוא מסתכל בתינוקות של בית רבן, מיד נהפך פעם לרחמים, ולכן זה דבר גדול מאד ללמד תינוקות של בית רבן, ולהחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

תתקל.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א פסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבה.

מאד מאד כואב לי הספור שכתבת וכו', ואני אטפל בהדברים האלו מה שיותר מהר, הקדוש ברוך הוא יעזר שנהיה שליחים טובים ונעשה את מלאכתנו באמונה.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'ר'א ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדרך היומי

של היום שבת ס"ג. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מביין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראא איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראא מה לפניך.

תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו', וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן. חלק ב, סימן י" מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתקלא.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א פסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש שאת מכניסה עכשו למען מטה הבחירות שלנו "ברסלב למען ש"ס", ומי יתן שתוכלי לעזור עוד הרבה נשים מנשות אנשי שלומנו, שיתנדבו למען זה, כי הגיע הזמן לעשות סוף וקץ לכל הגזענות הארורה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליחי בגדול.

בכלל טוב להנשים לצאת מהבית ולהתאורר קצת ושיהיו עסוקות.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות

בשמתה, כי השמתה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמתה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וקמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מקם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמתה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמתה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתקלב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א פסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

היה טוב מאד שתבקשי את הרופא דוקטור ... שהוא טפל עמי והיה שליח טוב לרפאות אותי, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך רפואה שלמה, ואל תדאגי, העקר תקני לעצמך מדת הסבלנות, וזה יסוד גדול מאד מאד בחיי יום יום, כי בלי סבלנות אי אפשר להתקיים כלל.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמתה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמתה, כי השמתה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמתה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך,

והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וקמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתקלג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א פסלו התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מנסה כבר כמה ימים להתקשר אליך, או שהחלפת טלפון, או שאתה לא מגביה הטלפון, השארתי לך כמה הודעות נחוצות.

בענין השדוף, בודאי תגמר את זה בכי טוב, כי אם היא רוצה אותך, שיהיה בסימן טוב ובמזל טוב, כי התורה הקדושה אומרת: (בראשית ב' י"ח) "לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו", ולכן אני מאד מעורר אותך שתעשה את השדוף, רק תבדק אם היא בריאה נפשית וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שיגמר בכי טוב.

אם יש לך פלאפון חדש, תכתב לי את המספר שלך.

עכְשׁוֹ הִדְפִּיסוּ אֶת כָּל הַיְרוּשָׁלַּמִּי עִם פְּרוּשׁ הַמְּאֹרַע עַל יְדֵי ר' ... זֶה עֲשָׂרִים וְאַחַד חֻלְקִים, תִּבְרַר לִי כִּמָּה עוֹלָה הַסֵּט הַכִּי גְדוֹל, כִּי רְצִיתִי סֵט כְּזֶה.

נָא וְנָא תִּהְיֶה חֲזֵק בְּלִמּוּד דְּרַף הַיּוֹמִי, כִּי דְרַף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשׁ, כִּי גְמ'ר'א' רָאשֵׁי תְבוֹת אַרְבְּעָה מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גְבֻרִיאַל, מִיכָאֵל, ר'פֶּאֵל, אִוְרִיאַל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמְדִים דְּרַף גְּמָרָא, נִשְׁמְרִים מִכָּל מִינֵי מִזִּיקִים, הַדְּרַף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת ס"ג. תַּעֲשֶׂה מַה שְׁתַּעֲשֶׂה, אָבֵל דְּרַף גְּמָרָא תִּלְמַד אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, אִם אֲתָהּ לֹא מִבִּין, כְּמֵאמְרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגִרְסַי אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר; הַלּוֹאֵי שְׁתַּצִּיחַ אֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אִיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יִבִּיא לָךְ, וְכִלְלֵךְ זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כָּל זְמַן שִׁיְהוּדִי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאָר יְהוּדִי יִרְאֵ שָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטִלְן וְרָאָה מַה לְפָנֶיךָ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלֶתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ף מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֲזֵק לְהַפִּילוֹ בְּעַצְבוֹת וּבְמַרְרֵי וּבְדַפְאֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁמִכְנִיס בּוֹ וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בַחֲיִנְתּוֹ וְעִנְיָנוֹ, וְלִכֵּן אֲתָהּ מְכַרַח לְעִשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שְׁתִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמּוֹ שְׂאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י"י) מַה שְׁבַנֵּי אָדָם רַחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֲסִרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מִהַשְׁמַחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּעֲנֶה לִּי מַה שְׁיִוְתַר מֵהָר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתקלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, כ"א כֶּסֶל הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנַכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי כְּדַאי לָךְ לַפְּנוֹת אֶל הַרֹפֵא דוֹקטוֹר ... שְׂרַפָּא לִי אֶת הַכְּתָף, וְהוּא שְׁלִיחַ טוֹב, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוֹת שְׂדוּאָגִים לְמִשְׁפָּחוֹת עֲנִיּוֹת שְׁיִהְיֶה לָהֶם עַל שַׁבָּת, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תַּעֲסִקֵי בְּזֶה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתקלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, כ"א כְּסֵלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לָךְ שְׂאֵתָה אוֹמֵר שְׁעוֹר לְהִבְנֹת שֶׁל הַסְּמִינָר, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (בְּמִדְבַר רַבֵּה, פְּרָשָׁה י"א, סִימָן ה') "וַיִּשְׁמְרֵךְ" בְּבִנּוֹת שְׁצָרִיכוֹת שְׁמִירָה; וּבִפְרָט בְּנֹת גְּדוּלוֹת צְרִיכוֹת שְׁמִירָה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָטֵי פְּרֻטִיּוֹת בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהַכֹּל הִפָּקֵר וְכוּ'.

בְּעֲנִין הַשְּׂדוּף שֶׁל בְּנֵךְ ... נְרוֹ יְאִיר, הָאֲבָא וְהָאֵמָא מְסַכְּמִים כְּכֹר מְאֹד מְאֹד, אֲבָל הַבְּחוּרָה לֹא מְסַכְּמָה, כִּי הִיא אוֹמֶרֶת שֶׁהוּא מְדַבֵּר עֲבְרִית וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבָקְרוּב מְאֹד יִמְצָא אֶת זְווגוֹ מִן הַשָּׁמַיִם.

מֵה אִמֵּר לָךְ! זֶה קְרוֹב לְאַרְבָּעִים שָׁנָה שְׂאֵתָה מְסֻתּוֹבֵב סְבִיבֵי וְכוּ', וְתִהְיֶה לְאֵל, נִתְקַיֵּם אֲצִלִּי מֵה שְׂאָמֵר רַבְּנוּ ז"ל בְּסוּף יָמָיו לְאַחַד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲבָרְמ'ל מִיר הָאֲבֵן דְּאָךְ עָפִיס אוֹיף גַּעֲטָאן אוֹיף דְּעַם עוֹלָם, מִי הִיָּה מְאַמִּין שְׁבַמְדַּבֵּר שְׁמֵם מְקוּם שֶׁהַעֲבִירוּ עַל הַדַּת וְכוּ' וְכוּ', שְׁיִהְיֶה כְּכֹר אַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וְכֹל הַמוֹסְדוֹת שֶׁל לְמַעְלָה מְאַלְף יְלָדִים בְּן יָרְבּוּ, וְאֵם הִיָּה

דירות, היו נכנסים בלי גזמא לכל הפחות עוד אלפים משפחות, ותהלה לאל, הקהלה חזקה, יעזר הקדוש ברוך הוא הלאה.

העקר כשיש משהו לתקן, תרשם לי תכף ומיד כדי שאני אעמד על המשמר, כי אין אצלנו הפקרות כלל, ואני עומד על זה מאד מאד חזק.

אין לתאר ואין לשער זכותך בשמים, זה אי אפשר להסביר בעל פה ומכל שכן בכתב, כשמחזירים בנשמות ישראל אמונה, דבר זה מאד מאד חשוב בשמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתקלו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים להסביר לך את מעלתך בשמים, כי שם מאד מאד חשוב רק דבר אחד, איך שמחזירים אמונה פשוטה בילדי ישראל, וזה אי אפשר להסביר בשכל אנושי, איזה שקר מלמד ומחנך מקבל על זה, והעקר שהוא בעצמו זוכה לילדים טובים, וזה השקר הכי גדול שרק יכולים לקבל.

בענין אלתרניה שלך וכו', היה טוב שתשאל את דוקטור ... שהוא ממחה בדברים כאלו, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך שליח טוב.

עם תלמידים צריכים ללכת רק בטוב, כמו שרבנו ז"ל הזהירנו, שאם הולכים אתם בטוב, מצליחים יותר משהולכים ביד קשה.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה, ותרוה רב נחת דקדשה מכל

יוצאי חלציה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שהשדוף לבנה ... גרו יאיר
יצא מכח אל הפעל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתקלו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א פסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

הנני מברך אתכם בכרכת מזל טוב חמה ולבכית על הלדת הבן, אני
מאד מאד שמח שהכל עבר בקלות, יעזר הקדוש ברוך הוא שתגדלו את כל
ילדיכם בקלות מאד.

לדעתי לתת את השם להתינוק אחר צדיק גדול, סנדק לתת לאחד
מההורים, או האבא של האשה או האבא של הבעל, ואת הברכות לתת גם
כן לאבא, או האבא של האשה או האבא של הבעל, וכן כסא של אליהו
לכבוד אחד מהמשפחה, והקדוש ברוך הוא יעזר שהברית יהיה בעתו ובזמנו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

תתקלח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב, כ"א פסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתשמר על התלמידים ובפרט אלו שהיו
בהתלמוד תורה, תדאג שהם יבואו כל יום, כגון ... גרו יאיר, ... גרו יאיר,
... גרו יאיר, ... גרו יאיר, כי אנחנו צריכים לקרב יותר את הקרובים מאשר

הַרְחֻקִים, כִּי חָבַל מְאֹד מְאֹד עֲלֵיהֶם שְׁלֵא יִלְכוּ לָנוּ לְאֲבוֹד, וְדַעַת לְנִבּוֹן שְׁעַם טוֹב פּוֹעֲלִים הֶרְבֵּה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר פּוֹעֲלִים עִם יָד קָשָׁה.

אֵינן לְתֹאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁלָּךְ בְּשָׁמַיִם, בְּזֶה שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּחַנוּךְ, כִּי בְּשָׁמַיִם מְאֹד מִתְחַשְּׁבִים עִם זֶה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא בַתְּרָא ח:) עַל הַפְּסוּק: (דְּנִיאל י"ב) "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד" אֱלוֹ מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשוּט הוּא, כְּמוֹ שְׁלֵא יִכּוֹלִים לְסַפֵּר אֵת הַכּוֹכָבִים, כִּי הֵם לְאֵינן סְפוּרָה, כִּךְ אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֵת גְּדֹל הַשְּׂכָר שֶׁל מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת שְׂמַחְדִּירִים בָּהֶם אָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וּבַפְּרָט עַכְשָׁו שֶׁהָעָרֵב רַב לְקַחוּ אֵת עֲצָמָם לְעַקֵּר אֵת הָאָמוּנָה פְּשוּטָה מְנַעֲרֵי וּמְבַנּוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁהוּא עֹכְשׁוֹ מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּמְחַדֵּיר בָּהֶם אָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזִכְרוֹתוֹ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, עַד שֶׁאֵינן יְכוֹלִין לְסַפֵּר אֵת הַזְּכוּתוֹ שְׁלוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֵת הַכּוֹכָבִים.

נָא וְנָא תִהְיֶה חֲזֵק בְּלִמּוּד דְּף הַיּוֹמִי, כִּי דְף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשָׁא, כִּי גְמ'ר'א' רַאשֵׁי תְבוֹת אַרְבְּעָה מְלֹאכֵי הַשְּׁמִירָה גְּבִרְיָאֵל, מִיְכָאֵל ר'פֶּאֵל, אִוְרִיאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוּמְדִים דְּף גְּמָרָא, נְשָׁמְרִים מְפָל מִיַּי מִזִּיקִים, הַדְּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת ס"ג. תַּעֲשֶׂה מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אָבֵל דְּף גְּמָרָא תְּלַמֵּד אֶפְלוּ בַּגְּרָסָא, אִם אֵתָה לֹא מְבִין, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לְגָרַס אִינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאֵמֵר; הַלּוֹאֵי שְׁתַּצִּיַּת אוֹתֵי בְּזֵה, וְתִרְאֶה אִיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לָךְ, וְכִלְלֵה זֶה תִּקַּח בְּיַדִּיךָ, כֹּל זְמַן שֶׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֵת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאֵר יְהוּדֵי יִרְאֵ שָׁמַיִם, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָּן וְרֹאֵה מַה לְפָנֶיךָ.

תַּעֲשֶׂה כֹּל מַה שְׁבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ך מ"ם עוֹבֵד עַל כֹּף אָדָם כֹּל כִּךְ חֲזֵק לְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמֻכְנִים בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כֹּל אֶחָד כְּפִי בַחֲיִנְתּוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלָכֵן אֵתָה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כֹּל מִיַּי פְּעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֵת הַדַּעַת לְגַמְרֵי, וְכְמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק ב', סִימָן י") מַה שְׁבַנֵּי אָדָם רַחֲוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֻמַּת חֲסוֹרוֹן יְשׁוּבַת הַדַּעַת,

וְלָמָּה אֵינן יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מִהַשְׁמָחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיִוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְאָז תִּזְכֶּה לַגְּדִלוֹת הַמוֹחִיזִין, וּכְבֹר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוּם דָּבָר.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"א פְּסָלוֹ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבִלָנוֹת, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בָּא
לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זָכַר מִה שֶׁאָמַר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ: (אָבוֹת, פָּרָק ה') "לְפֹּם צַעֲרָא
אֲגָרָא", וְדַע לְךָ כִּשְׂאָדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזָה אֶפְלוּ שֶׁנִּמְצָא בְּמִדּוֹר
הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטָל וּמִבְטָל אֶל הָאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדַרְךָ
כָּלֵל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוּת, אָדָם צָרִיךְ לְבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא
יְהִי לּוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוֹ תַרְעֻמַּת עַל אֲשֶׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֻלָּה,
כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבִשׁוֹר מִבִּשְׁרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי
מֵאִישׁ לִקְחָה זֹאת".

נָא וְנָא תַהֲיֶה חֶזֶק בְּלִמּוּד דְּךָ הַיּוֹמִי, כִּי דָךְ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשָׁךְ,
כִּי ג'מ'ר'א' ר'אשִׁי תְבוֹת אַרְבַּעָה מִלְּאֲכִי הַשְׁמִירָה ג'בְּרִיאֵל, מ'יכָאל, ר'פָּאֵל,
א'וּרִיאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמֵדִים דְּךָ גְּמָרָא, נִשְׁמְרִים מִכָּל מִינֵי מִזִּיקִים, הַדָּךְ הַיּוֹמִי
שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת ס"ג. תַעֲשֶׂה מִה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל דָּךְ גְּמָרָא תִלְמַד אֶפְלוּ בְּגִרְסָא,
אִם אַתָּה לֹא מִבִּינ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגִרְסֵי אִינִישׁ וְאִף עַל
גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יַדַּע מֵאִי קָאָמַר; הַלּוֹאֵי שֶׁתַּצִּיַּת אוֹתִי בְּזָה, וְתַרְאֶה
אִיזָה יִשׁוּעוֹת זֶה יִבִּיא לְךָ, וּכְלָל זֶה תִקַּח בְּיַדֶּךָ, כֹּל זְמַן שֶׁיְהוּדֵי מְדַפְּדֵךְ אֶת
הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׁאַר יְהוּדֵי יִרָא שְׁמִים, וְלָכֵן אֵל תַּהֲיֶה בְטָלָן וְרֵאָה מִה לְפָנֶיךָ.

תַעֲשֶׂה כֹּל מִה שֶׁבִּיכְלָתְךָ רַק לַהֲיִוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם עוֹבֵד

עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֲזָק לְהַפִּילוֹ בְּעֵצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבִדְכָאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמֻכְנִיס בּוֹ וְכוּ', כָּל אֶחָד כָּפִי בְּחִינָתוֹ וְעֲנִינּוֹ, וְלִכְּנָן אֶתְּהָ מְכָרְחָ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתִּתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמּוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י') מַה שְׂבָגִי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִתְּחַמֵּת חֲסְרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מִהֶשְׂמַחָה, וְלִכְּנָן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין וּכְבֹר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבָר. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתקמ.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר וַיִּשָּׁב, כ"א כֶּסֶלּוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂתִּתְּאִזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֶפְלוּ שְׂזֵה בֵּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זָכַר מַה שְׂאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ: (אֲבוֹת, פֶּרֶק ה') "לְפֹנֵם צַעֲרָא אֲגִרָא", וְדַע לָךְ כִּשְׂאָדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֵה אֶפְלוּ שְׂנַמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטָל וּמִבְטָל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כָּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׂבַדְרָךְ כָּלֵל בָּא מִגֵּאוֹת וַיְשׁוֹת, אָדָם צְרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כָּל כְּלוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוּ מַשְׁהוֹ תַרְעֻמַּת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֻלָּה, כִּמוֹ שְׂפָתוֹב: (בְּרַאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזוֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת".

זָכַר גַּם תִּזְכֹּר מַה שְׂאָמַרְוּ (בְּבֵא מִצִּיעָא נט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאֵין בְּרָכָה מִצּוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֵלָא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׂנַאָמַר (בְּרַאשִׁית י"ב) "וְלֹא אֲבָרְם הִיטִיב בְּעִבוּרָה" וְהִינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, אֹקִירוֹ לְנִשְׂיִיכוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ: (תְּכַבְּרוּ וּתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׂתִתְעַשְׂרוּ)

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ט) שֶׁעֶקֶר הָעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

מוֹבָא (סֵפֶר מְנוֹרַת הַמְּאוֹר, נֶר ג' כָּלֵל ו', חֵלֶק ד', פָּרָק א') אִם הָאִשָּׁה נוֹהֶגֶת כְּרְאוּי, מְצִינָה עַל בְּעֻלָּה לְכַבְּדָהּ וּלְשִׂמְחָהּ, וְשִׁלָּא יְכַנְיַענָה יוֹתֵר מִדְּאִי, וְזֵהוּ טוֹב לוֹ, גַּם יִזְהַר שֶׁלֹּא יוֹנֶה אוֹתָהּ בְּאוֹנָאוֹת שֶׁלֹּא כְּדִין אוֹ בְּאוֹנָאֵת דְּבָרִים (דְּבָרֵי צַעַר) וְיִהְיֶה זֶהִיר בְּתַבּוּאָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ כְּדִי שֶׁלֹּא יִבּוֹאוּ לְמַרְיָכָה עַל זֶה, וְאִם יִתְנַהֵג עִמָּה כְּרְאוּי, יִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְהִשְׁכִּינָה מְגִנָּה בְּעֵדָם, וְאִם יֵאָהֲבֶנָּה כְּגוֹפּוֹ מְקִיָּם אֶת הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְהָיָה לְבִשֶׁר אֶחָד" שֶׁהִיא צָלַע מְצֻלְעוֹתָיו, וְדָרְכּוֹ לְחַזֵּר אַחֲרֶיהָ וּלְפִיָּסָהּ בְּכָל דְּבַר, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בְּמִסְכַּת נִדָּה (ל"א): שֶׁאֵלּוֹ תִּלְמִידָיו אֶת רַבִּי דוֹסְתַּאי בַּר יִנְאִי מְפַנֵּי מַה אִישׁ מְחִזֵּר עַל הָאִשָּׁה, וְאִין הָאִשָּׁה מְחִזֵּר עַל הָאִישׁ? אָמַר לְהֵם מְשַׁל לְאָדָם שֶׁאֲבָדָהּ לוֹ אֲבָדָהּ, מִי מְחִזֵּר עַל מִי? בְּעַל אֲבָדָהּ (שֶׁנֶּאֱבָר הַצָּלַע מֵהָאִישׁ) מְחִזֵּר עַל אֲבָדָתוֹ, מְפַנֵּי מַה אִישׁ מְקַבֵּל פִּיּוּס וְאִין אִשָּׁה מְקַבֵּלַת פִּיּוּס? זֶה מְמַקּוֹם שֶׁנִּבְרָא (אֲדָמָה רַבָּה סוֹפְגָת) וְזוֹ מְמַקּוֹם שֶׁנִּבְרָאת (עֵצִים קָשָׁה שֶׁל הַצָּלַע שֶׁאֵינָה סוֹפְגָת).

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֵנֵי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלָל בְּעֵדָף שִׁיְהִיָּה לָּהּ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָּהּ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּתְקַמָּא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, כ"א כְּסֵלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבָךְ.

חַס וְשְׁלוֹם אֵנִי לֹא מֵתַעֲלֵם מִמֶּךָ, אֲבָל אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין אֵנִי צְרִיךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְאֵנִי כְּבָר לֹא אוֹתוֹ מוֹהֲרָא"ש, אֵנִי חַי בְּנִס גְּדוֹל מְאֹד.

אֶת צְרִיכָה לְהִתְאַזֵּר רַק בְּסִבְלָנוֹת וּלְחַפּוֹת, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזוּב

אוֹתָהּ, רַק תִּהְיֶי חֲזָקָה בְּלִדְבַר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁזֶה הַבַּיִת מְנוּס הַיְחִידִי שֶׁיֵּשׁ לָנוּ.

רְאֵי לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמֵחָה, וְכֵל כֵּךְ קָשָׁה לְאָדָם לְהִגְיַע לְמַדַּת הַשְּׂמֵחָה יוֹתֵר מִכֵּל הַעֲבוּדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת, קֵל יוֹתֵר לְצִוּם וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְלִכְנֹן עַל שְׂמֵחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (תְּנַחֲמָא שְׁמַיִנִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם, לֹא כֹל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר, וְלֹא כֹל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחַר, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶי בְּשְׂמֵחָה כֹּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִלְכוּ כְּכַר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכִּי לִישׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י') מַה שְּׁבַנֵּי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחֲמַת חֶסְרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מִהַשְּׂמֵחָה, וְלִכְנֹן תְּמַסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְאִז תִּזְכִּי לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, וּכְבֹּר לֹא יִחַסַּר לָךְ שׁוּם דְּבַר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּתְקַמַּב.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, כ"א פְּסָלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֵי לְעוֹרֵר מִה שִׁיּוֹתֵר נְדִיבִים בְּמַפְעָלִים שִׁיתְרְמוּ אֲכָל עֲבוּר בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אֲבָרְהֵם, כִּי לֹא אֲחַרּוּנָה הַכֵּל עַל הַפְּנִים, וְלִכְנֹן תִּכְנִיסִי אֶת הָרֹאשׁ שְׁלָךְ בְּזֶה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנוּזָכָה לְרֹאוֹת הַרְבֵּה יִשׁוּעוֹת.

דְּעֵי לָךְ שֵׁשׁ לָךְ הִרְבֵּה כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ וְאַתָּה לֹא מִנְצֵלֶת.

רְאֵי לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמֵחָה, וְכָל כֶּף קֶשֶׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשְּׂמֵחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת, קָל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגָף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְלִכֵּן עַל שְׂמֵחָה צָרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתְנָת לְאָדָם, לֹא כָל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר, וְלֹא כָל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתְנָת לְאָדָם, וְאִם תְּהִי בְּשְׂמֵחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכִּי לִישׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י') מַה שְּׁבַנֵּי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד יוֹשֵׁב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יוֹשֵׁב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מִהַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְאִז תִּזְכִּי לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יִחְסֵר לָךְ שׁוּם דְּבַר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּתַקְּמָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כְּסֵל הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמ"ט) עֵקֶר הַגְּבוּרָה בְּהֵלֵב, כִּי מִי שֶׁלֵּבּוֹ חֲזָק וְאֵינוֹ מִתְיָרָא מִשׁוּם אָדָם וּמִשׁוּם דְּבַר, יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרָאוֹת וְלִכְבֹּשׁ הַמְּלַחְמוֹת עַל יְדֵי חֲזָק וְתַקְּףָה לְבוֹ שְׂאֵינוֹ מִתְיָרָא וְרָץ לְתוֹךְ תַּקְּףָה הַמְּלַחְמָה, וְזֶה בְּחִינַת (אֲבוֹת פְּרָק ד') אֵיזְהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ, וְזֶה הִיָּה גְבוּרוֹת שְׂמֵשׁוֹן שְׂנֵאֵמֵר בּוֹ: (שׁוֹפְטִים י"ג) "וְתַחֵל רוּחַ הַיְיָ" לְפַעֲמוֹ בְּמַחְנֵה דָן בֵּין צָרָעָה וּבֵין אֲשֶׁתָּאֵל", שְׂבָאוֹתֵן הַמְּקוֹמוֹת צְלָחָה עָלֶיךָ רוּחַ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

ולבש גבורה, דהינו שבא לו חזק ותקף גבורה בלב, ועל ידי זה עשה גבורות
 נוראות, ולכן אתה צריך לדעת שאַת כל הכח והגבורה שְׂרָק נִמְצָא בָּךְ, אַתָּה
 צריך להשתמש עם זה במדת השמחה, למסר את נפְשְׁךָ פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ
 רק להיות בשמחה, ואפלו שאתה לא יודע במה לשמח וכו', כי עובר עליך
 צרות ויסורים, מרירות ומכאובים וכו', ואתה שקוע בחובות עצומים, עם כל
 זאת ראוי לך לשמח מאד מאד שזכית להבראות מזרע ישראל, ולא עשני גוי
 כגויי הארצות, שזה השמחה אמתית, שכל בר ישראל צריך לשמח עם זה,
 וכששש ושמח עם נקדת יהדותו, הוא יכול להכלל לגמרי באין סוף ברוך
 הוא, ויגיע למדרגה כזו שירגיש אלקותו יתברך בלי שום לבושים, ואמר
 רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, סימן א) כשאדם עושה מצוה בשמחה בידוע
 שלבו שלם עם אלקיו, ואצלו יתברך שרוי רק השמחה, כמו שכתוב: (דברי
 הימים א' ט"ז) "עז וחדוה במקמו", ומובא בזהר (תצוה קפ"ד): תא חזי עלמא
 תתאה קימא לקבלא תדיר, [בוא וראה העולם הזה עומדת לקבל תמיד]
 והוא אקרי אבן טבא, [היא נקראת אבן טוב כמו אבן מושכת שנקרא מגנט]
 ועלמא עלאה לא יתיב ליה אלא כגונא דאיהו קימא, [והעולם הבא לא נותן
 אלא כמו שמכינים את עצמו מלמטה] אי איהו קימא בנהירו דאנפין מתתא,
 [אם נמצאים תמיד בפנים שמחים מלמטה] כדין הכי נהרין ליה מעילא, [כך
 מאירים לו מלמעלה אור וזיו וחיות ודבקות וכו'] ואי איהו קימא בעציבו,
 [אבל אם אדם עומד בעצבות ובמרה שחורה] יהבין ליה דינא בקבליה. [אזי
 ממשוף על עצמו דינים] כגונא דא: (תהלים ק' ב) "עברו את הוי"ה בשמחה",
 חדוה דבר נש משיף לגביה חדוה אחרא עלאה, [השמחה של אדם בזה
 העולם, ממשכת עליו שמחה מעולם הבא] הכי נמי האי עלמא תתאה, כגונא
 דאיהי אתעטרת הכי אמשיף מלעילא, [כך הוא העולם הזה, כפי שאדם
 מתנהג בזה העולם, כך ממשוף על עצמו מעולם הבא], ולכן כשאדם רק
 בשמחה ומכריח את עצמו כל הכחות להיות בשמחה, על ידי זה הוא ממשוף
 על עצמו שמחה מעולמות העליונים, ולכן אל תהיה בטלן, ואף שאני יודע
 שעובר עליך מה שעובר צרות ויסורים, מרירות ומכאובים, תשתדל להיות
 בשמחה עם כל הכחות, ואז תראה שכל מזלך יתהפך לטובה, הלואי שתכניס
 את הדבורים האלו בלבך.

נא וְנָא הַשְׁלֵךְ מִמֶּךָ אֶת כָּל הָעֲצָלוֹת וְהַעֲצָבוֹת וְכוּ', כִּי כָךְ אָמַר רַבְנּוּ ז"ל:
 (לקוט-מוהר"ו, חלק א', סימן קפ"ט) עָקַר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, וְלִכְּנֵן
 אֲשֶׁרִי אָדָם שֵׁישׁ לוֹ שֶׁכָּל וְקוֹלֵט תַּכְּף וּמֵיד שָׁבוּ בְּרַגַע שְׁנִמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת
 וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְיִלְהַפֵּךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל
 הַשְּׂמִמָּה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְּדוּשָׁה, וְלִכְּנֵן תִּרְאֶה מֵה לְפָנֶיךָ, תִּמְסַר
 אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְדַע לָךְ שֶׁעֲצָבוֹת
 וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, מְבִיא אֶת הָאָדָם שִׁיְהִיָּה עֲצָל גְּדוֹל וְכוּ', עַד שֶׁקְּשָׁה לוֹ לְצַאת
 אֶפְלוֹ מִפְּתַח בֵּיתוֹ וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְלַכֵּת אֶל בֵּית הַכְּנֻסֹת לְהַתְּפַלֵּל שְׁחִירַת,
 מְנַחֵה, עֲרֵבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, וְכֵן לְבוֹא לְבֵית הַמְּדַרְשׁ וְלִלְמַד קֶצֶת תּוֹרָה, כִּי
 עֲצָלוֹת מַעֲבִיר אֶת הָאָדָם עַל דַּעְתּוֹ וְעַל דַּעַת קוֹנּוֹ וְכוּ', וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר הַחֹכֵם
 מִכָּל אָדָם: (משלי כ"ו) "אָמַר עֲצָל שַׁחַל בְּדֶרֶךְ אָרִי בֵּין הָרְחוֹבוֹת: הִדְלַת תְּסוּב
 עַל צִירָה וְעֲצָל עַל מִטְּתוֹ: טָמֵן עֲצָל יָדוֹ בְּצַלְחַת נִלְאָה לְהַשִּׁיבָה אֶל פִּיּוֹ",
 וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה, פָּרָשָׁה ח', סִימָן ו') רַבְּנֵן אָמְרִי ז'
 דְּבָרִים אָמַר שְׁלֵמָה עַל הָעֲצָל, וּמָה שֶׁאָמַר מֹשֶׁה הִיָּה גְּדוֹל מִכָּלֶם, כִּי צַד אָמְרוֹ
 לְעֲצָל רַבָּךְ בְּעִיר, יֵלֶךְ וְלִמַּד תּוֹרָה מִמֶּנּוּ, וְהוּא מְשִׁיב אוֹתָן וְאוֹמֵר לָהֶן, מִתִּירָא
 אֲנִי מִן הָאָרִי שְׁבַדְרֶךָ, מִנִּינִי, שְׁנֵאמַר: (משלי כ"ו) "אָמַר עֲצָל שַׁחַל בְּדֶרֶךְ", אָמְרוּ
 לוֹ הָרִי רַבָּךְ בְּתוֹךְ הַמְּדִינָה עֲמַד וְלָךְ אֶצְלוֹ, אָמַר לָהֶן מִתִּירָא אֲנִי שְׁלֵא יְהֵא
 אָרִי בְּתוֹךְ הָרְחוֹבוֹת, שְׁנֵאמַר: "אָרִי בְּרְחוֹבוֹת", אָמְרוּ לוֹ הָרִי הוּא דָר אֶצְל
 בֵּיתָךְ, אָמַר לָהֶן וְהָאָרִי בְּחוּץ, שְׁנֵאמַר: "אָמַר עֲצָל אָרִי בְּחוּץ", אָמְרוּ לוֹ בְּתוֹךְ
 הַבַּיִת, הַשִּׁיב לָהֶן וְאִם הוּלָךְ אֲנִי וּמוֹצֵא אֶת הִדְלַת נַעוּל אֲנִי מִחֹזֵר וּבָא, אָמְרוּ
 לוֹ פְּתוּחַ הוּא, מִנִּינִי שְׁנֵאמַר: (שם) "הִדְלַת תְּסוּב עַל צִירָה וְעֲצָל עַל מִטְּתוֹ"
 לְסוֹף שְׁלֵא הִיָּה יוֹדַע מָה לְהַשִּׁיב, אוֹמֵר לָהֶן אוֹ הִדְלַת פְּתוּחַ אוֹ נַעוּל מִבְּקַשׁ
 אֲנִי לִישׁוֹן עוֹד מְעַט, מִנִּינִי? שְׁנֵאמַר: (שם) "עַד מִתִּי עֲצָל תִּשְׁכַּב" וְגוֹ', עֲמַד
 מִשְׁנַתּוֹ בְּבַקֵּר נִתְּנוּ לְפָנָיו לְאָכַל הוּא מִתְּעַצֵּל לְתַת לְתוֹךְ פִּיּוֹ, מִנִּינִי? שְׁנֵאמַר:
 (שם י"ט) "טָמֵן עֲצָל יָדוֹ בְּצַלְחַת נִלְאָה לְהַשִּׁיבָה אֶל פִּיּוֹ" וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, וְדַע
 לָךְ שֶׁעֲצָלוֹת זֶה בָּא מִכַּח הַמְּדָמָה שְׁנִכְנַס בְּאָדָם, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה כְּבֵד שְׁמִרְגִישׁ
 תְּמִיד כְּבֻדוֹת עַל כָּל דְּבָר שְׁבַקְדוּשָׁה, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים הָרַבָּה לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לוֹ שְׂמִחָה אֲמִתִּית וַיִּנְצַל מִעֲצָבוֹת שְׁתְּבִיא אוֹתוֹ לְעֲצָלוֹת

וכבודות, ומי יתן שתאמר את התפלה הזו כל יום, או תחבר בעצמך תפלה להיות בשמחה תמיד, שזה פותח את כל שערי השמים:

ברונו של עולם, זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה באברי וגידי ובכל טפי דמי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותיך, אָנָא, אבי שבשמים, רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכלל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מצויאיתך ותברך, איך שאתה מחיה ומחיה ומקיים את כל הבריאָה כלה, וזכני לאמונה ברורה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברורה שאתה נמצא ואין בלעדֶיך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ותמשיך עלי שפע שלא אצטרך שום טובות מִבְּשׂר וְדָם, אלא תפרנסני מידך המלאה לְבַד, ועוד אזכה לתת צדקה להזולת, ולעשות חסד עם כל בר ישראל, ואזכה להכלל בך מעתה ועד עולם, אמן סלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתקמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יום חמישי לסדר וישב, כ"ב כסלו התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵה

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשי כל מה שביכולתך להיות בשמחה, אשר אין למעלה מזה, ומוהרנ"ת ז"ל הבטיח לאחד מתלמידיו: "אם תהיה תמיד שמח, לא תראה פני גיהנום!" ויכולים להבין את זה בפשיטות, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ט) אין עולם הזה יש או גיהנום או גן עדן, ולכן כשאדם מסתובב בזה העולם ממרמר ומדכא וכו', אזי הוא טועם את טעם גיהנום בזה העולם רחמנא לישזבן, כי אין עוד קללה יותר מזו שאדם מסתובב ממרמר ומדכא ועצוב ומיאש וכו' וכו', וזה בעצמו הגיהנום

שְׁאָדָם מְסֻתוֹכָב בְּעֵצָבוֹת וּבְדַכְאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכוּ', וְלִכְּן תַּעֲשֵׂי כָּל מֵה שְׂבִיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּדְחִי אֶת הַשִּׂמְחָה לְיוֹם מַחְרָת, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שָׂמַח לְמָחָר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמָּצַר הַיּוֹם מָּצַר לְמָחָר, לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכְּן תִּהְיֶי הַיּוֹם בְּשִׂמְחָה, וְתִגְאָלִי אֶת עֵצְמֶךָ מִהִגְיָהנוּם שְׂאֵת נִמְצָאת בְּהַ וְכוּ', וְעַל יְדֵי שִׂמְחָה שֶׁתִּהְיֶי תְּמִיד שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה, יִפְתַּח לְבָבְךָ וְתוּכְלִי לְדַבֵּר וּלְפָרֵשׁ אֶת שִׂיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כּוֹז שְׂאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינַיִךְ דְּבוּר אֶחָד, כִּי אֲצַלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְּבוּר לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, הֵיוּ מִתְמִידִים בְּזֶה כָּל יוֹם וְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וְכוּ', כִּי כָּל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, שְׂזֵה אִי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר בְּפִהָ, וּמְכַל שֶׁכֵּן בְּכַתָּב, וּכְכֹר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (דְּבָרִים רַבָּה, פָּרָשָׁה ב', סִימָן י"א) אָמַר מֹשֶׁה לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּשֶׁתִּהְיֶה רוּאָה בְּנֵיךְ בְּצַעַר, וְאִין מִי שֶׁיִּבְקֶשׁ רַחֲמִים עֲלֵיהֶם מִיָּד עֲנֵה אוֹתָן, אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֹשֶׁה חֲיִיךְ בְּכָל שָׁעָה שֶׁיִּקְרָאוּ אוֹתִי אָנִי אֲעֲנֶה אוֹתָם, דְּכַתִּיב: (דְּבָרִים ד') "כִּהְיוּ"ה אֱלֹקֵינוּ בְּכָל קְרָאנוּ אֵלָיו".

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲזָרִי לִי בְּכָל מִינֵי עֵזֶר שְׂאֵת רַק יְכוּלָה לְעֹזֵר לִי, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם מוֹתִיקִין שְׂיִהְיֶה שֶׁתִּהְיֶה חֲמָה וּמְזוֹנוֹת וְכוּ', וּבְאֲמָצַע הַיּוֹם מָרַק חָם, וְלַעֲת עָרֵב סְעוּדָה דְּשִׁנָּה וְכוּ', כִּי אֲצַלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד, כְּמֵאמָרָם ז"ל: (יְלִקוּט הוֹשַׁע. רַמְזוֹ תַּקְכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לִזְהָ יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזִבַח שְׁלָמָה לְפָנָי אֲלֶיךָ עוֹלוֹת, וּבְכֹרֵט חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתָנִים לְאָכַל וְלִשְׁתּוֹת לְרַעֲבִים וְלִצְמָאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה כָּל הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאמָרָם ז"ל: (בְּבֵרָא בְּתָרָא ט) "אִין בּוֹדְקִין לְמְזוֹנוֹת", הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אָבֵל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רַעֵב וְצָמָא, שְׂמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתְךָ, כִּי מִי שֶׁבְּאָמַת רַעֵב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכַל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רַעֵב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכַל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכְּן אִין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלֵּת לְאָכַל לְרַעֲבִים

וצמאים, ולכן תעשי כל מה שביקלתך לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה, ותבואי לבית התבשיל להתנדב לעזור שמה.

ועכשו אני מבקש אותך גם כן בקשה אישית, שתבואי למטה הבחירות "ברסלב למען ש"ס", ותנדבי לעזור עם כל הכחות שרק יש לך, שנזכה לקדש שמו יתברך ברבים, כדי שנצליח בגדול, ונזכה פעם ולתמיד לשרש את הגזענות הארורה שנמצא וכו', וזה הגלות הכי גדולה וכו', כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב אחדות ואהבה בין נשמות ישראל, בזה שנצליח להחזיר עטרה לישנה שלא יהיה אפלויות בין עדות המזרח וכו', זה קרוב הגאולה, אקנה שתעשי את רצוני בזה, ותבואי להתנדב למטה הבחירות "ברסלב למען ש"ס".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתקמה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב, כ"ב כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

אין מלים להודות לך על המסירות נפש שאת מוסרת את נפשך פשוטו כמשמעו לרשם אנשים למטה הבחירות שלנו "ברסלב למען ש"ס", ואני מכרח להגיד לך שזה זכות מאד מאד גדולה, כי ככה אנחנו נבטל פעם ולתמיד את הגזענות הארורה שיש נגד עדות המזרח.

הקדוש ברוך הוא יעזור לך שבזכות שאת עובדת במטה הבחירות שלנו "ברסלב למען ש"ס", תזכי לבריאות שלמה, ולא יחסר לך שום דבר, ותהיי הכי מאשרת בחיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתקמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שְׁנוּכַל לְעִמּוֹד בְּזֶה לְסֵדֵר אֶת הַכְּנִיסָה שֶׁל הַמְּקָנָה שֶׁל הַנָּשִׁים שִׁיְהִי מִשְׁהוּ מִיְחַדָּת בְּמִינָה, מְשַׁנֵּי הַצְּדָדִים שֶׁל הַכְּנִיסָה, שִׁיְהִי עֲצִיצִים גְּדוּלִים שֶׁל פְּרָחִים לְאַרְךָ כָּל הַדֶּרֶךְ מִתְחַלֵּת הַכְּנִיסָה, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הַתְּחִילוּ לְבֹא הַמּוֹנֵן נָשִׁים שְׁעֵדִין רְחוּקוֹת מֵהִיְהָדוּת, אָבֵל הֵן מְקַפִּידוֹת עַל טְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה, וְאֲנִי רוֹצֵה לְשַׁפֵּץ אֶת הַמְּקוֹם מֵהַשְׁיֹתֵר יָפֵה, כְּדֵי לְמַשֵּׁךְ אֶת תְּשׁוּמַת לְבָן, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ בְּלִנְיֹת מְאֹד מְאֹד מְסוּרֹת לְהַנָּשִׁים, וְזֶה מוֹשֵׁךְ עוֹד נָשִׁים וְעוֹד נָשִׁים וְכוּ' וְכוּ', לְמַעַן טְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה, שְׁזֶה הַמְּצָנָה הַכִּי יִקְרָה אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן רְצִיתִי מְאֹד שְׁתַּעֲזֹר לִי, וְתִכְתֹּב לִי אֶת כָּל הַפְּרָטִים מֵהַיְכוּלִים לְעֲשׂוֹת כְּדֵי לְיַפּוֹת אֶת הַמְּקוֹם וְכוּ'.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁעָשִׂיתָ כְּכֹר בְּקִהְלָה, וּמֵהַ שְׁתַּעֲשֶׂה עוֹד, וּבְפֶרֶט בְּהַמְּקָנָה, זֶה הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, כִּי טְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה זֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת שֶׁל הִיְהָדוּת, וְאֲנִי רוֹצֵה שִׁיְהִי לְהַנָּשִׁים רְחוּבוֹת וְיִפִּי שִׁיְמַשֵּׁךְ אוֹתָן לְבֹא וְלִטְבֹּל, וְלָכֵן רְצִיתִי מְאֹד שִׁיְהִי לָךְ חֵלֶק בְּזֶה, רַק תִּכְתֹּב לִי מֵהַ צְרִיךְ, וְאֲנִי אֲדַאֵג לְהַלוֹת כֶּסֶפִּים הָעֵקֶר שִׁיְתַבְּצַע וְיִתְגַּשֵּׁם הַחֵלוֹם שֶׁלִּי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתקמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב, כ"ב כִּסְלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שֶׁהִבַּאת כָּבֵד אֶת
הַקְּדוּחִים, וְאֲנִי דִבַּרְתִּי עִם ... וְהוּא כָּבֵד מְכִין תְּכֵנוּת כְּדֵי שְׂנוּכֵל לְבַצֵּעַ,
כִּי אֲנִי רוֹצֵה כָּבֵד לְהִתְחִיל לְחַפֵּר וּלְעַשׂוֹת יְסוּדוֹת וְכוּ', וְכוּ', אֲצַלִּי אִין זְמַן
לְחִכּוֹת.

בְּעֵנֵינוּ הָאֲלֵפִים שׁ"ח שְׁעָלָה, אֲמַרְתִּי לְ... נְרוּ יְאִיר שִׁיתֵן לָךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׂנוֹכָה כָּבֵד לְרֹאוֹת בְּהַצְלָחָה הַתְּחִלַּת הַבְּנִיָּה שֶׁל הַדִּירוֹת, עַד
הַגְּמָר, וְכֵן רְצִיתִי מְאֹד אֶת הַשְּׂטַח מִגְבִּיל לְבֵית הַכְּנֶסֶת שֶׁלֵּנוּ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה
לְבָנוֹת שְׂמָה בֵּית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, וְיִשִּׁיבָה, וְעוֹד כַּמָּה דִּירוֹת, וְאֲנִי
מְאֹד מְקוּהָ שְׂנוּכֵל לְקַנּוֹת אֶת זֶה מֵהַ שְׂיוֹתֵר מֵהַר, וְאֲנִי מְאֹד מְעַנְּנֵן עַל הַשְּׂטַח
הַזֶּה, כִּי זֶה מִגְבִּיל לְהַבִּית הַכְּנֶסֶת שֶׁלֵּנוּ.

תְּרַאֶה אֶת הַמַּכְתָּב גַּם לְ... נְרוּ יְאִיר, שְׁגַם אֲלִיו שִׁיךְ הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ, כִּי
אַתָּם שְׂתַפְּסִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂנוֹכָה וְנִצְלִיחַ לְבָנוֹת הַמוֹן
בְּתִים לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתקמט.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּשָּׁב, כ"ב כְּסֵלוֹ הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

כָּבֵד כְּתַבְתִּי לָךְ מִכְתָּב שְׂאֲנִי נוֹתֵן לָךְ אֶת כָּל הַסְּמִכוֹת בְּהִנְהֻלַּת הַבֵּית
סֹפֵר וְהַסְּמִינָר, וְאֵל תַּתְּפַּעְלִי מֵאַף בְּרִיָּה שְׁבַעְעוֹלָם, אֶת תַּהֲיֵי חֲזָקָה וְתַעֲשִׂי
כְּפִי שְׂאֵת מְבִינָה לְטוֹבוֹת הַבְּנוֹת, זְכָרִי הֵיטֵב שְׂמִנְהֵלֶת חֲזָקָה שְׂלֵא מִתְּפַעְלַת
מִבְּקֶרֶת וְכוּ', וּמֵהַשְּׂפִלוֹת וְכוּ', הִיא הַמְּצַלִּיחָה לְנוֹט אֶת הַבֵּית סֹפֵר, צְרִיכִים
רַק עֲזוֹת וְעֵקֶשׁנוֹת דְּקֻדְשָׁה וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפִּיל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תתקנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, כ"ג פְּסָלוֹ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ", הַגְּרָיִם בְּ"יִבְנָאֵל עִיר
בְּרִסְלָב", הוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים בִּימֵי חֲנֻפָּה הַקְדוּשִׁים, שְׁאֲזוּ מְאִירִים אֶת אוֹר הָאֱמוּנָה
הַקְדוּשָׁה, כִּי הַיּוֹנִים גְּזָרוּ גְזָרָה לְהִשְׁכִּיחַ אֶת תּוֹרַתְךָ וְאֶת חֻקֵי רְצוֹנְךָ, וְאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (ראש השנה י"ח): שְׁגִזְרָה מְלָכוֹת יוֹן גְּזָרָה שְׁלֵא לְהִזְכִּיר שֵׁם
שָׁמַיִם עַל פִּיהֶם וּכְשֶׁגִּבְרָה מְלָכוֹת חֲשָׁמוֹנֵי וּנְצַחוּם הִתְקִינוּ שְׂיִהוּ מִזְכִּירֵי
שֵׁם שָׁמַיִם אֶפְלוּ בְּשִׁטְרוֹת; הֵינּוּ זֶה לְעֻמַּת זֶה אֶפְלוּ עַל סִתְּם שִׁטְר, לְהִזְכִּיר אֶת
שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַיּוֹנִים הִחֲשִׁיכוּ עֵינֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, לְהוֹצִיא לָהֶם כָּל זֵיק שֶׁל
אֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבִפְרֹט שֶׁל הַנְּעֵר, וְלָכֵן דִּיקָא חֲנֻפָּה שְׂזָה חַג הַחֲנֻנָּה, לְחַנֵּךְ
אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְהָאִיר אֶת עֵינֵיהֶם בְּאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְזֶה הַפֶּחַ שְׁמֵן
הַטְּהוֹר שְׁמֵצָאוֹ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל שְׂזָה הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק
הָאֵמֶת מִיחִידֵי הַדּוֹרוֹת, שְׁמַגְלָה אֶת הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, שְׁנַחֲדִיר בְּעֻצְמוֹ אֲשֶׁר
אֵין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְאֵת זֶה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים תָּמִיד לְדַבֵּר וּלְחַזֵּר, וְלָכֵן
קִהַלְתָּנוּ הַקְדוּשָׁה הִיא חֲמָמָה שֶׁל אֱמוּנָה, שְׂזָה כָּל הַדְּבוּרִים שְׁאֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים
בֵּינֵינוּ, רַק אֱמוּנָה, וְעוֹד פֶּעַם אֱמוּנָה, וְעוֹד פֶּעַם אֱמוּנָה, לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם לְכָל
אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂזָה הִיָּה הַרְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׁנֹדְבַר הַרְבָּה
מֵאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים פֹּה
בְּיִבְנָאֵל כְּבַר חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים, מְסֻרְנוּ אֶת נַפְשֵׁנוּ חֲלִבְנוּ וְדַמְנוּ כְּדִי לְהִקָּים
קִהְלָה קְדוּשָׁה שְׁהוֹלְכַת עַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמְּלָה, וְעַל כֵּן אֲנִי

מֵאֵד מִבְּקֵשׁ שְׂאָף דְּעָה זָרָה יִתְעַרֵּב בֵּינֵינוּ, הַקְהֵלָה שְׁלֵנוּ הִיא קְהֵלָה חֲזָקָה וְיָפָה וְיַחְדוּדִית, שְׂאִין בְּשׁוּם מְקוֹם קְהֵלָה כְּזוֹ, וּמִפְּנֵי זֶה אֲנִי מִבְּקֵשׁ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד מִדְּעוֹת שׁוֹנוֹת וְכוּ', וְזֶר לֹא יִתְעַרֵּב בֵּינֵינוּ, אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים רַק כְּפִי דְעַת רַבְּנוּ ז"ל, תּוֹרָה, תְּפִלָּה וְעִשְׂיַת חֶסֶד, וְרַק עַל זֶה נִבְנְהָ קְהֵלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה שְׁבִנָּה רַבְּנוּ ז"ל "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נ"ט), וְעַל קֶטֶב זֶה אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים אֶת נַפְשֵׁנוּ, שְׂיִתְגַּלֶּה וְיִתְפָּרֵס דְעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְעוֹד יְהוּדִים יִרְגִּילוּ אֶת עֲצָמָם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּר, שְׁזֶה הִיָּה רַצוֹן רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') לְהוֹסִיף נְשֻׁמוֹת אֶל בֵּית הַתְּפִלָּה.

וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ מִכָּל אֶחָד וְאַחַת מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים אֲנִשֵׁי קְהֵלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה, שְׂיִרְתְּמוּ אֶת עֲצָמָם לְעֹזֵר לִי בְּהַצְלַחַת "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", אֲנִי לֹא מִתְעַרֵּב בְּפוֹלִיטִיקָה וְכוּ', וְלֹא מַעֲנִין אוֹתִי מֵהַ שְׁקוּרָה בְּפָנִים וְכוּ', אוּ מְסַבֵּיב וְכוּ', אֲנִי רַק רוֹצֶה שְׂעֵדוֹת הַמְזוּרַח תַּחַת הַנְּהַגְתּוֹ שֶׁל מְרֵן הַגְּאוֹן הַמְּפִלֵּא רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְכוּק"ל יִצְלִיחַ בְּגִדּוֹל, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מֵה שְׂבִיכְלַתְכֶם שְׂאִנִּי אֲצִלִּיחַ בְּמִשְׁמִתִּי בַּהֲבִטְחָה שְׂהַבְּטַחְתִּי לוֹ, שְׂאֲנִי אֲבִיא לוֹ אֶלֶף פְּעִילִים, אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׂכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִדְבִּיק מִדְּבָקָה עַל הֶרֶקֶב שְׁלוֹ "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְקַדֵּשׁ אֶת שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּרַחֲבַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כְּדִי שְׂכָלֵם יִרְאוּ שְׂתַהֲלֶה לְאֵל, "בְּרֶסֶלֶב" זֶה שֵׁם כְּלָלִי וְלֹא מִנַּח בִּיּוֹדֵי יְחִידִים, אֲלֵא רַבְּנוּ ז"ל הוּא מִתְּנָה לְכָלֵל נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעֵדוֹת הַמְזוּרַח הֵם הַתְּמִימִים הָאֲמִתִּיִּים שְׂיִכּוּלִים לְקַיֵּם אֶת עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שְׂתַעֲזְרוּ לִי לְנִצָּחַת בְּהַמְלַחְמָה הַזוֹ נֶגֶד הַיּוֹנִים הַרוֹצִים לְהַשְׂכִּיחַ אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ מִפִּי הַבְּרִיּוֹת, וְתַהֲלֶה לְאֵל, רַבְּנוּ ז"ל מְרַבֵּה לְדַבֵּר רַק מֵאַמּוּנָה, וְלְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְזֶה שְׂנַגְרְתֶם בִּיחָד "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", נִזְכָּה לְהַרְבּוֹת יְהוּדִים תְּמִימִים שְׂיִלְכוּ בְּדֶרֶךְ זֶה לְהַתְּבוּדֵד לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוּיּוֹת גַּם יַחַד.

אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ שְׂאָף אֶחָד לֹא יִפְרֵשׁ אֶת דְּבָרֵי בְּצוּרָה אַחֲרַת, כִּי אֲנִי לֹא מִתְעַרֵּב בְּפוֹלִיטִיקָה פְּנִימִית, לִי הוֹלֵךְ בְּחַיִּים "לְהַחֲזִיר עֶטְרָה לְיִשְׁנָה",

להגביה את עדות המזרח מכל שכבות העם, ולקרבם אליו יתברך, בשביל זה נרתמתי "ברסלב למען ש"ס", אני מאד מאד מקנה שכלכם תעזרו לי שאזכה לנצח, כמו שאמר רבנו ז"ל נצחתי ואנצח שמדתו נצח.

אני מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו שננצל את ימי חנכה הקדושים למען חנוך ילדינו, ולכן כל ההורים ישמרו מאד מאד על ילדיהם, ותהלה לאל, יהיה הרבה ארועים בקהלתנו במשך ימי חנכה, הן להגברים והן להנשים, ושכלם יצטרפו להראות שכלנו משפחה אחת, ולקיים את דברי רבנו ז"ל בתמימות ופשיטות, שאמר (חיי-מוהר"ן, סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; וזה כל שאיפתי שיהיה רק אהבה ואחדות בין אנשי שלומנו, ועל זה מבסס קהלתנו הקדושה, ומי שלא יכול לעמד בזה, שיעשה טובה וילך ויחפש קהלה אחרת, ואצלנו העקר זה אמונה בו יתברך, ולהיות חזקים בשיחה בינו לבין קונו, שאין למעלה מזה.

המאחל לכם שבת שלום וחנוכה שמח

תתקנא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישב, כ"ג כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו ואיר

חסדי השם יתברך שאנחנו נכנסים עכשו בשבת שממנה מתברכים שית יומין, הינו מיום השבת נמשך הברכה לששת ימי השבוע, ויען שעכשו בששת ימי השבוע יכנסו מי חנכה הקדושים, ולכן השבת הזו זה שבת מיחדת במינה, כי אור השבת זה אור אלקי, כי שבת היא עצם עצמיות אלקותו יתברך המאירה באור נפלא ונורא מאד, וממנה ימשך השנה גם שמונת ימי חנכה הקדושים, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ח) אלמלא משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן, מיד נגאלין, ופרש הרב הקדוש בעל באר מים חיים זי"ע, בספרו "סדורו של שבת", שהכונה אם אדם מקבל על עצמו בשבת אחד שיאיר עליו האור אין סוף ברוך הוא בגלוי רב ונפלא מאד, וכך ימשוך את הששת ימי החול עד השבת הבאה, אזי אנחנו נגאלים בגאלת

עולם, והנה השנה יכולים לקיים את זה בקלות, כי שבת הראשונה היא ערב חנכה, ובשבת הזו מאיר אור האין סוף ברוך הוא בהארה נוראה ונפלאה מאד, ואחר כך באים ימי חנכה הקדושים שאז מתגלה האור הגנוז, ואחר כך נזכה לשבת חנכה, שאז שוב פעם מתגלה האור אין סוף ברוך הוא בהארה נוראה ונפלאה מאד, ולכן יש לנו עכשו הודמנות פז להמשיך על עצמנו רק את אורו יתברך, ולכן עלינו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו על אשר בנחל שם גורלנו, שאנחנו נפלנו בגורלו של רבנו ז"ל, ואנחנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, ועלינו להתחזק רק להיות בשמחה עצומה, ולא להתבלבל משום בריה שבעולם, כל הענין שלנו זה רק אמונה בו יתברך בתמימות ובפשטות גמור, ולהרבות בשיחה בינו לבין קונו, ולהיות רק בשמחה, ולעשות חסד עם הזולת, ולא להכנס בוכוחים עם אף אחד, רק לשמח על נעם חלקנו עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בנו, ונשמר מאד מאד שלא יכנס בנו עצבות ומרירות ודכאון וכו', וכו', כי כל הענין של רבנו ז"ל זה רק שמחה, כי כך אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ב') שהצדיק "מנחם" הכל "ומשמח" הכל, שזה שמו של רבנו ז"ל, רבי נחמן בן שמחה זי"ע, שהוא מנחם ומשמח את כל בריה שבעולם, ולכן עלינו למסור את נפשנו על דבר זה רק לנחם את עצמנו, ולא להשבר משום דבר שבעולם, רק לבטח בו יתברך, והוא בודאי לא יעזב אותנו, כי כל מי שמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הרי הקדוש ברוך הוא משלים לו את כל מה שחסר לו, אשרי מי שיהיה תמיד שש ושמת, ובפרט בשתי השבתות האלו, שבת לפני חנכה ושבת שבסוף חנכה, וכן בימים האמצעים שהם ימי חנכה, ועל ידי זה דיקא יאיר עלינו אור הגאולה, שנהיה פלנו דבקים בו יתברך.

המאחל לך שבת שלום וחנוכה שמח

תתקנב.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישב, כ"ג פסלו התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתהיי שמחה ועליזה כל השבת, וכל ימי חנוכה הקדושים, ותצטרפי אל נשות אנשי שלומנו עם ההופעות שיהיה בימי חנוכה הקדושים באולם השמחות שלנו, העקר להמשיך בנו שמחה אמיתית, ונתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, שהכל זה ממנו יתברך, ומה שאנחנו צריכים נבקש רק ממנו יתברך.

נא ונא לא להשבר משום דבר בעולם, ולשמר מאד מאד על מדת האפוק והסבלנות, שזה המדה הכי יפה והכי יקרה בחיי האדם, פי עובר על כל אחד ואחד בכל יום ויום משברים וגלים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר משום דבר, ולכן אני מבקש אותך תהיי אשה חזקה עם אמונה חזקה בו יתברך, ותרגילי עצמך לדבר רק עמו יתברך, שרק הוא יכול לעזור לך לצאת מהמצוקה שבו את נמצאת, ואם תציתי אותי בזה, לא תתחרטי, יהיה לך טוב בזה העולם ומכל שכן בעולם הבא, כי כל דקה ושניה שאדם רק חושב ממנו יתברך, בזה הוא מקים מצות עשה של דבקות הבורא יתברך שמו, יחוד שמו יתברך, שבו כלול כבר כל המצוות, כי: (תהלים קי"ט) "כל מצותיך אמונה", כל המצוות צריך להביא את האדם אל האמונה הקדושה בו יתברך, להאמין שכל מה שעובר עלינו זה רק לטובה.

תהיי שמחה ועליזה שאת נמצאת בקהלה קדושה כזו חממה של אמונה, יעזר הקדוש ברוך הוא שנוזקה להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר שלא יוכל לשבר אותנו, ונוזקה להיות הכי מאשרים בחיינו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום וחנוכה שמח

תתקנג.

בעזרת השם ותפריך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישב, כ"ג פסלו התשע"ג
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אנשי שלומנו היקרים
התאחדות התלמידים תלמידי "היכל הקדוש" חסידי ברסלב, הגרים
בויליאמסבורג, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד שמחתי לשמע את הבשורה משמחת שהתאחדתם אברכים
רציניים יראי השם וחושבי שמו, ואתם פותחים בית המדרש על שם רבנו ז"ל
בשכונת ויליאמסבורג, וזה יהיה מגדל אור לכל החפצים להתחמם באורו
של רבנו ז"ל.

מה אמר לכם! נתתם שמחה בלבי, ואני מאד מאד שמח שסוף סוף
יהיה לכם מקום קבוע להתקבץ יחד, ולדבר מדבורי רבנו ז"ל, שאין למעלה
מזה, כי כל זמן שאדם מלבש בגוף הגשמי, הוא לא יודע מעלת הענין הזה
להתקבץ יחד ולדבר מדבורי הצדיק.

זכרו היטב אשר רבנו ז"ל קדם שיצא מברסלב לאומן להסתלק שם,
בעת שיצא מפתח הבית לעלות על העגלה, עמד אצל המזוזה והניח ידו
על המזוזה, ואמר לאנשי שלומנו תראו להתקבץ יחד ולהתפלל יחד, ואם
תתפללו בכונה, תוכלו להמשיך אותי לכאן אליכם, (עין חיי-מוהר"ן, סימן קפ"ז),
וזה יסוד מוסד בבית המדרש, שכל המתפללים צריכים להחזיק את עצמם
ביחד באהבה, אחוה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק, ולכן אני מאד מאד
שמח שפתחתם בית המדרש חדש, להתפלל יחד, ולהתקבץ יחד בשיחת
חברים, ולחזק איש את רעהו.

יסוד גדול להצלחת בית המדרש על שם רבנו ז"ל, לא לדבר מאף
אחד, רק דבורי התחזקות, לעבודת השם ותפריך, כי היום יש המון מבקשים,
ועובר על בני אדם מה שעובר וכו', כל אחד כפי הקשיים והנסיגות שלו,
ולכן מחפשים בית המדרש שמדברים שם דבורי אמונה והתחזקות, ועל כן
זה צריך להיות אצלכם עקר גדול, שבכית המדרש שאתם מקימים, שלא
ידברו מאף אחד, רק מהקדוש ברוך הוא, תורה ותפלה, ומצוות ומעשים

טובים, ולשמח איש את רעהו, ורק כך יש לבית המדרש קיום, ומשיכה שכל השכנים ירצו גם כן להצטרף להתפלל עמכם.

צריכים מאד מאד לשמר לא לדבר באמצע התפלה ובאמצע קריאת התורה, שמאד מאד הקפידו על זה בזהר הקדוש, כמוכא (תרומה קל"א): ומאן דאשתעי בבי פנישתא ווי ליה דאחזי פרודא ווי ליה דגרע מהימנותא ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל דאחזי דלית ליה אלהא. ולא אשתכח תמן ואנהיג קלנא בתקיפא עלאה; [וימי שמדבר בבית המדרש אוי לו שמראה פרוה, אוי לו שגורע מהאמונה, אוי לו שאין לו חלק באלקי ישראל, כי מראה שאין אלוך והוא אינו נמצא שם, ולכן הוא לא מפחד ממנו ונוהג בבזיון בתקון העליון שלמעלה].

אם תחזיקו בהיסודות האלו, על ידי זה המניין שלכם יצליח מאד, וכן השכינה תשרה ביניכם, וממילא יהיה כח המושף להמשיך גם את השכנים להצטרף להתפלל עמכם, אנשים אוהבים בית המדרש שנוהרים לא לדבר באמצע התפלה ובאמצע קריאת התורה.

הקדוש ברוך הוא יצליח את דרככם, ותחזיקו את עצמכם ביחד, ותזכו להמשיך את רבנו ז"ל אליכם, וזכרו היטב שהוא נמצא רק במקום שמדברים ממנו ז"ל.

המאחל לכם הצלחה מרבה ושבת מברך וחנכה שמח

תתקנד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישב, כ"ג כסלו התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתה עובד למען "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", ואני רוצה שתפעל אצל אנשי שלומנו שירשמו

מה שיותר אנשים ומשפחות במטה שלנו, כי אני בטוח כל אלו שיתרשמו אצלנו, יתקרבו לבסוף אל רבנו ז"ל, ובשביל זה הולך לי בחיים לרשם מה שיותר אנשים "ברסלב למען ש"ס", כדי שלבסוף כלם יתקרבו אל רבנו ז"ל, וכלם יתבודדו להקדוש ברוך הוא.

אתה תראה להתחזק ביתר שאת ביתר עז ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, תהיה רק בשמחה, והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך שבת שלום וחנוכה שמח

תתקנה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישב, כ"ג כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את הידיעה משמחת, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יעבר בקלות.

העקר אל תפחדי הכל יתהפך לטובה ותולידי בקלות, ותהיי רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, אשר רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה, כגון: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים, שאת רק זוכרת, תהיי

רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך, אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים, שהזכרתי לפניך - בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם, שהיה להם בשבילך, שתעזרי לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקמים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי, אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תתקנו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישב, כ"ג כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל היניק וחפים ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאתה מתמיד בלמוד התורה הקדושה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצלחי, כי עכשו זה הזמן להתעלות ברוחניות ובגשמיות, חכמינו הקדושים אמרו (שבת קנב): "ינקותא כלילא דורדא", עקר יפי הפרח כשעדין בצעירותו, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תשובה, סימן ע"ג) העבודות שאדם עובד את השם יתברך בבחורותו, כל יום ערפו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאַחַל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם וְחִנּוּכָה שְׁמַח

תתקנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, כ"ג פְּסָלוֹ הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי תִתִּיעֶצֶי קֹדֶם עִם הָרַב ... נְרוּ יְאִיר, עַל רוּפֵא מִמְּחָה, הַעֲקָר אֶל
תְּכַנְסִי בְּלֶחֶץ, כִּי גְדוֹל אֲדוּנִינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקִשׁ אוֹתְךָ שְׁלֵא יִפְחִידוּ אוֹתְךָ הָרוּפְאִים, כִּי כָּבֵד אֶמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ס.) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "וְרֹפֵא יִרְפֵּא" מְכַאֵן
שְׁנִתְנָה רְשׁוֹת לְרוּפֵא לְרִפְאוֹת, וְאֶמְרוּ צְדִיקִים שְׁנִתְנָה רְשׁוֹת לְרוּפֵא לְרִפְאוֹת,
אָבֵל לֹא לִיָּאשׁ, וְכִמוֹ שָׁבֵא בֵּן יִלְף, וְאֶת תַּהֲיִי בְּרִיאָה וְחִזְקָה.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה בְּבֵיתְכֶם רַק שְׁמִחָה, וּבְמִקוֹם שְׁמִחָה
שְׁמָה הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאַחַל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם וְחִנּוּכָה שְׁמַח

תתקנח.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישב, כ"ג פסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפני להודות לך על שנתת עוד פעם חבילה של מזון לכבוד שבת לכולל אברכים "שומרים לבקר", אי אפשר להסביר לך את גדל הזכות הזו, כי הם קמים בכל יום לפנות בקר, ומסימים את ספר התהלים, ולומדים משניות ותקוני זהר, ואחר כך מתפללים ותיקין, יעזר הקדוש ברוך הוא שהזכות הזו יגן עליך ועל אחיך ועל כל משפחתך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

תשואת חן על ששלמת ל... יעזר הקדוש ברוך הוא שנוזפה לעסק בכל פעם רק במצוות ומעשים טובים, שזה יגן עלינו בזה ובכא לנצח.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום וחגכה שמח

תתקנט.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישב, כ"ג פסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את שתי הקבלות של שתי התשלומים ששלמו לך, וחבל מאד שאתה לא מזדרז לכתב עמוד אחר עמוד, כך יהיה לך פרנסה בנקל ובכבוד, כי אני רוצה לכתב עוד ספר תורה.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'ר'א ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדרך היומי

שֶׁל הַיּוֹם שַׁבַּת ס"ה. תַּעֲשֶׂה מִה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל דָּף גַּמְרָא תִּלְמַד אֶפְלוּ בְּגַרְסָא, אִם אַתָּה לֹא מֵבִין, כְּמֵאמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגַרְסַי אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר; הַלּוֹאֵי שְׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזֵה, וְתִרְאֶה אֵיזֵה יְשׁוּעוֹת זֶה יֵבִיא לָךְ, וְכִלְלֵה זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כֹּל זְמַן שִׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאָר יְהוּדֵי יִרְא שָׁמַיִם, וְלִכְּנֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלֵן וְרֵאָה מִה לְפָנֶיךָ.

תַּעֲשֶׂה כֹּל מִה שֶׁבִּיכְלָתְךָ רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כֹּל כֶּךָ חִזָּק לְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּים בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כֹּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעַנְיָנוֹ, וְלִכְּנֵן אַתָּה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כֹּל מִיַּנִּי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שֶׁתִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרֵי, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן. חֵלֶק ב', סִימָן י"י) מִה שֶׁבְּנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מְחַמֵּת חֶסְרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְּׁמִיחָה, וְלִכְּנֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחִנּוּכָה שְׁמִיחַ

תָּם וְנִשְׁלָם, שַׁבַּח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

תתקס.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישב, כ"ג כסלו התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש והחלישות הדיעת שיש לי מכל מה שקורה לך, אני מאד מאד מצטער בהצער שלך, ולא ידעתי שהוא אכזר כזה וכו', כן איך שרואים מה זה שטיפת מח שעושים לכן אדם על ידי השכור ימח שמו שהחריב לי עשרה בתים שגרם להם להתגרש ולהרס משפחות יפות.

אני לא הייתי מותר לו על המזונות, כי כך יהיה לך כל חדש מאיפה לחיות וכו', ואף שזה גם כן ספק, כי אם הוא אכזר כזה, הוא יכול להפסיק גם את זה, אבל על זה יש משפטים ומשטרה וכו'.

אם יש אפשרות דרך עורך דין לעצר את הכוונס נכסים ולפרש את המשכנתא, אין טוב יותר מזה, אבל אם חס ושלום לא, אזי לכל הפחות תקחי את הכסף של המכירה בשבילך, ולא שישים יד על זה וכו', ותהיי זהירה כי הוא יכול להגיד שתורדי את המזונות מהכסף הזה וכו', הוא מסגל להכל וכו', אני רק מעורר אותך לכמה נקודות האלו שאת צריכה להיות זהירה.

תאמיני לי שהלב שלי נקרע מהצער והעגמת נפש, אבל אני מכרח להגיד לך שתהיי חזקה באמונה פשוטה בו יתברך, כי הוא יתברך לא יעזב אותך, העקר תרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב תפלה, ובפרט עם לב נשבר, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יעבר בקלות מאד, רק חזקי ואמצי מאד מאד ולחזק את הילדים החמודים שלך, שגרו עד עכשו בפחד ובטרור וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני

מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך שבת שלום וחנוכה שמח

תתקסא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר וישב, כ"ג כסלו התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ב) שצריכים קדם כל לבקש על מדה רעה אחת עד שיזכה לבטל אותה וכו', ואחר כך יבקש על מדה שניה עד שיזכה לבטל אותה וכו', עד שיזכך את עצמו מכל המדות רעות, ואז יהיה כלי לקבל בו את עצם עצמיות אלקותו יתברך, ויהיה בטל ומבטל באין סוף ברוך הוא, ויהיה נכלל במחיב המציאות, שזה תמצית של התורה והמאמר הזו, ולכן נשאלה השאלה אדם שמלא מדות רעות וכו', על איזה מדה הוא צריך לבקש לבטל אותה ולעקר את זה ממנו? אלא התרוץ הוא שאדם צריך לבקש העקר על שמחה, שיהיה רק שש ושמת, והרגע שיש לאדם שמחה, ממילא מתבטלות ממנו כל המדות רעות שבעולם, וזוכה להפיל באין סוף ברוך הוא, כי אצלו יתברך נאמר: (דברי הימים א' ט"ז) "עז וחדוה במקמו", ומובא בזהר (תצוה קפ"ד): תא חזי עלמא תתא קימא לקבלא תדיר, [בוא וראה העולם הזה עומדת לקבל תמיד] והוא אקרי אבן טבא, [והיא נקראת אבן טוב כמו אבן מושכת שנקרא מגנט] ועלמא עלאה לא יהיב ליה אלא כגונא דאיהו קימא, [והעולם הבא לא נותן אלא כמו שמכינים את עצמו מלמטה] אי איהו קימא בנהירו דאנפין מתתא, [אם נמצאים תמיד בפנים שמחים מלמטה] כדין הכי נהרין ליה מעילא, [כך מאירים לו מלמעלה אור וזיו וחיות ודבקות וכו'] ואי איהו קימא בעציבו, [אבל אם אדם עומד בעצבות ובמרה שחורה] יתבין ליה דינא בקבליה.

[אַזי מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ דִּינִים] כַּגִּנָּא דָּא (תהלים ק' ב') "עֲבָדוּ אֶת הַיְיָ"ה
 בְּשִׂמְחָה", חֲדוּה דְּבַר נֶשׁ מְשִׁיךְ לְגַבְיָה חֲדוּה אַחְרָא עֲלָאָה, [השִׂמְחָה שֶׁל
 אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, מִמְשַׁכֵּת עָלָיו שִׂמְחָה מֵעוֹלָם הַבָּא] הֵכִי נִמִּי הָאִי עֲלָמָא
 תַּתְּאָה, כַּגִּנָּא דָּאִיהִי אַתְּעַטְרַת הֵכִי אִמְשִׁיךְ מִלְּעִילָא, [כִּךָּ הוּא הָעוֹלָם
 הַזֶּה, כִּפִּי שְׂאָדָם מִתְנַהֵג בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּךָּ מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ מֵעוֹלָם הַבָּא],
 וְלִכְּן כְּשֶׂאָדָם רַק בְּשִׂמְחָה וּמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
 עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ שִׂמְחָה מֵעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְדַע לָךְ
 שְׂכַל הַמְדוּת רְעוּת שֵׁישׁ בְּאָדָם פְּעַס וְרִצִּיחָה וְכוּ', גְּאוּת וְכַבוֹד וְכוּ',
 וְכַל הַתְּאֻוֹת רְעוּת וְכוּ', בְּאִים לְאָדָם רַק כְּשֶׁהוּא בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת
 וּבְדַכְאוֹן, כִּי אִם הָאָדָם הִיָּה רַק שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה, הִיָּה מִמִּילָא מִתְבַּטֵּל מִמֶּנּוּ
 כָּל הַמְדוּת רְעוּת וְהַתְּאֻוֹת רְעוּת, וְהִיָּה שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה
 שֵׁישׁ בּוֹ מְנַקְדָּת יְהוּדוּתוֹ, וְלִכְּן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ תְּמִיד רַק עַל נִקְדָּת הַשִׂמְחָה,
 וְשִׁיְהִיָּה לוֹ שִׂמְחָה יְהִיָּה לוֹ כְּכַר הַכֵּל, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ
 בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, וּמְבַקֵּשׁ רַק עַל שִׂמְחָה, שְׂאֹז מִמִּילָא יִתְבַּטֵּל מִמֶּנּוּ כָּל
 הָרַע, כִּי הַשִׂמְחָה מְבַעֵרַת אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְהָרַע וְכוּ' וְכוּ', וְכִמוֹ שְׂכָתוֹב:
 (תהלים ק"ד) "אֲנֹכִי אֲשַׂמַּח בַּהֲיָי"ה יִתְמוֹ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וְרַשְׁעִים עוֹד
 אִינָם".

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי
 מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תַּפְנֶה
 תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבַּת שְׁלוֹם וְחֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

תַּתְקַסֵּב.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מַקְיָן, כ"ה פְּסָלוֹ (א' דְּחֻנְכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נִרוֹ יָאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִגַּעְנוּ לַיָּמִים הָאֵלּוּ יָמֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים,
 שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב') שְׂיָמִי חֲנֻכָּה הֵם יָמֵי

תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, שְׁעֲלִינוּ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שְׁעָשָׂה וְעוֹשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ, כִּי בְּאַמַּת כָּל הַצְּרוֹת שִׁישׁ לְאָדָם, זֶה מִפְּנֵי שָׂאִין לוֹ הַכֶּרֶת הַטּוֹב לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שָׂאֵם הָיָה הָאָדָם מִתְּבוּנָן תָּמִיד עַל גְּדֹל הַחֲסָדִים שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ, הָיָה תָּמִיד נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתָמִיד הָיָה שְׂמַח, כְּשֶׁאָדָם בְּרִיא וְשָׁלֵם, הוּא לֹא יוֹדֵעַ לְהַעֲרִיף אֶת זֶה, הוּא חוֹשֵׁב שׁוּזָה טְבַעֵי וְכָךְ צָרִיף לְהִיּוֹת, אֲבָל בְּאֵם חֵס וְשָׁלוֹם לֹא עָלִינוּ רוֹאִים אֲנָשִׁים חוֹלִים וְכוּ', בְּמַחְלוֹת קְשׁוֹת וּמְרוֹת וְכוּ', גַּם אִזּוֹ אָדָם לֹא שָׂם לִבּוֹ לְתַת תּוֹדָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, הוּא בְּרִיא, כִּי אֲצֻלוֹ זֶה טְבַעֵי, כִּף צָרִיף לְהִיּוֹת, וְלִכֵּן דִּיקָא בְּיָמִים אֱלוֹי יְמֵי חֲנֻכָּה הַקְדוֹשִׁים, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְתַת תּוֹדָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסָדִים שְׁעָשָׂה וְעוֹשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה אִתָּנוּ, וְזֶה יִתֵּן לָנוּ כַּח לְבַקֵּשׁ עַל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיָּה לָהֶם רַק טוֹב, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוֹ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים: (בְּפָא קַמָּא צ"ב.) כָּל הַמְּבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל חֲבָרוֹ וְהוּא צָרִיף לְאוֹתוֹ דְּבַר הוּא נַעֲנֶה תַחֲלָה; וְלִכֵּן דִּיקָא בְּיָמִים אֱלוֹי יְמֵי חֲנֻכָּה הַקְדוֹשִׁים, עָלִינוּ לְנַצֵּל אֶת הַיָּמִים הָאֵלּוּ לְתוֹדָה וְהוֹדָאָה, לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסָדִים וְהַנְּסִים גְּמוּרִים שְׁעוֹשֶׂה תָּמִיד עִם עַם יִשְׂרָאֵל, וְכִף הָיָה לוֹ כַּחוֹת לְבַקֵּשׁ גַּם עַל הַהֲבָא, וּבְפִרְט לְבַקֵּשׁ עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוֹת שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁמְבַקֵּשׁ גַּם עַל הַזּוֹלוֹת.

מָה אָמַר לָךְ! רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד עַל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֵל רַבְּנוּ ז"ל, עַד שֶׁלֹּא לּוֹמְדִים אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, לֹא יוֹדְעִים מִי זֶה רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ', וּמָה עִנִּינוּ וְכוּ', הָרִי רַבְּנוּ ז"ל גְּלָהּ לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ס"ז) שֶׁהַצְּדִיק פּוֹתַח אֶת הַעֵינַיִם וְהַעֲקָר לְהִסְתַּכַּל עַל עִצְמוֹ, וְכִבְּרָ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן ש"י) כְּמָה צֶלֶם אֱלֹקִים הָיָה מְנַחֵם בְּרַפְּשׁ שְׂאֵנִי הוֹצֵאתִים מִהַרְפֵּשׁ וְהַטִּיט שְׁהָיָה שָׂם, וְעַל יְדֵי נִתְקַרְבוּ אֵלָיו יִתְבַּרַךְ בְּהִתְקַרְבוֹת כְּזֶה שָׂאִין לָהֶם לְהַתְּבַשֵּׁשׁ מִצְדִּיקִים גְּדוֹלִים וְכוּ', כִּי נִרְאָה בְּחוּשׁ שֶׁהַמְּתַקְרָבִים אֵלַי נִשְׁתַּנֶּה פְּנֵיהֶם, וּבֹא עָלֵיהֶם פְּנֵים שֶׁל יְהוּדֵי בְּחִינַת צֶלֶם אֱלֹקִים. הֲלֹא יֵשׁ אֲצִלֵי אֲנָשִׁים שְׂאִינִי יוֹדֵעַ אִם הַשְּׂאוּל תַּחֲתִיּוֹת הָיָה דִּי לָהֶם, כִּי גַם הַשְּׂאוּל תַּחֲתִיּוֹת הָיָה קָטָן לְפָנֵיהֶם, שָׂאֵם הָיָה אֲפֻשָׁר לָהֶם לְחַתֵּר תַּחַת הַשְּׂאוּל תַּחֲתִיּוֹת הָיָה חוֹתְרִים, וְעַל יְדֵי נִתְקַרְבוּ וְכוּ'; וְלִכֵּן עָלִינוּ לֹא לְהַטְעוֹת אֶת עִצְמָנוּ לְרַגֵּעַ, אֲלֹא לְדַעַת בְּדִיוֹק מִי אֲנַחְנוּ? וְעַל יְדֵי זֶה נוֹכַל

להודות ולהלל ולשבח את הקדוש ברוך הוא, על החסד חנם שעשה עמנו שֶׁקָּרְבָנוּ אֶל רַבְנוּ ז"ל, שֶׁמְחַזֵּק וּמְחַיֶּה וּמְשַׁמֵּחַ וּמְעוֹדֵד אוֹתָנוּ.

נא ונא מהתנכה הזה תראה לחנף את עצמך בעבודה הקדושה הזו לתת תודה והודאה להקדוש ברוך הוא, שזה שעשוע עולם הבא, רואים בני אדם מסתובבים ממרמרים מדכאים וכו' וכו', זה רק מפני שאין להם הכרת הטוב להקדוש ברוך הוא, וכבר אמרו חכמינו הקדושים: (תענית ח.) כל המצדיק את עצמו מלמטה מצדיקין עליו הדין מלמעלה, אדם צריך להגיד על כל דבר גם זו לטובה, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (שם כ"א.) על נחום איש גמזו שעל כל דבר ועל כל מארע שרק קרה לו, אמר "גם זו לטובה", ועל ידי זה ראה נסים ונפלאות על כל צעד ושעל, וכן אמרו חכמינו הקדושים " (ברכות ס:) לעולם יהא אדם רגיל לומר כל דעביד רחמנא לטב עביד; ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתרגיל את עצמך תמיד לתת תודה להקדוש ברוך הוא, ותראה איך שיתרחב לך הלב והדעת והמח וכו' וכו', ויצא ממך כל מיני ספקות ובלבולים ועקמומיות שבלב שנקנס בה, רק הרגל את עצמך לתת תודה להקדוש ברוך הוא.

נא ונא תמסר את נפשך פשוטו כמשמעו לבוא להתפלל בבית הכנסת בכל יום את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית, ותהיה רגיל להכניס כמה פרוטות לצדקה לפני כל תפלה בקפת הצדקה, שאז נכון לכה יהיה בטוח שתפלותיה תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל, כמאמר ז"ל (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נוטין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארוח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה"; ולכן אשרי ואשרי מי שנוזהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, ואל יקל בעיניו דבר זה, כי מצות צדקה חייב כל יהודי לתת אפלו כשהוא עני גדול מאד, וכמו שצריכים לשמר שבת ולהניח תפלין בכל יום, ולאכל כשר, כך אדם חייב לתת צדקה, אבל כשאינו לו, הוא לא פטור מלתת כמה פרוטות וכו', ורב

בְּנֵי אָדָם מְזוֹלְזָלִים בְּמִצְוֹת צְדָקָה, שְׁזֵה הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוּלָהּ, מִפְּנֵי שְׁחוּשְׁבִים שְׁצָרִיכִים לְתֵת אֵיזָה נְתִינָה גְדוּלָהּ, אֲבָל שׁוֹכְחִים שְׁבָאֵלוּ הַפְּרוּטוֹת קִטְנוֹת שְׁנוֹתָן כָּל יוֹם, בְּזֵה הוּא קַיִם מִצְוֹת צְדָקָה, וְרַק זֶה מֵה שִׁילוּהַ אוֹתוֹ אַחַר מִיתָתוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: (יִשְׁעִיָּה נ"ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנָיִךְ צְדָקָה כְּבוֹד הַיְיָ" יֵאֲסַפְּךָ", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה ג:) כָּל הַעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה - מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֵכֵת לְפָנָיו לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאָמַר: "וְהִלֵּךְ לְפָנָיִךְ צְדָקָה"; אֵיזָה נַחַת רוּחַ יְהִיָּה לְאָדָם כְּשֶׁנִּשְׁמָתוֹ תִּצָּא מִגּוּפוֹ וְתַעֲלֶה לְמַעְלָה, וְאֵלוּ הַפְּרוּטוֹת שְׁנֵתָן בְּכָל יוֹם יִלְכוּ לְפָנָיו, וְעוֹד דָּרְשׁוּ עַל פְּסוּק זֶה: (בְּבֵרָה בַּתְּרֵא יא.) אֲבוֹתַי גָּנְזוּ לְעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲנִי גָנְזְתִי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאָמַר: "וְהִלֵּךְ לְפָנָיִךְ צְדָקָה כְּבוֹד הַיְיָ" יֵאֲסַפְּךָ", אֵתָה לֹא יִכּוֹל לְתַאֵר אֵיזָה שְׁמִחָה תִּהְיֶה לָּךְ שֵׁם בְּשָׁמַיִם עִם הַפְּרוּטוֹת הָאֵלוּ שְׁנֵתָתָּ כָּל יוֹם לְקַפֵּת הַצְּדָקָה, נָא וְנֵא תִּהְיֶה חֶזֶק בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשׁ, כִּי גַ'מ'ר'א רָאשֵׁי תְבוֹת אַרְבָּעָה מִלְּאֲבֵי הַשְּׁמִירָה גְּבִרְיָאֵל, מ'יכָאֵל, ר'פָּאֵל, א'וֹרְיָאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמֵדִים דָּף גְּמָרָא, נִשְׁמָרִים מִכָּל מִינֵי מִזִּיקִים, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת ס"ז. תַּעֲשֶׂה מֵה שְׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל דָּף גְּמָרָא תִּלְמַד אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, אִם אֵתָה לֹא מִבִּין, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגֵרְסָא אֵינִישׁ וְאֵף עַל גִּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גִּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמַר; הַלּוֹאֵי שְׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזֵה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יִשׁוּעוֹת זֶה יִבִּיא לָּךְ, וּכְלָל זֶה תִּקַּח בְּיַדִּיךָ, כָּל זְמַן שִׁיְהוּדֵי מְדַפְּדֵף אֵת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאָר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֵלָן וְרֵאָה מֵה לְפָנֶיךָ, וּבַפֶּרֶט עֲכָשׁוּ בְּחִנּוּכָה שֶׁהוּא חַג שֶׁל תּוֹרָה שְׁבַעֵל פֶּה, תִּרְאֶה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה וְתִלְמַד כָּל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְתִרְאֶה אֵיךְ שְׁזֵה יַעֲזֹר לָּךְ בְּכָל הַמּוֹבְנִים וּבְכָל הָעֲנִינִים.

הַמְּאַחַל לָּךְ חֲנֻכָּה שְׁמַח

תתקסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וּתְבָרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ה כִּסְלוֹ (א' דִּחְנֻכָּה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

עֲכָשׁוּ בִימֵי חֲנֻכַּה הַקְּדוּשִׁים עָלֵינוּ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא עַל כָּל הַחֲסִדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שְׁעוּשָׂה אֲתָנוּ, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְרַחֵב לָנוּ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַחֲנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְאַשְׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁמֵרְגִילָה אֶת עֲצָמָהּ לְתַת תּוֹדָה
לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט, כִּי יְמֵי חֲנֻכַּה הַקְּדוּשִׁים אָמַר רַבְנּוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ב') הֵם יְמֵי הוֹדָאָה לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא עַל כָּל הַחֲסִדִים וְהַרְחָמִים שְׁעָשָׂה וְעוֹשֶׂה וְיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ, אָבֵל עַל זֶה
צְרִיכִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַיּוֹנִים רְצוּ לַעֲקֹר אֶת זֶה מִנְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
עַד שֶׁגָּזְרוּ גְזֵרוֹת רַבּוֹת עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאַחַד מֵהַגְּזֵרוֹת הֵייתָה (רֵאשׁ הַשְּׁנָה
י"ח:): שְׁמֵלְכוֹת יוֹן גְּזָרָה שְׁלֵא לְהַזְכִּיר שֵׁם שְׁמַיִם עַל פִּיהֶם וּכְשֶׁגִּבְרָה מְלָכוֹת
חֲשׂוֹמוֹנָאֵי וְנִצְחוּם הַתְּקִינּוּ שֶׁיְהוּ מְזַכְרִין שֵׁם שְׁמַיִם אֶפְלוּ בְּשִׁטְרוֹת; הֵינּוּ זֶה
לְעַמְתָּ זֶה אֶפְלוּ עַל סֵתֶם שִׁטְרָה, לְהַזְכִּיר אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַיּוֹנִים הִחֲשִׁיכוּ
עֵינֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, לְהוֹצִיא לָהֶם כָּל זִיק שֶׁל אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ
צְרִיכִים תְּמִיד לְדַבֵּר מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאַשָּׁה תַחֲזֹק אֶת רְעוּתָהּ בְּאֲמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מְצוּה גְּדוּלָה מְאֹד, וּבְפֶרֶט בְּיָמֵים אֵלּוּ לְהַרְבּוֹת בְּחֲסֵד
וּבְצַדִּיקָה, וּבְזֻכוֹת זֶה נִזְכָּה לְהַגָּאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם.

הַעֲקֹר חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד שְׁשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ,
וּתְשַׁמְחִי עַל נַעֲם חֵלְקֶךָ שְׂאֵת יוֹדַעַת מְרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מַחֲזִק וּמַעוֹדֵד וּמְשַׁמַּח
אוֹתָנוּ בְּכָל הַמְּצַבִּים הַקְּשִׁים שֶׁרַק אֲנַחְנוּ עוֹבְרִים וְכוּ' וְכוּ'.

עֲכָשׁוּ בִימֵי חֲנֻכַּה הַקְּדוּשִׁים יִהְיֶה כִּמָּה אַרְוָעִים שֶׁל שְׁמִחָה בֵּין נְשׁוֹת
אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִכֵּן רְצִיטִי מְאֹד שֶׁתְּשַׁתְּתֵפִי וּתַעֲשִׂי כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבְעוֹלָם
לְהוֹפִיעַ, כִּי זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּלְהַתְּאֹרֵר מֵהַלַּחֵץ הַתְּמִידִי
שְׁמַנַּח עַל כָּל אִשָּׁה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה מִי שְׁמַחֲדִירָהּ בְּעֲצָמָהּ תְּמִיד אֶת אֲמַתָּה
מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכָּה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּגִדְלוֹת הַמוֹחִיזִין, וְשׁוּם דְּבַר
בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ, וְזֶה גְּדֻלַּת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁיכוֹלִים לְהַתְּחַזֵּק

בהמצבים הכי קשים, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יתהפך לטובה, ונזכה לראות כמו עינינו בנסים נגלים שיעשה עמנו הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך חנכה שמח

תתקסד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ב') שימי חנכה הם ימי הודאה, כמו שאנו אומרים בתפלה "וקבעו שמונת ימים אלו בהלל ובהודאה, ועשית עמהם נס נפלא ונודה לשמך הגדול", ובאמת כל בר ישראל אם רק יתבונן, יראה ויבין וישכיל את הנסים והנפלאות שהקדוש ברוך הוא עושה אתו בכל יום ויום, ואין לך אדם שלא נעשה עמו נסים, ואמרו חכמינו הקדושים (נדה ל"א.) לעולם אפלו בעל הנס אינו מכיר בנסו, כי הקדוש ברוך הוא עושה עם כל אחד ואחד נסים ונפלאות, והוא אפלו לא שם לב אל זה, כמאמרם ז"ל (שוחר טוב, תהלים ק"ו) אי אפשר לעולם בלא נסין ובלא פלאין. כיצד? אדם נתון על גבי המטה והנחש בארץ לפניו ובא לעמד והרגיש בו הנחש, כיון שבא לתן רגלו עליו ברח הנחש מפניו. ואינו יודע מה פלאי עשה הקדוש ברוך הוא עמו. ומי יודע, הקדוש ברוך הוא. שנאמר, "לעשה נפלאות גדולות לבדו". הוא לבדו יודע נסים ונפלאות שעושה עמנו; אדם יוצא היום מפתח ביתו אל הרחוב וחוזר בריא ושלם לביתו, זה כבר נס בתוך נס, כי כל הדרכים בחזקת סכנה, ויש כל מיני מטרפים שנוהגים בפראות וכו', ואנשים חפים מפשע נפגעים וכו', ולכן זה נס בתוך נס שהקדוש ברוך הוא עושה עם כל אחד, והוא אפלו לא קולט את הנסים שעשה עמו הקדוש ברוך הוא, וכן בגופו של אדם יש נסים ונפלאות בכל יום ובכל שעה ובכל רגע, כמאמרם ז"ל: (שמות רבה, פרשה כ"ד, סימן א') בוא וראה כמה נסים עושה הקדוש ברוך הוא עם האדם והוא אינו יודע, שאלולי היה אוכל פת כשהיא חיה, הייתה

יורדת בתוך מעיו ומשרטת אותו, אלא ברא הקדוש ברוך הוא מעין בתוך
 גרירתו שהוא מוריד את הפת בשלום; אדם חושב שזה טבע שאוכל וכולע
 את האכל וכו', ואינו שם לב את הרטיבות שיש בתוך פיו וכו', שעולה לו
 רק וכו', וזה כמו מעין שברא לו הקדוש ברוך הוא בגרונו, כדי שהאכל תרד
 בשלום, וזה נס בתוך נס, אדם חושב שזה טבע, והרגע שאדם מרגיל את
 עצמו להסתכל רק על החסדים שהקדוש ברוך הוא עושה אתו, בכל יום
 ובכל שעה ובכל רגע, בזה הוא ממשיך על עצמו את האור הגנוז, להאמין
 בחדוש העולם, וכמובא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי-הלכות כבוד רבו ותלמיד
 חכם הלכה ג' אות י"ד) שעקר נר חנכה הוא כדי לתקן את האמונה בשלמות על
 ידי רוח נבואה שמקבלין מהצדיקים הגדולים במעלה נוראה ונפלאה מאד
 שנמצאים בכל דור ודור אפלו עתה גם עתה, ועקר האמונה הוא להאמין
 בחדוש העולם, שזה אי אפשר להבין בשכל בשום אופן כי אם באמונה,
 שכל זה הוא סוד חנכה, כי היונים רצו לעקר מעם ישראל את האמונה
 הפשוטה, עד שגזרו גזרות על נשמות ישראל, ובפרט הגזרה שגזרו (ראש
 השנה י"ח): מלכות יון גזרה שלא להזכיר שם שמים על פיהם וכשגברה מלכות
 חשמונאי ונצחום התקינו שיהיו מזכירין שם שמים אפלו בשטרות; הינו זה
 לעמת זה אפלו על סתם שטר, להזכיר את שמו יתברך, כי היונים החשיכו
 עיניהם של ישראל, להוציא להם כל זיק של אמונה בו יתברך, ועל כן
 נקרא חנכה שהוא לשון התחלה והתחדשות, הינו שעל ידי מצות נר חנכה,
 זוכין להאמין בהתחלה והתחדשות הראשון, דהינו בחדוש העולם שהשם
 יתברך ברא עולמו יש מאין המחלט, שזה עקר האמונה שזוכין על ידי נר
 חנכה שאנו מדליקים בכל לילה ולילה, ומאירים את כל הבית עם השגחתו
 הפרטי פרטית, לידע ולהודע שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות
 גמור הוא, ולכן ראוי לנו להודות ולהלל ולשבח את הקדוש ברוך הוא, על
 הנסים והנפלאות שעשה ועושה ויעשה עמנו וכו', ועל כן עכשו אי אפשר
 לראות ולהשיג בהדעת של חדוש העולם, כי אם על ידי אמונה שמקבלין
 מהצדיקים האמתיים הנמצאים בכל דור ודור, שיונקין מהאור הגנוז שהם
 דבקים לגמרי בו יתברך, והם בטלים ומבטלים אל עצם עצמיות אלקותו
 יתברך, ואת האור הזה אנו זוכין לקבל על ידי אור הנר הקדוש של חנכה

שאָנוּ מדליקים, ועל כן מדליקין גר חנכה שמונה ימים להורות שאָנוּ זוכין לאַמונת חדוש העולם שַׁנְבְּרָא בְּשַׁבַּעַת יְמֵי בְּרֵאשִׁית שֶׁהוּא חֲדוּשׁ הָעוֹלָם שֶׁל תְּחִלַּת הַבְּרִיאָה, וְאָנוּ חֲזָקִים בְּאִמוּנָה זֹאת בְּאֵמֶת עַד שְׁנֹזְכָה לְחֲדוּשׁ הָעוֹלָם שֶׁל לְעֵתִיד שֶׁהוּא בַּחֲנִינַת יוֹם הַשְּׁמִינִי כִּידוּעַ. וְזֶהוּ בַּחֲנִינַת שְׁמוֹנֶת יְמֵי חֲנֻכָּה שְׁמֵדְלִיקִין וּמְשִׁיכִין הָאוֹר הַגָּנוּז מִקְצָה וְעַד קֶצֶה לְהֵאֱמִין בְּחֲדוּשׁ הָעוֹלָם שֶׁל כָּלֵל הַבְּרִיאָה שֶׁכָּלוּל בְּשַׁבַּעַת יְמֵים שַׁבַּעַת יְמֵי הַבְּנִינָה, בַּחֲנִינַת שַׁבַּעַת יְמֵי בְּרֵאשִׁית עַד שְׁנֹזְכָה עַל יְדֵי זֶה לְחֲדוּשׁ הָעוֹלָם שֶׁל לְעֵתִיד שֶׁהוּא בַּחֲנִינַת יוֹם הַשְּׁמִינִי, כִּי יוֹם הַשְּׁמִינִי הוּא בַּבְּחִינַת בִּינָה כִּידוּעַ, וּבִינָה הִיא בַּחֲנִינַת עֲלָמָא דְאַחֵי כִּידוּעַ, נִמְצָא שְׁדִיקָא בְּיָמִים הָאֵלוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מְדַלִּיקִים בְּכָל לַיְלָה אֶת נְרוֹת חֲנֻכָּה, רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד עִם הָאוֹר הַגָּנוּז הַזֶּה, וּלְשַׂמַּח אֶת הָאִשָּׁה וְאֶת הַיְלָדִים, וְזֶה בְּעֶצְמוֹ מְחִזֵּק אֶת הָאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי בְּאֵמֶת כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, זֶה רַק מְחַמֵּת שְׂלֵא מְתַחֲזָקִים בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחַדֵּשׁ אֶת הַבְּרִיאָה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע מִמֶּשׁ, כִּי אִם אָדָם הָיָה חֲזָק בְּאִמוּנָה הַזֹּה, אָזִי אָף פְּעַם לֹא הָיָה רָב עִם אִשְׁתּוֹ וְעִם הַיְלָדִים שְׁלוֹ, וְהָיָה תְּמִיד שֶׁמַּח וּמְשַׂמַּח אֶת אַחֵרִים, וְאֵת הַהִתְחַזְקוֹת הַזֹּה אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים מִהַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא בַּחֲנִינַת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, שֶׁהַשְּׂאִיר פַּח שְׁמֵן טְהוֹר, שֶׁאָף אֶחָד לֹא נִגַע בָּזֶה, כִּי הִדְעַת שֶׁל הַצְדִּיק הָאֵמֶת אִי אֶפְשָׁר לְבַטֵּל כָּלֵל, שְׁזֶה הָאוֹר הַגָּנוּז שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדוּשָׁה, וְתַתֵּן תּוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעוֹשֶׂה אֶתְךָ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִהְיֶה רַק שְׁמַח, וְאִז תִּזְכֶּה לְחֲדוּשׁ הַבְּרִיאָה, הִינּוּ שֶׁתְּרַגִּישׁ אִיךָ שֶׁכָּל הַבְּרִיאָה מְתַחַדֶּשֶׁת בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֹשֵׁר בַּחַיִּים.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲנֻכָּה שְׁמַח

תּתקסָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ה כֶּסֶל (א' דַּחֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי בְּכָל מְרִיבָה יֵשׁ שְׁתֵּים וְכוּ', כִּי אִי אֶפְשָׁר לְאַחַד
לְרִיב וְכוּ', כִּי עִם מִי יְרִיב? וְלָכֵן בְּכָל מְרִיבָה בְּבֵית שְׁתֵּיהֶם חֲיִבִים הֵן הַבְּעַל
וְהֵן הָאִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְהֵאָשִׁים רַק אֶת הַבְּעַל שָׂרָק הוּא אִשֶּׁם וְכוּ', אֲנִי בְּטוֹחַ
שְׁלֹבְעֵלְךָ יֵשׁ גַּם כֵּן מַה לְהַגִּיד וְכוּ', וְלָכֵן עֲצַתִּי שְׁתְּשַׁלְּמוּ בֵּינֵיכֶם, וְתִדְוִנִי
אֶת בְּעֵלְךָ לְכַף זְכוּת, וְכֵן הוּא יְדוֹן אוֹתְךָ לְכַף זְכוּת, וְכָךְ יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם
בֵּית אֲמַתִּי.

מַה אֶת יוֹדַעַת אֵל מַה בַּעַל שְׁנֵי מְסַגֵּל וְכוּ', וְלָכֵן תּוֹצִיאִי אֶת הַדְּמִיוֹן הַזֶּה
מֵרֵאשֶׁה, אֲלֵא תִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וְתַחֲיוּ חַיִּים טוֹבִים וְחַיִּים
נְעִימִים, כִּי בּוֹדָאִי כְּשֶׁמְצַאֲתֶם אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, הִיָּה מְשִׁיכָה בֵּינֵיכֶם, וְאֶהֱבֶתֶם
אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְגַם עֲכָשׁוּ אִתְּם אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, אֲלֵא מְרַב הוֹכּוּחִים
שְׁבֵינֵיכֶם, עוֹבֵר עֲלֵיכֶם מַה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ'.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת קֶלֶפָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') יֵשׁ שְׁדִים שְׁמֻצּוּיִם
בְּבֵתִים, שֶׁהֵם מְקַלְקְלִין הַשְּׁלוֹם בֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה כַּעַס וְקִטְטוֹת בְּבֵית. וְעַקֵּר
הַבֵּית הוּא הָאִשָּׁה כִּי (יוֹמָא ב.) בֵּיתוֹ זוֹ אִשְׁתּוֹ, וְעַל כֵּן עַל פִּי רַב עַקֵּר הַקִּטְטוֹת
מִמֶּנָּה. וְלַפְעָמִים נֶאֱחָזִים בְּשָׂאֵר בְּנֵי הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשִׂים הַקִּטְטוֹת
וְהַמְרִיבוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה בָּאִים יִסּוּרִים עַל בְּנֵי הַבֵּית. וְזֶה מִפְּרָשׁ בְּפָסוּק (אִיּוֹב
כ"א) "בְּתֵיהֶם שְׁלוֹם מִפְּחָד", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (רַש"י שָׁם) מִפְּחָד - אֵלּוּ
שְׁדִים, וְזֶהוּ "שְׁלוֹם מִפְּחָד" כִּי הַשְּׁלוֹם הַפָּךְ הַפְּחָד, שֶׁהֵם הַשְּׁדִים הַמְקַלְקְלִים
הַשְּׁלוֹם, וְזֶהוּ "וְלֹא שָׁבַט אֱלוֹהִי" וְכוּ', הֵינּוּ הַיִּסּוּרִים, עֵינֵי שָׁם.

וְאֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ וְלִבְעֵלְךָ שֶׁהַשְּׁדִים הָאֵלּוּ נִבְרָאִים רַק מֵהַכַּעַס
וְהַמְחָלְקֵת וְכוּ' וְכוּ', כִּי כָךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה סִימָן ס"ו)
בְּמָקוֹם מְרִיבָה שָׁם הַשְּׁטָן; וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מִכַּעַס, כִּי כַּעַס בְּבֵית מַחְרִיב

את הבית. ורבנו ז"ל אָמר (ספר-המדות, אות כעס, סימן ט"ו) כעס של אִשה מַחְרִיב אֶת הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשְׁמוֹ שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם, וְהִפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

תתקסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ה כִּסְלוֹ (א' דְחֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דְּעֵי לָךְ, חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה הוּא לְנִתֵּק כָּל הַקְּשָׁרִים שֶׁהָיָה לָךְ מֵהַעֲבָר וְכוּ', וְלִשְׁכַּח אֶת הַכֹּל וְכוּ', וּבְיָדָאֵי יֵשׁ בְּזֶה נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד וְכוּ', שֶׁהַעֲבָר בָּא עַל הַמַּחְשָׁבָה חֲזָרָה בְּכָל פֶּעַם וְכוּ', וְכֵן עִם אֲנָשִׁים שֶׁנִּכְשְׁלוּ וְכוּ', שֶׁהֵם הַקְּלָפוֹת וְכוּ', לֹא עוֹזְבִים וְכוּ', וּבְכָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן מ"ט) שֶׁעֵקֶר הַתִּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה הִיא, כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְקוּמוֹת מִמֶּשׁ שֶׁהָיָה מִקְדָּם הַתִּשׁוּבָה, כָּל אֶחָד לְפִי מֵה שֶׁעָבַר עָלָיו בַּיָּמִים הַקּוֹדְמִים, וְכִשְׁעוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְקוּמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁהָיָה מִתְחַלֵּה מִמֶּשׁ, וְעַכְשָׁו פּוֹנֵה עֲרָף מֵהֶם, וְכוּפָה יִצְרוּ לְבַלִּי לַעֲשׂוֹת עוֹד מֵה שֶׁעָשָׂה זֶהוּ עֵקֶר הַתִּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה, וְרַק זֶה נִקְרָא תִּשׁוּבָה.

הַעֵקֶר אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, שְׂזִכִּית לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כְּמֵאמְרֵם ז"ל (בְּרִכּוֹת ל"ה) בְּמָקוֹם שֶׁבַעֲלִי תִּשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֵׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֵד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְּרַב פְּהֵנָא) גְּדוּל כְּחֵה שֶׁל תִּשׁוּבָה שֶׁפִּינוּן שֶׁאָדָם מֵהִרְהַר בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֲשָׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מֵהַלָּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקִּיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמְדָת לְפָנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וְהַסְּמִיךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מִבֵּן

אָדָם שְׁחִזֹר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִּיּוֹן שְׂאָדָם בָּא אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוּ שֶׁהוּא עֲשֶׂה עַד עַכְשָׁו מַה שֶּׁהוּא עֲשֶׂה, וּמִתְנַדֵּה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מַה שֶּׁעָשָׂה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵד מְקַבְּלוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּמְדַּבֵּר רַבָּה, פָּרָשָׁה כ' סִימָן י"ג) בְּלַעַם הָיָה רָשָׁע עָרוּם, וַיֵּדַע שְׂאִין עוֹמֵד בַּפְּנֵי הַפְּרַעְנוֹת אֲלֵא תִשׁוּבָה, שְׂכָל מִי שְׁחִוֵּטָא וְאוֹמֵר: 'חֲטָאתִי', אִין רִשׁוּת לְמַלְאָךְ לִגַּע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מִסִּית אֶת כָּל אָדָם: מַה לָּךְ לַחְזֹר בְּתִשׁוּבָה? וּמַה לָּךְ לְהִתְנַדֵּה? כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׂמִי שְׁחִזֹר בְּתִשׁוּבָה וּמִתְנַדֵּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִין רִשׁוּת לְמַלְאָךְ הַמָּוֶת לִגַּע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תְּנַחֲוּמָא נַח) "אִין מַכָּה בְּעוֹלָם שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע - תִּשׁוּבָה",

וְלָכֵן אַל תִּבְלָבְלִי אֶת עֲצֻמְךָ מִהַעֲבֹר כָּלֵל, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֵךְ, וְלִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ הַעֲקָר שְׂתַמִּיד תִּהְיֶי שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמִחַ

תַּתְקִסֵּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר מַקְזָן, כ"ה כֶּסֶל (א' דְּחֲנֻכָּה) תּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל לְשַׁחַק בְּסִבִּיבוֹן שְׂכָתוּב עַל זֶה נִגְ'הִישׁ וְזֶה מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל עֵתִיק, וְהָרֵאשִׁי תְבוֹת הוּא נִיס גִּדּוֹל הָיָה שָׁם, וַיֵּשׁ בְּזֶה סוּדוֹת גְּדוֹלִים מְאֹד, כַּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנֵי ז"ל (שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָן מ') בְּאַרְיִכוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי כָּל הַחַיִּים הוּא בַחֲיִנַת סִבִּיבוֹן, גִּלְגַּל שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם, הַנְּהָה הוּא לְמַעְלָה וְהַנְּהָה הוּא לְמַטָּה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד נְסִים וְנִפְלְאוֹת, וְזֶה הַנְּסָח הַמְּקַבֵּל אֲצֵל כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמְרַמֵּז בְּתוֹרָה: (בְּרַאשִׁית מ"ו כ"ח) "וְאֵת יְהוּדָה שְׁלַח לְפָנָיו אֶל יוֹסֵף לְהוֹרֵת לְפָנָיו גִּשְׁנָה וַיָּבֵאוּ אֶרְצָה גִּשְׁן", לְהוֹרֵת לְאָדָם שֶׁהַחַיִּים הֵם כְּמוֹ סִבִּיבוֹן, גִּלְגַּל שְׂמִתְגִּלְגַּל וְכו', שְׂאִסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם

דָּבָר, פֶּעַם הוּא לְמַעַלָּה, פֶּעַם הוּא לְמַטָּה וְכוּ', וְזֶה סוּד חֲנֻכָּה שְׁאַנְחֵנוּ מִתְחַזְּקִים בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי לְהַפֵּךְ הַיּוֹנִים גְּזֵרוֹ גְּזֵרוֹת עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כְּדִי לַעֲקֹר מֵהֶם אֶת הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְרָצוּ לְהַחְדִּיר בָּהֶם אֶת הָעֵינִין שֶׁל טֵבַע, מַקְרָה וּמְזַל, שְׂאִין מַה לַעֲשׂוֹת, אֶתְּהָ נוֹלֶדֶת בְּמִזְל רַע וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה לֹא יִשְׁתַּנֶּה לָּךְ וְכוּ', וְזֶה הַפֶּךְ הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שָׂרָק הוּא בְּרָא אֶת עוֹלָמוֹ וּמִנְהִיגוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, הוּא יוֹדֵעַ שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה הוּא גִלְגָּל, הֵנָּה אָדָם לְמַטָּה עֵינִי, וְהֵנָּה הוּא לְמַעַלָּה עֲשִׂירֵי, וְכֵן לְהַפֵּךְ תְּמִיד מִתְּהַפֵּךְ הַחַיִּים לְכָל אֶחָד כְּפִי בְּחֵינָתוֹ, אֲבָל הַכֹּל נֹסִים וְנִפְלְאוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן מְשַׁחֲקִים בְּחֲנֻכָּה עִם סְבִיבוֹן, לְהִרְאוֹת לְאָדָם שֶׁלֹּא יִתְיַאֵשׁ כְּשֶׁנִּמְצָא בְּמַצֵּב עָגוּם וְכוּ', אֲלֵא יֵאֲמִין שֶׁהַחַיִּים הֵם כְּמוֹ גִלְגָּל, עֲכָשׁוּ אֶתְּהָ לְמַטָּה וְעוֹד מַעֲט תִּהְיֶה חוֹזְרָה לְמַעַלָּה וְכוּ', שְׂזֶה מַה שֶׁחָרוּט עַל הַסְּבִיבוֹן הָאוֹתִיּוֹת נִס גְּדוֹל הִיָּה שָׁ'ם, כִּי מִי שִׁישׁ לוֹ אַמוּנָה, אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ז') 'רְאֵה אֶת הַנְּסִים שֶׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה מְמַשׁ, וְהוּא אֶפְלוּ לֹא מְרַגֵּשׁ אֶת זֶה, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ה, סִימָן א') בּוֹא וְרֵאֵה כַּמָּה נְסִים עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם הָאָדָם וְהוּא אֵינּוּ יוֹדֵעַ, שְׁאֵלּוּלֵי הִיָּה אוֹכֵל פֶּת כְּשֶׁהִיא חֵיָה, הִיתָה יוֹרֶדֶת בְּתוֹךְ מַעֲיוֹ וּמְשַׁרְטֶת אוֹתוֹ, אֲלֵא בְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲיִן בְּתוֹךְ גְּרִגְרָתוֹ שֶׁהוּא מוֹרִיד אֶת הַפֶּת בְּשָׁלוֹם; אָדָם חוֹשֵׁב שְׂזֶה טֵבַע שְׂאוּכָל וּבוֹלֵעַ אֶת הָאֵכָל וְכוּ', וְאֵינּוּ שֵׁם לֵב אֶת הָרְטִיבוֹת שִׁישׁ בְּתוֹךְ פִּיו וְכוּ', שֶׁעוֹלָה לוֹ רַק וְכוּ', וְזֶה כְּמוֹ מַעֲיִן שֶׁבְּרָא לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגֵרוֹנוֹ, כְּדִי שֶׁהָאֵכָל תִּרְדַּ בְּשָׁלוֹם, וְזֶה נִס בְּתוֹךְ נִס, אָדָם חוֹשֵׁב שְׂזֶה טֵבַע, וְלִכֵּן מִנְהַג יִשְׂרָאֵל לְשַׁחַק עִם סְבִיבוֹן, וּבִפְרָט עִם הַיְלָדִים, וּמְסִבִּירִים לָהֶם אֶת הַמְּשֻׁמְעוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת הָאֵלוּ (וּמַה שִׁישׁ שְׁכוֹתֵבִים נִס גְּדוֹל הִיָּה פִּיה, כִּי הֵם חוֹשְׁבִים שֶׁהֵנִס הִיָּה רַק בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲבָל בְּאַמֶּת הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת הֵם בְּכָל הָעוֹלָם בְּלוֹ), וְהַנְּסָח הָאֲמִתִּי צָרִיךְ לְהִיּוֹת נִס גְּדוֹל הִיָּה שָׁ'ם.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזְכָה לְרֵאוֹת תְּמִיד נְסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

תתקסח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחגכה) התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

עדיף להתפלל בבית הכנסת שמתפללים בנסח שלנו, ומה טוב ומה נעים שתשב על יד הבן שלך, ואולי תחליף מקומות כדי שתוכל לשבת על ידו.

אנשי שלומנו תמיד הקפידו להתפלל בבית הכנסת איפה שמתפללים את הנסח שלנו ובין החברים והידידים שלנו, ולכן תעשה כל מה שביכולתך לשבת על יד הבן שלך, והקדוש ברוך הוא יעזר שתצליח לחנכו בדרך האמונה והשגחה פרטית, כי אין עוד דבר יותר חשוב כמו חנוך לחנך את הילדים, וזה יסוד מוסד בחיי האדם לחנך את הילדים, ואתה צריך לדעת מה שמשיקיעים בהילדים, לבסוף מוציאים את זה מהם, וזה השקעה מאד מצלחת, אבל הכל צריך ללכת בדרך אהבה, ושהילדים ירגישו שיש להם אבא אוהב ומתעניין בהם.

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לך רב נחת דקדושה מילדיך.

המאחל לך חגכה שמח

תתקסט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחגכה) התשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

לדעתי כדאי לך לכתב מכתב ארך להמשפחה בלי שם כמובן, ולספר איך שכל השכונה שומעים את הצעקות והקללות וההתעללות וכו', ולהסביר

מה יכול לקרות? שיום אחד יכולים לקחת להם את הילדים, ולחתם את המכתב בלי שם, אלא אנשים שדואגים לשלום הילדים.

לא כדאי להתערב בריב לא לו.

כלל גדול תקחי בידיך כשאת רואה שני אנשים רבים, אל תתערבי, כי לבסוף הכל יפל עליך פשוטו כמשמעו, בלי שום רחמנות, וכבר אמר החכם מכל אדם (משלי כ"ו י"ז) "מחזיק באזני כלב עבר מתעבר על ריב לא לו", ופרש רש"י מחזיק באזני כלב - העובר להתעבר על ריב לא לו, הרי הוא כאוחז באזני כלב הגורם שישכנו על חנם; וחכמינו הקדושים מספרים (ברכות נ"ו) שרבא ישב בבית המדרש ולמד כל היום, והנה נכנסו שני עורים ורבו אחד עם השני, ובא רבא להפריד ביניהם, אז שני העורים התנפלו עליו והוא קבל את המכות, ולכן מה את צריכה להכניס בדברים שלא שיך אליך? ובפרט שיכול להיות שיקחו להם את הילדים, ואיך המצפון לא יהרס אותך? לצערנו הרב יש הרבה הורים שלא יודעים איך לחנך את הילדים שלהם, והכל הולך בצעקות וצרחות וכו' וכו', והורסים את הילדים שלהם לגמרי נפשית, עושים אותם בעלי מומין רחמנא לצלן.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך חנכה שמח

תתקע.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע שיש דברים שאין על זה תשובה וכו', ולא כדאי אפלו להתחיל לשאל קשיות על זה וכו', כי אין תרוץ ותשובה על זה וכו', כל אחד ואחת נשלחים לזה העולם למשך זמן הקצוב מלמעלה וכו', ואחר כך

קוֹרְאִים אוֹתָם חֲזָרָה וְכוּ', וְלִכֵּן בְּמָקוֹם לַחַיּוֹת בְּמִרְרוֹת וּבְקִשּׁוֹת וְכוּ' וְכוּ', מֵה שֶׁבְּאַמַּת זֶה כּוֹאֵב, כִּי סוּף כָּל סוּף חַיִּיתָם בְּיַחַד חֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְהָיָה לָכֵם חַיִּים נְפִלְאִים, עִם כָּל זֹאת עֲכָשׁוּ כְּדַאי לַעֲשׂוֹת לְמַעַן הַנְּשֻׁמָּה מֵה שֶׁרַק יְכוּלִים, כִּי שָׁם בְּשָׂמִים זֶה מְאֹד מְאֹד יִקָּר מֵה שְׁעוֹשִׂים לַעֲלוּי נְשֻׁמַת יִקְרִיֵהֶם.

וּמֵה שֶׁאַתָּה שׁוֹאֵל לְמָה הִרְשָׁעִים מְסֻתוֹבְבִים וְחַיִּים וְטוֹב לָהֶם וְכוּ', וְאַנְחֵנו הַטּוֹבִים רַע לָנוּ וְכוּ', כִּכְּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרִכּוֹת ז.) מִשָּׁה רַבְּנוּ בְּקִשׁ לְהוֹדִיעוֹ דְרָכָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִתֵּן לוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: (שְׁמוֹת ל"ג י"ג) "הוֹדַעְנִי נָא אֶת דְרָכֶךָ" אָמַר לְפָנָיו: רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִפְּנֵי מֵה יֵשׁ צְדִיק וְטוֹב לוֹ, וְיֵשׁ צְדִיק וְרַע לוֹ, יֵשׁ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ, וְיֵשׁ רָשָׁע וְרַע לוֹ, אָמַר לוֹ מִשָּׁה צְדִיק וְטוֹב לוֹ צְדִיק בֶּן צְדִיק, צְדִיק וְרַע לוֹ צְדִיק בֶּן רָשָׁע, רָשָׁע וְטוֹב לוֹ רָשָׁע בֶּן צְדִיק, רָשָׁע וְרַע לוֹ רָשָׁע בֶּן רָשָׁע; וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן י"ג) שְׂרָבִים הַתּפָּקְרוּ עַל יְדֵי שֶׁהָיָה קֶשֶׁה לָהֶם אֶת הַקְּשֵׁיא הַזֶּה לְמָה צְדִיק וְרַע לוֹ, וְרָשָׁע וְטוֹב לוֹ וְכוּ', וְאָדָם צָרִיךְ רַק לְזַרֵּק אֶת הַשֶּׁכֶל שֶׁלוֹ וְלָדַעַת שִׂישׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שֶׁלֹּא מְבִינִים, צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּמֵה שִׁיכוּלִים, וְלַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים לַעֲלוּי הַנְּשֻׁמָּה הַיִּקְרָה שֶׁהִלְכָה לַעֲלוּמָה, וְשִׁתְהִיָּה מְלִיצָה יִשְׂר לָךְ וּלְכֹל הַמְשַׁפָּחָה.

אֲנִי בְטוֹחַ שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְנַחֵם אוֹתָךְ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדִין כ"ב): "אֵין אִשָּׁה מֵתָה אֵלָא לְבַעֲלָהּ"; וְלִכֵּן תִּתְנַחֵם מִן הַשָּׁמַיִם, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָךְ, וְתִתְחַזֵּק בְּכֹל מֵה שֶׁאַתָּה יְכוּל, וְאַף שֶׁאֵין נִחְמָה עַל דְּבַר זֶה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים עִם הַחַיִּים, וְלֹא לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּמִרְרוֹת וּבְדַפְאוֹן וְכוּ', שֶׁלֹּא מְבִיא לְשׁוֹם דְּבָר, רַק מְסַבֵּךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַחַיִּים וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמִיחַ

תתקעא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחגכה) התשע"ג

שלום רב אַל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין שום דעות בזה וכו', אפלו שהבן או הבת יש להם שתי שמות, יכולים לקרא רק שם אחד, ואין על זה שום קפידיא וכו', וכן יכולים לקצור את השם בשם חבה, העקר מה שצריכים לכתב את שתי השמות זה בכתבה, וכן קוראים בספר תורה את הבן עם שתי השמות, וככה יכולים לקרא אפלו בשם חבה, שהוא קצור מהשם שלו, ולא צריכים להתבלבל מדברים אלו.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתרוי רב נחת דקדושה מפל יוצאי חלציקם, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך חגכה שמח

תתקעב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחגכה) התשע"ג

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לראות לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ולהכניס במח מחשבתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מפל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג פתענוג הזה, ולא לבלבל את עצמך בבלבולים של הכל וכו', מה יהיה? ואיך יהיה? כי אם מכניסים את עצמם

בְּדַבְרֵימָם כְּאִלּוּ שָׁזָה לְמַעַלָּה מִדַּעַתְנּוּ וְכוּ', אָדָם יְכוּל לְהִשְׁתַּגֵּעַ וְכוּ', פֶּה אָסוּר לְנִסֵּעַ וְכוּ', פֶּה אָסוּר לְלַכֵּת וְכוּ', אָדָם צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ שְׂדֵבֶר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהִשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְיִדְעָה זֶה מְכַנְיָסָה בְּאָדָם שְׂמִיחָה אֲמִתִּית, וְלֹא מִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דָּבָר שְׂבַעוּלָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמַּאֲחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמִיחַ

תתקעג.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ה בְּסֵלוֹ (א' דְּחֲנֻכָּה) הַתַּשְׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי חִזַּק בְּזֶה שֶׁכָּל מִי שֶׁצָּרִיךְ יִשׁוּעָה, וְיִדְפִּיס כְּרָךְ אֶחָד מִשְׂאֵלוֹת וְהַתְּשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", יִרְאֶה יִשׁוּעָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד לְמַעַלָּה מִדְּרָךְ הַטְּבַע, כִּי הַמִּכְתָּבִים הָאֵלּוּ נִכְתְּבוּ בִישׁוּעַת הַשֵּׁם עַל יְדֵי רַב הַכְּסוּפִים שֶׁל הַבְּחוּרִים וְהָאֲבָרְכִים וְכוּ' וְכוּ', וְהַתְּשׁוּבוֹת הֵחִיו אוֹתָם, וְעַד הַיּוֹם מְחִיִּים הַסְּפָרִים אֲלֵפִים וְרַבְבוֹת אֲנָשִׁים וְכוּ', וַיֵּשׁ אֲנָשִׁים שֶׁכָּל הַחַיּוֹת שֶׁלָּהֶם זֶה רַק מִשׁוּ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל".

אֲנִי אֶתְמוּל בְּשִׁבְתִּי קִדְשׁ עָרַב חֲנֻכָּה, נַעֲשֶׂה בְּדִיּוּק אַרְבָּעִים וְתַשְׁע שָׁנִים מֵאֶז הַתְּחִלַּת חֲבוּר סְפָרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" שֶׁבִּיחַד מִסַּתְכֶם כָּבֹר לְמַעַלָּה מִשְׂבַּעִים אֵלָף מִכְתָּבִים, וְעַד עַכְשָׁיו הִדְפִּיסוּ מֵאָה וּשְׁתֵּי כִּרְפִים, וּבְהֵם עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה אֵלָף מִכְתָּבִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּדְפְּסוּ כָּל הַכִּרְפִים הַמְּחַכִּים לְגִוָּאֵל.

בַּעֲנִין הַבֵּן שְׁלֹךְ וְכוּ', תִּבְדֹּק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְכֵן אֶת הַתְּפִלִּין

שְׁלָה, וּתְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְאֶה נֹסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מָה שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֵל, שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לִפְעֹל, וְצָרִיכִים לִהְיוֹת עֵקֶשׁן גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל רַק עֲבוּר זֶה, וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁהֵיִלֵּד יִשְׁתַּנֵּה לְגַמְרִי, רַק תִּהְיֶה חֲזַק בַּתִּפְלָה, לֹא לְהַנִּיחַ אֶת הַתִּפְלָה כְּרַגַע, כְּמוֹ שֶׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּרֻכּוֹת ל"ב:) אִם רָאָה אָדָם שֶׁהִתְפַּלֵּל וְלֹא נִעְנָה יַחְזֹר וְיִתְפַּלֵּל שְׁנָאִמְרָ: (תְּהִלִּים כ"ז י"ד) "קְוֶה אֶל הַיְיָ" חֲזַק וַיֵּאמֶן לְבָבָה וְקוֹוֶה אֶל הַיְיָ"ה, כִּי בּוֹדָאִי אִם מִתְעַקְּשִׁים אֲצִלּוֹ יִתְבָּרַךְ פַּעַם אַחֵר פַּעַם וְלֹא מִתְעַיִפִים בַּתִּפְלָה, אֲזַי רוֹאִים יִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי מָה שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לִפְעֹל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתִּפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמִיחַ

תתקעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ה כִּסְלוֹ (א' דְּחֻנְכָה) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יֵשׁ בְּזֶה הַרְבֵּה וְכוּ', וְהַטַּעַם הָאֲמִתִּי שֶׁהִתִּינוּק יִכּוֹל לְהַבְהִיל כְּשִׁירְאָה אֶת עֲצָמוֹ בְּגִיל כְּזֶה, וְיִכּוֹל לְצַאת מִזֶּה הַזֶּק גָּדוֹל מְאֹד, אוֹ שִׁיגְמַגֵּם וְכוּ', אוֹ דְבָרִים יוֹתֵר גְּרוּעִים שֶׁמְזִיק לְהַמַּח וְכוּ', וְלִכֵּן כְּדָאִי לְחַכּוֹת עַד שֶׁהִתִּינוּק מִתְחִיל לְלָכֵת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמִיחַ

תתקעה.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחגכה) התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

דע לך שהבקוש מאד מאד גדול ביבנאל, והמחירים רק עולים, ולכן עדיף לקנות תכף ומיד לפני שייעלו עוד יותר המחירים, כי שמה המחירים לא ירדו אלא יעלו.

עם כל זאת אני מכרח להזהיר אותך וכן להזהיר את אחרים, לשמר מאד מאד לא לקנות חתול בשק, הכל מכרח להיות דרך עורך דין, כי לאחרונה יש הרבה יזמים שעובדים על בני אדם ולוקחים מהם מקדמה, ולבסוף הוליכו את הכסף על קרן הצבי, ולכן אסור לקנות לא שטח ולא בית, אלא דרך עורך דין ממחה גדול בנדל"ן, לא להאמין לשום בן אדם בשום פנים ואפן, כי אחרת יכולים לפל בפח כזה שיאבד את כל הכסף שלו, ויש היום יזמים שמבטיחים בפרוספקט מדפס עם תמונות איך השטח יראה וכו', ואיך השכונה תראה וכו', והכל עורבא פרח, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מנוכלים כאלו.

אבל עקרוני בודאי כדאי לקנות מה שיותר מהר, כי תהלה לאל, יבנאל לבסוף תהיה עיר גדולה, מי האמין שמושבה נדחת שאפלו לא ידעו איפה זה נמצא על המפה, שתתהפך להיות עיר ברסלב במלא מובן המלה, כי תהלה לאל, בנינו קהלה קדושה, חממה של אמונה, מקור של חסד, ממש לתפארת ביבנאל, שעד עכשו היה שם מדבר שמם מהיהדות, ומאז שיסדו את יבנאל בשנת תרס"א עד שבאנו לשם בשנת תשמ"ח לא היה זכר של יהדות כלל וכו', ואדרבה פה היה המקום שהעבירו על הדת את עדת התוניסאים ואת עדת התימנים וכו', וממש המקום היה שמם לגמרי מיהדות וכו', והיה המקום פה שמם לגמרי בלי שום זכר של יהדות, ותהלה לאל, היום המקום פורח ברוחניות, מי שרק נכנס שמה לא יכול להאמין מה שרואה לפני מראה עיניו, חושב שהוא נמצא בירושלים, או בכני ברק, או בברוקלין, בלי שום

הגזומה, קדם יש מנינים מותיקין עד חצות לילה, שחרית, מנחה, ערבית מנין אחר מנין, שדבר כזה אין רק בעירות הגדולות, אבל לא באיזה מושבה נדחת שלא ידעו אי פעם איפה זה על המפה וכו', אחר כך יש לנו מקוה מפארת ענקי לגברים עם שלשה בורות לטבילה, וכן יש לנו מקוה טהרה מפארת לנשים (אגב שמסגלת מאד לפקידת עקרות, כי נבנה במסירות נפש הכי גדולה במחירת כמו ברוסיה לפני שבעים שנה, כי זה שצריך להיות ממנה על הדת, הוא אשר עכב את בניית המקוה בכל מיני מסירות אשר לא יאמן כי יספר וכו'), וכן יש לנו מערכת חנוך שלמה, הינו שיש לנו פעוטונים, גנים לבנים ולבנות, בית ספר לבנות, וסמינר לבנות, תלמוד תורה לבנים, וישיבה קטנה, וישיבה גדולה לבחורים מציינים, וכן יש לנו ישיבה של בעלי תשובה, ומדרשיה לבעלות תשובה, אשרי עין ראתה זאת כמו עיני, מלבד זאת יש לנו כולל לבעלי בתים "אור המאיר", שלומדים שמה קרוב למאה אברכים, וכן כולל להוראה "תפארת בנימין", שלומדים שמה חמשים אברכים את ההוראה, ותהלה לאל, יש לנו "בית הוראה" עם גאב"ד ועם שלשה דינים, שהם פוסקי הלכות המצויות וכו', ושואלים אותם את כל השאלות שיש לכל אחד, והמקום שוקק ביהדות, ועל כלם יש לנו בית התבשיל - אהל אברהם שמחלקת אכל בחנם לכל מי שרק רעב, ובכל יום מתפלת ותיקין עד עשר בערב זה פתוח לכלם, גברים ונשים וילדים, ובכל יום מחלקים קרוב לאלף מנות אכל טרי וטעים, יש לנו במשך היום ששה שעורים נפרדים בדרך היומי, ופה מדברים מאיזה מושבה נדחת שאף אחד לא ידע אי פעם איפה שזה נמצאת וכו', ועכשו תהלה לאל, יש כבר למעלה מארבע מאות משפחות חסידי ברסלב פן ירבו, ועכשו בונים אלף דירות חדשות בשביל אנשי שלומנו, וזה שנה שפתחנו פה חנות יודאיקה "ברסלב סנטר" כל מה שיהודי צריך בנקדה אחת, ותהלה לאל, יש מהפכה ביבנאל ביהדות, זה ארבעים שנה שמונעים מתושבי המקום להכעיס וברשעות כל הקשור ליהדות וכו', ותהלה לאל, מהרגע שנפתח החנות התחילו תושבי המקום להכנס, וכל אחד קונה זה מזוזה, זה ציצית, זה תפלין, זה טלית, זה כפות וכו', מי כעמד ישראל גוי אחד בארץ, לא יאמן כי יספר קדשת כל בר ישראל, אשרי עין ראתה זאת, וכן רואים איך שיש דו קיום בין תושבי המקום חסידי ברסלב, לא מפריעים לאף אחד וכו', הם קהלה פתוחה וכו',

בבחינת חיה ותן לחיות וכו', לא מתערכים בחיי אף אחד וכו', יבנאל יהיה דגמא ומודל מה קמץ קטן של יהודים עם מסירות נפש יכולים להפוך מדבר ששם מיהדות וכו', למקום פורח, ועוד רבות יספרו על זה, אחר חצי יובל שנים של רדיפות ומסירות וכו' וכו', שרודף ומוסר אותנו מי שרודף ומוסר וכו' וכו', ושם מקלות בהגלגלים וכו', ומונע ומעכב כל דבר השיף לקדשה, ואף על פי כן בכח הרצון החזק שהכניס בנו רבנו ז"ל, הצלחנו להקים אמפריה כזו, ולא בחנם שרבנו ז"ל אמר: (חיי-מוהר"ן, סימן רי"ח) "בעזרת השם איך האב אויס געפירט אין ועל אויס פירן", "נצחתך ואנצח", ותהלה לאל, אור הקדשה רק עולה, וחשף הטמאה רק מתעלמת עד שיתבטל לגמרי, ויקים: (זכריה י"ג ב) "ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חנכה שמח

תתקעו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחנכה) התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל לַיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים חֲסִידֵי בְּרִסְלָב הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה
שְׁכִינָתוֹ תָמִיד

מאד מאד אני מבקש אתכם שתנצלו את הימים הקדושים האלו, ימי חנכה הקדושים שהם ימי הודאה, ולכן עלינו להודות ולהלל ולשבח את הקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו שקרבנו אל רבנו ז"ל, שזה השמחה הכי גדולה, ותשתדלו מאד מאד שיהיה ביניכם אהבה אחוה ורעות, וזה היה רצונו של רבנו ז"ל, עד שהתבטא פעם: (חיי-מוהר"ן, סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו;

וזכרו היטב אשר רבנו ז"ל קדם שיצא מברסלב לאומן להסתלק שם, בעת שיצא מפתח הבית לעלות על העגלה, עמד אצל המזוזה והניח ידו

על המזוויה, ואמר לאנשי שלומנו: תראו להתקבץ יחד ולהתפלל יחד, ואם תתפללו בכונה, תוכלו להמשיך אותי לכאן אליכם, (עין חיי-מוהר"ן, סימן קפ"ז), וזה יסוד מוסד בבית הכנסת, שכל המתפללים צריכים להחזיק את עצמם ביחד באהבה, אחוה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק, ולכן ראו להחזיק את עצמכם ביחד, ובה נמשיך את רבנו ז"ל אלינו.

אני מאד מאד מבקש את כלל אנשי שלומנו, הן את הגברים, והן את הנשים, שיעשו כל מה שביכולתם להרתם לעזר לי להצליח בגדול במה שהבטחתי להגאון המפלא רבי ... להביא לו אלף פעילים למען הצלחת התנועה "להחזיר עטרה לישנה" ולכן כל אחד ואחת תשתדלו לעזר לי, ותהיו בקשר במטה הבחירות שלנו "ברסלב למען ש"ס" ואם יהיה רצון חזק להוציא מכח אל הפעל, אזי אני בטוח שנצליח בגדול, אנחנו צריכים לעשות את שלנו, והקדוש ברוך הוא בודאי יעזר לנו.

תעוררו גם את כל אנשי שלומנו שגרים בכל ארץ ישראל, שירתמו יחד עם המטה שלנו ביבנאל "ברסלב למען ש"ס", ואני מאד מאד רוצה שכל אחד ישם מדבקה על הרכב שלו "ברסלב למען ש"ס", וזה יהיה קדוש שם רבנו ז"ל אצל אחינו בני ישראל מעדות המזרח, הקדוש ברוך הוא יעזר שכלם יתחילו לדבר אל הקדוש ברוך הוא שיחה בינו לבין קונו, אשר אין מנוס לברח מפגעי ומקרי הזמן אלא לפנות אליו יתברך בהתבודדות, לדבר עמו יתברך, אשר זה המקום הכי בטוח, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו שאנחנו יודעים מרבנו ז"ל, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

המאחל לכם חנכה שמח

תתקעת.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחגכה) התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

דעי לך שלפני שאת עושה צעד כל כך אחראי, תתישבי הרבה בדעתך.
חסידות חב"ד היא חסידות נפלאה, ועושים עבודת הקדש, את צריכה לקחת
בחשבון שאחר החתנה בעלך יקבל על עצמו לנסע או להונג קונג וכו', או
לאוקראינה וכו', וזה גם כן לא נורא, כי הם עושים עבודת הקדש שליחות
לקרב יהודים אל הקדוש ברוך הוא, שזה דבר נפלא מאד, ולכן לפני שאת
עושה צעד כזה, תתישבי טוב טוב בדעתך אם את מוכנה לזה, כי את סך
הכל בגיל פחות משמונה עשרה, ולכן אל תבלבלי את הבחור וכו', שאת
רוצה אותו וכו', כן ולא וכו', את צריכה להיות חזקה ולהחליט מה שאת
רוצה, אבל תקחי בחשבון מה יכול להיות אחר החתנה, ולא תשגעי אחר
כך את בעלך שאת לא רוצה לנסע אתו וכו', לפני שמתחתנים הזוג צריכים
להגיע להסכם מה היעוד שלהם להעמיד וכו', ושלא יצא אחר כך מזה
וכוחים ומריבות וכו' וכו', ולכן לפני שאת עושה צעד רציני שזה חתנה,
תתישבי בדעתך.

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לך הצלחה מרבה בחייה, העקר לא
להיות מבלבלת, לדעת מה את רוצה בחייה.

המאחל לך חגכה שמח

תתקעט.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחגכה) התשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת שֶׁהַשָּׁנִים בֵּין גִּיל בַּר מִצְוָה לְגִיל שְׁמוֹנֶה עָשָׂרָה, זֶה הַגִּיל הֵכִי יָפֵה וּבַחֹזֶר יָכוֹל לְהַשְׁלִים אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבִמְדוּת טוֹבוֹת, וְלִהְיֶיךָ אֶת עֲצָמוֹ לְחַתְנָה וְכו', וְלִהְפֹּךְ זֶה הַגִּיל הֵכִי מִסָּפֵן, יָכוֹל לִפְלֵ בְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה עַל יְדֵי חֲבָרִים רְעִים וְכו', וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְלַכֵּת עִם הַבֵּן מְאֹד מְאֹד בְּעֵדִינּוֹת, הָעֵקֶר בְּאַהֲבָה וְלֹא לְדַחֵק עָלָיו שֶׁהוּא מְכָרַח וְכו' וְכו', בְּגִיל כְּזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַכְרִיחַ אֶת הַיֶּלֶד אֶל שׁוּם דְּבָר, אֲדַרְבָּה כִּכֵּל שִׁיכְרִיחוּ אוֹתוֹ, זֶה יַעֲשֶׂה פְעֻלָּה הַפּוֹכָה, וְלִכְּנֵן כְּדֹאֵי רַק לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ אַהֲבָה, וְקָרוֹב לְבָבוֹת, וְהַסְפָּרָה לְהַחֲיִים שְׂמֻחִים לְאָדָם עַל הַעֲתִיד, וּבְדֶרֶךְ כֻּלָּל אִם הָאֲבָא מְרָאָה אַהֲבָה לְבָנוֹ, וּמְקָרֵב אוֹתוֹ, וְיִוָּרֵד אֶל נְכֵכֵי נַפְשׁוֹ, יִצְלִיחַ לְהַגִּיעַ אֶל לְבוֹ וְכו'.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ לְחַנּוּךְ אֶת בְּנֵךְ עַל דְּרֵכֵי הַתּוֹרָה וְהִירָאָה, הָעֵקֶר לְשִׁמּוֹר לֹא לְדַחֵק עָלָיו.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֻשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרָבָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמִיחַ

תַּתְּקַפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ה כִּסְלוֹ (א' דְּחֻנּוּכָה) הַתַּשְׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַסְּפוֹר הִזָּה שָׂרְבֵנוּ ז"ל הַלֵּךְ לְמַקְוֶה לְטַבֵּל, וְלִזְוֶה אוֹתוֹ אֶחָד מֵהַגְּבָאִים ר' חֵיִיקֵל הַחֲזָן, וּכְשִׁי צָא רַבֵּנוּ ז"ל מֵהַמַּקְוֶה עִם הַגְּבָאִי ר' חֵיִיקֵל, עָבַר אֶז מְפָרְסֵם עִם חֲסִידִים וּבִזָּה אֶת רַבֵּנוּ ז"ל בְּרַבִּים, עֲנָה וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל לְר' חֵיִיקֵל בְּזֶה הַלְשׁוֹן "אֵיךְ בֵּין אֲזוֹי אֲלֵיִין, אֵיךְ הָאֵב נִישֵׁט וְעוֹר זָאל זֵיךְ פֶּאָר מִיר אָן נְעַמְעַם" [אֲנִי כֹל כֵּךְ מְבוֹדֵד, שְׂאִין לִי מִי שִׁימְחָה עֲבוֹרִין], אֲזוֹי ר' חֵיִיקֵל לְזֶה אֶת רַבֵּנוּ ז"ל עַד הַבֵּית, וְחֹזֵר אֶל הַמְּקוֹם אֵיפֵה הַמְּפָרְסֵם הַתְּאֲכָסֵן, וּכְשִׁנְטֵל

נטילת ידים, לא היָה זְכוּל לְהַפְסִיק, אָזי נִתַּן לוֹ שְׁתֵּי סְטִירוֹת, וְהַמְּפָרֵס צֶעֶק לְעֵבֶר חֲסִידָיו נוֹ נוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְהֵם לֹא הִבִּינוּ מֵה שֶׁהוּא רוֹצֵה, וּבֵין כֵּךְ בָּרַח ר' חֵיִיקֵל, וְזֶה הַסְּפּוֹר.

דוֹד הַמְּלֶךְ עֵבֶר בְּחַיִּים כָּל מִינֵי מַשְׁבְּרִים וְגַלִּים, שְׁלֹא הָיָה עוֹד אַחַד בְּעוֹלָם שֶׁעֵבֶר בְּזִיוּנוֹת, עֲלֻבוֹנוֹת, חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים מְלִיצְנֵי הַדּוֹר כְּמוֹ שְׁדוּד הַמְּלֶךְ, וּמִתּוֹךְ בֵּיתוֹ קָמוּ עָלָיו אֲחָיו וְאֶשְׁתּוֹ וּלְדָוִד וְכוּ' וְכוּ', וְהַצָּרָף לְבָרַח מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוּם בְּנוֹ, וְעַל הַדְּרָף צָץ מִתַּחַת לְאַדְמָה שְׁמַעִי בֶן גֵּרָא, וְקָלַל אוֹתוֹ קְלָלוֹת נִמְרָצוֹת, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"ה.) עַל הַפְּסוּק: (מְלָכִים א' ב') "וְהוּא קָלְלָנִי קָלְלָה נִמְרָצָת", מֵהוּ "נִמְרָצָת?" נוֹטְרִיקוֹן נ'וֹאֶף, מ'וֹאֶבִי, ר'וֹצֵחַ, צ'וֹרֵר, ת'וֹעֵבָה, וְתַלְמִידָיו רָצוּ שְׂמִתָּן לָהֶם רְשׁוֹת לְהַרְגֵּ אֶת שְׁמַעִי בֶן גֵּרָא, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: (שְׁמוֹאֵל ב' ט"ז) "וַיֹּאמֶר אֲבִישִׁי בֶן צְרוּיָה אֶל הַמֶּלֶךְ לְמָה יְקַלֵּל הַכֹּלֵב הַמֵּת הַזֶּה אֶת אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֲעֵבְרָה נָא וְאֶסִּירָה אֶת רֹאשׁוֹ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה כִּי יְקַלֵּל וְכִי הִוִּי"ה אָמַר לוֹ קָלַל אֶת דָּוִד וּמִי יֹאמֶר מִדּוֹעַ עֲשִׂיתָהּ כֵּן: אוֹלֵי יִרְאֶה הִוִּי"ה בְּעֵינָי וְהַשִּׁיב הִוִּי"ה לִי טוֹבָה תַּחַת קְלָלָתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה", וּמוֹבָא בְּזֵהָר (מִשְׁפָּטִים ק"ז): שְׁמַעוֹלָם לֹא בָכָה דָּוִד כְּמוֹ שְׁבָכָה אֹז, וַיּוֹבֵן עַל פִּי מַה שְׁמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ר"ג) שֶׁעַל יְדֵי הַבְּכִיָּה מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה שְׁלֵמָה, וְהִנֵּה מְבֹאֵר שֶׁם בְּזֵהָר סוּדוֹת נוֹרָאִים וְנִפְלְאוֹת מִמֶּה שֶׁעֵבֶר עַל דָּוִד הַמֶּלֶךְ עִם שְׁמַעִי בֶן גֵּרָא שְׁהִיָּה רַבּוֹ שֶׁל שְׁלֵמָה וְכוּ', עֵינֵן שֶׁם וְתַרְאֵה נִפְלְאוֹת, וְאִין הַנְּדוּן דּוּמָה לַסְּפּוֹר מֵה שְׁקָרָה עִם רַבְּנֵי ז"ל, מְלַבֵּד זֹאת מוֹבָא (מִדְּרַשׁ אַגָּדָה) כְּשֶׁקָלַל שְׁמַעִי אֶת דָּוִד, נִסְתַּכַּל בְּמִרְדְּכַי שְׁעוֹמֵד לְצֵאת מִמֶּנּוּ, וַיִּצּוֹ לְשְׁלֵמָה בְּנוֹ וְאָמַר לוֹ, כְּשִׁיפְסִיק שְׁמַעִי מִלְּהוֹלִיד בָּנִים, הִרְגֵּ אוֹתוֹ כְּדֵי שְׁיָבֹוא נְקִי לְעוֹלָם הַבָּא, עֵינֵן שֶׁם, הָרִי שֶׁלְךָ לְפָנֶיךָ שְׁשֵׁם הָיָה עֵינֵן אַחַר לְגַמְרִי. עִם כָּל זֹאת אִם תִּסְתַּכַּל בְּפָנִים תַּרְאֵה שְׂגָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ צִוָּה לְשְׁלֵמָה בְּנוֹ לְנַקֵּם אֶת בְּזִיוּנוֹ מִשְׁמַעִי בֶן גֵּרָא: [עֵינֵן מְלָכִים א' ב' ח'] "וְהִנֵּה עִמָּךְ שְׁמַעִי בֶן גֵּרָא בֶן הַיְמִינִי מִבְּחָרִים וְהוּא קָלְלָנִי קָלְלָה נִמְרָצָת בְּיוֹם לְכַתִּי מַחְנֵים וְהוּא יָרַד לְקִרְאָתִי הִירְדָן וְאֶשְׁבַּע לוֹ בְּהִוִּי"ה לֹאמַר אִם אֲמִיתָךְ בְּחָרֵב וְעַתָּה אֵל תִּנְקְהוּ כִּי אִישׁ חָסֵם אֶתָּה וַיִּדְעַתָּ אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לוֹ וְהוֹרִיתָ אֶת שִׁיבְתוֹ בְּדָם שְׂאוֹל", הָרִי שֶׁלְךָ לְפָנֶיךָ שְׂכָן הַקְּפִיד עָלָיו

דוּד הַמְלֶךְ אִךְ הוּא הַבְּטִיחַ לוֹ שֶׁהוּא לֹא יַעֲשֶׂה לוֹ כְּלוּם וְעַל יְדֵי בְנוֹ הַשְּׂאִיר לוֹ צְנוּאָה שְׂיִנְקֵם אֶת נַקְמָתוֹ].

וְאַתָּה צְרִיף לְדַעַת אֲשֶׁר אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה סֵתֵם אֵיזָה חֲצוּף עוֹ פְּנִים בְּעַל עֲבָרָה, שְׁכֵמָה חֲסִידִים שׁוֹטִים נִטְפְּלוּ אֵלָיו וְהָיָה מִפְּרָסֵם שֶׁל שְׁקָה, כְּנִהוּג בְּעוֹלָם לְצַעֲרָנוּ הָרַב שֶׁהַדְּיוּטִים קוֹפְצִים בְּרֹאשׁ וְכוּ' וְכוּ', וּמָה גַם עוֹד מַחְצִיפִים פְּנִיָּהֶם נֶגֶד צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים הַדְּבּוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', וְכִף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּעֲנִית ז'): כָּל אָדָם שֵׁישׁ לוֹ עֲזוֹת פְּנִים, רַב נַחֲמָן אָמַר, בְּיָדוֹעַ שְׁנֹכְשֵׁל בַּעֲבָרָה; אָמַר רַבָּה בַּר רַב הוֹנֵא כָּל אָדָם שֵׁישׁ לוֹ עֲזוֹת פְּנִים מִתָּר לְקִרוֹתוֹ וְרָשָׁע; הָרִי שֶׁלֶף לְפָנָיִךְ שְׁמִי שֶׁהוּא עֲזוֹת פְּנִים נֶגֶד צְדִיק קְדוֹשׁ הַדְּבּוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵינוֹ אֶלָּא בְּעַל עֲבָרָה וְרָשָׁע, וְאִף שֶׁנֶּאֱרָא בְּעוֹלָם מִפְּרָסֵם, אִזּוּ מָה בְּכַף?.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

תַּתְּקַפָּא.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר מַקְוֶן, כ"ה כֶּסֶל (א' חֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִחוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂזָה נֶקְרָא הַתְּבוּדָּוֹת, עַל יְדֵי זֶה הוּא נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה בְּעֲצָמוֹ יִצְלוֹ מֵעוֹלָם הַתְּהוֹ, כִּי מָה סוּף הַכֹּל יָכוֹל לְהִיּוֹת? אֶפְלוֹ אִם חֵס וְשְׁלוֹם יִהְיֶה נֶגֶד עָלָיו שְׂצָרִיף לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם הַתְּהוֹ וְכוּ', מָה יִהְיֶה הָעוֹלָם הַתְּהוֹ שְׁלוֹ? שְׁמִתְבוּדָּד לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הִכִּי גְרוּעַ שְׂיָכוֹל לְהִיּוֹת, וְלִכֵּן לֹא בְּחִנָּם שְׂזִהְזִיר אֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל וְאָמַר: (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ה) הַתְּבוּדָּוֹת הוּא מַעֲלָה עָלֵינוּ וְגִדּוּלָה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׂעָה אוֹ

יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חזן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו היא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שכולל הכל. כי על כל מה שישחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפלו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וחפץ ומשתוקק לדבר, אך שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כף, עד שאינו יכול אפלו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו.

ואמר רבנו ז"ל שכמה וכמה צדיקים גדולים מפרסמים ספרו, שלא באו למדרגתם, רק על ידי הנהגה זו. והמשפיל יבין מעצמו גדל מעלת הנהגה זו, העולה למעלה למעלה, והוא דבר השווה לכל נפש מקטן ועד גדול, כי כלם יכולים לנהג הנהגה זו, ועל ידי זה יבואו למעלה גדולה. אשרי שיאחז בזה.

ולכן כשבר ישראל מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ותמיד כל הראש והמח שלו נמצא אצל הקדוש ברוך הוא, וכל מה שעובר עליו הוא מספר לפניו יתברך, הוא ינצל מעולם התהו, ומה סף הכל יכול להיות, אם הוא יהיה בעולם התהו, הוא יתבודד גם שמה להקדוש ברוך הוא, ויגאל מכל צרותיו, הכלל שאין טוב משיחה בינו לבין קונו, שזה עולה על הכל, שעל ידי זה הוא נדבק בו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך חנפה שמה

תתקפב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחגכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

צר לי להגיד לך שהילד יש בו היפראקטיביות, ויכולים היום לרפאות את זה על ידי תרופות על ידי רופא ממחה לדבר זה, כי יש ילדים שלא יכולים לשבת בשקט לרגע וכו', רק משתולל ומהפך את הבית, ורב עם בלם, ומה גם שיש בו הפרעות קשב ורכוז וכו', ולכן חבל להרביץ או לצעק ולצרח על ילד כזה וכו', הוא לא יכול לעזר לעצמו, זה לא אשמתו וכו', ורב רבם של ההורים לא רוצים להפיר בהבטחה הזו, כי חושבים שזה בעיה פסיכולוגית, ולא רוצים ומתביישים עם זה וכו', ובאמת זה בעיה פסיכולוגית, ולא צריכים להתבייש עם זה, צריכים לעזור להילד מה שיותר מהר, כי כל זמן שהוא יותר צעיר, יכולים לעזור לו בתרופות, והיום הרפואה לזה מאד מפתחת, צריכים רק למצא את הרופא הממחה לדבר זה, ולהשתדל מאד מאד לעזור להבן, לא צריכים להסתכל על אף אחד מה שיאמרו וכו', והכי טוב שאף אחד לא צריך לדעת שהוא הלך אל רופא ולוקח את הכדורים האלו, צריכים רק לרחם על הילד, לא מועיל מכות, ולא מועיל הסברה וכו', הבעיה הכי רצינית הם ההורים שלא רוצים לקבל את המציאות המרה הזו, ולכן תראה תכף ומיד לטפל עם הבן שלך דרך רופא ממחה, ואף אחד לא צריך לדעת מזה, וכמובן שצריכים הרבה להתפלל אל הקדוש ברוך הוא שימצא את הרופא שמלאך רפאל עומד על ימינו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך חנפה שמח

תּתקפּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ה כִּסְלוֹ (א' דִּחְנֻכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הִנֵּה כְּפִי דִבְרִיךָ עֵבֶרְתָּ חַיִּים קָשִׁים שֶׁל יְמֵי נְעוּרַיִם וְכוּ', וְכֵן נִכְשַׁלְתָּ כְּבָר בְּפָנַי הַבְּרִית מְרֵב הַלַּחֲץ וְהַדַּחֲק שֶׁהָיָה עָלַיךָ וְכוּ', וְעַכְשָׁו אַתָּה רוֹצֵה שְׂאֲנִי לֹא אַחֲזֵק אוֹתְךָ, אֲלֵא עֲצוֹת מַעֲשִׂוֹת וְכוּ'.

וְלִכֵּן יְדִידֵי הַיְקָר, אַתָּה בַּחוּר צְעִיר, קִדְּמָה כָּל אַתָּה צְרִיךְ לְשַׁכַּח אֶת כָּל הָעֵבֶר, וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְגַמְרִי, אִינִי לָךְ עֵבֶר כָּלֵל, זֶה הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָן כ"ו) אֲצַל הָעוֹלָם הַשְּׂכָחָה הַיָּא חֲסָרוֹן גְּדוֹל בְּעֵינַיִהֶם. אֲבָל בְּעֵינַי יֵשׁ בְּהַשְּׂכָחָה מַעֲלָה גְדוֹלָה. כִּי אִם לֹא הָיְתָה שְׂכָחָה, לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִם הָיָה זֹכֵר כָּל מַה שֶּׁעָבַר לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לוֹ לְהָרִים אֶת עֲצָמוֹ לַעֲבֹדְתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשׁוּם אִפֶּן, גַּם הָיָה מְבַלְבָּלִים אֶת הָאָדָם מְאֹד כָּל הַדְּבָרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו. אֲבָל עַכְשָׁו עַל יְדֵי הַשְּׂכָחָה נִשְׁכַּח מַה שֶּׁעָבַר, וְאֲצַלּוֹ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל הוּא הַדְּרָךְ שֶׁכָּל מַה שֶּׁעָבַר וְהָלַךְ, נִפְסָק וְהוֹלֵךְ לַחְלוּטִין וְאִינוּ חוֹזֵר בְּדַעְתּוֹ עוֹד כָּלֵל. וְאִינוּ מְבַלְבָּל כָּלֵל עֲצָמוֹ עוֹד בְּמַה שֶּׁכָּבַר עָבַר וְהָלַךְ וְכוּ'.

הַדְּבָר הַשֵּׁנִי, הַתְּחִזְקוֹת צְרִיךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם, אֶפְלוּ הַצַּדִּיק הַכִּי גְדוֹל שֶׁכָּבַר יֵצֵא מִחֲזוֹ דְהַאִי עֲלֵמָא לְגַמְרִי, צְרִיךְ וּמְכָרַח הַתְּחִזְקוֹת, אִינִי דְבָר בְּזֶה לַחֲיוֹת בְּלִי הַתְּחִזְקוֹת, אָדָם מְכָרַח שִׁיחְזִקוֹ אוֹתוֹ, וְאֵת זֶה אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים מִרַבֵּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן תַּתְּמִיד בְּסַפְרֵי הַקְּדוּשִׁים וְשֵׁם תְּמַצָּא מְרוּגָע לְנַפְשֶׁךָ, הָעֵקֶר תִּצָּא מִהָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁנִּכְנַס בְּךָ, מְכָל מַה שֶּׁעָבַר עָלַיךָ וְכָל הַיְשִׁיבוֹת שֶׁרַק לְמַדְתָּ, כִּי עֲצָבוֹת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹתֵר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנַּחֲשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שִׁישׁ לוֹ שֶׁכָּל וְקוֹלֵט תְּכַף וּמִיָּד שָׁבוּ בְּרַגְעַ שֶׁנִּמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשְּׂמָחָה, וְלִפְקֹחַ

את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניה, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

עצה מעשית שתכף ומיד תכניס בישיבה שלא מלחיצים את הבחורים שמכרחים ללמד כפי סדר הישיבה, אלא כל אחד יכול ללמד מה שהוא רוצה, ותקבע לעצמך שעור בחמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, ותרגיל את עצמך לגרס המון פרקים משניות כסדרן, וכן לגרס המון דפים גמרא כסדרן דיקא, להתחיל מהתחלת ששה סדרי משנה, מהתחלת ש"ס, וככה לגרס פרק אחר פרק דף אחר דף, ולאט לאט תוכל לשקם את עצמך, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ועל ידי זה תוכל בקרוב להשתנות מן הקצה אל הקצה, ותהיה מוכן להתחנך ולבנות בית נאמן בישראל, אם תצית אותי ותלך בדרך זה, תשתנה בין לילה ליום, העקר לא להתבלבל משום בריה שבעולם, הרגע שאמה מתבודד להקדוש ברוך הוא, אתה כבר לא צריך את אף אחד, וזה מה שקבלנו מרבנו ז"ל, העקר רק לדבר עמו יתברך, וזה יכניס בך רגיעה נפשית וכו', ואף פעם לא תהיה לבד וכו', ותוכל להוציא את כאבי נפשך לפניו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכך אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך חנכה שמח

תתקפד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחנכה) התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת כי להתחנך ולבנות בית, זה דבר רציני מאד מאד, וזה לא משחק של יפי וכו', ונחמד וכו', הרגע שהבחור לדעתך הוא מרחף

וכו', וכן הוא נפגש אתך בגלל לחץ מהסביבה שלו וכו', לדעתי תעזבי אותו, והקדוש ברוך הוא יזמין לך את בן זוגך ששייך לשרש נשמתך, למה את צריכה להכניס במטה חולה? כשאחד מרחף מסכן הוא לא מציאותי וכו', והרגע שהוא לא מציאותי, מי יודע אם הוא לא לוקח סמים? או הוא נלחץ נפשית וכו', ולכן למה לך להכניס בזה, הוא יכול להיות ממש נחמד וכו', אבל לא הכל זה היפי, את צריכה בחור רציני ובעל שכל, תבקשי בכל יום ממנו יתברך שיזמין לך את בן זוגך, ותראי מה שתפלה פועל שום דבר בעולם לא פועל, יש קנטרס "מציאת הזוג", תשיגי את הקנטרס הזה ותאמרי את התפלות המוכאות שם, וכן תקימי את העצות וההתחזקות שמוכא שם, והקדוש ברוך הוא יזמין לך את בן זוגך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך חנכה שמח

תתקפה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחנכה) התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את יכולה להיות בטוחה שהעולם לא יתורב, ואת יכולה לישן טוב מאוד ולהרגיע את העצבים שלך, שום דבר לא יקרה, זה סתם דמיון שמכניסים בבני אדם פחדים, כל אחד עם אינטרסים שלו וכו', זה מפחיד שהעולם יתורב אם לא תתן לי כך וכך כסף וכו', כל אחד עם הדמיונות שלו והפחדים שמפחיד את הזולת, ולכן את יכולה לישן טוב טוב העולם לא יתורב, כי הקדוש ברוך הוא ברא את העולם להשאר ולא להתרברב, ואם זה יתורב כלנו כבר לא נהיה פה, אז מה הדאגה והפחד? רבנו ז"ל אמר: (ספר-המדות, אות עצבות, סימן ד) על ידי

דָּאָגָה בְּלֵב נּוֹפֵל עַל הָאָדָם אֵימַת מוֹת; וְלִכֵּן רָאִי לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהִשְׁתַּחֲוֵת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד כְּדֵי כִּף שְׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֵלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבְּעוֹ מִלְמַטָּה אֶלָּא אִם בֵּן מְכַרְיִזִין מִלְמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבַּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קֵדָם מִלְמַעְלָה, וְעַל יְדֵי שְׁתַּכְנִיּוֹסִי בְּעֲצָמָךְ אֶת הַמַּחְשָׁבָה הַזֹּאת, תִּהְיֶי רְגוּעָה, כִּי אֵין עוֹד דָּבָר שְׁמַרְגִיעַ אֶת הָאָדָם כְּמוֹ אִמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז יִזְכֶּה לִישׁוּב הַדַּעַת אֲמִתִּי, וְאִף אֶחָד לֹא יוּכַל לַעֲבֹד עָלָיו, הָעֵקֶר תְּרַגְּלִי אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שֶׁלֶךְ, שְׁזֶה נִקְרָא הַתְּבוּדָּוֹת, לְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כֹּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְעַל יְדֵי זֶה נִכּוֹן לִבֶּךָ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֹדָךְ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחָ

תתקפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מַקְוֵן, כ"ה כֶּסֶלוֹ (א' דְּחֲנֻכָּה) הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְכַרְח לְהִגִּיד לְךָ שֶׁחֲכַל מְאֹד עַל כֹּל יוֹם שְׁאֵתָם לֹא מִתְחַתְּנִים, כִּי בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לְהַפְשֵׁל בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ', וְזֶה יָבִיא אַחֵר כִּף פְּרוּד בִּינֵיכֶם וְכוּ', וְלָמָּה אֲתֶם צְרִיכִים אֶת זֶה? אֶת וְהַבְּחוּר צְרִיכִים לְמַצֵּא עֲבוּדָה וְתַתְּפַרְנְסוּ בְּיַחַד בְּכַבוֹד, וְלֹא תִצְטָרְכוּ שׁוּם טוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד, כְּדֹאֵי לְכֶם אֶפְלוֹ לְהִלוֹת כֶּסֶף לְמַעַן לְמַמֵּן אֶת הַחֲתֻנָּה, וְאַחֵר כִּף לְאֵט לְאֵט תִּשְׁלְמוּ אֶת זֶה, תִּאֲמִינוּ לִי שְׁזֶה לֹא בְּרִיא לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת לְהִסְתַּוֵּב כְּכֹה

בְּלִי שׁוּם תְּכָלִית, רַק לַחֲכוֹת עַד שִׁיחֶיהָ לָכֶם כֶּסֶף וְכוּ', וּבֵין כֶּף נִכְשָׁלִים בְּמָה שְׁנִכְשָׁלִים וְכוּ' וְכוּ'.

רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד מִהֲרַגַע שְׁעוֹשִׁים אַרוֹסִין, שֶׁכָּבֵר יִתְכַנְּנוּ עַל חֲתָנָה, הוּא לֹא רָצָה שִׁיעֲשׂוּ הַפֶּסֶק גְּדוֹל בֵּין הָאָרוֹסִין לְהַחֲתָנָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שֶׁבְּחֹר וּבְחֹרָה שְׁלֹא יִסְתַּכְּבוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה זְמַן בְּלִי אַרוֹסִין וּבְלִי נִשְׂוֹאִין, כִּי הַסֵּמ"ך מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַפְרִיד בֵּין הַזּוּג, וּבַפֶּרֶט כְּשֵׁשׁ מְשִׁיכָה אֶחָד לְהַשְׁנִי, צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזָה בֶּן זֹוגִי, אוֹ זֹאת בַּת זֹוגִי, וְתַכְּף וּמִיד לְקַבֵּעַ זְמַן עַל חֲתָנָה, וְיִתְחַתְּנוּ וְיַחֲיוּ חַיִּים בְּאִשֶּׁר, וְזֶה הַדְּרָךְ הָאֲמִתִּי שֶׁל יְהוּדֵי מְאָמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', וּמִתְנַהֵג עַל פִּי הַתּוֹרָה וְכוּ', אָבֵל מָה עָשׂוּ אֱלוֹ שֶׁהָלְכוּ וְעָזְבוּ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֶת הַתּוֹרָה וְכוּ', שֶׁהֵם מִסְתַּכְּבִּים כְּכֹה כְּמָה שְׁנִים וְכוּ', וְחַיִּים בִּיחִיד בְּאִסּוּר וְכוּ', וּלְבַסּוֹף נִכְנָס עֵינַי רָעָה בִּינֵיהֶם וְכוּ', וּנְפַרְדִּים וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדְרָךְ הַתּוֹרָה, שֶׁתַּכְּף וּמִיד כְּשֵׁשׁ מְשִׁיכָה בֵּין הַבְּחֹר וְהַבְּחֹרָה וּמִפְּרִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְכוּ', שֶׁכָּבֵר יַעֲשׂוּ אַרוֹסִין וְיִדְבְּרוּ עַל נִשְׂוֹאִין, וְיִקְבְּעוּ זְמַן הַכִּי קָצֵר לְנִשְׂוֹאִין, וְלֹא לַחֲכוֹת עַד שִׁיחֶיהָ כֶּסֶף וְכוּ', עַד שִׁיחֶיהָ חֲכָמָה וְכוּ', כִּי כָּבֵר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם: (קֹהֶלֶת א' י"ח) "כִּי בָרַב חֲכָמָה רַב כְּעֵס וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מִכְּאוֹב", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (קֹהֶלֶת רַבָּה, פָּרָשָׁה א', סִימָן ל"ז) "בָּרַב חֲכָמָה רַב כְּעֵס" כֹּל זְמַן שֶׁאָדָם מְרַבֵּה בְּחֲכָמָה בְּכַעַס, וְכֹל זְמַן שֶׁהוּא מְרַבֵּה בְּדַעַת מְרַבֵּה בְּיִסּוּרִין אָמַר שְׁלָמָה: עַל יְדֵי שֶׁהַרְבִּיתִי בְּחֲכָמָה הַרְבִּיתִי בְּכַעַס, וְעַל יְדֵי שֶׁהַרְבִּיתִי בְּדַעַת הַרְבִּיתִי בְּיִסּוּרִין; הֲרִי שֶׁלֶךְ לְפָנַי אִם אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא חֶכֶם וּבֵר דַּעַת, וּמוֹשֵׁף אֶת הַזְּמַן וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה לְבַסּוֹף מִתְּפֹאֵץ הַכֹּל וְכוּ', וְנִעֲשֶׂה בִּינֵיהֶם רִיב וְכַעַס וּנְפַרְדִּים, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי הַבְּחֹר אוֹ הַבְּחֹרָה שְׁמוּצָאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְיֵשׁ בִּינֵיהֶם מְשִׁיכָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, שֶׁכָּבֵר יֵרָאוּ לְסַגֵּר אֶת הַכֹּל לַעֲשׂוֹת אַרוֹסִין וְתַכְּף וּמִיד אַחַר כֶּף חֲתָנָה, וְזֶה הַדְּבָר הַכִּי בְּרִיא, וְהַכֵּלֵל הַזֶּה טוֹב לְכָל אֶחָד וְאֶחָת, אֲשַׁרִּי מִי שִׁיצִית וְיִקְיֵם אֶת כָּל זֶה, וְאִזּוֹ יִהְיֶה לָהֶם חַיִּים מְאֻשְׁרִים מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּצִּיתִי אוֹתִי, וְתַקְבְּעוּ זְמַן לַחֲתָנָה וּבֵין כֶּף תִּמְצָאוּ עֲבוּדָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.
הַמְּאַחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

תתקפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ה כִּסְלוֹ (א' דְּחֲנֻכָּה) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה פ"ה, סִימָן א') רַבִּי שְׁמוּאֵל
בַּר נַחֲמָן פָּתַח: (וּרְמִיָּה כ"ט) "כִּי אֲנֹכִי יִדְעַתִּי אֶת הַמַּחְשָׁבֹת", שְׂבָטִים הָיוּ
עֲסוּקִין בְּמִכִּירְתוֹ שֶׁל יוֹסֵף, וְיוֹסֵף הָיָה עֲסוּק בְּשִׁקּוֹ וּבְתַעֲנִיתוֹ, רְאוּבֵן הָיָה
עֲסוּק בְּשִׁקּוֹ וּבְתַעֲנִיתוֹ, וְיַעֲקֹב הָיָה עֲסוּק בְּשִׁקּוֹ וּבְתַעֲנִיתוֹ, וְיִהוּדָה הָיָה עֲסוּק
לְקַח לוֹ אִשָּׁה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה עוֹסֵק, בּוֹרָא אוֹרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ; כִּי
מִתְמַר יֵצֵא פֶרֶץ, אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ יֵצֵא דָוִד, וּמִמֶּנּוּ יֵצֵא מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, וְאַחַר כֵּן יוֹסֵף
כְּשִׁירָד לְמַצְרַיִם נָשָׂא אֶת אֶסְנַת, שִׁמְּנֵנוּ יוֹצֵא מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, וְהִנֵּה מוּבָא
בְּזֹהָר (מִשְׁפָּטִים ק"כ.) אֲשֶׁר הִגְאֵלָה תְּהִיָּה עַל יְדֵי שְׁתֵּי מְשִׁיחִין, מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד,
מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, קֹדֶם יְבוֹא מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, וְאַחַר כֵּן יְבוֹא מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, וְכֵן
מוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ט"ז) שִׁמְּשִׁיחַ בֶּן דָּוִד וּמְשִׁיחַ
בֶּן יוֹסֵף יִכְנִיעוּ אֶת עֶשׂוֹ וְאֶת יִשְׁמַעֵאל, וְעַל יְדֵי זֶה יוּכְלוּ כָּל אֶחָד לְהַכְלִיל
בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא יִצְטָרְכוּ לְהַבְטִיל מֵהַדְּבָקוֹת, עֵינַי שָׁם, וּבְזֵה יוּכֵן
הַקְּשֶׁר בֵּין שְׁתֵּי הִירִידוֹת, יְרִידַת יִהוּדָה הִיְתָה כְּדֵי שְׂיֵצֵא מִמֶּנּוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד,
וְיְרִידַת יוֹסֵף הִיְתָה כְּדֵי שְׂיֵצֵא מִמֶּנּוּ מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, וְכֵן יִהְיֶה הִגְאֵלָה, שֶׁקֹּדֶם
יִהְיֶה מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף שֶׁהֵם כֻּלָּם נִשְׁמָוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהֵיוּ בְּעוֹלָם, שֶׁהֵם
בְּכָלֵל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, שֶׁהֵם מְכַנְּיעִים אֶת אָדָם, שְׂזָה עֲבוּדָה זָרָה וְהַטְּעִיּוֹת
שֶׁל הַנוֹצְרִים וְכוּ', אֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹיוֹת, אֲמוֹנוֹת טְפִלוֹת וְכוּ', וְאַחַר כֵּן יְבוֹא
מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, וְהוּא יִכְנִיעַ אֶת קַלְפַּת יִשְׁמַעֵאל, שְׂאֲנַחֲנוּ סוּבְלִים מֵהֵם מֵהַ

שְׁסוּבָלִים וְכוּ', הָרִי שְׁלָף לְפָנֶיךָ אֶת הַקֶּשֶׁר בֵּין שְׁתֵּי הַיְרִידוֹת, וְהַכֵּל לְטוֹבָתְךָ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְיֵשׁ בְּזֶה אַרְיִכוֹת גְּדוֹל, וְאִין כָּאן הַמָּקוֹם לְהֶאָרִיךְ בְּזֶה.

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנִזְכֶּה כְּכֹר לְרֵאוֹת אֶת הַתְּרִין מְשִׁיחִין שֶׁיִּכְנִיעוּ אֶת עֶשׂוֹ וְיִשְׁמְעֵאל, וְנִזְכֶּה לְהִגָּאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמַח

תּתקפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מַקָּן, כ"ה כֶּסֶלּוֹ (א' דְחֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְכָרַח לְהִגִּיד לָךְ בְּתוֹרַת כְּבוֹד אָב וְאֵם, אֶתָּה וְכָל הָאֲחִים צְרִיכִים לְהִתְעַרֵּב וּלְהַעֲמִיד אֶת אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁעִים שְׁרוּדֵפִים אֶת אֲבִיכֶם עַל הַמָּקוֹם שְׁלָהֶם, וּלְהִזְהִיר אוֹתָם שְׂאֵתָם תִּעְרְבוּ אֶת הַמִּשְׁטָרָה, וּמִצְוֶה עֲלֵיכֶם מִצַּד כְּבוֹד אָב וְאֵם לַעֲשׂוֹת כָּל מָה שְׁבִיכְלַתְכֶם לְהַכְנִיס אוֹתָם בְּפֶחַ עִם הַרְשִׁיאוֹת, עַדִּין הָעוֹלָם אִין הַפְקָר, וּכְבָר אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אֲבוֹת פְּרָק ג') הָיוּ מִתְפַּלְל בְּשִׁלּוּמָה שֶׁל מַלְכוּת שְׂאֵלְמֵלָא מוֹרְאָה אִישׁ אֶת רַעְהוּ חִיִּים בְּלָעוּ; וְלִכְּן אֶתָּם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר מִכְחָכְם לְהַעֲמִיד אֶת הַרְשָׁעִים הָאֱלוֹ בְּמִקוּמָם, וְהוּא בְּכָלֵל כְּבוֹד אָב וְאֵם שְׁזֶה הַמִּצְוֶה הַכִּי גְדוֹלָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (תְּנָא דְבִי אֲלִיהוּ רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֵּשׁ מִהָאֲדָם רַק שֶׁיִּכְבֵּד אָב וְאֵם; וְאֶמְרוּ (פְּסִיקְתָא רַבָּתִי) חֲמֻרָה שְׁבַחְמוֹרוֹת "כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ"; וְאֶמְרוּ (קְדוּשִׁין ל'): שְׁלִשָּׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמוֹ, בְּזִמְן שְׂאֲדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמוֹ, אֶמֶר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֱלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכְבוֹדוֹנִי; רוֹאִים מְזֶה אֵם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזֶה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיהיה לכם כשתצילו את אביכם מהרשעים האלו, שמיסרים את אביכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך חנכה שמח

תתקפט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה בסלו (א' דחנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

היה ראוי מאד שתלמד בכל יום את המאמר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ה, ולומר עליה התפלה מלקוטי תפלות, וזה יועיל לך מאד, כי רבנו ז"ל מדבר שמה שצריך כל אדם להוציא את עצמו מהמדמה לעלות אל השכל, וכשנמשך אחר המדמה, זה הדבר הכי גרוע, כי הדמיון של אדם הורס אותו לגמרי, ורב בני אדם סובלים רק מכח המדמה שנדבק בהם מחמת עוונותיהם, כי מי שנוכנס בהדמיון שכלם מסתכלים עליו, הוא חי בפחד גדול מאד, והוא מבהל ומבלבל לגמרי, וזה ממש רודף אותו, ויש אנשים שמאד מתיסרים מזה, שתמיד חושבים שבני אדם מסתכלים עליהם וכו', או מדברים מהם וכו', והם נרדפים מעצמם יותר מאחרים, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת, פ"ד, הלכה ג') על הפסוק: (דברים ז') "והסיר הוי"ה ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר: (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צוארך" זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסכבים אותו, כי מרב עוונותיו ובפרט של פגם הברית, הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך,

וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיֵס אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מַח מַחֲשָׁבְתוֹ, אֲזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֱלוֹ הַרְעִיּוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֶן חוֹרֵין אֲמַתִּי, וְאִין עָלָיו שׁוּם עַל, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת נֶאֱמָר, חֵלֶק ב', סִימָן י"ד) מִי שֶׁעוֹצֵם עֵינָיו מִרְאוֹת בְּרַע, עַל יְדֵי זֶה נִצּוֹל מִבְּזִיוֹנוֹת; הֵינּוּ מִי שֶׁלֹּא מִסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים, וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ מֵאַחֲרִים, מִמִּילָא יִהְיֶה נִצּוֹל מִבְּזִיוֹנוֹת, כִּי מֵאַחַר שֶׁלֹּא מִסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים, הוּא לֹא רוֹאֵה מַה שֶׁמְדַבְּרִים עָלָיו, וּמַה שֶׁעוֹשִׂים פְּרָצוּפִים עָלָיו וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד אֶת הַמְּאָמַר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"ה, וְתֹאמַר עָלֶיךָ אֶת הַתְּפִלָּה בְּלִקוּטֵי תְּפִלוֹת, וְזֶה יוֹעִיל לְךָ מְאֹד מְאֹד שֶׁתִּצְאָה מִהַדְּמִיוֹנוֹת וְתִפְסִיק לְהִסְתַּכֵּל עַל הַזּוֹלָת.

מִסְפָּר שְׁפַעַם בָּא אָדָם אֶל הָרַב שֶׁל עִירוֹ, וְאָמַר לוֹ שִׁישׁ לוֹ דִּין תּוֹרָה עִם הַלְּבָנָה, שָׂאל אוֹתוֹ הָרַב: "מַה יֵּשׁ לְךָ עִם הַלְּבָנָה?" עָנָה וְאָמַר שְׂאִיפָה שְׂאִיפָה הוֹלֵךְ, הַלְּבָנָה הוֹלֵכֶת אַחֲרַי וּמִסְתַּכֵּלָת עָלַי, וְלָכֵן אֲנִי קוֹרָא אוֹתָהּ לְדִין תּוֹרָה (וְהֵבִין הָרַב עִם מִי יֵשׁ לוֹ פֶּה עֵסֶק...), עָנָה וְאָמַר לוֹ הָרַב: אֲנִי צָרִיךְ הַלְּבִילָה לְשֶׂאל אֶת הַלְּבָנָה מַה יֵּשׁ לָהּ לְהַגִּיד, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְשִׁמְעַת אֶת שְׁתֵּי הַצְּדָדִים, תְּבוֹא מִחָר, וּכְשֶׁחֲזָר אָמַר הָרַב לְאָדָם, דַּע לְךָ שֶׁהַלְּבָנָה יֵשׁ לָהּ טְעָנוֹת עָלֶיךָ, הִיא טוֹעֵנָת אִיפָה שְׂאִיפָה רַק הוֹלֵכֶת, אִתָּהּ מִסְתַּכֵּל עָלַי, וְלָכֵן אִיפָה שְׂאִיפָה תֵּלֵךְ, הִיא תֵּלֵךְ אַחֲרַיךָ, זֶה לֹא יוֹעִיל לְךָ שׁוּם דְּבָר, תְּפַסֵּיק לְהִסְתַּכֵּל עָלַי אֲזִי אֲנִי אֶפְסִיק לְלָכֶת אַחֲרַיךָ, כִּךָ אִמְרָה הַלְּבָנָה לְהָרַב, וְכִךָ מָסַר הָרַב לְאָדָם הַזֶּה, וְהַפְּסֵק יִצָּא: אִתָּהּ תְּפַסֵּיק לְהִסְתַּכֵּל עַל הַלְּבָנָה, אֲזִי הִיא תְּפַסֵּיק לְלָכֶת אַחֲרַיךָ, וְהִיא תְּפַסֵּיק לְהִסְתַּכֵּל עָלֶיךָ, וְתֹרָאֵה גַם אִתָּהּ לְקַיֵּם אֶת הַפְּסֵק הַזֶּה, וְתֹרָאֵה שְׂאִיפָה אֶחָד לֹא מִסְתַּכֵּל עָלֶיךָ, אִתָּהּ אֵל תְּסַתַּכֵּל עַל אַחֲרִים, אֲזִי אִי אֶחָד לֹא יִסְתַּכֵּל עָלֶיךָ, וְתִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאִיפָה מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמַח

תתקצ.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחגכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תוסיף שם אחד מהאבות הקדושים, אבל אל תמחק את השם הראשון, ומה גם שבכתבה צריכים להכניס את השמות שיהיה ... או ... וכו', וכך צריכים לקרא אותך לתורה, וצריכים מאד מאד לשמר איזה שם נותנים להילדים, כי כפי השם כך נמשך נשמת ומזל הילדים, לכן מה טוב ומה נעים לתת שם אחר צדיק או אחד משמות האבות והאמהות הקדושים, או הנביאים והנביאות וכו', שם תנ"כי, כמוכא מהצדיק הקדוש הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע (נעם אלימלך - במדרג) שהשם יתברך ברוך הוא גזר בבריאת העולם שיהא כך וכך שמות ראובן, וכך וכך שמות שמעון... ועתה כשנתגלגל איזה אדם בעולם ונותנין לו שם בשם צדיק אחד שהיה כבר בעולם זה גורם לאיש הלזה שיהיה גם כן צדיק מחמת שנתעורר האור של הצדיק שהוא בעולם העליון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך חגכה שמח

תתקצא.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחגכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר שאשתך תעבר את ההריון בקלות ותוליד בקלי קלות, ואל תדאגו כלל, אתה רק צריך לתת גב לאשתך, לעזר לה, ובפרט

עֲכָשׁוּ לִפְנֵי הַלְדָּה, הִטְבַּע שֶׁל הָאִשָּׁה שֶׁהִיא מְלֵאָה פְּחָדִים וְכוּ', וְזֶה מֵאֵד טְבַעִי, וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לַעֲמֹד וְלַעֲזֹר לְאִשְׁתְּךָ לְתֵת לָהּ הַרְבֵּה יַחַס וְחֶסֶד וְאַהֲבָה, וְלִהְיוֹרִיד מִמֶּנָּה אֶת הַפְּחָד וְכוּ' וְכוּ', תִּהְיֶה אַתָּה כָּל הַזְּמַן, וְרַק לַחֲזֹק אוֹתָהּ.

כְּשֶׁאִשְׁתְּךָ תוֹלִיד בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אָזִי תִשְׁמַחוּ מְאֹד מְאֹד עִם הַמַּתְנָה שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לָכֶם, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ, וְלִשְׂמַח אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ, כִּי תִהְלֵל לְאֵל, אַתֶּם זֹוג נִפְלֵא, תִשְׁכַּחוּ מַה שֶׁהָיָה לִפְנֵי שִׁחְזַרְתֶּם בַּתְּשׁוּבָה, עֲכָשׁוּ הַתַּחֲתָנְתֶּם תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹכֶם, כִּי: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרִכּוֹת, פֶּרֶק ט', הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹמָם, שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרִכָּה מִצִּוְיָהּ, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים, (שְׁפָתַי י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מִכְּנִיּוּסִים אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הִינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׂנִיכֶם בִּיחָד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצַמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנֵי, וְכִשְׁאָדָם שְׂמִחַ מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַרְגַע שְׂחֻזָּק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיּוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֶשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, אֶשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוּ שִׁפְתוֹב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יִבְנֶה אֶת הַבְּטָחוֹן עִצְמֵי שְׁלֹכֶם, וְאַתֶּם לֹא צְרִיכִים לַפְחֹד, תִּכְלוּ לְהִיּוֹת הוֹרִים חֲמוּדִים, וְלַגְדֵּל אֶת יְלִדְכֶם.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמִחַ

תתקצב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחגכה) התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה מאד מצוי ששתי אחים לא מסתדרים ביניהם וכו', ורבים תמיד וכו', וזה בא שכל אחד חושב שהשני מקבל יותר יחס ותשומת לב ממנו, ולכן אבא ואמא צריכים להראות אהבה לשניהם, ולא לתת את הצדק לאחד ולהשני לא, אני בטוח שזה קשה וכו', עם כל זאת אם רוצים להצליח עם שתי הילדים, צריכים לתת יחס לשניהם שזה.

יסוד גדול בחינוך למד אותנו רבנו ז"ל רק בדרך אהבה, ואף פעם לא ללכת ביד חזקה, אז מאבדים או אחד מהם, או את שניהם, כי כל אחד יחשב שהאבא והאמא אוהבים את הזולת יותר ממנו וכו' וכו', ולכן צריכים רק להראות אהבה ולהסביר להם כל דבר כמו שמסבירים למבוגר, כי הם ילדים פקחים, ולכן לא כדאי לצעק עליהם, ומכל שכן לא להענישם.

אלו הם המתנות שנתן לך הקדוש ברוך הוא, ולכן אל תעשי שום פעולה של טפולים וכו', זה יכול רק להזיק את הבריאות שלך, למה את צריכה את זה?

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שיהיה לך הרבה נחת משתי הבנים, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך חגכה שמח

תתקצג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחגכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מברך אתכם בברכת מזל טוב לקראת הבר מצוה של הנכד, יעזר הקדוש ברוך הוא שתרוו רב נחת וקדושה ממנו ומכל יוצאי חלציקים.

ואני מאד מודה לכם שאתם רתמתם את עצמכם עבור "ברסלב למען ש"ס", ואני מאד מאד מעריך את זה, ותשתדלו להביא מה שיותר שמות, והיה זה זכותכם.

ראו למסור את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל: (לקויטי- מוהר"ן, חלק ב', סימן י"י) מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה, ואז תזכו לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

... נרו יאיר נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'ר'א' ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מיכאל, רפאל, אוריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדף היומי של היום שבת ס"ז. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם חנפה שמח

תתקצד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו לבדק את מזוזות ביתכם, ואתה ... גרו יאיר תבדק את התפלין שלך, והקדוש ברוך הוא ישמר את בנכם מכל רע, ויהיה בריא ושלם, ויהיה שמור מהפל, אל תדאג וכבר קימת מה שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות עצבות, סימן ל') העצב על חלום רע מבטל את החלום שלא יתקיים; יעזר הקדוש ברוך הוא שימתק כל הדינים מפם על ידי פלא עליון.

... גרו יאיר נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, פי ג'מ'רא' ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדף היומי של היום שבת ס"ז. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמר ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתציית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וככל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניה.

ראו למסר את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כף קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה,

וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (תְּנַחֲמָא שְׁמַיְנִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמָחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שְׂשֻׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר, וְלֹא כָּל מִי שְׂמֻצָר הַיּוֹם מֻצָר לְמַחֵר, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמָחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשֻׂמְחָה כָּל הַחַיִּים שְׂלָכֶם יִלְכוּ כְּכַר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכּוּ לִישׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י') מַה שְּׂבַנֵּי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסְרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מִהַשְּׂמָחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לַהֲיוֹת בְּשֻׂמְחָה, וְאֵז תִּזְכּוּ לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין, וּכְבָר לֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוּם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֵנֵי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמַח

תַּתְקִצָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מַקָּץ, כ"ה כֶּסֶלּו (א' דְּחֻנְכָּה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תִּרְאֶה מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, וְאֵז יִהְיֶה לָךְ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַת, כְּמֵאמְרֵם ז"ל: (בְּכָא מְצִיעָא נֹט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּכַבּוּד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁכִּיל אִשְׁתּוֹ, שְׂנֵאמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרֶם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא לְבַנֵּי מְחוּזָא, "אֲוִקִירוּ לְנִשְׂיִיכוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ", (תְּכַבְדּוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתַתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׂעַקֵר הַעֲשִׂירוֹת בֹּא בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה, וּכְכָל שְׂתַכְבְּדוּ וּתְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, תִּרְאֶה שְׂיִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשִּׁפְעָה.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׂבִיכְלֶתְךָ לְהִתְחַזֵּק לַהֲיוֹת בְּשֻׂמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרֻנְסָה שֶׁהוּא חֵת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק: (תְּהִלִּים קמ"ה) "פּוֹתַח' אֶת' יָדְךָ", יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק:

(דְּבָרִים ט"ז ט"ו) "וְהָיִיתָ אֶדָּף שְׂמֵחַ", וְלָכֵן הַדְּבָר הֶרְאִישׁוֹן אֶתְּהָ צָרִיף לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמָּה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׂמֵאֹד מְאֹד קִשָּׁה לָךְ וּמֵר לָךְ הַחַיִּים מְמֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצֻבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תִבּוֹא לְשׁוֹם דְּבָרָה אֲלֵא תִסְתַּבֵּף יוֹתֵר, וְלָכֵן הַדְּבָר הֶרְאִישׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֹּאמֶר: בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה? הֲרֵי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלֵא דַע לָךְ שְׂחֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ: (דְּבָרִים מֵא.) "אֵינְךָ עֲנִי אֲלֵא מְדַעַת", עַקֵּר הָעֲנִיּוֹת תִּלְוִי בְּחִסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמֵתִי שְׂמֵאֲמִין שְׂאֵין בִּלְעָדוֹ יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֲלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבַּרֵּךְ מִנְּהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחִסָּד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נִעְשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד כְּדֵי כִּף שְׂאֲמָרוּ חֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֵלֶין ט): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמִטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְעֵ קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קִדָּם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמֵחַ, וְאָמַר רַבְנּוֹ ז"ל: (סֵפֶר-הַמְּדוּת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן פ"ג) אֲמוֹנָה הוּא טוֹב לְפָרְנִסָּה; וְלָכֵן בְּזֶה שֶׁתְּשִׂמְחָה עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתְךָ שֶׁנִּבְרָאתָ יְהוּדִי וְשֶׁלֹּא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמֵחָה וְהָאֲמוֹנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשְּׁפַע וְהַפְּרָנְסָה.

נָא וְנָא תִהְיֶה חֻזַּק בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׂמִירָה לְנַפְשָׁךְ, כִּי גְמִרְא' רָאשֵׁי תִבּוֹת אֲרַבְעָה מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה גְבִרְיָאֵל, מִיְכָאֵל, רַ'פָּאֵל, אֲוִרְיָאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמְדִים דָּף גְּמָרָא, נִשְׁמְרִים מִכָּל מִינֵי מְזִיקִים, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת ס"ו. תַּעֲשֶׂה מֵהַ שְׂתַעֲשֶׂה, אֲבָל דָּף גְּמָרָא תִלְמַד אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, אִם אֶתְּהָ לֹא מִבִּין, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) לְעוֹלָם לְגִרְסָא אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יוֹדַע מֵאֵי קְאָמֵר; הַלּוֹאֵי שְׂתַצִּית אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יִבִּיא לָךְ, וְכִלְלֵ זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כָּל זְמַן שֶׁיְהוּדִי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמָרָא וְכו', יִשְׂאֵר יְהוּדִי יִרָא שְׂמִים, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן וְרָאָה מֵהַ לְפָנֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּכַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

תתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ה כִּסְלוֹ (א' דַּחֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

זֶה כַּמָּה יָמִים אָנִי רוֹצֵה לְהִתְקַשֵּׁר אֵלַיךְ, אֲבָל לֹא יוֹצֵא לִי, כִּי כִּשְׂאֲצֻלְנוּ
לִיְלָה אֲצַלְכֶם יוֹם, וּכְשְׂאֲצֻלְנוּ יוֹם אֲצַלְכֶם לִיְלָה, וְלָכֵן לֹא יוֹצֵא לִי.

הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שֶׁהַמְּנוֹרוֹת בְּהָאוֹלָם יִגְמַר, הֵינּוּ אָנִי רוֹצֵה שֶׁסָּכִיב עַל
הַקִּירוֹת יִהְיֶה מְנוֹרוֹת פְּנִסִּים מְאֹד מְאֹד יָפִים, שְׂזוֹרֵק אוֹר צְבָעוֹנֵי וְכוּ', שְׂיִרְאָה
כְּמוֹ אוֹלָם לְכָל דְּבָר, וְזֶה נִמְשָׁךְ כְּכֹר זְמַן רַב, בְּכָל יוֹם אָנִי מְעוֹרֵר אֶת ... נְרוֹ
יְאִיר, וְהוּא אוֹמֵר שֶׁהוּא מְדַבֵּר אֶתְךָ עֲבוּר זֶה וְכוּ', וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ,
רְאֵה לְבַצֵּעַ אֶת זֶה, מַה כָּל כֶּף קִשָּׁה? יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ לְבַצֵּעַ
אֶת זֶה מַה שְׂיִוְתֵר מֵהַר, וְתַעֲשֶׂה לִי נַחַת רוּחַ, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שֶׁהָאוֹלָם
הַזֶּה יִהְיֶה אוֹלָם מְפָאָר, וְגַם תִּחְשַׁב עוֹד עַל כַּמָּה רְעִינּוֹת אֵיךְ לְהַחֲלִיף אֶת
הַדְּלֵתוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל הָאוֹלָם שְׂיִהְיֶה יוֹתֵר מְכַבֵּד וְיוֹתֵר יָפֵה, כְּמוֹ שֶׁמִּתְאַיִם
לְאוֹלָם, אֲקוּהָ שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

נָא וְנָא תִהְיֶה חֲזַק בְּלִמּוּד דִּף הַיּוֹמִי, כִּי דִף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׂמִירָה לְנַפְשִׁי,
כִּי ג'מ'ר'א' רֵאשִׁי תְּבוֹת אַרְבְּעָה מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה ג'בְּרִיאֵל, מ'יכָאֵל, ר'פָּאֵל,
א'וֹרִיאֵל, עַל יְדֵי שְׂלוֹמְדִים דִּף גְּמָרָא, נִשְׁמְרִים מִכָּל מִינֵי מִזִּיקִים, הַדִּף הַיּוֹמִי
שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת ס"ו. תַּעֲשֶׂה מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל דִּף גְּמָרָא תִלְמַד אֲפִלוּ בְּגִרְסָא,
אִם אֵתָּה לֹא מִבֵּין, כְּמֵאמְרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגִרְסַי אֵינִישׁ וְאִף עַל
גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמֵר; הַלּוֹאֵי שֶׁתְּצַיֵּת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה
אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יִבִּיא לָךְ, וְכָלֵל זֶה תִּקַּח בְּיָדֶיךָ, כָּל זְמַן שְׂיִהְיֶה מְדַפְדֵּף אֶת
הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאֵר הַיּוֹדֵי יִרָא שָׁמַיִם, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָן וְרֵאֵה מַה לְפָנֶיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמַח

תתקצו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחגכה) התשע"ג
שלום וברכה אל ... שיחיו
לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד שמח שאתם גורסים בכל יום ח"י פרקים משניות וכ"ח
דפים גמרא, אל תשימו עליכם יותר מדי שעורים, רק תתמידו בזה, וכן
להגיד בכל יום "יום תהלים", ואז אם אני אראה שאתם באמת ילדים רצינים,
אז לבסוף אני אביא אתכם לפה, רק תשמרו לא להתחבר אל חברים רעים
שמסתובבים שמה.

דעו לכם שעכשו זה הזמן שאתם יכולים להתעלות בתורה וביראת
שמים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שבת קנב): "ינקותא פלילא דורדא",
עקר יפי הפרח כשעדין בצעירותו, ואמר רבנו ז"ל: (ספרי-המדות, אות תשיבה,
סימן ע"ג) העבודות שאדם עובד את השם יתברך בבחירתו, כל יום ערוך יקר
משנים רבות של עבודה לעת זקנתו, ולכן תראו לנצל את הזמן היקר שלכם,
ושלא יהיה לכם שיכות אל בחורים מקלקלים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו
ותצליחו.

המאחל לכם חגכה שמח

תתקצח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחגכה) התשע"ג
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד שמח שאתם בונים דירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ותוכלו לגמר את זה בכי טוב, והכל ילך בקלות.

בענין שכירת חנות בטבריא וכו', אתם צריכים לבדק אם המקום מיעד לחנות מה שאתם רוצים לפתח, תבדקו טוב טוב לפני שאתם פותחים חוזה, וכן אם המקום באמת מקום טוב.

הקדוש ברוך הוא יתן לכם הצלחה בכל מעשה ידיכם, רק תשמרו מאד מאד מעצבות ומרה שחורה וכו', ועל כן תעשו כל מה שביכלתכם להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק: (תהלים קמ"ה) "פותח את ידך", יוצא גם מפסוק: (דברים ט"ז ט"ו) "והיית' אך' שמח", ולכן הדבר הראשון אתם צריכים להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמכם, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לכם ומר לכם החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבואו לשום דבר, אלא תסתבכו יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמרו: במה יש לנו לשמח? הרי אנחנו עניים ואביונים ומלאים חובות? אלא דעו לכם שחכמינו הקדושים אמרו: (גדרים מא.) "אין עני אלא מדעת", עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ו) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל: (ספר-המדות, אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמחו עם נקדת יהדותכם שנבראתם יהודים ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לכם כל צנורי השפע והפרנסה.

... נרו יאיר נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, פי ג'מ'רא' ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מפל מיני מזיקים, הדף היומי של היום שבת ס"ז. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא

תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתציית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וככלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם חנפה שמח

תתקצט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחנוכה) התשע"ג

שלום רב אל ... תהיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח לקראת הבשורה משמחת שאת בהריון, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יעבר בקלות.

רק אל תפחדי הכל יתהפך לטובה ותולידי בקלות, ותהיי רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, אשר רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה, כגון: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא, אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים, שאת רק זוכרת, תהיי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, שֶׁבְּזָכוֹת הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים, שֶׁהַזְּכָרָתִי לְפָנֶיךָ - בְּזָכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשִׁי, שֶׁהִיָּה לְהֵם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאֶזְכֶּה לְעֵבֶר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתַסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֶזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאֶזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ חֲנֻכַּה שְׂמֵחַ

א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מַקֵּץ, כ"ה כֶּסֶל (א' דְּחֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נֹצַח

לְנֻכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּרוּרוֹ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם וְלֹא יַחֲסֹר לְכֶם שׁוֹם דְּבָר, רַק תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, אֲשֶׁר זֶה יְסוּד מוֹסָד בְּקִיּוּם בֵּית חֲזָק, כִּי: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הֲלָכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם, שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, (שִׁבְת' י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מִכְנִיסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הִינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

רְאוּ לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה כִּי אֵין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמֵחָה, וְכָל כֵּן קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמַדַּת הַשְּׂמֵחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוּדוֹת הַכִּי

קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י) מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה, ואז תזכו לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

... נרו יאיר נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, פי ג'מ'רא' ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מפל מיני מזיקים, הדף היומי של היום שבת ס"ז. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם חנפה שמח

.א.א

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ה כֶּסֶלּו (א' דְּחִנְכָה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵה
לְנֶכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁלְקַחְתָּ עַל עֲצָמְךָ לְהַתְפַּלֵּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל דְּבָר
אֶחָד, וּבּוֹדָאִי תִרְאֶי יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד, רַק תִּהְיֶי חֲזָקָה בְּזֶה, וּמוֹהֲרֵנִי ז"ל
אָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּחֻנוּנֵי נָא בְּזֹאת, אִם תִּבְקָשׁוּ עַל דְּבָר אֶחָד אַרְבָּעִים יוֹם,
בּוֹדָאִי תִרְאוּ יְשׁוּעָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּדְאָגֵי, תִמְשִׁיכִי לְהַתְפַּלֵּל, וְתִרְאֶי
כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְעוֹד יִהְיֶה לָכֶם בֵּית דִּירָה מִשְׁלָכֶם.

לַעֲת עֵתָה עַד שֶׁתִּקְבְּלִי עֲבוּדָה, תִּרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְנַדֵּב בְּמִטָּה
הַבְּחִירוֹת שֶׁלָּנוּ "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", וְכָךְ תִּהְיֶי עֲסוּקָה, וּבֵינן כָּךְ תִּלְמְדֵי אֵיךְ
לְעַבֵּד עַל הַמַּחְשָׁב.

רַק תִּהְיֶי בְּשִׂמְחָה כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) שְׂגָם
חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת
חֶסֶד הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַתְאַמֵּץ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם
אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחֵי אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
אָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) אֵין הַשִּׂמְחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם
שֶׁשִּׂמַּח לְמָחָר, וְלִכֵּן רְאִי לְחַטֵּף שִׂמְחָה וְלְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל יָדֵי זֶה יִמְשָׁף
עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְאֹחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

א.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִזְקֵן, כ"ה כֶּסֶלּו (א' דְּחֻגְהָה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ שְׂאֵתָה זֹכָה לְהַפְיֵץ אֶת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, כִּי זֶה הַזְכוּת הַעוֹלָה עַל כָּל הַזְכוּיֹת, כִּי בְּזֶה שְׂמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם, כַּמּוּכָא בְּזֵהר (תְּרוּמָה קכ"ח): תָּא חֲזִי כָּל מֵאֵן דְּאֶחִיד בְּיָדָא דְּחֵיבָא, וְאֶשְׁתַּדַּל בֵּיהּ לְמִשְׁבַּק אַרְחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אֶסְתַּלַּק בְּתַלְתָּ סְלוּקִין מַה דְּלָא אֶסְתַּלַּק הָכִי בַר נֶשׁ אַחְרָא, גָּרִים לְאֶכְפֵּיִיא סְטָרָא אַחְרָא, וְגָרִים דְּאֶסְתַּלַּק קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא בִּיקְרִיָה, וְגָרִים לְקֵיִימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהּ לְעֵילָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נֶשׁ כְּתִיב: (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוּ חַיִּים וְהַשְׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמִי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי, כָּל מְאָרִי דִּינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידֵן לִיהּ בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עָאֵל בְּתַרִּיסַר תְּרַעִי וְלִית מֵאֵן דִּימְחִי בִּידִיהּ. וְעַל דְּאֶכְפֵּיִיא: (תְּהֵלִים ק"ב) "גְּבוּר בְּאַרְצֵי יְהוָה זָרְעוּ דוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ הוֹן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד זֶרַח בַּחֲשֻׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו'.

תְּרַאָה לְשִׂמְחָה עִם הַמַּתְנוּת שֶׁנִּתֵּן לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁה יְקָרָה וַיִּלְדִים חֲמוּדִים, שְׂזוּה הַמַּתְנוּת הָכִי יְפוֹת שְׂרַק יְכוֹלִים לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא תְהִיָה חֲזוּק בְּלִמּוּד דְּרַף הַיּוֹמִי, כִּי דְרַף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׂמִירָה לְנַפְשָׁא, כִּי גְמָרָא רְאִשֵׁי תְבוֹת אַרְבְּעָה מְלָאכִי הַשְׂמִירָה גְבֻרִיאֵל, מִיְכָאֵל, רְפָאֵל, אִוְרִיאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוּמְדִים דְּרַף גְּמָרָא, נִשְׁמָרִים מִכָּל מִינֵי מְזִיקִים, הַדְרַף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת ס"ז. תַּעֲשֶׂה מַה שְׂתַּעֲשֶׂה, אֲבָל דְּרַף גְּמָרָא תְלַמַּד אֶפְלוּ בְּגַרְסָא, אִם אַתָּה לֹא מְבִין, כְּמֵאֲמָרַם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לְגַרְסֵי אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מֵאִי קְאָמַר; הַלּוֹאִי שְׂתַּצִּית אוֹתִי בְּזוּה, וְתַרְאָה אִיזוּה יְשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לָךְ, וְכָלֵל זֶה תִּקַּח בְּיָדֶךָ, כָּל זְמַן שֶׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגְּמָרָא וְכו', יִשְׂאֵר יְהוּדֵי יְרֵא שְׂמַיִם, וְלִכְּן אֵל תְּהִיָה בְּטִלָּן וְרֵאָה מַה לְפָנֶיךָ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך חנכה שמח

א.ג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מקץ, כ"ה כסלו (א' דחנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני דברתי עם ... נרו יאיר שיכניס גם את אשתך בהחנות, וכפי שאני מבין היא כבר עובדת שם, ודע לך שתכלית החנות הוא רק לקרב רחוקים, ולכן אני רוצה שתכניס כל מיני מוצרים ששייך ליוזאיקה, ותחשב כל מיני רעיונות איך להרחיב את פעלת החנות, שיהיה מבחר גדול מכל דבר שבקדשה, ותוסיף עוד רעיונות העקר שלא יחסר שום דבר בהחנות, ורק על ידי זה נצליח בכל המוכנים.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'ר'א' ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדרך היומי של היום שבת ס"ו. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתציית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך חנכה שמח

אד.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ו כסלו (ב' דחגכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתנצל את הימים הקדושים האלו ימי חגכה, שתתן תודה והודאה להקדוש ברוך הוא על הנסים והנפלאות שעשה ועושה ויעשה עמנו, ואמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ב') תודה והודאה זה שעשוע עולם הבא, בזה שאדם מרגיל את עצמו להודות להקדוש ברוך הוא, הוא ממשיך על עצמו הארת העולם הבא בעולם הזה, כי באמת אדם צריך תמיד לתת תודה להקדוש ברוך הוא, ואז נמשך עליו ישועות וחסדים ורחמים מרבים.

ואמר רבנו ז"ל: (שם) ללמד הלכה ולחדש בה, זה גם כן שעשוע עולם הבא, וזה מה שאמרו חכמינו הקדושים: (מגלה כ"ח) כל השנה הלכות בכל יום מבטח לו שהוא בן העולם הבא, ולכן הזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד על למוד הלכה בכל יום, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן כ"ט) שראוי ללמד כל הארבעה "שלחן ערוך" כלם מראשם עד סופם כסדר, אם יכול ללמד כל הארבעה שלחן ערוך עם כל הפרושים הגדולים מה טוב. ואם לאו על כל פנים ילמד כל הארבעה "שלחן ערוך" הקטנים: [הינו מחבר רמ"א].

והוא תקון גדול מאד מאד. כי על ידי חטאים נתערב טוב ורע, ועל ידי למוד פוסק שמבכר הכשר והפסול, המתר והאסור, הטהור והטמא על ידי זה נתברר ונפרש הטוב מן הרע, ואמר: שכל איש ישראלי מחיב ללמד בכל יום יום פוסקים חק ולא יעבר. ואף אם הוא אנוס ואין לו פנאי, ילמד על כל פנים איזה סעיף "שלחן ערוך" באיזה מקום שהוא אפלו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשלחן ערוך. כי צריך ללמד איזה דין ב"שלחן ערוך" בכל יום יום כל ימי חייו. וכשאינו אנוס ילמד כסדר כל הארבעה "שלחן ערוך" מדי יום ביומו וכשיגמר ויסים הארבעה "שלחן ערוך" יחזור ויתחיל ללמדם כסדר. וכך ינהג כל ימי חייו; ומוהרנ"ת ז"ל אמר שיש לנו ברור מרבנו ז"ל בשלושה ענינים, א' למוד שלחן ערוך, ב' התבודדות להשיח ולספר את כל

אָפּר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בּוֹ, ג' רֵאשׁ הַשָּׁנָה לִהְיוֹת אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, וְאֶפְלוּ שָׁזָה בָּא בְּמַסִּירוֹת נִפְשׁוֹ.

עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַלְכָה, וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁכָּל דְּבַר שֶׁקָּשָׁה לָךְ וְאֵתָהּ לֹא מִבִּינִי, תִּשְׁאַל אֶת הַבֵּית הַחוּרָא, שְׁשֵׁם יוֹשְׁבֵים אַרְבַּעַה דִּינִים וּמוֹרֵי צִדֵּק מִמְּחִים, וְהִנֵּה עֹכְשׁוֹ בִּימֵי חֲנוּכָה הַקְּדוּשִׁים, צְרִיכִים לְזַכֵּר שֶׁעַרְבִית אֲסוּר לְהִתְפַּלֵּל לְפָנַי חֲצִי שָׁעָה אַחֵר הַשְּׁקִיעָה [רַק בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל], וְתַכְףּ וּמְיָד אַחֵר עַרְבִית, צְרִיכִים לְלַכֵּת לְהַדְלִיק אֶת נְרוֹת חֲנוּכָה, וְאֲסוּר לְהִתְפַּלֵּל עַרְבִית בְּהַשְּׁקִיעָה, זֶה טְעוּת חֲמוּרָה, וְמָה גוֹרֵם שֶׁמְבַטֵּל מִצְוֹת עֲשֵׂה דְאוֹרֵיָתָא, שֶׁהוּא קְרִיאַת שְׁמַע, וּמִצְוֹת נֵר חֲנוּכָה זֶה מִצְוָה מְדַרְבָּנָן, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה שְׁלִחָן עֲרוּךְ כְּדִי לְדַעַת אֶת הַדְרָךְ יִלְכוּ בָּהּ, וְכֵן לְשֹׂאֵל כָּל דְּבַר אֶת הַבֵּית הַחוּרָא, וְלֹא לַעֲשׂוֹת כְּכֹל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ.

נָא וְנָא זָכַר גַּם זָכַר שְׁמֵימֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ו, סִימָן ב') "כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ", וְהַלּוֹא כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֶל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עוֹף דְּכַתִּיב: (תְּהִלִּים ק"ד) "כְּצֵל עוֹבֵר", וְאִין מְקוּהָ, וְאִין מִי שֶׁיִּקְוָה שֶׁלֹּא יָמוּת הַכֹּל, יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מַתִּים; וְלִכְּנֵן לֹא בְּחִנָּם שְׂאֵמֵר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ: (אֲבוֹת, פָּרָק ו') לְפִי שְׁבַשְׁעַת פְּטִירְתוֹ שֶׁל אָדָם. אִין מְלוֹיֵן לוֹ לְאָדָם לֹא כְּסָף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת. אֶלָּא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד; וְעַל כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּלְמֵד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעָה, וְכֵן פָּרַק מִשְׁנִיּוֹת, וְכֵן דָּף גְּמָרָא כְּפִי סְדֵרַת דָּף הַיּוֹמִי, וְאֵל יַחֲסֵר לָךְ יוֹם אֶחָד מִהַלְמוּדִים הָאֵלוּ, שְׁזָה עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁלָּךְ, וְרַק זֶה מָה שֶׁיִּלְוֶה אוֹתָךְ, אֵל תַּחֲיֶה בְּאַשְׁלִיּוֹת וְכוּ', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (שַׁבַּת ק"כ.) "וּבְבֵיתִי אִין לַחֵם וְאִין שְׂמֵלָה" - שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מְקָרָא וְלֹא מְשַׁנֵּה וְלֹא תִלְמוּד; הֵינּוּ מִי שְׂאִין בִּידוֹ אֶת הַשְּׁלֶשֶׁה לְמוּדִים הָאֵלוּ, זֶה הָעֵנִי הַכִּי גְדוֹל, וְהוּא הַמְּסַכֵּן שְׁצְרִיכִים לְרַחֵם עָלָיו.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְתִרְאֶה לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתָּךְ לְכַף זְכוּת, וְתִרְאֶה שִׁיְהִיָּה רַק שְׂמִחָה בְּבֵיתָךְ, תַּעֲקֹר מַעֲצָמָךְ אֶת הַמְּדָה הַרְעָה שֶׁל

כעס וקפידות וכו', ותשמר מאד מאד לא להכניס את אשתך בלחץ וכו', ואל תלחץ אותה, ואל תתפרץ עליה וכו', אלא תדון אותה לכף זכות וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (גטין 1): אמר רב חסדא לעולם אל יטיל אדם אימה יתרה בתוך ביתו שהרי פילגש בגבעה הטיל עליה בעלה אימה יתרה והפילה כמה רבבות מישראל, אמר רב יהודה אמר רב כל המטיל אימה יתרה בתוך ביתו סוף הוא בא לידי שלש עברות: גלוי עריות ושפיכות דמים וחלול שבת, ולכן ראה מה לפניך וכו', החיים כל כך קצרים, הנה יום והנה לילה, ולמה צריכים לריב ולהתוכח? בשעה שיכולים לחיות חיים נעימים ומאשרים.

ראה לבוא בכל יום לבית הכנסת להתפלל, ולבית המדרש ללמד, כי אתה צריך לדעת שעכשו שאנחנו בגלות השכינה נמצאת בבתי כנסיות לתפלה ובבתי מדרשות ללמוד, כמאמרם ז"ל: (שיר השירים רבה, פרשה ה', סימן ב') "אני ישנה" - בבית המקדש, "ולבי ער" - לבתי כנסיות ולבתי מדרשות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך חנפה שמח

אה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ו כסלו (ב' דחנוכה) התשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשי כל מיני מאמצים שבעולם, דיקא בימים אלו רק להיות שמחה ועליזה, כי ימי חנוכה הם ימי שמחה, והגם הגדול היה על ידי אשה, ולכן נהגו הנשים לא לעשות מלאכה בעת הדלקת הנרות, רואים מזה כח הנשים, ולכן אשרי האשה ששמחה ועליזה בימי חנוכה הקדושים, והעקר שמחה לשמח את אחרים, ולכן תראי לקחת על עצמך לשמח נשים אחרות, שזה מצוה מאד גדולה, כי טבע של האשה שתמיד נמשכת אחר העצבות והמרירות וכו', ולכן עקר גדלת האשה

כְּשִׁזְכָּה לְהַפְךָ אֶת כָּל הַיְגוֹן וְהַאֲנָחָה לְשִׁלְמוֹת הַשְּׂמֵחָה, וְהִיא תְּמִיד שְׂמֵחָה וְעֵלְיָה וְעוֹד מְחַזְקֵת וּמְשַׂמַּחַת אַחֲרוֹת.

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדְּלִי לְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינַיִךְ דְּבוּר אַחָה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּב כָּל דְּבוּר שְׂמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְּבוּר לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, הָיוּ מְתַמְיָדִים בָּזֶה כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה וְכוּ', כִּי כָּל דְּבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, שְׂזָה אִי אֲפֹשֶׁר לְהִסְבִּיר בְּפֶה, וּמְכַל שְׂכֵן בְּכַתָּב.

יְוֹדֵעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת תְּפִלַּת הַנְּשִׁיִּים, וּבְפָרֵט כְּשִׁמּוֹרִידוֹת כְּמָה דְּמַעוֹת וְכוּ', שְׂזָה שׁוֹכֵר אֶת כָּל הַמַּנְעוּלִים וְכוּ', וְלִכְּנָן אֵל תְּהִי בִּטְלָנִית, בְּמָקוֹם לְלֶכֶת וּלְכַוֵּן לְפִלּוּנִית וְכוּ', אוּ לְאֶלְמוּנִית וְכוּ', שְׂרַע לָךְ וּמַר לָךְ וְכוּ' וְכוּ', מְדוּעַ לֹא תִּבְרַחֲךָ אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַק תִּפְתַּחֲךָ אֶת הַפֶּה וּתְדַבְּרִי עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְאֲפִלּוּ שְׂאֵת מִתְּפִלַּת וְעַדִּין לֹא רְאִיתִי יְשׁוּעָה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵל תִּתְאַשִּׁי, אֲלֵא תִּמְשִׁיכִי לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּה אַחַר תְּפִלָּה עַד שְׁלִבְסוּף תִּרְאִי נְסִיִּים נְגַלִּים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּכְבֹר אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה, פָּרָשָׁה ב', סִימָן י"ז) עַל הַפְּסוּק: (דְּבָרִים ד' ז') "כִּי מִי גוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרִבִּים אֵלָיו כְּהוֹי"ה אֲלֵקִינוּ בְּכָל קְרָאֵנוּ אֵלָיו", מַהוּ בְּכָל קְרָאֵנוּ אֵלָיו? אֲמַרוּ רַבָּנָן: יֵשׁ תְּפִלָּה שְׂנַעֲנִית לְאַרְבַּעִים יוֹם, מִמִּי אֶת לָמַד? מִמַּשָּׁה, דְּכַתְּיב: (דְּבָרִים י"ח) "וְאֶתְנַפֵּל לְפָנֵי הוֹי"ה אַרְבַּעִים יוֹם" וְגו', וְיֵשׁ תְּפִלָּה שְׂנַעֲנִית לְכ' יוֹם, מִמִּי אֶת לָמַד? מִדְּנִיאֵל דְּכַתְּיב: (דְּנִיאֵל י') "לַחֵם חֲמֻדוֹת לֹא אֲכַלְתִּי... עַד מְלֵאֵת שְׁלֹשֶׁת שָׁבָעִים יָמִים", וְאַחַר כֵּךְ אָמַר: הוֹי"ה שְׂמַעָה הוֹי"ה סְלַחָה וְגו', וְיֵשׁ תְּפִלָּה שְׂנַעֲנִית לְשִׁלְשָׁה יָמִים, מִמִּי אֶת לָמַד? מִיּוֹנָה, דְּכַתְּיב: (יּוֹנָה ב') "וַיְהִי יוֹנָה בְּמַעֲי הַדָּג" וְגו' וְאַחַר כֵּךְ: "וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֵל הוֹי"ה אֱלֹהֵיו מִמַּעֲי הַדָּגָה", וְיֵשׁ תְּפִלָּה שְׂנַעֲנִית לְיוֹם אַחָד, מִמִּי אֶת לָמַד? מֵאֲלֵיהוּ, דְּכַתְּיב: (מְלָכִים א' י"ח) "וַיִּגַּשׁ אֵלָיהוּ הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר" וְגו', וְיֵשׁ תְּפִלָּה שְׂנַעֲנִית לְעוֹנָה, מִמִּי אֶת לָמַד? מְדוּדָה, דְּכַתְּיב: (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלַּתִּי לָךְ הוֹי"ה עַת רְצוֹן", וְיֵשׁ תְּפִלָּה שְׂעַד שְׂלֵא יִתְפַּלֵּל אוֹתָהּ מִפְּיּו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא יענה, שנאמר: (ישעיה ס"ה) "והיה טרם יקראו ואני אענה", ולכן תשתדלי מאד שיהיה לך סבלנות בתפלה, ותתפללי תפלה אחר תפלה וכו' וכו', ותראי שלבסוף הכל יתהפך לטובה.

נא ונא תכניסי את הדבורים האלו בתוך לבך, כי תצטרכי את זה לימים הבאים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי. המאחל לך חנכה שמח

או.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ו כסלו (ב' דחנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! מי שמרגיל את עצמו ללמד בכל יום בספרי רבנו ז"ל, אזי אותו לא יכולים לבלבל עם שום דבר בעולם, וצריך שתדע שעקר חסידות ברסלב תלוי כפי שאדם מתמיד בשקיפה רבה בספרי רבנו ז"ל מדי יום ביומו, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ב) אשר פניו, שכלו ונשמתו נמצאים בתוך הספר, ולכן אשרי מי שקובע את עצמו ללמד בכל יום שעור בספרו של רבנו ז"ל "לקוטי-מוהר"ן" אשר אמר רבנו ז"ל (תי-מוהר"ן, סימן שמ"ו) שהספר הקדוש שלו לקוטי-מוהר"ן שיצא בעולם הוא אתחלתא דגאולה, ואמר: מאחר שיצא בעולם אני חפץ מאד שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו הרבה עד שיהיה שגור בעל פה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדול מאד להשם יתברך אשר אין ערוך אליו, אחר כך אמר בפרוש שהלמוד בחבוריו הקדושים הוא אתחלתא דגאולה. ומי שקובע עצמו ללמד בכל יום בספר "לקוטי-מוהר"ן" ומעמיק בו, אותו כבר לא יוכלו לבלבל שום בלבול שבעולם, ומכל שכן כשאדם קובע גם

שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם בְּשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁרָשָׁמָם מוֹהֲרַנ"ת ז"ל שֶׁהֵם סִפְרֵי "שִׁיחוֹת-הַר"ן", "חֵי-מוֹהַר"ן", שְׁמָה יִרְאֶה בְּפְרוּשׁ מֶה רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מֵאֲתָנוּ, וְאוֹתוֹ כָּבֵר לֹא יוּכְלוּ לְבַלְבֵּל, כִּי הִפְלֵ כָּתוּב שָׁם. וְכַמּוּבָא מֵהַ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן שֵׁנ"ח) שֶׁבְּכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיָּה מִשִּׁיחַ וּמִדְּבַר עֲמָנוּ יוּכָלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵהָ אִישׁ כְּשֶׁר, וְאֶפְלוּ צַדִּיק גָּמוּר כָּל יְמֵי חַיָּיו כְּמוֹ שְׂאֲנֵי רוּצָה (אֲזוּי וְיֵא אִיךְ מִיּוֹן א גוּטְעֵר אִיד) אִם יִרְצָה לְיַלֵּךְ עִמָּה לְקַיֵּם כְּפִי שִׁיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְגַם אֶפְלוּ עֲכָשׁוּ כְּשֶׁלּוּמְדִין דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים יֵשׁ לָהֶם גַּם כֵּן כַּח גְּדוּל לְעוֹרֵר לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאַמְתָּ, לְמִי שֵׁיִשִׁים לְבוֹ הֵיטֵב לְדַבְּרָיו וְלִשְׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים הַנֶּאֱמָרִים בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּל שִׁיחָה שְׁלוֹ הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלְאָ וְנוֹרָא מְאֹד וְדַרְךְ יִשְׂרָה וְנִכּוֹנָה מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְכָל אַחַד לְפִי מְדַרְגָתוֹ יִהְיֶה בְּאִיזָה מְדַרְגָּה שִׁיִּהְיֶה. אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה מְאֹד יָכוֹל לְקַבֵּל דַּרְךְ יִשְׂרָה וְעִצּוֹת נִפְלְאוֹת מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ. וְכֵן לְהַפְּךָ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה הַתַּחְתּוֹנָה חֵס וְשְׁלוֹם בְּאִיזָה מְקוֹם שָׂרָק לֹא יִהְיֶה, יָכוֹל לְקַבֵּל דַּרְךְ יִשְׂרָה וְעִצּוֹת נִכּוֹנוֹת מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ לְמַלְט נַפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמְתָּ אִם יֵשִׁים לְבוֹ לְדַבְּרָיו הֵיטֵב, וְיִקְיִם אוֹתָם בְּאַמְתָּ וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיאֲחִז בְּהֵם]. וְלָכֵן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אֲתָה צָרִיךְ לְהַתְּבַלְבֵּל מִמִּישֶׁהוּ? חֲסִידוֹת בְּרַסְלָב תְּלוּי אֶךְ וְרַק כְּפִי הַתְּמַדָּה שְׂאֲדָם מְתַמִּיד בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים עַד שֶׁשָּׁגוּר עַל פִּי, וְלָכֵן שָׁמַר עַל עֲצָמָךְ מְאֹד מְאֹד מְאֹד הַנְּפוּלִים וְכו', וְכָבֵר כְּתַב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְּכוֹת, רֵאשׁ חֲדָשׁ, הַלְּכָה ז', אוֹת נ"ב) אֲשֶׁר אָדָם צָרִיךְ לְקַבֵּעַ בְּעִצָּמוֹ שִׁיִּהְיֶה אִיךְ שִׁיִּהְיֶה, אִף עַל פִּי כֵן יִהְיֶה חֲזָק בְּדַעְתּוֹ שְׁלֹא יִהְיֶה נְסוּג אַחוֹר לְגַמְרֵי מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא יִיֵּאֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ לְעוֹלָם, וְלֹא יִהְיֶה מֵהַחֲסִידִים הַנְּפוּלִים שֶׁהֵם גְּרוּעִים מִמְּשֻׁמְדִים רַחֲמָנָא לְצַלְן וְכו', עֵינֵן שָׁם, וְכֵן הוּא (לְקוּטֵי-הַלְּכוֹת, שְׁלוּחִין, הַלְּכָה ה', אוֹת י"ז) עֵקֶר הַתְּגָרוֹת וְהַסֵּתֶת הַבְּעַל דְּבָר שְׁמִבְקָשׁ תּוֹאֲנוֹת וְעֲלִילוֹת לְשׁוּב וּלְפַל חֵס וְשְׁלוֹם, לְזַהֲמַת הַמְּדַמָּה, בְּפִרְט אַחַר הַסֵּתִלְקוֹת הַצַּדִּיק, שְׂאוּמֵר הָרִי כְּבֵר אֶפְסֵ תַקְנָה חֵס וְשְׁלוֹם, וְעֲמַלְק מְתַגְבֵר, שֶׁהוּא בַּחֲנִינַת עֲצָם הַתְּגָבְרוֹת הַיֵּצֵר הָרַע, שֶׁמְתַעוֹרֵר בְּהַתְּגַבְרוֹת עֲצוּם בְּכָל פַּעַם, וְעַתָּה מֵה נַעֲשֶׂה עוֹד, וְהַפְּסִילִים חוֹזְרִים לְאַחוּרֵיהֶם, שֶׁזֶהוּ בַּחֲנִינַת מֵה שְׁקוֹרִין חֲסִידִים נְפוּלִים רַחֲמָנָא לְצַלְן, שֶׁזֶה גְרוּעַ מֵהַכֵּל, כְּמוֹ שֶׁשְׁמַעְתִּי

מפיו הקדוש וכו', עין שם, וכן הוא (לקוטי-הלכות, ניוקין, הלכה ד', אות כ"ה) "קלפת נגה" היא הקלפה הכי מסכנת, כי משם נמשך נפש הבהמיות של ישראל, שמשם באים החכמות רעות של העולם, ויש שמכנים עצמן בשם "חסידים", ואומרים חכמות של שטות והבל המרחקים מהשם יתברך ומתורתו ומצדיקי אמת, ואלו הם קלפת נגה ממש שמערב טוב ורע, כי באמת יש בהם טוב הרבה כי אינם פורקין על, חס ושלו, וקצתם הם אנשים כשרים קצת, ולפעמים אומרים דברי אמת, אך מערב בהם גם רע הרבה, דהינו החכמות שלהם שנדמה להם לחכמות, ובאמת הם שטותים גדולים, ואלו מזיקים גם כן הרבה, ומונעים מאד מלהתקרב לצדיקי אמת ואנשיהם הממשיכים השגת אלקותו בעולם, ובאופן אחד הם מזיקים יותר מהעכו"ם והאפיקורסים, כי מעכו"ם ואפיקורסים רב ישראל מרחקים עצמן מהם בתכלית הרחוק כראוי להתרחק מהם יותר מן בעלי ראתן, אך מאלו הכשרים קצת - אין מתרחקים מחכמתם כל-כך, ובאמת הם מזיקים הרבה על ידי חכמתם וליצנות שלהם שמתלווצצים מכמה דרכי התמימות האמתיות וכו' (וכמבאר שיחה זאת במקום אחר ששמעתי מפיו הקדוש שחסיד שנפל גרוע ממשד, כי ממשד כל אחד נזהר, אבל מחסיד אף אחד לא נזהר, כי אף אחד לא יודע שהוא נפל ונתקרב מההתלהבות שלו וכו'), עין שם.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו לתוך לבך, ולא תבלבל את עצמך משום בריה שבועולם, ומי יתן שתזכה להתמיד בספרו "לקוטי-הלכות" כסדרן, ותסימו כמה וכמה פעמים, ואז יהיה לך הארה אחרת לגמרי בדברי רבנו ז"ל. ותלעג ותצחק מכל אלו החסידים הנפולים שמחלישים את דעתך ובפרט בענין ראש השנה שזה סתם חצפה ועזות מכמה פרחים לעשות תעמולה נגד ראש השנה לנסע לאומן, וזה מראה שהם אף פעם לא היו מקרבים אל רבנו ז"ל, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קנ"ג) מי שמקרב את עצמו להצדיק וקרבתו אינו בתמימות, על ידי זה נתהפך אחר כך לרודף; הקדוש ברוך הוא ישמר אותנו מהם ומהמוניהם, ונזכה להיות כל ראש השנה באומן, ונתבודד כל יום עמו יתברך, ונתמיד בלמוד שלחן ערוך, כי כך אמר מוהרנ"ת ז"ל שלש דברים יש לנו ברור מרבנו ז"ל, א. ללמד בכל יום שלחן ערוך. ב. להתבודד בכל יום עמו יתברך. ג. להיות בראש השנה אצל רבנו ז"ל באומן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך חנכה שמח

אז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ו פסלו (ב' דחנכה) התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את שואלת שאלה שמפרסם כבר בכל העולם החרדי והחסיד, שאם אשה הולכת כבר עם פאה שתהיה הפאה צנועה מאד, הינו לא ארבה, ולא צמה וכו' וכו', וכן הבגדים שלא יהיו חס ושלום שקופות וצמודות וכו', כי זה מגדרי הצניעות, ואשה שהולכת בצניעות היא הגורמת לקרוב הגאולה, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתלכי בצניעות הכי גדולה, ואף שאני נוטה לאלו שמקלים ללכת בפאה וכו', אפלו בין חכמי הספרדים כמו רבי שלום משאש זצ"ל שכתב בשו"ת "שמש ומגן": (חלק ב', אבן העזר, סימן ט"ז) "רבינו ודיני הספרדים ואבות בתי הדין בארץ ובחוץ לארץ, כלם נשיהם יוצאות בפאה נכרית, ורק מעט מזעיר מהאברכים הספרדים של היום, או מחמת ענין או מחמת המימותם, קימו: "ויאמר לאוסרים ה' עמכם", ונמנעו מזה, ומובטחני שעוד זמן גם הם יפקחו עיניהם ודעתם ויחזרו ללבש פאה נכרית; עין שם, הגאון הספרדי רבי יהושע בעז ברוך זצ"ל, בעל "עין משפט" על הש"ס, בספרו "שלטי הגבורים" על הרי"ף (שבת כ"ט: מדפי הרי"ף), התיר לבישת פאה נכרית לנשים נשואות, וכתב ששער תלוש אינו ערוה, ואין בו משום פריעת ראש: "שער המכסה שערה - אין כאן משום שער באשה ערוה וגם לא משום פרועת ראש וכו', לא שנא שערות דידה לא שנא שערות של חברתה, כל עוד דעבידי לכסוי השער והן תלושות, אף על פי דקשוט הוא לה כדי שתראה בעלת שער, אין בכך כלום ושפיר דמי." עין שם, עם כל זאת אני תמיד מעורר שהפאה תהיה פאה צנועה וכו', לא ארבה כמו שדה וכו',

ולא עם צמות וכו', שזה באמת לא צנוע, וראוי לבת ישראל להתרחק מזה, ואני מאד מבקש אותך שתשמרי על דבר זה מאד מאד, ודעי לך שהסמ"ק מצוה נ"ז כותב שהצניעות בהאשה היא מצוה דאורייתא, וזה לא רק חמרא, ולכן תשמרי מאד מאד לא ללכת עם בגדים קצרים או צמודים או שקופים וכו' וכו', וכבר אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא וישלח) על הפסוק: (תהלים מ"ה) "כל כבודה בת מלך פנימה", אמר רבי יוסי: כשהאשה מצנעת את עצמה בתוך הבית ראוייה להנשא לכהן גדול ותעמיד כהנים גדולים שנאמר: (תהלים מ"ה י"ד) "כל כבודה וגו' אם תכבד עצמה בתוך הבית ממשבצות זהב לבושה" תנשא למי שכתוב בהן: (שמות כ"ח ל"ט) "ושבצת הכתנת שש" אמר רבי פנחס הכהן בר חמא: בזמן שהיא צנועה בתוך הבית כשם שהמזבח מכפר כך היא מכפרת על ביתה שנאמר: (תהלים קכ"ח) "אשתך כגפן פריה בירפתי ביתך", ואין "ירפתי" אלא מזבח שנאמר: (ויקרא א') "ושחט אתו על ירך המזבח" דבר אחר "אשתך כגפן פריה" - אימתי היא 'כגפן פריה'? בזמן שהיא 'בירפתי ביתך'! ואם עשתה כן 'בניך כשתלי זיתים' תעמיד בנים נמשחין בשמן המשחה סביב.

ואני מאד מאד מבקש אותך שתצייתי אותי בזה, כי עכשו הדור מאד מאד פרוץ, ואשה שהולכת בצניעות דיקא בזכותה נגאל, ולכן אני מבקש ומתחנן אליך, הקמתי קהלה ביזע ובדם, תראי שיקים בהד' אמות שלנו מה שכתוב: (דברים כ"ג) "כי הונ"ה אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריו", את צריכה לזכר שהקהלה שלנו היא קהלה קדושה, קדש הקדושים, חממה של אמונה, יסוד של חסד, ותהלה לאל, נכנסים משפחות חדשות, ולכן אני מרחק לחזור על דברים אלו כמה וכמה פעמים פן ואולי שייכנס בהנשים, כי הסמ"ך מ"ם רוצה רק להכניס בנו הפקרות וכו', ופריצות וכו', ולכן אני מאד מתחנן אליך, חוסי וחמלי עלי, כי כל הבריאות שלי תלוי בזה, שיהיה צניעות וחסד בקהלתנו, והקדוש ברוך הוא יעזר לך שתקיימי את רצוני, ותהיי הכי מאשרת בחיך, ותעזרי לי לבנות את הקהלה שיהיה כח המושך לעוד מאות ואלפי נשים צנועות שיבואו לגור ביבנאל עיר ברסלב, שנקרא על שם רבנו

ז"ל. ולכן ראי לא להגזים עם הפאה, כי אם כבד הולכים עם פאה זה צריך להיות פאה צנועה מאד, ולא ארפה כמו שדה וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חנכה שמח

א.ח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ו כסלו (ב' דחנכה) התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֹחַן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אין לתאר ואין לשער את הזכות של אדם שזוכה להפיץ את ספרי רבנו ז"ל ולקרב אנשים אל הקדוש ברוך הוא, שזכותו גדול בשמים, ובודאי כשיכולים לדבר עם בני אדם זה יותר מהכל, כי אם מקרבים את מישהו אליו יתברך זכותו גדול בשמים, וזה היה הרצון של רבנו ז"ל, שנוכה לדבר עם בני אדם ולקרבם אליו יתברך, ולגלות להם את הענין של תפלה והתבודדות, ומי שמרגיש שהוא יותר רחוק ממנו יתברך וכו' וכו', עליו להתעסק בעסק הפצה יותר ויותר, כמו שספר רבנו ז"ל משל למה צריכים לקרב אנשים (חיי-מוהר"ן, סימן תמ"ז) פעם אחת היה עשיר גדול שהיו לו כמה אלפים ורכבות וכו' וכו', ויהי היום עשה העשיר פרוז ואמה, כל מי שצריך ללוות כסף, יבוא אצלו והוא ילוהו, מסתמא היו על זה קופצים רבים, ובאו אצלו הרבה אנשים ולוו אצלו כסף, והעשיר הזה היה אצלו פנקס על כל החובות וכו', מי שלוה אצלו, ומי שחייב לו וכו', פעם אחת לקח את הפנקס בידו והתחיל לעיין בו, וראה שהוציא הרבה כסף על עסק ההלוואות שהלוה לכל כך הרבה אנשים וכו', ואין איש שם על לב שיבוא להחזיר ולפרע לו מה שלוה ממנו. וחרה לו על זה, והיה לו עגמת נפש ויסורים גדולים, בתוך הלווים היה איש אחד שלוה גם כן אצל העשיר, ואבד והפסיד את הכסף שהלוה באיזה משא ומתן

וכו', עד שלא היָה לוּ ממה לפרע חובו, והיוּ לוּ יסורים גדולים מזה, הינוּ שְׁהַאִישׁ הַזֶּה שֶׁאֵבֵד אֶת הַכֶּסֶף בְּאִיזָה עֶסֶק שֶׁעָשָׂה וְלֹא הִצְלִיחַ וְכוּ', הִיָּה לוּ יסורים גדולים מזה שאִין לוּ לפרע חובו, והתִּישַׁב הָאִישׁ הַזֶּה בְּדַעְתּוֹ, שֶׁעַל כָּל פְּנִים צְרִיךְ לְהִתְרַאוֹת פְּנִים עִם הָעֵשִׂיר וְלִסְפֹּר לוּ כָּל לְבוֹ, בְּאֶשֶׁר שֶׁהוּא אָנוּס בְּדָבָר וְאֵבֵד אֶת הַכֶּסֶף, וְאִין לוּ מֵאִיפֵה לְשֵׁלֶם וְכוּ'. וְכֹא אֶצֶל הָעֵשִׂיר וְהַתְּחִיל לִסְפֹּר לְפָנָיו לְבוֹ בְּאֶשֶׁר שֶׁאִיךְ שֶׁקָּבַל אֶצְלוֹ כֶּסֶף בְּהִלְוָאָה וְהִגִּיעַ זְמַן פְּרַעוֹן וְאִין לוּ ממה לְשֵׁלֶם כִּי הִפְסִיד אֶת כָּל הַכֶּסֶף וְכוּ', וְאִינוּ יוֹדַע כָּלֵל לְשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשׁוֹ מֵה לַעֲשׂוֹת בְּזֶה וְכוּ', עָנָה הָעֵשִׂיר וְאָמַר לוּ, מֵה אֶכְפֹּת לִי הַכֶּסֶף שֶׁאֵתָּה חֵיב לִי וְכוּ', כִּי מֵה כָּבֹד נִחְשָׁב אֶצְלִי סֹךְ קִטָּן כְּזֶה שֶׁאֵתָּה חֵיב לִי כְּשֶׁתְּחִזִּיר לִי אֶת זֶה, אוּ לְהַפְּךָ נֶגֶד סֹךְ הַכּוֹלָל מֵהִלְוָאוֹת אֲשֶׁר עוֹלָה לְאֱלֹפִים וְלְרַבְּבוֹת וְכוּ', עַל כֵּן רְצוֹנִי שֶׁתִּלְךָ אֶצֶל כָּל הַלוֹוִים שְׁלִי וְתִתְּבַע אוֹתָם, וְתִזְכִּיר אוֹתָם שֶׁהֵם חֵיבִים לִי כָּל כֹּךְ הַרְּבָה כֶּסֶף, וְלָמָּה לֹא מְשַׁלְּמִים לִי חֲזוּרָה מֵה שְׁלוֹו אֶצְלִי? וְאֶפְלוּ אִם לֹא יִפְרְעוּ וְיִחְזִירוּ אֶת הַכֵּל, רַק כָּל אֶחָד יִתֵּן וְיִחְזִיר אֶפְלוּ מַעֵט מֵחֻבוֹ וְכוּ', גַּם כֵּן יַעֲלֶה אֱלֹפִים פְּעָמִים כְּמוֹ הַסֹּךְ כָּל הַחֹב וְהִלְוָאָה שְׁלָךְ; הִינוּ כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא וְכוּ', וְכֹא לְבָכוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא מֵאֹד מִתְחַרֵּט לָמָּה חָטָא וְלָמָּה עָשָׂה שְׁטִיּוֹת בְּהַחֲיִים, וְרוּצָה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל קָשָׁה לוּ, כִּי הִרַע מִתְגַּבֵּר עָלָיו וְכוּ', אוֹמֵר לוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לָךְ תִּגְבֶּה אֶת הַחֻבוֹת אֶצֶל שְׂאֵר אַנְשִׁים, הִינוּ תְּעוֹרֵר אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה שֶׁיִּחְזְרוּ אֵלַי וְכוּ', וְאֶפְלוּ שֶׁלֹּא יִחְזְרוּ בְּשִׁלְמוֹת, רַק כָּל אֶחָד יָקִים כְּמֵה מְצוּוֹת, זֶה כָּבֹד שׁוֹה אֶצְלִי פִי מִיְלִיוֹנִים ממה שֶׁאֵתָּה חֵיב לִי וְכוּ', וְאִם תִּגְבֶּה לִי חֻבוֹת אַחֲרִים, אֲזִי אֲנִי אֶמְחַל גַּם אֶת הַחֹב שְׁלָךְ, הִינוּ אִם תְּחִזִּיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, אֲזִי אֲנִי אֶמְחַל גַּם אֶת הָעוֹנוֹת שְׁלָךְ, רוֹאִים מֵזֶה אֶת גְּדֹל הַמַּעֲלָה שֶׁל מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְהַפִּיעַ אֶת אוֹר רַבּוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, וְלִקְרֹב רַחוּמִים.

וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהַפִּיעַ בְּכָל יוֹם אֶת סִפְרֵי רַבּוֹ ז"ל אֲשֶׁר אִין עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו בְּתִקּוֹן הַבְּרִית, וְכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבּוֹ ז"ל (סִפְרֵי-הַמְּדוּת, אוֹת נֶאֱוָה, סִימָן מ"א) תִּקּוֹן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה; וּמִי יוֹכֵל לְהִתְפַּאֵר שֶׁהוּא נָקִי מֵחָטָא הַזֶּה, כִּי מוּבָא בְּסִפְרֵי "רֵאשִׁית חֲכָמָה": (שַׁעַר הַתְּשׁוּבָה, פָּרָק ג', סִימָן י') וּמֵהִדְבָּרִים שֶׁצְרִיךְ הַשֵּׁב לְתִקּוֹן, הוּא לְתִקּוֹן אוֹת הַבְּרִית הַפְּגוּם בְּהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שֶׁאִין אָדָם בְּזַמְנָנוּ נִצְלוּ מִמֶּנּוּ בְּבַחְרוּתוֹ,

עֵינַי שָׁם. וְאִם שֶׁכָּתַב אֶת זֶה לְפָנַי אַרְבַּע מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים שָׁנָה, כִּי הוּא הִיָּה תְלִמִּיד הַרְמִ"ק ז"ל שֶׁהָיָה בְּדוֹרוֹ שֶׁל הָאָרִיז"ל, וְכָבֵר אֲזַי כָּתַב: "שְׂאִין אָדָם בְּזַמְנָנוּ נִצּוּל מִמֶּנּוּ בְּבַחֲרוּתוֹ" מֵה נֹאמֵר אֲנַחְנוּ בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהִפְלִ פְּתוּחַ, וְהִכַּל פָּרוּץ, וּבְנֵי הַנְּעוּרִים נִכְשָׁלִים בְּגִדּוֹל בַּחֲטָא הַמְּגַנָּה וְהַמְּרוֹר הַזֶּה, וְרַק אֵלּוּ הַסְּפָרִים, הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַחֻבְרוֹת שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל מְצִילִים אֶת הָאָדָם מֵאֲבִדוֹן וּמֵהַתְּאֲבָדוֹת וּמִחֲזִירִים אוֹתוֹ בְּתִשׁוּבָה, כְּאֲשֶׁר יַעֲיִדוּ כָּל הַמְּפִיצִים, וְלָכֵן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יַעֲסֹק בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וּשְׁכָרוּ גְדוֹל בְּשָׂמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

א.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִקֵּץ, כ"ו כֶּסֶלוֹ (ב' ד' חֲנֻכָּה) הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרְוֵ יְאִיר

א.א.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְקִץ, כ"ו כִּסְלוֹ (ב' דַּחֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְזֶה לֹא סֵתֵם עֲצָה שְׂאֲחָד נֹתֵן לְהַזוּלַת "רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה" אֶלֶּא רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) מְצֻוֶה גְדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וּלְהַתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחַו, זֶה מְצֻוֶה שְׁבוּ כְּלוּלִים כָּל הַמְצֻוֹת, כִּי בְּזֶה שְׂאֲדָם תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, בְּזֶה מְרָאָה שֵׁישׁ לוֹ אָמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי לְמָה אֲנִי שָׂמַח? מִפְּנֵי "שְׁלֹא עֲשִׂנִי גּוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת", וּסֵתֵם גּוֹי הוּא רָשָׁע אַכְזָר שְׂאֲצָלוֹ מְצֻוֶה לְהִרְגַּי יְהוּדִי, כְּמוֹ שְׂרָאֵנוּ בְּמִשְׁךְ כָּל הַדּוֹרוֹת, אֵיזָה רְצִיחוֹת וְהַרְיָגוֹת וּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת בְּעֵצוֹ עַל עַם יִשְׂרָאֵל, בְּאַכְזָרִיוֹת כְּזוֹ שְׁחִיָּה רְעָה אֵין לָהּ, וְזֶה מֵה שְׂמֵלֵמַדִּים אוֹתָם, כִּי הַעֲבוּדָה זָרָה שְׁלֵהֵם סֵתֵם דְּמִיּוֹן מְצוּץ מֵהָאֲצָבַע, הֵן מֵהַנּוֹצְרֵי וְכוּ', וְהֵן מֵיִשְׁמַעֲאֵל וְכוּ', וְדַבֵּר שְׁקָר לֹא יִכּוֹל לְסַבֵּל שְׂאֵין מִסְכִּימִים עִמּוֹ, וְלִכֵּן הוֹרֵג וּמְמִית בְּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת אֶת מִי שְׁלֹא מוֹדֶה לוֹ, וְלִכֵּן בֵּר יִשְׂרָאֵל כְּשׂוֹזָכָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עִם נִקְדַּת יְהוּדוֹתוֹ, בְּזֶה מְרָאָה לְדַעַת שֵׁישׁ לוֹ אָמוּנָה בְּבוֹרָא כָּל הָעוֹלָמִים, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֵחָה, סִימָן א') כְּשְׂאֲדָם עוֹשֶׂה מְצֻוֶה בְּשִׂמְחָה בְּזֶה מְרָאָה שְׁלִבּוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל

מה שביקללתך רק להיות בשמחה, ועקר השמחה צריך להיות על פניך שתמיד תלך עם אנפין נהורין, פנים שמחות, חיוך על הפנים, והפנים הוא המסור הכי אמתי, רואים ומכירים את אדם על פניו, אם יש לו פנים שמחות ועליזות, סימן שגם בתוך תוך לבו הוא שש ושמח עם נקדת יהדותו, אף העולם חושבים אחרת, כי מי שיש על פניו עשרה קבין מרה שחורה, בודאי האדם הזה הוא צדיק וכו'.

יודע שהרב הקדוש בעל "ישמח משה" זי"ע כשכא בפעם הראשונה אל החוזה מלובלין זי"ע, וראה אותו עם פנים שמחות התפלא מאד והרהר אחריו, הלא האדם צריך להתאבל על חרבן בית המקדש וצרות וגלות ישראל, ואיך הצדיק הזה יש לו פנים שמחות? ואיך שהוא מהרהר כך עונה לו החוזה זי"ע: "חסיד אבלו בלבו ופנים שמחות" ובזה קרבו אליו, כי הבין שהוא יודע מחשבות, וכן למד אז אצלו שהצדיקים בפניהם הם שמחים ועליזים, אבל בתוך תוכם הם שבורים ורצוצים וכו', ומחזיקים עצמם ללא כלום ממש מרב שפלותם.

על כל פנים בר ישראל צריך תמיד לילך עם פנים שוחקות, אנפין נהורין חיוך על הפנים, ובזה מראה שיש לו לב אמת, לב נכון עמו ותברך, ובאמת כבר אמרו חכמינו הקדושים (שבת צ"ד.) וגליא קמי גדשא בריך הוא דמהימני ישראל, עם ישראל הם מאמינים בני מאמינים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן פ') שראו במשך כל הדורות שאפלו פושעי ישראל המיתו עצמם על קדוש השם ולא המירו את דתם, וכל זמן שנקרא פושעי ישראל עדין ישראל הוא, רק מתגבר עליו הסמך מ"ם בהעלמת והסתרת אמתת מציאותו ותברך, מחמת פגעי ומקרי הזמן שעובר עליו, מחמת החברים והסביבה שבו נמצא, ולכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפ"ב) שצריכים לדון לכף זכות אפלו רשע גמור, ולחפש ולבקש אצלו את הנקדה טובה שנמצא בו עדין.

הַכֵּל שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ, שֶׁהַשְּׂמִיחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמִיחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמִיחָה

אי.ב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִקֵּץ, כ"ו כֶּסֶלּוֹ (ב' דְּחֻנְכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם רַק עֲכָשׁוּ.

בְּעִנְיַן לְבּוֹא לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, זֶה תְּלוּי בְּהַבְחִירָה שְׁלָכֶם, כִּי לֹא יִכּוֹלִים לִיעֹץ אָדָם תְּבוֹא לְגוֹר בְּמָקוֹם פְּלוֹנִי אוֹ אֶלְמוֹנִי, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סוֹטָה מ.ז.) "חֵן מָקוֹם עַל יוֹשְׁבָיו", כָּל אֶחָד מוֹשֵׁף אוֹתוֹ לְגוֹר בְּמָקוֹם שְׂשִׁיף לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, אוֹ אוֹהֵב אֶת הַחֲבֵרָה, וְלִכֵּן אֲנִי אֵף פֶּעַם לֹא מְמַלִּיץ לְאָדָם לְגוֹר בְּאִיזָה שֶׁהוּא מָקוֹם וְכוּ', כִּי הַבְּחִירָה בִּיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּבִפְרָט בִּיבְנָאֵל אֲנִי לֹא מְשַׁכְּנֵעַ, כִּי זֶה לָנוּ פֶּה חֲצִי יוֹכֵל שְׁנָה, וְתַהֲלָה לְאֵל, בְּנִינוּ קֵהֵלָה קְדוּשָׁה, חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, מְקוֹר שֶׁל חֶסֶד, מִמֶּשׁ לְתַפְאֲרַת בִּיבְנָאֵל, שֶׁעַד עַכְשָׁו הִיא שֵׁם מְדַבֵּר שְׁמֵם מִהַיְהוּדוּת, וּמֵאֲזוּ שְׂיִסְדּוֹ אֶת יְבְנָאֵל בְּשַׁנַּת תּרס"א עַד שֶׁבָּאנוּ לְשֵׁם בְּשַׁנַּת תּשׁמ"ח לֹא הִיא זִכָּר שֶׁל יְהוּדוּת כְּלָל וְכוּ', וְאֶדְרָבָה פֶּה הִיא הַמָּקוֹם שֶׁהַעֲבִירוּ עַל הַדָּת אֶת עֲדַת הַתּוֹנִיִּסְאִים וְאֶת עֲדַת הַתִּימָנִים וְכוּ' וְכוּ', וּמִמֶּשׁ הַמָּקוֹם הִיא שְׁמֵם לְגַמְרֵי מִיְהוּדוּת וְכוּ', וְהִיא הַמָּקוֹם פֶּה שְׁמֵם לְגַמְרֵי בְּלִי שׁוֹם זִכָּר שֶׁל יְהוּדוּת, וְתַהֲלָה לְאֵל, הַיּוֹם הַמָּקוֹם פּוֹרַח בְּרוּחַנִיּוּת, מִי שֶׁרַק נִכְנָס שָׁמָּה לֹא יָכוֹל לְהֵאֱמִין מֵהַ שְׂרוּאָה לְפָנָי מְרָאָה עֵינָיו, חוֹשֵׁב שֶׁהוּא נִמְצָא בִּירוּשָׁלַיִם, אוֹ בְּכַנֵּי בְּרַק, אוֹ בְּבְרוּקְלִין, בְּלִי שׁוֹם הַגְּזֻמָּה, קָדָם יֵשׁ מְנִינִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, שְׁחָרִית, מְנַחֵה, עֲרִבִית מְנִין אַחַר מְנִין, שְׂדָבֵר כְּזֶה אֵין רַק בְּעִירוֹת הַגְּדוֹלוֹת, אֲבָל לֹא בְּאִיזָה מוֹשְׁבָה נִדְחַת שְׁלֹא יִדְעוּ אֵי פֶּעַם אֵיפֶה זֶה עַל הַמִּפְּפָה וְכוּ', אַחַר כֵּף יֵשׁ לָנוּ מְקוֹה מְפֹאֲרַת עֲנָקֵי לְגַבְרִים עִם שְׁלִשָׁה בּוֹרוֹת לְטְבִילָה, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מְקוֹה טְהָרָה מְפֹאֲרַת לְנִשְׁיָם (אֲנִי שְׂמִסְגֵּלֵת מְאֹד לְפִקִּידַת עֲקָרוֹת, כִּי נִבְנָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה בְּמַחְתָּרַת כְּמוֹ בְּרוּסְיָה

לפני שבעים שנה, כי זה שצריך להיות ממנה על הדת, הוא אשר עכב את בניית המקוה בכל מיני מסירות אשר לא יאמן כי יספר וכו'), וכן יש לנו מערכת חנוף שלמה, הינו שיש לנו פעוטונים, גנים לבנים ולבנות, בית ספר לבנות, וסמינר לבנות, תלמוד תורה לבנים, וישיבה קטנה, וישיבה גדולה לבחורים מציינים, וכן יש לנו ישיבה של בעלי תשובה, ומדרשיה לבעלות תשובה, אשרי עין ראתה זאת כמו עיניו, מלבד זאת יש לנו כולל לבעלי בתים "אור המאיר", שלומדים שמה קרוב למאה אברכים, וכן כולל להוראה "תפארת בנימין", שלומדים שמה חמשים אברכים את ההוראה, ותהלה לאל, יש לנו "בית הוראה" עם גאב"ד ועם שלשה דינים, שהם פוסקי הלכות המצויות וכו', ושוואלים אותם את כל השאלות שיש לכל אחד, והמקום שוקק ביהדות, ועל כלם יש לנו בית התבשיל - אהל אברהם שמחלקת אכל בחנם לכל מי שרק רעב, ובכל יום מתפלת ותיקין עד עשר בערב זה פתוח לכלם, גברים ונשים וילדים, ובכל יום מחלקים קרוב לאלף מנות אכל טרי וטעים, יש לנו במשך היום ששה שעורים נפרדים בדרך היומי, ופה מדברים מאיזה מושבה נדחת שאף אחד לא ידע אי פעם איפה שזה נמצאת וכו', ועכשו תהלה לאל, יש כבר למעלה מארבע מאות משפחות חסידי ברסלב בן ירבו, ועכשו בונים אלף דירות חדשות בשביל אנשי שלומנו, וזה שנה שפתחנו פה חנות יודאיקה "ברסלב סנטר" כל מה שיהודי צריך בנקדה אחת, ותהלה לאל, יש מהפכה ביבנאל ביהדות, זה ארבעים שנה שמונעים מתושבי המקום להכעיס וברשעות כל הקשור ליהדות וכו', ותהלה לאל, מהרגע שנפתח החנות התחילו תושבי המקום להכנס, וכל אחד קונה זה מזוזה, זה ציצית, זה תפלין, זה טלית, זה כפות וכו' וכו', מי כעמד ישראל גוי אחד בארץ, לא יאמן כי יספר קדשת כל בר ישראל, אשרי עין ראתה זאת, וכן רואים איך שיש דו קיום בין תושבי המקום חסידי ברסלב, לא מפריעים לאף אחד וכו', הם קהלה פתוחה וכו', בבחינת חיה ותן לחיות וכו', לא מתערבים בחיי אף אחד וכו', יבנאל יהיה דגמא ומודל מה קמץ קטן של יהודים עם מסירות נפש יכולים להפך מדבר שמים מיהדות וכו', למקום פורח, ועוד רבות יספרו על זה, אחר חצי יובל שנים של רדיפות ומסירות וכו' וכו', שרודף ומוסר אותנו מי שרודף ומוסר וכו' וכו', ושם מקלות בהגלגלים וכו', ומונע ומעכב כל דבר השף לקדשה,

ואף על פי כן בכח הרצון החזק שהכניס בנו רבנו ז"ל, הצלחנו להקים אמפריה כזו, ולא בחנם שרבנו ז"ל אמר: (ת"י-מוהר"ן, סימן רי"ח) "בעזרת השם, איך האב אויס געפירט אין ועל אויס פירן", "נצחתי ואנצח", ותהלה לאל, אור הקדשה רק עולה, וחשף הטמאה רק מתעלמת עד שיתבטל לגמרי, ויקים: (זכריה י"ג ב) "ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ".

ולכן אם אתם רוצים לבוא לגור ביבנאל, הייתי מיעץ לכם קדם כל לבוא ולהתראש מהמקום, והקדוש ברוך הוא יוליך אתכם אל המקום שתוכלו להתאקלם שם בקלות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם חנכה שמח

איג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ו כסלו (ב' דחנכה) התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין עוד דבר יותר גדול מזה מלחיות ביחד עם האשה בשלום ואהבה, כי בבית כזה שורה השכינה, פי כף אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, פי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת יז.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ורבנו ז"ל הקפיד מאד מאד על שלום בית, והזהיר לכבד את אשתו, ואמר: (שיחות-

הַרְוֵנוּ, סִימָן רס"ד) הֲלֹא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צֶעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִלִּדְיָהֶם, צֶעַר הָעֵבֹוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יָדוּעַ לְכָל עֵצָם מִכְּאוֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכִמְהָ אָפְנִים הַקְּשִׁים וּכְבֵּדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם, וּלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּבֹא מִצִּיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵיכוֹן כִּי הֵיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּהֲיוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת סג.) 'דֵּינּוּ שְׁמַגְדָּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמִצְלַת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהִבְעֵל מְכָרַח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנֵינוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמוֹבָנִים, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לְאִשְׁתְּךָ, וְכָךְ צְרִיף לְהִיּוֹת, אֲבָל זֶה שְׁחִמוֹתְךָ אוֹמְרָת וְכוּ', זֶה סֵתֵם דְּמִיּוֹן, אֵינְ עַל זֶה מְקוֹר, אֲלֵא הִיא מִתְכַּוֶּנֶת לְטוֹבַת בְּתָהּ, אִם כְּבָר טֹאטֹאֵת תִּגְבִּיָּה אֶת הַזָּבֵל... אֲבָל אֵינְ עַל זֶה שׁוֹם מְקוֹר, וְלֹא צְרִיכִים לְחַשֵּׁשׁ עַל דְּמִיוֹנוֹת כְּאֵלוֹ.

יְעוֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לְכֶם שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, וְאַחַד יְעוֹזֵר לְהַשְׁנִי, וְכָךְ יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם הַבְּנָה הַדְּדִית וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

אִיד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְקִיץ, כ"ו כֶּסֶל (ב' דְּחֲנֻכָּה) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָדָם צְרִיף לְהַתְפַּלֵּל אִיפֹה שְׁמוֹשֵׁף אוֹתוֹ, וְאִם יֵשׁ בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁמֵתְפַלְּלִים יוֹתֵר מְקָדָם וְזֶה יוֹתֵר טוֹב בְּשִׁבְלֵנוּ, אֲזִי הוּא צְרִיף לְהַסְתַּכֵּל אֶת הַטּוֹבָה שְׁלוֹ, וְלֹא מֵה שְׁאַחֲרִים אוֹמְרִים לוֹ, וְלָכֵן לְדַעֲתִי אֲתָה לֹא צְרִיף לְהַתְבַּלְבֵּל מִזֶּה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְעוֹזֵר שְׁתַּזְכֶּה לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית, מְנַחֶה, עֲרִבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאִינְ לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻחוֹת

ח. מאי דכתיב: (תהלים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלְתִּי לָךְ הַיְיָ"ה עַת רְצוֹן" אִימְתִּי עַת רְצוֹן? בְּשֵׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלֵּינִי; וּמַעַלְת הָאָדָם שֶׁמִּתְּפַלֵּל בְּמַגִּין, אִין לְתָאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי הוּא מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוּ הַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית, כִּי כָּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו'): כָּל הַרְגִיל לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בֵּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁאֵל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֵה שְׂאָדָם רְגִיל לְבֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוּ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁנֵּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בֵּא, כְּבָר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בֵּא? וּמְשַׁלֵּים לוֹ אֶת חֲסֻרוֹנוֹ וְכוּ', הֵרִי שֶׁמְשַׁתְּלֵם לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגִּין, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוּ הַשְּׂגָחָה עָלֵינוּ, וְלִכֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שם) כָּל הַקּוֹבַע מְקוֹם לְתַפְלֹתוֹ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם בְּעֶזְרוֹ; וְעַל כֵּן תִּרְאֶה לְקַבֵּעַ מְקוֹמָךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּאִיזָה בֵּית הַכְּנֶסֶת שֶׁהֵכִי נוֹחַ לָךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפַלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמִיחַ

א.טו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מַקֵּץ, כ"ו כֶּסֶלוֹ (ב' דְּחֻנְכָּה) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחַ

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן תִּבְדְּקוּ אֶת הַמְּזוּזוֹת עַל הַחֲנוּת אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת? כִּי הַצְּלָחַת חֲנוּת זֶה כְּשֵׁי שִׁמּוֹזוֹת כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן שִׁיְהִי קַפַּת צְדָקָה בְּתוֹךְ הַחֲנוּת, וְעַל כָּלֵם אַתֶּם צְרִיכִים שִׁיְהִי לָכֶם הַשְּׂגָחָה טוֹבָה מִבְּד"ץ יְרֵאֵי הַשֵּׁם, וְאִזּוֹ תִּרְאוּ שֶׁהַמְּקוֹם יִשְׁגָּשֵׁג וְיִהְיֶה לָכֶם פְּרֻטָּה בְּשַׁפְעַ, הַעֲקָר אֶת צְרִיכָה לְחֻזֵק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחָה אֶת בַּעֲלֵךְ שְׁלֹא יַעֲזֹב אֶת הַעֶסֶק בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, וְתִרְאֵי לְשִׁמְחוֹ וּלְעוֹדְדוֹ וּלְחֻזְקוֹ, כִּי הַשְּׂמִיחָה זֶה סוּד שֶׁל הַהַצְּלָחָה, וּבְפֻרְט בְּפֻרְטָה

תלוי ההצלחה רק כפי מדת השמחה שיש בין הבעל והאשה, כי השם של פּרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק: (תהלים קמ"ה) "פּוֹתַחַ אֶת יַדְךָ", יוצא גם מפסוק: (דברים ט"ז ט"ו) "וְהָיִתָּ אֶךְ שְׂמַח", יעזר הקדוש ברוך הוא שתוכלו לקיים את זה, והמקום יתחיל לשגשג, ויהיה הצלחה בתוך החנות.

המאחל לך חנכה שמח

א.ט.ז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ו פסלו (ב' דחנכה) התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מכרח להיות סבה שבעלך רוצה להתגרש ממך, ומה שיותר מהר וכו', אך את לא כותבת את הסבה וכו', וזה כבר פעם השנייה וכו', הלא יש דבר בזה.

אני מכרח להגיד לך כמו שיש גברים שתלטנים שרק רוצים להשתלט על האשה, והבית צריך להתנהג רק כמו שהם מגדירים וכו', כך להפך יש נשים שתלטניות שרק רוצות להשתלט על הבעל, והבית צריך להתנהג רק כמו שהן מגדירות וכו', ונותנות פקדות להבעל כאלו הוא חתיכת סמרטוט וכו', ומזה יוצא אחר כך מריבות עד כדי גרושין, ובדרך כלל זה נמצא רק אצל הגברים שהם טבעם שתלטנים, והאשה צריכה לעמוד על זכותה וכו', וכו', אבל כשהאשה משתלטת בבית, והיא שתלטנית, זה כבר גרוע מאד מאד, כי היא עושה מבעלה כאלו אין לו שכל וכו', היא משפילה ומדכאת אותו בדבורה ובמעשיה וכו', והיא אפלו לא שמה לב אל מה שהיא עושה, היא כל כך נכנסה בתוך עצמה, ובנתה לעצמה בטחון עצמי כל כך גדול, עד שהיא חושבת שרק היא הבעל שכל וכו', ורק היא יודעת מה שצריכים לעשות וכו', והבעל הוא לא יצלח וכו', ולא מצלח בכלום וכו', ואז היא יורדת לחייו, ואשה כזו מתנהגת בדיוק כמו מכשפה, משתלטת על

בעלה עם קללות ובזיונות וכו', והיא אפלו לא יודעת מה היא עושה, מרב שהיא נכנסה בשתלטנות וכו', היא חושבת שהיא הצודקת ורק היא החכמה, ומזה יוצא אחר כך גרושין, ויען שאת לא כותבת מה הוכוח והמריבות שלך עם בעלה, עד שהוא רוצה כבר להתגרש מה שיותר מהר וכו', וזה אצלך כבר הפעם השני, אז אני מניח שיש לך טבע רע של שתלטנות, ואת רוצה להיות הבוסית, ואת יורדת לחיי הבעל וכו', אז מה את רוצה שהבעל ישאר אפלו רגע אחד בבית? הוא יברח כמו הרוח וכו', וזה מוסר השכל שצריכים ללמד הן הגברים והן הנשים, אין דבר כזה להשתלט על הזולת בכח, אם צריכים משהו וכו', ואם רוצים משהו וכו', יכולים לבקש יפה, ולדבר יפה, ולהסביר יפה, להיות שתלטן, זה השטן, שנקרא סמ"ך מ"ם, שחושב שכלם צריכים להיות העבדים שלו וכו' וכו', וזה לא הולך ככה, אנשים לא טפשים וכו', אנשים לא אוהבים שאחד משתלט עליהם בצורה ברוטלית כאלו מי יודע מי אתה וכו' וכו', ולכן לדעתי תעשי חשבון הנפש, והקדוש ברוך הוא יעזר שעל ידי חרטה על ההתנהגות שלך, תוכלי לשנות את הכל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חנכה שמח

איז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ו כסלו (ב' דחנכה) התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי בעניני רפואות ורופאים, כדאי להתייעץ עם הרב ... גרו יאיר, שהוא בקי ברופאים ממחים, ולא רצים תכף ומיד לעשות נתוח מפני שרופא אחד אמר, תמיד צריכים לשאל שלשה רופאים ממחים כדי לעשות נתוח, אבל לא כשרופא אחד אומר שמכרחים לעשות נתוח.

יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ותהיי אמא בריאה וסבתא בריאה, ותרוי רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציה, וזכרי היטב מה שתפלה פועל שום דבר בעולם לא פועל, ולכן תרבי להתפלל להקדוש ברוך הוא, והקדוש ברוך הוא יבריא אותך לגמרי.

המאחל לך חנכה שמח

איח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ו כסלו (ב' דחנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאחר שאתה בעצמך אומר שאין לך הוכחות על אשתך וכו', אני מכרח להגיד לך שהדמיון עובד אצל בני אדם מאד מאד שעות נוספות, ויש בני אדם שהדמיון הורס אותם לגמרי, והם כל כך קנאים עד שלא נותנים להאשה אפלו לנשם וכו', ומכל שכן שאסור לה ללכת פה או שם, מרב קנאתם הם ממררים את החיים של נשותיהם וכו', ומסכנה האשה שהיא קרובן של בעל קנאי כזה, מה היא יכולה לעשות יותר מלשתק? כי אם תענה לו, אזי הוא יתפרץ עליה, אזי היא שותקת, ואותו דבר יש גם להפך, שנשים שהדמיון עובד אצלן שעות נוספות, והן כל כך קנאיות שלא נותנות להבעל אפלו לנשם וכו', ומכל שכן שאסור להם ללכת פה או שם, ומרב הקנאה שמקנאים וכו', הן ממררות את החיים של בעליהן וכו', והדמיון זה פשוט מחלה שצריכים להתרפאות מזה.

אני מכרח להגיד לך כשאדם חוטא, על ידי זה נדבק בו כל מיני דמיונות, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת, פרק י"ד, הלכה ג') על הפסוק: (דברים ז') "והסיר הוי"ה ממך כל חלי"י זו רעיון, דאמר רבי אליעזר: (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צווארך" זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבכים אותו, כי מרב עוונותיו ובפרט

שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית, הוּא נִמְצָא בְּלִחָץ תְּדִירֵי וּמְדַמֵּין לְעֲצֻמוֹ כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', וְשׁוֹל פְּחָדִים וְכוּ', מַה יַּעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמַה יַּעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבִקְאֶמֶת אָדָם רוֹדֵף אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר מֵה שְׂאֲחָרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתָּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מַחְשָׁבָתוֹ, אֲזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֱלוֹ הַרְעִיּוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֵּן חוֹרֵין אֲמִתִּי, וְאֵין עָלָיו שׁוֹם עַל.

וְלִכֵּן עֲצָתִי שְׂאֵתָה תִּלְךָ לְהַעֲזֹר אֶצֶל פְּסִיכִיאָטֵר וְכוּ', כִּי אִם אֵתָה מְתִיֶסֶר כָּל כֶּךָ וְכוּ', וְאִם הַמַּחְשָׁבוֹת מְטַרִידוֹת אוֹתָךְ כָּל כֶּךָ בַּחֲשָׁדוֹת וְכוּ', אֲזִי אֵתָה מְכָרַח לְקַחַת עֶזֶר תִּכְפֹּךְ וּמִידָה, כִּי הַדְּמִיּוֹן יְכוּל לְהֵרֵס אֶת הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם לְגַמְרֵי, עַד מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הַתְּאֵבָדוֹת רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְחַיּוֹת חַיֵּי תוֹרָה וּמִצְוֹת, שְׂאֲז הַבֵּית שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה גֵן עֵדֶן, וְהוּא אֵף פַּעַם לֹא רַב עִם אֲשֵׁתוֹ, וְלֹא מִתְנַפֵּחַ עִמָּה, וְלֹא חוֹשֵׁד בָּהּ חֲשָׁדוֹת שֶׁל הֶבֶל, אֲזִי מִמִּילָא הֵם הֵכִי מְאֲשָׁרִים בַּחַיִּיהֶם.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמַח

אִי.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מַקְיָן, כ"ו כֶּסֶל (ב' דְּחֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רַבֵּנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ אֶת הָעֵנִין שֶׁל הַתְּבוּדָדוֹת, וְאָמַר (לְקוּיִט-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ה) הַהַתְּבוּדָדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלֵיוֹנָה וְגִדּוּלָה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהַתְּבוּדָד לְבַדּוֹ בְּאִיזָה חֲדָר אוֹ בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵנוּ בְּטַעֲנוֹת וְאֲמִתְלָאוֹת בְּדַבְרֵי חָן וְרֻצוּי וּפְיוֹס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שֶׁיִּקְרַבוּ אֵלָיו לְעַבּוֹדָתוֹ בְּאֵמֶת. וְתַפְלָה וְשִׁיחָה זוֹ יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׂמֻדְבָּרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהֵגָה זוֹ הוּא גִדּוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶּרֶךְ וַעֲשֶׂה טוֹבָה מְאֹד לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֹאת הִיא עֲשֶׂה כְּלָלִית,

שכולל הכל. כי על כל מה שייחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפלו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, יעשה מזה בעצמו תפלה, ויבקש את הקדוש ברוך הוא שיפתח לו את הלב והפה לדבר אליו יתברך, כי מי שיש לו אמונה פשוטה בו יתברך שמלא כל הארץ כבודו, ואיהו ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, לית אתר פנוי מיניה, אזי הוא יכול להתבודד להקדוש ברוך הוא בכל מקום, כי ההתבודדות לא תלוי בשום מקום, איפה שרק עומד יכול לדבר אל הקדוש ברוך הוא, זה עקר השלמות שרבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, אבל עד שמגיעים לזה, צריכים ללכת במקום שאין שמה בני אדם, כגון בשדה או ביער או בחדר שאף אחד לא נמצא שם, שאז יותר קל לו להשיח ולספר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, ובפרט כשהמחין אצלו בשנה, אמר רבנו ז"ל (לקוט-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"א וסימן ל"ו) שצריכים לצעק בתפלתו, וזה הכי טוב במקום שאין שמה בני אדם באיזה שדה מבודד, או באיזה יער ששם יכולים לצעק ע' קלין, ולבקש ולהתחנן על נפשו, עד שיזכה שמחו יזדכך לגמרי.

להתפלל אצל קברי צדיקים זה דבר אחר לגמרי, ועל זה אמר רבנו ז"ל: (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכהן.

הכלל שלהתבודד יכולים להתבודד בכל מקום, ואין עוד עצה נוראה ונפלאה כמו שיחה בינו לבין קונו, ואת המתנה הזו קבלנו מרבנו ז"ל, ומשיח צדקנו יכניס את זה בכל העולם כלו, כמו שכתוב: (צפניה ג' ט) "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם הוי"ה לעבדו שכם אחד".

המאחל לה חנפה שמה

א.כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִקֵּץ, כ"ו כֶּסֶלּו (ב' דְּחֻגְהָה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר
לְנֶכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֶתְּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁקַבְלֵנוּ מֵרַבְּנוּ ז"ל מִתְּנָה כְּזוֹ שְׂאֵי אֶפְשֵׁר לְתַאֵר
וּלְשַׁעַר כְּלָל, וְהוּא שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵינָן קוֹנו תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת, עַד שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ
ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ק') שְׁמִקְטָן וְעַד גְּדוּל אֵי אֶפְשֵׁר לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֵׁר
בְּאֻמַּת, כִּי אִם עַל יְדֵי הַתְּבוּדָדוֹת. וְהִיָּה מְזַכִּיר כְּמָה וְכְמָה צְדִיקִים מִפְּרָסְמִים
אֻמַּתִּים וְאָמֵר שְׁכָלֵם לֹא בָּאוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי הַתְּבוּדָדוֹת שִׁיחָה בֵּינוּ
לְבֵינָן קוֹנו; וְאָמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ב) וּבְאֻמַּת אִם הָיָה יוֹדֵעַ
הָאָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלָם, 'שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ' (יְשַׁעְיָה ו'), וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה. וְדָאֵי הָיָה מִתְּפַלֵּל בְּהַתְּלַהֲבוֹת
גְּדוּל, וְהִיָּה מְדַקְדֵּק מְאֹד לְכוֹן אֶת דְּבָרָיו. וּבְשִׁבִיל שְׁהָאָדָם אֵינוּ יוֹדֵעַ זֹאת
יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלָם, בְּשִׁבִיל זֶה אֵינוּ מִתְּלַהֵב כָּל כֶּה, וְאֵינוּ מְדַקְדֵּק כָּל כֶּה. וְכָל
אֶחָד לְפִי מַעוֹט שְׁכָלוּ וְיִדְיעָתוֹ, כֵּן הַתְּלַהֲבוֹתוֹ וְדַקְדוּקוֹ. וְהִדְיעָה הִיא מְהִיצֵר
הַטוֹב שְׁבִלֵב, וְהַסְתֵּרַת הִדְיעָה הִיא מְהִיצֵר הָרַע שְׁבִלֵב. וְהַסְתֵּרַת הִדְיעָה, הֵן
הֵן אֶפִיקוֹרְסוֹת וְקִשְׁיוֹת, שְׁהִיצֵר הָרַע מִקְשָׁה אֶת לְבוּ לְפַל בְּרַעְיָה; כִּי אִם יֵשׁ
לְאָדָם אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהִיג אֶת
עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָכַר גְּדוּל וְדָכַר קִטָּן אֵינוּ נַעֲשֶׂה
מַעֲצָמו אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כֶּה שְׂאֵמֵרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(חֲלִיז' ו'): אֵינן אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוּ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם
לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטָּנָה בְּאֶצְבָּע קִטָּנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קִדָּם מִלְּמַעְלָה, אָזִי
לֹא הָיָה לוֹ שׁוֹם נְסִיּוֹן תְּמִיד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִם קָשָׁה לוֹ לְפַתַּח
אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עוֹשֶׂה מִזֶּה בְּעַצְמוֹ שִׁיחָה, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי
כָּל כֶּה רַחוּק מִמֶּךָ, עַד שְׁקָשָׁה לִי אֶפְלוּ לְפַתַּח אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר אֵלָיךְ, בְּשַׁעַת
שְׂאֵתָה נִמְצָא פֶה עַל יְדֵי, וּכְבָר סִפֵּר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רל"ב) גְּבוּר
אֶחָד חָגַר מִתְּנִי לְכַבֵּשׁ חוֹמָה חֲזָקָה. וְאַחַר כֶּה כְּשָׁבָא אֶל הַשַּׁעַר, הָיָה אָרוּג
עַל הַשַּׁעַר מִטוֹה מְקוּרֵי עֶכְבִּישׁ שְׁסַתֵּם הַשַּׁעַר. וְכִי יֵשׁ שְׁטוֹת מִזֶּה שִׁיחָה חוֹזֵר

ממלחמתו מחמת הסתימה של הקורי עכביש?! (והנמשל מייבז), ואחר כך אמר רבנו ז"ל: העקר הוא הדבור. שעל ידי הדבור יכולין לכבש הכל ולנצח כל המלחמות. ואמר: אף על פי שיכולין להתבודד במחשבה, אבל העקר הוא הדבור. ומבאר הנמשל ממילא לענין מה שקשה על האדם לדבר לפני השם יתברך או לפני הצדיקים האמתיים מה שבלבו. וכל זה מחמת בושח ויבדות ש'לו שאין לו עזות דקדושה, בודאי הוא שטות גדול. כי הלא הוא רוצה לכבש בדבורו מלחמה חזקה שהוא מלחמת היצר, ועכשו כשהוא סמוך לדבר, ולכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על ידי הדבור, ובשביל מניעה קלה מחלישות דעתו וכיוצא, ימנע חס ושלום מלדבר?! כי הלא המניעה הזאת נחשבת לסתימה של קורי עכביש כנגד החומות שרוצה לשבר בדבורו.

אני מאד מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, ותוכל תמיד לדבר אל הקדוש ברוך הוא אשר אין עוד נעם ואור וזיו וחיות כמו מי שמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, שאז מרגיש עולם הבא בעולם הזה, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך חנפה שמח

אכא.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר מקץ, כ"ו כסלו (ב' דחגכה) התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נֵרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אין זה קשׁיא כָּלל, כי רבנו ז"ל רצה אֶז בעבודתו להכניס אֶת כָּל
התאוות בתאוות אכילה, והראה אֶת זֶה, כְּמוֹ שֶׁהֲרָאָה דְּבַר שְׁקֵשָׁה לְהִבִּין
בשָׁכֵל, אִיךְ אָדָם מְסַגֵּל לְצוּם שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה שָׁבוּעוֹת בְּשָׁנָה אַחַת מִמוֹצָאֵי
שַׁבָּת עַד לַיִל שַׁבָּת? וְזֶה עוֹד יוֹתֵר פְּלֵא מֵאֲשֶׁר לְאָכֵל תִּשְׁעֵי בִּיגְלָךְ בְּסֵעוּדָה
אַחַת, וּבִפְרֹט שָׂרְבֵנוּ ז"ל עוֹד לֹא הָיָה בְּגִיל עֲשָׂרִים כְּשֶׁצֶם כָּל כֶּף הַרְבֵּה,
מְלַבֵּד שְׂצָם שְׁלֹשָׁה יָמִים רְצוּפִים אוֹ שְׁתֵּי יָמִים רְצוּפִים, אֲלֵא יֵשׁ בְּשָׁנָה
שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה שָׁבוּעוֹת שְׁאִין בָּהֶם לֹא חֲגִים וְלֹא רֹאשׁ חֹדֶשׁ שְׁאֵז אֶסוּר לְצוּם,
וְרַבְנּוּ ז"ל צָם מִשַׁבָּת לְשַׁבָּת, לְדַעְתִּי זֶה יוֹתֵר פְּלִיאָה.

אגב על פי התורה, אָדָם צָרִיךְ לְאָכֵל רק שְׁתֵּי סֵעוּדוֹת, כְּמוֹ שְׁכַתוּב:
”בֵּין הָעֲרִבִים תֹּאכְלוּ בֶשֶׂר וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ לָחֶם”.

על כָּל פְּנִים אִיךְ שֶׁהוּא רַבְנּוּ ז"ל עָשָׂה בִּימֵי נַעֲרוּתוֹ עֲבוּדוֹת כְּאֵלוֹ שְׁאִי
אֶפְשָׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לְחַקוֹת אוֹתוֹ, אִם הָיָה מְסַגֵּל לְצוּם מִשַׁבָּת לְשַׁבָּת
בְּלִי לְשִׁתוֹת אֶפְלוֹ טַפַּת מִים, אֲזִי לְדַעְתִּי בְּאֲכִילַת תִּשְׁעֵי בִּיגְלָךְ בְּסֵעוּדָה אַחַת
זֶה כְּלוּם.

יְדוּעַ שָׂרְבֵנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ שְׁאַנְחָנוּ לֹא נַחֲקָה אוֹתוֹ בְּעִנְיָנִים אֵלוֹ, וְלֹא
לְקַחַת עַל עֲצֻמְנוּ שׁוּם תַּעֲנִיתִים, וְשׁוּם סְגוּפִים, וּבִפְרוּשׁ גְּלָה לְנוּ, מֵאַחַר שִׁישׁ
לְנוּ אֶת עֲנִיַן הַתְּבוּדוֹת, אֲזִי שְׁנִכְנִיס אֶת עֲצֻמְנוּ רק בְּזֶה, לְהַשִּׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת
כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְנוּ אֵלָיו יְתַבְּרָךְ, שְׁזֶה עוֹלָה עַל הַכֵּל, עַד כְּדִי כֶּף שֶׁהַתְּבִטָּא
וְאָמַר שְׂאָם הָיָה יוֹדֵעַ בִּימֵי נַעֲוָרָיו אֶל מָה יְכוּלִים לְזָכוֹת עַל יְדֵי תְּפִלָּה
וְהַתְּבוּדוֹת שִׁיחָה בֵּינוּ לְבִין קוֹנוֹ, לֹא הָיָה מְסַגֵּף אֶת הַגּוּף שְׁלוֹ כָּל כֶּף, כִּי
שִׁיחָה בֵּינוּ לְבִין קוֹנוֹ עוֹלָה עַל הַכֵּל, וְאָמַר: (לְקוּשִׁי-מִוֵּהר"ו, חֲלֵק ב', סִימָן צ"ט) הֲלֹא
כְּשֶׁהִשֵּׂם יְתַבְּרָךְ עוֹזֵר בְּהַתְּבוּדוֹת, אֲזִי הַהַתְּבוּדוֹת הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ, וְזֶה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֵלָיו יְתַבְּרָךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֹשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.
הַמְּאַחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

א.כ.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר מִקֵּץ, כ"ז כְּסֵלוֹ (ג' דְּחֻנְכָּה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּיָמֵי חֲנֻכַּת הַקְּדוּשִׁים, שְׁכָל יוֹם וְיוֹם מוֹסִיף וְהוֹלֵךְ
בְּאוֹר הַגְּנוּז לְהָאִיר בְּעוֹלָם, וְזֶה אוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְהוּא בְּקֹשׁ מֵאֲתָנוּ מְאֹד
מְאֹד שֶׁנִּגְלָה אֶת אוֹרוֹ לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבְזֶה הַלְּשׁוֹן אָמַר (שִׁיחַת-הַר"ן, סִימָן
ר"ט) שְׁכָל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת שְׁלוֹ אֵינָם בְּשִׁבְלֵנוּ לְחֹדֶד. כִּי אִם: "אֵת אֲשֶׁר
יִשְׁנוּ פֶה וְאֲשֶׁר אֵינְנוּ פֶה" (דְּבָרִים כ"ט י"ד) (וְעֵין בְּרַש"י שְׁפָרַשׁ "וְאֲשֶׁר אֵינְנוּ פֶה",
וְאֵף עִם דּוֹרוֹת הַעֲתִידִים לְבוֹא, וְהַבְּנֵי). וְכִמְהָ פְּעָמִים דְּבַרְנוּ עִמּוֹ מֵעַנְיָן זֶה וְרַמְזוּ לָנוּ
בְּדַבְּרֵינוּ לְהוֹדִיעַ לְדוֹרוֹת הַבָּאִים אֵת כָּל מַעֲשֵׂי הַשֵּׁם הַגְּדוֹל שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.
וּפְעַם אַחַת אָמַר בְּפָרוּשׁ: גַּם לְבְנֵיכֶם תּוֹדִיעוּ אֵת כָּל הַתּוֹרוֹת וְהַשִּׁיחוֹת
הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת וְהַמַּעֲשִׂוֹת וְכִיּוֹצֵא בָהֶם אֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ, וְאָמַר אַז זֶה
הַפְּסוּק בְּהַתְּלַהּבוֹת גְּדוֹל כְּגַחְלֵי אֵשׁ, (דְּבָרִים ד' ט') "וְהוֹדַעְתֶּם לְבְנֵיךָ וּלְבְנֵי
בְנֵיךָ" (וְאָמַר בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: אֵייעָרַע קִינְדֵּר זְאֵלֵט אִיר מוֹדִיעַ זֵינן וְאִם דָּא הָאֵט זִיף גִּיטְאָן)
וְאָמַר בְּרַתְתּ וְזִיעַ בְּהַתְּלַהּבוֹת נוֹרָא: "וְהוֹדַעְתֶּם לְבְנֵיךָ וּלְבְנֵי בְנֵיךָ"; וְאֲנַחְנוּ
עֲדִים שְׂתֵּהֲלֶה לְאֵל, אוֹרוֹ הַגְּנוּז שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל הוֹלֵךְ וְהוֹלֵךְ וְהוֹלֵךְ וּמִתְפָּרְסֵם
יוֹתֵר וְיוֹתֵר בֵּין כָּל נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל נִשְׁלַח לְזֶה הָעוֹלָם מִתְּנָה
לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר בְּפָרוּשׁ: (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן ש"י) כְּמָה צֶלֶם אֱלֹקִים הָיוּ
מְנַחִים בְּרַפֵּשׁ שְׂאֵנִי הוֹצֵאתִים מִהַרְפֵּשׁ וְהִטִּיט שְׁהָיוּ שָׁם, וְעַל יְדֵי נִתְקַרְבוּ
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּהַתְּקַרְבוֹת כְּזֶה שְׂאֵין לָהֶם לְהַתְּבַיֵּשׁ מִצְדִּיקִים גְּדוֹלִים וְכוּ', כִּי
נִרְאָה בְּחַיּוֹשׁ שְׂהַמְתְּקַרְבִּים אֵלַי נִשְׁתַּנָּה פְּנֵיהֶם, וּבָא עֲלֵיהֶם פְּנִים שֶׁל יְהוּדֵי
בְּחִינַת צֶלֶם אֱלֹקִים. הֲלֹא יֵשׁ אֲצֵלִי אֲנָשִׁים שְׂאֵינִי יוֹדֵעַ אִם הַשְּׂאוּל תַּחְתִּיתוֹת
הִיָּה דִי לָהֶם, כִּי גַם הַשְּׂאוּל תַּחְתִּיתוֹת הִיָּה קָטָן לְפָנֵיהֶם, שְׂאִם הִיָּה אֲפָשָׁר לָהֶם

לְחַתֵּר תַּחַת הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית הָיוּ חוֹתְרִים, וְעַל יְדֵי נִתְקַרְבוּ וְכוּ'; וְלִכֵּן עָלִינוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְגִלוֹת אֶת אֹרֹו הַגְּנוּז, מִצַּד אֶחָד אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרֵאוֹת לְגִלוֹת אֶת אֹרֹו רַבְּנוּ ז"ל לְעִצְמָנוּ, שְׁנִשְׁקֵד וְנִתְמַיֵּד בְּיוֹתֵר בְּסִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים, כִּי כִּף גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ב) אֲשֶׁר פָּנִינוּ, שְׁכָלוּ וְנִשְׁמַתוּ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר, וְלִכֵּן כָּכָל שְׂאָדָם מִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים, כְּמוֹ כֵּן זֹכֵה יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְהִבִּין אֶת דַּעְתּוֹ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן עָלִינוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם גַּם לְאַחֲרִים אֶת הָאֹרֹו הַגְּנוּז כִּי טוֹב, כִּי רַבְּנוּ ז"ל יָכוֹל לְרַדֵּת אֶל הַכִּי יְרוּדִים וְהַכִּי נְמוּכִים שְׁבָעוּלָם, וְלִקְרַב אוֹתָם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְזֹכֵה רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְח מְאֹד מְאֹד שְׂאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְלָמָּה שְׁלֵא נִדְאָג שֶׁהָאֹרֹו הַגְּנוּז הַזֶּה לֹא יִתְפָּרֵס בְּעוֹלָם? וְלָקִים בְּזֶה אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ שְׁבִזְכוּת זֶה שְׂאֲנַחְנוּ נִגְבָּה אֶת הַחוּבוֹת שֶׁל אַחֲרִים, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לָנוּ עַל הַחוּב שְׁלָנוּ, זֹאת אוֹמֶרֶת אִם אָדָם מְקַרְבֵּ אַחֲרִים אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לָנוּ, וְכִבֵּר סֵפֶר רַבְּנוּ ז"ל מְשַׁל לָמָּה צְרִיכִים לְקַרֵּב אֲנָשִׁים (תַּי-מוֹהֲר"ן, סִימָן תמ"ז) פַּעַם אַחַת הָיָה עָשִׂיר גְּדוֹל שֶׁהָיוּ לוֹ כַּמָּה אֲלָפִים וּרְבָבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וַיְהִי הַיּוֹם עָשָׂה הָעָשִׂיר כְּרוּז וְאָמַר, כָּל מִי שֶׁצָּרִיךְ לְלוֹוֹת כֶּסֶף, יָבוֹא אֲצִלוּ וְהוּא יִלוֹהוּ, מְסַתְמָא הָיוּ עַל זֶה קוֹפְצִים רַבִּים, וּבָאוּ אֲצִלוּ הִרְבָּה אֲנָשִׁים וְלוֹוּ אֲצִלוּ כֶּסֶף, וְהָעָשִׂיר הַזֶּה הָיָה אֲצִלוּ פִּנְקָס עַל כָּל הַחוּבוֹת וְכוּ', מִי שְׁלוּהָ אֲצִלוּ, וּמִי שֶׁחָיֵב לוֹ וְכוּ', פַּעַם אַחַת לָקַח אֶת הַפִּנְקָס בְּיָדוֹ וְהִתְחִיל לְעֵין בּוֹ, וְרָאָה שֶׁהוֹצִיא הִרְבָּה כֶּסֶף עַל עֶסֶק הַהֲלוֹאוֹת שֶׁהָלוּהָ לְכָל כִּף הִרְבָּה אֲנָשִׁים וְכוּ', וְאִין אִישׁ שֵׁם עַל לֵב שֶׁיָּבוֹא לְהַחְזִיר וּלְפָרַע לוֹ מֵה שְׁלוּהָ מִמֶּנּוּ. וְחָרָה לוֹ עַל זֶה, וְהָיָה לוֹ עֲגַמַת נַפֶּשׁ וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים, בְּתוֹךְ הַלוּוִים הָיָה אִישׁ אֶחָד שְׁלוּהָ גַם כֵּן אֲצִל הָעָשִׂיר, וְאָבַד וְהִפְסִיד אֶת הַכֶּסֶף שֶׁהָלוּהָ בְּאִיזָה מִשָּׂא וּמִתֵּן וְכוּ', עַד שְׁלֵא הָיָה לוֹ מִמָּה לְפָרַע חוּבוֹ, וְהָיוּ לוֹ יִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְזֵה, הִנֵּנוּ שֶׁהָאִישׁ הַזֶּה שְׂאָבַד אֶת הַכֶּסֶף בְּאִיזָה עֶסֶק שֶׁעָשָׂה וְלֹא הִצְלִיחַ וְכוּ', הָיָה לוֹ יִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְזֵה שְׂאִין לוֹ לְפָרַע חוּבוֹ, וְהִתְיָשֵׁב הָאִישׁ הַזֶּה בְּדַעְתּוֹ, שְׁעַל כָּל פָּנִים צָרִיךְ לְהִתְרַאוֹת פָּנִים עִם הָעָשִׂיר וּלְסַפֵּר לוֹ כָּל לְבוֹ, בְּאֲשֶׁר שֶׁהוּא אָנוּס בְּדַבֵּר וְאָבַד אֶת הַכֶּסֶף, וְאִין לוֹ מְאִיפָה לְשִׁלֵּם וְכוּ'. וּבָא אֲצִל הָעָשִׂיר וְהִתְחִיל לְסַפֵּר לְפָנָיו לְבוֹ בְּאֲשֶׁר שְׂאִיד שְׁקִבַל אֲצִלוּ כֶּסֶף בְּהֲלוֹאָה וְהִגִּיעַ זְמַן פְּרַעוֹן וְאִין לוֹ מִמָּה

לְשֵׁלֶם כִּי הַפְסִיד אֶת כָּל הַכֶּסֶף וְכוּ', וְאֵינוּ יוֹדֵעַ כָּלֵל לְשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשׁוֹ מֵהַ
לְעֲשׂוֹת בְּזָה וְכוּ', עֲנָה הַעֲשִׂיר וְאָמַר לוֹ, מֵה אֶכְפֵּת לִי הַכֶּסֶף שְׂאֵתָה חַיֵּב לִי
וְכוּ', כִּי מֵה כָּבֵד נֶחְשָׁב אֶצְלִי סֶךְ קָטָן כְּזֶה שְׂאֵתָה חַיֵּב לִי כְּשֶׁתַּחְזִיר לִי אֶת זֶה,
אוּ לְהַפְךָ נֶגְדַּ סֶךְ הַכּוֹלָל מֵהַהֲלוֹאוֹת אֲשֶׁר עוֹלָה לְאֲלָפִים וְלְרִבְבוֹת וְכוּ', עַל כֵּן
רְצוֹנִי שְׂתִלַּךְ אֶצֶל כָּל הַלוֹוִים שְׁלִי וְתִתְבַּע אוֹתָם, וְתִזְכִּיר אוֹתָם שֶׁהֵם חַיֵּבִים
לִי כֹךְ הִרְבֵּה כֶּסֶף, וְלָמָּה לֹא מְשַׁלְמִים לִי חֲזָרָה מֵה שְׁלוּוֹ אֶצְלִי? וְאֶפְלוּ אִם
לֹא יִפְרְעוּ וְיַחְזִירוּ אֶת הַכֵּל, רַק כָּל אֶחָד יִתֵּן וְיַחְזִיר אֶפְלוּ מֵעַט מֵחֻבּוֹ וְכוּ',
גַּם כֵּן יַעֲלֶה אֲלָפִים פְּעָמִים כְּמוֹ הַסֶּךְ כָּל הַחֹב וְהַלוֹאָה שְׁלָךְ; הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם
חוֹטֵא וְכוּ', וְכֹא לְבָכוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא מְאֹד מִתְחַרֵּט לָמָּה חָטָא
וְלָמָּה עָשָׂה שְׁטִיּוֹת בְּהַחַיִּים, וְרוֹצֵה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל קָשָׁה לוֹ, כִּי הִרַע
מִתְגַּבֵּר עָלָיו וְכוּ', אוֹמֵר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֶךְ תִּגְבֶּה אֶת הַחֻבוֹת אֶצֶל
שְׂאֵר אֲנָשִׁים, הֵינּוּ תְעוּרֵר אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה שִׁיחְזִירוּ אֵלָי וְכוּ', וְאֶפְלוּ
שֶׁלֹּא יַחְזִירוּ בְּשִׁלְמוֹת, רַק כָּל אֶחָד יִקְיָם כְּמֵה מְצוּוֹת, זֶה כָּבֵד שׁוֹה אֶצְלִי פִי
מִלְיוֹנִים מֵמֵה שְׂאֵתָה חַיֵּב לִי וְכוּ', וְאִם תִּגְבֶּה לִי חֻבוֹת אַחֲרַיִם, אֲזִי אֲנִי
אֶמְחַל גַּם אֶת הַחֹב שְׁלָךְ, הֵינּוּ אִם תַּחְזִיר בְּנִי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, אֲזִי אֲנִי אֶמְחַל
גַּם אֶת הָעוֹנוֹת שְׁלָךְ, רֹאִים מִזֶּה אֶת גְּדוֹל הַמַּעֲלָה שֶׁל מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְהַפְיִן
אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְלִקְרֹב רְחוּקִים, וְלִכְנֹן דִּיקָא בִּימֵי חֲנֻכָּה הַקְדוּשִׁים
הָאֵלוּ, עֲלִינוּ לְקַבֵּל עַל עַצְמָנוּ לְרֹאוֹת שֶׁהָאוֹר הַגָּנוּז הַזֶּה יֵלֵךְ וְיִתְפָּרֵס יוֹתֵר
וְיוֹתֵר בְּעוֹלָם, וְלִכְנֹן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד
שְׂאֵתָה מִקְרָב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמֵה גַם שִׂישׁ לֶךְ חֵלֶק בְּהַפְצַת מַעֲשֵׂי הַחֲכָמָה
חֻצָּה, וּבִזְכוּת זֶה שֶׁתִּקְרַב אַחֲרַיִם, תִּרְאֶה שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל גַּם אֶת
הַחֹב שְׁלָךְ, תִּאֲמִין לִי דִיקָא עֲכָשׁוּ בִּימֵי חֲנֻכָּה הַקְדוּשִׁים, עֲלִינוּ לְתַת תּוֹדָה
לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁזְכִּינוּ לְהִיּוֹת מִקְרָב אֶל הַצַּדִּיק הַזֶּה, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ אָמַר
(שיחות-ה'ר"ז, סימן קע"ז) שְׂרָאוּי לָכֶם לְשַׂמַּח בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאֶף עַל פִּי שְׂאִין
אִתָּם יוֹדְעִים מְגִדְלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רְאוּי לָכֶם לְסַמְךָ עָלָי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מְגִדְלָתוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְהַזְכִּיר אֲזִי הַפְּסוּק: (תהלים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גְדוֹל הַוְי"ה וְגו',
גַּם רְאוּי לָכֶם לְשַׂמַּח בִּי, מֵה שֶׁזְּכִיתֶם שִׁיחֵיהֶם לָכֶם רַבִּי כְּזֶה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקֹשׁ
וּמִתְפִּיל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

אכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר מִקְצָן, כ"ז כִּסְלוֹ (ג' דְּחֻנְכָּה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֹשׁ אוֹתְךָ דִּיקָא עַכְשָׁו בִּימֵי חֲנֻכָּה הַקְדוּשִׁים שְׁאֵנְחֻנוּ
יוֹשְׁבִים מוֹל הַנְּרוֹת וּמִתְבּוֹנְנִים אִיךְ שְׁהָאוּר הַגְּנוּז הַזֶּה מֵאִיר גַּם בְּתוֹךְ בֵּיתֵנוּ,
עֲלִינוּ לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֲזוֹ, וְלִהְשֵׁתְדֵל שְׁהָאוּר הַזֶּה יִכְנַס גַּם בְּתוֹךְ
הַלֵּב שְׁלָנוּ, הִינוּ שְׂיִהְיֶה בְּתוֹךְ לִבְנוֹ מִשְׁכָּן לְשִׁכְנִית עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁנֻזְכָּה לְהַתְחַזֵּק
בְּכָל הָאֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוֹם דְּבָר, וְלֹא לְתַת שְׁהַסְמִיךְ מ"ם יִכְנִיס
בְּנוֹ סְפָקוֹת בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְאֲמוּנַת חֲכָמִים בְּצַדִּיקֵי אֲמֵת, וְכֵן שְׁנֻזְכָּה
לְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל אֲמִתִּית, שְׁנֻזְכָּה לְאַהֲבַת כָּל בְּרַי יִשְׂרָאֵל כְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל,
אֲשֶׁר זֶה כְּקוֹץ בְּעֵינֵי הַסְּמִיךְ מ"ם, הוּא לֹא יִכּוֹל לְסַבֵּל אֶת הָאֲחֻדוֹת וְהָאֲהָבָה
שֵׁשׁ בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּזֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֹשׁ אוֹתְךָ דִּיקָא עַכְשָׁו בִּימֵי
חֲנֻכָּה הַקְדוּשִׁים, תַּתְחַזְּקִי בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֲזוֹ בְּמַדַּת הַשְּׂמֵחָה, לְשִׂמְחַת אֶת
בְּעַלְךָ וְאֵת הַיְלָדִים, וְאַף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה מֵאֵד מֵאֵד קִשָּׁה לְךָ מִכָּל הַבְּחִינּוֹת,
עִם כָּל זֹאת דְּעִי לְךָ שְׁהָאוּר הַגְּנוּז הַזֶּה שֶׁל חֲנֻכָּה, נַעֲשֶׂה דִיקָא עַל יְדֵי אִשָּׁה,
כִּי נִס חֲנֻכָּה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי יְהוּדִית, כְּמוֹ נִס פּוּרִים נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי אִסְתֵּר, וּמִכָּל
זֶה רוֹאִים גְּדֵל הַכַּחַשׁ שֶׁל אִשָּׁה, שְׁהִיא יִכּוֹלָה לְהַשְׁפִּיעַ בְּבִיתָהּ וּבְחוּץ וְכוּ' וְכוּ',
רַק הִיא לֹא יוֹדַעַת מִתְּכַחוֹת שְׁלָהּ, וְלִכְּזֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֹשׁ אוֹתְךָ תַּתְחַזְּקִי בִּיתֵר
שְׂאֵת בִּיתֵר עֲזוֹ וּבְפִרְט שְׂאֵת יוֹדַעַת מְרֻבֵי אֲמֵת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה,
אֶת צְרִיכָה לְשִׂמְחַת עֲמוֹ "בְּךָ רַבְּנוּ נְגִילָה, בְּךָ רַבְּנוּ וְנִשְׁמַחָה, נְגִילָה נְגִילָה",
אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמֵה נְעִים יְרוּשְׁתָּנוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

על כל החסד חנם שעשה עמנו שקרבנו אל כלליות הקדשה שזה רבנו ז"ל, אשרינו ואשרינו.

המאחל לך חנכה שמח

אכד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מקץ, כ"ז פסלו (ג' דחנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אני מאד מאד רוצה שתבדק בכמה אתרים וכו', עבור מנורות על הקירות בהאולם, רציתי כבר מזמן לגמר עם זה, וחבל שזה לוקח כל כך הרבה זמן, אני אשתדל לדבר אתך יותר מאחר בערב, רציתי שתזדרז עם זה כי בקרוב אני בא, ורציתי שכבר יהיה שמה.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'רא' ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדרך היומי של היום שבת ס"ט. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מביין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיה, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניה.

המאחל לך חנכה שמח

אכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר מַקְיָן, כ"ז כִּסְלוֹ (ג' דִּחְנֻכָּה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִה

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הָעֲזָרָה שְׂאֵת עֲזוּרַת לִי, כִּי בְּעֶצֶם שְׂאֵת
בָּאָה לְלִיל שְׂמֻחָה, זֶה כְּבָר הָעֲזָרָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלִי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׂהַקְהִלָּה
שְׁלָנוּ רַק תּשׁגֶשֶׁג וְתִפְרַח וְיִהְיֶה מְקוֹם נְעִים לְגוֹר וְלִהְיוֹתִיךָ לְהַקְהִלָּה, וְלִכֵּן
אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לָךְ עַל כָּל זֶה, וְעַכְשָׁו אֲנִי מִבְּקֵשׁ עַל לְהַבֵּא שְׂאֵנִי רוֹצֵה
מְאֹד מְאֹד שְׂיִהְיֶה לָךְ חֵלֶק בְּהַתְנַדְּבוֹת לְמַטֵּה הַבְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס",
וְתַעֲשֵׂי לִי אִישִׁית בְּזֶה טוֹבָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, שְׂתוֹכְלִי לְרִשֵׁם מֵה שְׂיוֹתֵר
אֲנָשִׁים, דְּרָךְ מַטֵּה הַבְּחִירוֹת שְׁלָנוּ, כִּי יֵצֵא טוֹבָה גְדוֹלָה לְכָלֵל קִהְלָתְנוּ מִזֶּה.

חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד בִּימֵי חֲנֻכָּה הַקְדוּשִׁים הָאֵלוּ רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְלִתֵּת
תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַנְּסִים וְהַחֲסָדִים שְׂהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה
אִתְּנוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמְּאַחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֻחָה

אכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר מַקְיָן, כ"ז כִּסְלוֹ (ג' דִּחְנֻכָּה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת מַכְתְּבָךָ.

לְדַעֲתִי אֵתָּה לֹא קִנְאִי אֵלָא סוֹבֵל מִמַּחְלָה קָשָׁה מְאֹד, שְׂדוּחָךְ אוֹתָךְ
לְהַשְׁתַּלֵּט עַל אֲשֶׁתְךָ בְּצוּרָה מְפָרֶזֶת, הַמַּחְלָה הַזֹּאת גוֹבֵל גַּם עִם רִשְׁעוֹת
וְאַכְזוּרִיוֹת, כִּי מִי שֶׁסוֹבֵל מִמַּחְלַת הַנְּפֶשׁ הַזֹּאת, הוּא תָּמִיד מְפָחֵד אוֹלֵי אֲשֶׁתוֹ
יוֹתֵר מִמֶּנּוּ, אוֹלֵי אֲשֶׁתוֹ תַעֲזוֹב אוֹתוֹ, אוֹלֵי הִיא צוֹבְרַת כַּח נְגֻדוֹ וְכוּ', וְכַדוּמָה

כָּל מִינֵי דְמִיּוֹנוֹת שֶׁרַק נִכְנָסִים בָּהּ וְכוּ', וּבְאֵמַת יֵשׁ לְמַחֲלָה הַזֹּאת שֵׁם מוֹדְרָנִי מִהַפְּסִיכּוֹלוֹגִים, אֲבָל אֲנִי קוֹרָא אוֹתָהּ פְּשוּט שְׁגֵעוֹן, אֵתָהּ מְשַׁעַע פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וּמְשַׁעַע אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה הוּא עוֹשֶׂה, כִּי הוּא לֹא אַחֲרָאֵי עַל מַעֲשָׂיו, מְשַׁעַע מְאֹד אֵת הַשֶּׁכֶל שֶׁלוֹ, עַד שֶׁהוּא נֶעֱשֶׂה אֱלִים, וְאָז הוּא מְסַכֵּן מְאֹד, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א') מְשַׁעַע מְכַנְיָעִים אֵת הַשְּׁגֵעוֹנוֹת שֶׁלוֹ כְּשֶׁהוּא מִתְפָּרַע רַק עִם מַקָּל.

וְלָכֵן דַּע לָךְ שֶׁאֵתָהּ פְּשוּט מְשַׁעַע וְאַכְזָר גְּדוֹל, וְאֵל תְּסַפֵּר שֶׁאֵתָהּ קִנְאֵי, אֲלֵא מִרְבַּ פְּגָמֵי הַבְּרִית שֶׁלָּךְ נִתְקַלְקַל הַמַּח שֶׁלָּךְ, וְאֵתָהּ מִפְּעִיל טָרוּר עַל אֲשֶׁתָּךְ, וּמִסְכָּנָה אֲשֶׁתָּךְ שֶׁנִּפְלָה בַּפֶּח עִם מְשַׁעַע כְּמוֹךָ, וּמַה שֶׁיָּךְ שְׁאֲנִי אֶעְזֹר לָךְ בְּשַׁעֲהָ שֶׁמִּמֶּלֶא לֹא תִקְבַּל דְּבָרִי, כִּי רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ס"ז) יְכוּלִים לְרַפְּאוֹת אֵת כָּלֶם, אֲבָל לֹא אֵת מְשַׁעַע, כִּי הוּא אוֹמֵר אֵתָהּ מְשַׁעַע לֹא אֲנִי, אֵתָהּ צָרִיךְ רּוֹפֵא אֲבָל לֹא אֲנִי וְכוּ'.

וְלָכֵן אֵיעֲצֶךָ שֶׁתִּקַּח תְּרוּפּוֹת נֶגֶד מַחֲלַת הַפְּרָנְיָה וְכוּ', וְתִשְׁתַּדֵּל לַעֲזֹב אֵת אֲשֶׁתָּךְ, כִּי אַחֲרַת הִיא תִתְגַּרֵּשׁ מִמֶּךָ וּבְצַדִּיק, וְחָבֵל שֶׁהִיא לֹא בְּרַחָה לָךְ כְּבָר אַחֵר הַנִּשְׁוֹאִין, כִּי אֵתָהּ פְּשוּט אַכְזָר וְרָשָׁע גְּדוֹל מְלַבֵּד הַשְּׁגֵעוֹנוֹת שֶׁלָּךְ וְכוּ', אֵל תְּסַפֵּר שֶׁאֵתָהּ קִנְאֵי, אֵתָהּ מְשַׁעַע וּמְפָרַע מְאֹד מְאֹד.

אם לא תשתנה עם גישתך לגבי אשתך, יהיה שם גרושין ובצדק.

בַּעַל צָרִיךְ לְהַבִּין שֶׁהָאִשָּׁה יֵשׁ לָהּ גַם בֵּן אֵת הַדְּרִישוֹת שֶׁלָּהּ, וְגַם לָהּ מִגִּיעַ לְצֵאתָ עִם נָשִׁים אַחֲרוֹת, לְבָלוֹת וּלְהַתְאַוֵּר מִהַלַּחֵץ שֵׁישׁ לָהֶם עִם הַיְלָדִים, אִשָּׁה הִיא גַם בֵּן בֵּן אָדָם שֶׁמִּגִּיעַ לָהּ כְּמַה שְׁעוֹת בַּיּוֹם חִפְּשָׁה מִהַמְּעַצֵּר וְכוּ', וּמִי שֶׁסּוּגַר אֵת אֲשֶׁתוֹ הוּא רָשָׁע וְאַכְזָר גְּדוֹל, וְאֵל תִּלְבִּישׁ אֵת זֶה בְּמִצְוֹת וְכוּ', אֲלֵא אֵתָהּ פְּשוּט מְשַׁעַע וְסוּבֵל מְאֹד עַל הַעֲצָבִים, וְאִם לֹא תִשְׁנֶה אֵת הַגִּישָׁה שֶׁלָּךְ לְגַבִּי אֲשֶׁתָּךְ, הִיא תִבְרַח לָךְ וּבְצַדִּיק.

המאחל לך רפואה שלמה

אכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר מִקֵּץ, כ"ז כֶּסֶלּוֹ (ג' דִּחְנָפָה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵיהָ
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָהּ.

אֲנִי הֵייתִי מִמְלִיץ לָךְ לְנִסֵּעַ בְּאֲבִיב, כִּי בְשֵׂיא הַחֶרֶף כָּל הַדְּרָכִים מְשֻׁלְּגוֹת
וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה לֹא כָּל כֶּף פְּשוּט, וְצָרִיךְ לְקַחַת בְּחֻשְׁבוֹן שֵׁישׁ הַרְבֵּה תְּאוּנוֹת
דְּרָכִים לֹא עָלִינוּ.

אֵת צְרִיכָה לְהִבִּין שֶׁהַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַבְּעַל הַתְּנַיָּא זי"ע, הִיא בְּהַאֲדִיטְשׁ
שֶׁהוּא כּוּוֹן אַחַר לְגַמְרֵי מְאוּמָן, כִּי אוּמָן הִיא נִמְצָאֵת בְּכַבִּישׁ הָרֵאשִׁי בֵּין קָיֵב
לְאוֹדֶסָה, וְאֵל הַאֲדִיטְשׁ צְרִיכִים לְנִסֵּעַ מִקָּיֵב דְּרָךְ אַרְבַּע חֲמֵשׁ שָׁעוֹת לְכוּוֹן
אַחַר לְגַמְרֵי, וְלָכֵן זֶה טוֹב יוֹתֵר לְנִסֵּעַ בְּאֲבִיב, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זְכַנִּי שֶׁהֵייתִי
כֶּכֶר בְּהַאֲדִיטְשׁ שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים, וּבְאִמְצַע הַדְּרָךְ אַחַר נִסְיַעָה שֶׁל שְׁלֹשׁ אוֹ אַרְבַּע
שָׁעוֹת, וְיוֹצֵאִים מִהַדְּרָךְ יֵשׁ נִיעוּזִין שֶׁשֵּׁם הַצִּיּוֹן שֶׁל הָאֲדוּמוֹר הָאֲמֻצְעִי בְּנוֹ
שֶׁל הַבְּעַל הַתְּנַיָּא זי"ע, וְאִם כֶּכֶר נוֹסְעִים מִקָּיֵב יִשָּׁר לְהַאֲדִיטְשׁ, אִזּוֹ יְכוּלִים
לְפָנוֹת חוּץ מִהַדְּרָךְ נִסְיַעָה שֶׁל בְּעָרֶךְ שָׁעָה וַחֲצִי, וְשֵׁם הוּא נִיעוּזִין, וְאִם כֶּכֶר
נוֹסְעִים אֵל הָאָבָא כְּדָאֵי לְנִסֵּעַ גַּם אֵל הַבֵּן, שֶׁהוּא הֵיָה אִישׁ אֱלָקִי גְדוֹל מְאֹד.

עַל כָּל פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא לְהִיּוֹת בְּקַבְרֵי צְדִיקִים זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד,
כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמְּדוּת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְּׁתַּחֲוֹת עַל
קַבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֵף עַל פִּי שְׂאִינוּ רְאוּיִ
לָכֵךְ; וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנּוּ ז"ל שֶׁהוּא בְּקֶשׁ שְׁנֵהִיָּה אֲצֵלוֹ,
וְגַם הַבְּטִיחַ הַבְּטָחָה כְּזוֹ שֶׁשׁוּם צְדִיק בְּעוֹלָם לֹא הִבְטִיחַ, וּמוּבָא (שִׁיחוֹת-
הַר"ן, סִימָן קנ"ו) כְּשֶׁהִיָּה רַבְּנּוּ ז"ל בְּאוּמָאן, שָׁמַע בְּבֵיתוֹ שָׁמַע בְּבֵיתוֹ קוֹל שֶׁל
הַצּוֹעֲקִים עַל הַבֵּית עֲלָמִין עַל קַבְרֵי אֲבוֹתָם, שֶׁדְּרָכָם לְצַעֵק וְלִהְתַּפְּלֵל שֵׁם
בְּקוֹל מֵר כְּנֶהוּג, וּפְעַם אַחַת שָׁמַע אִשָּׁה אַחַת שֶׁהִיָּתָה צוֹעֲקַת שֵׁם עַל קַבְרֵי
אֲבִיהָ: "אָבִי, אָבִי", בְּקוֹל מֵר מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', וּבְתוֹ אֲדַל תַּחֲיֵיהָ, הֵייתָה עוֹמֶדֶת
אֲצֵלוֹ אִזּוֹ, עָנָה וְאָמַר לָהּ רַבְּנּוּ ז"ל, "הָאִשָּׁה הַזֹּאת צוֹעֲקַת בְּכוּנָה הֵיטֵב אָבִי,
אָבִי, אָבִי אֲבִיהָ אֵינוּ בְּכָאן כְּלָל" וְכוּ', וְאָמַר אִזּוֹ שֶׁטוֹב כְּשֶׁבָּאִים עַל קַבְרֵי

אבות לומר להמתים השוכנים סביב סביב לקבר אביהם ואמם וכיוצא
 שבאים אליו, לבקש מהם שיודיעו לו שבא בנם או בתם אליו. כי בודאי לא
 כל המתים נסתלקים ממקום קבורתם למקום שנטרדים, כי הרבה שרויים
 על קברם. על כן טוב להודיעם כדי שהם יודיעו לאביהם וכו', ואמר אז:
 אבל אצל הצדיק אין צריכים לחשוש על זה שמא אינו שם. כי מיתת הצדיק
 הוא רק כמו מי שיוצא מחדר לחדר אחר. והמשיל אז לכתו על עצמו: "כמו
 שאני עתה בחדר זה, ואחר כך אני יוצא מחדר זה ונכנס לחדר השני וסוגר
 הדלת אחרי. אם את תבואי אצל הדלת ותצעקי: אבי, אבי וכו', לא אשמע
 דבריך?" [פדברים האלה נשמע מפיו הקדוש כמה פעמים שרמז לכל אחד
 ואחד כמה גדול המעלה של מי שיזכה לבוא על קברו הקדוש והנורא. כי
 בודאי ישמע דבריו ויעזר וישיע לו בכל מה דאפשר].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.
 המאחל לך חנפה שמה

אכח.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר מקץ, כ"ז כסלו (ג' דחנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שהתחלת ללמד מסכת תענית ואתה רוצה לסים
 את זה מאה פעמים ואחד, שזה דבר גדול מאד מאד, כי על ידי זה הוא מוריד
 מעצמו את כל הגזרות רעות שנגזר עליו, וכך הוא פוטר מעצמו תעניות
 שהיה צריך להתענות, וחכמינו הקדושים אמרו (מנחות ק"י) כל העוסק בתורת
 עולה כאלו הקריב עולה, ולכן גם העוסק בלמוד מסכת תענית, זה במקום
 תענית, כך מובא בשם צדיקים, ואמרו שמסכת תענית הוא מסכת מוסר

בַּחֲסִידוּת, כִּי רוֹאִים מִשָּׁם הַנְּהַגְתָּם וְכַחֵם שֶׁל הַתְּנָאִים וְהָאֲמוּרָאִים אִיךָ שִׁפְעָלוּ הַכֹּל רַק בַּתְּפִלָּה.

מַה שִׁשְׁאַלְתָּ מַה שְׂמוּבָא (תַּעֲנִית כ"ב.) רַבִּי בְרוּקָא חוּזָאָה הוּי שְׂכִיחַ בְּשׁוּקָא דְבִי לְפֻט, הוּהוּ שְׂכִיחַ אֲלֵיהּ גְבִייהּ, אָמַר לֵיהּ, אֵיכָא בַּהַאי שׁוּקָא בַר עֲלָמָא דְאֵתִי? אָמַר לֵיהּ, לֹא. וְכוּ' אֲדִהֲכִי וְהֲכִי אַתּוּ הַנֶּךְ תְּרִי אֲתִי. אָמַר לֵיהּ: הַנֶּךְ נְמִי בְנִי עֲלָמָא דְאֵתִי נִינְהוּ. אָזַל לְגַבְיֵיהּ. אָמַר לֵהּ, מֵאִי עוּבְדֵיִיכוּ? אָמְרוּ לֵיהּ, אָנְשֵׁי בְדִיחֵי אָנְן, מְבַדְּחִינְן עֲצִיבִי. אִי נְמִי, כִּי חֲזִינְן בִּי תְרִי דְאֵית לָהּ תִּיגְרָא בְּהַדְרֵיהּ טְרַחֲזִינְן וְעוּבְדִינְן לָהּ שְׁלָמָא; אִיךָ יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׂבָכְל הַשׁוּק לֹא הָיָה אָדָם בֶּן עוֹלָם הַבָּא, אִיךָ זֶה יָכוֹל לְהִיּוֹת? לְצַעְרֵנוּ הֲרַב זֶה יָכוֹל לְהִיּוֹת, אוֹ אִיךָ זֶה יָכוֹל לְהִיּוֹת, מַה אַתָּה יוֹדֵעַ מִי הָיוּ הָאָנְשִׁים הָאֵלוּ וְכוּ', וְכוּ', וּמַה שֶׁעָבְרוּ רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, זֶה לֹא כִּף פְּשׁוּט כְּמוֹ שְׂאָדָם חוֹשֵׁב, צָרִיכִים הֲרַבָּה רַחֲמִים שְׁלֹא יִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, יָכוֹלִים לְחִיּוֹת אֶת הַשְּׂבָעִים שְׂמוֹנִים שְׁנָה עִם טְעִיּוֹת שִׁיחֶשֶׁב שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא, וְלִבְסוּף רַמָּה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי יֵשׁ הֲרַבָּה עֲבֵרוֹת שְׂחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים שְׂאָם עוּבְרִים עַל זֶה, אֵינוּ בֶּן עוֹלָם הַבָּא, וְלָכֵן זֶה לֹא קָשָׁה כְּלוּם.

מַה שְׂכָן יָכוֹלִים לְלַמַּד מֵהַסְּפוּר הַזֶּה, מַעֲלַת הָאָדָם שְׂזוּכָה לְשִׁמְחָ אַחֲרִים, וְלִהְשָׁלִים בֵּין אָנְשִׁים, שָׂרַק בְּזִכּוֹת זֶה יִהְיֶה בֶּן עוֹלָם הַבָּא, וְלָכֵן אֲשָׁרֵי מִי שֶׁשְׂמַחְ אֶת הַזּוּלוֹת, וּמְשָׁלִים בֵּין אָנְשִׁים יְרִיבִים, שְׂבּוּדָאֵי יִזְכָּה עַל יְדֵי זֶה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמַח

אכט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרַ מַקְזָן, כ"ז כְּסֵלוֹ (ג' חֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תּשׁוּאַת חַן עַל הַתּפִּלוֹת וְעַל הַבְּרָכוֹת, וְכָל הַמְּבָרָךְ מִתְּבָרָךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

אַצֵּל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל כִּן נִכְנָסוּ כְּהַנִּים, וְזֶה הַמְּקוֹם הַיְחִידִי שֶׁשָּׁמָּה נִכְנָסוּ כְּהַנִּים, וְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִף פַּעַם לֹא הֵעִירוּ לְכַהֲנִים שְׁאִסּוּר לְהַכְּנֵס.

הָיָה רַב גָּדוֹל מַעִיר תְּרַקוּב שֶׁבָּא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיַּעַן שֶׁהָיָה כְּהֵן אִזּוּ שָׂאֵל אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הָאֵם מִתֵּר לוֹ לְהַכְּנֵס לְהַצִּיּוֹן, וְאִזּוּ רָאוּ בַחֹשׁ שְׁזָה בֵּית עַלְמִין, כִּי עַל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה אֵהָל כְּפִי שְׂרׁוּאִים בְּהַתְּמוּנָה הַיְשָׁנָה], וְאִף אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא עָנָה לוֹ, כִּי אֶצְלָנוּ לֹא אָמְרוּ דַּעוֹת לְהַזְוִילָת, אִזִּי הוּא לֹא נִכְנָס, כִּשְׁבָּא בְּשָׁנָה הַשְּׁנִיָּה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא כְּבָר לֹא שָׂאֵל אֶת אִף אֶחָד, אֲלֹא נִכְנָס וְהַתְּעַרֵּב בֵּין כָּל הַקְּהָל, וְהֵעֲנִין הוּא מֵה שֶׁכְּתוּב בְּזֹהָר (שְׁלַח קנ"ח:) מֵאַן דָּאִיהוּ בְּדוּחְקָא לֹא אֶסְתַּפֵּל מְדִי, כִּף כָּלֵב בֵּן יְפוּנָה בְּגִין דְּהוּא בְּדוּחְקָא לֹא אֶסְתַּפֵּל מְדִי, וְאַתָּא לְצִלָּאָה עַל קַבְרֵי אֲבָהָן לְאַשְׁתַּזְבָּא מְעִיטָא דָּא; וְדָבָר זֶה לֹא יְכוּלִים לְהַגִּיד עַל שׁוּם צִיּוֹן שֶׁל צַדִּיק, רַק עַל צִיּוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא הַבְּטִיחַ הַבְּטַחָה כְּזוֹ עִם שְׁתֵּי עַדִּים שְׁמִי שְׁיָבֹא אֶל הַצִּיּוֹן שְׁלוֹ, יוֹצִיאֻ מֵהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית וְכוּ' וְכוּ', אִזִּי כָּל אֶחָד עוֹשֶׂה לְעַצְמוֹ אֶת הַחֲשׁוֹבוֹן מֵה אֲנִי לֹא אַעֲשֶׂה בְּשִׁבִיל לְהַצִּיל אֶת עַצְמִי וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תּפִּלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִּי שְׁאַנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצִּלָּחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

אַל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר מַקְיָן, כ"ז כֶּסֶלּוֹ (ג' דְּחֻנְכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלִתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

יַעַן שְׁלֹא הָיוּ עַדִּים, וּבַפֶּרֶט שְׁזַרְקָתָ תַּכְף וּמִיָּד אֶת הַטְּבַעַת כִּי אִמְרָתָ

שְׁזָה שְׁטִיּוֹת, אֲזֵז כְּלוּם כְּמוֹ שֶׁפֶּסְקוֹ בְּבֵית דִּין בְּבִנְי בְּרֵק, וְלִכְּן אֵין לָךְ מַה לְּחַשֵּׁשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְשֵׁלָא יְהִיִּה לָךְ שׁוּם מִצְפּוֹן, וּמְכַל שְׂכַן שְׁלֵא תַגִּידִי שְׁבִשְׁבִיל זֶה אֵת לֹא מוֹצֵאת אֵת הֶבֶן זׁוג שְׁלָךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לָךְ זׁוג טוֹב מִן הַשְּׁמַיִם, רַק אַל תַּהֲיִי בְּרַנִּית, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (יְכָמוֹת ג.ס.) "נִחִית דְּרָגָא נְסִיב אֲתָתָא", אֵת צְרִיכָה לְרֵדַת מְדֻרְגָה, וְאֲזֵז תְּמַצְאִי אֵת הַזׁוּג שְׁלָךְ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בַּחוּרָה הִיא גְּאוּתָנִית וְכוּ', וְלֹא מִתְאַיִם לָהּ לְקַחַת אֵת זֶה אוֹ אֵת זֶה וְכוּ', אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפָה וְכוּ', אֶקַּח אֵת זֶה? אוֹ אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפָה וְהִכִּי מִשְׁכַּלֶּת וְכוּ', אֶקַּח אֵת זֶה? וְהִיא מִסְתַּוְבַּבַת וּמְחַפֶּשֶׁת אֵת הֶבֶן זׁוג שְׁלָךְ כְּפִי הַדְּמִיוֹן שְׁנַכְנַס בָּהּ כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מַה הִיא? וְהִיא רוֹצָה שְׁיָבוֹא אֵלֶיהָ זׁוג מִשְׁהוֹ שְׁעֵדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפֶּשֶׁת וְכוּ', וּמְסַתְּוַבַּבַת וְיוֹצֵאת לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלֵי אֲמַצָּא אֵת בַּחִיר לְבָבִי שְׁיָבוֹא אֵלַי עַל סוּס לְבָן עִם שְׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבַּחוּרָה מְחַכָּה עַד שְׁיִוָּלַד זׁוג כְּזֶה, וּבֵין כֶּךָ הִיא לֹא קוֹלֶטַת שְׁהַזְמֵן לֹא מְחַכָּה, כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם: "הַזְהַר מִן הַזְמֵן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שְׁתּוֹפֶסֶת אֵת עֲצָמָה רוֹאָה שְׁהִיא כְּבָר בְּגִיל שְׁלִשִׁים, מַה עוֹשִׁים עִכְשָׁו? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה: (יְכָמוֹת ג.ס.) "נִחִית דְּרָגָא נְסִיב אֲתָתָא", תְּרַדִּי מְדֻרְגָה וְאֵל תַּחְזִיקִי מִעֲצָמְךָ כֹּל כֶּךָ גְּדוּלָה וְכוּ', וְאֲזֵז תְּמַצְאִי בְּקַלּוֹת בֶּן זׁוג מַה שְׁיִתְאַיִם לָךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמְּאַחַל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

אלא.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר מקין, כ"ז כסלו (ג' חנוכה) התשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתעזור לי לקיים את הבטחתי שהבטחתי אל הגאון מרן רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, שאני אשיג לו אלף פעילים מאנשי שלומנו, ולכן תראה להרתם בעצמך עבור "ברסלב למען ש"ס", ותדאג שכל אנשי עירך באר שבע ירשם במטה שלנו קדם את כל משפחתו, וכן את חבריו וידידיו, ולקחתנו יצא מזה טובה גדולה מאד, ואני מאד מבקש שלא יפרשו שום פרושים בדברי, אני מעורר רק עבור "ברסלב למען ש"ס", כי כל אלו שירשמו דרכנו, לבסוף יסעו אל ציון רבנו ז"ל, וזה בטוח במאה אחוז, ולכן תן יד לעזר לי, כי אני רוצה להביא מיליון יהודים מבני עדות המזרח לציון רבנו ז"ל, וזה לא חלום, אם תעזר לי יכולים להראות את זה, ואני מבקש שתעורר את כל אחד שיש לו רכב, שידיבק מדבקה "ברסלב למען ש"ס", ובזה יגרמו לי נחת רוח גדולה מאד מאד.

ידידי היקר ... נרו יאיר, תעשה כל מה שביכולתך לעורר מה שיותר אנשים שגם כן יהיו נעשים פעילים דרך מטה הבחירות שלנו "ברסלב למען ש"ס", וזה יהיה קדוש השם גדול מאד, ופרסום של רבנו ז"ל.

נא ונא תשתדל להיות בשמחה עצומה בימים אלו ימי חנוכה הקדושים, שמאיר האור הגנוז, אורו יתברך, בהתגלות נורא ונפלא מאד למטה מעשרה טפחים, ובזה תחיה את עצמך שהאור נמצא גם בכיתתך, יעזר הקדוש ברוך הוא שהאור הזה ילך אתך כל השנה.

אני מאד מקוה שתעשה את רצוני, ותעזר לי להצליח בהמשימה הקדושה שקבלתי על עצמי.

המאחל לך חנוכה שמח

אלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר מַקֵּץ, כ"ז כֶּסֶלוֹ (ג' חֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר
לְנֶכֶן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אִם אֲנִי אֶמְרָתִי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ תְּלוֹי בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁלֵנוּ, אֲנִי יוֹדֵעַ מֵה
שְׁאֵנִי מְדַבֵּר וְזֶה יִתְקַים בְּלִי שׁוֹם סֶפֶק כָּלֵל, וְיִדְוֵעַ מֵה שְׁאֵמֵר הַרְבֵּי רַבִּי
אֶלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֶק זי"ע, שֶׁהַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ כָּבֵר בְּיָמָיו מוֹכֵן וְכוּ', רַק צְרִיכִים
לַעֲשׂוֹת אֶת הַפְּרֻכָּת וְכוּ', וְהוּא עוֹבֵד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה וְכוּ', וַיֵּשׁ רֶשַׁע
שְׁבָבֵל פֶּעַם כִּשֶׁהוּא גוֹמֵר אֶת זֶה, הוּא קוֹרֵעַ לוֹ אֶת זֶה וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה הָעֶכּוֹב
וְכוּ', וְלָכֵן גַּם אֶצְלָנוּ כֶּף וְכוּ', אָבֵל אֵל תְּדַאֵג יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לְבַנּוֹ וְתַגֵּל
נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁנֹזֶכֶה לְרֵאוֹת בְּכַנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזוֹר לִי לְקַיֵּם אֶת הַבְּטָחָתִי שֶׁהַבְּטָחָתִי אֶל
הַגָּאוֹן מֶרֶן רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְכוּק"ל, שְׁאֲנִי אֲשִׁיג לוֹ אֶלְפֵי פְעִילִים מְאֻנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְלָכֵן תִּרְאֶה לְהִרְתֵּם בְּעֶצְמָךְ עֲבוּר "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", וְתִדְאֵג שְׁכָל
אֲנָשֵׁי עִירְךָ אֲשֶׁקְלוֹן יִרְשָׁמוּ קִדְּם כָּל, כָּל אֶחָד אֶת מִשְׁפַּחְתּוֹ, וְכֵן אֶת חֲבָרָיו,
וַיִּדְרִי, וְלִקְהַלְתָּנוּ יֵצֵא מִזֶּה טוֹבָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ שְׁלֵא יִפְרָשׁוּ
שׁוֹם פְּרוּשִׁים בְּדַכְרֵי, אֲנִי מְעוֹרֵר רַק עֲבוּר "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס", כִּי כָּל אֱלוֹ
שִׁירְשָׁמוּ דְרַכְנּוּ, לְכַסּוֹף יִסְעוּ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה בְּטוֹחַ בְּמֵאָה אַחֲזוּ, וְלָכֵן
תֵּן יָד לְעוֹזֵר לִי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַבִּיא מִלִּיּוֹן יְהוּדִים מִבְּנֵי עַדוֹת הַמְזֻרָח לְצִיּוֹן
רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה לֹא חֵלוֹם, אִם תַּעֲזוֹר לִי יְכוּלִים לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, וְאֲנִי מִבְקֵשׁ
שֶׁתַּעֲזוֹר אֶת כָּל אֶחָד שִׁישׁ לוֹ רַכָּב, שִׁיִּדְבִּיק מִדְּבִיקָה "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן ש"ס",
וּבְזֶה יִגְרָמוּ לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד.

יְדִידֵי הַיָּקָר ... נְרוֹ יְאִיר, תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְעוֹרֵר מֵה שִׁיּוֹתֵר
אֲנָשִׁים שְׁגָם כֵּן יִהְיוּ נַעֲשִׂים פְּעִילִים דְּרָךְ מִטֵּה הַבְּחִירוֹת שְׁלֵנוּ "בְּרֶסֶלֶב לְמַעַן
ש"ס", וְזֶה יִהְיֶה קְדוּשׁ הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד, וּפְרָסוּם שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה בְּיָמִים אֱלוֹ יְמֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים,
שְׁמַאִיר הָאוֹר הַגְּנוּז, אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּהַתְּגַלוֹת נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד לְמִטֵּה מַעֲשֶׂהָ

טפחים, ובזה תחיה את עצמך שהאור נמצא גם בביתך, יעזר הקדוש ברוך הוא שהאור הזה ילך אתך כל השנה.

אני מאד מקווה שתעשה את רצוני, ותעזר לי להצליח בהמשימה הקדושה שקבלתי על עצמי.

המאחל לך חנכה שמח

אלג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מקץ, כ"ז כסלו (ג' דחנכה) התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, ותכניסי בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלכי, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האשה שזוכה להכניס במח מחשבתה תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומצירת לפניה איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והיא נמצאת בתוך האור אשר אין עוד תענוג פתענוג הזה, ותראי שהכל יתהפך לטובה, הילדים יהיו בריאים, ואת תולידי בקלות, כי כפי האמונה כן ממשיכים על עצמו ישועה, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יעבר בקלות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך חנכה שמח

אלד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מקץ, כ"ז כסלו (ג' דחנכה) התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש שאת מוסרת את נפשך לעזר לי עבור מטה הבחירות שלנו "ברסלב למען ש"ס", יעזר לך הקדוש ברוך הוא שבזכות זה ובזכות שתעוררי את הבנות ושאר נשות אנשי שלומנו, שיתרחב לכם בגשמיות וברוחניות, ותעברי את ההריון בקלות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

בענין בעלך והבן נרו יאיר שרוצים לבוא לחג הפורים, מה טוב ומה נעים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי. המאחל לך חנכה שמח

אלה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מקץ, כ"ז כסלו (ג' דחנכה) התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אני מאד מבקש אותך ואת בעלך שתחיו ביחד באהבה גדולה מאד, ואחד יעזר להשני, כי: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכונה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכונה, ובמקום, שהשכונה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים

את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

כל זוג צריכים לזכר טוב טוב אם הם רוצים לבנות בית נאמן בישראל, עליהם לכתחלה להיות ותרגים, ולותר אחד להשני, ואז אף פעם לא יצטרכו ללכת אל שום בן אדם שעוסק בשלום בית וכו', כדי שהשלום ישרה בתוך ביתם, צריכים רק שכל ודעת איך להתנהג הבעל והאשה, והיות שעדין אין בית חרשת שמיצר שכל ודעת וכו', וכן אין חנות או קניון וכו', שמוכרים שמה שכל ודעת וכו', ועל בן צריכים לכוון בכל יום שלש פעמים ביום בעת שמתפללים את הברכה "אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה" וכו', לבקש אז על דעת ושכל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (גדרים מ"א). דעת קניית - מה חסרת? דעת חסרת - מה קניית? אם יש לאדם דעת יש לו הכל, ואם אין לו דעת אין לו כלום, ולכן כל זוג צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך על דעת ושכל, אשר השכל היבש אומרת שצריכים להיות ותרגים, ואז השלום שורה בבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חנכה שמח

אלו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מקץ, כ"ז כסלו (ג' דחנכה) התשע"ג
שלום וברכה אל ... גור יאיר

אני מאד מאד שמח שאתה מתקדם בכתיבת הספר תורה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתזדרז בזה ויהיה לך פרנסה גם בגשמיות, ומכל שכן ברוחניות זה יקל ממך מאד שזה זכות גדול להיות סופר, וחכמינו הקדושים (ערוכין י"ג). מספרים שרבי מאיר היה סופר, וכשבאתי אצל רבי ישמעאל אמר לי: בני, מה מלאכתך? אמרתי לו לבלר אני, אמר לי בני הוי זהיר במלאכתך שמלאכתך

מְלֹאכֶת שָׁמַיִם הִיא שְׁמָא אַתָּה מְחַסֵּר אוֹת אַחַת אוּ מֵיִתֵּר אוֹת אַחַת נִמְצְאָתָּ מְחַרֵּיב אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, הֲרֵי שְׁלֹף לְפָנֶיךָ מֵה זֶה לְהִיּוֹת סוּפֵר, וְלִכֵּן תִּהְיֶה שְׂמֵחַ מְאֹד מְאֹד עִם עֲבוּדָתְךָ עֲבוּדַת הַקִּדְשׁ, וְתִרְקַד כָּל יוֹם מֵרַב שְׂמֵחָה עַל נַעַם חֶלְקֶךָ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלֶךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְאֹחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

א.ל.ז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מַקֵּץ, כ"ז כֶּסֶלוֹ (ג' דְּחֻנְקָה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצְחַ

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלֵיכֶם, וְאַתֶּם חֲקוּקִים בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֲתֶכֶם שֶׁתִּשְׁמְרוּ מְאֹד שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׁוּם מְרִיבוֹת וְאֵי הִבְנוֹת וּוְכוּחִים, שְׂזֵה סֶתֶם הוֹרֵס אֶת הַבַּיִת וְכוּ', וְהוֹרֵס אֶת הָעֵצִים וְכוּ', וְגוֹרֵם לְהִמּוֹן צָרוֹת בְּבַיִת וְכוּ', וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֲמָרוּ: (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם, שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצְאָה - שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֱהָבָה גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אֲמָרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים, (שִׁבְתָּי.) זֶה שָׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שָׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֲתֶכֶם שֶׁתִּרְאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה כִּי אֵין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמֵחָה, וְכָל כֶּף קֶשֶׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמַדַּת הַשְּׂמֵחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוּדוֹת הַכִּי קִשׁוֹת, קַל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וּלְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סוּגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְלִכֵּן עַל שְׂמֵחָה צְרִיכִים

מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לשוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוה"ר, חלק ב', סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה, ואז תזכו לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

תזכרו שבזכות הצניעות של האשה נגאל גאלת עולם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם חגכה שמח

אלח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מקץ, כ"ז כסלו (ג' דחגכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... ירו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לשמע בשורה משמחת, יעזר הקדוש ברוך הוא שהם יצליחו, ושיוסיפו שם שרה, וירו רב נחת דקדשה ממנה, והכל יסתדר, העקר ראה לשמח אותם, ותמיד תדבר על לבם, יעזר הקדוש ברוך הוא שתפעל אצלם כל מה שאתה צריך.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'ר'א ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'כאל, ר'פאל, אור'אל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדרך היומי

שֶׁל הַיּוֹם שַׁבָּת ס"ט. תַּעֲשֶׂה מִה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אָבֵל דָּף גַּמְרָא תִלְמַד אֶפְלוּ בְּגַרְסָא, אִם אַתָּה לֹא מִבֵּינ, כְּמֵאמְרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט). לְעוֹלָם לְגַרְס אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר; הַלּוֹאֵי שְׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזָה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יִבְיֵא לָךְ, וְכִלְל זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כֹּל זְמַן שֶׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגְּמָרָא וְכו', יִשְׂאָר יְהוּדֵי יִרָא שָׁמַיִם, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָן וְרֵאָה מִה לְפָנֶיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

אל.ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְקֵץ, כ"ז כִּסְלוֹ (ג' דְּחֲנֻכָּה) הַתַּשְׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תְּדַאֲגֵי תַעֲבָרֵי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְלֹא כְּדֹאֵי לְהַכְנִס בְּלַחֲץ.

תִּהְיֶי רְגִילָה לֹמַר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמָאֵד מְסַגֵּל לְלִדָּה לְקָלָה, אֲשֶׁר רַבְּנֵי ז"ל אָמַר (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמַר לְשָׁנוֹת הַטָּבַע; וְלִכְּן טוֹב שְׁתֵּאמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לִוְרִיָּא אֲשֶׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּינְיָא מִבְּרַסְלָב, רַבִּי נִתָּן מִבְּרַסְלָב וְכו', עוֹד כָּל מֵינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׂאֵת רַק זֹכְרָת, תִּהְיֶי רְגִילָה לֹמַר אֶת זֶה מְדִי פַעַם, וְאַחַר כֵּן תֵּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאֵי שֶׁתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבַשְׁמִיִם, שְׁבְזֻכוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים,

שֶׁהַזְכֵּרְתִי לְפָנֶיךָ - בְּזָכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם, שֶׁהָיָה לָהֶם בְּשִׁבְלֶיךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוֹשֵׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאֲזַכֶּה לַעֲבֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲזַכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יִהְיֶה לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתַצְלִיחֵי. הַמְּאַחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

א.מ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר מַקֵּץ, כ"ז כֶּסֶל (ג' דְּחֻנְכָה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֻכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׁתוּכַל לְהַפְנִס לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל וְתַצְטַרֵּף לְקַהֲלֵתְנוּ הַנִּפְלְאוֹה, וְתִהְיֶה חֶלֶק מִמֶּנָּה וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֹשֵׁר בְּחַיֶּיךָ, כִּי הַמְּקוֹם הַזֶּה הוּא הַמְּקוֹם הַכִּי יָפֵה בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וְתִזְכֶּה לְקַנּוֹת בֵּית בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׂאִיִן לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ וּלְאִשְׁתְּךָ לְהִתְאַקְלֵם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּקָלוֹת מְאֹד.

רַק חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבְּאִים עַל הָאָדָם בְּלֹם בְּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלֵי לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי)

לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו ותשכילו ותצליחו.

המאחל לכם חנפה שמח

אמא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מקץ, כ"ז פסלו (ג' דחנכה) התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן על כל התפלות, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות מתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל, ותרוי רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציה, וימתקו כל הדינים על ידי פלא עליון, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני ותשכילי ותצליחי.
המאחל לך חנפה שמח

אמב.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר מקץ, כ"ז כסלו (ג' דחנכה) התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נֶצַח
לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

תִּאֲמִינֵנוּ לִי שֶׁקְשִׁיּוֹת יֵשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְיִדוּעַ מַה שֶּׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נ"ב) מַה שֶּׁקָּשָׂה קְשִׁיּוֹת עַל הַצְדִּיקִים, זֶהוּ מִכְרַח
לְהִיּוֹת. כִּי הַצְדִּיקִים מִתְדַמִּים לְיוֹצְרֵם, כַּמּוּבָא, וְכִמוֹ שֶׁקָּשָׂה קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ כֵּן בְּהִכְרַח שִׁיְהִיָּה קָשָׂה קְשִׁיּוֹת עַל הַצְדִּיק, כִּי הוּא מִתְדַמֶּה אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, וּבְעֵינֵי הַקְשִׁיּוֹת שֶׁקָּשָׂה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מְרַגֵּל אֶפְסוּמִיָּה רַבֵּנוּ ז"ל
לוֹמֵר, אֲדַרְבָּא, כִּךְ רָאוּי לְהִיּוֹת דִּיקָא, שִׁיְהִיּוּ קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכִךְ
נֶאֱדָר וְיִפָּה לוֹ יִתְבָּרֵךְ לְפִי גְדֻלָּתוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ. כִּי מַעֲצָם גְּדֻלָּתוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ, שֶׁהוּא
מְרוֹמֵם מְאֹד מִדַּעְתָּנוּ, עַל כֵּן בּוֹדָאֵי אֵי אֶפְשָׁר שֶׁנִּכְיֵן וְנִשְׁגִּי בְּשִׁכְלָנוּ הַנְּהַגְתּוֹ
יִתְבָּרֵךְ. וְעַל כֵּן בְּהִכְרַח שִׁיְהִיּוּ עָלָיו יִתְבָּרֵךְ קְשִׁיּוֹת, כִּי כִךְ נֶאֱדָר וְיִפָּה לְהַבּוֹרָא
יִתְבָּרֵךְ, שִׁיְהִיָּה מְרוֹמֵם וְנִשְׂא מִדַּעְתָּנוּ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה קָשָׂה קְשִׁיּוֹת, וְאִם הָיָה
הַנְּהַגְתּוֹ כְּפִי חַיּוּב דַּעְתָּנוּ, אִם כֵּן הָיָה, חֵס וְשְׁלוֹם, דַּעְתּוֹ כְּדַעְתָּנוּ.

מַה אָמַר לָכֶם! קִדְּם כֹּל אֶתֶם צְרִיכִים לְבָנוֹת אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמֵי שְׁלָכֶם,
כִּי תִהְיֶה לְאֵל, כֹּלֶם כְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֹּלֵל אוֹהֲבִים אוֹתָךְ ... נִרוּ יֵאִיר,
וְכֹלֶם מְפַלְיָגִים בְּמַה שֶּׁאֵתָּה מְחַנֵּךְ אֶת הַתְּלִמִּידִים וְכוּ', וְכִמוּבֵן שֶׁכָּל אֶחָד
וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַבְּעִיּוֹת שְׁלוֹ, וְקָשָׂה לוֹ לְהַתְּבַטֵּא וּלְהַגִּיד תּוֹדָה לְהַזּוֹלָת וְכוּ',
אֲבָל לִי יוֹתֵר כּוֹתֵבִים אֶת הָאֲמֵת שֶׁאֵתָּה מְאֹד מְאֹד מְצַלִּיחַ בְּהַחֲנוּךְ, וְהַדְּבָר
הַשְּׁנִי אֶתֶם צְרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחַ בְּחֻלְקְכֶם, כִּי אַחֲרַת
אִיפָּה שֶׁרַק לֹא תִגּוּרוּ יִהְיֶה לָכֶם בְּעֵינֵי רְצִינִית, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת מַה שֶּׁרַבֵּנוּ
ז"ל גִּלָּה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"ד) שֶׁאִיפָּה הָאֲמִצָּע שֶׁל הָעוֹלָם? זֶהוּ
כָּאֵן! הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם תְּמִיד שֵׁשׁ וְשִׂמְחָ, אֲזִי לֹא נִכְנָס בּוֹ שׁוֹם קְשִׁיּוֹת וְסִפְקוֹת,
וְאִינּוּ שׁוֹנָא אֶת הַמְּקוֹם שֶׁגָּר בָּהּ, אֲלֵא כֹל מְקוֹם שֶׁנִּמְצָא הוּא יוֹדַע שֶׁפֶה זֶה
הָאֲמִצָּע שֶׁל הָעוֹלָם, וְאִם תִּכְנִסוּ בְּעֲצָמְכֶם דִּיעָה זוֹ, כֹּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִשְׁתַּנֶּה
לְגַמְרִי, אֶתֶם תַּעֲשׂוּ מַה שֶּׁאֵתֶם רוֹצִים, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם רְאוּ

לְמַסָּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמֵחָה, וְכָל כֶּף קֶשֶׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשְּׂמֵחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת הַכִּי קִשׁוּת, קַל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשֵׂמֵחָה, וְלָכֵן עַל שְׂמֵחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפְשׁ גְּדוּלָה, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשֵׂמֵחָה כָּל הַחַיִּים שְׂלָכֶם יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכּוּ לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י" מה שְׁבַנְי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסְרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְּׂמֵחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשֵׂמֵחָה, וְאֵז תִּזְכּוּ לְגְדֻלוֹת הַמוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוּם דְּבַר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמַח

א.מ.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מַקְיָן, כ"ז כֶּסֶל (ג' דְּחֻנְכָה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי לְדַעַת מִה קוּרָה עִם בְּעֵלְךָ? אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיו בְּכָל יוֹם וַיּוֹם שְׂיִזְכֶּה לְצִאֵת מִהַשְּׁבִי שְׁנַכְנַס שְׂמָה, וְהִפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, רַק אֶת תְּמַשִּׁיכִי לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא בְּכָל יוֹם, וּמִי יוֹדֵעַ אֶת הַסִּבָּה הָאֲמֵתִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁנִּתְגַּלְגַּל כֶּךָ שְׂמִיד אַחַר הַחֲתָנָה כְּשֶׁבְּעֵלְךָ רָצָה לְנִסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, נִעְצַר לְבֵית סֹהַר וְכִבֵּר נִמְצָא שְׂמָה כְּמָה חֲדָשִׁים, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא שְׂזָה יִהְיֶה הַמִּתְקַת הַדֵּינִים, בְּוֹדָאֵי יֵשׁ בְּזָה

סוּד גְּדוּל, רַק אֶת תַּתְחִזְקִי בִּיטֵר שְׂאֵת בִּיטֵר עֵז, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב
אוֹתָךְ, וְתִזְכּוּ לְפָרִי בְטָן וְלִהְצִלִיחַ בְּהַחַיִּים.

רַק תַּתְחִזְקִי וְתַחֲזְקִי אֶת בְּעַלְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת
תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

אִמָּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מַקְזָן, כ"ז כֶּסֶלּוֹ (ג' דְּחֻנְכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֶת יְכוּלָּה לַעֲשׂוֹת אֶת הַנְּתוּחַ וְכוּ' וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתִּשְׂאִי
חַן בְּעֵינֵי בְּעַלְךָ וְשִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָּה מְאֹד, וְאֵת תְּדוּנֵי אֶת
בְּעַלְךָ לְכַף זְכוּת, כִּי הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ מְאֹד וְהוּא רוֹצֵה רַק אֶת הַטּוֹב שְׁלָךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִּיעַ עֲלֶיךָ יְרֵאת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְנִזְכָּה וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

אִמָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מַקְזָן, כ"ז כֶּסֶלּוֹ (ג' דְּחֻנְכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

נָא וְנָא תִּהְיֶה חֲזַק בְּלִמּוּד דִּף הַיּוֹמִי, כִּי דִף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשׁ,
כִּי ג' מ' ר' א' רָאשֵׁי תְבוֹת אַרְבְּעָה מְלֵאכֵי הַשְּׁמִירָה ג' בְּרִיאַל, מ' יְכָאֵל, ר' פְּאֵל,

א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדרך היומי של היום שבת ס"ט. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שייהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניה.

תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מרחק לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואז תזכה לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך חנכה שמח

אמו.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר מקץ, כ"ז כסלו (ג' חנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדון את אשתך לכף זכות, כי היא עוברת עכשו את הגיהנום על פני האדמה, ולכן תשתדל להקל ממנה את הלחץ, ובפרט שהיא בהריון, תדון אותה לכף זכות, כי בפרוש רבנו ז"ל הזהיר לכבד וליקר את אשתו. כי אמר: (שיחות-הר"ן, סימן רס"ד) הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים

מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים: (בבא מציעא טו.) 'אוקירו לנשייכו פי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות סג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות פרסלב, שהבעל מכרח לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים, ולכן תחזק ותעודד את אשתך ותשמר על השלום בית שלך, כי: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג' מ' רא' ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג' בריאל, מ' יכאל, ר' פאל, אוריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מפל מיני מזיקים, הדף היומי של היום שבת ס"ט. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמר ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניה.

תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, כי הסמך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות וכדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוה"ר, חלק ב',

סימן י" מה שְׁבַנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסְרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשְׁמָחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, וּבְכָבֵר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֵנֵי מִבְּקֹשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמַח

א.מ.ז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר מַקְצֵן, כ"ז כֶּסֶלּוֹ (ג' דְּחֻנְכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֹשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזַּק בֵּיתְךָ שְׂאֵת בֵּיתְךָ עוֹז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתִזְכֶּר שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב שְׂיִתְהַפֵּךְ הַמְזַל שְׁלָךְ לְטוֹבָה, וְיִהְיֶה לָךְ פְּרֻנְסָה בְּשַׁפְעַ וְתִהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלֵם.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בַּעֲצָבוֹת וּבְמַרְירוֹת וּבְדַפְאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמֻכְנִים בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בַחֲיִנְתּוֹ וְעִנְיָנוֹ, וְלָכֵן אֶתְּהַ מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סימן י" מה שְׁבַנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסְרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשְׁמָחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, וּבְכָבֵר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

נָא וְנָא תִּהְיֶה חֶזֶק בְּלִמּוּד דְּךָ הַיּוֹמִי, כִּי דָךְ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׂמִירָה לְנַפְשְׁךָ, כִּי גַמְרָא ר' אֵשִׁי תְבוֹת אַרְבְּעָה מְלֶאכִי הַשְׂמִירָה גְּבִרְיָאֵל, מִיְכָאֵל, ר' פֶּאֵל, אֲוִרְיָאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוּמְדִים דְּךָ גְּמָרָא, נְשִׁמְרִים מִכָּל מִינֵי מִזִּיקִים, הַדָּךְ הַיּוֹמִי

שֶׁל הַיּוֹם שַׁבָּת ס"ט. תַּעֲשֶׂה מִה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל דָּף גַּמְרָא תִּלְמַד אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, אִם אַתָּה לֹא מִבִּין, כְּמֵאמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט). לְעוֹלָם לְגֵרִים אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר; הַלּוֹאֵי שְׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזָה, וְתִרְאֶה אִיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יִבִּיא לָךְ, וְכִלְלֵל זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כֹּל זְמַן שִׁיְהוּדֵי מִדְּפַדְף אֶת הַגְּמָרָא וְכו', יִשְׁאָר יְהוּדֵי יִרְא שָׁמַיִם, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטִלְן וְרֵאָה מִה לְפָנֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמַח

א.מ.ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ז כִּסְלוֹ (ג' דְּחֲנֻכָּה) הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

תֵּאֱמִינֵי לִי שְׁאֲנִי מִבִּין טוֹב טוֹב אֶת הַבְּעִיָּה שֶׁלָּךְ וְכו', תִּשְׁתַּדְּלִי מִה שִׁיּוֹתֵר לְכַתֵּב לִי, כִּי אֲנִי קוֹרֵא אֶת הַמִּכְתָּבִים שֶׁלָּךְ וְכו', וְזֶה נוֹגַע לִי בְּחַיִּים שִׁיְהִיָּה לָכֶם שְׁלוֹם בֵּית, וְלִכְּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תְּתַאֲזְרֵי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר יְפָה מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה, זְכָרִי מִה שְׁאָמַר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ: (אֲבוֹת, פֶּרֶק ה') "לְפּוֹם צַעֲרָא אֲגֵרָא", וְדַעֵי לָךְ כְּשִׂאשָׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכו', בְּזָה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכו', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטִלָּה לְגַמְרֵי אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הִכַּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהִכְנֵס בְּכַעַס, שְׁבַדְרָךְ כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וְיִשׁוּת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כֹּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא תִּהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מְעַצְמֵי וּבִשָּׁר מִבִּשְׂרֵי לְזוֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת", וְלִכְּן אֲשִׁרִי הָאֲשֶׁה שֶׁקְּנָתָה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכו', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִּשְׁרֶה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שהכל יתהפך לטובה, ויהיה שלום ואהבה בינך לבין בעלך, וכך אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך חנכה שמח

אמט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מקץ, כ"ז כסלו (ג' חנכה) התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

בעלך ... נרו יאיר הנה פה אצלי, והוא מספר לי שאת הולכת לערכאות בלי רשות בית דין, זה אצלי מאד מאד חמור, כי כך כתוב ברמב"ם (פרק כ"ו מהלכות סנהדרין, הלכה ז') כל הדין בדיני עכו"ם ובערכאות שלהן אף על פי שהיו דיניהם כדיני ישראל, הרי זה רשע וכאלו חרף וגדף והרים יד בתורת משה רבנו, שנאמר: "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" - לפניהם ולא לפני עכו"ם, לפניהם ולא לפני הדייטות, היתה יד העכו"ם תקיפה ובעל דינו אלים ואינו יכול להוציא ממנו בדיני ישראל יתבענו לדיני ישראל תחלה אם לא רצה לבוא נוטל רשות מבית דין ומציל בדיני עכו"ם מיד בעל דינו; הרי שלך לפניך שאסור ללכת בשום פנים ואפן בערכאות בלי רשות בית דין, ולכן אני מאד מאד מתפלא עליך, ורציתי בהקרה, כי זה מאד מאד חמור, כי כך כתוב בשלחן ערוך: (חשן משפט, סימן כ"ו, סעיף א') אסור לדון בפני דיני עכו"ם ובערכאות שלהם פרוש מושב הקבוע לשרים לדון בו אפלו בדין

שְׁדָנִים כְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל וְאָפְלוּ נִתְרָצוּ ב' בְּעֵלֵי דֵינִים לְדוֹן בְּפָנֵיהֶם אָסוּר וְכָל הַבָּא לְדוֹן בְּפָנֵיהֶם הָרִי זֶה רָשָׁע וְכָאֵלוּ תַרְף וְגִדְף וְהִרִים יָד בְּתוֹרַת מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הִגָּה: וְיֵשׁ בְּיַד בֵּית דִּין לְנִדּוֹתוֹ וְלִהְחַרִּימוּ עַד שֵׁיִסְלַק יָד עֲכוּ"ם מֵעַל חֲבֵרוֹ, וְכֵן מִחֲרִימֵינ הַמְחַזִּיק בְּיַד הַהוֹלֵךְ לְפָנָי עֲכוּ"ם, וְאָפְלוּ אֵינּוּ דָן לְפָנָי עֲכוּ"ם רַק שְׁכּוּפָהוּ עַל יְדֵי עֲכוּ"ם שֵׁיִעֲמַד עִמּוֹ לְדִין יִשְׂרָאֵל רְאוּי לְמִתְחַח עַל הָעֲמוּד; עֵינ שָׁם, אָנִי לֹא מְסַגֵּל לְחֹשֶׁב שְׂאֵת הוֹלֶכֶת לְבֵית הַמְשַׁפֵּט בְּלִי הַתֵּר שֶׁל בֵּית דִּין, וְלִכֵּן רְצִיתִי הִבְהַרָה מִמֶּה, כִּי אִם זֶה נִכּוֹן אָנִי רוֹצֵה שֶׁתְּבַטְּלִי אֶת כָּל הַשְּׁעוּרִים בְּרַגַע אַחַת, כִּי לֹא יִתְכַן שְׂאֵחָד יַעֲבֹר עַל תּוֹרַת מִשָּׁה, תּוֹרַת מִן הַשָּׁמַיִם, וְיִחַזֵּק אַחֲרוֹת, הָרִי עוֹשִׂים צָחוּק מֵעֲצָמָם וּמֵהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲנַחְנוּ יְהוּדִים וְיֵשׁ לָנוּ שְׁלַחַן עֲרוּהָ, וְאָסוּר לָנוּ לְנָטוֹת מִמֶּנּוּ כִּי הוּא זֶה.

אָנִי מְאֹד מְחַכֶּה לְהִבְהַרָה אִם זֶה אֱמֶת, כִּי לֹא בְּכָל פְּעַם אָנִי מְאֱמִין לוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שִׁיְהִיָה לָךְ כְּבֹר דַּעַת וְשִׁכָּל וְתַפְסִיקִי לְרִיב וְלִהְתּוֹכַח וְכוּ' וְכוּ', עַד מִתִּי, עוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם, אֵת רוֹצֵה לְרִיב עַד הַקְּבֵרָה?
הַמְּאֵחַח לָךְ חֲנֻפָה שְׂמִיחַ

א.נ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר מַקְזָן, כ"ז כִּסְלוֹ (ג' דְּחֻנְכָה) הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קְבֵלֵתִי אֵת כָּל מִכְתָּבְכֶם, אֲבָל מְרַב חֲלִשְׁתִּי קָשָׁה לִי מְאֹד מְאֹד לְכַתֵּב מֵהָ לַעֲשׂוֹת, הַכּחוֹת אֲזוּלוּ וְכוּ', וְאָנִי נִחְלָשׁ מִיּוֹם אֵל יוֹם, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁימְשִׁיף לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, כִּי אָנִי זְקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים.

אֵין אֲתֶם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֹל שְׂמִחַתִּי שְׁבִשְׂרַתֶם לִי הַיּוֹם שֶׁשְׁבוּעַת הַבָּא יוֹצֵא שְׁלִשָׁה כְּרָכִים שׁו"ת "אָשָׁר בְּנַחֵל", חֲלָקִי ק"ג ק"ד ק"ה, מֵהָ אִמְר לָכֶם! זֶה חֲלָקִי מְכָל עֲמָלִי, כִּי בְּהִמְכָּתְבִים הָאֵלוּ יְכוּלִים לְרַאוֹת מֵהָ

עברתי במשך יובל שנים עליות וירידות וכו' וכו', ואיך שזכיתי לפרסם את דעת רבנו ז"ל בכל העולם כלו, כי למעלה משבעים אלף מכתבים לא הולך בקל, ורבות רבות עבר עלי במשך יובל שנים האלו, "כל משפריה וגליף עלי עברו" בפשיטות גמור, ועכשו אני משלם על זה מחיר כבד עם הבריאות שלי וכו', ואני לא יודע מה המחר יביא, ולכן בזה שבשרתם לי שהולך לצאת שלשה כרכים "אשר בנחל" בשבוע הבא, זה חלקי מכל עמלי, ואני מבטיח לכם שרק בזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלציתם, ותזכו לצאת מכל הנזקים שיש לכם בגשמיות, ויתרחב לכם בהכל, רק חזקו ואמצו להמשיך להדפיס כרך אחר כרך, והקדוש ברוך הוא לא יעזב אתכם.

אני ישתדל מאד לשלח לכם במשך ימי חגכה את כל המכתבים של שנת תשנ"ח, וכן אשלח עוד הרבה הוספות, כדי שתוכלו לשבץ את זה איפה שאתם רוצים.

שוב פעם אני מודה לכם על הבשורה הכי משמחת שאתם מוציאים לאור שבוע הבא עוד שלשה כרכים, זה מה ששמח אותי, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תוכלו לשמח את נפשי העלובה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצלחו.

המאחל לכם חגכה שמח

אנא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, כ"ח פסלו (ד' דחגכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן נ"א) זקן אינו טוב, הן חסיד זקן, והן צדיק זקן, זקן אין טוב. כי צריך רק להתחדש בכל יום להתחיל בכל עת מחדש. וזה כל ענין חגכה שמתחילים בכל יום מהתחלה, הינו ביום ראשון

מתחילים להדליק נר אחד להאיר את אורו יתברך אור הגנוז שיאיר בעולם, ובלייל שני חוזרים אל הנר הראשון ומוסיפים עוד נר, וכן כל לילה חוזרים אל הראשון ומוסיפים עוד נר וכו', לרמז שתמיד צריכים לעשות התחלה חדשה, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ב) שבכל פעם שבאים אל הצדיק, צריך להיות מחדש, וזה מה שמרמז לנו חג החנוכה, שהוא על שם חנוכה, שאנחנו צריכים לחנוך את עצמנו לעשות בכל פעם התחלה חדשה, ולשכח את העברה, שזה סוד מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') חדוש העולם שיהיה לעתיד, הינו שכל אחד ירגיש איך שהקדוש ברוך הוא מחדש את הבריאה בכל יום ובכל שעה ובכל רגע ובכל שניה וכו', ואת הדעת הזו אנחנו צריכים להמשיך על עצמנו מעכשו, תמיד לעשות התחלה חדשה שעכשו אני מתחיל לחזר בתשובה וכו', עכשו אני מתחיל ללמד תורה ולקיים את המצוות וכו', בסוד מה שאמר דוד המלך: (תהלים ב' ד') "אספרה אל חק הוי"ה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך", ולכן אני מאד מבקש אותך אם אתה רוצה להיות הכי מאשר בחייה, ראה להתחיל בכל יום, בכל שעה ובכל רגע מחדש, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק) שמקטן ועד גדול אי אפשר להיות איש כשר באמת, כי אם על ידי התבודדות. והיה מזכיר כמה וכמה צדיקים מפרסמים אמתים ואמר שכלם לא באו למדרגתם כי אם על ידי התבודדות שיחה בינו לבין קונו; ואל יקל בעיניך דבר זה, כי רב בני אדם למה מזלזלים בענין של שיחה בינו לבין קונו וכו'? כי הם לא יודעים מעלת כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, ואיך שזה בוקע את כל הרקיעים וכו', ומחמת שאינם יודעים את זה, וכן לא מאמינים בעצמם וכו', ולכן מתרשלים בזה, והולכים לדבר דברים בטלים ומבטלים וכו', (ובכך לא מדברים מלשון הרע, רכילות וליצנות), כי טבע של אדם שצריך לדבר וכו', ואם היה יודע מעלת הדבור והשיחה אליו יתברך, לא היו מפסיקים, אלא מהרגע שפותחים את העיניים מהשנה, עד שסוגרים את העיניים בשנה, היו מדברים אל הקדוש ברוך הוא, ומעלת נוראות נפלאות הצדיקים, שהם בטלים ומבטלים כל כך אליו יתברך, ותמיד אמתת מציאותו יתברך לפני עיניהם, אזי הרגילו את עצמם אפלו כשמדברים עם בני אדם, גם

אָז מְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָבֵל זֶה בְּלִבוֹשׁ וְכו', כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבִּינוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ה') עַל הַפְּסוּק: (דְּבָרִים ד' י"ד) "בַּגְּזֵרֶת עִירִין פִּתְגָמָא וּמֵאֵמֶר קְדִישִׁין שְׁאַלְתָּא", הֵינּוּ כְּשֵׁי גְזֵרֶת וְכו', אָזִי הַצְּדִיקִים מְלַבִּישִׁים אֶת שְׁאַלְתָּם וּבִקְשָׁתָם בְּדַבּוּרִים וּבְמֵאֵמֶר וְכו', בְּנֵי אָדָם חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם מְדַבְּרִים אֲלֵיהֶם סֵתֵם שִׁיחוֹת וְסִפּוּרִים, אָבֵל הֵם מְלַבִּישִׁים בְּזֶה תְּפִלָּה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְלַמְּדִים זְכוּת עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵיהֶם הַצְּדִיקִים וְאֲשֶׁרֵי דְבִקְהֵם.

מֵאֵד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תְּרַחֵם עַל עֲצָמָךְ, הָרִי אֶתָּה רוֹאֶה הֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לַיְלָה, הֵנָּה שְׁבוּעַת הֵנָּה חֹדֶשׁ וְכו', וְהַכֹּל פּוֹרֵחַ כְּצֵל עוֹבֵר, כַּמֵּאֲמָרֵם ז"ל: (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ו, סִימָן ב') "כְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ", וְהַלּוֹאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֶל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֵלָא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכֹתִיב: (תְּהִלִּים ק"ד) "כְּצֵל עוֹבֵר", "וְאִין מְקוּהָ", וְאִין מִי שִׁיקוּהָ שְׁלָא יְמוּת הַכֹּל, יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מְתִים; וְלִכֵּן לָמָּה לֹא תִתְחַזַּק לְהֵיאוּת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּהּ, כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה שֵׁישׁ בָּהּ, הֲלֹא כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְלֵא מִצְוֹת כְּרַמּוֹן, כַּמֵּאֲמָרֵם ז"ל (בְּרֵכּוֹת נ"ז) עַל הַפְּסוּק: (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפִלַּח הָרַמּוֹן רִקְתָּךְ" - מֵאִי רִקְתָּךְ? אֲפֵלוֹ רִיקְנִין שְׁבָף מְלֵאִים מִצְוֹת כְּרַמּוֹן; וְעַל כָּל פָּנִים יֵשׁ לְכֹל בַּר יִשְׂרָאֵל לְשִׂמְחָה בְּמָה שְׂזָכָה לְהֵיאוּת מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְשְׁלָא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, כִּי הַשְּׂמִחָה הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמִחוֹת, וְעַל יְדֵי שְׂמִחָה מִתְרַחֵב מִחוּ וּדְעוּתוֹ וּכְבֹר יֵשׁ לוֹ יִשׁוּב הַדְּעוּת אַחֲרֵת לְגַמְרֵי, וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצָמָךְ שְׁעוֹר בְּחֻמֵּשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַת, מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, כְּדִי כְּשִׁתְּגִיעַ לְעָרֵב שַׁבָּת, כְּכֹר סִימַתְּ שְׁנִים מְקָרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִש"י, וְאָמַר הֵרֵב הַקְּדוּשׁ רַבִּי יִשְׁשַׁכֵּר דַּב מְבַעֲלָא זִי"ע, שְׁבִיּוֹם שְׁלוֹמֵיִם חֻמֵּשׁ וְרִש"י לֹא יִחְטָאוּ, וְכֵן תִּגְרַס בְּכֹל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, שְׁזֶה חַיִּית לְהַנְשָׁמָה, וּמְזוֹכָה מְכַל מִינֵי חֲלָדָה, וְאִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַלּוֹמֵד מְשֻׁנּוּת, לֹא הָיִיתָ עוֹזֵב אֶת הַמְשֻׁנּוּת, וְתִמִּיד הָיָה אֶתָּךְ מְשֻׁנּוּת קִטְן בְּיַדְךָ, וְלִגְרַס פְּרָק אַחַר פְּרָק, כִּי כִּף אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סְנֵהדִין מ.ב.) בְּמִי אֶתָּה מוֹצֵא מְלַחְמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשֻׁנָּה. וּמוּבָא (מְדֻרַשׁ תְּלָפִיּוֹת) שְׁאֲשֶׁר בֵּין יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פִּתְחוֹ שֶׁל גֵּיהֵנוּם, וּמִי שֶׁהִרְבֶּה לְלַמֵּד מְשֻׁנּוּת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שֵׁם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שִׁגְרַס בְּכֹל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, כִּי מְשֻׁנָּה אוֹתִיוֹת

נְשַׁמָּה, מְשַׁנָּה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרָנְס"ה, שְׁכַל הַמְתַּמִּיד בַּמְשַׁנּוּיּוֹת, נִמְשָׁךְ עֲלָיו פְּרָנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְעַל כָּלֵם תְּלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וּמִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֶת הַד' מְלֵאכֵי הַשְּׁמִירָה שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תַבּוֹת ג'מ'ר'א' ג'בְּרִיאֵל, מ'יכָאֵל, ר'פָּאֵל, א'וֹרִיאֵל, וְאֶפְלוֹ שְׁאַתָּה לֹא מִבִּין, זָכַר מָה שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגַרְסַי אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁפַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאֵי קְאָמַר, וְתַאֲמִין לִי אִם תְּרַגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְקָרָא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא, תַּהֲיֵה עֲשִׂיר הַכִּי גְדוֹל, וּמָה גַם שְׁתַּהֲיֵה הַכִּי מְאֹשֵׁר בַּחַיִּיךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (שֶׁבַת ק"כ.) "וּבִבְיַתִּי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" - שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מְקָרָא וְלֹא מְשַׁנָּה וְלֹא תְלַמּוּד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּכְנִיס אֶת הַדְּבֻרִים הָאֵלוֹ בַּתּוֹךְ לְבָרָה, וְלֹא תַתְּחַרֵּט לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִכָּל שְׁכֵן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי הַתּוֹרָה שׁוֹמְרַת אֶת הָאֲדָם מִהַכֵּל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (יְרוּשְׁלַמֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, פֶּרֶק ד', הִלְכָה ח') כִּיּוֹן שְׁקַבְלַתֶּם עֲלֵיכֶם עַל תּוֹרָה מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאֵלוֹ לֹא חֲטַאתֶם מִימֵיכֶם, אָדָם שְׁנִכְשַׁל עִם כָּל כֶּף הַרְבֵּה עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת וְכו', וְכו', אָבֵל אִם הוּא לּוֹקַח אֶת עֲצָמוֹ וְנִכְנַס בַּתּוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲזִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוּחַל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתְךָ הָאֵם זֶה לֹא כְּדָאֵי לְלַמֵּד תּוֹרָה, שְׁבָזָה נִתְכַפֵּר לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו? אֲשַׁרִּינוּ מָה טוֹב חֲלַקְנּוּ וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שְׁזַכִּינוּ לְהַתְּקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמַח

א.נ.ב.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֵר מַקְזָן, כ"ח כִּסְלוֹ (ד' דְּחֻנְכָה) הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ עַכְשָׁו בִּימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים, תִּרְאִי לְשַׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל מָה שְׁאַתָּ יְכוּלָה, כִּי כָּל הַנֶּסֶם שֶׁל חֲנֻכָּה נַעֲשֶׂה דְיָקָא עַל יַדִּי אֲשֶׁה, וְכֵן כָּל הַנֶּסֶם שֶׁל פּוֹרִים הִיָּה עַל יַדִּי אֲשֶׁה, רוֹאִים מְזֵה מָה כְּחָה שֶׁל אֲשֶׁה הַדְּבוּקָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל

מה שאַת צריכה תבקשי רק ממנו יתברך, ודעי לך שאצל הקדוש ברוך הוא מאד מאד חשוב הצניעות של האשה, וזה הנסיון של אשה, שתהיי חזקה מאד מאד במדת הצניעות, לא לדבר עם גבר זר וכו', ולא להתיחד עם גבר זר וכו', שדברים אלו מאד מאד חמורים, כי זה מביא לקלות ראש וכו', עד שנופלים בפח, אשרי האשה שחזקה באמונה בו יתברך, והיא יודעת שמלא כל הארץ כבודו, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, (יומא לח.) בשמך יקראוך ובמקומך יושיבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה כמלא נימא, זאת אומרת אף אחד לא יכול לגע במה ששיך להשני, אם לא שהכריזו קדם בשמים, וכן אמרו: (ברכות נח.) "אפלו ריש גריתא - מן שמיא קמנו ליה"; [הינו מנוי על הביובים שזה עבודה הכי בזויה, גם זה מן השמים], וכשאשה חזקה כל כך באמונה בו יתברך, אזי שום דבר לא יכול להפיל אותה, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, תתחזקי בכל מה שעובר עליך, ותראי להרבות לדבר עם נשות אנשי שלומנו, ועם שאר הנשים לחזק ולעודד ולשמח אותן, כי זה המצנה הכי גדולה לשמח נשמות ישראל, ואשרי האשה שתמיד משמחת נשים אחרות, ששכרה גדול בשמים מאד מאד.

המאחל לך חנכה שמח

אנג.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר מקץ, כ"ח פסלו (ד' חנכה) התשע"ג
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו
 היקרים "חסידו ברסלב" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם
 לשרה שכינתו תמיד

אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו שמרו על הלכה, כי זה היה
 אצל רבנו ז"ל יסוד היסודות, ובפרוש גלה לנו שיכולים לקמט את הלקוטי-
 מוהר"ן כמו שאנחנו רוצים וכו', (הינו לחדש חדושים כל אחד כפי שמאיר לו), אבל
 העקר הוא לא לנטות אפלו מסעיף קטן בשלחן ערוך.

כבר כתבתי לכם שלפי דברי הפוסקים נכון להדליק נר חנכה תכף
 ומיד אחר ערבית, ומתפללים ערבית חצי שעה אחר השקיעה [רק בארץ
 ישראל], ותכף אחר ערבית, צריכים ללכת להדליק את נרות חנכה,
 ואסור להתפלל ערבית בהשקיעה, זה טעות חמורה, ומה גורם? שמבטל
 מצות עשה דאורייתא, שהיא קריאת שמע, ומצות נר חנכה זה מצוה מדרבנן,
 ולכן צריכים ללמד הרבה שלחן ערוך כדי לדעת את הדרך ילכו בה, וכן
 לשאל כל דבר את הבית הוראה, ולא לעשות ככל העולה על רוחו, זה חצפה
 ועזות גדולה מי שבתוך הבית הכנסת שלי ממרה את פי וכו', כמו שכתוב:
 (אסתר ד' ח) "הגם לכבוש את המלכה עמי בבית".

עכשו בימי חנכה הקדושים כשפתוח כל העולמות, והשכינה יורדת
 למטה מעשרה טפחים, מה שבכל השנה אמרו חכמינו הקדושים (ספ"ה).
 מעולם לא ירדה שכינה למטה מעשרה טפחים, אבל בחנכה האור יורדת
 למטה מעשרה טפחים, אצל כל בר ישראל, והוא יכול להאיר את עצמו באור
 נפלא ונורא מאד, אשרי מי שעושה את עצמו כלי לקבל בו את אורו ותברך,
 וזה נעשה על ידי גדל האהבה שיש בין נשמות ישראל, ולכן אני מאד מבקש
 שיהיה אחדות ואהבה בין אנשי שלומנו, ואיש את רעהו יאמר חזק, ורבנו
 ז"ל אמר (תני-מוהר"ן, סימן רצ"ב) העולם ראוי שיחמהו עצמן על אהבה שבינינו;
 וצריכים לשמר מאד מאד על כבוד של הזולת, ולכבדו וליקרו ולא לבזותו,
 כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נח:) כל המלכין פני חברו ברבים

כּאָלוּ שׁוֹפֵךְ דָּמִים וְכוּ', דְּחִזְינָא לִיה דְּאָזִיל סוּמְקָא וְאִתִּי חֲנֻרָא, וְאָמְרוּ (שם נט.) הַמְּלַבֵּין אֶת פְּנֵי חֲבָרֵי בְּרַבִּים אֵין לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְאָמְרוּ (שם) נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שִׁיפִיל עֲצָמוּ לְכַבְּשֵׁן הָאֵשׁ וְאֵל יִלְבִּין פְּנֵי חֲבָרֵי בְּרַבִּים.

אַנִּי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל, שִׁיעֲזָרוּ לִי לְקִים אֶת הַבְּטַחְתִּי שֶׁהַבְּטַחְתִּי אֶל הַגְּאֹן מִן רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְצוּק"ל, שְׂאֲנִי אֲשִׁיג לוֹ אֶלְף פְּעִילִים מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְלִכֵּן שְׁפָל אֶחָד וְאֶחָד מִקְהַלְתָּנוּ יִרְתֵּם בְּעֲצָמוּ עֲבוּר "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְיִרְשֵׁם בְּמַטָּה שְׁלָנוּ קָדָם אֶת כָּל מְשַׁפְּחָתוֹ, וְכֵן אֶת חֲבָרֵי וִידִידֵי, וְלִקְהַלְתָּנוּ יֵצֵא מִזֶּה טוֹבָה גְּדוּלָּה מְאֹד, וְאַנִּי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ שֶׁלֹּא יִפְרְשׁוּ שׁוּם פְּרוּשִׁים בְּדַבְּרֵי, אֲנִי מְעוֹרֵר רַק עֲבוּר "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", כִּי כָּל אֵלוֹ שִׁירְשָׁמוּ דְרַכְּנוּ, לְבַסּוּף יִסְעוּ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה בְּטוֹחַ בְּמֵאָה אַחֲזוּ, וְלִכֵּן תֵּן יָד לְעֹזֵר לִי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהִבְיֵא מִלִּיּוֹן יְהוּדִים מִבְּנֵי עֲדוֹת הַמְּזֻרָח לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה לֹא חֲלוּם, אִם תִּעֲזָרוּ לִי יְכוּלִים לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, וְאַנִּי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד שִׁישׁ לוֹ רֶכֶב, שִׁדְבִיק מִדְּבַקָּה "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וּבְזֶה תִּגְרַמוּ לִי נַחַת רוּחַ גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד, וְאַנִּי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ שֶׁתִּתְפַּלְלוּ עַל בְּרִיאוֹתֵי, שְׂאֲנִי זְקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים בְּתוֹךְ שְׂאֵר נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאַחַל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׁמַח

אַנֵּד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁמַיִם וְתַבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר מַקְיָן, כ"ח כֶּסֶלּוֹ (ד' דְּחֻנְכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל הַקִּדְשׁ" דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, הַיְוִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

אַנְחָנוּ נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בִימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים וְשׁוֹאֲלִים מֵאִי חֲנֻכָּה, מֵה זֶה הַחֲגַג שֶׁל חֲנֻכָּה, אֲלֵא אִזּוּ הִיא תְּקוּפָה שֶׁהַיּוֹנִים שְׁלָטוּ עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְהֵם הָיוּ רִשְׁעִים אַרְוּרִים, וְרָצוּ רַק לְהוֹצִיא מֵעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֲמוֹנָה, זֶה הִיא כָּל הַרְצוֹן שֶׁלָּהֶם, אִם הָיוּ נִכְנָעִים אֲלֵיהֶם, אִם הָיוּ

מקבלים את תרבות יוון, היו עוזבים את עם ישראל, הם גזרו שלש גזרות, לבטל מהם מצוות מילה, מצוות שבת, ומצוות קדוש החדש, חכמינו הקדושים אומרים שהם גזרו שלא יזכירו את שם השם, ומי שרק יזכיר את שם השם, יתרגו אותו, כך כתוב בירושלמי, בבבלי כתוב (ראש השנה י"ח:) שהם גזרו שלא יזכירו שם השם, מה הלך להם כל כך שיזכירו את שם השם? ואומרים חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה ב', סימן ד') "וחשך" זה יוון, שהחשיכו את עיניהם של ישראל, וגזרו כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק באלהי ישראל, מה הם כל כך פחדו מהקדוש ברוך הוא? אלא ידוע שתרבות יוון זה רק טבע - להראות את הכח של הגוף, שזה כל המשחקים, כדור רגל כדור יד, שהכל בא מהיונים, כל מיני תרבות לחזק את הגוף הגשמי זה בא מיוון, רצו להשפיע את שם השם, כי הם ידעו שכל זמן שאדם מדבר מהקדוש ברוך הוא, סימן שיש לו אמונה, אנחנו מוצאים אצל יוסף שהאחים שנאו אותו, ומכרו אותו לעבד, כמו שכתוב: (תהלים ק"ה י"ז) "לעבד נמכר יוסף", ומה שלא עבר עליו, אף על פי כן כתוב: (בראשית ל"ג) "וירא אדניו כי הוי"ה אתו", המצרי ראה שהקדוש ברוך הוא עם יוסף, נשאלה השאלה מאיפה יודע מצרי שהקדוש ברוך הוא עם יוסף? הוא פעם ראה את הקדוש ברוך הוא? אלא רש"י אומר וירא אדניו כי הוי"ה אתו, שם שמים שגור בפיו, הוא תמיד דבר מהקדוש ברוך הוא, אדם במה שהוא אוהו, זה הוא מדבר, אם רוצים להכיר בן אדם, צריכים לשמע ממה הוא מדבר, כי כך אומר שלמה המלך: (משלי ב' ו') "מפיו דעת ותבונה", מהפה של האדם יכולים להכיר את כל האדם, ממה הוא מדבר, אם אתה רוצה לדעת מה אדם חושב, תשמע מה שהוא מדבר, עכשו אם אדם מדבר תמיד מהקדוש ברוך הוא, סימן שזה מה שהוא חושב, וזה מה שבלב שלו, להפך רחמנא לישזבן אומר רבנו ז"ל: (ספר-המדות, אות נבול פה, סימן א') מי שמדבר נבול פה, ביודע שלבו חושב מחשבות און; אחד מנבל את הפה שלו, ותמיד מדבר ומספר ספורים גסים, סימן שזה מה שהוא חושב כל היום זה בראש שלו, אז אדם יכולים להכיר במה הוא מדבר, היונים רצו להוציא מעם ישראל שלא ידברו מהקדוש ברוך הוא, אומרים חכמינו הקדושים (ראש השנה י"ח:) כיון שהחשמונאים הכניעו את מלכות יוון, אז לא רק שפרסמו לדבר רק מהקדוש ברוך הוא, אלא על

סתם שָׁטַר שֶׁאֶחָד כּוֹתֵב עִם הַשָּׁנִי, גָּזְרוּ שִׁיכְתְּבוּ גַם כֵּן בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, בְּסִיעֵתָא דְשְׂמַיָא, עַל סֵתֶם מִכְתָּב עַל סֵתֶם שְׁטַר, כְּדִי לְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מָה הִיָּה הַכּוֹנֵה שֶׁל הַיּוֹנִים שֶׁגָּזְרוּ בְּדִיוֹק עַל שְׁלֶשֶׁה דְבָרִים הָאֵלֶּה, לֹא לְהַחְזִיק שַׁבָּת, חֲדָשׁ שְׁלֹא נִלְךְ עַל פִּי הַחֲדָשִׁים שְׁלֵנוּ, תְּשָׁרִי, חֲשׁוֹן, כְּסֵלוֹ, טֵבֵת, שַׁבָּט, אֲדָר, נִיסָן, אֵיָר, סִיוֹן, תַּמּוּז, אָב, אֱלוּל, אֶלֶּא לְלַכַּת עַל חֲדָשֵׁי הַלּוֹעֲזִים, וּמִילָה, אֶלֶּא זֶה מְרַמֵּז עַל שְׁלֶשֶׁה דְבָרִים, כְּתוּב בְּזֵהר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאוּרִיתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַתּוֹרָה וְעַם יִשְׂרָאֵל הֵם דְּבָר אֶחָד, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זֶה שַׁבָּת, כְּתוּב בְּזֵהר (יתרו פ"ח:) מַהוּ שַׁבָּת? מַה זֶה שַׁבָּת, שְׂמָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵילֵא וְתַתָּא, בְּשַׁבָּת מִתְגַּלֶּה רַק הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּשִׁבִיל זֶה שַׁבָּת אָסוּר לַעֲשׂוֹת שׁוּם מְלָאכָה, כִּי אִז אֵין שׁוּם טֵבַע, מְקַרָּה וּמְזֹל, אִז רױאִים רַק הַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית, שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹול יְכוּלִים עֲדִין לְשַׁכַּח מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אָדָם עױבֵד קָשָׁה מְאֹד, טְרוּד בְּכָל מִינֵי טְרֻדוֹת, אִז הוּא יְכוּל לְשַׁכַּח חֵס וְשְׁלוֹם מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל בְּשַׁבָּת אֵין שׁוּם עֲשִׂיָה, אֵין שׁוּם מְלָאכָה, אִז אָדָם רַק חױשֵׁב מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, חֲדָשׁ זֶה נִגַּד אֲמוּנַת חֻקִּים, תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, כִּי מִי קױבַע אֶת הַחֲדָשִׁים? הַחֻקִּים, הֵם קױבַעִים מְתִי יְהִיָּה רֵאשׁ חֲדָשׁ, מְתִי זֶה מְלֵא מְתִי זֶה חֶסֶר, נִתְּנוּ לָהֶם אֶת הַכַּח הַזֶּה, הֵם יְכוּלִים לְהוֹסִיף יוֹם בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ, אוּ לְהַחֲסִיר יוֹם, הַחֻקִּים הֵם הַתּוֹרָה, זֶה אֲמוּנַת חֻקִּים, מִילָה - זֶה כָּל יְהוּדֵי רְשׁוּם אֶצְלוֹ רְשִׁמָּה שְׁהוּא יְהוּדִי, וְלִכֵּן הֵם רְצוּ לַעֲקֹר מֵעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁלֵשׁ נִקְדוֹת הָאֵלֶּה, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאוּרִיתָא וְיִשְׂרָאֵל, שְׁכָבֵר לֹא יְהִיָּה יִשְׂרָאֵל, אֵין יְהוּדִי יוֹתֵר, הוּא נַעֲשֶׂה יוֹנִי, אֵין תּוֹרָה אֶלֶּא לְלַמַּד חֻקִּים יוֹן, וְאֵין שַׁבָּת, לַעֲקֹר מִהַמַּח, מִהַדַּעַת מִהַשְּׁכַל שֶׁל הָאָדָם אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַחֲשִׁמוּנָאִים נִצְחוּ אוֹתָם, וְהַכְּנִיעוּ אוֹתָם וּבִטְלוּ אוֹתָם, עֲכָשׁוּ בױאוּ וְנִתְחַיֵּל לְחֲשֵׁב וּלְהַתְּבוּנָן מַה זֶה תְּרַבּוּת יוֹן, מַה הֵם רְצוּ וּמַה קִמֵץ קִטָּן שֶׁל יְהוּדִים הַכְּנִיעוּ אוֹתָם, כְּשֶׁהַכְּנִיעוּ אוֹתָם וְנִקְוּ אֶת הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ שֶׁהֵם פָּרְצוּ שְׁלֵשׁ עֲשָׂרָה פְּרָצוֹת כְּנִגַּד הַשְּׁלֵשׁ עֲשָׂרָה מִדּוֹת הַרְחַמִּים, וְהִנֵּה רָאוּ שְׂאִין שְׁמֵן לְהַדְּלִיק אֶת הַמְּנוֹרָה, אִז מְצָאוּ פַח קִטָּן שְׁהִיָּה חֲתוּם בְּחוֹתְמוֹ שֶׁל כֶּהֵן גְּדוּל, זֶה לֹא הִיָּה מִסְפִּיק רַק לְיוֹם אֶחָד, אֲבָל זֶה דְּלֶק שְׁמוּנָה יָמִים, פֶּה נִכְנַס הַקְּשִׁיא שֶׁל הַבַּיִת יוֹסֵף, הָרִי יוֹם הָרֵאשׁוֹן כֵּן מְצָאוּ, אִז לְמָה צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַנֵּר חֲנֻכָּה שְׁמוּנָה יָמִים, הָרִי הַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן כֵּן

מִצָּאוּ? אֵלֶּא זֶה בַּעֲצוּמוֹ הִיָּה נִס שְׁגַם בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן מִצָּאוּ, רַק דָּלֵק לַעֲוֹד שְׁבָעָה יָמִים, אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים אֶת הַנִּס לְשִׁמוּנָה יָמִים, עַד שְׁנִסְעוּ לַגְּלִיל וְעַד שְׁחִזְרוּ וְהִבִּיאוּ שְׁמֵן טְהוֹר לְקַח שְׁבָעָה יָמִים, וְהַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן שְׁמִצָּאוּ אֶת הַפֶּחַ, מִסְבִּיר מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל, אַתֶּם יוֹדְעִים מַה זֶה הַפֶּחַ שְׁמֵן, זֶה הַשְּׂכָל שֶׁהַצִּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא הַכֶּהֱן גְּדוֹל חֲתָם עָלֶיהָ, רַבְּנֵנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס') שֶׁהַמַּח שֶׁל הָאָדָם זֶה הַשְּׁמֵן, זֶה מֵאִיר לְאָדָם כְּמוֹ שְׁמֵן, הַשְּׁמִנוּנִיּוֹת שֶׁל הָאָדָם זֶה בְּתוֹךְ הַמַּח, וְאִם חָס וְשְׁלוֹם זֶה מִתִּיבֵשׁ הַשֶּׁם יִשְׁמָר, אוֹמֵר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל"ו) אָדָם מִשְׁתַּגֵּעַ, אֲזַי בְּמַח שְׁלוֹ יֵשׁ לוֹ שְׁמֵן שְׁמִנוּנִיּוֹת, הַיּוֹנִים טָמְאוּ אֶת כָּל הַשְּׁמִנִים, כָּל אֶחָד שָׁכַח שֶׁהוּא יְהוּדִי, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתוֹ, שָׁכַח שִׁישׁ תּוֹרָה, זֶה מַה שֶׁהַיּוֹנִים רָצוּ, לְשַׁכַּח מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְשַׁכַּח מִהַתּוֹרָה, לְשַׁכַּח מַעֲצָמָה, רָצוּ לְהַכְנִיס בָּהּ שְׂאֵתָה כְּבָר לֹא שְׁוֵה לְשׁוֹם דְּבָר, מִמָּדָּ לֹא יְהִיָּה כְּבָר שׁוֹם דְּבָר, וְהַתּוֹרָה לֹא בְּשִׁבְלֶהָ, מִמִּילָא לְהַשְׁפִּיחַ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בָּא מִתְּתִיָּהוּ וְעַם הַבְּנִים שְׁלוֹ קִמֵּץ קִטָּן, וְהַדְּלִיקוּ אֶת הַמְּנוֹרָה לְהָאִיר לְעַם יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲדִין אֲתָנּוּ, הוּא לֹא עֹזב אוֹתָנּוּ, הַתּוֹרָה אֲתָנּוּ, מִתְּתִיָּהוּ כִּהֵן גְּדוֹל וְעַם הַבְּנִים שְׁלוֹ, הָרָאוּ שְׁעַם יִשְׂרָאֵל לְמַעַלָּה מִהַטְּבַע, מִסְבִּיר מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל שֶׁזֶה הַדְּעַת שֶׁל הַצִּדִּיק הָאֵמֶת, שְׁמַגְלָה אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מְגַלָּה אֶת הַתּוֹרָה, מְגַלָּה אֶת הַנִּקְדָּה טוֹבָה שִׁישׁ בְּכָל יְהוּדִי וְיְהוּדִי, אֶחָד מִהַחֲלוֹכוֹת שֶׁל חֲנֻכָּה שֶׁהֵנָּה חֲנֻכָּה צְרִיף לְהִיּוֹת לְמִטָּה מַעֲשֶׂרָה טְפָחִים, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (סִפָּה ה.) שְׁמַעוּלָם לֹא יִרְדָּה שְׁכִינָה לְמִטָּה מַעֲשֶׂרָה טְפָחִים, הַשְּׁכִינָה רַק עַד עֲשָׂרָה טְפָחִים לְמִטָּה לֹא, אִיךָ יְכוּל לְהִיּוֹת שֶׁהָאוֹר שֶׁל חֲנֻכָּה צְרִיף לְהִיּוֹת דִּיקָא לְמִטָּה מַעֲשֶׂרָה טְפָחִים, אֵלֶּא יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׁכָל כֶּף נִפְלוּ בְּדַעְתָּם, נִפְלוּ בַּחֲשָׁף עַד שֶׁנִּדְמָה לָהֶם כְּאִלוּ אֵין לָהֶם כְּבָר שׁוֹם תְּקוּהָ, בָּא נֵר חֲנֻכָּה וּמְגַלָּה לָהֶם לֹא, אִפְלוּ שְׂאֵתָה כְּבָר לְמִטָּה מַעֲשֶׂרָה טְפָחִים, שְׁשָׂמָה הַשְּׁכִינָה לֹא מִתְּגַלָּה, הַצִּדִּיק הָאֵמֶת יֵשׁ לוֹ אֶת הַכַּח הַזֶּה לְרַדֵּת עַד לְמִטָּה מַעֲשֶׂרָה טְפָחִים, הַבְּעִיָּה הִיא שֶׁהַיּוֹנִים מְכַנְּסִים בְּבִנֵי אָדָם סְפָקוֹת, שְׁזֵה אֲמוּנַת חֲכָמִים, הֵם נִגְדֵי הַחֲכָמִים חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, זֶה כָּל הַמְּלַחְמָה שְׁלָהֶם, הֵם כְּנִגְדֵי הַתְּלַמוּד, כְּנִגְדֵי הַגְּמָרָא, בְּשִׁבְלֵי זֶה כְּתוּב כְּמָה נֵרוֹת מְדִלְקִים בְּחֲנֻכָּה? שְׁלִשִׁים וְשֵׁשׁ, הַלִּילָה הָרֵאשׁוֹן אֶחָד, הַלִּילָה הַשְּׁנִיָּה אֶחָד שְׁתַּיִם, הַלִּילָה הַשְּׁלִישִׁית אֶחָד שְׁתַּיִם שְׁלֹשׁ, וְכַכָּה עַד שְׁמִינִית, תְּמִיד חוֹזְרִים

אחד שתים שלש, אחד שתים שלש ארבע, ביחד כל חנכה זה שלשים וששה נרות כנגד השלשים ושש מסכתות גמרא שיש לנו, מה זה התלמוד גמרא, זה אמונת חכמים, מזה הם מאד מפחדים, בשביל זה יהודי כשלומד דף גמרא, הוא שורף את כל הקלפות שלו שברא מחמת עוונותיו, לא יכולים לתאר מה זה ללמד דף גמרא, ג'מ'רא, זה ראשי תבות של הארבעה מלאכים ששומרים את האדם, ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, היונים מאד מאד מפחדים מזה, מהחכמים שיכולים לרדת למטה מעשרה טפחים, מה הוא עושה הסמ"ך מ"ם ונוקבא דיליה שמאד מאד מפחד מהצדיקים הדבוקים בהקדוש ברוך הוא שיכולים להגביה את נשמות ישראל? הוא מגלה ומפרסם כל מיני שקרנים, רמאים, צבועים, ואת הצדיקים האמתים עושה מהם צחוק, אומר מוהר"ת ז"ל שזה קלפת עמלק שהשר שלו זה הסמ"ך מ"ם כתוב אצלו שהיה חותף זנבות וזורקם כלפי מעלה, לוקח אדם שהוא רק זנב הוא כלום, ומפרסם אותו, כדי שהצדיק הגדול לא יתפרסם בעולם, למה? כי מהזנבות האלו הוא לא מפחד, הם לא יכולים להגביה את כלם, הם לא יכולים להאיר את הקדוש ברוך הוא בלב כל אחד, אז הוא מפרסם אותם, ואלו הצדיקים שיש להם את הכח להכניס אמונה בנשמות ישראל, ולהוריד את השכינה אפלו למטה מעשרה טפחים, עליהם הוא מדבר כל דבר אסור, וזה הנר חנכה, למה יש לו כח כזה, אלא רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן ס"ח) עקר גדלת הצדיק כשהוא למעלה, למעלה, למעלה דבוק בהקדוש ברוך הוא, וצופה במרפבה העליונה, הוא יכול להיות גם למטה למטה עד הכי גרוע, וזה דבר שאי אפשר להבין, אם אתה למטה - איך אתה למעלה? אם אתה למעלה - איך אתה למטה? כשלומדים גמרא מה הוא הפרוש הכי קשה והכי עמק בכל הש"ס, זה המהרש"א, הוא שואל ומקשה קשיות עמקות מאד מאד, הוא היה מאד מאד גדול, עד כדי כך שהבעל שם טוב הקדוש זי"ע אמר, אם העולם היו יודעים את גדלתו של המהרש"א, היו הולכים אל הקבר שלו ומנשקים את העפר של הקבר שלו, הוא היה מאד מאד גדול, עד כדי כך שרב רבם לא מבינים אפלו את הקשיות שלו, כל כך עמקות, אז הוא מספיק גבוה, מספיק עמק, מספיק קדוש, אף על פי כן על הדלת שלו היה חרוט פסוק: (איוב ל"א ל"ב) "בחונן לא ילין גר דלתי לארח

אָפּתח", אין דָּבָר כְּזֶה שְׂאָחַד יִשְׂאָר בַּחוּץ, וְאִין דָּבָר כְּזֶה שְׂאָחַד יִשְׂאָר רַעַב, אָדָם שְׂדָבוּק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא לֹא מְסִיחַ דַּעַת מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַף עַל פִּי כֵן הוּא יְכוּל לְרַדַּת אֶל כָּל אֱלוֹ הַמְּחַסְרֵי בֵּית שְׁנַמְצָאִים בַּחוּץ, וְנוֹתֵן לָהֶם לְאָכַל וְלִשְׁתוֹת, אִיךְ הוֹלֵךְ שְׁתֵּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה? זֶה בְּנֵי אָדָם לֹא יְכוּלִים לְהִבִּין, וְזֶה תַּרְבוּת יוֹן, לֹא יְכוּלִים לְהִבִּין אִיךְ צָדִיק שֶׁהוּא כָּל כֶּף דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִיךְ הוּא יְכוּל לְרַדַּת אֶל בְּנֵי אָדָם, עַד שְׂבַנֵּי אָדָם יִחְשְׁבוּ הִנֵּה זֶה חֵבֵר שְׁלִי, הוּא כְּלוּם, אֲנִי רוֹאֶה אוֹתוֹ כָּל יוֹם וַיּוֹם, הַמְהַרְשָׁ"א שֶׁהִיָּה כָּל כֶּף גְּבוּהָ, כָּל כֶּף עֲמַק, אַף עַל פִּי כֵן עַל הַדְּלַת שְׁלוֹ הִיָּה כְּתוּב בַּחוּץ: "בַּחוּץ לֹא יִלִּין גֵּר דְּלַתִּי לְאַרְח אָפּתח", פְּתוּחַ הַדְּלַת שְׁלִי לְכֻלָּם, כָּל אֱלוֹ שְׂרַחֲקִים יְכוּלִים לָבוֹא אֵלַי, וְאֲנִי אֲחִזֵּיר אוֹתָם לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה רַבְּנוּ ז"ל.

אֲנִי יוֹדֵעַ טוֹב טוֹב שְׂאֲנִי חַי בְּנֵס, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחִזִּיר לִי אֶת הַנְּשֻׁמָּה מִמֶּשׁ בְּנֵסִים נְסִים, מֵאֵז שֶׁקָּרָה לִי הַתְּקַפַּת לֵב, שְׁזָה גַם כֵּן חֲדוּשׁ נִפְלָא שְׁחִזְרַתִּי לַחַיִּים, שְׁטוּבֵי הַרוּפָאִים אָמְרוּ אֲנִי אֶחָד מִמִּילִיּוֹן שְׂמַצְלִיחַ כְּפִי הַהַתְּקַפָּה שֶׁהִיָּה לִי, וּמֵאֵז עַד עַכְשָׁו חֲצִי שְׁנָה נִפְטְרוּ אֲנָשִׁים צְעִירִים בְּדָם לֵב, אֲזִ אֲנִי יוֹדֵעַ טוֹב טוֹב אִיפֹה אֲנִי אוֹחֲזוֹ, כָּל יוֹם כָּל שְׁעָה וְכָל רִגְעָה אֲצִלִּי זֶה נֵס, וְאִדְרָבָה אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם תִּתְפַּלְלוּ עֲלַי, אִם אֲנַחְנוּ נִסְתַּכַּל בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ וַיִּשָּׁב, מִקֵּץ, וַיִּגַּשׁ, בְּהַשְׁלֵשׁ פְּרָשִׁיּוֹת הָאֵלֶּה שְׁתַּמִּיד זֶה לְפָנַי חֲנֻכָּה, בְּאֲמַצַּע חֲנֻכָּה וְאַחַר חֲנֻכָּה, הַפְּרָשִׁיּוֹת הָאֵלֶּה מִסְפָּרִים מִמְּכִירַת יוֹסֵף, שְׂמִכְרוֹ אֶת יוֹסֵף, שְׂנֹאוֹ אֶת יוֹסֵף, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂמִכְרוּ אוֹתוֹ לְעַבְדוֹ, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂסָלְדוֹ מִמְּנוֹ, רַצוּ לְהִגַּר אוֹתוֹ, קִפְחוּ אוֹתוֹ, זָרְקוּ אוֹתוֹ בַּבּוֹר, הִרְחִיקוּ אוֹתוֹ מֵהָאָבָא, עַד שֶׁעֲבַר עֲלֵיהֶם מַה שֶׁעֲבַר, וְכֻלָּם אָמְרוּ: (בְּרֵאשִׁית מ"ב כ"א) "אֲבָל אֲשָׁמִים אֲנַחְנוּ", אֲזִ יוֹסֵף חֲזַר וְהַתְּגַלָּה אֲלֵיהֶם, וְהִיָּה הָאֲחִיר בֵּין הָאֲחִים לְיוֹסֵף וְהַשְׁלִימוּ (חֲסוּר).

הַמֵּאחַל לְכֶם חֲנֻכָּה שְׂמַח

אנה.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר מקץ, כ"ח פסלו (ד' דחנכה) התשע"ג
 שלום רב אל ... תחיה
 לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתיני שאת לא הולכת בערפאות, שזה עוון חמור מאד
 מאד, ולא יכולים להחזיר בני אדם בתשובה ולחזק אותן, כשבעצמם עוברים
 על השלחן ערוך, ולכן אני מאד מאד שמח שכתבת לי שזה לא דברים ולא
 יער.

החיים כל כך קצרים כי הנה אנחנו כאן ועוד מעט אנחנו יוצאים
 מפה, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב) "כצל ימינו על הארץ
 ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף
 בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקוה", ואין מי
 שיקנה שלא ימות הכל, יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן כדאי
 יותר להתמקד עכשו על רוחניות, להתחזק ולחזק אחרות באמונה פשוטה
 בו תברך וכו', ולהתכונן לעזב את העולם הזה אל העולם הנצחי, זה צריך
 להיות כל מגמתך עכשו, ואם תראי את זה, אין גבורה יותר ממך וכו', לא
 צריכים להתבלבל מאף אחד, רק כל המח מחשבה צריך להיות איך חוזרים
 אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.
 המאחל לך חנכה שמח

אנו.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר מקץ, כ"ח פסלו (ד' חנכה) התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתתחזקי ואל תפחדי הכל? תהפך לטובה ותולידי בקלות, ותהיי רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, אשר רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה, כגון: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים, שאת רק זוכרת, תהיי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך, אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים, שהזכרתי לפניך - בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם, שהיה להם בשבילה, שתעזר לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח ללפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי, אמן פן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלילי.

המאחל לך חנכה שמח

אנז.

בעזרת השם ותפלה, יום רביעי לסדר מקץ, כ"ח פסלו (ד' חנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני רוצה שכל מי שנרשם, שירשם דרכינו, הינו במטה הבחירות של יבנאל "ברסלב למען ש"ס", ויש לי ענין פרטי שיעבר כל הרשום דרכנו דיקא..

תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, כי הסמך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מרחק לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י"י) מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואז תזכה לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'ר'א ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדף היומי של היום שבת ע'. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלילח.

המאחל לך חנכה שמח

אנח.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר מקץ, כ"ח פסלו (ד' חנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד מאד שמחתי לשמע שאתם עומדים לסיים את הבנייה, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה ביתכם בית ועד לחכמים, ונזכה לשמע אצלכם בשורות משמחות תמיד.

רק תהיו בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביתר שאת ביותר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחו את עצמכם להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראו לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

בענין הבן וכו', הוא עדין צעיר מדי לבוא לפה, כי פה צריכים להיות עצמאי לגמרי, יעזר הקדוש ברוך הוא שגם לזה יבוא הזמן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם חנכה שמח

א.נט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִיעַ לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ח כֶּסֶלּוֹ (ד' דַּחֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִילָה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתּוּכְלוּ לְבָנוֹת בֵּית בִּיבְנָאֵל, וְהִכַּל יִסְתַּדֵּר עַל
צַד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

תְּתַאֲזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מִזוֹ, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בָּא לְךָ
מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵה שְׂאֵמֶר הַתְּנָא הַקְדוּשׁ: (אָבוֹת, פֶּרֶק ה') "לְפּוֹם צַעֲרָא
אֲגָרָא", וְדַעִי לְךָ כְּשִׂאֲשָׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֵה אֶפְלוּ שְׂהִיא
נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שְׂהִיא בְּטֵלָה
לְגַמְרִי אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הִכַּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס
בְּכַעַס, שְׂבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מְגֹאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל
כְּלָה אֵלֶיךָ יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא תְהִיָּה לָהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשָׁה הִיא
חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבֶּשֶׁרִי לְזֹאת
יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשָׁה שְׂקַנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת
מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכָּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲב אֶחָד
אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבֵּית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמִיחַ

א.ס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִיעַ לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ח כֶּסֶלּוֹ (ד' דַּחֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתשמרו על השלום בית שלכם, ותעשו כל מה שביקלתם להתפייס אחד עם השני, ולחיות ביחד בשלום ובאהבה, כי: (סוטה זי.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

ולכן אני מאד מבקש אתכם שתעשו כל מה שבידכם להשלים ביניכם וכו', כי זוג שרבים ביניהם, גורמים פרוד בכל העולמות, ולכן תעשו כל מה שביקלתם תכף ומיד להתפייס אחד עם השני, כי לא יאבה הקדוש ברוך הוא סלח לכם, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קט"ז.) לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה: שמי שנכתב בקדשה ימחה על המים; ואם הקדוש ברוך הוא כבר מסכים שימחק כביכול שמו שמחזיק את כל העולם העקר שיהיה שלום בין איש לאשתו וכו', בודאי אתם צריכים להשלים ביניכם.

אתם זוג כל כך נפלא, ואני מאד מאד אוהב אתכם וכו', והסמך מ"ם רק רוצה לשבר לכם את הבית, ולכן אני מאד מבקש אתכם שתתאזרו במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לכם מאד קשה, זכרו מה שאמר התנא הקדוש: (אבות, פרק ה') "לפנים צערא אנרא", ודעו לכם כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכניס כעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו', וכן האשה שלא יהיה לה משהו תרעמת על בעלה וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, והבעל הוא חלק מאשתו, והילדים הם חלק משתייהם, ולכן למה צריכים להתעצבן ולריב בבית?

אני מאד מקנה שתציתו אותי, כי הולך לי בחיים שיהיה לכם שלום ואהבה והבנה הדרית.

המאחל לכם חנפה שמח

א.ס.א.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, כ"ח פסלו (ד' החנפה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש ברוך הוא יעזר שהריון יעבר בקלות, ותולידי בקלות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד, ואני מאד מאד רוצה שיהיה ביניכם הבנה הדרית, ותכבדו אחד את השני.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

א.ס.ב.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר מִקֵּץ, כ"ח כְּסֵלוֹ (ד' דְּחֻנְכָּה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר

רְצִיתִי מְאֹד לְדַעַת בְּעֵנִין הַכְּנִיסָה לְמִקְוֵה הַנְּשִׁים וְכו', אִם הִתְחִילוּ כְּבָר לְבַצֵּעַ אוֹ לֹא, וְכַמָּה כֶּסֶף זֶה צָרִיף לְעֵלוֹת, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל לְדַאֵג עַל זֶה, כִּי רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שְׁיִהְיֶה מִשְׁהוּ מִפְּאָר, כִּי סוֹף כָּל סוֹף בְּאִים נְשִׁים מְכַל סְבִיבוֹת יִבְנֵאל, וְרְצִיתִי שְׁיִהְיֶה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם נוֹרָא וְנִפְלֵא מְאֹד, שְׁיִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵינִי.

הַצַּעֲתִי שְׂדוּף לְבַת שְׁלֵף אֶת הַבֵּן שֶׁל ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, תִּכְתֵּב לִי אִם אֵתֶם מְעַנְיָנִים אוֹ לֹא.

יְעֹזֵר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה שְׂמֵחוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

א.ס.ג.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר מִקֵּץ, כ"ח כְּסֵלוֹ (ד' דְּחֻנְכָּה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם הָאָבָא צוֹעֵק שְׁיֵשׁ לוֹ כָּל כֶּף הוֹצָאוֹת, אֲזִי אֶתָּה צָרִיף לְהַבִּין גַּם אוֹתוֹ.

בענין השדוף שהצעתי לבת של ... נרו יאיר, תכתב לי את דעתך ואת דעת אשתך על זה, כי רציתי להתקדם עם זה.

כמה שאני לא אכתב לך מעלת הזוכה ומזכה את הרבים, זה לא מספיק, ובפרט לחנך תינוקות של בית רבן, זה עולה על הכל.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג' מ' ר' א' ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג' בריאל, מ' יכאל, ר' פאל, א' וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדרך היומי של היום שבת ע'. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתציית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חנכה שמח

אסד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, כ"ח כסלו (ד' דחנכה) התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל מה שכתבת, ככה לצערנו הרב זה אמת ויציב ונכון, מה לעשות הסמ"ך מ"ם מתלבש אצל כל אחד ואחד, ומי יתן שכל אחד יהיה מכיר את מקומו, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

ראי למסר את נפשך על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כף קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי

קָשׁוֹת, קָל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וּלְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סִגּוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִכְן עַל שִׂמְחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמַחֵר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמָּצַר הַיּוֹם מָצַר לְמַחֵר, לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תְּהִי בְּשִׂמְחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלֹף יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכִּי לִישׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנֵי ז"ל: (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י') מִה שֶׁבָּנִי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד יוֹשֵׁב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יוֹשֵׁב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מֵהַשִּׂמְחָה, וְלִכְן תִּמְסְרִי אֶת נֶפֶשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז תִּזְכִּי לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יִחְסֵר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמַח

אִסְד - א'

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר מַקְיָן, כ"ח פְּסָלוֹ (ד' דְּחֻנְכָה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

רַק חִזְקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהַזְּהִירְנוּ רַבְּנֵי ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמֵר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְּוָה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְיֵת גָּבֵר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבְּאִים עַל הָאָדָם כָּלֵם בְּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוֹל הַשִּׂמְחָה, וְלִכְן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נֶפֶשׁוֹ בְּשִׁבִּיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמַחֵר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמָּצַר הַיּוֹם מָצַר לְמַחֵר, לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכְן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתִּמִּיד יִהְיֶה הַשִּׂמְחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה,

ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

... נרו יאיר נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'ר'א' ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדף היומי של היום שבת ע'. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם חנפה שמח

אסה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מקץ, כ"ח פסלו (ד' החנפה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז, כי אי אפשר להסביר לך בכתב את מעלת המלמד תינוקות של בית רבן תורה, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:) על הפסוק: (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים פכו כביס

לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפּרוש הפּשוט הוא, כּמו שלא יכּולים לספּר את הכּוכבים, כי הם לאין ספּור, כּף אי אפּשר להסביר את גדל השכּר של מלמדי תינוקות שמחדירים בהם אמונה פּשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפּרט עכשוו שעהעבר רב לקחו את עצמם לעקר את האמונה פּשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשוו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחדיר בהם אמונה פּשוטה בו יתברך, וזכותו גדול בשמים, עד שאין יכולין לספּר את הזכיות שלו, כּמו שאי אפּשר לספּר את הפּוככים, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך בטחון עצמי, ותצלּיח בגדול, כי תהלה לאל, יש לך את הפּחות, אבּל אתה לא יודע מהכחות שלך, ורבנו ז"ל אומר: (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) כּמו שצריכים אמונה בהקדוש ברוך הוא, כּף צריכים אמונה בעצמו, וזה יסוד גדול מאד בהחיים, שצריכים התחזקות בכל פּרט ופּרט בנפּרד, כי עובר על כל אחד משברים וגלים כּאלו בכל יום ובכל שעה, עד שצריכים רחמי שמים להחזיק מעמד.

תעשה כל מה שביכּלתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כּף חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכּאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כּפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מרחק לעשות כל מיני פעלות שבּעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל: (לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפּשך להיות בשמחה, ואז תזכה לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפּלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלּיח.

המאחל לך חנכה שמח

אָסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִקֵּץ. כ"ח פְּסָלוֹ (ד' חֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִחוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵתָּה צְרִיף לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ בְּטַחוֹן עֲצָמִי, וְתִרְוָה רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, רַק חֲזוֹק מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת בֵּין בְּגַשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְקִנּוּת לַעֲצֻמְךָ מִדַּת הַסְּבִלָנוּת וְכוּ' וְכוּ', וְתִאֲמִין לִי כְּשֶׁאַדָּם תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, אֲזִי לֹא חָסֵר לוֹ שׁוֹם דְּבַר, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיְלֻתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

נָא וְנָא תִהְיֶה חֲזוֹק בְּלִמּוּד דְּךָ הַיּוֹמִי, כִּי דָךְ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׂמִירָה לְנַפְשׁ, כִּי ג'מ'ר'א' רֵאשֵׁי תַבּוֹת אַרְבְּעָה מְלֻאכֵי הַשְּׂמִירָה ג'בְּרִיאֵל, מ'יכָאֵל, ר'פָּאֵל, א'וּרִיאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמֵדִים דְּךָ גְּמָרָא, נִשְׁמְרִים מִכָּל מִינֵי מַזִּיקִים, הַדָּךְ הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֵּת ע'. תַּעֲשֶׂה מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל דָּךְ גְּמָרָא תִלְמַד אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, אִם אֵתָּה לֹא מִבִּין, כְּמֵאמְרָם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לְגִרְסֵי אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁפַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מַאי קְאָמַר; הַלּוֹאֵי שֶׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אִיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יִבִּיא לָךְ, וְכִלְלֵה זֶה תִּקַּח בְּיָדֶיךָ, כָּל זְמַן שֶׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׁאַר יְהוּדֵי יִרְאָ שָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָן וְרֵאָה מַה לְפָנֶיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שֶׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

אסז.

בעזרת השם ותפריך, יום רביעי לסדר מקץ, כ"ח פסלו (ד' דחנכה) התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנֶחֱן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אני מאד מבקש אתכם שתשמרו על השלום בית שלכם, שתהיו תמיד שמחים ועליזים, וזה יעזר לכם להתקדם ברוחניות ובגשמיות גם יחד, ובפרט בפנסה, כי כשהבעל והאשה שמחים ועליזים ואוהבים אחד את השני ומבינים אחד את השני, על ידי זה מצליחים בחיים, פי: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

אני מאד מאד מבקש מכם שתתאזרו במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לכם מאד מאד קשה, זכרו מה שאמר התנא הקדוש: (אבות, פרק ה') "לפנים צערא אגרא", ודעו לכם כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, פי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להפנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו' וכן האשה שלא יהיה לה משהו תרעמת על בעלה וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, והבעל הוא חלק מאשתו, והילדים הם חלק משניהם, ולכן למה צריכים להתעצבן ולריב בבית?

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

א.ס.ח.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֵר מִקֵּץ, כ"ח פְּסוּל (ד' הַחֲנֻכָּה) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּבֵר כְּתַבְתִּי לְךָ אֶת בְּקִשְׁתִּי שֶׁבְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן אֵל תִּפְרְדִי מִבְּעֵלְךָ, רַק תִּצְאֵי מִיִּבְנְאֵל לְשָׁנָה, עַד שִׁירְגַע הָאִוִּירָה, וְהִפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, הוּא בְּעַל נִפְלֵא מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֵה שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה.

תִּתְאָזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מְזוּז, וְאִפְלוּ שְׁזָה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מֵה שְׂאֵמֵר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ: (אֲבוֹת, פֶּרֶק ה') "לְפֹסֵם צַעֲרָא אֲגֵרָא", וְדַעֵי לְךָ כִּשְׂאֵשָׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזָה אִפְלוּ שְׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שְׁהִיא בְּטוֹלָה לְגַמְרִי אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הִפֵּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׂבֻדְרָךְ כָּלָל בָּא מִגְּאוֹת וְיִשׁוּת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְכַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא תְהִיָּה לָהּ שׁוּם תְּרַעַמַת עַל בְּעֵלָהּ, כִּי הָאֲשָׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֵלָהּ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: (בְּרַאשִׁית ב' כ"ג) "עַצְמֵם מִעֲצָמִי וּבִשְׂרֵר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשָׁה שְׂקֻנָּתָה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת לְגַבֵּי בְּעֵלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֵּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאִז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִּי שְׂאִנִּי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

אסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ח כִּסְלוֹ (ד' דַּחֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנֶכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

בְּאֵתִי לְכַרְךָ אֶתְכֶם בְּכִרְפַּת מִזֶּל טוֹב חֲמָה וּלְבִבִית עַל הַלְדַּת הַבַּת, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֵיכֶם.

תִּתְּנוּ שֵׁם תִּנְכִּ"י מֵה שֶׁתְּבַחְרוּ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם הַצְּלָחָה
גְּדוֹלָה, רַק תִּשְׁתַּדְּלוּ לְשִׁמּוֹחַ יַחַד עַל הַמַּתָּנָה שְׁנַתְּנָן לָכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִי לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

אע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ח כִּסְלוֹ (ד' דַּחֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנֶכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמְחָה שְׁבַעַת צָרָה בְּרַחֲמֶם אֶל הַצִּיּוֹן שֶׁל הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ
רְבִי מְאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס, וְכֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּכֹל פֶּעַם, כִּי כֵּן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל:
(סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְׁתַּטְּחוֹת עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אִף עַל פִּי שְׂאֵינוּ רְאוּיִ לָהֶן.

בְּעֵינַי לְקַבֵּל תְּמִיכָה וְכו', רַק תְּבַרַר אִם זֶה לֹא יִפְרִיעַ לְהַכּוֹלֵל, אֲזַ תַּעֲשׂוּ
כֹּל מֵה שְׁבִידֵיכֶם וְכֵן תְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, הַעֲקָר לֹא לְהַפְּגִס בְּלַחֲץ.

בְּעֵינַי לְקַנּוֹת בֵּית, אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם שֶׁתְּצַלִּיחוּ לְקַנּוֹת בֵּית גְּדוֹל,

וְשֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַ חַיִּיּוֹת, הַעֲקֹר לְצִאת מִקְּטָנוֹת הַמוֹחִיז, וְלֹא לְהִכְנֵס בְּצִמְצוּם הַדַּעַת, שְׂזֵה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי.

תִּמְשִׁיכוּ לְהִתְפַּלֵּל וְתִרְאוּ אֶל אֵיזֶה נְסִים וְנִפְלְאוֹת תִּגְיעוּ, רַק אֵל תִּתְיַאֲשׁוּ, וּכְבֹר אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ל"ב:) אִם רָאָה אָדָם שֶׁהִתְפַּלֵּל וְלֹא נִעֲנָה יַחְזֹר וְיִתְפַּלֵּל שֵׁנָאֲמַר: (תְּהִלִּים כ"ז י"ד) "קִנְיָה אֶל הוֹי"ה חֲזַק וַיֵּאמֶן לְבָבָהּ וְקִנְיָה אֶל הוֹי"ה", כִּי בּוֹדָאִי אִם מִתְעַקְשִׁים אֲצִלּוֹ יִתְבָּרַךְ פֶּעַם אַחֵר פֶּעַם וְלֹא מִתְעַיְפִים בַּתְּפִלָּה, אֲזִי רוֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵל שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לִפְעֹל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ מִכֶּם שֶׁתִּתְאַזְרוּ בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, וְאֶפְלוּ שְׂזֵה בָּא לָכֶם מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זָכְרוּ מֵה שֶׁאָמַר הַתַּנַּא הַקְדוּשׁ: (אֲבוֹת, פֶּרֶק ה') "לְפֹנִים צַעֲרָא אֲגָרָא", וְדַעוּ לָכֶם כְּשֶׁאָדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֵה אֶפְלוּ שֶׁנִּמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בָּטֹל וּמִבְטָל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת וְלֹא לְהִכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדַרְךָ כָּלֵל בָּא מְגֹאוֹת וַיְשׁוּת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֱלִיוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוֹ תִרְעַמֶּת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ' וְכֵן הָאִשָּׁה שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָּהּ מִשְׁהוֹ תִרְעַמֶּת עַל בַּעְלָהּ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעְלָהּ, וְהַבַּעַל הוּא חֵלֶק מֵאִשְׁתּוֹ, וְהִילָדִים הֵם חֵלֶק מִשְׁתֵּיהֶם, וְלִכֵּן לָמָּה צָרִיכִים לְהִתְעַצֵּבֵן וְלִרְיֵב בְּבֵית?

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁיִּהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחֵל לָכֶם חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

א.א.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר מקץ, כ"ח פסלו (ד' דחנכה) התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד נהניתי לשמע שאף מתחזקת בצניעות ואף לא עוזבת את עצמך, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליחי בגדול, ונשמע ונתבשר אצלך בשורות טובות, ותראי פשיגעי גם הזמן שלך, יבוא לך בקלות מאד הפן זוג, רק תמשיכי לומר בכל יום "יום תהלים", רק תשמרי מאד מאד על מצות כבוד אב ואם, שזה המצוה הכי גדולה, כמאמרם ז"ל: (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרנו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות: "כבוד את אביך ואת אמך"; ואמרנו (קדושין ל): שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבודני; וראים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חנכה שמח

א.ב.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר מקץ, כ"ח פסלו (ד' דחנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אני מאד מאד שמח שאתה עוזר לי במטה הבחירות "ברסלב למען ש"ס", יעזר הקדוש ברוך הוא שתכניס את עצמך ביתר שאת ביתר עז בזה, ותהיה לי לעזר גדול מאד.

אני מאד מבקש אותך שתשמר על השלום בית שלך, ותראה לשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ראש השנה ו:): אשה בעלה - משמחה; ולכן חוב על הבעל רק לשמח את האשה.

ראו אתה ואשתך למסר את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא שמיני): לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצד היום מצד למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה, ואז תזכו לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'ר'א' ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'כאל, ר'פאל, א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדרך היומי של היום שבת ע'. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך חנכה שמח

אעג.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר מקץ, כ"ח פסלו (ד' דחנכה) התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אם אתה רוצה להצליח בחיים בגשמינות וברוחניות, אתה צריך להיות רק בשמחה, והשמחה באה מהקדושה, ועצבות בא מהסטרא אחרא והבוחר יבחר לאיזה צד הוא רוצה ללכת.

בענין פרנסה, זכר וגם תזכר כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק: (תהלים קמ"ה) "פֹּתַח אֶת יְדֶיךָ", יוצא גם מפסוק: (דברים ט"ז ט"ו) "וְהִייתָ אִךְ שְׂמִיחַ", ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר: במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו: (גדרים מא.) "אין עני אלא מדעת", עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שומח, ואמר רבנו ז"ל: (ספר-המדות, אות קמ"ז, סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

תגרט הרבה פרקים משניות כסדרן, כי משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, על ידי למוד משניות זוכה לפרנסה בקלות.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.
הַמְּאַחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

אֵעֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֹר לַיּוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר מַקֵּץ, לֵיל ה' דְּחֻנְכָּה, הַהֲלוּלָא שֶׁל הָאִישׁ הָאֱלָקִי
רַבִּי אַבְרָהָם בֶּן רַבִּי נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ז"ל, הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם לְאַבְרָכָי אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּלַמִּידֵי הַיְקָרִים שֶׁלְּמַדּוֹ אֲצִלִּי בְּחוּץ
לְאַרְץ, הַיְוִ"ה יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ

הַיּוֹם בְּלִילָה זֶה הַלֵּיל הַחֲמִישִׁי שֶׁל נֵר חֲנֻכָּה, הַיְאֲרֻצִּיט שֶׁל רַבִּי אַבְרָהָם
ב"ר נַחֲמָן ז"ל, אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ מְצַד אֶחָד שֶׁהִתְקַבְּצוּ כָּל הָאַבְרָכָיִים
שֶׁלְּמַדּוֹ אֲצִלִּי וּנְשׁוֹתֵיהֶם, זֶה אֲצִלִּי הַשְּׂמֵחָה הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁעֲדִין אַתֶּם מְכִירִים
טוֹבָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם הַיְלָדִים שֶׁלְּכֶם יִגְדְּלוּ וַיִּגְדְּלוּ, יִהְיוּ בְּנֵי בַר
מְצוּנָה וַיִּהְיוּ בְּגִיל אַרְבַּע עָשָׂרָה, חֲמֵשׁ עָשָׂרָה, בְּגִיל שְׁלֹשׁ שֶׁלְּמַדְתֶּם אֲצִלִּי, אֲזַ
תִּתְחִילוּ לְהַבִּין וּלְהַרְגִישׁ מַה עֹבֵר עָלַי, וְאִיךָ הַתְּנַהֲגָתִי אִתְּכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּנָה
שֶׁתִּהְיוּ מְכִירֵי טוֹבָה, כִּי הַכֶּרֶת הַטוֹב זֶה הַמְּדָה הַכִּי יָפָה שֶׁרַק יָכוֹל לְהִיוֹת,
בְּדָרְךָ כָּלֵל יְלָדִים יֵשׁ לָהֶם טְעָנוֹת אֶל הָאָבָא אֶל הָאָמָא, פַּה הָאָבָא צֶעַק עָלַי,
פַּה הָאָמָא צֶעַקָה עָלַי, אָבֵל עַד שְׁאִין לְאָדָם בְּעֶצְמוֹ יְלָדִים וְהוּא לֹא עוֹבֵר אֶת
הַסֵּבֶל מַה שֶׁהַהוֹרִים עֹבְרוּ, אֲזַ הוּא עֲדִין חוֹשֵׁב שֶׁהוּא צוֹדֵק וְהַהוֹרִים לֹא
צוֹדֵקִים, כְּשֶׁמְקַבֵּל אֶת זֶה חֲזָרָה מֵהַיְלָדִים שְׁלוֹ, אֲזַ הוּא מִתְחִיל לְהַרְגִישׁ אֶת
הַכָּאָב וְהַצֶּעַר שֶׁהַהוֹרִים עֹבְרוּ, וְכַמוֹכֵן גַּם אֲצִלִּי, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָנּוּן אוֹתִי
עַם כַּחוֹת לְמַעַלָּה מְדַרְךָ הַטֵּבַע, שְׁזֵה בְּלַתִּי אֶפְשָׁרִי לְהַסְבִּיר אֶת הַסֵּבֶל שְׁאֲנִי
סוֹבֵל, וְזֵה הִיָּה לְפָנַי הָעֵינַיִם שֶׁלְּכֶם, וְאִף אֶחָד מִכֶּם לֹא שָׁם לֵב, וְלִכֵּן מֵאַחַר
שֶׁהִתְקַבְּצְתֶם הַלֵּילָה לְכָל הַפְּחוֹת לְאוֹת הַכֶּרֶת הַטוֹב, זֶה אֲצִלִּי מְאֹד מְאֹד
חָשׁוּב, כִּי אִין עוֹד מְדָה רְעָה כְּמוֹ כְּפוּי טוֹבָה, עַד כְּדִי כֶּף שֶׁשְׁלַמָּה הַמְּלֻךְ
אוֹמֵר: (מְשַׁלִּי י"ז) "מְשִׁיב רֵעָה תַחַת טוֹבָה לֹא תִמִּישׁ רְעָה מִבֵּיתוֹ", כָּל כֶּף חֲמוּר
כְּפוּי טוֹבָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁהִתְקַבְּצְתֶם הַלֵּילָה, מְצַד שְׁנֵי יֵשׁ לִי

צער גדול שאני לא יכול להיות עכשו אתכם, הן מפאת חלשתי, זה כבר לא אותו מוהר"א ש שהיה לפני חצי שנה, עברתי התקפת לב כזה שגדולי וממחי הרופאים אומרים שאני אחד ממיליון שעשיתי את זה שנסאיתי בחיים, מלבד שהיה לי אחר כך עוד שלש התקפות לב, ואחר כך החליטו לעשות לי ניתוח לב פתוח, וזה גם שאני פה, עם כל זאת למדנו מרבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ה) על הפסוק: (תהלים ד') "בצר הרחבת לי", בתוך הצרות צריכים תמיד לראות הרחבות, ומוהר"ת ז"ל מקשר את זה לכל הענין של חנכה, עם ישראל היו בצרה גדולה מאד מאד מהיננים, שגזרו גזרות רעות על עם ישראל, שלא יזכירו שם השם עד כדי כך שאדם לא ידבר מהקדוש ברוך הוא, וגזרו נגד שבת, נגד חדש, נגד מילה, ועוד גזרות על בנות ישראל שלא יחזיקו טהרה, ושלא יהיה בתולה, כל מיני גזרות רעות הן ההגברים והן להנשים, תתארו לעצמכם עם ישראל, עם קדוש, בני הקדוש ברוך הוא, צריכים לעבר סבל ממי? מיונים ארורים פחותי ערה, המדינה הכי זולה, אבל אז הם מלכו כמעט על חצי עולם, וזה קשה להבין איך יון הקטן מלך על חצי עולם, והעקר הוציאו את כל הארס שלהם על עם ישראל, מה החזיק את עם ישראל בתוך הגזרות ומכל שכן אחר הגזרות, מסביר מוהר"ת ז"ל, תורה והודאה, תמיד נתנו תודה והודאה להקדוש ברוך הוא, שזה כל הענין של חנכה, שאומר רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ב') ימי חנכה הם ימי תודה והודאה, כל הענין של חנכה רק להודות ולהלל ולשבח את הקדוש ברוך הוא, ולכן אני נותן תודה להקדוש ברוך הוא, שהחזיר אותי בחיים, כי אני לא יכול להסביר לכם באיזה מצב הייתי, זה אי אפשר במלים להסביר, אבל מכל רע, מכל צרה צריכים ללמד, וזה מה שאני רוצה ללמד אתכם, ולהדריך אתכם, רבנו ז"ל נתן לנו מתנה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אף אחד לא שם לב איזה מתנה זו, אדם מכרח לדבר, כי: "מותר האדם מן הבהמה אין", מה ההפרש בין בהמה לאדם, פלוס, בהמה אוכלת, גם אדם אוכל, בהמה עושה את הצרכים, גם אדם עושה את הצרכים, מה ההפרש ביניהם? הדבור, חיה לא יכול לדבר, בעל חי אין לו כח הדבור, מה שאין כן בן אדם יש לו את כח הדבור, עכשו הדבור זה בונה והדבור זה הורס, שלמה המלך אומר: (משלי י"ח כ"א) "מות וחיים ביד לשון", או לחיות חיים טובים,

זֶה תְּלוּי בְּהַדְּבוּר שְׁלֵף, אוֹ לְחִיּוֹת חַיִּי מוֹת, זֶה תְּלוּי בְּהַדְּבוּר שְׁלֵף, בְּזֶה פִּרְשָׁתִי מֵה שֶׁהַתְּנָא אָמַר: (אֲבוֹת, פָּרָק ה') "לְפוּם צַעְרָא אַגְרָא", לְפוּם, לְפִי הִפֵּה שְׁלֵף, צַעְרָא, תְּסַבֵּל צַעַר, אוֹ אַגְרָא, שְׂכָר, רַבְּנֵי ז"ל לְמַד אוֹתָנִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְמָה אָדָם לֹא מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא? כִּי אֵין לוֹ אַמוּנָה, אוֹמֵר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ב) אִם הָיָה לְאָדָם אַמוּנָה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פֶּה, תְּמִיד הָיָה מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִחֲמַת שֶׁהָאִמוּנָה לֹא כָּל כֵּךְ חֲזָקָה, הוּא מִתְרַשֵּׁל, אֲבָל הוּא צָרִיךְ לְדַבֵּר, אַז הוּא מְדַבֵּר וּמִפְטַפֵּט, וְאִם מְדַבְּרִים יוֹתֵר מְדִי, אַז בְּאִים אוֹ לִידֵי לְשׁוֹן הָרַע, אוֹ לִידֵי רְכִילוּת, עַד שְׂיוּצָא מִהַדְּבוּר מִחֲלָקָת, מִחֲלָקָת מִבִּיא אַחַר כֵּךְ אֶת הַמוֹת, עִם מִי מְדַבְּרִים קָדָם, עִם הָאִשָּׁה, הָאִשָּׁה קְרוּבָה אֵלֶיךָ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִחֲלָקָה, הִיא בְּשַׁר מִבְּשָׂרָךְ, לֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבָר, אִם יֵשׁ לְאָדָם שְׂכָל וְיודֵעַ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם אִשְׁתּוֹ, אֵיךְ לְדַבֵּר אֶתָּה בְּצוּרָה יָפָה, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הַמִּתְנַהֵג שְׁנַתָּן לֵךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִשָּׁה יָפָה, אִשָּׁה יְקָרָה, אִשָּׁה חֲמוּדָה, עֲלֵיו הָרְאִיָּה הַתְּחַתְּנָת אֶתָּה, וְהֵייתָ תַּחַת הַחֲפָה הַכִּי מְאֹשֶׁר, מֵה קָרָה אַחַר כֵּךְ שֶׁהַתְּחַלְתָּם לְרִיב, הַתְּחַלְתָּם לְהִתְנַפֵּחַ, עַד שֶׁהִרְבָּה פְּעָמִים יוּצָא מִזֶּה בְּרוּךְ גְּדוּל, שְׂכָר גְּדוּל, אוֹתוֹ דְּבָר הָאִשָּׁה, נִתְּנוּ לֵךְ מִתְּנָה אֶת בְּעַלְךָ, שְׁזֶה הַמִּתְנָה הַכִּי יָפָה שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת בְּחֵיבָה, מֵה קָרָה אַחַר כֵּךְ, הִרְגַע שְׂמֵתִחִילִים לְהַפְקִיר אֶת הַדְּבוּר לְדַבֵּר מֵה שְׂלֹא צְרִיכִים, הוּא נוֹתֵן לָהּ דְּקִירָה עִם הַדְּבוּר, זֶה הָיָה רַק צְחוּק, הִיא נוֹתֵנָת לוֹ חֲזָרָה דְּקִירָה עִם הַדְּבוּר, זֶה הָיָה סֵתֵם צְחוּק, אֵין צְחוּק עִם סִפְיָן, אָדָם יְדַקֵּר אֶת הַשְּׂנִי עִם סִפְיָן וְיִשְׁפֹּף לוֹ דָם, זֶה הָיָה רַק צְחוּק, אֵין דְּבָר בְּזֶה צְחוּק, כְּתוּב: (וְרַמְבַּ"ם ד') "חֵץ שְׁחוּט לְשׁוֹנֵם" הַלְשׁוֹן זֶה כְּמוֹ חֵץ, תִּירָה חֵץ בְּלֵב שֶׁל מִיִּשֶׁהוּ, הִרְגָת אוֹתוֹ, אוֹתוֹ דְּבָר אִם אֲבָרְךָ מְדַבֵּר לְאִשְׁתּוֹ מְלִים גְּסוֹת לֹא יָפוּת, הוּא דְּקָר אוֹתָהּ, הוּא הִרָג אוֹתָהּ, הוּא הִשְׁפִּיל אוֹתָהּ, לֹא צְרִיכִים יוֹתֵר, וְלִהְפֹּךְ גַּם הָאִשָּׁה, אִם הִיא מְדַבְּרַת מֵה שֶׁהִיא לֹא צְרִיכָה, דּוֹקְרַת אֶת בְּעַלָּהָ עִם הַלְשׁוֹן שְׁלֵף, הִרְגָת אֶת בְּעַלְךָ, הִשְׁפִּילָת אוֹתוֹ, מִמִּילָא יֵשׁ בֵּינֵיהֶם מְרִיבוֹת וְאֵי הַכְּנוּת, עַד כְּדֵי כֵךְ הַשֵּׁם יִשְׁמַר שֶׁהִרְבָּה פְּעָמִים נִפְרָדִים, אוֹהָ הָאֵיזָה שְׂמִחָה, מֵה זֶה הַשְּׂמִחָה נִפְרָדָתָם, אֲבָל יֵשׁ לָכֶם אַחֲרֵיכֶם - הֵילָדִים, וְלָכֵן אֲשָׁרִי הָאִישׁ שְׂיוּדֵעַ טוֹב טוֹב שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְזִמְן קֶצֶר, שְׂבָעִים שָׁנָה, שְׂמוֹנִים שָׁנָה, תּשְׁעִים שָׁנָה, תְּסַחֵב עַד מְאֹה, אֲבָל אַחַר כֵּךְ הַכֵּל עֵבֵר פֶּרַח,

לָמָּה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֶת הַגִּיהֵנוֹם, אֶת הַמּוֹת, כְּשִׁיכוֹלִים לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֶת הַגֵּן עֵדֶן וְאֶת הַחַיִּים?! הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה צְרִיכִים לְהַשְׁלִים בִּינֵיהֶם, וְאִם יֵשׁ בִּינֵיהֶם חִלּוּקֵי דַעוֹת זֶה נוֹרְמָלִי, אוֹי וְאֹבּוֹי אִם עַל כָּל דָּבָר שֶׁהַבַּעַל אוֹמֵר, הָאִשָּׁה אוֹמֵרֶת כֵּן, אָמֵן, קְדוֹשׁ, וְאוֹי וְאֹבּוֹי אִם זֶה הַהַפְּךָ, שֶׁהָאִשָּׁה אוֹמֵרֶת עַל כָּל דָּבָר שֶׁאוֹמְרִים לָהּ, כֵּן נִכּוֹן קְדוֹשׁ אָמֵן, אוֹי וְאֹבּוֹי לְחַיִּים כְּאֵלוֹ, רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן פ') שֶׁעַקֵּר הַשְּׁלוֹם זֶה צְרִיף לִהְיוֹת מִשְׁנֵי הַפְּכִים, אִם הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים לְגַמְרִי, הוּא אֵשׁ וְהִיא מַיִם, הִיא רְגוּעָה וְהוּא קַפְדָּן וְכַעֲסָן, מִתְחַתְּנִים יַחַד מִזֶּה נַעֲשֶׂה שָׁמַיִם, אוֹ לְהַפְּךָ הוּא מַיִם הוּא רְגוּעַ, וְאִשְׁתּוֹ אֵשׁ בּוֹעֵרֶת כַּעֵס, מְשַׁלְּמִים, אֲזַי חַיִּים חַיִּים טוֹבִים, וְאֲזַי הַיְלָדִים יוֹצְאִים לְהַפְּלִיא, יְלָדִים פְּלֵאִי פְּלֵאִים, הַיְלָדִים הֵם מִתּוֹקִים, הַיְלָדִים זֶה הַמִּתְנָה הַכִּי יִפֶּה שְׁנֵתָן לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא כָּל אֶחָד זוֹכֵה לְזֶה, אֲבָל מִי שְׁזוֹכֵה לְזֶה דַּעוּ לָכֶם שֶׁהַיְלָדִים מַחְקִים אֶת הַהוֹרִים, אִם הֵם רוֹאִים שֶׁהַהוֹרִים רְגוּעִים, הַהוֹרִים מְכַבְּדִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, עוֹזְרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, אֲזַי גַּם הֵם רְגוּעִים וְלֹא גְדֻלִים מְפַחְדִים וּמְבַהֲלִים בַּפְּחָדִים יַתְרִים, לְהַפְּךָ אִם הֵם רוֹאִים כָּל יוֹם וְיוֹם שֶׁהָאָבָא וְהָאָמָא רַבִּים וּמְקַלְלִים וּמְנַבְּלִים אֶת הַפֶּה אֶחָד עַל הַשְּׁנִי, אֲזַי גַּם הֵם יֵשׁ לָהֶם מוֹרִים טוֹבִים אָבָא וְאָמָא מִמִּי לְלַמֵּד, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (סִפָּה ג"ו): "שׁוֹתָא דִּינוֹקָא בְּשׁוֹקָא אוֹ דְאַבוּהָ אוֹ דְאַמִּיהָ", מִה שֶׁהַיְלָדִים מְדַבְּרִים, הֵם שְׁמַעוּ אֶת זֶה אוֹ מִהָאָבָא אוֹ מִהָאָמָא, וְלִכְּן הַשְּׁמַחָה הַכִּי גְדוּלָה שְׁלִי הִייתֶם אֲצִלֵי כְּמָה שְׁנַיִם, בּוֹדָאֵי רְאִיתֶם דְּבָרִים שְׁלֹא הִבְנַתֶּם, אֲנִי מֵאֲחַל לָכֶם עַם כָּל הַלֵּב שֶׁתִּמְשִׁיכוּ לֹא לְהַבִּין, אוֹי וְאֹבּוֹי אִם הִייתֶם מְבִינִים, אֲזַי הִייתֶם מִתְּפִלָּאִים לָמָּה לֹא קִבַּלְתִּי הַתְּקָף לֵב עוֹד לְפָנַי עֲשִׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה, אוֹ לְפָנַי חֲמִשִּׁים שָׁנָה, אֲנִי יְכוֹל הַרְבֵּה הַרְבֵּה לְהַחֲבִיא, אֲבָל מִי שֵׁשׁ לוֹ עֵינַיִם רוֹאֵה, וּמִי שֵׁשׁ לוֹ חוּשׁ, הוּא יְכוֹל לְקַרֵּא בֵּין הַשּׁוֹרוֹת, לֹא לְקַקְתִּי דְּבִשׁ, וְאֲנִי אִמְרַתִּי וְאֲנִי אוֹמֵר אֶת זֶה וְאֲנִי אֲגִיד אֶת זֶה, מֵאֲזַי שֶׁאֲנִי מְכִיר אֶת עֲצָמֵי לֹא הָיָה לִי יוֹם אֶחָד טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲנִי מְכִיר אֶת עֲצָמֵי מֵאֲזַי שֶׁעָשׂוּ לִי חֲלָאָה, אֲנִי זוֹכֵר אֶת זֶה כְּמוֹ הַיּוֹם, מִה בְּאֲמַת מַחְזִיק אוֹתִי? מֵאֲזַי שֶׁהַתְּקַרְבָּתִי אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲזַי הַרְגַּלְתִּי אֶת עֲצָמֵי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַמִּתְנָה הַכִּי יִפֶּה שָׂרָק קִבְּלָנוּ מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִם יֵשׁ אִיזָה בְּעֵינָהּ, אִם יֵשׁ אִיזָה צָרָה, אִם יֵשׁ חוֹב, הַכְּתַבְתְּ הָרֵאשׁוֹנָה לְבִרְחָ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁהִנֵּה

הַנְּשֻׁמָּה שְׁלִי יוֹצֵאת, זֶה אֵף פַּעַם לֹא תְּבִינּוּ, וְאֲנִי מֵאֲחֵל לָכֶם שְׁלֹא תְּבִינּוּ, הַנְּשֻׁמָּה כְּכֹר הַנְּשֻׁמָּה אַחֲרֹנָה, לֹא הִתְיַאֲשַׁתִּי אֲמַרְתִּי: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן לִי כַח, שְׁלַח לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה שְׁאֲנִי אוֹכֵל לַעֲלוֹת לְמַעְלָה, חֲדַר הַסְּפָרִים שְׁלִי זֶה לְמַטָּה, הַקּוּמָה הַתַּחְתִּית, חֲדַר שְׁנָה שְׁלִי זֶה בְּקוּמָה רְבִיעִית, וּפֹה אֲנִי צָרִיף כְּכֹר לְהוֹצִיא אֶת הַנְּשֻׁמָּה, וְאֲנִי מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן לִי כַח שְׁאֲנִי אוֹכֵל לַעֲלוֹת לְמַעְלָה, לְקַח לִי בְּעֶרְףְּ עֶשֶׂר דְּקוֹת, דְּבַרְתִּי עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְאֵט לְאֵט חֲזַרְתִּי אֶל עֲצָמִי, וּלְאֵט לְאֵט עָלִיתִי לְמַעְלָה וְלֹא סִפְרִיתִי לְאֵף אַחַד, קָרָאתִי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה וְהִלַּכְתִּי לִישׁוֹן, וְכֵף עַד שְׁכָבְרָ לֹא הָיָה בְּרָרָה שְׁלֶקְחוּ אוֹתִי בְּאִמְבוּלָנֶס לְבֵית חוֹלִים וְעָשׂוּ לִי נְתוּחַ לֵב פְּתוּחַ, עַד אִזּוֹ הָיָה לִי רוּחַ כְּמוֹ יֶלֶד בֶּן אַרְבַּע עָשָׂרָה, חֲמֵשׁ עָשָׂרָה בְּלִי גְזֻמָּא, אֲנִי כְּכֹר בֶּן שְׁבַעִים וְעֵדִין הָיָה לִי רוּחַ קַל כְּמוֹ יֶלֶד בֶּן אַרְבַּע עָשָׂרָה חֲמֵשׁ עָשָׂרָה, תְּמִיד הָיִיתִי עֲרָנִי, מַה הַחֲזִיק אוֹתִי, בְּזֶה שֶׁהִרְגַּלְתִּי אֶת עֲצָמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנֹן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם גַּם כֵּן, יוֹתֵר בְּתוֹרַת אָבָא, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (סְנֵהֲדִין יט): כָּל הַמְּלַמֵּד אֶת בֶּן חֲבֵרוֹ תוֹרָה מֵעֵלָה עָלָיו כְּאֵלוֹ יֶלְדוֹ, תִּרְגְּלוֹ גַם אִתָּם לְהַתְּבוּדָד לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְצֵאת מִפַּעַם לְפַעַם לְטִיל עַל הָהָר, אִיזָה כִּיף זֶה, יִבְנֵאל זֶה הַמְּקוֹם הַכִּי מְקֻסִּים בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, שְׁקַט נַפְשִׁי, אֵל תִּשְׁכַּחוּ אִיף שְׁחַתַּנְתִּי אֶתְכֶם בְּגִיל צַעִיר, סִכְנַתִּי אֶת עֲצָמִי, חֲצִי מִהַתְּלַמִּידִים נַעֲשׂוּ לִי שׁוֹנְאִים בְּמְקוֹם לְהַכִּיר טוֹבָה שְׁהַצַּלְתִּי אוֹתָךְ וְחַתַּנְתִּי אוֹתָךְ, הֵם לֹא רוֹצִים לְדַבֵּר אֵתִי, לֹא הַגְּבָרִים וְלֹא הַנְּשִׁים, הֵם לֹא גָרִים פּוֹה בִּיבְנֵאל, בַּחוּץ, בְּסִדֵּר יְבוּא יוֹמוֹ, הֵם יִשְׁלְמוּ עַל זֶה מְחִיר מְאֹד כְּבֹד, אָבֵל אִתָּם הַתְּקַבְּצָתֶם הַלִּילָה לְהַפְרַת הַטוֹב, וְגַם זֶה הַהֲלוּלָא שֶׁל רַבִּי אַבְרָהָם ב"ר נַחְמָן ז"ל, אֲנִי אִישִׁית הַתְּקַרְבָּתִי אֶל רְבוּנוּ ז"ל דְּרַף אַחֲרַת לְגַמְרִי לְגַמְרִי מַה שְׁלֹא מְצוּי, לֹא הַכְּרַתִּי בְרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ שׁוּם חֲסִיד בְּרִסְלָב, אוֹי וְאֲבוּי אִם הָיִיתִי מְפִיר לֹא הָיִיתִי מִתְּקַרֵּב, אִם הָיִיתִי רוֹאָה אֶת הַשְּׁחִיתוֹת וְאֶת הַשְּׁקָר וְהַגְּזֵעֲנוֹת וְכוּ' וְכוּ', הָיִיתִי מִתְּרַחֵק לְגַמְרִי, אֲנִי הַתְּקַרְבָּתִי דְּרַף הַסְּפָרִים, אֲנִי הַכְּנַסְתִּי אֶת כָּל כְּלִי רַק בְּסִפְרֵי רְבוּנוּ ז"ל, וְחֲזַרְתִּי עַל זֶה פְּעָמִים אִין מְסַפֵּר, וְאִם אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם פְּעָמִים אִין מְסַפֵּר, זֶה מְסַפְרִים מְאֹד מְאֹד גְּדוּלִים, סִימַתִּי כָּל שְׁבוּעַ אֶת הַחֲיִי-מוֹהֲרִין וְאֶת הַשִּׁיחוֹת-הַר"ן, וְזֶה בְּתוֹךְ הַדָּם שְׁלִי, וְזֶה הָיָה שְׁנַיִם עַל גְּבֵי שְׁנַיִם, הָיָה תְּקוּפָה שְׁסִימַתִּי כָּל יוֹם

את הלקוטי-מוהר"ן, אף אחד לא יכול להבין איך זה, אבל אני עקשן, מותיקין עד מאחר בלילה, מלבד זאת היה תקופה של שלשים חדשים רצופים שגמרתי את כל ה"לקוטי-הלכות" כל חדש, זה בלתי אפשרי להסביר להשני, הייתי עקשן גדול, עם מטען כזה נסעתי בפעם הראשונה אצל ציון רבנו ז"ל, בשנת תשכ"ו, משמה נסעתי לירושלים, כי כך היה המסלול אז, אני הייתי בטוח שאני אבוא לירושלים אני אתבייש להכנס לבית הכנסת, כי שמה יש רק מלאכים, ואני זעירין דמין חבריא, התלמיד הכי קטן, אני בטוח שכלם יודעים את ספרי רבנו ז"ל בעל פה ישר והפוך, כשהגעתי לשמה ראיתי דברים נוראים כאלו, שהכרטיס היה אז על חמשה ימים, אחר יום אחד בקשתי את הקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם, אני רוצה לברח מפה, אז עדין היה הכל סגור, עיר העתיקה היה בידי הערבים ימח שמם, עליתי על הגג של הבית הכנסת של ברסלב במאה שערים באמצע הלילה והתבודדתי להקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם, אני רוצה לברח מפה מה שיותר מה, אני רואה דברים כאלו נוראים, אבל לא היה לי בררה, הפרטיס היה רק עד אחר שבת, וכשחזרתי הודיתי להקדוש ברוך הוא שלא הפרתי את אף אחד, אזי ההתקרבות שלי היה רק דרך הספרים, רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ב) פניו, שכלו ונשמתו בתוך הספר, אם רוצים להכיר את האדם צריכים להסתכל בספר שלו, הנשמה של רבנו ז"ל זה בתוך הספר שלו, וכל כך הרבה למדתי את ספרי רבנו ז"ל, אז אני לא צריך את אף אחד, עכשו בכל החסידיות ובכל המפלגות יש להם דמות, וצריכים להגיע לדמות הזו, ואם אתה עדין לא הגעת לדמות הזו, אה אתה כלום, זה הטעות שיש בכל מקום ובתוכם גם בברסלב, לא נדבר מה שקורה במקומות אחרים, נדבר מה שקורה בברסלב, מוהרנ"ת ז"ל היה מסור לגמרי אל רבנו ז"ל, עד כדי כך שאמר רבנו ז"ל: אם לא מוהרנ"ת ז"ל לא היה נשאר ממני אפלו עלה אחד, דף אחד, מוהרנ"ת ז"ל כתב את הכל, מוהרנ"ת ז"ל הדרין אותנו מה רבנו ז"ל רוצה מאתנו, התחזקות, התחזקות, התחזקות, מוהרנ"ת ז"ל היה לו מאד מאד חיים קשים, צרות מאשותו, כי היא באה ממשפחה עשירה, ומוהרנ"ת ז"ל מאז שהתקרב אל רבנו ז"ל גרשו אותו מהבית, ולא עזרו לו, אז כלכלית הוא היה במצב מאד גרוע, אשתו היתה אשה קשה, לא רצתה

לְהִבִּין אֶת זֶה, עַד כְּדֵי כֵּךְ הִיא רְצָתָה לְהִתְגַּרֵּשׁ, אֲבָל הָאָבָא שָׁלָה שְׁהִיָּה כָּל
 כֵּךְ גְּדוּל, שְׁהִיו קוֹרְאִים אוֹתוֹ דְּעַר גְּרוּי־סַעַר ר' דְּוֹד צְבִי, ר' דְּוֹד צְבִי הַגְּדוּל,
 שְׁאֵלֵיהוּ הַנְּבִיא הָיָה רְגִיל אֲצֵלוֹ, וּמֵאִיפָה אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים אֶת זֶה? כִּי הִרְבִּי רַבִּי
 בְּרוּךְ מִמְּעוֹז־יְבוּז זי"ע רְצָה פַּעַם לְהַעֲנִישׁ אוֹתוֹ, וְאָמַר מָה אֲנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת
 כִּי אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא הוֹלֵךְ אַחֲרָיו, וְזֶה כִּבְר הַסְּפָמָה דִּי מִדֵּי גְדוּלָּה, הוּא חֲמִיו אָמַר
 לְבַתּוֹ: תְּגִידִי, בַּעֲלֶךָ לּוֹמֵד? אָמְרָה מָה אֲנִי אֶגִּיד לָךְ מַה שְׁלַמְד עַד עַכְשָׁיו, לֹא
 הָיָה כְּמוֹ שֶׁהוּא הִתְחִיל לְלַמֵּד כְּשֶׁהִתְקַרַּב אֶל הִרְבֵּי הַזֶּה, אֲזַי הוּא אָמַר לָהּ: אַתָּה
 תְּלַכִּי לְחַרֵּשׁ עִם הָאָף שְׁלֶךְ אֶת הָאֲדָמָה וְתִבְיְאִי פְּרוֹסָה, תִּקְחִי שִׁק מִלַּח
 וְתִמְכְּרִי בַשּׁוּק וְתַעֲזוּבִי אֶת בַּעֲלֶךָ, זֶה אָמַר הָאָבָא שָׁלָה שֶׁל אֲשֶׁת מוֹהֲרַנְיָתָ
 ז"ל, אֲבָל עֶבֶר עָלָיו מִשְׁבָּרִים, מוֹהֲרַנְיָתָ ז"ל הָיָה לוֹ שְׁשֵׁה יְלָדִים, חֲמִשָּׁה
 בָּנִים וּבַת אַחַת, מִכָּל יֶלֶד הוּא סָבַל מְאֹד סָבַל שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר, ר'
 שְׁכָנָא הַבְּכוֹר הָיָה לוֹ רֹאשׁ מִבְּרִיק, מוֹהֲרַנְיָתָ ז"ל הָיָה בְּטוּחַ שֶׁהוּא יִירֵשׁ
 אוֹתוֹ, הוּא נִכְנַס לְעֵבֶד אֲצֵל הַמַּמְשָׁלָה, וְשָׁמָּה הָיוּ צְרִיכִים לְהוֹרִיד אֶת הַכֶּפֶה
 בַּעֲת הַעֲבוּדָה, מוֹהֲרַנְיָתָ ז"ל בָּכָה לוֹ, אָמַר: עָדִיף שְׁתַּלַּךְ לְהִיּוֹת שְׁנוֹרֵר עַל
 הַבְּתִים מִשְׁתַּעֲבֵד בַּעֲבוּדָה כְּזוֹ שְׂאֵתָה מוֹרִיד אֶת הַכֶּפֶה, מְאֹד כָּאֵב לוֹ, ר'
 יִצְחָק הַבֵּן הַשֵּׁנִי, שְׁאֵלָיו הוּא שָׁלַח רַב הַמְּכַתְּבִים שֶׁל "עֲלִים לְתַרוּפָה", הָיָה
 לוֹ אִשָּׁה קָשָׁה, הִצְרִיכוּ לְהִתְגַּרֵּשׁ, הִתְחַתֵּן עוֹד פַּעַם הָאִשָּׁה הַשֵּׁנִיָּה הִיָּתָה מְאֹד
 קָשָׁה, וְאָמַר מוֹהֲרַנְיָתָ ז"ל: אִם בְּנֵי לֹא הָיָה גְרוּשׁ, הֵייתִי מְזֻרָז אוֹתוֹ לְגַרֵּשׁ,
 אַחַר כֵּךְ הָיָה לוֹ בַת חֲנָה צִירֵל, לָהּ הָיָה בַעַל הוּא עָף בְּשָׁמַיִם, רַק רוּחַנִיּוּת,
 אֲזַי הִיא בָּאָה הַבִּיתָה וּבְכַתָּה לְאָבָא: אָבָא, אֲנִי צְרִיכָה בַעַל - לֹא מְלֶאךָ, הוּא
 אָף פַּעַם לֹא נִמְצָא אֶתִּי, הִתְגַּרֵּשׁוּ, עוֹד פַּעַם הִתְחַתֵּן, הָיָה לוֹ בֵּן הִרְבִּיעִי דְּוֹד
 צְבִי שְׁהִיָּה בַעַל מוּם חֲגַר עַל שְׁתֵּי רַגְלָיו, כִּי כְּשֶׁהָיָה תֵינוּק נָפַל מִכָּל הַמַּדְרֻגוֹת,
 וְאֲזַי לֹא הָיָה כְּמוֹ הַיּוֹם יְכוּלִים תִּכְף וּמִיד לַעֲשׂוֹת נְתוּחִים וְלִישֵׁר אֶת הָאֵיבָרִים,
 הוּא נִשְׂאָר בַּעַל מוּם כָּל הַחַיִּים, מוֹהֲרַנְיָתָ ז"ל הָיָה צְרִיךְ לְהַחְזִיק אוֹתוֹ, אַחַר
 כֵּךְ נִפְטְרָה לוֹ אִשְׁתּוֹ, וְהָיָה צְרִיךְ לְקַחַת אִשָּׁה אַחֲרַת שְׁהִיָּה לָהּ גַּם כֵּן שְׁתֵּי
 יְלָדִים, וְהוֹלִיד מִמֶּנָּה שְׁתֵּי יְלָדִים, נַחֲמָן וְיוֹסֵף יוֹנָה, וּמַה שֶׁהוּא סָבַל מֵהֶם, אִי
 אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר, זֶה הֵילָדִים שֶׁל מוֹהֲרַנְיָתָ ז"ל, אֲבָל מוֹהֲרַנְיָתָ ז"ל הִתְחַזַּק
 וַחֲזַק אֶת אַחֲרִים, זֶה הֵ"לְקוּט־הֵלְכוֹת", וְכִכָּה אֲנִי הִתְקַרְבְּתִי בְּדֶרֶךְ זוֹ שְׁכָל
 הַעֲנִיָּן שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל זֶה רַק הִתְחַזְּקוּת, תְּהִיָּה בֵּן אָדָם, אַתָּה תְּגוֹר פַּה עִם

אֲשֶׁתָּהּ, עִם הַיְלָדִים, זֶה מַה שֶׁנִּתְּנָנוּ לָהּ, אֵתָּה כֵּן רוּצָה אוֹ לֹא רוּצָה, זֶה מְצִיאֹתַי, זֶה הַחַיִּים שֶׁלָּהּ, זֶה הַבֵּת שֶׁנִּתְּנָנוּ לָהּ, זֶה הַמְּכַחֵחַ, אֵלּוּ הַצְּבָעִים, עַכְשָׁו תִּצְיֵר תְּמוּנָה, יִהְיֶה לָּךְ שֶׁכֵּל תִּצְיֵר תְּמוּנָה יְפֵה, חַיִּים יְפִים, לֹא יִהְיֶה לָּךְ שֶׁכֵּל, תִּצְיֵר תְּמוּנָה מִפְּחִידָה, זֶה הַבְּחִירָה שֶׁנּוֹתְנִים לְאָדָם, וְזֶה מַה שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה: (דְּבָרִים ל' ט"ו) "וְרָאָה נְתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב וְאֶת הַמָּוֶת וְאֶת הָרָע", הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נּוֹתֵן לָנוּ מִתְּנָה אֶת הַיּוֹם, אָבֵל בְּתוֹךְ הַיּוֹם יֵשׁ חַיִּים וַיֵּשׁ מָוֶת, אִם אָדָם זֹכֵה אֲזַי חַיִּים, וְאִם לֹא זֹכֵה אֲזַי זֶה מָוֶת, זֶה תְּמַצִּית כָּל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, שְׁאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל: (חַיִּי-מוֹהָר"ן, סִימָן רנ"א) לֹא רַק אֲתֹכֶם אֲנִי יְכוּל לְהַחְזִיר בְּתִשׁוּבָה, אֲלֵא אֲפֹלוּ צְדִיקִים אֲנִי יְכוּל לְהַחְזִיר בְּתִשׁוּבָה, וְאֲפֹלוּ גֹוִיִּים אֲנִי יְכוּל לְהַבִּיא סְמוּךְ לְדַת יִשְׂרָאֵל, מַה זֹאת אוֹמֶרֶת? רַבְּנוּ ז"ל מוֹרִיד אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פֶה שְׁאֵנְחָנוּ גְּרִישׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנַחְיָה עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה צְרִיךְ כָּל יְהוּדִי, עוֹבֵר עָלָיו מַה שְׁעוֹבֵר, כִּךָּ נִגְזֵר עָלֶיךָ חַיִּים כְּאֵלוּ, אִם תִּקְבֵּל אֶת זֶה בְּטוֹב, תִּהְיֶה הֵכִי שְׂמֵחַ, אִם לֹא תִקְבֵּל אֶת זֶה בְּטוֹב, תִּהְיֶה הֵכִי אֲמָלָל, זֹאת אֲשֶׁתָּהּ, אֵלּוּ הֵם יְלָדֶיךָ, זֶה בְּעֵלְךָ, אֵלּוּ הֵם הַיְלָדִים שֶׁלָּהּ, אִם מְקַבְּלִים אֶת זֶה וַיּוֹדְעִים אֵיךְ לְלַכֵּת בֵּין הַטּוֹפּוֹת וְלֹא לְהִיּוֹת רַטֵּב, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֵלְקֶךָ, זֶה מַה שְׁרַבְּנוּ ז"ל מְלַמֵּד אוֹתָנוּ, לְהִיּוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם וְלֹא לְהִיּוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, לְהִיּוֹת בֵּין אֲנָשִׁים, וְלְהִיּוֹת בְּתוֹךְ הַיַּעַר, מִתְּבוֹדְדִים לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂמֵחִים עֲלֵינוּ, עוֹבֵר מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, אָבֵל צְרִיכִים לְהַחְזִיק מִצְמָה, לְמוֹהֲרַנ"ת ז"ל הֵיךְ תִּלְמִיד רַבִּי נַחְמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר, פְּחוֹת אוֹ יוֹתֵר הוּא גַם כֵּן הֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ זוֹ, לְרַבִּי נַחְמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר הֵיךְ כְּמָה יְלָדִים וְעֹבֵר עָלָיו הִרְבֵּה מִשְׁבָּרִים מִהַיְלָדִים, בֵּין הַבָּנִים שֶׁלוֹ הֵיךְ לוֹ בֶּן רַבִּי אֲבָרְהָם הוּא הֵיךְ עוֹזֵב אֶת הַבֵּית מוּצְאֵי שְׁבֵת עִם שֶׁק סְפָרִים, וְעִם כְּמָה לְחַמִּים, וְעַד הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת לֹא רָאוּ אוֹתוֹ, אוֹתוֹ רוּצִים לְחַקוֹת, אֲנִי רוּצָה לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגָּה שֶׁל רַבִּי אֲבָרְהָם ב"ר נַחְמָן, אִם לֹא אֵתָּה לֹא חֲסִיד בְּרִסְלָב, זֶה לֹא נְכוּן, אֲנִי הַפְּרַתִּי תִלְמִיד שֶׁל רַבִּי אֲבָרְהָם ב"ר נַחְמָן ז"ל, הוּא הֵיךְ גֵּר בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית, כְּכֹר הֵיךְ זָקֵן גְּדוֹל מְאֹד, הוּא עוֹד הַתְּקַרֵּב אֵלָיו לְפָנַי שֶׁכֵּל הַתְּלַמִּידִים שֶׁל רַבִּי אֲבָרְהָם יָדְעוּ מִמֶּנּוּ, זֶה הֵיךְ בַּתְּרִ"ע, הֵם בָּאוּ מְפּוֹלְנִיָה ר' לוי יִצְחָק ז"ל, ר' אֵלִיהוּ חַיִּים ז"ל, ר' מִשֵּׁה גְלִידְמָאן ז"ל, בְּשְׁנַת תְּרַע"ד, כְּשֶׁפָּרְצָה מְלַחְמַת הָעוֹלָם הִרְאֵשׁוּנָה, לֹא יָכְלוּ לְחַזֵּר חֲזָרָה לְפּוֹלְנִיָה, כִּי נַעֲשָׂה גְבוּל, נִתְקַעַו

באומן, רבי אברהם בא אל ראש השנה תרע"ד באומן, מפני מלחמת העולם לא יכל לחזור, אז נשאר כבר ארבע שנים שמה, ושמה נפטר בליל חמישי של חנכה, התלמיד הזה שאני הכרתי היה השם שלו ר' יצחק מנדל רוטנברג ז"ל, שגם עליו עבר משברים וגלים, אזי הוא ספר לי, רבי אברהם אף שלא היה בבית, והשכנות התגרו עם אשתו איזה בעל לקחת, הוא עזב אותה, אבל כשחזר בערב שבת איזה מלים יפות היה לו לאשתו, שהשלימה ברוך השם יש לי בעל צדיק כל כך גדול, ואותו מלים שמעתי אחר כך מר' לוי יצחק ז"ל, באיזה נעם הוא התנהג עם אשתו, איזה מלים יפות היה לו, שהיא מחלה לו שכל השבוע הוא לא היה, את זה לא לוקחים ממנו, איך להתנהג עם אשה, לקחו בשדה, כל השבוע עזב את העולם, לא היה אכפת לו מהעולם, את החצי הזו לקחו ממנו, אבל לא לקחו ממנו איך שדבר עם אשתו, באיזה אהבה, כשהתלמידים שאלו אותו איך להתנהג עם האשה, הוא לא אמר להם להיות פרושים, הוא אמר להם באותו מלים, קינדרלעך איהט זיך פון כריתות, ילדים תשמרו מכריתות, זה מה שהיא אומר להם, זאת אומרת כשמתר מתר הכל, כשאסור אסור הכל, את זה לא אומרים, את זה לא מספרים, כל אחד תופס מה שהוא רוצה, אדם צריך לדעת זה אני, מה השנוי אם אני אקבל את המציאות, אז אני הכי מאשר, אם לא רוצה לקבל את המציאות, רוצה לשנות את המציאות, אני הכי האמלל, תחזרו על המלים האלו אני זה אני, אם תקבלו את המציאות, תחיו חיים טובים חיים נעימים, לא תרצו לקבל את המציאות, תחיו חיים ממרמרים, זה הסוד שרבונו ז"ל מגלה לנו, כל יהודי ויהודי באשר שהוא יהודי, זה הוא, נתנו לך אשה, נתנו לך בעל, אתם זוג, ואתם צריכים להסתדר בכל מחיר, ואם לא בשבילכם בשביל הילדים, שהילדים שלכם יהיה להם דמות, זה חסידות ברסלב, להתגרש זה מאד מאד קל, בכמה מאות דולרים יעשו לכם גט צ"ק, לאף אחד לא אכפת לעשות שלום בית, ויש חלוקי דעות בין הבעל להאשה ובין האשה להבעל, אבל החכמה זה לא לפרק בית, החכמה זה לבנות בית, את הנקדה הזו אני רוצה להעביר לכם הלילה שהתאספתם יחד למען הכרת הטוב שלמדתם אצלי, ואני מאד מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שאין לכם טענות עלי, שדנתם אותי לכך זכות, כי כמה שידעתם וכמה שאתם יודעים,

אני לא יכול להסביר לכם את הסבל שסבלתי ואני סובל ואני לא מאחל את זה לאף אחד, אז אני מאד מקווה שאתם דנים אותי לכף זכות, מה הצרכתי להכנס ביבנאל, גם אני לא יודע מה לענות לכם על זה, מה הצרכתי להכנס במקום כזה שקם עלי הסמ"ך מ"ם בעצמו שכמעט ישבתי בבית סהר שש עשרה שנה, התיק עדין פה, זה לא ספורי סבתא זה מציאות, הקטגור בקש שש עשרה שנה, סכנתי את עצמי כי חתנתי אתכם, ואת זה יש הרבה חברים שלכם שהם לא יודו, יש להם קשיות עלי, יש להם טענות עלי, אבל אני חתנתי אותך, סכנתי את עצמי, לא אכפת להם, ולכן אני רוצה להגיד לכם חד משמעית, את זה תקבלו ממני טוב טוב, לא להאמין לאף בן אדם, שמעתי? לא להאמין לשום בן אדם, רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב, סימן ד) אדם שלא דבוק בהקדוש ברוך הוא, הוא כמו חיה בדמות אדם, אל תאמינו לאף אחד, כשהוא יכול לקבר אותך, הוא יהיה הראשון שיקבר אותך, אל תאמינו באף אחד, אין דבר כזה, הדבר השני אני מאד מאד מבקש אתכם שלא יעבדו עליכם, היום רואים איך עובדים על השני בעינים, שזה געל נפש, אבל בקלות יכולים לעבד על מישוהו, לעשות לו שטיפת מח ולעבד עליו, אז אני מבקש אתכם שלא יעבדו עליכם, שתי הבקשות האלו אני מבקש אתכם ומזהיר אתכם, לא להאמין לשום בן אדם, כשאתה רואה בן אדם אל תתן אמון בו, כי הוא יקבר אותך, אני לא רוצה את הרע שלכם, אני רוצה רק את הטוב שלכם, ודבר שני שלא יעבדו עליכם, ותמיד אני אומר מה שביד בטוח, אם בכל יום יום תלמדו חמש ורש"י עם התרגום, או חמש עם התרגום שנים מקרא ואחד תרגום כל יום מפרשת השבוע, זה בטוח, זה שלכם, כל פסוק שלומדים זה הנצח שלכם, תלמדו כל יום פרק, שתי פרקים, שלשה פרקים משניות, כמה שתוכלו, מה שיותר אשריכם, דף גמרא, הלואי שהייתם יכולים יותר, אבל עכשו אתם אברכים טרודים בפרנסה, אז לכל הפחות חמש ורש"י עם התרגום ופרק משניות ודף גמרא, הרי סוף כל סוף אתם אברכים, ואתם יש לכם דאגות פרנסה, ויש לכם צרות ויסורים לשלם שכר דירה, ואתם לא יודעים מאיפה, יש לכם חובות, כל אחד כפי הנסיונות הקשים שעוברים עליו, אבל את זה אני מבקש אתכם, לכל הפחות השלשה דברים האלו, קצת חמש כל יום, קצת משניות כל יום, ודף גמרא, אפלו

בְּאַמִּירָה בְּעֵלְמָא, זֶה יִתֵּן לָכֶם סְפוּק כְּזֶה, מִלְּבַד זֹאת תִּהְיוּ חֲזָקִים לְלַכֵּת לְבֵית
הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל שְׁחִירִית, מִנְחָה, עֲרִבִית, כִּכָּה אַתֶּם יוֹדְעִים כָּל יוֹם אֲנִי בְּבֵית
שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים: (יְלִקוּט בְּלֻק, רַמְזוֹ תּשׁע"א) אָדָם
טָמֵא נִכְנָס בִּיָּם יוֹצֵא טְהוֹר, אָדָם מְלֵא עוֹנוֹת נִכְנָס בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וּבְבֵית
הַמְדֻרָשׁ, יוֹצֵא מְלֵא מְצוּוֹת, לְהִגִּיד אֱמֶן, אֱמֶן יֵהָא שְׁמִיָּה רַבָּה, קְדוּשָׁה, וּבְרָכוּ,
זֶה שְׁלָכֶם, אֲזוֹ תְּבוֹאוּ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם לְבֵית הַכְּנֶסֶת, יֵשׁ לָנוּ מִגְּנִינִים בְּרוּךְ
הַשֵּׁם, לֹא יוֹתֵר מִזֶּה, אִם הֵייתִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מִי יוֹדֵעַ מָה, הֵייתֶם צְרִיכִים
לְהִגִּיד אַתֶּם לֹא יְכוּלִים, אָבֵל זֶה הַמִּינִימוּם, וְתִרְגְּלוּ אֶת עֲצֻמְכֶם לְדַבֵּר אֶל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִרְאוּ שְׁכַל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִתְהַפֵּךְ לְגַן עֵדֶן, וְזֶה אֲנִי מִנְחִיל
לָכֶם יְרֻשָׁה, וְזֶה אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם בְּתוֹרַת צְנוּאָה, וְהִלּוּאֵי שֶׁתְּכַתְּבוּ אֶת זֶה, זֶה
הַצְּנוּאָה שְׁלִי, זֶה מָה שְׁאַנִּי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁבֻזוֹת שֶׁהִתְקַבְּצְתֶם יַחַד, שְׁזֶה אֲצִלִּי מֵאֵד מֵאֵד
יָקָר, כִּי זֶה אֲצִלִּי מִסִּבָּה שֶׁל הַפְּרַת הַטּוֹב, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מֵעֲרִיף אֶתְכֶם, מִלֹּא
אֶת הָאֱהָבָה שֵׁישׁ לִי אֲלֵיכֶם, זֶה אַתֶּם אֵף פַּעַם לֹא תִאֲמִינוּ וְלֹא תִבְנִינוּ, יוֹתֵר
מֵאַבָּא שְׂאוּהָב אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ, שִׁיף דְּבַר כְּזֶה? לְכַאוּרָה לֹא, אָבֵל יֵשׁ אֱהָבָה
שְׁזֶה לְמַעְלָה מִהַדְּעַת לְמַעְלָה מִהַשְּׁכַל, אָבָא אוֹהֵב אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ אֶפְלוֹ אִם
הֵם יְלָדִים רְעִים, וְהִתְלַמְּדִים הֵם גַּם כֵּן בְּנִים, תְּלַמִּידוֹת הֵן גַּם כֵּן בְּנוֹת, אֱהָבָה
שֵׁישׁ לְרַב לְהִתְלַמְּדִים וְלִתְלַמִּידוֹת, זֶה לְמַעְלָה מִהַשְּׁכַל, לֹא יְכוּלִים לְהִבִּין אֶת
זֶה, וְאִם הִיָּה לִי פֶה אֵיזָה אֵינְטֵרס, אֲנִי אֵף פַּעַם לֹא בְקִשְׁתִּי מֵאֵף אֶחָד כֶּסֶף,
בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲנִי תְּמִיד מְפָרְסֵם שְׁאַנִּי הַעֲשִׂיר הַכִּי גְדוֹל בְּעוֹלָם, לֶךְ תִּסְפֹּר שְׁכַל
חֲדָשׁ הַמְּכַלֵּת מְצַלְצֵל לְאַשְׁתִּי מָה הַחֹב כְּכֹר כָּל כֶּף גְדוֹל, בְּסִדְרָה סִפְרָתִי אֶת זֶה
לְמִישָׁהוּ, בְּקִשְׁתִּי שִׁיעֲשׂוּ לִי מִגְּבִית? בְּרוּךְ הַשֵּׁם זְכִינוּ לְהִקִּים קְהֵלָה קְדוּשָׁה,
מְתִי אֲנִי בָּא, גַּם לְזֶה יִהְיֶה זְמַן, לֹא יְכוּל לְהִיּוֹת, נוֹ אֵף אֶחָד לֹא חָשַׁב וְחָלַם
שִׁיְהִיָּה לָנוּ בֵּית הַכְּנֶסֶת כָּל כֶּף יִפֶּה, אֵף אֶחָד לֹא חָלַם שִׁיְהִיָּה לִי כְּכֹר שִׁשָּׁה
בְּתֵי כְּנֶסֶיֹת "הַיְכַל הַקְּדוֹשׁ" פֶּה בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית, עִם כְּמָה מֵאוֹת אַבְרָכִים,
הִנֵּה שְׁבֵת שְׁעֵבְרָה נִפְתַּח עוֹד בֵּית הַכְּנֶסֶת בּוּיְלִיאִמְסִבּוּרְג, יֵשׁ לָנוּ בְּמֵאנָאֵרָא
יֵשׁ לָנוּ בְּבוּרוֹ פֶּאָרְק, וְיֵשׁ לָנוּ שְׁתֵּים בְּמוֹנְסִי וּשְׁתֵּים בּוּיְלִיאִמְסִבּוּרְג, כְּמָה
מֵאוֹת אַבְרָכִים בְּרוּךְ הַשֵּׁם, וּמְתַקְרָבִים עוֹד בַּחוּרִים, וְעוֹד בְּנוֹת בְּשִׁקְט, וּבְרוּךְ
הַשֵּׁם אֵף אֶחָד לֹא הֶאֱמִין שִׁיְהִיָּה דְּבַר כְּזֶה, כֶּף לֹא מֵאַמִּינִים שְׁסוּף כָּל סוּף

אָנִי אָבוֹא לְגוֹר בְּאֶרֶץ, מְתֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִנְחֵנִי עַל דְּרֹךְ הָאֱמֶת, אֲכַל עוֹד פַּעַם תּוֹדָה רַבָּה לְכָלְכֶם שֶׁהִתְאַסְפַּתֶּם, שְׂזֵה אֲצִלִּי מֵאֵד מְאֹד יָקָר, וְאֶף שְׂאֲנִי מְצַטְעֵר שְׂאֲנִי לֹא יְכוּל לְהִיּוֹת, אֲזֵה הִנֵּה אָנִי מְחַתֵּן עֲכָשׁוּ שְׁתֵּי נִכְדִים, בֵּת אַחַת מְחַתֵּנָת שְׁבוּעַת הַבָּא בְּעִזְרַת הַשָּׁם, וּבֵת אַחַת עוֹד שְׁבוּעִים מְחַתֵּנָת בֵּן, אִיךְ שְׂיִגְמַר הַשְּׁבַע בְּרֻכּוֹת אָנִי חוֹזֵר לְאֶרֶץ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂאֲנִי אֶהְיֶה בְּרִיא, וְאָנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם תְּתַפְּלְלוּ עָלַי, עֲדִין אָנִי צָרִיךְ הַרְבֵּה רַחֲמֵי שָׁמַיִם, אָנִי מְאֹד מְאֹד חָלֵשׁ, זֶה לֹא אוֹתוֹ מוֹהֲרָא"ש שְׁהִיָּה פַעַם, עֲכָשׁוּ אָנִי מְרַגֵּשׁ כְּמוֹ אִישׁ זָקֵן, קָשָׁה לִי מְאֹד הַהֲלִיכָה, נִסְ שְׂיִכְלָתִי לְדַבֵּר אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

אֵעָה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ט כֶּסֶל (ה' דַּחֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלָתָךְ, רַק לְהִתְחַזֵּק בֵּיתָךְ שְׂאֵת בֵּיתָךְ עֲזֵה, כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, וְאִשְׁרֵי מִי שְׂמַחֲזִיק מֵעַמְד וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, וּבְזֵה נִמְדָּד גְּדֵלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל אִיךְ שְׂיִכּוֹל לְעֵבֵר עַל הַכֹּל וְכוּ', כִּי חַיִּים בְּזֵה הָעוֹלָם הוּא כְּמוֹ גְּלִי הַיָּם, הִנֵּה עוֹלָה וְכוּ', וְהִנֵּה יוֹרֵד וְכוּ', וְהַעֲקֵר לְעֵבֵר בֵּינָם הַסּוֹעֵר בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲצִלּוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אִמוּנָה, וּכְבָּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ו, סִימָן ל"ג) אֲצִל הָעוֹלָם אִמוּנָה הוּא דְּבַר קָטָן וְאֲצִלִּי אִמוּנָה הוּא דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד. וְעַקֵּר הָאִמוּנָה הִיא בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְחִקְרוֹת כֻּלָּל. רַק בְּפִשְׁטוּת גְּמוּר כְּמוֹ שֶׁהַנְּשִׂים וְהַהַמּוֹן עִם הַפְּשָׁרִים מְאֻמְיָנִים; וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה תְּפִלוֹת לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיִהְיֶה לוֹ אִמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְשִׁלָּא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם קְשׁוּיּוֹת וּסְפִקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל הַצְּדִיקִים שְׂבִכָּל דּוֹר וְדוֹר, וְאֵם אָדָם חִזֵּק בְּזֵה, אֲזִי הוּא יְכוּל לְעֵבֵר עַל כָּל הַמְּשַׁבְּרִים וְגִלִּים שְׂרַק עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

וְצָרִיךְ שְׂתַדַּע שֶׁהַסֵּמֶךְ מ"ם עוֹבֵד שְׁעוֹת נוֹסְפוֹת לְהַכְנִיס אֶת הָאָדָם בְּדַכְאֻן, וְלִשְׁבֵר אוֹתוֹ וְכוּ', וְלְהַכְנִיס בּוֹ יֵאוֹשׁ וּכְבוֹדוֹת וְכוּ', לֹא לְבוֹא לְבֵית הַכְּנִסָּה לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מִנְּחָה, עֶרְבִית, שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא מִפְּסָפֶס אֶת הַהֲצִלָּחָה שֵׁשׁ לוֹ, כִּי כֶּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ח.) מֵאֵי דְכִתִּיב: (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הוֹי"ה עַת רְצוֹן" אִימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַצְּבוֹר מִתְּפַלְּלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנִסָּה וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ב') כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה וּמִתְּבוֹדֵד הַרְבֵּה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִטְהַר מִחַ מַחֲשַׁבְתּוֹ, עַד שֶׁמְאִיר לְפָנָיו עֵינָיו הַשְּׂמוֹת שֶׁל נּוֹקְבָא דְפְרֻדְשָׁקָא, שֶׁהֵם הַשְּׂמוֹת שֶׁל הַד' עוֹלָמוֹת, ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, וְהַכְּתָרִים שְׁלֵהֶם, וּכְכֹל שֶׁמִּתְּבוֹדֵד יוֹתֵר, אִז מְאִיר לְפָנָיו תְּמִיד הַשְּׂמוֹת הָאֵלוֹ לְפָנָיו עֵינָיו, וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֶק זי"ע (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - נח) "וְזֶה סִימָן לְבַעַל תְּשׁוּבָה גְּמוּר כְּשֶׁהֵשֵׁם הַקְּדוֹשׁ שֵׁם הוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד לְגַגֵּד עֵינָיו הוּא סִימָן שֶׁתִּקַּן בִּירְאָתוֹ כָּל חַטָּאִיו".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת רַק שְׂמַח כָּל הַיּוֹם, וּבִפְרָט עַכְשָׁו בִּימֵי חֲנֻכַּה הַקְּדוֹשִׁים לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂזִכְתִּי לְהַתְּקַרֵּב אֶל רַבְּנּוּ ז"ל, וְזֶה הַמַּתְּנָה הַכִּי יִפֶּה שָׂרָק יָכוֹל לְהִיּוֹת, כִּי רַבְּנּוּ ז"ל מִפְּיַח בְּנֵי רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה לְהַרְגִּישׁ בְּנַעַם עֶרְבוּת זֵיו יְדִידוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְּבַרֵךְ, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נַעִים תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמְךָ קְבִיעוֹת גְּדוֹל לְלַמֵּד בְּסַפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל, עַל כָּל פְּנִים שְׁלֹא יִחְסַר לְךָ יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לְמוֹד שִׁיחוֹתַי הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, שֶׁרְשָׁמָם מוֹהֲרַנְת' ז"ל בְּסַפְרֵי "שִׁיחוֹת-הֶר"ן" וְ"חַיֵּי מוֹהֲרַנְת'ן", וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (חַיֵּי-מוֹהֲרַנְת'ן, סִימָן שֵׁנ"ח) שֶׁכָּכֵל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיָּה מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יְכוֹלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵה אִישׁ כְּשֶׁר, וְאֶפְלוּ צָדִיק גְּמוּר כָּל יְמֵי חַיָּיו כְּמוֹ שֶׁאֲנִי רוֹצֵה (אֲזוּי וְיָ אִיךְ מִיין א גוּטְעֵר אִיד) אִם יִרְצֶה לִּילֵךְ עִמָּה לְקַיֵּם כְּפִי שִׁיחָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה, נִגְמֵם אֶפְלוּ עַכְשָׁו כְּשֶׁלּוֹמְדִין דְּבָרָיו הַקְּדוֹשִׁים יֵשׁ לָהֶם גַּם כֵּן כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר לְהַשִּׁים יִתְּבַרֵךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאַמְת, לְמֵי שֵׁשִׁים לְבוֹ הֵיטֵב לְדְבָרָיו וְלִשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים הַנְּאָמְרִים בְּסַפְרָיו הַקְּדוֹשִׁים, כִּי כָּל שִׁיחָה שְׁלוֹ הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד וְדָרָךְ יִשְׂרָה וּנְכוֹנָה מְאֹד

לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכֹל אֶחָד לְפִי מִדְרָגָתוֹ יְהִיָּה בְּאִיזָה מִדְרָגָה שִׁיְהִיָּה. אֲפִלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה מְאֹד יְכוּל לְקַבֵּל דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל וְעִצּוֹת נִפְלְאוֹת מִכָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׁלוֹ. וְכֵן לְהִפְךָ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מִדְרָגָה הַתַּחְתּוֹנָה חֹס וְשִׁלּוּם בְּאִיזָה מְקוֹם שָׂרָק לֹא יְהִיָּה, יְכוּל לְקַבֵּל דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל וְעִצּוֹת נְכוֹנוֹת מִכָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׁלוֹ לְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת אִם יִשִּׁים לְבוֹ לְדַבְּרֵיו הַיִּטֵּב, וַיִּקָּים אוֹתָם בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוּם חֻקְמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיאֲחִז בְּהֵם].

הַמְּאַחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

אֵעוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר מִקֵּץ, כ"ט כֶּסֶל (ה' דְּחֻנְכָה) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

אֵין אֶתְּ יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שִׁיש לִי שְׁנֵשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ מִתְּאַסְפוֹת יַחַד בְּחֻנְכָּה, וְהֵן מְשֻׁמְחוֹת אַחַת אֶת הַשְּׁנִיָּה, שְׁזָה גוֹרֵם שְׁעִשׂוֹעַ גְּדוֹל לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, כִּי כְּשֵׁנֵשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מִתְּאַסְפוֹת יַחַד וּמִדְּבָרוֹת דְּבוּרֵי אָמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית, וְעוֹסְקוֹת בְּצִדְקָה וְחֶסֶד, הֵם רַק גּוֹרְמוֹת נַחַת רוּחַ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְלִכֵּן רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּהְיֶי חֵלֶק מִנְּשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, הָעוֹסְקוֹת לְשֻׁמַּח נְשִׁים אַחֲרוֹת שְׂאֵת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת הַזֶּה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵהַ שְׁעוֹבֵר, וְנוֹפְלִים בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת גְּדוֹל מְאֹד, וְזֶה שׁוֹבֵר אֶת הַרוּחַ עַד שֶׁמִּתְאַשִּׁים מֵהַחַיִּים וְכוּ' וְכוּ', וְכִשְׂמֻחַתְּזוֹקוֹת נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל אַחַת אֶת הַשְּׁנִיָּה, מִפְּתִיחַם רוּחַ חַיִּים אַחַת בְּהַשְּׁנִיָּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁתִּהְיֶה לְאֵל, אֶתֶּן מִתְּקַבְּצוֹת בְּאוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת וְרוֹקְדוֹת וּמְבֹלוֹת בְּדְבוּרֵי אָמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית כְּרִצּוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לְכֹל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן בֵּית מְשָׁלָה, וְרַכֵּב מְשָׁלָה וְכוּ' וְכוּ', וְתִאֲמִינִי לִי שֶׁעַל יְדֵי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה יְכוּלִים לִזְכוֹת לְכֹל זֶה, כִּי מֵהַ שְׂתִּפְלָה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאֵין לָהֶם לֹא מְלָךְ וְלֹא נְבִיא, לֹא כְּהֵן וְלֹא

אורים ותמים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא ובונו של עולם אל תבזה את תפלתם: (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון", מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השכים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה; ולכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בתמימות ובפשיטות גמור, שכל דבור ודבור זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ודיקא עכשו בימי חנכה הקדושים תקבלי על עצמך בהתחדשות חדשה לחזור בתשובה שלמה אליו. יתברך, ותעשי נחת רוח להקדוש ברוך הוא.

המאחל לך חנכה שמח

אעז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מקין, כ"ט כסלו (ה' דחנכה) התשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שאין דבר כל כך חשוב כמו להיות מלמד תינוקות של בית רבן, שזכותו גדול מאד בשמים, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ח:) על הפסוק: (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפשוט הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספור, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו את עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים. מלמד שרוצה להצליח עם הילדים, צריך להכניס בפתה רק אורה של שמחה ורגיעה וכו', ולא של מתח, אז התלמידים יקבלו בקלות את החומר שלומדים, מלמד צריך להראות אהבה גדולה להתלמידים, העקר לספר להם הרבה ספורי צדיקים,

כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמ"ח) דַּע שְׁסַפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מְצַדִּיקִים, הוּא דְבַר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סַפּוּרִים מְצַדִּיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהִתְעוֹרוֹת גָּדוֹל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שְׁעָשָׂה אוֹתוֹ הַצַּדִּיק שְׁמִסְפָּרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרֵרְתָּ בַּעַת שְׁמִסְפָּרִין מִהַצַּדִּיק, וְהִיא מְעוֹרֵרְתָּ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּהִתְעוֹרוֹת גָּדוֹל, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים לְהִיּוֹת רְגִיל וְלִסְפֹּר סַפּוּרִים לְהִתְלַמְּדֵימ, שְׁזֵה מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמְּדוּת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן קנ"ז) עַל יְדֵי סַפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מְצַדִּיקִים, עַל יְדֵי זֶה זוֹכִים לְהִתְקַרֵּב לָהֶם, וְאָמַר (שם, אוֹת בְּגָדִים, חֶלֶק ב', סִימָן א') עַל יְדֵי סַפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת שֶׁל צַדִּיקִים מִמְּשִׁיכִין אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם, וְדוּחָה הִרְבֵּה חֶשֶׁף וְצָרוֹת מִן הָעוֹלָם, גַּם זוֹכֵה לְבְּגָדִים נְאִים.

מְלַמֵּד טוֹב יֵשׁ לוֹ רְשִׁימָה שֶׁל שְׁמוֹת הַתְּלַמִּידִים שְׁלוֹ, וּבְכָל יוֹם מִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם עַל כָּל אֶחָד בְּנִפְרָד שֶׁיִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיהֶם, וְזֵה מְרָאֵה שֶׁהוּא בְּאֵמַת אוֹהֵב אֶת הַתְּלַמִּידִים וְהֵם כְּמוֹ הַיְלָדִים שְׁלוֹ, וְכִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סֵנְהֶדְרִין י"ט): כָּל הַמְּלַמֵּד בֵּן חֲבָרוֹ תוֹרָה מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלוֹ יִלְדוּ.

הַעֵקֶר לְהַחֲדִיר בְּהַתְּלַמִּידִים אָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלְהַרְגִיל אוֹתָם לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְזֵה הַתְּלַמִּידִים יִהְיוּ חֲזָקִים כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, כִּי מֵה שְׁלוֹמֵדִים בִּימֵי הַיְלָדוּת לֹא נִשְׁכַּח עַל כָּל הַחַיִּים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

א.ע.ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ט כְּסֵלוֹ (ה' דְּחֻנְכָה) הַתּשׁע"ג שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

השדכנים והשדכניות הם סתם מבבללות את הדעת וכו', מהם לא תצא הישועה וכו', תשיג קנטרס "מציאת הזוג" ותאמר את התפלות המובאות שם ארבעים יום, ותראה שתמצא את בת זוגך.

חכמינו הקדושים אמרו (סוטה ב.) ארבעים יום קדם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת: "בת פלוני לפלוני", בודאי גם לך הכריזו את זוגך מן השמים, אבל תראה לא לפספס את הזוג שלך, כי על פי רב בחור הוא בררן, וכן בחורה היא בררנית וכו', וכך הם מאבדים את בני זוגם, ולכן צריכים להתחתן לשם שמים, כדי להנצל מחטאים ועוונות ולבנות בית נאמן בישראל.

העקר שישרה אהבה, אחוה ורעות בין הזוג, ואם מתנהגים על פי התורה, יכולים לעבר את כל החיים בשמחה עצומה, ולהתענג בזיו השכינה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חנכה שמח

אעט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מקץ, כ"ט כסלו (ה' דחנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לזכר שבכל יום ובכל שעה אתה עומד לפני בית דין של מעלה, ולכן מה לך לדאג? אם תרגיל את עצמך לשפט את עצמך על כל דבר מה שאתה עושה, על ידי זה לא יהיה עליך שום דין ומשפט, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ספרי, שופטים) כשיש דין למטה אין דין למעלה, ולכן מה אתה צריך לדאג? אתה צריך להיות רק בשמחה, שאתה זוכה לחטף בכל יום חיי פקדים משניות, ודף גמרא, ואתה אומר יום תהלים, ואתה עושה

צדקה וחסד עם אחרים, ומחזק את הזולת, למה אתה צריך לדאג, אתה לא קולט שהדאגות הם הסטרא אחרא והקלפות שרוצים להתלבש בה, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות פחה, סימן ל"א) על ידי דאגה ופחד נעשה הלב אטום, ולכן תפסיק לדאג ותחיה את עצמך מהנקודות הטובות שיש בה, ותהיה רק שש ושמת תמיד, כי תהלה לאל, אתה יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, וביודעים ובלא יודעים אתה מקים בקביעות כל יום מאה מצוות, כמאמרם ז"ל (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ה') תני בשם רבי מאיר אין לך אחד מישראל שאינו עושה מאה מצוות בכל יום. קורא את שמע ומברך לפניה ולאחריה ואוכל את פתו ומברך לפניה ולאחריה ומתפלל שלשה פעמים של שמונה עשרה וחוזר ועושה שאר מצוות ומברך עליהן. וכן היה רבי מאיר אומר אין לך אדם בישראל שאין המצוות מקיפות אותו. תפלין בראשו ותפלין בזרועו ומזוזה בפתחו מילה בבשרו, ארבע ציציות בטליתו מקיפין אותו. הוא שדוד אמר: (תהלים קי"ט) "שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך". וכן הוא אומר: (תהלים ל"ד) "חנה מלאך הוי"ה סביב ליראיו ויחלצם".

ולכן תוציא את כל הדאגות ממך, ותעשה מעולם הזה עולם הבא, על ידי שתרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, שזה נקרא התבודדות שיחה בינו לבין קונו, ואתה שופט את עצמך על כל מה שאתה עושה, ומתודה אם נכשלת במשהו וכו', על ידי זה הקדוש ברוך הוא מוחל לך תכף ומיד, ואתה חי בעולם הזה כדגמת העולם הבא, ומשתעשע בשעשוע רוחני, אשרי מי שחי את חייו בצורה כזו, ואז עולמו יראה בחייו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חנכה שמה

א.פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מַקְיָן, כ"ט כֶּסֶלּוֹ (ה' דְּחִנְכָה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לֹא כְּדֹאֵי לְהִתְעַסֵּק בְּעֵסֶק הַזֶּה, כִּי זֶה רַק מְסַבֵּף אֶת הָאָדָם בְּסוּפוֹ שֶׁל
דְּבָר הוּא מְסַתְבֵּף עִם הַשּׁוּק הָאֶפֶר וְכוּ', וְעַם עוֹלָם הַתַּחַתּוֹן וְכוּ', וְזֶה תֵּאָוֶה
כְּמוֹ כָּל הַתֵּאָוֹת וְכוּ', בְּהַתְחַלָּה הָעֵסֶק קֵטָן וְכוּ', וְאַחַר כֵּן מְגַדִּילִים אֶת זֶה
וְכוּ', וּבְכָל פַּעַם נִדְמָה שְׁמֵרוּיָחִים וְכוּ', וּלְכִסּוֹף נוֹפְלִים בַּפַּח כְּזֶה שֶׁלֹּא חָלְמוּ
עַל זֶה, וְעַל פִּי רַב מְסַתְבְּכִים בְּעֵסֶק הַזֶּה וְגוֹמְרִים בְּבֵית סֵהָ, וְלָמָּה צְרִיכִים
לְהִכְנֵס בְּצָרָה כְּזוֹ?.

אַנִּי מֵיַעֵץ לְכֶם שֶׁתַּתְחַתְּנוּ מַה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד
מְאֹד מֵהֲרַגֵּעַ שְׁעוֹשִׁים אַרוֹסִין, שֶׁכֶּבֶר יִתְכַנְּנוּ עַל חֲתָנָה, הוּא לֹא רָצָה שְׁיַעֲשׂוּ
הַפְּסִיק גְּדוֹל בֵּין הָאַרוֹסִין לְהַחֲתָנָה, וּמְכַל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שְׁבַחֹר וּבַחֲוֹרָה
שֶׁלֹּא יִסְתַּבְּבוּ כָּל כֵּן הַרְבֵּה זְמַן בְּלִי אַרוֹסִין וּבְלִי נִשׁוּאִין, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם
יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהַפְרִיד בֵּין הַזּוּג, וּבַפְּרָט כְּשֵׁישׁ מְשִׁיכָה
אֶחָד לְהַשְׁנִי, צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזֶה בֶן זוּגִי, אוֹ זֹאת בַּת זוּגִי, וְתַכְּף וּמִיד לְקַבֵּעַ
זְמַן עַל חֲתָנָה, וְיִתְחַתְּנוּ וְיַחֲיוּ חַיִּים בְּאַשֶׁר, וְזֶה הַדְּרָךְ הָאֲמִתִּי שֶׁל יְהוּדֵי
מְאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', וּמִתְנַהֵג עַל פִּי הַתּוֹרָה וְכוּ', אֲבָל מַה עָשׂוּ
אֵלּוֹ שֶׁהִלְכוּ וְעָזְבוּ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֶת הַתּוֹרָה וְכוּ', שֶׁהֵם מְסַתְּבְּבִים
כְּכֶה כְּמָה שְׁנַיִם וְכוּ', וְחַיִּים בִּיחָד בְּאַסּוּר וְכוּ', וּלְכִסּוֹף נִכְנָס עֵין רָעָה בֵּינֵיהֶם
וְכוּ', וּנְפֹרְדִים וְכוּ', וְלִכְּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה, שֶׁתַּכְּף וּמִיד כְּשֵׁישׁ
מְשִׁיכָה בֵּין הַבַּחֹר וְהַבַּחֲוֹרָה וּמְכִירִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִם וְכוּ', שֶׁכֶּבֶר יַעֲשׂוּ
אַרוֹסִין וְיִדְבְּרוּ עַל נִשׁוּאִין, וְיִקְבְּעוּ זְמַן הַכִּי קֶצֶר לְנִשׁוּאִין, וְלֹא לְחִכּוֹת עַד
שְׁיִהְיֶה כֶּסֶף וְכוּ', עַד שְׁיִהְיֶה חֲכָמָה וְכוּ', כִּי כְּבָר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם:
(קֹהֶלֶת א' י"ח) "כִּי בָרַב חֲכָמָה רַב כְּעַס וְיֹוֹסִיף דַּעַת יֹוֹסִיף מְכֹאֹב", וְדָרְשׁוּ
עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קֹהֶלֶת רַבָּה, פְּרָשָׁה א', סִימָן ל"ז) "בָּרַב חֲכָמָה רַב כְּעַס"
כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מְרַבֵּה בְּחֲכָמָה מְרַבֵּה בְּכַעַס, וְכָל זְמַן שֶׁהוּא מְרַבֵּה בְּדַעַת

מַרְבָּה בַּיְסוּרִין אָמַר שְׁלֹמֹה: עַל יְדֵי שֶׁהֲרַבֵּיתִי בְּחֻכְמָה הֲרַבֵּיתִי בְּכַעַס, וְעַל יְדֵי שֶׁהֲרַבֵּיתִי בְּדַעַת הֲרַבֵּיתִי בַּיְסוּרִין; הָרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ אִם אָדָם חוֹשֵׁב הוּא חָכֵם וּבָר דַּעַת, וּמוֹשֵׁף אֶת הַזְּמַן וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה לְבִסּוֹף מִתְפַּרֵּץ הַכֹּל וְכוּ', וְנִעְשָׂה בֵּינֵיהֶם רִיב וְכַעַס וּנְפֹרְדִים, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הִבְחֹר אוֹ הִבְחֹרָה שְׁמוּצָאִים אַחַד אֶת הַשָּׁנִי, וַיֵּשׁ בֵּינֵיהֶם מְשִׁיכָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, שֶׁכָּבַר יִרְאוּ לְסַגֵּר אֶת הַכֹּל, וְהַכָּלֵל הַזֶּה טוֹב לְכָל אַחַד וְאַחַת, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיצִית וַיִּקָּים אֶת כָּל זֶה, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָהֶם חַיִּים מְאַשְׁרִים מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפְּלִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

א.פ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מַקָּץ, כ"ט כִּסְלוֹ (ה' דַּחֲבָנָה) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי נִשְׂוֹאִין זֶה שֶׁתְּפֹת מְלָאָה, וְכִמוּ בְּעֶסֶק אִם הַשְׁתַּפִּים נְאֻמִּים אַחַד לְהַשְׁנִי יְצַלִּיחוּ בְּעֶסֶק, וְהַהֲפֵךְ מוּבָן מִמִּילָא, כְּמוּ כֵן הוּא הַנִּשְׂוֹאִין, הַזּוֹג כְּשֶׁמִּתְחַתְּנִים צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהֵם שְׁתַּפִּים בְּהַכֹּל, בֵּין לְזִכּוֹת וּבֵין לְחֻבָּה וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן צְרִיף לְשֵׁרוֹת בֵּינֵיהֶם אַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְאַחַד יִכְבֵּד אֶת הַשָּׁנִי, וְאִזּוּ יְצַלִּיחוּ בַּחַיִּי נִשְׂוֹאִיהֶם.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פֶּרֶק ט', הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשָׁנִיָּה בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם, שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים, (שְׁבֹת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם

מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הַיְנוּ שְׁמוֹ
שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה הֵם כְּמוֹ גּוֹף אֶחָד, וְכֵמוֹ שֶׁחֶלֶק אֶחָד מֵהַגּוֹף לֹא יִכּוֹל וְאִי
אֶפְשָׁר שִׁישְׁתַּלֵּט עַל הַחֶלֶק הַשְּׁנַי וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן אִי אֶפְשָׁר שְׁאֶחָד יִשְׁתַּלֵּט עַל
בַּת אוֹ בֶן זּוּגוֹ וְכוּ'.

בְּוֹדַי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֱלִיהוֹ רַבָּה, פְּרָק י', סִימָן ה') אֵין אִשָּׁה
כְּשֶׁרָה אֲלָא הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה; וְזֶה מְדַבֵּר עַל עֲנִינֵי רוּחַנִיּוֹת, כְּשֶׁהַבְּעַל
מִבְקֵשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ לְהִתְנַהֵג בְּצַנִּיעוּת וּלְקַיֵּם אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה,
שֶׁהֵם רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּוֹדַי אִשָּׁה כְּזוֹ הִיא אִשָּׁה הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה,
בְּוֹדַי אִם הַבְּעַל עוֹסֵק בַּתּוֹרָה וְהוּא עוֹבֵד הַשֵּׁם וְכוּ' וְכוּ', זֶה בָּא כְּכַר טְבַעֵי
שֶׁהָאִשָּׁה מְכַבֶּדֶת אוֹתוֹ, כִּי בְשַׁעָה שֶׁהַבְּעַל לוֹמֵד תּוֹרָה, אֲזִי הַתּוֹרָה מְזַכֶּכֶת
אוֹתוֹ וְכוּ', וְהוּא תְּמִיד רְגוּעַ וְאֵף פַּעַם לֹא מוֹצִיא אֶת הָעַצְבִּים שְׁלוֹ עַל אִשְׁתּוֹ
וְכוּ', אֲדַרְבָּה הוּא עוֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה, הֵן עִם הַיְלָדִים, וְהֵן
עִם הַפְּרָנְסָה, אֲזִי זֶה טְבַעֵי שֶׁהָאִשָּׁה מְכַבֶּדֶת אוֹתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אֲבָל עֶקְרוֹנִיּוֹת
הַצְּלַחַת נִשְׁוֹאֵינן זֶה כְּשִׁשְׁנֵיהֶם שׁוֹיִם וְעוֹזְרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֵנֵי מִבְקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֲנֻכָּה שְׁמַח

א.פ.ב.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר מַקְצֵן, כ"ט כֶּסֶלּוֹ (ה' דְּחֻנְכָה) הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשׁוּאָת חֵן עַל הַתְּפִלוֹת וְעַל הַבְּרָכוֹת לְרַפּוּאָתִי, וְכֵל הַמְּבָרֵךְ מִתְבָּרַךְ
מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

אתה צריך להיות מאד מאד שמח שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל וךך אמר (שיחות-הר"ן, סימן קע"ז) שראוי לכם לשמח בהשם יתברך. ואף על פי שאין אתם יודעים מגדלת השם יתברך ראוי לכם לסמך עלי. כי אני יודע מגדלתו יתברך, והזכיר אז הפסוק: (תהלים קל"ה ה) "כי אני ידעתי כי גדול הוי"ה וגו', גם ראוי לכם לשמח בי, מה שזכיתם שיהיה לכם רבי כזה.

הייתי מיעץ לך שתראה שהתקרבות שלך תהיה בהצנע, כדי שלא לעורר מחלקת או ופוחים עם אחרים וכו'.

דע לך כל זמן שתחזיק בספרי שו"ת "אשר בנחל" תלך על דרך המלך, ולא תפשל, רק תעלה מעלה מעלה תמיד.

בענין סדר דרך הלמוד ידוע שרבנו ז"ל רצה שילמד פסדרן מסכתא אחר מסכתא וכו'.

העקר תהיה תמיד שמח, ועל ידי זה יתרחב לך ותוכל לפרש את כל שיחתך אליו יתברך, כי זה תלוי בזה, כי כשאדם שש ושמח על ידי זה זוכה לישוב הדעת ויכול לדבר עמו יתברך, אשר אין טוב מזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכת בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חנכה שמח

אפג.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר מקץ, כ"ט כסלו (ה' דחנכה) התשע"ג
 שלום רב אל ... גרו יאיר
 לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן קי"ב) "יש עברה שענשה של עברה
 ההיא שיהא בעל חוב תמיד, ואפלו יעשה כל טצדקי ופעלות דאפשר לא
 יועיל כלל. ויהיה בעל חוב תמיד. ולפעמים גורם העברה שמפיל גם אחרים
 להיותם בעלי חובות. ולזה יש עת שנעשו כמה בעלי חובות בעולם, זהו
 מחמת העברה הזאת שנתגברה בעולם, חס ושלום [והעברה הזאת, רחמנא
 לישזבן, היא הוצאת זרע לבטלה, שמי שנכשל בחטא המגנה הזה ומוציא
 זרעו לבטלה, הוא נופל לקטנות המוחין וכו', וחי בצמצום הדעת והשכל,
 עד שלא רואה עצה אחרת רק ללוות כספים, והוא מכניס בפח עוד אנשים
 שנעשים בעלי חובות בשבילו, כי החטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה,
 מטמטם את הדעת ומעקם את הלב, ומכניס בו ספקות ובלבולים וכו', והוא
 נעשה מתסכל לגמרי וכו', וככל שלוה יותר כספים, יותר הוא נכנס בקטנות
 המוחין ובתסכול וכיאוש גדול מאד]

ועצה על זה, לשוב בתשובה בכלליות ולהתחנן לפני השם יתברך
 להצילו מעברה זו, ולהתחרט בכלליות על עברה זו. ועת לשוב על זה הוא
 כשהוא במחין דגדלות אזי טוב להתחרט ולבקש מאת הבורא יתברך שמו
 על זה ולשוב בתשובה, כי מוחין דקטנות הוא בחינת בעל חוב. כי אמרו
 חכמינו הקדושים: (קדושין מ"ט): "עשרה קבין שנה ירדו לעולם, תשעה נטלו
 עבדים". שנה הוא בחינת מוחין דקטנות, עבדים הוא בחינת: (משלי כ"ב ז)
 "עבד לזה לאיש מלוה". ולפי זה כשהוא במחין דגדלות אזי העת לשוב
 על החטא המגנה הזה ולבטל את הענש של בעל חוב שהוא בחינת מוחין
 דקטנות; כי באמת אפה צריך לדעת מי שמלוה כספים והוא בעל חוב לכל
 אחר, זה בעצמו ענש גדול מאד, ולכן צריכים לבקש הרבה את הקדוש ברוך
 הוא שיזכה להגיע לגדלות המוחין, ואז כשיש לו גדלות המוחין, שיתפלא

להקדוש ברוך הוא שיוציא אותו מהפח הזה, והלואי שכל מי שנפל בחובות וכו' וכו', שישתדל לומר בכל יום את התפלה הזו, וזה יועיל לו מאד מאד:

רבנו של עולם חוס וחמל עלי ותוציאני מהקטנות והדחקות, שגרמתי לעצמי על ידי חטאי המרבים שחטאתי, עויתי, פשעתי לפניך, ובפרט בחטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה, שהוא חטא חמור מאד, עד שחכמינו הקדושים אמרו: כל המוציא זרעו לבטלה חייב מיתה, מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק, האלהים מצא את עוונתי, מפני חטא המגנה הזה נתעבר דמי בי, ונתבלבל דעתי, ונתעקם לכבי בקשיות וספקות עליך, עד שנפלתי בקטנות המוחזין, שאבדתי את שכלי לגמרי, ונעשיתי עבד ליצרי הרע, עד שהוא מושל בי, ונתקיים אצלי: "תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם", שעל ידי זה נפלתי בעניות גדולה מאד, עד כדי כך שאני מכרח להלוות כסף לקנות לחם, וכל כך נפלתי בעיני עצמי ביאוש עמק מאד, עד שאני לא רואה שום דרך איך יוצאים מזה, אנא, רבנו של עולם, חמל על נפש אמללה כמוני, ותוציאני מקטנות המוחזין, ואזכה להגיע לגדלות המוחזין, באפן שאהיה חזק להתפלל אליך תמיד, ולהתחנן ולבקש על נפשי, עד שאזכה לצאת מהקטנות ולבוא אל הגדלות, ואתה הודעתני על ידי ראש צדקך שאין שום יאוש בעולם כלל, אפלו שאדם כבר עבר על כל העוונות בכלליות, ובפרטיות על העוון החמור הזה של הוצאת זרע לבטלה, גם כן מועיל תשובה, על ידי שאתחרט על מעשי המגנים שעשיתי עד עכשו, ואזכה לקבל עלי קבלה חזקה לא לחזור אל העוון החמור הזה, וגלית לנו אשר עקר התשובה שמהיום והלאה לא להמשיך בזהמת החטא המגנה הזה, אנא ממך, רבנו של עולם, חוס וחמל עלי שאזכה להיות חזק בדעתי, לא לחזור אל העוון החמור הזה, ואזכה לתקן את מה שקלקלתי, עד שאצא לגמרי מהחובות, ויקים בי מקרא שכתוב: 'ב'צלו ח'מדיתי וי'שבתני ופריו מתוק לחכי', ומעתה אזכה להחדיר בעצמי אמונתך הפשוטה שאתה מלא כל הארץ כבודו, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, ולא אסיח דעת ממך כרגע, ואזכה להכלל בך מעתה ועד עולם, אמן סלה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.
הַמְּאַחֵל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמִיחַ

אָפּד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר מִקֵּץ, כ"ט כִּסְלוֹ (ה' דְּחֻנְכָּה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנֶכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קנ"ד) שֶׁעָקַר מֵה שֶׁהִגִּיעַ לְמִדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שְׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵינָן קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר: אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מָה שְׂאֵנִי עֲתָה, דִּהְיִנּוּ חַדוּשׁ כְּזֶה, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֵה שֶׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוּמַר שֶׁהָיָה מְזַדְרֵז כֹּל כֶּף בְּעַבּוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מִתְנַעֲנַע מְאֹד אַחֵר מַעֲלַת הָעַבּוּדָה שֶׁל פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאָמַת, וְאָמַר: אִי, אִי פְּרָאֶסְטִיק. גַּם אָמַר שֶׁדַּבֵּר עִם כַּמָּה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שְׁלֵא הִגִּיעוּ לְמִדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאֶסְטִיק, שֶׁעָסְקוּ בְּעַבּוּדָתָם עַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפְשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּהַתְּבוּדוֹת וּשְׂיחָה בֵּינוּ לְבֵינָן קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ.

בְּוֵדָאֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כְּלָל, וְהוּא נִמְצָא וּבְלַעְדוֹ אֵין שׁוּם נִמְצָא, לוֹ יוֹתֵר קַל לְהַתְּבוּדָד וְלְהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ב) וּבְאָמַת אִם הָיָה יוֹדֵעַ הָאָדָם יוֹדֵעָה בְּלֵב שְׁלָם, 'שְׁמַלָּא כָּל הָאָרְץ כְּבוֹדוֹ' (יִשְׁעִיָּה ו'), וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה. וְוָדָא הָיָה מִתְּפַלֵּל בְּהַתְּלַבּוֹת גְּדוֹל, וְהָיָה מְדַקְדֵּק מְאֹד לְכַוֵּן אֶת דְּבָרָיו. וּבְשִׁבִיל שֶׁהָאָדָם אֵינוֹ

יודע זאת ידיעה בלב שלם, בשביל זה אינו מתלהב כל כך, ואינו מדקדק כל כך. וכל אחד לפי מעוט שכלו וידיעתו, כן התלהבותו ודקדוקו. והידיעה היא מהיצר הטוב שבלב, והסתרת הידיעה היא מהיצר הרע שבלב. והסתרת הידיעה, הן הן אפיקורסות וקשיות, שהיצר הרע מקשה את לבו לפל ברעה; ולכן אתה צריך להתחזק באמונה פשוטה בו ותברך שמלא כל הארץ כבודו, והוא נמצא אתה, עמך ואצלה.

וכבר ספר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רל"ב) גבור אחד חגר מתניו לכבש חומה חזקה. ואחר כך כשבא אל השער, היה ארוג על השער מטה מקורי עכביש שסתם השער. וכי יש שטות מזה שיהיה חוזר ממלחמתו מחמת הסתימה של הקורי עכביש? (והנמשל מרובו), ואחר כך אמר רבנו ז"ל: העקר הוא הדבור. שעל ידי הדבור יכולין לכבש הכל ולנצח כל המלחמות. ואמר: אף על פי שיכולין להתבודד במחשבה, אבל העקר הוא הדבור. ומבאר הנמשל ממילא לענין מה שקשה על האדם לדבר לפני השם ותברך או לפני הצדיקים האמתיים מה שבלבו. וכל זה מחמת בושה וכבודות שלו, שאין לו עזות דקדושה, בודאי הוא שטות גדול. כי הלא הוא רוצה לכבש בדבורו מלחמה חזקה שהוא מלחמת היצר, ועכשו כשהוא סמוך לדבר, ולכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על ידי הדבור, ובשביל מגיעה קלה מחלישות דעתו וכיוצא, ימנע חס ושלום מלדבר! כי הלא המגיעה הזאת נחשבת לסתימה של קורי עכביש כנגד החומות שרוצה לשבר בדבורו, הרי שלף לפניך הבועיה שלך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. **המאחל לך הנפה שמח**

אָפּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַרְבּוּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר מַקֵּץ, כ"ט כֶּסֶלּוֹ (ה' דְּחִנְכָה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר
לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

יִשְׁמְעוּ אֲזַנֶיךָ מַה שִּׁפִּיךָ מְדַבֵּר וְכוּ', אֵיךְ אָדָם יְכוֹל לִהְיוֹת בְּדַמְיוֹן כְּזֶה?
אֵיךְ אָדָם יְכוֹל לְהִגִּיד עַל יוֹם שֶׁהוּא לִילָה, וְעַל אוֹר שֶׁהוּא חֲשָׁה, וְעַל טוֹב
שֶׁהוּא רַע וְכוּ' וְכוּ'? הֲרֵי זֶה מְרָאָה שֶׁהוּא סֵתֵם כֶּסֶל וּפְתִי, שְׂאִינוּ יוֹדְעֵ בֵּין
יְמִינוּ לְשִׂמְאָלוֹ וְכוּ', וְכָל הַהֲשָׁגוֹת כְּכִיכּוֹל שֶׁלוֹ זֶה דְּמִיוֹן אַחַד גְּדוֹל וְכוּ', וְכִבְר
אָמַר הַנְּבִיא: (יִשְׁעִיָּה ה' כ') "הוּי הָאֲמָרִים לְרַע טוֹב וְלְטוֹב רַע שְׂמִים חֲשָׁה לְאוֹר
וְאוֹר לְחֲשָׁה שְׂמִים מֵר לְמֵתוֹק וּמֵתוֹק לְמֵר", אֵיךְ אָדָם יְכוֹל לְהַמְצִיא מִדְּעָתוֹ
דְּמִיוֹנוֹת כְּאֵלוֹ? הֲרֵי מֵאֵז שְׂרַבְנוּ ז"ל נִטְמָן בְּמָקוֹם שֶׁבָחָר בּוֹ בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ, עוֹד
שְׂמוֹנָה וְחֲצִי שָׁנִים לְפָנֵי הַהִסְתַּלְקוֹת שֶׁלוֹ, וְאַחַר כֵּךְ כְּשֶׁנִּסְתַּלַּק נִטְמָן בְּמָקוֹם
הַזֶּה, וּמֵאֵז וְעַד עַתָּה אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב לֹא מְפַסְּקִים מְלַבְּקֵר אֶת
הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, וְאֶפְלוּ בְּשִׁלְיִטַּת הַקּוֹמוּנִיסְטִים כְּאוֹ אֲנִשִּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ מְרוֹסְיָה בְּהַצְנַע אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, וְכִשְׂאֵנִי הַגְּעַתִּי בְּלִיל זָכַר בְּרִית
עָרַב רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּשַׁנַּת תּשׁל"ח בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה בְּאֲמֻצַּע הַלִּילָה,
מְצִאתִי שֵׁם כְּמָה מֵאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְרוֹסְיָה, שְׂאֲמָרוּ אֵז אֶת הַתַּקְוֹן הַכְּלָלִי,
וְנִסְ בְּתוֹךְ נִסְ שְׂאֲחַר שְׂגָמְרוּ אֶת אֲמִירַת הַתַּקְוֹן הַכְּלָלִי, בְּרַחוּ מִשֵּׁם, כִּי תַכְךָ
וּמִיד כְּאוֹ הַמְשַׁטָּרָה וְעֶצְרוּ אוֹתִי וְעוֹד כְּמָה מֵאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהִיוּ אֲתִי וְכוּ'
וְכוּ', אֲזִי רוֹאִים שְׂאֵת צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל אֵף פַּעַם לֹא עֲזָבוּ אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶפְלוּ
בְּצִוּק הַעֲתִים, וְאַחַר כֵּךְ כְּשֶׁנִּפְתַּח כְּבֵר מִסֵּף הַבְּרֻזֶּל בְּנִפְלִית הַקּוֹמוּנִיסְטִים,
לֹא מְפַסְּקִים אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְלֵהוּיֹת בְּקִבְעוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, (הֵן אָמַת
שֶׁהִיָּה פַעַם כְּשִׁכְמָה מְטַרְפִּים חֲפְרוּ וְרָצוּ לְהוֹצִיא אֶת רַבְנוּ ז"ל מִשֵּׁם וְכוּ', אֲבָל תִּפְסוּ אוֹתָם בְּזִמָּן,
וּמֵאֵז אֵף אַחַד לֹא רָאָה וְלֹא שָׁמַע דְּבַר זֶה) וְאֵיךְ יְכוֹל לְבוֹא אַבְרָהָ וְלִהְגִיד שְׂכָבָר לֹא
צְרִיכִים לְנִסְעַ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, כִּי רַבְנוּ ז"ל כְּבֵר לֹא נִמְצָא שֵׁם? הֲרֵי גַם
הוּא בְּעֶצְמוֹ עוֹד הִיָּה בְּעָרַב רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֵׁם, וְתַכְךָ וּמִיד נִסְעַ חֲזָרָה, הָאֵם
הוּא לְקַח אֶת רַבְנוּ ז"ל עִמּוֹ...? הֲרֵי אֵינִי לִיצְנוֹת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוֹ, וְרוֹאִים אֵיךְ
שִׁיכּוֹלִים לְעַבֵּד עַל בְּנֵי אָדָם בְּדַמְיוֹנוֹת שְׂבָא מִמַּחְלַת עֲצָבִים וְכוּ' וְכוּ'.

וּלְמָה אֲנִי יִצְאָתִי כָּל כֶּף חֲזַק נִגְדָּה זֶה? כִּי זֶה לִי יוֹתֵר מִחֲמָשִׁים שָׁנָה שְׁאֲנִי עוֹסֵק לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, כְּשֶׁהִטְפַּשׁ הַזֶּה עֲדִין לֹא נוֹלַד כְּכֹר הַדְּפֹסֶתִי אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמִסְרָתִי אֶת נַפְשִׁי לְהַפְיִץ אֶת זֶה בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְכֹכֵר הַקִּמְתִּי בְּמִשְׁךְ יוֹתֵר מִיּוֹכַל שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה דְּוֹרוֹת חִסְדִּי בְּרִסְלָב, וַיְדוּעַ אֵיךְ שָׂרְבֵנוּ ז"ל הַזֶּהִיר מְאֹד וְאָמַר (תני-מוהר"ן, סימן ת"ג) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהָיָה פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאַחַר שֶׁהִמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי וְלְמָה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּקַרְבִּים אֵלַי שִׁיְהִיו כֻּלָּם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדָה, כִּי כָּל עֵינָן שְׁלִי הוּא וְרַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַזֶּהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכָּל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרֵּב אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוֹ לֹא יִחְסֹר אִישׁ וּמִי שֶׁזוֹכֶה לְהִיוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לֹו לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (נחמיה ח) "אֲכָלוּ מִשְׂמָנִים וּשְׂתוּ מִמַּתְקִים... כִּי חֲדוֹת הַיּוֹי"ה הֵיא מְעֻזְכֶּם" וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר (תני-מוהר"ן, סימן ת"ה) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׁאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֹבֹתִי, וְרַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִתֵּן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיֵא אֲתָם כְּלַכֶּם, בְּוֹדָאֵי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֲפֹלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי.

וּמוֹהֲרַנְתָּ ז"ל מְרַבָּה בְּהֵמוֹן דְּרוּשִׁים בְּ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" מִמַּעַלַת הַזוֹכֶה לְבוֹא אֶל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהֵינָה בֹא צ'וּצִיק וְכו', שֶׁהוּא אֲגַב נִתְקַרֵּב עַל יְדֵי, וְהָיָה אֲצִלִּי כְּמָה שְׁנַיִם וְכו', וְעַכְשָׁו נִתְעַלָּה בַּהֲשָׁגוֹת... וּבְדַמְיוֹנוֹת... שֶׁכְּכֹר רַבְּנוּ ז"ל לֹא נִמְצָא שֵׁם, וְכַדִּי לְהוֹצִיא אֶת הַדְּמִיּוֹן הַזֶּה, בְּוֹדָאֵי אֲנִי יוֹצֵא בְּכָל הַכַּחוֹת נִגְדָּה הַדְּמִיּוֹן הַזֶּה, אַחַר עֲבוּדָה וַיְגִיעָה וּמִפְּרִכַת שְׁל חֲמָשִׁים שָׁנָה שְׁאֲנַחְנוּ מִפִּיִצִּים אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל יוֹם יוֹם, חֲדָשׁ חֲדָשׁ, שָׁנָה שָׁנָה, זֶה לְמַעַלָּה מִחֲמָשִׁים שָׁנָה, אֲזִי נִתֵּן שְׁאֲבָרְךָ צְעִיר בְּעַל דְּמִיּוֹן בְּמַחִי יָד יִבְטַל אֶת כָּל הָעֵינָן שֶׁל הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שְׁלָנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה?.

מֵה לַעֲשׂוֹת הַבְּחִירָה כָּל כֶּף גְּדוֹלָה עַד שְׂרַפִּי נַחְמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ז"ל בֹּא פַעַם אֶל מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל וְהוּא מְצָא אוֹתוֹ לְבִכּוֹת, וְנִבְהַל מְאֹד, וְשָׂאֵל מֵה זֶה וְעַל מֵה זֶה הַבְּכִיָּה? עֲנָה וְאָמַר מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל בְּזֶה הַלְשׁוֹן "לֵךְ תִּתְאָר לַעֲצֻמְךָ שִׁמְסָרוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה כַּחוֹת לְהַסְמִיךְ מ"ם שְׁיוּכַל לְהַעֲלִים וְלְהַסְתִּיר אֶת

אור רבנו ז"ל מהעולם", עם כל זאת עלינו לזכור מה שאמר רבנו ז"ל קדם הסתלקותו (חיי-מוהר"ן, סימן רכ"ט) גמרתו ואגמרה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנוזקה לגלות ולפרסם את אור רבנו ז"ל בכל העולם כלו, ולהוסיף שכנים אל בית התפלה (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') שעוד אנשים יצטרפו אל מעגל האנשים שמתבודדים בכל יום עמו יתברך, שעל ידי זה הם גורמים שעשועים גדולים למעלה בכל העולמות, ולתקן עולם במלכות שד"י.

המאחל לך חנכה שמח

אפּו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מקץ, כ"ט כסלו (ה' דחנכה) התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חכמינו הקדושים (איכה רבה, פרשה א', סימן י"ט) מספרים שרבי יהושע הפליג במעלת ילדי ירושלים שהם מאד חכמים, והנה הוא הולך ברחובות ירושלים ומצא תינוק אחד ובידו כלי מכסה, אמר לו מה בידך מכסה בכלי זה? אמר אלו בעית אמא דתדע מה דאית עמי לא הות אמרה לי כסיתיה; [אם האמא שלי היתה רוצה שתדע מה יש בהכלי, לא הייתי מכסה את זה].

עדיף שתקום מה שאתה שומע ממני בקול רם, ולא חוקר על כל דבר האם זה ככה וכו', או האם זה ככה וכו', תהלה לאל, אני לא אומר שום דבר בלי הקדמות של רבנו ז"ל, ומה שאני אומר, יש לי כסוי מספרי רבנו ז"ל, ולכן עדיף שתקום יותר טוב מה שאני כן אומר בגלוי ומפרסם לכל, מה שאני תמיד מדבר, אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והוא יתברך נמצא ואין בלעדו נמצא, ולכן אשרי אדם שזוכה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לו את כל לבו, ואז ינדכף מחו מחטאות הנעורים שלו, כי כל זמן שאדם מלא חטאות נעורים, רחמנא לצלן המח והראש שלו מבהל

ומבלבל והלב שלו מלא בעקמומיות וקשיות וספקות על הקדוש ברוך הוא ועל הצדיקים, ולכן אשירי מי שמרבה בתחנה ובקשה לבקש את הקדוש ברוך הוא, שינקה לו את המח מחשבה מכל מיני טנוף וצואה שיש שמה, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקויט-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) שעל ידי פגם אמונת חכמים הראש שלו מלא מותרות, ומכל שכן כשגם חולק על דברי רבו, אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין ק"י) כל החולק על רבו כחולק על השכינה; אם חכמי ישראל אמרו שלא לקנות במקום שמחללים שבת כדי לא לתת להם שום כח, ושלא יהיה אתם שום שתפות אפלו בימי החול וכו', צריכים ללכת אחרי דעת חכמי ישראל, כי אסור להיות שתף לדבר עברה, ומי שחולק על זה, סימן שהראש שלו מלא טנוף וצואה שעדין לא נקה את עצמו מהחטאות נעורים, שעולים לו עצנים סרוחים במח.

העקר להכניס בהתלמידים חשק ללמד תורה הקדושה, שלא יחסר להם יום אחד מבלי למוד מקרא: חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, משנה: שיתמידו מאד בלמוד משניות, ויגרסו הרבה פרקים פרק אחר פרק, עד שיזכו לסים ששה סדרי משנה פעם אחר פעם, שזה מזכך את הנפש, גמרא: שיתזרו הרבה דפים גמרא בסדרן דיקא, ואת זה מתנה צריך להכניס בהתלמידים שלו, ולא לשלח תלמידים שיעשו נזקים להשכן וכו', כי מי שעושה דבר כזה, הוא בכלל לא שיך לחנוך כלל וכו', וכל זה ויותר מזה אני מדבר בקול רם וכו', ולכן עדיף שתחקר מה אני אומר בגלוי ובקול רם, מאשר אני אומר בלחש וכו'.

אקוה שתבין טוב טוב מה אני מכוון, וכן אחרים שיקראו את זה, שבינינו שטוב לצית מה ששומעים בקול רם, ולא לחקר מה ששומעים בלחש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך חנפה שמח

אָפּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר מַקֵּץ, כ"ט כֶּסֶלּוֹ (ה' דַּחֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אם אַתָּה רוֹצֵה בְּדִיוֹק לְדַעַת מַה הַתּוֹנָה הַנּוֹכְנָה וְהַבְּרִיאָה, רְאֵה לְעֵין
וְלִלְמַד הֵיטֵב אֶת הַרְמַב"ם פֶּרֶק ד' מֵהַלְכוֹת דְּעוֹת, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשֶׁךָ,
וְאֶעֱתִיק לְךָ רַק פֶּמָּה מֵהֶם, אֲבָל הַכִּי טוֹב שֶׁתַּעֲבֹר עַל כָּל הַפְּרָק, וְתִקִּים מֵהַ
שֶׁכְּתוּב שֵׁם, שֶׁהַרְמַב"ם מִבְּטִיחַ (שֵׁם הַלֵּכָה כ') כָּל הַמְּנַהֵיג עֲצָמוֹ בְּדַרְכֵים אֱלוֹ
שְׁהוֹרִינוּ אֲנִי עָרַב לוֹ שְׂאִינוּ בֶּא לְיַדִּי חֲלִי כָּל יָמָיו עַד שֶׁיִּזְקֵין הַרְבֵּה וַיָּמוּת
וַאֲנִינוּ צָרִיךְ לְרוֹפֵא וַיְהִיָּה גּוֹפּוֹ שָׁלֵם וְעוֹמֵד עַל בְּרִיו כָּל יָמָיו.

א, לְעוֹלָם לֹא יֵאָכֵל אָדָם אֲלָא כִּשְׁהוּא רַעֲב וְלֹא יִשְׁתֶּה אֲלָא כִּשְׁהוּא צָמָא
וְאֵל יִשְׁתֶּה נִקְבִּיו אֲפִלוּ רַגַע אֶחָד אֲלָא כָּל זְמַן שֶׁצָּרִיךְ לְהִשְׁתִּין אוֹ לְהִסֵּךְ אֶת
רַגְלָיו יַעֲמַד מִיָּד.

ב, לֹא יֵאָכֵל אָדָם עַד שֶׁתִּתְמַלֵּא כֶּרְסוֹ אֲלָא יִפְחַת כְּמוֹ רְבִיעַ מִשְׁבַּעַתוֹ
וְלֹא יִשְׁתֶּה מִיַּם בְּתוֹךְ הַמְּזוֹן אֲלָא מֵעַט וּמְזוּג בֵּינָן וּכְשִׁיתְחִיל הַמְּזוֹן לְהִתְעַכֵּל
בְּמַעְיָו שׁוֹתֶה מַה שְׁהוּא צָרִיךְ לְשׁוֹת וְלֹא יִרְבֶּה לְשׁוֹת מִיַּם וְאֲפִלוּ כִּשְׁיִתְעַכֵּל
הַמְּזוֹן וְלֹא יֵאָכֵל עַד שֶׁיִּבְדֹּק עֲצָמוֹ יָפָה יָפָה שְׂמָא יְהִיָּה צָרִיךְ לְנִקְבִּיו לֹא יֵאָכֵל
אָדָם עַד שֶׁיִּלְךְ קִדָּם אֲכִילָה עַד שֶׁיִּתְחִיל גּוֹפּוֹ לְחַם אוֹ יַעֲשֶׂה מְלֹאכְתּוֹ אוֹ
יִתְיַגַע בְּיַגַע אַחֵר, כָּלְלוּ שֶׁל דְּבַר יַעֲנֶה גּוֹפּוֹ וַיִּיגַע כָּל יוֹם בְּבִקּוֹר עַד שֶׁיִּתְחִיל
גּוֹפּוֹ לְחַם וַיִּשְׁקַט מֵעַט עַד שֶׁתִּישָׁב נִפְשׁוֹ.

ג, כָּל מִי שֶׁהוּא יוֹשֵׁב לְבִטַח וַאֲנִינוּ מִתְעַמֵּל אוֹ מִי שֶׁמְשַׁהָא נִקְבִּיו אוֹ
מִי שֶׁמַּעְיָו קָשִׁין אֲפִלוּ אֲכָל מֵאֲכָלוֹת טוֹבִים וְשָׁמַר עֲצָמוֹ עַל פִּי הַרְפּוּאָה,
כָּל יָמָיו יְהִיו מְכֹאֻבִים וְכֹחוֹ תָּשׁוּשׁ, וְאֲכִילָה גְּסָה לְגוֹף כָּל אָדָם כְּמוֹ סַם
הַמָּוֶת, וְהוּא עָקֵר לְכָל הַחֲלָאִים, וְרַב הַחֲלָאִים שְׁבָאִים עַל הָאָדָם אֵינָם אֲלָא
אוֹ מַפְנֵי מֵאֲכָלִים רַעִים, אוֹ מַפְנֵי שֶׁהוּא מְמַלֵּא בְטָנוֹ וְאוֹכֵל אֲכִילָה גְּסָה אֲפִלוּ
מִמֵּאֲכָלִים טוֹבִים הוּא, שְׁשֵׁלְמָה אָמַר בְּחֻכְמָתוֹ: (מִשְׁלֵי כ"א כ"ג) "שָׁמַר פִּיו

וּלְשׁוֹנוֹ שְׁמֵר מִצְרוֹת נִפְשׁוֹ", כְּלוּמַר שׁוֹמֵר פִּיּוֹ מִלְּאֲכֹל מֵאֲכֹל רַע אוֹ מִלְּשׁוֹבַע וּלְשׁוֹנוֹ מִלְּדַבֵּר אֶלָּא בְּצַרְכּוֹ.

וְלָכֵן רְאֵה לְחִזּוֹר הַרְבֵּה עַל כָּל הַפֶּרֶק הַזֶּה, וְשֵׁם תִּמְצָא עֲצוֹת נְכוֹנוֹת לְכָל פֶּרֶט וּפְרֵט לְבְרִיאוֹת הַגּוֹף.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְאֻחַל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

אִפְחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִקֵּץ, כ"ט כְּסֵלוֹ (ה' דְּחֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יֵשׁ דְּבָרִים שְׂאֵדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, וְזֶה לֹא סוֹתֵר אֶת הָאֲמוּנָה וְהַבְּטָחוֹן, כְּגוֹן לַעֲשׂוֹת בְּטוֹחַ דִּירָה, זֶה עֲנִין הַכְּרַחֵי, כִּי חֵס וְשְׁלוֹם אִם יִהְיֶה שְׂרָפָה, יֵאָבֵד אֶת כָּל הוֹנוֹ בְּרִגְעַ אַחַת, וְיִהְיֶה מִהַצּוּעִקִּים וְאֵינָם נִעְנִים, וְלָכֵן בְּטוֹחַ עַל הַבַּיִת וְעַל הַתְּכוּלָה שֶׁבְּתוֹכוֹ, מְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת, וְזֶה בְּכָלֵל לֹא נִגְדַּר הָאֲמוּנָה וְהַבְּטָחוֹן, אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת מַעֲשֵׂי, הוּא יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמֵר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, אוֹתוֹ דְּבַר עִם בְּטוֹחַ רְפוּאֵי, כִּי אִם חֵס וְשְׁלוֹם הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּבֵית חוֹלִים, אוֹ לְקַחַת רוּפְאִים מִמְּחִים, וְאִם אֵין לוֹ בְּטוֹחַ רְפוּאֵי, יַעֲלֶה לוֹ הוֹן תּוֹעֲפוֹת, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלָנוּ, וְלִבְקֶשׁ מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל יוֹם שְׁנֵהִיָּה בְרִיאִים, וְלֹא נִצְטָרֵךְ לְהִגִּיעַ לְרוּפְאִים, וְכֵן שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם שְׂרָפוֹת בְּבֵית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְאֻחַל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

אָפּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מַקֵּץ, כ"ט כֶּסֶלּוֹ (ה' דַּחֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א') אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ לְהִסְתַּכַּל
תָּמִיד בְּהַשְׁכָּל שֵׁשׁ בְּכָל דְּבַר, הֵינּוּ בְּהַחֲיוֹת אֲלֻקוֹת הַמַּחֲיָה וּמַהֲוֶה אֶת הַדְּבַר
הַזֶּה, וְאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ לְאֻמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוּכָּת כּוֹז, עַד שִׁירָאָה בְּעֵינָיו אֵיךְ
שְׂדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר הֵם לְבוּשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וְעַל זֶה צָרִיכִים
הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא שִׁיזְכֶּה לְעֵינָיִם קְדוּשׁוֹת, שִׁירְגִישׁ אֶת
אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ מְכַל פֶּרֶט וּפְרָט, עַד שִׁירָאָה אֶת זֶה בְּעֵינָיו, וּכְבָר אָמַר
רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רנ"ד) עֵינָיִם הֵם דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים וּגְבוּהִים
מְאֹד, וְהֵם רוֹאִים תָּמִיד דְּבָרִים גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים, וְאִם הִיָּה הָאָדָם זוֹכֵה לְעֵינָיִם
כְּשֵׁרִים, הִיָּה יוֹדֵעַ דְּבָרִים גְּדוּלִים רַק מִמֶּה שֶׁעֵינָיו רוֹאוֹת, כִּי הֵם רוֹאוֹת
תָּמִיד, אֵךְ שְׂאִין יוֹדֵעַ מֶה רוֹאָה. כְּמוֹ לְמַשָּׁל כְּשֶׁמַּעֲבִירִין דְּבַר לְפָנָי עֵינֵי הָאָדָם
בְּהַעֲבָרָה וּבְמַהֲרִירוֹת גְּדוּל, וְאִזִּי אֵין הָאָדָם יוֹדֵעַ מֶה רָאָה, וְהֵנָּה אֵךְ שֶׁבְּשִׁעָה
שֶׁהַעֲבִירוֹ הַדְּבַר לְפָנָי עֵינָיו, בּוֹדָאֵי רָאָה אוֹתוֹ בְּרָאִיָּה גְּמוּרָה, עִם כָּל זֶה אֵין
יוֹדֵעַ מֶה רָאָה, כִּי אֵךְ שֶׁעֵינָיו רְאוּ הַדְּבַר בְּשִׁלְמוֹת, עִם כָּל זֶה מַחֲמַת הַמְּהִירוֹת
לֹא הִיָּה פְּנָאֵי בְּכַדִּי שִׁיבִיא הָרְאוֹת לְהַדְעַת שִׁידַע מֶה רָאָה, כִּי לִידַע הַדְּבַר
שֶׁרָאָה זֶה תְּלוּי בְּדַעַת, וְלִזְה צָרִיךְ קִצָּת זְמַן, שִׁישִׁיָּהָה קִצָּת הַדְּבַר הַנִּרְאָה לְפָנָי
עֵינָיו, בְּכַדִּי שִׁיבּוֹא וְיוֹשִׁיט כַּח הָרְאוֹת לְהַדְעַת אֶת הַדְּבַר הַנִּרְאָה, כְּדֵי שִׁידַע
בְּהַדְעַת מֶה רָאָה, וּמַחֲמַת הַמְּהִירוֹת לֹא רָאָה הַדְּבַר רַק בְּכַח הָרְאוֹת, אָבֵל
לֹא הִיָּה זְמַן לְהוֹשִׁיט הַדְּבַר לְהַדְעַת, וְעַל כֵּן אֵינּוּ יוֹדֵעַ מֶה רָאָה; וְכוּ', עֵינֵי
שָׁם, הָרֵי שֶׁלֶךְ לְפָנָי אִם אָדָם זוֹכֵה לְעֵינָיִם מְזוּכָּוֹת, אִזִּי הוּא רוֹאָה אֵיךְ שֶׁכָּל
הַבְּרִיאָה כְּלָה זֶה לְבוּשׁ לְגַבֵּי אֵין סוּף בְּרוּף הוּא, כִּי בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ לֹא הִיָּה
מַתְקִים הַבְּרִיאָה כְּלָל, וְהִיָּה חוֹזֵר לְתַהוּ וְבַהוּ וְכוּ' וְכוּ', וְאִם אָדָם מְזוּכָּף אֶת
הַעֵינָיִם שְׁלוֹ, אִזִּי הוּא רוֹאָה אֶת הָאֲלֻקוֹת שֶׁבְּכָל דְּבַר, וְכְמוֹ כֵּן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ג"ב) מְכַל הַדְּבָרִים צוּעַק כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי מְלֹא כָל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ, וְאִפְלוּ מִסְּפוּרֵי הַגּוֹיִים צוּעַק גַּם כֵּן כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב:

(תהלים צ"ג) "ספרו בגוים כבודו", שאפלו בספורי הגויים צועק כבוד השם יתברך. כי כבודו יתברך צועק תמיד וקורא ומרמז להאדם שיתקרב אליו יתברך, והוא יתברך יקרב אותו ברחמים באהבה ובחבה גדולה; וכו', עין שם, ולכן אשרי האדם שמזכך את עיניו לראות את אלקותו יתברך, וכן מזכך את אזניו לשמע בקולו יתברך שקורא אותו, ואז יחיה חיים טובים ונעימים בעולם הזה ובעולם הבא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך חנפה שמח

א.צ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מקץ, כ"ט כסלו (ה' דחנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שעקר התכלית בזה העולם הוא רק להתבודד להקדוש ברוך הוא, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב') שעקר כלי זינו של משיח, הוא תפלה, הינו משיח יכניס בעולם את הענין של תפלה, שאדם ירגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, ולבקש ממנו יתברך כל מה שהוא צריך בגשמיות וברוחניות, ובזה תלוי כל הגאולה של האדם, והנה אם אדם מתפלל על איזה דבר, הוא צריך להכניס את כל המוח ואת כל החושים שלו לדבר הזה, כגון אחד רוצה לקנות בית או רכב או שאר דברים וכו', אזי בשעה שמתבודד ומתפלל להקדוש ברוך הוא שישגי את הדבר הזה, הוא צריך להכניס את כל המוח מחשבה שלו רק לדבר זה, עד שכבר יראה בעיני השכל שלו שהנה זה שלו, ולכן דברי רבנו ז"ל לא סותרים את עצמם כלל, אדרבה אחד מחזק את השני, אדם צריך כל כך להתפלל להקדוש ברוך הוא על הדבר שהוא רוצה להשיג, עד שכל המוח

מִחֻשְׁבָּה שְׁלוֹ יִהְיֶה לְקַבֵּל אֶת הַדְּבָר הַזֶּה שֶׁהוּא רוֹצֵה, וְכִּי יֵשׁ לְהַמַּח מִחֻשְׁבָּה כַּח לְהַמְשִׁיךְ לוֹ כֹּל מֵה שֶׁהוּא רוֹצֵה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ג) הַמִּחֻשְׁבָּה יֵשׁ לָהּ תִּקְוָה גְּדוּלָה, וְאִם יִחְזַק וַיִּגְבֵּר מִחֻשְׁבָּתוֹ עַל אֵיזָה דְּבָר שְׁבָעוּלָם, יוּכַל לִפְעַל שִׁיחֵה כָּהּ, וְאִפְלוּ אִם יִחְזַק מִחֻשְׁבָּתוֹ מְאֹד שִׁיחֵה לוֹ מְמוֹן, בְּוִדְאֵי יִהְיֶה לוֹ, וְכֵן בְּכָל דְּבָר. רַק שֶׁהַמִּחֻשְׁבָּה תִּהְיֶה בְּבִטּוּלָה כָּל הַהִרְגָּשׁוֹת. וְהַמִּחֻשְׁבָּה תִּקְיָפָה כָּל כָּהּ, עַד שֶׁאֲפָשֶׁר לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ בְּמִחֻשְׁבָּתוֹ מִמֶּשׁ, דִּהְיִנוּ שִׁירְגִישׁ צַעַר הַמִּיתָה מִמֶּשׁ, עַל יְדֵי שִׁיִּקְבַּל עַל עֲצָמוֹ בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא מְרַצֵּה לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאֵיזָה מִיתָה שֶׁתִּהְיֶה. וְאֲפָשֶׁר לְחֻזַּק וַיִּגְבֵּר מִחֻשְׁבָּה כָּל כָּהּ, עַד שְׁבָשְׁעָה שֶׁמְקַבֵּל בְּמִחֻשְׁבָּתוֹ שֶׁהוּא מְרַצֵּה לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ לְמוֹת עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, אֲזִי יִרְגִישׁ צַעַר הַמִּיתָה מִמֶּשׁ; וְזֶה הוּלָךְ בְּיַחַד עִם הַתְּפִלָּה, כְּשֶׁאֲדָם מְחֻזַּק וּמְגִבִּיר אֶת מִחֻשְׁבָּתוֹ עַל אֵיזָה דְּבָר שֶׁרוֹצֵה, וּמִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַשִּׁיג אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, וְכָל מַח מִחֻשְׁבָּתוֹ זֶה רַק עַל דְּבָר זֶה, הוּא יִשִּׁיג אֶת זֶה, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא רוֹאֶה פֶּה סְתִירָה בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל.

מְכַל זֶה תִּבְיִן וְתִשְׁכִּיל אֶת גְּדוּלַת מַעֲלַת הַצְּדִיקִים הַגְּדוּלִים בְּמַעֲלָה עֲלוֹנוֹהָ מְאֹד שֶׁמְסֻתּוֹבָבִים בֵּינֵינוּ, וְאֲנַחְנוּ אֲפִלוּ לֹא שְׂמִים לֵב מִי הֵם וְכוּ' וְכוּ', שֶׁמִּתְפַּלְלִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַק דְּבָר אֶחָד, שֶׁמוֹכְנִים לְהַשְׁרִיף עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְהֵם רוֹצִים לְמַסֵּר נַפְשָׁם עֲבוּרוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּהֶם, הֵם כֹּבֵר לֹא צְרִיכִים שׁוּם דְּבָר, רַק לְהִיּוֹת נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהֵם מוֹכְנִים לְהַשְׁרִיף עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּכָל רִגַע וְכָל שְׁנִיָּה וְכוּ', הָאֵם יֵשׁ לָהּ מִשְׁגַּח מֵה זֶה שֶׁאֲדָם כְּבָר לֹא צְרִיךְ שׁוּם דְּבָר רַק לְהִיּוֹת נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְצַפֶּה וּמְחַכֶּה כָּל שְׁנִיָּה אֵיךְ זוֹכִים לְהַשְׁרִיף עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם? אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְגִיעַ לְמַדְרַגָּה זוֹ, עַל כָּל פְּנִימִים אִם אֲדָם צְרִיךְ מִשְׁהוֹ, צְרִיךְ לְהִכְנִיס אֶת כָּל מַח מִחֻשְׁבָּתוֹ בְּתְפִלָּתוֹ, וַיִּקְשֶׁר אֶת הַמִּחֻשְׁבָּה אֶל הַדְּבֹר, שִׁיחֻשַׁב מֵה הוּא אוֹמֵר, וְאֵז הוּא יִקְבַּל אֶת זֶה בְּקִלּוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף שִׁיחֵה לָהּ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָהּ חֲנֻכָּה שְׂמִחַ

אצא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מקץ, ראש חדש טבת (ו' דחנכה) התשע"ג שלום וברכה אל ... גרו יאיר

חסדי השם יתברך שהנה אנחנו נמצאים עכשו בשבת חנכה, איזה שמחה צריך להיות לנו, כי שבת בעצמה זה עצם עצמיות אלקותו יתברך, והיונים גזרו לא להחזיק שבת, כי הם רצו להכניס בעם ישראל טבע, מקרה ומזל, ולכפר בהכל רחמנא לצלן, עד כדי כך (ראש השנה י"ח): שגזרה מלכות יון גזרה שלא להזכיר שם שמים על פיהם, ולכן עם ישראל צריכים מאד מאד להיות שמחים ועלזים בשבת חנכה, שתהלה לאל, אנחנו שומרים שבת ומאמינים בו יתברך, וזכינו למסר את נפשנו בשביל השבת, שהשמחה הזו עולה על כל השמחות, ודיקא על ידי זה מכניעים את היונים והמתיונים וכו'.

והנה מובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ג) שאדם צריך להגיע למדרגה כזו שלא יראה כלום רק אמתת מציאותו יתברך בלי שום לבושים כלל, ואז הולך לאדם הכל באור מאיר ומזהיר, שמרגיש את אמתת מציאותו יתברך תמיד אתו, עמו ואצלו, והוא אוהב את עצמו עמו יתברך, וזה נקרא אורייתא דעתיקא סתימאה, שנתגלה אלקותו יתברך בלי שום לבושים, ואמר החכם מכל אדם: (קהלת ז') "ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה", הינו אם אדם מכניס בעצמו אמתת מציאותו יתברך, ויודע ועד אשר אין בלעדו יתברך כלל, אזי כל יום ויום אצלו חג, כי הוא מרגיש את הטוב שביום הזה, אבל אם עובר עליו איזה צער ויסורים או מרירות ומכאובים וכו' וכו', זה רק מחמת שנעלם ונסתר ממנו אלקותו יתברך, ולכן עוברים עליו ימים רעים, עם כל זאת אמר החכם מכל אדם: "ביום טובה" אם אתה מרגיש אמתת מציאותו ביום הזה, אזי אדרבה תחיה חיים טובים "היה בטוב", אבל אם עובר עליך "וביום רעה", נותן לך עצה "ראה" ותסתכל ותתבונן ותראה שגם שם יש אלקות, אלא נתלבש בלבושים וכו', ומזה בא שאתה לא רואה את הטוב שביום הזה, כי באמת מי שדבוק בו יתברך, לו תמיד טוב, ומרגיש את הטוב הנצחי, שכל זה הם ימי חנכה הקדושים, שאז נפתח האור הגנוז למטה מעשרה טפחים, ומובא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות, חנכה, הלכה

ג, אות ז') שלעולם קורין פּרשת מקץ בחנכה, כי זאת הפּרשה מדברת מגדלת יוסף הצדיק שנתגדל בארץ מצרים על ידי שפּפה את יצרו, ועל ידי זה זכה שנתבטל הרע נגדו, הינו הימי רע, ועל כן נעשה מושל על כל ארץ מצרים, שהוא תקף הרע ערות הארץ, כי תקף הרע של ארץ מצרים נתבטל נגדו עד שנעשה מושל עליהם, והכניע כל הרע של מצרים עד שהיו יכולים ישאל להיות שם אחר כף בגלות וכו', שבשביל זה הכרח יוסף להיות שם מקדם, כי אם לאו לא היו יכולים לסבל את הגלות של מצרים, שהיה שם תקף הרע מאד, אבל על ידי כח של יוסף הצדיק שהתגבר על יצרו, על ידי זה נכנע הרע של מצרים ונתבטל נגדו, ועל כן היה יכול יוסף לפתר חלומות, כי החלום הוא מערב עם דברים בטלים, שזה התערבות הטוב עם הרע, כי האמת שיש בהחלום טוב שזה ימי טוב, והשקר ודברים בטלים של החלום, זה ימי רע, ומחמת שהימי רע מכסין על הימי טוב, בפּרט בשנה בחלום, שאז הוא אחיזתם כידוע, על כן אי אפשר לעמד על פתרון החלום, אבל הצדיק כמו יוסף הצדיק שפּפה את יצרו והכניע הימי רע, אזי תקף כששומע החלום, אזי הרע, הינו הימי רע, נופלין ונתבטלין ונתגלין רק הימי טוב, שהוא סוד האמת והטוב שבחלום שהוא פתרון החלום, וזה סוד חלום פרעה שלא יכלו כלם לעמד על פתרונו, כי חלומו היה שבע שני השבע ושבע שני הרעב, שזהו בחינה זו ממש שהתגבר שבע שני הרעב, שהם בחינת שבעת ימי רע, על השבע שני השבע, שהם ימי טוב, "ותאכלנה הפרות רעות" וגו', עד אשר נתכסה ונתעלם לגמרי על ידי הימי רע שפּסה עליהם, שזה: "ולא נודע כי באו אל קרבנה", ועל כן לא היה יכול שום אדם לעמד על פתרונו לברר האמת והטוב שבו, כי אם יוסף הצדיק, כי אצלו מתבטלין הימי רע, שהם שבע שני הרעב, ועל כן היה יודע פתרון האמת של החלום, וזה: "להחית עם רב" לקבץ אכל בשבע שני השבע, שהם הימי טוב, כדי שלא יוכלו להתגבר שני הרעב, שהם הימי רע, כי כשאדם זוכה לאיזה טוב, הוא צריך להשתדל להרבות מאד במעשים טובים ובעסק התורה כל מה שיוכל, כמו שכתוב: (קהלת ט) "כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה" הינו עד שאתה בכחה, כמו שכתוב: (שם י"ב) "וזכר את בוראך בימי בחורתיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה" וגו', כי לכל אדם יש ימי טוב וימי רע, ובעת שמתגברין חס

ושלום, הימי רע על האדם וקשה לעמד נגדם, הוא צריך להשתמש עם כח הימי טוב שהיה לו בתחלה, דהיינו מה שזכה לעשות טוב מקדם, על כן כל זמן שאפשר בידו לעשות איזה טוב, הוא צריך לחטף מאד ולמהר לעשות הרבה הרבה טוב, עד שלא יבואו הימי הרעה חס ושלום, כולי האי ואולי יוכל להתגבר על ידי זה להכניע הימי רע, שזה סוד מה שיוסף הצדיק אסף וקבץ אכל בשני השבע כדי להחיות עם רב בימי הרע, כמו שכתוב "והיה האכל לפקדון" וגו', כדי שעל ידי זה לא יוכלו הימי רע לשלט על ישראל, כי מחייב עצמן ומתגברין עליהם על ידי הטוב שאסף בימי הטוב, שזהו ענין האכל שאסף יוסף בשבע שני השבע "כי למחיה שלחני אלקים... להחית עם רב", ועל כן קורין פרשת מקץ בחנכה, כי כל זה הוא סוד שמונת ימי חנכה שמדליקין בהם נרות חנכה, כדי שיאיר אור האהבה שבדעת בשבעה ימים כדי לגלות סוד שבע שני השבע שהם בחינת ימי טוב וכו', הכלל שבשבת זו צריכים לשמח מאד מאד ולקבל על עצמו מהיום והלאה להכין לעצמו טוב הרבה, כדי שיוכל להחיות את עצמו כל ימי חייו, ובאמת ראוי לה לשמח על הטוב שיש בה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות נ"ז.) על הפסוק: (שיר השירים ד) "כפלח הרמון רקתך" מאי רקתך? אפלו ריקנין שבך מלאים מצוות כרמון; ולכן אני מאד מבקש אותך שתהיה כל השבת רק בשמחה, ותשמר מאד מאד לא להיות בכעס ולא להוציא את העצבים שלך על אשתך או על ילדיך, וזכר שאמר החכם מכל אדם: (קהלת ד' ט) "אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח", ובאמת מי שמתבונן אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, ודבר גדול דבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, אדם כזה הוא אף פעם לא בכעס, כי ברגע שהוא בכעס הוא מראה לדעת שאין בו אמונה בהשגחה פרטית וכו', כי שמצער אותי הוא גם כן שליח מלמעלה, ועלי לשוב בתשובה שלמה שהרשע הזה שרויף אותי שירד ממני וכו', ועל ידי תפלה נמתק כל הדינים.

המאחל לה שבת שלום וחנוכה שמח

אצב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מקץ, ראש חודש טבת (ו' דחגכה) התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק בשבת זו יותר מכל
השבתות, כי השבת הזו זה שבת חגכה, שבו אנחנו מחנכים את עצמנו איך
להתענג בזיו שכינת עזו יתברך בכל שבתות השנה.

אני מאד מאד שמח שנשות אנשי שלומנו מחזיקות את עצמן ביחד,
וזה נחת רוח גדול בשמים, כי כשנשמות ישראל מחזיקות את עצמן ביחד,
גורמים על ידי זה קרוב הגאולה.

נא ונא תעשי כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה עצומה, ותתאזרי
במדת הסבלנות אשר אין עוד מדה יותר יפה מזו, וזכרי היטב אשר כל הנס
של חגכה היתה רק על ידי אשה, וכן כל הנס של פורים היה רק על ידי אשה,
רואים מזה גדל כחה של אשה שבזכותה עם ישראל נגאלין, ולכן תשמרי
מאד מאד על מדת הצניעות, הן צניעות הלבוש, והן צניעות הדבור, ותשמרי
מאד מאד על הילדים שלא יסתובבו על הרחובות, ובפרט הבנות שצריכים
לשמר עליהן, כמאמרם ז"ל: (במדבר רבה, פרשה י"א, סימן ה') "וישמרן" בבנות
שצריכות שמירה; ואת צריכה לדעת כשמשקיעים בהילדים, רואים אחר כך
את התוצאות וכו', ילדים טובים לא צומחים על העץ וכו', כי גם עץ שמוציא
פרות טובות, אם לא מטפלים בו וכו', ומשקים אותו בכל פעם וכו', לא היה
מוציא פרות, ולכן צריכים מאד מאד להשקיע בהילדים, ולא ללכת אתם
ביד קשה, אדרבה לקרב אותם שזה יסוד גדול בחנוכה, לא לצאת עם הילדים
ביד קשה, רק בדרך אהבה וקרוב לכבות, וכך יכולים להצליח עמהם תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום וחגכה שמח

אצג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מקץ, ראש חודש טבת (ו' דחגכה) התשע"ג שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

לדעתי כדאי לבדק תכף ומיד בבית חולים מה המצב של מי שפיר ולא לחכות, אלא רק מה שאומרים הרופאים זה מה שצריכים לעשות, והקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות, העקר לא לפחד בשום פנים ואפן, כי הכל יעבר בקלות, ואם הרופאים רוצים דוקא נתוח, כדי לעשות את זה כי שלא ירד מי השפיר וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יעבר בקלות מאד מאד, רק לא לפחד.

המאחל לכם שבת שלום וחגכה שמח

אצד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מקץ, ראש חודש טבת (ו' דחגכה) התשע"ג שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו
היקרים "חסידים ברסלב" הגרים "ביבנאל עיר ברסלב" הוי"ה ישרה
עליהם שכינתו תמיד

מאד מאד אני מבקש אתכם לקבל את השבת בשמחה עצומה, ותקבלו על עצמכם אהבה, אחוה ורעות, בין איש לרעהו, כי רבנו ז"ל אמר (חיי-מוהר"ן, סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; וזה היה רצון רבנו ז"ל, שנהיה ביחד כאיש אחד, ומובא (חיי-מוהר"ן, סימן קפ"ז) קדם שיצא רבנו ז"ל מברסלב לאומן להסתלק שם, בעת שיצא מפתח הבית ולחוצן לעלות על העגלה, עמד אצל המזוזה והניח ידו על המזוזה, ענה ואמר לאנשי שלומנו תיראו להתקבץ יחד ולהתפלל יחד, כי אם תתפללו בכונה, תוכלו להמשיך אותי לכאן עוד הפעם. ולכן צריכים מאד מאד לא לדבר באמצע התפלה, כי בזהר הקדוש מחמיר על זה מאד מאד, (זוהר תרומה קל"א:) ומאן דאשתעי כבי

כְּנִישְׁתָּא ווי לִיָּה דְאַחְזִי פְּרֻדָּא ווי לִיָּה דְגֵרַע מְהִימְנוּתָא ווי לִיָּה דְלִית לִיָּה חוּלְקָא בְּאַלְהָא דִישְׂרָאֵל דְאַחְזִי דְלִית לִיָּה אֱלֹהָא. וְלֹא אֲשַׁתְּכַח תַּמָּן וְאַנְהִיג קִלְנָא בְּתַקִּיפָא עֲלָאָה; וְנִמִּי שְׁמַדְבֵּר בְּבֵית הַמְדֻרְשׁ אוֹי לֹו שְׁמֵרָאָה פְּרוּדָה, אוֹי לֹו שְׁגוּרַע מְהֵאֲמוּנָה, אוֹי לֹו שְׁאִין לֹו חֵלֶק בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי מֵרָאָה שְׁאִין אֱלוֹק וְהוּא אֵינוֹ נִמְצָא שָׁם, וְלִכֵּן הוּא לֹא מִפְּחַד מִמְּנוּ וְנוֹהֵג בְּכִזְיוֹן בְּתַקּוֹן הַעֲלִיּוֹן שְׁלִמְעֵלָה].

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֵזַק, וְתִשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם שְׁלֹא יִסְתַּכְּבוּ בַּחוּץ בְּעַת הַתְּפִלָּה, וְכָל אַבָּא מְכָרַח לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ, כִּי זֶה מַעֲקָרֵי הַחַנוּף.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיוּ בְּטֻלָּנִים אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבֵּי גְדוֹל כְּזֶה, וְלִכֵּן רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עִמּוֹ, כְּמוֹ שְׁבַפְרוּשׁ אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קע"ז) שְׂרָאוּי לָכֶם לְשַׁמַּח בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאַף עַל פִּי שְׁאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מְגִדְלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רְאוּי לָכֶם לְסַמְךָ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדַע מְגִדְלַתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַזְכִּיר אֶז הַפְּסוּק: (תְּהִלִּים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יִדְעֵתִי כִּי גְדוֹל הוֹי"ה" וְגו', גַּם רְאוּי לָכֶם לְשַׁמַּח בִּי, מֵהַ שְׂזִכְתִּים שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַבֵּי כְּזֶה. וְלִמְעַן טוֹבַתְכֶם הַנְּצַחִית תְּהִיוּ חֲזָקִים לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאֲשֶׁר מִי שְׁחָזַק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לֹו כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם וְחִנּוּכָה שְׁמַח

אֲצֵה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסִדְרַי מִקֵּץ, רֹאשׁ חֹדֶשׁ טֵבֵת (ו' דְּחִנּוּכָה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה דְּנִים אֶת הָאָדָם עַל כָּל מֵה שִׁיקְרָה אֶתוֹ כָּל הַשָּׁנָה, וְנוֹתְנִים

לאדם הזדמנות עד יום הכפורים שאז נחתמים על מה שדנו אותו בראש השנה, כי עשרת ימי תשובה אמרו חכמינו הקדושים (במות מ"ט): על הפסוק: (ישעיה נ"ה ו) "דרשו הוי"ה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב", אמר רב נחמן אמר רבה בר אבבה אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים; הינו שעכשו בעשרת ימי תשובה יכולים לתקן את הכל מה שפגמנו כל השנה, כי בראש השנה כתבו את התקציב של האדם על כל השנה, וכן מה שיקרה אתו כל השנה וכו', וביום הכפורים חותמים על זה, אבל בעשרת ימי תשובה עדין יכולים לבטל את כל מה שגזרו עליו, וביום הושענא רבה אז יוצאים הפתקאות לעולם, ולכן עוד עד אז יכולים לעצר את אלו הרצים שיוצאין דחופין בדבר המלך עם הפתקאין, כמוכא בזהר הקדוש, ומוסיף על זה בספר הקדוש "בני יששכר" בשם צדיקים, שעדין יכולים לתקן עד "זאת חנכה", שאז הוא עת רצון גדול בשמים.

על כל פנים איך שהוא אנחנו יודעים ומאמינים בכחו הגדול של רבנו ז"ל, שהזיכרון להיות אצלו בראש השנה, ואמר (תני-מוהר"ן, סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כולו תלוי בראש השנה שלי; ואמר רבנו ז"ל לענין ראש השנה שלו (תני-מוהר"ן, סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אפן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות; ולכן אמר רבנו ז"ל: (תני-מוהר"ן, סימן ת"ג) מי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב: (נחמיה ח) "אכלו משמנים ושתו ממתקים... כי חדות הוי"ה היא מעזכם" וזה נאמר על ראש השנה.

יעזר הקדוש ברוך הוא שכל אחד ואחד מי שרוצה לשנה טובה

ומתוקה, ושימתק ממנו כל הדינים על ידי פלא עליון, שיהיה אצל רבנו ז"ל על ראש השנה באומן.

המאחל לך שבת שלום וחנכה שמח

אצו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מקץ, ראש חדש טבת (ו' דחנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שהסמ"ך מ"ם מאד מאד מיוחד מרבנו ז"ל, וכמו שספר (ספורי מעשיות, מעשה ז' מהזכוב והעכביש) שקדם שירדה נשמתו צעק הסמ"ך מ"ם בכל העולמות, אם הנשמה הזו תרד אין לי כבר מה לעשות יותר בעולם, ואמרו לו: הנשמה הזו מכרחת לרדת, כי קץ בא הקץ ואתה תצא ותמצא לעצמך עצה, וחזר עם זקן וכו', שצחק וכו', ואמרו אנשי שלומנו שזה עצת הסמ"ך מ"ם שכל דבר רבנו ז"ל יהיה לצחוק בעיני העולם וכו', עם כל זאת אנשי שלומנו היקרים מסרו את נפשם בכל דור ודור להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, ולא הסתכלו על שום דבר.

והנה כשאדם חטא ובפרט בפגם הברית הוצאת זרע לבטלה, שעל ידי זה הרג את ילדיו, כי מפל טפה וטפה יכול להוצר ולד וכו', והוא הלך והרג אותם, והוא בכלל רוצח וכו', עד כדי כך שבוהר הקדוש (וישב קפ"ח. ויחי רי"ט:) אומר בפרוש שעל פגם הברית הוצאת זרע לבטלה אין שום תשובה, ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן ע"א) שאף אחד לא מבין את הוזהר הזה, וכן יש תשובה על זה, ועקר התשובה ללכת ולהחזיר בני אדם בתשובה, שעל ידי זה גם הוא יזכה שימחלו לו על כל עוונותיו, ולכן ככל שאדם יודע שהוא פגם יותר בפגם הברית, עליו למסר את נפשו פשוטו כמשמעו לילך להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, ולא להסתכל על החלישות הדעת שהסמ"ך מ"ם מכניס בו, ולכן אשרי מי שזוכה להפיץ בכל יום את ספרי רבנו ז"ל אשר

אֵין עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה בְּתַקוּן הַבְּרִית, וְכִמּוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת נֹאפֿי סִימָן מ"א) תַּקוּן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה שְׁיִשְׁתַּדֵּל לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה; וְמִי יָכוֹל לְהַתְּפָאֵר שֶׁהוּא נָקִי מִחֶטָּא הַזֶּה, כִּי מוּבָא בְּסִפֵּר "רֵאשִׁית חֻכְמָה": (שַׁעַר הַתְּשׁוּבָה, פֶּרֶק ג', סִימָן י') וּמֵהַדְּבָרִים שְׁצָרִיךְ הַשֵּׁב לְתַקֵּן, הוּא לְתַקֵּן אוֹת בְּרִית הַפְּגוּם בְּהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׁאִין אָדָם בְּזִמְנֵנוּ נִצּוֹל מִמֶּנּוּ בְּבַחְרוֹתוֹ, עֵינֵי שָׁם. וְאִם שָׁכַח אֶת זֶה לְפָנֵי אַרְבַּע מֵאוֹת וְאַרְבַּעִים שָׁנָה, כִּי הוּא הָיָה תַלְמִיד הַרַמ"ק ז"ל שֶׁהָיָה בְּדוֹרוֹ שֶׁל הָאָרִיז"ל, וְכִבֵּר אֲזַי כֹּתֵב: "שְׁאִין אָדָם בְּזִמְנֵנוּ נִצּוֹל מִמֶּנּוּ בְּבַחְרוֹתוֹ" מֵה נֹאמַר אֲנַחְנוּ בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהִכַּל פְּתוּחַ, וְהַכֵּל פְּרוּץ, וּבְנֵי הַנְּעוּרִים נִכְשָׁלִים בְּגִדּוֹל בַּחֲטָא הַמְּגֻנָּה וְהַמְּרוּר הַזֶּה, וְרַק אֵלּוּ הַסְּפָרִים, הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַחֻבְרוֹת שֶׁהֵם תְּמִצִּית דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל מְצִיל אֶת הָאָדָם מֵאֲבֹדוֹן וּמֵהַתְּאֲבָדוֹת וּמִחֻזְרֵים אוֹתוֹ בְּתִשׁוּבָה, כְּאֲשֶׁר יַעֲיִדוּ כָּל הַמְּפִיצִים.

וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְחַקֵּק טוֹב טוֹב בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר קִבְּלָנוּ מִרַבְּנּוּ ז"ל מִתְּנָה שְׁנִקְרָא הַפְּצָה, לְהַפִּיץ אֶת סְפָרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּתוֹךְ שִׁכְבַּת הַעַם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמִקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לַעֲבֹדַת הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ לְשִׁרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא פַת). עַל פְּסוּק: (יִרְמְיָה ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" - אֵלּוּ שְׁמִקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לַעֲבֹדַת הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִלוּתָא דְּגִלוּתָא, וְלִכֵּן כָּל מִי שִׁילֵךְ לְהַפִּיץ, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֻסָּה, כִּי מִי שֶׁזוֹרַע רוּחַנִיּוֹת צוֹמַח לוֹ גִּשְׁמִיּוֹת, הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִית אֶת מוֹהֲרַנ"ת ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צוֹנָא אַרְבַּעַה יָמִים לְפָנֵי הַסְּתַלְקוּתוֹ וְאָמַר אֲזַי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: "הַעֲבִדְךָ שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעִינֹתֶיךָ חוּצָה", וְאֲזַי אִף פַּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לְךָ כֶּסֶף בְּכִיס, וְהֵייתָ צוֹחֵק מִכָּל הַמִּתְנַגְּדִים וְהַלִּיצָנִים שֶׁמְתוֹלְצִים מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלִית שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבֵת שְׁלוֹם וְחִנּוּכָה שְׁמַח

אצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִקֵּץ, רֵאשׁ חֹדֶשׁ טֵבֵת (ו' דְּחִנְכָה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

עַל ה"סְפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת" יֵשׁ כָּבֵד רַמְזִים רַבִּים, וְהֵם בְּסֹפֵר "רַמְזֵי מַעֲשִׂיּוֹת"
מֵהָרַב הַקְּדוֹשׁ מְטָשְׁעָרִין זי"ע, וְכֵן תִּמְצָא נִפְלְאוֹת רַבּוֹת בְּסֹפֵר הַנִּפְלֵא "נֵהַר
אֶפְרַסְמוֹן", וְתוֹצִיא לְעִצְמָךְ רַמְזִים מְשֻׁם, וְתִמְצִית הַסְּפּוּר שִׁיכוּלִים לְלִמּוּד
מִזֶּה, שְׁמִי שְׁבִטֵל לְגַמְרֵי לְאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְרַחוּק מִכָּל הַשְּׂקָרִים שֶׁל הַבְּלִי
הָעוֹלָם הַזֶּה, הוּא נִמְצָא תַּחַת וִילּוֹן וְכו', וְאֵף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְהַפִּיר אוֹתוֹ, כִּי
מֵרַב עֲלוּמוֹ וְהִסְתַּרְתּוֹ מִן הָעוֹלָם, אִין לְאֵף אֶחָד שׁוֹם הַשְּׂגָה בּוֹ, שְׁזֵה כָּלֵל
הַצְּדִיקִי אֲמַת הַנִּכְלָלִים לְגַמְרֵי בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, בְּכַטּוּל כָּל יְשׁוּתָם, קֶשֶׁה
מְאֹד מְאֹד לְהַשִּׁיג אוֹתָם, וְאֶדְרָבָה נּוֹפֵל עֲלֵיהֶם קֶשֶׁיּוֹת וּסְפִקוֹת רַבּוֹת, כְּמוֹ
שְׁאֵמֵר רַבְּנּוֹ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נ"ב) מֵה שְׁקֶשֶׁה קֶשֶׁיּוֹת עַל הַצְּדִיקִים,
זֶהוּ מְכַרַח לְהִיּוֹת. כִּי הַצְּדִיקִים מִתְדַמִּים לְיוֹצֵרָם, וְכִמוֹ שְׁקֶשֶׁה קֶשֶׁיּוֹת עַל
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ כֵן בְּהַכְרַח שִׁיְהִיָּה קֶשֶׁה קֶשֶׁיּוֹת עַל הַצְּדִיק, כִּי הוּא מִתְדַמֶּה
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבְעֵינֵי הַקֶּשֶׁיּוֹת שְׁקֶשֶׁה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מְרַגֵּל בְּפוּמִיָּה רַבְּנּוֹ
ז"ל לֹמֵר, אֶדְרָבָא כֶּךָ רְאוּי לְהִיּוֹת דִּיקָא, שִׁיְהִיּוֹ קֶשֶׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכֶךָ
נֶאֱה וְיִפֶּה לוֹ יִתְבָּרֵךְ לְפִי גְדֻלְתּוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ. כִּי מַעֲצֵם גְּדֻלְתּוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ, שֶׁהוּא
מְרוֹמֵם מְאֹד מִדַּעַתְנּוֹ, עַל כֵּן בּוֹדָאִי אִי אֶפְשָׁר שְׁנַכִּין וְנַשִּׁיג בְּשִׁכְלָנוּ הַנְּהַגְתּוֹ
יִתְבָּרֵךְ. וְעַל כֵּן בְּהַכְרַח שִׁיְהִיּוֹ עֲלָיו יִתְבָּרֵךְ קֶשֶׁיּוֹת, כִּי כֶּךָ נֶאֱה וְיִפֶּה לְהַבּוֹרָא
יִתְבָּרֵךְ, שִׁיְהִיָּה מְרוֹמֵם וְנַשָּׂא מִדַּעַתְנּוֹ, שְׁעַל יְדֵי זֶה קֶשֶׁה קֶשֶׁיּוֹת, וְאִם הִיָּה
הַנְּהַגְתּוֹ כְּפִי חַיִּיב דַּעַתְנּוֹ, אִם כֵּן הִיָּה, חַס וְשְׁלוֹם, דַּעַתּוֹ כְּדַעַתְנּוֹ; וְיִדּוּעֵ אֶשֶׁר
וִילּוֹן זֶה אֶחָד מֵהַשְּׁבַע קִרְעֵינֵי וְכו', וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁנִכְלָל יוֹתֵר וְיוֹתֵר בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
הָרִי הוּא עָנּוּ בְּתַכְלִית עֲנִיּוֹת, עַד שֶׁהוּא בְּעֵינֵי עֲצָמוֹ כְּלוּם וְכו', וּבְכַלּוּם אִין
לְאֵף אֶחָד הַשְּׂגָה וְכו', כְּמוֹ בְּרוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֶלְקוֹת שְׂאִין לְאֵף אֶחָד הַשְּׂגָה
וְכו', וּמִכָּל זֶה יְכוּלִים לְרַאוֹת מַעֲלַת הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים שְׁזוֹכִים לְהַתִּיַּגֵּעַ
עֲשִׂירִיּוֹת שָׁנִים בְּתַפְלָה שִׁיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְלִדְבַק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

עד שנעשים בטלים ומבטלים באין סוף ברוך הוא, עד שאין לאף אחד שום השגה בהם.

אשרי מי שמציית את רבנו ז"ל הן בענין שיחה בינו לבין קונו, שהוא התבודדות, והן בענין למוד סדר דרך הלמוד, ויתנהג ככה ימים ושנים, ועל ידי זה גם הוא יתבטל אצלו כל ישותו וכו' וכו', ויהיה נכלל באין סוף ברוך הוא, אשרי לו.

המאחל לך שבת שלום וחנוכה שמח

אצח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מקץ, ראש חדש טבת (ו' דחנוכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מוהרנ"ת ז"ל מסביר שכל ענין חנוכה הוא לעשות התחלה חדשה, ואת זה יכולים לקחת על כל השנה, הינו רואים לילה הראשונה מדליקים רק גר אחד, ובלייל שני מדליקים אחד שתיים, ובלייל שלישי מדליקים אחד שתיים שלש וכו' וכו', הינו שבכל פעם חוזרים אל ההתחלה, פי בכל פעם כשמוסיפים גר, מתחילים מההתחלה וכו', כך אדם צריך תמיד לעשות התחלה חדשה בעבודת השם יתברך, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ב) שכן בהתקרבות אל הצדיק צריכים תמיד לבוא בהתקרבות חדשה, ולא כאלו כבר היה מקרב, אלא בכל פעם שבאים אל הצדיק, צריכים לבוא בהתחלה חדשה, ודיקא באפן כזה יכולים לקבל ממנו הרבה מאד, כי רב בני אדם שמתרחקים מהקדוש ברוך הוא, הוא רק מחמת שנעשה בעיניהם העבודת השם יתברך, קיום מצוות מעשיות שמקימים כל יום, ישן בעיניו, אבל אם אדם היה תמיד עושה התחלה חדשה, כאלו היום הזה הוא מתעטף בציצית ומניח תפלין וכו' וכו', כמו שזה רק הפעם הראשונה, אז תמיד היה שש ושמתח, ולא היה מסתפל על שום דבר, וכן הוא בענין התקרבות

אַל הַצְדִּיק, לְמָה אָדָם מֵתְרַחֵק מֵהַצְדִּיק? כִּי נִדְמָה לוֹ שֶׁכָּבֵר יוֹדֵעַ וּמְכִיר אֶת הַצְדִּיק, וְיוֹדֵעַ מַה שְׂיִדְבֹּר אֵלָיו וְכוּ', אֲבָל אִם תִּמְיֵד הִיָּה בֹא כְמוֹ שֶׁבֹא בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה וְכוּ', שֶׁהִיָּה מְלֹא לְכַלּוֹף וְזֶהְמָא וְכוּ', וְכָל הַמִּדּוֹת רְעוּת וְהַתְּאֻוֹת רְעוּת הָיוּ נִדְבָקִים בּוֹ וְכוּ', וְהַצְדִּיק כִּבְס וְרַחֵץ אוֹתוֹ, וְהַלְבִּישׁ אוֹתוֹ בְּבִגְדֵים יָפִים וְכוּ', וְאָז כִּשְׁהִיָּה בֹא בְּכָל פַּעַם אֶל הַצְדִּיק, הִיָּה מַחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ וְהַרְגִּישׁ כֹּל מִיָּנִי אֹרוֹת וּנְעִימוֹת וְהַתְּחַזְּקוֹת בְּחַיּוֹ וְכוּ', אֲבָל כִּשְׁעוֹבֵר זְמַן וְהוּא כָּבֵר מִכְּבֵס וְנָקִי וְכוּ', וְכָבֵר מְלַבֵּשׁ בְּלִבוֹשִׁים וּבְבִגְדֵים יָפִים וְכוּ', שֶׁכָּבֵר לוֹמֵד מֵעֲצָמוֹ מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי הוּא מִפְּסִיק לְבוֹא אֶל הַצְדִּיק, כִּי נִדְמָה לוֹ כִּי כָּבֵר יוֹדֵעַ מַה הַצְדִּיק יִלְמַד אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלֹאט לֹאט מֵתְרַשֵּׁל לְגַמְרֵי, עַד שֶׁלְּבַסּוֹף הוּא יִפֵּל נְפִילָה אַחַר נְפִילָה וְכוּ', וְלִכֵּן אִם אָדָם הִיָּה לוֹקַח אֶת הַלְמוּד הַזֶּה שֶׁל חֲנֻכָּה עַל כָּל הַשְּׁנָה, שֶׁתִּמְיֵד צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם יִהְיוּ בְּעֵינֵיךָ כַּחֲדָשִׁים מִמָּשׁ, אֲזַ תִּמְיֵד הִיָּה מֵתַעֲלֶה עַד אֵין סוֹף וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמֵנוּ אֶת אֹר הַחֲנֻכָּה הַזֶּה אֹר הַגְּנוּז עַל כָּל הַשְּׁנָה, שְׁנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת בְּכָל יוֹם, בְּכָל שְׁעָה, וּבְכָל רִגַע הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלִשְׁכַּח אֶת הָעֵבֶר, וְכֵן נוֹכַל לְהִתְקַרֵּב בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עַד אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֶל הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁקָּרְבוּ אוֹתוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֵנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחֲנֻכָּה שְׁמַח

אֶצֶט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסִדְרַ מְקִיץ, רֵאשׁ חֲדָשׁ טִבֵּת (ו' דְּחֻנְכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מַה אִמַר לְךָ! הִחֲכֵם מִכָּל אָדָם אָמַר: (מִשְׁלֵי כ"ז כ"ב) "אִם תִּכְתּוֹשׁ אֶת

הָאוּיִל בְּמִכְתָּשׁ בְּתוֹךְ הַרְיָפוֹת בְּעֵלִי לֹא תִסּוּר מֵעֲלִיו אוֹלָתוֹ, בְּמַלִּים פְּשׁוּטוֹת נִסְבִּיר אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה, הוּא כֹךְ "כִּמָּה מְכוֹת אָדָם צָרִיךְ לִקְבֹּל עַד שִׁיחֲכֶם?" "כִּמָּה אֲכֻזְבוֹת אָדָם צָרִיךְ לִקְבֹּל עַד שִׁיתְעוֹרֵר"? הֲרִי אֶת עוֹבְרַת אֶת הַטְּעִיּוֹת שֶׁלָךְ כִּמָּה וְכִמָּה פְּעָמִים, וְעַדִּין לֹא לְמַדַּת כָּלוּם מְנַסִּיּוֹן הַחַיִּים.

הֲרִי לְפָנַי הַרְבֵּה שָׁנִים כְּשֶׁהֵייתָ עוֹד בַּחוּרָה צְעִירָה, עוֹרְרַתִי אוֹתָךְ לְהִתְחַתֵּן כְּדַת מֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל וְלִהְיֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֻשְׁרַת בַּחַיָּה, וְאֵת עֲנִית לִי כִּמוֹ הַחֲכָם בְּסַפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת (סַפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ט' מֵהַחֲכָם וְהַס) שֶׁעַדִּין יֵשׁ לִי זְמַן אֲנִי צָרִיךְ לְשׁוֹטֵט בְּעוֹלָם וְלִרְאוֹת אֵיךְ הָעוֹלָם נִרְאֶה וְכוּ' וְכוּ', בֵּין כֹּךְ הַכְּרַת מִיִּשְׁהוּ וְנִפְלֵת בַּפֶּח וְכוּ', וּבֵין כֹּךְ הַכְּרַת עוֹד מִיִּשְׁהוּ וְהִסְתַּבַּכְתָּ בְּסֻבּוּכִים וְכוּ', עַד שֶׁנִּפְלֵת בַּפֶּח עִם שֶׁקֶרֶן וְגַנְבִּי וְכוּ', שֶׁסַּבַּךְ אוֹתָךְ בַּחוּבוֹת שֶׁל קְרוֹב לְמִילִיוֹן ש"ח וְכוּ', וְהָיָה הָעוֹלָם חֲשֵׁךְ בְּעַדְךָ וְכוּ', אֵיךְ מְאֻהָב יְכוֹל לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה לְאַהוּבָתוֹ? וּבְכִיתָ בְּמֵר נִפְשֶׁךְ עַל גּוֹרְלֶךָ הָרַע וְכוּ', וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ אֶת שׂוֹאֵלְתָּ עוֹד פֶּעַם אוֹתוֹ שְׂאֵלָה וְכוּ', וְכוֹתְבַת אוֹתוֹ דְּבָרִים, הַגִּבֵּר הוּא מְדָהִים... אָנוּ אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי מְאֹד... אֲבָל הוּא אֵינּוּ מְעַנֵּן לְהִתְחַתֵּן... כֹּךְ הָיָה בְּכָל פֶּעַם וּפְעַם לְפָנַי שֶׁנִּפְלֵת בַּפֶּח וְכוּ', לְדַעַתִּי אֶת עַדִּין נְאִיבִית מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְמַדַּת מֵהַנְּסִיּוֹן הַמֵּר שֶׁל הַחַיִּים, אֶת לֹא רוֹאֶה אֵיךְ שֶׁמְנַצְלִים אוֹתָךְ טוֹב טוֹב, וְהַכֵּל בְּמִתְק שְׁפָתִים וְכוּ', וְקוֹנִים אוֹתָךְ עִם מְלִים יְפוֹת וְכוּ', וּבֵין כֹּךְ וּבֵין כֹּךְ אֶת מִתְבַּגֵּרַת וְכוּ', וְלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שְׂגַם הַמְאֻהָב הַזֶּה יִתֵּן לָךְ בְּעִיטָה שֶׁתְּעוֹפִי וְכוּ', וְאִז כִּבֵּר יִהְיֶה מְאֻחֵר מְאֹד, כִּי תִהְיֶה כִּבֵּר בַּת חֲמִשִּׁים וְכוּ', וְאִז תִּתְחַלִּי לְכַוֹת עַל יְמֵי נְעוּרֶיךָ שֶׁהָלַךְ בְּבוֹבוֹז וְכוּ', רַק הִלַּכְתָּ אַחַר הַרְגָּשׁ וְלֹא אַחַר הַשִּׁכּוֹל וְכוּ', אַחַר הַתְּאֻוָּה וְלֹא אַחַר הַמְצִיאוֹת וְכוּ'.

הֲרִי אֶת בַּת יְהוּדִית, לְמָה שֶׁלֹּא תִתְחַתְּנִי כְּדַת מֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל, וְלִהְיֶה בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל? הֲרִי אָדָם הַזֶּה שֶׁלֹּא רוֹצֵה לְהִתְחַתֵּן אִתָּךְ, הוּא מְנַצֵּל אֶת הַתְּמִימוֹת שֶׁלָךְ טוֹב טוֹב, הוּא מְנַצֵּל אֶת הַנְּאִיבִיוֹת שֶׁלָךְ וְכוּ', בְּמִתְק לְשׁוֹנוֹ וְכוּ'.

וְלִכֵּן תִּתְחַלִּי לַעֲשׂוֹת חֲשׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ אֵיךְ אֶת מְבוֹבְזוֹת אֶת חַיֶּיךָ וְכוּ', הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה וְהִנֵּה שְׁבוּעָה, וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְהִנֵּה שָׁנָה אַחַר שָׁנָה וְכוּ' וְכוּ', וְאֶת

רחוקה מאבינו שבשמים, לא שומרת שבת, לא אוכלת כשר, לא מתנהגת כבת ישראל וכו' וכו', ולבסוף תמצאי את עצמך אשה זקנה שבזבזה רב השנים בהבל וריק, ומאומה אין בידך וכו'.

ולכן מתי תתעוררי כבר? מתי תתחילי להתישב בדעתך מה הלאה? מה התכלית שלי בעולם הזה? סתם להסתובב ורקוה וכו', ולהסתבך בכל פעם עם סבוכים אחרים?

הגיע הזמן שתחזרי בתשובה שלמה אליו יתברך, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב תשובה, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ה) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, ואמרו חכמינו הקדושים: (פסיקתא דרב כהנא) גדול כחה של תשובה שפיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמך מ"ם מאד מאד מיוחד מכן אדם שחוזר בתשובה, כי כיון שאדם בא אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים: (במדבר רבה, פרשה כ, סימן י"ג) בלעם היה רשע ערום וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר "חטאתי", אין רשות למלאך לגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם מה לך לחזור בתשובה? ומה לך להתודות? כי הוא יודע שמי שחוזר בתשובה ומתודה להקדוש ברוך הוא, אין רשות למלאך המות לגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה; ואם תחזרי בתשובה ותתחילי ללכת בדרך התורה, אז יהיה לך חיים נעימים, חיים טובים, חיים מאשרים, כי אין עוד חיים מאשרים כמו מי שמתנהג על פי דרך התורה.

הקדוש ברוך הוא יפתח לך את הדעת והשכל, ותזכרי את עצמך אם

זה לא הדבורים שדברתי אתך לפני למעלה מעשר שנים, ותראי איפה שאת עדין אוחות.

המאחל לך שבת שלום וחנכה שמח

א.ק.

בעזרת השם יתברך, מוצאי שבת קדש לסדר מקץ, ב' טבת (זאת חנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת שרבנו ז"ל בא לזה העולם לתקן את חטאי פגמי הברית וכו', והוא נשלח אל דורותינו אלו כדי להצילנו מהחטא המגנה הזה, והבטיח בשתי עדים צדיקים קדושים, שמי שיבוא אל הציון הקדוש שלו באומן ויתן פרוטה לצדקה ויאמר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הכללי", אזי אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו וכו', הוא יוציא אותו מהשאול תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שזוכה לנסע אל ציון רבנו ז"ל ולקיים את בקשתו, ואז נכון לכו יהיה בטוח שיזכה לתקון נצחי.

רבנו ז"ל העמיד לנו שתי יסודות בחיינו, שהם עקרים גדולים לעבר את זה העולם בשלום, ונזפה לתקן את כל העבר ואת כל ההווה ואת כל העתיד שלנו.

והם, א'. להיות בשמחה עצומה לעשות את כל מה שביקשתנו רק להיות בשמחה ולהכריח את עצמו רק להיות בשמחה, כי השמחה הוא רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכל הצרות שהאדם סובל זה רק מחמת פגם הברית, ולכן מי שרוצה לתקן את החטא הזה הוא מוכרח לקחת את עצמו בידי בכל הכחות רק להיות בשמחה, כי הסמך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדפאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מוכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה

יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוּ שְׁאֲמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵן, חֵלֶק ב', סִימָן י') מֵה שְׁבִנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסֶד וְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מֵהַשְׂמֵחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאָז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבָר, וְתִזְכֶּה לְתַקֵּן הַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה שֶׁהוֹרֵס אֶת הַחַיִּים לְגַמְרִי, כְּמוּ שֶׁכָּתַב הַרְמַב"ם (פֶּרֶק ד' מֵהַלְכוֹת דַּעוֹת, הַלְכָה י"ט) שְׂכַבְתָּ זֶרַע הִיא כַח הַגּוֹף וְחַיֵּיו וּמְאוֹר הָעֵינַיִם וְכָל שֶׁתֵּצֵא בְּיוֹתֵר הַגּוֹף כְּלָה וְכַחוֹ כְּלָה וְחַיֵּיו אוֹבְדִים, הוּא שְׁאֲמַר שְׁלֵמָה בְּחֻמְתּוֹ: (מִשְׁלֵי ל"א ג) "אֵל תִּתֵּן לְנָשִׁים חֵילֶךָ", כָּל הַשְּׁטוּף בְּבַעֲלָהּ זְקֵנָה קוֹפְצַת עָלָיו, וְכַחוֹ תִשָּׂש, וְעֵינָיו כֶּהוֹת, וְרִיחַ רַע נוֹדֵף מִפִּיו, וּמִשְׁחִיו, וְשַׁעַר רֵאשׁוֹ וְגִבּוֹת עֵינָיו וְרִיסֵי עֵינָיו נוֹשְׂרוֹת, וְשַׁעַר זְקֵנוֹ וְשַׁחֲיוֹ וְשַׁעַר רַגְלָיו רַבָּה, שְׁנָיו נוֹפְלוֹת, וְהַרְבֵּה כְּאֵבִים חוּץ מֵאֵלוֹ בְּאֵים עָלָיו, אֲמָרוּ חַכְמֵי הַרוֹפְאִים אֶחָד מֵאֵלֶּף מֵת בְּשִׁאֵר חֲלָאִים, וְהָאֵלֶּף מֵרַב הַתְּשֻׁמִּישׁ, לְפִיכֶךָ צָרִיךְ אָדָם לְהִזְהַר בְּדַבָּר זֶה מְאֹד וְכו', עֵינַי שָׁם, וְכֵן מוֹכָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּף: (אֲבוֹ הַעוֹר סִימָן כ"ג סְעִיף א) אָסוּר לְהוֹצִיא שְׂכַבְתָּ זֶרַע לְבִטְלָה, וְעוֹוֹן זֶה חֲמוּר מִכָּל עֲבֻרוֹת שְׂבִתוֹרָה וְכו', אֵלוֹ שְׂמֵנָפִים בְּיַד וּמוֹצִיאִים שְׂכַבְתָּ זֶרַע לֹא דִי לְהֵם שְׂאִסוּר גְּדוֹל הוּא אֲלֵא שֶׁהַעוֹשֶׂה זֶה בְּנִדּוּי הוּא יוֹשֵׁב וְעָלִיהֶם נֹאמַר: (שְׁעִיָה א' ט"ו) "יְדִיכֶם דְּמִים מְלֵאוּ", וְכֵאלוֹ הָרַג הַנֶּפֶשׁ וְכו', עֵינַי שָׁם, וְהַחֲטָא הַזֶּה בָּא רַק עַל יְדֵי עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה שְׁנֹדֵבֵק בְּאָדָם, כִּי כָּל שֶׁהָאָדָם שׁוֹרֵה בְּעֲצָבוֹת וּבְמְרָה שְׁחוּרָה וּבְדַכְאוֹן פְּנִימִי, עַל יְדֵי זֶה אֵין לוֹ מַה לַּעֲשׂוֹת, וְהוּא בָּא לְיַדֵי הַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה וְכו', וְכֵן לְהַפְּךָ כָּל שֶׁאָדָם חוֹטֵא בַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה הוּא נֶעֱשֶׂה יוֹתֵר עֲצוּב וּמְמוֹרָר וּמְדַכָּא וְכו', וְקִשָּׁה לוֹ מְאֹד לְצַאת מִזֶּה אַחַר כֵּךְ, וְלָכֵן הַתְּקוּן הָרֵאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ בְּכָל הַכּוֹחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְׂמֵחָה שׁוֹרֶפֶת אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַמְּשַׁחֲתִים שְׂבָרָא מַחְמַת הַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה.

ב'. לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, שְׁזֵה נִקְרָא הַתְּבוּדוֹת, כִּי עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה זֶה וְדוּי דְבָרִים לְהַתְּוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכִמוּ שֶׁכָּתַב הַרְמַב"ם: (פֶּרֶק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הַלְכָה א') כָּל מְצוּוֹת שְׂבִתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה אִם עָבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן בֵּין בְּזוּרֵן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וְיִשׁוּב מִחֲטָאוֹ חֵיב לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֵי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא

שנאמר: (במדבר ה') "איש או אשה כי יעשו" וגו' "והתודו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים ודוי זה מצות עשה, כיצד מתודין? אומר: אנא השם, חטאתי, עויתי, פשעתי, לפניך ועשיתי כך וכך והרי נחמתי ובשתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה, וזהו עקרו של ודוי, וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח; ואמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לכדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חז"ל ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו הוא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שכולל הכל. כי על כל מה שיחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפלו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וחיפץ ומשתוקק לדבר, אף שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כף, עד שאינו יכול אפלו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו.

נמצא ששני הדברים האלו "שמחה" "התבודדות" הם שני העקרין בחיי האדם, והם התקונים הכי גדולים לתקון הברית, מצד אחד רק להיות בשמחה, ומצד שני להתבודד להקדוש ברוך הוא ולבכות ולהתחרט על עוונותיו, ולקבל על עצמו קבלות חזקות מהיום והלאה רק לעשות טוב.

וכתב האיש אלקי החת"ם סופר זי"ע: (דרשות ז' אב) שמעתי מפי קדוש מורי הפלאה וצ"ל, פרוש: (תהלים קכ"ו ה') "הזרעים בדםעה ברנה יקצרו הלודך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתי", דב' תקונים יש על חטא זה, א' לבכות במר נפשו, ודמעות עיניו מכפרין טפין נגד טפין, ב' לעבד השם בשמחה ושירים וזמירות, מלשון: (ישעיה כ"ה ה') "זמר עריצים",

שְׁקוּצֵר הַקְּלָפוֹת כְּזוֹמֵר כָּרֶם עַל יְדֵי זְמִירוֹת, וְאוֹתִיּוֹת קָדָם נָח"ש אוֹתִיּוֹת זְמ"ר דּוֹק וְתִשְׁכַּח, וּמִמְנִים עַל זֶה נִשְׁמוֹת ב' צִדִּיקִים, יוֹסֵף הַצַּדִּיק, וְכַנְגֵדוֹ הוּא הַשְּׂמֻחָה וְהַשִּׁיר: (יִשְׁעִיה ל"ג י"ז) "מִלֶּךְ בְּיָפִיו תַּחְזִינָה". וְהַשְּׂנֵי פְּלִטֵי בֶן לִיש דְּכִתִּיב גְּבִייה: (שְׁמוּאֵל ב' ג' ט"ז) "הַלּוֹךְ וּבָכָה" כְּשֶׁלְּקָחוּ מִמֶּנּוּ מִיכַל בַּת שְׂאוּל, וְאָמְרוּ חַז"ל: (סְנֵהדְרִין י"ט) שֶׁהֵלֶךְ וּבָכָה עַל מִצְוֵה הַהוֹלֶכֶת מִמֶּנּוּ, שֶׁהָיָה נוֹעֵץ חָרֵב בֵּינוֹ וּבֵינָהּ. וְהֵינּוּ דְרָמְזוּ קְרָא, הַזּוֹרְעִים, הַנִּכְשָׁלִים בְּחֻטָּא זָרַע, אוֹתָם יִתְקַנוּ בְּשְׁנֵי אֱלוֹ, בְּדַמְעָה, בְּרִנָּה, יִקְצְרוּ וְיִזְמְרוּ כָּל הַחֹחִים עַל יְדֵי שְׁנֵי אֱלוֹ, דַּמְעָה וְרִנָּה, וּמִפְּרֵשׁ וְהוֹלֵךְ הַלּוֹךְ יֵלֶךְ וּבָכָה, הֵינּוּ פְּלִטֵי בֶן לִיש, הוּא נוֹשֵׂא וּמְכַפֵּר מִשֶּׁף הַזָּרַע עַל יְדֵי תִקּוּן הַדַּמְעָה, ו"בֹּא יִבֹּא בְּרִנָּה" וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, הוּא נֶגֶד נוֹשֵׂא אֱלֻמוֹתָיו, הֵינּוּ יוֹסֵף מְאֻלָּמִים אֱלָמִים, אֱלוֹ דְּבָרֵי מוֹרֵי זַע"ל וְשִׁפְתֵים יִשְׁק עֵין שָׁם, הָרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שַׁעֲקָר הַתִּקּוּן לְפָנֶם הַבְּרִית הַזְּצָאֵת זָרַע לְבִטְלָה, לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה וְלֹא לְהִנָּיֵחַ בְּעֲצוּמוֹ אֶת הָעֲצָבוֹת כְּרַגַע אֲלֹא אֶת נִפְשׁוֹ עַל מִדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְכֵן עַל יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה בְּכִיָּה עֲצוּמָה, וְעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְצָאֵת מֵהַפֶּחַ הַיְקוּשׁ הַזֶּה שֶׁנִּפְּלָ אֵלָיָהּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדֶף שִׁיחָה לֶךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאָחַל לֶךְ שְׁבוּעַ טוֹב וְחִנְפָּה שְׂמַח

אָקָא

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר מִקֶּץ, ב' טַבַּת (זֹאת חֲנֻכָּה) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבָךְ.

כָּלֵל גְּדוֹל צְרִיכִים כָּל בְּנֵי זוּג לְדַעַת בְּשַׁעָה שֶׁהָרֹפֵא אוֹמֵר שֶׁהִתִּינוּק עֲכוּז וְכו', לֹא צְרִיכִים לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר "יִשׁ עֲנִין שֶׁהִכַּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה", הַעֲקָר לְהַתְּפַלֵּל אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוֹלֵד יִתְהַפֵּךְ, וְתִהְיֶה הַהוֹלָדָה בְּקִלוֹת, וְלֹא צְרִיכִים לְפַחַד כָּלֵל.

מה טוב ומה נעים באם האשה יכולה להיות רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, אשר רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה, כגון: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים, שאת רק זוכרת, תהיי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך, אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים, שהזכרתי לפניך - בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם, שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך י"י צורי וגואלי, אמן פן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא יעזור שתבשרו לי בשורות משמחות העקר לא לפחד ולא להפנס בלחץ.

המאחל לך שבוע טוב וחנכה שמח

אקב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי שבת קדש לסדר מקץ, ב' טבת (זאת חנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מבקש אותך שאל תהיה בטלן! ותראה לדון את אשתך לכהן

זכות, ותראה שיהיה רק שמחה בביתה, תעקר מעצמך את המדה הרעה של כעס וקפידות וכו', ותשמר מאד מאד לא להכניס את אשתך בלחץ וכו', ואל תלחץ אותה, ואל תתפרץ עליה וכו', אלא תדון אותה לכף זכות וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (גטין ו:): אמר רב חסדא לעולם אל יטיל אדם אימה יתרה בתוך ביתו שהרי פילגש בגבעה הטיל עליה בעלה אימה יתרה והפילה כמה רבבות מישראל, אמר רב יהודה אמר רב כל המטיל אימה יתרה בתוך ביתו סוף הוא בא לידי שלש עברות: גלוי עריות ושפיכות דמים וחלול שבת, ולכן ראה מה לפניה, כי הכל תלוי בבעל, אם הוא כעסן ועצבני וכו', הוא מוציא את הכעס והעצבים שלו על אשתו וכו', על ידי זה ומזה נשבר השלום בית, ולכן הגיע הזמן שתפסיק להתפרע בבית ככעס וברציחה שבא מחמת פגם הברית הוצאת זרע לבטלה, כי כך אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רמ"ט) שמי שפגם בברית בחטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה הרי הוא תמיד כעסן, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתפסיק עם הכעס שלך, כי לבסוף תאבד את אשתך וכו', היא תברח לך וכו', אשתך היא לא שק חבטות שלך, מתי שיהיה לך עצבים תוציא את זה עליה וכו', זה לא הולך ככה.

ולכן אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שבדרך להשלים עם אשתך וכו', כי זוג שרבים ביניהם, גורמים פרויד בכל העולמות, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תכף ומיד להתפייס עמה, כי לא יאבה הקדוש ברוך הוא סלח לך אם תריב עם אשתך, ואמרו חכמינו הקדושים: (שבת קט"ז): לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה: שמי שנכתב בקדשה ימחה על המים; ואם הקדוש ברוך הוא כבר מסכים שימחק כביכול שמו שמחזיק את כל העולם העקר שיהיה שלום בין איש לאשתו וכו', בודאי אתה צריך להשלים עם אשתך.

יש טבע רע של גברים שהמח שלהם פגום מאד, שמוציאים את העצבים שלהם על האשה, ובכל פעם שיש להם איזה צער וכו', או איזה עגמת נפש וכו', או הפסד כסף וכו', מי הכפרה הראשונה שמוציאים עליה את העצבים? זה האשה, וזה טבע מגנה מאד מגברים שמתנהגים כך, כי סוף כל סוף האשה היא עצם מעצמך וכו', והאמא של הילדים שלך, אזי למה אתה צריך להוציא את העצבים שלך על אשתך? בזה אתה מראה את גריעות

מדוֹתֶיךָ וכו', שְׁאַתָּה מִתְנַהֵג כְּמוֹ חַיָּה וּפְרָא אָדָם, וְלִכֵּן רָאָה לַחֲזוֹר בְּתִשְׁבּוּכָה שְׁלָמָה, וְאָז הִכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב וְחִנּוּכָה שְׁמִיחַ

א.ק.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֵדֶר מִקֵּץ, ב' טֵבֵת (זאת חֲנֻכָּה) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַמְּפָרְשִׁים שׁוֹאֲלִים אֶת הַשְּׁאֵלָה שְׁלֵף, וְהֵם מְפָרְשִׁים שֶׁהַפָּגֶם שְׁלוֹ הָיָה שְׁאֵמֶר: "אֲשֶׁר נִתְּתָה עִמָּדִי", הוּא הָיָה צָרִיף לְהַגִּיד, הָאִשָּׁה נִתְּנָה לִי, לְמָה אָמַר בְּלִשׁוֹן הַזֶּה: "אֲשֶׁר נִתְּתָה עִמָּדִי", הָרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה אִתּוֹ טוֹבָה, וְנִתֵּן לוֹ מִתְּנָה אִשָּׁה כְּדֵי שִׁתְּעוֹזֵר לוֹ, "לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ", אֲזִי לְמָה אָמַר: "אֲשֶׁר נִתְּתָה עִמָּדִי", הָיָה צָרִיף לְהַגִּיד סֵתֶם "הָאִשָּׁה", וְרַשִּׁי פִּרַשׁ (עֲבוּדָה יְרָה ה:): לִשׁוֹן גִּנְאֵי הוּא שְׁתוּלָה הַקְּלָקְלָה בְּמִתְּנָתוֹ שֶׁל מְקוֹם, וְהוּא עֲשָׂאָה לוֹ לְעוֹר שֶׁכָּפַר אֶת הַטוֹבָה.

וּבְאֵמֶת אִם נִתְּבוּנִין הוּא בְּעֵצְמוֹ חֵיב, כִּי אִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לֹא לְאָכַל מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְאִשְׁתּוֹ נִתְּנָה לוֹ לְאָכַל וְהוּא אָכַל, הָיָה צָרִיף לֹמַר, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חֲטָאֵתִי וְנִכְשַׁלְתִּי וְעִבְרַתִּי עַל הַצּוּוֵי וְאִכְלֵתִי וְכוּ' וְכוּ', לְמָה הָיָה צָרִיף לְעַרְבֵי אֶת אִשְׁתּוֹ? אִפְלוּ שָׂזָה הָיָה אֵמֶת, אָדָם אֲסוּר לוֹ לְזַרֵּק אֶת הָאִשְׁמָה עַל הַזּוּלָת וְכוּ', חֲטָאֵת, תְּתוּדָה וְתֵאמֶר: חֲטָאֵתִי, עוֹיֵתִי פִּשְׁעֵתִי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי וְכוּ' וְכוּ', אִף פַּעַם לֹא נִזְרַק אֶת הָאִשְׁמָה עַל הַזּוּלָת וּבִפְרָט לֹא עַל הָאִשָּׁה, וְזֶה כְּפִיּוֹת טוֹבָה כְּשֶׁאָדָם זוֹרֵק אֶת זֶה עַל הַזּוּלָת אִפְלוּ שָׂזָה אֵמֶת, מִי אוֹמֵר לְךָ שְׁצָרִיכִים לְצִיַּת אֶת הַזּוּלָת?.

אָדָם לֹא יִכּוֹל לְתַאֵר אֶת הַמִּתְּנָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ אִשָּׁה, וְלִכֵּן צָרִיף לְהַחְזִיק מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֶת הַמִּתְּנָה הַזֶּה, וּלְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָהּ מְאֹד, וְיִדְוַע מִזֶּה שֶׁרְבִנּוּ ז"ל (שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָן רס"ד) הַזֶּהִיר לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת

אֲשֶׁתוֹ. כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִלְּדִיהֶם, צַעַר הָעֵבוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֵצָם מְכַאֲבֵם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכִמָּה אֲפָנִים הַקְּשִׁים וּכְבֵּדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רָאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם, וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּבֹא מִצִּיעָא טו.) 'אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵיכוֹן כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ', וְתַכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתֵּהִיו עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ: (יְכֻמוֹת סג.) 'דֵּינּוּ שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחַטָּא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחֻסֵּי דוֹת בְּרַסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכָרַח לְעֹזֵר לְאֲשֶׁתוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרָּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן לְעֹזֵר לְאֲשֶׁתוֹ בְּכָל הַמּוֹבְנִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֻשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב וְחִנּוּכָה שְׁמִיחַ

אָקֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְקַץ, ב' טַבַּת (זֹאת חִנּוּכָה) הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי חוֹשֵׁב אִם הֵייתָ מְשַׁקִּיעַ בְּאֲשֶׁתְךָ וְעוֹזֵר לָהּ עִם הַמוֹן אֲהָבָה וְנוֹתֵן לָהּ הַרְבֵּה תְשׁוּמַת לֵב וְכוּ' וְכוּ', הֵייתָ יוֹתֵר שְׁקוּעָה בָּךְ וְהֵייתָ בָּאָה הַבֵּיתָה מְקַדָּם כְּדִי לְהִיּוֹת אִתָּךְ, וְלֹא הֵייתָ חוֹזֵרֵת בְּשַׁעַה מְאַחֲרֵת וְלֹא הֵייתָ בּוֹרַחַת אֶל הַמְּחַשֵּׁב אוֹ אֶל הַטְּלוּיָזִיהַ וְכוּ' וְכוּ', כִּנְרָאָה שְׁאֵתָה לֹא מִפְּסִיק לְעֲשׂוֹת עָלֶיךָ בַּקֶּרֶת וְכוּ' וְיוֹרֵד לָהּ לְהַחֲיִים וְכוּ', וְאֵתָה לֹא מִפְּסִיק לְהַשְׁפִּיל אוֹתָהּ וְכוּ', אֲזִי מָה אֵתָה רוֹצֵה שְׁאֲשֶׁתְךָ תַּעֲשֶׂה? הֲאִם אֵתָה נוֹתֵן לָהּ יַחֲסוּ? הֲאִם אֵתָה נוֹתֵן לָהּ אֲהָבָה וְחֶסֶד? הֲאִם אֵתָה נוֹתֵן לָהּ מַחְמָאוֹת? תַּבְּדִק אֶת כָּל זֶה בְּעֲצֻמָּךְ וְכוּ', וְתִתְקַן אֶת זֶה וְכוּ', וְתִרְאֶה שִׁיְהִי לְךָ אִשָּׁה נְהַדְרַת וְנִפְלְאָה מְאֹד, גְּבַר צְרִיד לְתַת מַעֲצָמוֹ לְאֲשֶׁתוֹ, וְלֹא הַפּוּךְ, כִּי אִם הַגְּבַר מִחֲפַשׁ אֶת

הַתְּשׁוּמַת לֵב מֵאַשְׁתּוֹ, אֲזִי הוּא הָאִשָּׁה וְהִיא הַגִּבּוֹר, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַטְּבִיעַ בְּטִבְעֵי שְׁהָאִשָּׁה הִיא הַמְקַבֵּל וְהַבְּעַל הוּא הַנּוֹתֵן וְכוּ', וְזֶה טִבְעֵי הָעוֹלָם, וְאִם זֶה הַפּוֹךְ אֲזִי מִתְחִיל לְהִיּוֹת בְּעִוּוֹת בְּבֵית, וְלִכֵּן עֲלֶיךָ לְדַעַת כִּי: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם, שְׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיֵהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָּה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, (שִׁבְתָּ י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְתִתְחִיל לְהִשְׁקִיעַ הֶרְבֵּה בְּאַשְׁתָּךְ, וְאִךּ פַּעַם לֹא לַעֲשׂוֹת עֲלֶיךָ בְּקָרָת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זָכוּר מֵה שְׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ: (אָבוֹת, פָּרָק ה') "לְפֹרֵם צִעְרָא אַגְרָא", וְדַע לְךָ כִּשְׁאָדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁנִּמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטָל וּמְבֻטָּל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדַרְךָ כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וְיִשׁוּת, אָדָם צָרִיךְ לְבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֱלֹוֵי יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוֹ תַרְעֻמַּת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֻלָּה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְתָּהּ זֹאת".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצִּית אוֹתִי, וְאֲזִי תִרְאֶה שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב וְחִנּוּכָה שְׂמִיחַ

אקה.

בעזרת השם ותפריך, יום ראשון לסדר ויגש ג' טבת (זאת הנקה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

היום הזה נקרא "זאת הנקה", ובהיום הזה יכולים לפעל אצל הקדוש ברוך הוא כל מה שצריכים, ומובא מצדיקים שביום הזה נגמרים כל התקונים שהתחלנו בימי אלול הקדושים ובראש השנה ועשרת ימי תשובה ויום הכפורים וסכות והושענא רבה ושמיני עצרת ושמיחת תורה, ולכן ביום הזה ראוי לנו לשמח מאד מאד ולקבל על עצמנו קבלות טובות איך להתנהג כל השנה.

הדבר הראשון שצריכים לקבל על עצמו רק להיות בשמחה ולהרחיק מעצמו את העצבות לגמרי, כי תהלה לאל, יש לנו רבי כזה שמחזק ומעודד ומשמח אותנו יום יום וכו', ושמחה מרחבת את הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא מפני שאין להם לשוב הדעת, ולמה אין להם לשוב הדעת? מפני שהם לא בשמחה, כי אם היו בשמחה היה להם הרחבת הדעת, ולכן תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה שזה מרחיב את הדעת.

הדבר השני תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, בתמימות ובפשיטות גמור בלי שום חכמות והשכלות כלל, כמו שאמר רבנו ז"ל בפרוש (שיחות-הר"ן, סימן קנ"ד) שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר: אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מזדרז כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר איי, פראסטיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק,

שֶׁעָסְקוּ בַעֲבוּדָתָם עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בַּפְּשִׁיטוֹת גְּמוּר בַּהֲתַבּוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ.

הַדָּבָר הַשְּׁלִישִׁי שֶׁתִּרְאֶה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגֵּן דִּיקָא, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִמָּשֵׁךְ עֲלֶיךָ הַשְּׁגָחָה שְׁלֵמָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵכוֹת ו:): כָּל הַרְגִיל לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שֶׁאָדָם רְגִיל לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּבָר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֵרִי שֶׁמִּשְׁתַּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגֵּן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הַשְּׁגָחָה עֲלִיוֹנָה.

הַדָּבָר הָרְבִיעִי, שֶׁתִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְעִשׂוֹת חֶסֶד עִם אֲנָשִׁים, תְּמִיד תְּדוּן אוֹתָם לְכַף זְכוּת, כִּי מֵדַת הַסֵּמ"ךְ מ"ם וְכַת דִּילָהּ וְכוּ', רַק לְחַפֵּשׂ אַחַר הַחוּבוֹת שֶׁל אֲנָשִׁים, וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל"ח) שְׁמִי שָׂרָק מַחֲטֹט אַחַר הָרַע שֶׁל הַזּוּלַת הוּא בָּא מִסְטָרָא דְקִיָּין וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר לְדוּן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת וְרַק לְעִשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוּלַת, וְעַל יְסוּד זֶה בְּנִיתִי אֶת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ בִּיבְנָאֵל, שֶׁאֶחָד יַעֲשֶׂה חֶסֶד עִם הַשְּׁנִי, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה הַקְּמֵתִי אֶת "בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם" כְּדֵי לְהַרְגִיל אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּמֵדַת הַחֶסֶד לְעִזּוֹר אֶחָד לְהַשְּׁנִי, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִסְתַּפֵּל בְּרַע לֵב וְכוּ', עַל הַזּוּלַת וְכוּ', וּמְכַל שְׂכָן עַל אֲשֶׁתְּךָ, אֲלֵא תְדוּן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת תְּמִיד.

הַדָּבָר הַחֲמִישִׁי שֶׁתִּזְכָּר מֵה שֶׁהִתְנַא הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (אֲבוֹת פָּרָק ו') לְפִי שֶׁבִשְׁעַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל אָדָם. אִין מְלוּיָן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְגָלִיּוֹת. אֲלֵא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּהּ. וְלִכֵּן תִּקְבַּע לְעֲצֻמְךָ שְׁעוֹר בְּמַקְרָא: שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבֻעַ, מִשְׁנִיּוֹת: כָּל יוֹם תִּגְרַס כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסֻדְרָן שְׁזֵה סְגֻלָּה לְפְרֻנְסָה, כִּי מִשְׁנִי"ה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרֻנְסָה, וְעַל כָּלֵם תִּשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא

בְּסִדְרַת הַדָּף יוֹמִי, וְאִם תִּקְרִים אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ תִּהְיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיֵּיךָ, וְלֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבַר אֶף פֶּעַם.

נָא וְנֹא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וּמִוִּהְרַנְיָת ז"ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד מִתְלַמִּידָיו: אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גִיּוֹנוֹם, וְיִכּוּלִים לְהִבִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רַבְּנֵי ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קי"ט) אֵין עוֹלָם הִזֶּה יֵשׁ אוֹ גִיּוֹנוֹם אוֹ גֵּן עֵדֶן, וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מְסֻתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר מְדַכָּא וְכוּ', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טוֹעֵם גִּיּוֹנוֹם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁוּבֵן, כִּי אֵין עוֹד קְלָלָה יוֹתֵר מִזֶּוּ שְׂאָדָם מְסֻתּוֹבֵב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעֻצּוֹב וּמִיֵּאֵשׁ וְכוּ', וְזֶה בְּעֻצּוֹם הַגִּיּוֹנוֹם שְׂאָדָם מְסֻתּוֹבֵב בְּעֻצּוֹת וּבְדַכְאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּדְחֶה אֶת הַשְּׂמֵחָה לְיוֹם מַחֲרַת, כִּי כָף אֲמָרוֹ חֲכַמִּינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תְּנַחֲמָא שְׂמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֶּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמֵחַ לְמַחֵר, וְלֹא כָּל מִי שְׂמַצֵּר הַיּוֹם מַצֵּר לְמַחֵר, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֶּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׁמְחָה, וְתִגָּאֵל אֶת עֻצּוֹמְךָ מִהַגִּיּוֹנוֹם שְׂאִתָּה נִמְצָא בֵּה וְכוּ', וְאֵת כָּל זֶה תִּשְׁתַּדֵּל לְקִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאֲזוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר אִתָּה חַי עַל פְּנֵי הָאָדָמָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְּלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

אָקוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת (זֹאת חֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

הַיּוֹם הִזֶּה נִקְרָא "זֹאת חֲנֻכָּה", וּבֵהַיּוֹם הִזֶּה יִכּוּלִים לְפַעַל אֲצֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מָה שְׂצָרִיכִים, וּמוֹבָא מְצַדִּיקִים שְׂבִיּוֹם הִזֶּה נִגְמָרִים כָּל הַתְּקוּנִים שֶׁהִתְחַלְנוּ בִּימֵי אֱלוּל הַקְּדוּשִׁים וּבְרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְעִשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה

יוֹם הַכַּפּוּרִים וְסִכּוּת וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה וְשְׁמִינֵי עֶצְרַת וְשִׁמְחַת תּוֹרָה, וְלִכְּן בְּיוֹם הַזֶּה רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחַת מְאֹד מְאֹד וְלִקְבֹּל עַל עֲצֻמְנוּ קַבְלוֹת טוֹבוֹת אִיךָ לְהַתְּנֶהָ כָּל הַשָּׁנָה.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂאֲנִי מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי לְהִקִּים אֶת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְהַכֵּל לְעֵסֶק בְּחֶסֶד אֲשֶׁר דִּבֶּר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יְתִבְרַךְ כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (יְלֻקוּט הוֹשַׁע, רַמְזוֹ תַקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֲתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכֹּל הַזְּבַח שְׂזָבַח שְׁלָמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת. וְכֵן אָמְרוּ: (יְלֻקוּט תְּהִלִּים, רַמְזוֹ תַתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן בְּשׁוּעָה שְׂבָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נַעֲשֵׂוּ הַמְּלֻאָכִים כְּתוּת כְּתוּת, מִהֶם אֲוֹמְרִים: "יְבָרָא" וּמֵהֶם אֲוֹמְרִים: "אֵל יְבָרָא", חֶסֶד אֲוֹמַר "יְבָרָא" שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסֶדִים; וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזְרֵי לִי הֵן בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל עִם אִיזָה עֲזָרָה שְׂאֲתָ יְכוּלָה, וְכֵן לְדוֹן אֶת כָּל אֲשֶׁה לְכַף זְכוּת וְלִקְרַב אוֹתָהּ וְלְהִבְיָא אוֹתָהּ לְאוּלָם הַשְּׁמַחֹת בְּלִילֵי שְׂמֻחָה, שְׂזָה מִצְוָה מְאֹד גְּדוּלָה, כִּי יֵשׁ נָשִׁים שֶׁמְתַבְּשׁוֹת לְבֹא לְבַד וְכו', אִם לֹא סוֹחְבִים אוֹתָן וּמוֹצִיאִין אוֹתָן מִהַבֵּית וְכו', הֵן לֹא יְבֹאוּ, וְלִכְּן זֶה מִצְוָה גְּדוּלָה מְאֹד וְחֶסֶד גְּדוּל מְאֹד לְקַרֵב אֶת כָּל אֲשֶׁה מְנֻשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁבִקְהֵלְתָנוּ.

הוֹלֵךְ לִי בְּהַחֲיִים שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ וְאֲשֶׁה תַעֲזוֹר לְרַעוּתָהּ, כִּי כְּשֵׁי שְׁלוֹם עַל יְדֵי זֶה גּוֹרְמִים נַחַת רוּחַ גְּדוּל בְּשָׂמִים, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲקָצִין פָּרָק ג') לֹא מִצָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלֵי מַחֲזִיק בְּרַכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם. שְׁנַאֲמַר (תְּהִלִּים כ"ט) "הַיְי"ה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְי"ה יְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם"; וְעַל יְדֵי הַשְּׁלוֹם נַעֲשִׂים כְּלֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת שְׂכִינַת עֵז יְתִבְרַךְ עָלֵינוּ.

אִם אֶת רוּצָה לְגֵרָם לִי נַחַת רוּחַ גְּדוּל, תִּקְיָמֵי אֶת זֶה לְהוֹצִיא אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מִבְּתִיָּהֶן, וְלְהִבְיָאן אֶל אוּלָם הַשְּׁמַחֹת בְּלִילֵי שְׂמֻחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֲצֻלוֹ שְׂרוּי רַק שְׂמֻחָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (דִּבְרֵי הַיָּמִים

א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהִדָּר לִפְנֵי עַז וְחֲדוּהָ בְּמִקְמוֹ" וְאָמְרוּ (שַׁבַּת ל:) אֵין הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה אֶלָּא מִתּוֹךְ שְׁמֻחָה; יִמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ תְּמִיד שְׁמֻחָה.

הַמֶּאֱחָל לָךְ חֲנֻכָּה שְׁמֻחָה

אָקוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֹב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר מִקֵּץ, רֵאשׁ חֲדָשׁ טַבַּת (ו' דְּחֻנְכָּה) הַתּשׁע"ג שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נֵרוּ יֵאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִנֵּה אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֹכְשׁוּ בְּשַׁבַּת חֲנֻכָּה, אֵיזָה שְׁמֻחָה צְרִיף לְהִיּוֹת לָנוּ, כִּי שַׁבַּת בְּעֶצְמָה זֶה עֵצֶם עֲצֻמִּיּוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַיּוֹנִים גָּזְרוּ לֹא לְהַחְזִיק שַׁבַּת, כִּי הֵם רָצוּ לְהַכְנִיס בְּעַם יִשְׂרָאֵל טַבַּע, מִקְרָה וּמִזֶּל, וּלְכַפֵּר בְּהַכֵּל רַחֲמָנָא לְצִלָּן, עַד כְּדֵי כֶּף (רֵאשׁ הַשָּׁנָה י"ח:) שְׁגוּרָה מְלֻכּוֹת יוֹן גְּזָרָה שְׁלֹא לְהַזְכִּיר שֵׁם שְׁמַיִם עַל פִּיהֶם, וּלְכַן עִם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת שְׁמֻחִים וְעֲלִיזִים בְּשַׁבַּת חֲנֻכָּה, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, אֲנַחְנוּ שׁוֹמְרִים שַׁבַּת וּמְאֻמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזָכִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּשִׁבִיל הַשַּׁבַּת, שֶׁהַשְׁמֻחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשְׁמֻחּוֹת, וְדִיקָא עַל יְדֵי זֶה מְכַנְיַעִים אֶת הַיּוֹנִים וְהַמְתִּיּוֹנִים וְכוּ'.

וְהִנֵּה מוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"ג) שְׁאָדָם צְרִיף לְהַגִּיעַ לְמִדְרָגָה כְּזוֹ שְׁלֹא יֵרָאֶה כְּלוּם רַק אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלֵי שׁוּם לְבוּשִׁים כָּלֵל, וְאֵז הוֹלֵךְ לְאָדָם הַכֹּל בְּאוֹר מְאִיר וּמְזַהֵר, שְׁמַרְגִּישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ תְּמִיד אֲתוֹ, עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ, וְהוּא אוֹהֵב אֶת עֲצֻמוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה נִקְרָא אוֹרֵימָא דְעִתִּיקָא סְתִימָאָה, שֶׁנִּתְגַּלָּה אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלֵי שׁוּם לְבוּשִׁים, וְאָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם: (קֹהֶלֶת ד') "בְּיוֹם טוֹבָה הִיָּה בְּטוֹב וּבְיוֹם רָעָה רָאֵה", הִיָּנוּ אִם אָדָם מְכַנְיַס בְּעֲצֻמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיוֹדַע וְעַד אֲשֶׁר אֵין בְּלֻעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, אֲזִי כָּל יוֹם וְיוֹם אֶצְלוֹ חַג, כִּי הוּא מְרַגִּישׁ אֶת הַטוֹב שְׁפִיּוֹם הַזֶּה, אֲבָל אִם עוֹבֵר עָלָיו אֵיזָה צַעַר וְיִסּוּרִים אוֹ מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', זֶה רַק מַחֲמַת שְׁנַעְעֵלָם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְכַן עוֹבְרִים עָלָיו יָמִים רָעִים, עִם כָּל זֹאת אָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם: "בְּיוֹם טוֹבָה" אִם אֲתָה מְרַגִּישׁ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ בְּיוֹם הַזֶּה, אֲזִי אֲדַרְבָּה תַּחֲיָה חַיִּים טוֹבִים "הִיָּה

בְּטוֹב, אֲכַל אִם עוֹבֵר עָלֶיךָ "וּכְיוֹם רָעָה", נוֹתֵן לָךְ עֵצָה "רְאֵה" וְתִסְתַּכַּל וְתִתְבוֹנֵן וְתִרְאֶה שְׁגָם שֵׁם יֵשׁ אֱלֹקוֹת, אֲלֵא נִתְלַבֵּשׁ בְּלִבוֹשִׁים וְכוּ', וּמִזֶּה בָּא שְׂאֵתָה לֹא רוֹאֶה אֶת הַטוֹב שְׁבִיּוֹם הַזֶּה, כִּי בְּאֵמֶת מִי שְׁדָבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, לוֹ תִמְיָד טוֹב, וּמִרְגִּישׁ אֶת הַטוֹב הַנִּצְחִי, שְׁכָל זֶה הֵם יְמֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוֹשִׁים, שְׂאֵז נִפְתַּח הָאוֹר הַגָּנוּז לְמִטָּה מִעֲשָׂרָה טַפְחִים, וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוּת, חֲנֻכָּה, הַלְכָה ג', אוֹת ז') שְׁלֵעוֹלָם קוֹרִין פְּרֻשֶׁת מִקֵּץ בְּחֻנְכָה, כִּי זֹאת הַפְּרֻשָּׁה מְדַבֵּרֶת מְגִדְלַת יוֹסֵף הַצַּדִּיק שֶׁנִּתְגַּדַּל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל יְדֵי שְׁכָפָה אֶת יִצְרוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה זָכָה שֶׁנִּתְבַטַּל הָרַע נִגְדוֹ, הֵינּוּ הַיְמֵי רַע, וְעַל כֵּן נַעֲשֶׂה מוֹשֵׁל עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם, שֶׁהוּא תִקְף הָרַע עֲרוֹת הָאֶרֶץ, כִּי תִקְף הָרַע שֶׁל אֶרֶץ מִצְרַיִם נִתְבַטַּל נִגְדוֹ עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה מוֹשֵׁל עֲלֵיהֶם, וְהַכְּנִיעַ כָּל הָרַע שֶׁל מִצְרַיִם עַד שֶׁהָיוּ יְכוּלִים יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת שֵׁם אַחַר כָּךְ בְּגָלוֹת וְכוּ', שְׁבִשְׁבִיל זֶה הַכְּרַח יוֹסֵף לְהִיּוֹת שֵׁם מִקְדָּם, כִּי אִם לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְסַבֵּל אֶת הַגָּלוֹת שֶׁל מִצְרַיִם, שְׁהָיָה שֵׁם תִּקְף הָרַע מְאֹד, אֲכַל עַל יְדֵי כַח שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק שֶׁהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ, עַל יְדֵי זֶה נִכְנַע הָרַע שֶׁל מִצְרַיִם וְנִתְבַטַּל נִגְדוֹ, וְעַל כֵּן הָיָה יְכוּל יוֹסֵף לְפַתֵּר חִלּוּמוֹת, כִּי הַחִלּוּם הוּא מְעָרַב עִם דְּבָרִים בְּטָלִים, שְׁזֶה הַתְּעַרְבוּת הַטוֹב עִם הָרַע, כִּי הָאֵמֶת שֵׁיִשׁ בְּהַחִלּוּם טוֹב שְׁזֶה יְמֵי טוֹב, וְהַשְּׁקָר וְדְבָרִים בְּטָלִים שֶׁל הַחִלּוּם, זֶה יְמֵי רַע, וּמַחֲמַת שְׁהֵימֵי רַע מְכַסֵּין עַל הַיְמֵי טוֹב, בְּפָרֵט בְּשֵׁנָה בְּחִלּוּם, שְׂאֵז הוּא אַחֲזִיזְתָּם כִּידוּעַ, עַל כֵּן אִי אֶפְשֶׁר לַעֲמֹד עַל פְּתוּרֹן הַחִלּוּם, אֲכַל הַצַּדִּיק כְּמוֹ יוֹסֵף הַצַּדִּיק שְׁכָפָה אֶת יִצְרוֹ וְהַכְּנִיעַ הַיְמֵי רַע, אֲזִי תִכְף כְּשִׁשׁוּמַע הַחִלּוּם, אֲזִי הָרַע, הֵינּוּ הַיְמֵי רַע, נוֹפְלִין וְנִתְבַטַּלִּין וְנִתְגַּלִּין רַק הַיְמֵי טוֹב, שֶׁהוּא סוּד הָאֵמֶת וְהַטוֹב שְׁבְּחִלּוּם שֶׁהוּא פְּתוּרֹן הַחִלּוּם, וְזֶה סוּד חִלּוּם פְּרַעָה שֶׁלֹּא יְכֻלוּ כָּלֵם לַעֲמֹד עַל פְּתוּרֹנוֹ, כִּי חִלּוּמוֹ הָיָה שְׁבַע שְׁנֵי הַשְּׁבַע וְשְׁבַע שְׁנֵי הָרַעֲב, שְׁזֶהוּ בַחֲיִנָּה זוֹ מִמֶּשׁ שֶׁהִתְגַּבֵּר שְׁבַע שְׁנֵי הָרַעֲב, שְׁהֵם בַּחֲיִנַת שְׁבַעַת יְמֵי רַע, עַל הַשְּׁבַע שְׁנֵי הַשְּׁבַע, שְׁהֵם יְמֵי טוֹב, "וְתֹאכְלֶנָּה הַפְּרוֹת רְעוֹת" וְגו', עַד אֲשֶׁר נִתְכַּסְּהָ וְנִתְעַלְּם לְגַמְרֵי עַל יְדֵי הַיְמֵי רַע שְׁכָפָה עֲלֵיהֶם, שְׁזֶה: "וְלֹא נוֹדַע כִּי בָּאוּ אֶל קַרְבְּנָה", וְעַל כֵּן לֹא הָיָה יְכוּל שׁוּם אָדָם לַעֲמֹד עַל פְּתוּרֹנוֹ לְבַרֵּר הָאֵמֶת וְהַטוֹב שְׁבוּ, כִּי אִם יוֹסֵף הַצַּדִּיק, כִּי אֲצִלוֹ מִתְבַטַּלִּין הַיְמֵי רַע, שְׁהֵם שְׁבַע שְׁנֵי הָרַעֲב, וְעַל כֵּן הָיָה יוֹדַע פְּתוּרֹן הָאֵמֶת שֶׁל הַחִלּוּם, וְזֶה: "לְהַחֲתִית עִם רַב" לְקַבֵּץ אֲכַל בְּשַׁבַּע שְׁנֵי הַשְּׁבַע, שְׁהֵם

הַיְמִי טוֹב, כְּדֵי שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לְהִתְגַּבֵּר שְׁנֵי הָרָעִב, שֶׁהֵם הַיְמִי רַע, כִּי כִשְׂאָדָם זוֹכֵה לְאִיזָה טוֹב, הוּא צָרִיף לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִרְבּוֹת מְאֹד בְּמַעֲשֵׂים טוֹבִים וּבַעֲסַק הַתּוֹרָה כָּל מָה שְׂיוּכַל, כְּמוֹ שִׁכְתוֹב: (קֹהֶלֶת ט') "כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכַחֲךָ עֲשֵׂה" הֵינּוּ עַד שֶׁאֲתָהּ בְּכַחֲךָ, כְּמוֹ שִׁכְתוֹב: (שֵׁם י"ב) "וַיִּזְכֹּר אֶת בּוֹרְאֵיךָ בַיְמֵי בַחֲוֹרְתֶיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יְמֵי הָרָעָה" וְגו', כִּי לְכָל אָדָם יֵשׁ יְמֵי טוֹב וַיְמֵי רַע, וּבָעֵת שֶׁמִּתְגַּבְּרִין חֵס וְשְׁלוֹם, הַיְמִי רַע עַל הָאָדָם וְקָשָׁה לַעֲמֹד נִגְדָם, הוּא צָרִיף לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם כַּח הַיְמִי טוֹב שֶׁהִיָּה לוֹ בַּתְּחִלָּה, דִּהְיִינוּ מָה שְׂזָכָה לַעֲשׂוֹת טוֹב מִקֵּדָם, עַל כֵּן כָּל זְמַן שֶׁאֲפֹשֶׁר בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת אִיזָה טוֹב, הוּא צָרִיף לְחַטֵּף מְאֹד וּלְמַהֵר לַעֲשׂוֹת הִרְבֵּה הִרְבֵּה טוֹב, עַד שֶׁלֹּא יָבֹאוּ הַיְמֵי הָרָעָה חֵס וְשְׁלוֹם, כּוֹלֵי הָאֵי וְאוֹלֵי יוּכַל לְהִתְגַּבֵּר עַל יְדֵי זֶה לְהִכְנִיעַ הַיְמִי רַע, שְׂזָה סוּד מָה שְׂיוֹסֵף הַצְדִּיק אֶסֶף וְקִבֵּץ אֲכָל בְּשְׁנֵי הַשְּׁבַע כְּדֵי לְהַחֲיוֹת עִם רַב בַּיְמֵי הָרַע, כְּמוֹ שִׁכְתוֹב: "וְהִיָּה הָאֲכָל לְפִקְדוֹן" וְגו', כְּדֵי שֶׁעַל יְדֵי זֶה לֹא יוּכְלוּ הַיְמֵי רַע לְשַׁלֵּט עַל יִשְׂרָאֵל, כִּי מַחֲיִין עֲצָמָן וּמִתְגַּבְּרִין עֲלֵיהֶם עַל יְדֵי הַטוֹב שֶׁאֶסֶף בַּיְמֵי הַטוֹב, שְׂזָהוּ עֲנִין הָאֲכָל שֶׁאֶסֶף יוֹסֵף בְּשִׁבְעַת שְׁנֵי הַשְּׁבַע "כִּי לְמַחֲזֵה שְׁלַחְנֵי אֱלֹקִים... לְהַחֲתִית עִם רַב", וְעַל כֵּן קוֹרִין פְּרֻשֵׁת מִקֵּץ בַּחֲנֻכָּה, כִּי כָּל זֶה הוּא סוּד שְׁמוֹנֶת יְמֵי חֲנֻכָּה שֶׁמִּדְּלִיקִין בָּהֶם נִרוֹת חֲנֻכָּה, כְּדֵי שְׂיֵאִיר אֹר הָאֲהָבָה שֶׁבְדַעַת בְּשִׁבְעָה יְמִים כְּדֵי לְגַלוֹת סוּד שִׁבְעַת שְׁנֵי הַשְּׁבַע שֶׁהֵם בַּחֲנִינֵת יְמֵי טוֹב וְכו', הַכֹּל שֶׁבְּשִׁבְעַת זֶה צָרִיכִים לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד וּלְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ מֵהַיּוֹם וְהַלָּא לְהַכִּין לַעֲצָמוֹ טוֹב הִרְבֵּה, כְּדֵי שְׂיוּכַל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו, וּבְאֲמַת רְאוּי לָךְ לְשַׁמַּח עַל הַטוֹב שְׂיֵשׁ בָּךְ, כִּי כָּךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת נ"ז). עַל הַפְּסוּק: (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְּלַח הָרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ? אֲפִלוּ רִיקְנִין שִׁבְּךָ מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרֻמוֹן; וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִיָּה כָּל הַשְּׁבַת רַק בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וְלֹא לְהוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שֶׁלָּךְ עַל אֲשֶׁתְּךָ אוֹ עַל יְלָדֶיךָ, וַיִּזְכֹּר שֶׁאֲמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם: (קֹהֶלֶת ז' ט') "אֵל תִּבְהַל בְּרוּחְךָ לְכַעֵס כִּי כַעַס בַּחֵיק כְּסִילִים יִנּוּחַ", וּבְאֲמַת מִי שֶׁמִּתְבּוֹנֵן אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדוֹ יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְדַבֵּר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֵׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהִשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, אָדָם כְּזֶה הוּא אֵף פַּעַם לֹא בְּכַעַס, כִּי בְּרַגַע שֶׁהוּא בְּכַעַס הוּא מְרָאָה לְדַעַת שֶׁאֵין בּוֹ אֲמוּנָה בְּהִשְׁגָּחָה פְּרֻשִׁית וְכו', כִּי שֶׁמְצַעַר אוֹתִי הוּא גַם כֵּן שְׁלִיחַ מִלְּמַעְלָה, וְעַלֵי

לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה שֶׁהִרְשַׁע הִזָּה שְׁרוּדָף אוֹתִי שִׁירַד מִמֶּנִּי וְכוּ, וְעַל יָדִי תִפְלָה נִמְתָּק כָּל הַדֵּינִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם וְחִנּוּכָה שְׁמִיחַ

אָקָח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִקֵּץ, רֹאשׁ חֹדֶשׁ טַבַּת (ו' דְּחִנּוּכָה) הַתַּשַׁע"ג שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּשַׁבַּת זוֹ יוֹתֵר מִכָּל הַשַּׁבָּתוֹת, כִּי הַשַּׁבָּת הַזֹּאת זֶה שַׁבַּת חִנּוּכָה, שָׁבוּ אֲנַחְנוּ מִחִנּוּכִים אֶת עֲצָמֵנוּ אִיךָ לְהִתְעַנֵּג בְּזִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה.

אֲנִי מָאֵד מָאֵד שְׂמִיחַ שְׁנֹשׁוֹת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִחֲזִיקוֹת אֶת עֲצָמֵי בִיחָד, וְזֶה נַחַת רוּחַ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, כִּי כְּשֹׁנְשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִחֲזִיקוֹת אֶת עֲצָמֵי בִיחָד, גּוֹרְמִים עַל יָדֵי זֶה קָרוֹב הַגָּאֵלָה.

נָא וְנָא תַעֲשִׂי כָּל מָה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִדָּה יוֹתֵר יָפֵה מִזֶּה, וְזִכְרִי הֵיטֵב אֲשֶׁר כָּל הַנֶּסֶס שֶׁל חִנּוּכָה הִיְתָה רַק עַל יָדֵי אִשָּׁה, וְכֵן כָּל הַנֶּסֶס שֶׁל פּוֹרִים הָיָה רַק עַל יָדֵי אִשָּׁה, רוֹאִים מִזֶּה גְּדוֹל כַּחַת שֶׁל אִשָּׁה שֶׁבִּזְכוּתָהּ עִם יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרִי מָאֵד מָאֵד עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת, הֵן צְנִיעוּת הַלְבוּשׁ, וְהֵן צְנִיעוּת הַדְּבָר, וְתִשְׁמְרִי מָאֵד מָאֵד עַל הַיְלָדִים שֶׁלֹּא יִסְתַּבְּבוּ עַל הַרְחוּבוּת, וּבִפְרֹט הַבְּנוֹת שֶׁצְרִיכִים לְשֹׁמֵר עֲלֵיהֶן, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (בְּמִדְבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה י"א, סִימָן ה') "וַיִּשְׁמְרֶךָ" בְּבָנוֹת שֶׁצְרִיכוֹת שְׁמִירָה; וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת כְּשֶׁמְשַׁקִּיעִים בְּהַיְלָדִים, רוֹאִים אַחֵר כִּי אֶת הַתּוֹצְאוֹת וְכוּ, יְלָדִים טוֹבִים לֹא צוֹמְחִים עַל הָעֵץ וְכוּ, כִּי גַם עֵץ שְׁמוּצִיא פְרוֹת טוֹבוֹת, אִם לֹא מְטַפְלִים בּוֹ וְכוּ, וּמְשַׁקִּים אוֹתוֹ בְּכָל פַּעַם וְכוּ, לֹא הָיָה מוּצִיא פְרוֹת, וְלִכֵּן צְרִיכִים מָאֵד מָאֵד לְהַשְׁקִיעַ בְּהַיְלָדִים, וְלֹא לְלַכֵּת אֹתָם בְּיַד קָשָׁה, אֲדַרְבָּה לְקָרֵב אוֹתָם שֶׁזֶה יִסוּד גְּדוֹל בְּחִנּוּךְ, לֹא לְצַאֵת עִם הַיְלָדִים בְּיַד קָשָׁה, רַק בְּדֶרֶךְ אֲהָבָה וְקָרוֹב לְכַבּוֹת, וְכִי כוֹלִים לְהַצְלִיחַ עִמָּהֶם תְּמִיד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֹשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְּלִיחִי.
הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם וְחֲנֻכָּה שְׁמַח

אקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִקֵּץ, רֵאשׁ חֹדֶשׁ טַבַּת (ו' דְּחֻנְכָּה) הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... שְׂיַחְיִי נֹצַח
לְנֶחֱוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְּתֻבְכֶם.

לְדַעְתִּי כְּדֹאֵי לְבַדֵּק תִּכְּרַף וּמִיד בְּבֵית חוֹלִים מֵהַמְּצַב שֶׁל מִי שֶׁפִּיר וְלֹא
לְחַכּוֹת, אֲלֵא רַק מֵהַשְׁאוּמְרִים הַרוֹפְאִים זֶה מֵהַשְּׁצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת, וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁיִּהְיֶה יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת, הָעֵקֶר לֹא לְפָחוּד בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, כִּי הַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְאִם
הַרוֹפְאִים רוֹצִים דוֹקֵא נְתוּחַ, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה כִּי שְׁלֵא יֵרֵד מִי הַשְּׁפִיר וְכוּ',
יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת מְאֹד מְאֹד, רַק לֹא לְפָחוּד.

הַמְּאַחַל לְכֶם שִׁבְתָּ שְׁלוֹם וְחֲנֻכָּה שְׁמַח

אקי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִקֵּץ, רֵאשׁ חֹדֶשׁ טַבַּת (ו' דְּחֻנְכָּה) הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגָּרִים "בֵּיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב" הַיּוֹי"ה יִשְׂרָאֵל
עֲלֵיהֶם שְׁכִינְתוֹ תְּמִיד

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֹשׁ אֶתְכֶם לְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִקְבְּלוּ
עַל עֲצֻמְכֶם אֲהַבָּה, אַחֲוָה וְרַעוּת, בֵּין אִישׁ לְרַעְהוּ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (תִּי-מוֹהֲר"ן,
סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׂתְמָהוּ עֲצֻמָּן עַל אֲהַבָּה שְׁבִינֵינוּ; וְזֶה הָיָה רְצוֹן רַבְּנוּ
ז"ל, שְׁנֵהִיָּה בִּיחַד כְּאִישׁ אַחַד, וּמוּבָא (תִּי-מוֹהֲר"ן, סִימָן קפ"ז) קָדָם שְׂיִצְאָ רַבְּנוּ

ז"ל מברסלב לאומן להסתלק שם, בעת שיצא מפתח הבית ולחוץ לעלות על העגלה, עמד אצל המזוזה והניח ידו על המזוזה, ענה ואמר לאנשי שלומנו: תראו להתקבץ יחד ולהתפלל יחד, כי אם תתפללו בכונה, תוכלו להמשיך אותי לכאן עוד הפעם. ולכן צריכים מאד מאד לא לדבר באמצע התפלה, כי בזהר הקדוש מחמיר על זה מאד מאד, (זהר, תרומה קל"א): ומאן דאשתעי בבי כנישתא ווי ליה דאחזי פרודא ווי ליה דגרע מהימנותא ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל דאחזי דלית ליה אלהא. ולא אשתכח תמן ואנהיג קלנא בתקיפא עלאה; [ומי שמדבר בבית המדרש אוי לו שמראה פרוה, אוי לו שגורע מהאמונה, אוי לו שאין לו חלק באלקי ישראל, כי מראה שאין אלוך והוא אינו נמצא שם, ולכן הוא לא מפקח ממנו ונוהג בכזיון בתקונו העליון שלמעלה], ולכן אני מאד מאד מבקש מאנשי שלומנו היקרים תחזיקו את עצמכם ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ותשמרו על הילדים שלכם שלא יסתובבו בחוץ בעת התפלה, וכל אבא מכרח לשמר על הילדים שלו, כי זה מעקרי החנוכה.

נא ונא אל תהיו בטלנים אנחנו מקרבים אל רבי גדול כזה, ולכן ראוי לנו לשמח מאד מאד עמו, כמו שבפרוש אמר (שיחות-ה"ן, סימן קע"ז) שראוי לכם לשמח בהשם יתברך. ואף על פי שאין אתם יודעים מגדלת השם יתברך ראוי לכם לסמך עלי. כי אני יודע מגדלתו יתברך, והזכיר אז הפסוק: (תהלים קל"ה ה') "כי אני ידעתי כי גדול הויה" וכו', גם ראוי לכם לשמח בי, מה שזכיתם שיהיה לכם רבי כזה. ולמען טובתכם הנצחית תהיו חזקים לדבר בכל יום עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לכם שבת שלום וחנוכה שמח

אקיא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מקץ, ראש חודש טבת (ו' דחנכה) התשע"ג שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בראש השנה דנים את האדם על כל מה שיקרה אתו כל השנה, ונותנים לאדם הזדמנות עד יום הכפורים שאז נחתמים על מה שדנו אותו בראש השנה, כי עשרת ימי תשובה, אמרו חכמינו הקדושים, (יבמות מ"ט:) על הפסוק: (ישעיה נ"ה ו') "דרשו הוי"ה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב", אמר רב נחמן אמר רבה בר אביה אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים; הינו שעכשו בעשרת ימי תשובה יכולים לתקן את הכל מה שפגמנו כל השנה, כי בראש השנה כתבו את התקציב של האדם על כל השנה, וכן מה שיקרה אתו כל השנה וכו', וביום הכפורים חותמים על זה, אבל בעשרת ימי תשובה עדין יכולים לבטל את כל מה שגזרו עליו, וביום הושענא רבה אז יוצאים הפתקאות לעולם, ולכן עוד עד אז יכולים לעצור את אלו הרצים שיוצאין דחופין בדבר המלך עם הפתקאין, כמובא בזהר הקדוש, ומוסיף על זה בספר הקדוש "בני יששכר" בשם צדיקים, שעדין יכולים לתקן עד "זאת חנכה", שאז הוא עת רצון גדול בשמים.

על כל פנים איך שהוא אנחנו יודעים ומאמינים בכחו הגדול של רבנו ז"ל, שהזהירנו להיות אצלו בראש השנה, ואמר (תני-מוהר"ן, סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי; ואמר רבנו ז"ל לענין ראש השנה שלו (תני-מוהר"ן, סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר

שְׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתִקּוּנִים מֵהַ שְׁבָכָל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יְכוּל לַעֲשׂוֹת; וְלִכֵּן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (תני-מוהר"ן, סימן ת"ג) מִי שֶׁזֹּכֵחַ לְהֵיוֹת עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לֹו לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (נחמיה ח) "אֲכָלוּ מִשְׂמְנִים וּשְׁתוּ מִמֵּתְקִים... כִּי חֲדוֹת הַיּוֹי"ה הֵיא מְעֻזָּכֶם", וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מִי שְׁרוּצָה לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, וְשִׁמְתֵק מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, שְׁיִהְיֶה אֲצֵל רַבְּנּוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן.

הַמֵּאחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם וְחִנּוּכָה שְׂמֵחַ

אָקִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שִׁבְתֵּי קִדְשׁ לְסֹדֵר מִקֵּץ, רֵאשׁ חֲדָשׁ טֵבֵת (ו' דְּחִנּוּכָה) הַתשע"ג שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַסְּמ"ךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מַרְבְּנוּ ז"ל, וְכִמוֹ שֶׁסִּפֵּר (ספּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה ז' מֵהַזְּבוּב וְהַעֲכָבִישׁ) שֶׁקִּדְּם שְׁיִרְדָּה נִשְׁמְתוּ צָעַק הַסְּמ"ךְ מ"ם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אִם הִנְשָׁמָה הַזֶּה תִּרְדַּ אֵינן לִי כְּבֹר מֵהַ לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר בְּעוֹלָם, וְאָמְרוּ לוֹ: הִנְשָׁמָה הַזֶּה מִכְּרַחַת לְרַדָּת, כִּי קֵץ בָּא הַקֵּץ, וְאַתָּה תִּצָּא וְתִמְצָא לַעֲצִמְךָ עֲצָה, וְחֹזֵר עִם זֶקֶן וְכוּ', שֶׁצָּחַק וְכוּ', וְאָמְרוּ אֲנִשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁזָּה עֲצַת הַסְּמ"ךְ מ"ם שֶׁכָּל דְּבַר רַבְּנּוּ ז"ל יִהְיֶה לְצַחוּק בְּעֵינֵי הָעוֹלָם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִיָּקְרִים מִסְּרוּ אֶת נַפְשָׁם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנּוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּכְּלוּ עַל שׁוּם דְּבַר.

וְהִנֵּה כְּשֶׁאֲדִם חָטָא וּבִפְרֵט בְּפָגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֹרַע לְבִטְלָה, שְׁעַל יְדֵי זֶה הִרְגָּ אֶת יְלָדָיו, כִּי מִכָּל טָפָה וְטָפָה יְכוּל לְהוֹצִיר וְלָד וְכוּ', וְהוּא הֵלֶךְ וְהִרְגָּ אוֹתָם, וְהוּא בְּכָלֵל רוֹצֵחַ וְכוּ', עַד כְּדֵי כֵּךְ שֶׁבִּזְהַר הַקְּדוֹשׁ (וַיִּשָּׁב קפ"ח. וַיְחִי רי"ט):
אוֹמֵר בְּפִרוּשׁ שְׁעַל פָּגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֹרַע לְבִטְלָה

אין שום תשובה, ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן ע"א) שאף אחד לא מבין את הזהר הזה, וכן יש תשובה על זה, ועקר התשובה ללכת ולהחזיר בני אדם בתשובה, שעל ידי זה גם הוא יזכה שימחלו לו על כל עוונותיו, ולכן ככל שאדם יודע שהוא פגם יותר בפגם הברית, עליו למסר את נפשו פשוטו כמשמעו לילך להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, ולא להסתפל על החלישות הדעת שהסמ"ך מ"ם מכניס בו, ולכן אשרי מי שזוכה להפיץ בכל יום את ספרי רבנו ז"ל אשר אין עוד מעלה יותר גדולה מזו בתקון הברית, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות נאוף, סימן מ"א) תקון להוצאת זרע לבטלה שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה; ומי יכול להתפאר שהוא נקי מחטא הזה, כי מובא בספר "ראשית חכמה" (שער התשובה, פרק ג', סימן י') ומתדברים שצריך השב לתקן, הוא לתקן אות ברית הפגום בהוצאת זרע לבטלה, שאין אדם בזמננו נצול ממנו בבחירתו, עיין שם. ואם שכתב את זה לפני ארבע מאות וארבעים שנה, כי הוא היה תלמיד הרמ"ק ז"ל שהיה בדורו של האריז"ל, וכבר אז כתב "שאיין אדם בזמננו נצול ממנו בבחירתו", מה נאמר אנחנו בדור הזה שהכל פתוח, והכל פרוץ, ובני הנעורים נכשלים בגדול בחטא המגנה והמרור הזה, ורק אלו הספרים, הקונטרסים והחבורות שהם תמצית דברי רבנו ז"ל ומהר"ן ז"ל מציל את האדם מאבדון ומהתאבדות ומחזירים אותו בתשובה, כאשר יעידו כל המפיצים.

ולכן אתה צריך לחקק טוב טוב בדעתך אשר קבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבות העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי-מהר"ן, חלק א', סימן י"ד) שעל ידי שמקרבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמר חכמינו הקדושים (בבא מציעא פח.) על פסוק: (ירמיה ט"ו) "ואם תוציא יקר מזולל" אלו שמקרבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותא דגלותא, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזה בדוק ומנסה, כי מי שזרע רוחניות צומח לו גשמיות, הלואי שהיית מצית את מוהר"ן ז"ל שהניח לנו צוואה ארבעה ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו: "העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיה חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר דף כסף בכיס, והיית צוחק מכל המתנגדים והליצנים שמתלוצצים מזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך שבת שלום וחנפה שמח

אקיג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מקץ, ראש חדש טבת (ו' דחנכה) התשע"ג שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר לנכון קבלתי את מכתבך.

על הספוגי-מעשיות יש כבר רמזים רבים, והם בספר "רמזי מעשיות" מהרב הקדוש מטשערין זי"ע, וכן תמצא נפלאות רבות בספר הנפלא "נהר אפרסמון", ותוציא לעצמך רמזים משם, ותמצית הספור שיכולים ללמד מזה, שמי שבטל לגמרי לאין סוף ברוך הוא, ורחוק מכל השקרים של הבלי העולם הזה, הוא נמצא תחת וילון וכו', ואף אחד לא יכול להפיר אותו, כי מרב עלומו והסתרתו מן העולם, אין לאף אחד שום השגה בו, שזה כלל הצדיקי אמת הנכללים לגמרי באין סוף ברוך הוא, בבטול כל ישותם, קשה מאוד מאוד להשיג אותם, ואדרבה נופל עליהם קשיות וספקות רבות, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן נ"ב) מה שקשה קשיות על הצדיקים, זהו מכרח להיות. כי הצדיקים מתדמים ליוצרים, וכמו שקשה קשיות על השם יתברך, כמו כן בהכרח שיהיה קשה קשיות על הצדיק, כי הוא מתדמה אליו יתברך, ובענין הקשיות שקשה על השם יתברך, מרגלא בפומיה רבנו ז"ל לומר, אדרבא כך ראוי להיות דיקא, שיהיו קשיות על השם יתברך, וכך נאה ויפה לו יתברך לפי גדלתו ורוממותו. כי מעצם גדלתו ורוממותו, שהוא מרומם מאד מדעתנו, על כן בודאי אי אפשר שנבין ונשיג בשכלנו הנהגתו יתברך. ועל כן בהכרח שיהיו עליו יתברך קשיות, כי כך נאה ויפה להבורא יתברך, שיהיה מרומם ונשא מדעתנו, שעל ידי זה קשה קשיות, ואם היה הנהגתו כפי חיוב דעתנו, אם כן היה, חס ושלום, דעתו כדעתנו; וידוע אשר וילון זה אחד מהשבעה רקיעין וכו', ולכן כל מי שנכלל יותר ויותר

בו יתברך, הרי הוא ענו בתכלית עניות, עד שהוא בעיני עצמו כלום וכו', ובכלום אין לאף אחד השגה וכו', כמו ברוחניות חיות אלקות שאין לאף אחד השגה וכו', ומכל זה יכולים לראות מעלת הצדיקים הקדושים שזוכים להתנגע עשירות שנים בתפלה שיחה בינו לבין קונו, ולדבק את עצמו בו יתברך, עד שנעשים בטלים ומבטלים באין סוף ברוך הוא, עד שאין לאף אחד שום השגה בהם.

אשרי מי שמצית את רבנו ז"ל הן בענין שיחה בינו לבין קונו, שהוא התבודדות, והן בענין למוד סדר דרך הלמוד, ויתנהג ככה ימים ושנים, ועל ידי זה גם הוא יתבטל אצלו כל ישותו וכו' וכו', ויהיה נכלל באין סוף ברוך הוא, אשרי לו.

המאחל לך שבת שלום וחנוכה שמח

אקיד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מקץ, ראש חודש טבת (ו' דחנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מהרנ"ת ז"ל מסביר שכל ענין חנכה הוא לעשות התחלה חדשה, ואת זה יכולים לקחת על כל השנה, הינו רואים לילה הראשונה מדליקים רק נר אחד, ובליל השני מדליקים אחד שתיים, ובליל שלישי מדליקים אחד, שתיים, שלש וכו' וכו', הינו שבכל פעם חוזרים אל ההתחלה, פי בכל פעם כשמוסיפים נר, מתחילים מההתחלה וכו', כך אדם צריך תמיד לעשות התחלה חדשה בעבודת השם יתברך, ואמר רבנו ז"ל (לקושי-מיהר"ן, חלק א', סימן ס"ב) שכן בהתקרבות אל הצדיק צריכים תמיד לבוא בהתקרבות חדשה, ולא כאלו כבר היה מקרב, אלא בכל פעם שבאים אל הצדיק, צריכים לבוא בהתחלה חדשה, ודיקא באפן כזה יכולים לקבל ממנו הרבה מאד, פי רב בני אדם שמתרחקים מהקדוש ברוך הוא, הוא רק מחמת שנעשה בעיניהם

הַעֲבֹדֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, קִיּוֹם מַצּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת שְׁמִקְיָמִים כָּל יוֹם, יִשָּׁן בְּעֵינָיו, אֲבָל אִם אָדָם הֵיךָ תָּמִיד עוֹשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כְּאִלוֹ הַיּוֹם הַזֶּה הוּא מִתְעַטֵּף בְּצִיצִית וּמְנִיחַ תְּפִלִּין וְכוּ', כִּמוֹ שֶׁזֶה רַק הַפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה, אָז תָּמִיד הֵיךָ שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, וְלֹא הֵיךָ מִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם דָּבָר, וְכֵן הוּא בְּעֵינָיו הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק, לְמָה אָדָם מִתְרַחֵק מֵהַצַּדִּיק? כִּי נִדְמָה לוֹ שֶׁכָּבֵר יוֹדֵעַ וּמְכִיר אֶת הַצַּדִּיק, וְיודֵעַ מַה שִׁידְבֵּר אֵלָיו וְכוּ', אֲבָל אִם תָּמִיד הֵיךָ בֹּא כִּמוֹ שֶׁבֹּא בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה וְכוּ', שֶׁהֵיךָ מְלֹא לְכַלּוֹף וְזִהְמָא וְכוּ', וְכָל הַמַּדּוֹת רְעוֹת וְהַתְּאוּוֹת רְעוֹת הֵיךָ נִדְבָקִים בּוֹ וְכוּ', וְהַצַּדִּיק כִּבְס וְרַחֵץ אוֹתוֹ, וְהַלְבִּישׁ אוֹתוֹ בְּבִגְדֵים יְפִים וְכוּ', וְאִזּוֹ כְּשֶׁהֵיךָ בֹּא בְּכָל פֶּעַם אֶל הַצַּדִּיק, הֵיךָ מְחִיָּה אֶת עַצְמוֹ וְהַרְגִּישׁ כֵּן מִיָּנִי אִוֵּרוֹת וּנְעִימוֹת וְהַתְּחַזְּקוֹת בְּחַיֵּיו וְכוּ', אֲבָל כְּשֶׁעוֹבֵר זְמַן וְהוּא כִּבְר מְכַבֵּס וְנִקִּי וְכוּ', וְכִבְר מְלִבֵּשׁ בְּלִבוּשִׁים וּבְבִגְדֵים יְפִים וְכוּ', שֶׁכָּבֵר לוֹמֵד מִעַצְמוֹ מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי הוּא מִפְּסִיק לְבּוֹא אֶל הַצַּדִּיק, כִּי נִדְמָה לוֹ כִּי כִּבְר יוֹדֵעַ מַה הַצַּדִּיק יִלְמַד אֵתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלֹאט לֹאט מִתְרַשֵּׁל לְגַמְרֵי, עַד שֶׁלְּבַסּוֹף הוּא יִפֵּל נִפִּילָה אַחֵר נִפִּילָה וְכוּ', וְלִכֵּן אִם אָדָם הֵיךָ לֹקַח אֶת הַלְמוּד הַזֶּה שֶׁל חֲנֻכָּה עַל כָּל הַשָּׁנָה, שֶׁתָּמִיד צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם יֵהִיוּ בְּעֵינֵיךָ כְּחֲדָשִׁים מִמֶּשׁ, אָז תָּמִיד הֵיךָ מִתְעַלֶּה עַד אֵין סוֹף וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמֵנוּ אֶת אוֹר הַחֲנֻכָּה הַזֶּה אוֹר הַגְּנוּז עַל כָּל הַשָּׁנָה, שְׁנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת בְּכָל יוֹם, בְּכָל שְׁעָה, וּבְכָל רִגַע הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלִשְׁכַח אֶת הָעֵבֶר, וְכֵן נוּכַל לְהַתְּקַרֵּב בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עַד אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֶל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁקָּרְבוּ אוֹתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם וְחֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

אַקטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִקֵּץ, רֵאשׁ חֹדֶשׁ טֵבֵת (ו' דְּחִנְכָה) הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! הֶחָכֵם מְכַל אָדָם אָמַר: (מִשְׁלֵי כ"ז כ"ב) "אִם תִּכְתּוֹשׁ אֶת
הָאָוִיל בְּמַכְתֵּשׁ בְּתוֹךְ הָרִיפּוֹת בְּעֲלֵי לֹא תִסּוּר מֵעֲלֵיו אִוְלָתוֹ", בְּמַלִּים פְּשׁוּטוֹת
נִסְבֵּיר אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה, הוּא כֵּן: "כַּמָּה מִכּוֹת אָדָם צָרִיךְ לְקַבֵּל עַד שְׂיַחֲכֵם"?
"כַּמָּה אַכְזָבוֹת אָדָם צָרִיךְ לְקַבֵּל עַד שְׂיִתְעוֹרָר"? הֲרִי אֶת עוֹבְרַת אֶת הַטְּעִיּוֹת
שֶׁלָּךְ כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, וְעַדִּין לֹא לְמַדַּת כְּלוּם מִנְסִיּוֹן הַחַיִּים. הֲרִי לְפָנַי
הַרְבֵּה שָׁנִים כְּשֶׁהָיִית עוֹד בַּחוּרָה צְעִירָה, עוֹרְרַתִי אוֹתָךְ לְהַתְחַתֵּן כַּדַּת מְשֶׁה
וְיִשְׂרָאֵל וְלְהִקְיֵם בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִהְיֶי הֵכִי מְאַשְׁרַת בַּחַיִּיךָ, וְאֶת עֵנִית
לִי כְמוֹ הֶחָכֵם בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת (סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה ט' מִהַחֲכָם וְתָם) שֶׁעַדִּין יֵשׁ
לִי זְמַן אֲנִי צָרִיךְ לְשׁוֹטֵט בְּעוֹלָם וְלִרְאוֹת אֵיךְ הָעוֹלָם נִרְאָה וְכוּ', וְכוּ', בֵּין
כֵּן הַכְּרַת מִיִּשְׁהוּ וְנִפְלַת בַּפֶּח וְכוּ', וּבֵין כֵּן הַכְּרַת עוֹד מִיִּשְׁהוּ וְהַסְתַּבְכַּת
בְּסִבּוּכִים וְכוּ', עַד שֶׁנִּפְלַת בַּפֶּח עִם שֶׁקֶרֶן וְגַנְבֵי וְכוּ', שֶׁסִּבְּךָ אוֹתָךְ בַּחוּבוֹת
שֶׁל קְרוֹב לְמִילִיּוֹן ש"ח וְכוּ', וְהָיָה הָעוֹלָם חֹשֶׁךְ בְּעַדְךָ וְכוּ', אֵיךְ מְאַהֵב יְכוֹל
לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה לְאַהוּבָתוֹ? וּבְכִית בְּמַר נִפְשֶׁךְ עַל גּוֹרְלְךָ הַרַע וְכוּ', וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ
אֶת שׁוֹאֲלֵת עוֹד פְּעַם אוֹתוֹ שְׁאֵלָה וְכוּ', וְכוּתְבַת אוֹתוֹ דְּבָרִים, הַגָּבֵר הוּא
מְדַהֵים... אָנוּ אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי מְאֹד... אֲכַל הוּא אֵינּוּ מְעַנֵּן לְהַתְחַתֵּן...
כֵּן הָיָה בְּכָל פְּעַם וּפְעַם לְפָנַי שֶׁנִּפְלַת בַּפֶּח וְכוּ', לְדַעַתִּי אֶת עַדִּין נְאִיבִית מְאֹד
מְאֹד, וְלֹא לְמַדַּת מִהַנְסִיּוֹן הַמֵּר שֶׁל הַחַיִּים, אֶת לֹא רוֹאָה אֵיךְ שֶׁמְנַצְלִים אוֹתָךְ
טוֹב טוֹב, וְהַכֵּל בְּמִתְק שְׁפָתִים וְכוּ', וְקוֹנִים אוֹתָךְ עִם מַלִּים יְפוֹת וְכוּ', וּבֵין
כֵּן וּבֵין כֵּן אֶת מַתְבַּגֵּרֵת וְכוּ', וְלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שָׁגַם הַמְּאַהֵב הַזֶּה יִתֵּן לָךְ
בְּעִיטָה שְׁתַּעוּפִי וְכוּ', וְאֵז כְּבָר יִהְיֶה מְאַחֵר מְאֹד, כִּי תִהְיֶי כְּבָר בַּת חַמְשִׁים
וְכוּ', וְאֵז תִּתְחַלִּי לְכַכּוֹת עַל יְמֵי נְעוּרֶיךָ שֶׁהָלַךְ בְּבִזְבוּז וְכוּ', רַק הִלְכָתְ אַחַר
הַרְגֵּשׁ וְלֹא אַחַר הַשְּׁכָל וְכוּ', אַחַר הַתְּאַוָּה וְלֹא אַחַר הַמְצִיאוֹת וְכוּ'.

הֲרִי אֶת בַּת יְהוּדִית, לְמָה שֶׁלֹּא תִתְחַתְּנִי כַּדַּת מְשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל, וְלְהִקְיֵם

בית נאמן בִּישְׂרָאֵל? הֲרִי אָדָם הַזֶּה שְׁלֹא רוֹצֵה לְהִתְחַתֵּן אִתָּךְ, הוּא מְנַצֵּל אֶת הַתְּמִימוֹת שְׁלֹךְ טוֹב טוֹב, הוּא מְנַצֵּל אֶת הַנְּאִיבִיּוֹת שְׁלֹךְ וְכו', בְּמִתְק לְשׁוֹנוֹ וְכו'.

וְלָכֵן תִּתְחִילִי לַעֲשׂוֹת חֲשׁוֹבוֹן הַנֶּפֶשׁ אִיךְ אֶת מְבוֹזְבוֹת אֶת חֲזִיף וְכו', הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה וְהִנֵּה שְׁבוּעָה, וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְהִנֵּה שָׁנָה אַחֵר שָׁנָה וְכו' וְכו', וְאֶת רְחוֹקָה מְאַבִּינוּ שְׁבַשְׁמִים, לֹא שׁוֹמְרֵת שְׁבֵת, לֹא אוֹכֵלֶת כֶּשֶׁר, לֹא מְתַנַּהֲגַת כְּבַת יִשְׂרָאֵל וְכו' וְכו', וְלִבְסוֹף תִּמְצָאִי אֶת עֲצָמְךָ אֲשֶׁה זִקְנָה שְׁבוֹזְבוֹה רַב הַשָּׁנִים בְּהֶבֶל וְרִיק, וּמְאוּמָה אֵין בְּיָדֶיךָ וְכו'.

וְלָכֵן מְתִי תִתְעוֹרְרִי כְּכֹר? מְתִי תִתְחִילִי לְהִתְיַשֵּׁב בְּדַעְתְּךָ מַה הֲלָאָה? מַה הַתְּכִלִּית שְׁלִי בַעוֹלָם הַזֶּה? סֵתָם לְהִסְתַּוֵּבב רְוִקָה וְכו', וְלִהְסַתְּבֶךָ בְּכָל פַּעַם עִם סְבוּכִים אֲחֵרִים?

הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתְּחִזְרִי בְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב תִּשׁוּבָה, עַד כְּדֵי כֹךְ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּרִכּוֹת ל"ה) בְּמִקּוֹם שְׁבַעֲלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (פְּסִיקְתָא דְרַב כְּהֵנָא) גְּדוּל כְּחַה שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׁכִיּוֹן שְׁאָדָם מְהֵרָה בְּלָבוֹ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מְאָה, אֲלֵא עַד מֵהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מְאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לְפָנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וְהַסְמִיךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מְפַחַד מִבְּן אָדָם שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי פִּיּוֹן שְׁאָדָם בֹּא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפָלוֹ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עַכְשָׁו מַה שֶׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתְנַדָּה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מַה שֶׁעָשָׂה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּכֹר מְקַבְּלוֹ, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּמִדְבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה כ', סִימָן י"ג) בְּלַעַם הִיָּה רָשָׁע עָרוֹם וְיָדַע שְׁאֵין עוֹמֵד בְּפָנֵי הַפְּרַעֲנוֹת אֲלֵא תִשׁוּבָה, שְׁכָל מִי שְׁחֹטָט וְאוֹמֵר "חֲטָאֵתִי", אֵין רְשׁוֹת לְמִלְאָךְ לַגֵּע בּוֹ, בְּשִׁבִּיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם מַה לָּךְ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה? וּמַה לָּךְ לְהִתְנַדָּדוֹת? כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׁמִי שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וּמִתְנַדָּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין רְשׁוֹת לְמִלְאָךְ הַמְּנוֹת לַגֵּע בּוֹ, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (תְּנַחֲמָא נח) אֵין מְכָה בַעוֹלָם שְׁאֵין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תִּשׁוּבָה; וְאִם תְּחִזְרִי בְתִשׁוּבָה וְתִתְחִילִי לְלַכֵּת

בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה, אִזְ יִהְיֶה לָךְ חַיִּים נְעִימִים, חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים מְאֻשְׁרִים, כִּי אֵין עוֹד חַיִּים מְאֻשְׁרִים כְּמוֹ מִי שֶׁמִּתְנַהֵג עַל פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִפְתַּח לָךְ אֶת הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל, וְתוֹכְרִי אֶת עֲצֻמְךָ אִם זֶה לֹא הַדְּבוּרִים שֶׁדִּבַּרְתִּי אִתָּךְ לִפְנֵי לְמַעַלָּה מֵעֶשֶׂר שָׁנִים, וְתֵרְאִי אִיפֹה שְׂאֵת עֲדִין אוֹחֲזֵת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְת שְׁלוֹם וְחִנּוּכָה שְׂמַח

אֶקְטֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי שִׁבְת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְקַץ, ב' טֵבֵת (זֹאת חִנּוּכָה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת שֶׁרַבְּנוּ ז"ל בָּא לְזֶה הָעוֹלָם לְתַקֵּן אֶת חֲטָאֵי פְּגַמֵי הַבְּרִית וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא נִשְׁלַח אֶל דּוֹרוֹתֵינוּ אֱלוֹ כְּדֵי לְהַצִּילֵנוּ מֵהַחֲטָא הַמְּגֻנָּה הַזֶּה, וְהַבְּטִיחַ בְּשִׁתֵּי עֲדִים צְדִיקִים קְדוֹשִׁים, שְׁמִי שִׁיבּוֹא אֶל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שְׁלוֹ בְּאוֹמֵן וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה וַיֹּאמֶר אֶת הַעֲשֶׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תְּקוּן הַכְּלָלִי", אִזִּי אֶפְלוּ אִם עֲצָמוּ וּגְבָהּוּ חֲטָאֵיו וּפְשָׁעָיו וְכוּ', הוּא יוֹצִיא אוֹתוֹ מֵהַשְּׂאוּל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתִּיו, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שִׁזּוּכָה לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְלִקְרִים אֶת בְּקֻשְׁתּוֹ, וְאִזְ נִכּוֹן לְכוּ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שִׁיזּוּכָה לְתַקּוּן נְצַחִי.

רַבְּנוּ ז"ל הָעֵמִיד לָנוּ שְׁתֵּי יְסוּדוֹת בְּחַיֵּינוּ, שֶׁהֵם עֲקָרִים גְּדוּלִים לְעִבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשְׁלוֹם, וְנִזְכָּה לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעֵבֶר וְאֶת כָּל הַהוּוּהָ וְאֶת כָּל הָעֲתִיד שְׁלָנוּ.

וְהֵם, א'. לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מַה שֶׁבִּיכְלָתוֹ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְלְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הוּא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכָל הַצְּרוּת שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל זֶה רַק מִחֲמַת פְּגַם הַבְּרִית, וְלִכֵּן מִי שֶׁרוּצֵה לְתַקֵּן אֶת הַחֲטָא הַזֶּה הוּא מְכָרַח לְקַחַת אֶת עֲצָמוֹ בְּיָדָיו

בְּכָל הַכַּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כָּךְ חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעֵצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנְּסִים בּוֹ וְכוּ', כָּל אֶחָד כָּפִי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנו, וְלָכֵן אַתָּה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י"י) מַה שֶׁבְּנֵי אָדָם רַחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסֶד יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יֵשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מֵהַשְּׂמִיחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דְּבַר, וְתִזְכֶּה לְתַקֵּן הַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה שֶׁהוֹרֵס אֶת הַחַיִּים לְגַמְרִי, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְמְב"ם (פָּרָק ד' מֵהַלְכוֹת דַּעוֹת, הִלְכָה י"ט) שֶׁכָּבַת זֶרַע הִיא כַח הַגּוֹף וְחַיִּיו וּמְאוֹר הָעֵינַיִם וְכָל שֶׁתִּצָּא בְּיוֹתֵר הַגּוֹף כְּלָה וְכֹחוֹ כְּלָה וְחַיִּיו אוֹבְדִים, הוּא שֶׁאָמַר שְׁלֵמָה בְּחֻקְתָּו: (מְשָׁלֵי ל"א ג') "אַל תִּתֵּן לְנָשִׁים חִילְךָ", כָּל הַשְּׂטוּף בְּבַעֲלָהּ זִקְנָה קוֹפְצַת עָלָיו, וְכֹחוֹ תִשָּׁשׁ, וְעִנְיָו כֵּהוֹת, וְרִיחַ רַע נוֹדֵף מִפִּיו, וּמִשְׁחִיו, וְשַׁעַר רֹאשׁוֹ וּגְבוֹת עֵינָיו וְרִיסֵי עֵינָיו נוֹשְׂרוֹת, וְשַׁעַר זִקְנוֹ וְשְׁחִיו וְשַׁעַר רַגְלָיו רַבָּה, שְׁנֵיו נוֹפְלוֹת, וְהִרְבָּה כְּאֵבִים חוּץ מֵאֵלוֹ בָּאִים עָלָיו, אָמְרוּ חֻקְמֵי הַרְוֹפָאִים אֶחָד מֵאֲלָף מֵת בְּשָׂאֵר חֻלָּאִים, וְהָאֲלָף מֵרַב הַתְּשֻׁמִּישׁ, לְפִיכֵךְ צָרִיךְ אָדָם לְהִזְהַר בְּדַבַּר זֶה מְאֹד וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, וְכֵן מוֹכָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ: (אֲבוֹן הַעֲזוּה, סִימָן כ"ג, סַעֲיָף א') אֲסוּר לְהוֹצִיא שֶׁכָּבַת זֶרַע לְבַטְלָהּ, וְעוֹזֵן זֶה חֲמוֹר מִכָּל עֲבֻרוֹת שֶׁבַתּוֹרָה וְכוּ', אֵלוֹ שְׂמֵנָאִפִּים בְּיַד וּמוֹצִיאִים שֶׁכָּבַת זֶרַע לֹא דֵי לְהֵם שֶׁאֲסוּר גְּדוֹל הוּא אֲלֵא שֶׁהוֹעֹשֶׂה זֶה בְּנְדוּי הוּא יוֹשֵׁב וְעַלִּיהֶם נֹאמַר: (יִשְׁעִיָה א' ט"ו) "יִדְיִכֶם דְּמִים מְלֵאוּ", וְכֵאלוֹ הִרְג הַנֶּפֶשׁ וְכוּ' עֵינֵי שָׁם, וְהַחֲטָא הַזֶּה בָּא רַק עַל יְדֵי עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה שֶׁנִּדְבַק בָּאָדָם, כִּי כָּל שֶׁהָאָדָם שׁוֹרָה בְּעֵצְבוֹת וּבְמְרָה שְׁחוּרָה וּבְדַכְאוֹן פְּנִימִי, עַל יְדֵי זֶה אֵין לוֹ מַה לַּעֲשׂוֹת, וְהוּא בָּא לְיַדֵי הַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה וְכוּ', וְכֵן לְהַפְּךָ כָּל שֶׁאָדָם חוֹטֵא בַּחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה הוּא נַעֲשֶׂה יוֹתֵר עֲצוֹב וּמְמַמְרָם וּמְזַכָּא וְכוּ', וְקָשָׁה לוֹ מְאֹד לְצַאת מִזֶּה אַחַר כֵּן, וְלָכֵן הַתְּקוּן הָרֵאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְּׂמִיחָה שׁוֹרְפָת אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַמְּשַׁחִיתִים שֶׁבָּרָא מַחְמַת הַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה.

ב'. לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבַּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ,

שְׁזֵה נִקְרָא הַתְּבוּדָה, כִּי עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה זֶה וְדוּי דְבָרִים לְהַתְּוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכִמּוֹ שֶׁכָּתַב הַרְמַב"ם: (פֶּרֶק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הַלְכָה א') כָּל מִצְוֹת שֶׁבְּתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה אִם עָבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן בֵּין בְּזוּדוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וַיֵּשׁוּב מִחֻטְאוֹ חַיֵּב לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנָי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹאמַר: (בַּמְדָּבָר ה') "אִישׁ אִו אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהַתְּוֹדוֹ אֶת חַטָּאתְךָ אֲשֶׁר עָשׂוּ" - זֶה וְדוּי דְבָרִים, וְדוּי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה, כִּי צַד מִתְּוֹדוּיִן? אֹמֵר: אֲנִי הֵשֵׁם, חַטָּאתִי, עֲוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי, לְפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתִי כִּךָ וְכָךְ וְהָרִי נַחֲמֵתִי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי וְלַעֲלֹם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה, וְזֶהוּ עֲקָרוֹ שֶׁל וְדוּי, וְכֹל הַמְרַבֵּה לְהַתְּוֹדוֹת וּמְאָרִיךְ בְּעִנְיָן זֶה הָרִי זֶה מִשְׁבַּח; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מִוֵּהָר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ה) הַהַתְּבוּדָה הוּא מַעֲלָה עֲלֵינוּהָ וְגִדּוּלָה מִן הַכֹּל. דֵּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אִו יוֹתֵר לְהַתְּבוּדָה לְבָדוֹ בְּאִיזָה חֶדֶר אִו בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחְתּוֹ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵנוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאִמְתָּלוֹת בְּדַבְּרֵי חַן וְרִצּוּי וּפִיוּס, לְבַקֵּשׁ וְלִהְתַּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יְתָרָךְ, שִׁיקְרָבוּ אֵלָיו לְעַבּוּדָתוֹ בְּאִמְתּוֹ. וְתַפְלָה וְשִׁיחָה זֹו יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׁמֵדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהִיגָה זֹו הוּא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דָרָךְ וְעֲצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יְתָרָךְ, כִּי זֹאת הִיא עֲצָה כְּלָלִית, שְׁכוּלָל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שִׁיחֶסֶר לוֹ בְּעַבּוּדַת הֵשֵׁם, אִו אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכַל וְכֹל מַעֲבּוּדָתוֹ יְתָרָךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֵשׁ שִׁיחְתּוֹ וּיְבַקֵּשׁ מֵאֵתוֹ יְתָרָךְ, וְאִפְלוֹ אִם לְפַעֲמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאִינוּ יְכוּלִים לְפַתַּח פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יְתָרָךְ כָּלֵל, אִף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעַצְמוֹ טוֹב מְאֹד. דֵּהֵינּוּ הַהִכָּנָה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יְתָרָךְ, וְחַפְזִין וּמְשִׁתַּקֵּק לְדַבֵּר, אִף שְׂאִינוּ יְכוּלִים, זֶה בְּעַצְמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לְעֲשׂוֹת לוֹ שִׁיחָה וְתַפְלָה מְזֵה בְּעַצְמוֹ. וְעַל זֶה בְּעַצְמוֹ יִצְעַק וְיִתְחַנֵּן לְפָנָיו יְתָרָךְ, שְׁנִתְרַחַק כָּל כָּף, עַד שְׂאִינוּ יְכוּלִים אִפְלוֹ לְדַבֵּר. וּיְבַקֵּשׁ מֵאֵתוֹ יְתָרָךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּגִים, שִׁיחַמֵל עֲלָיו וּיִפְתַּח פִּיו, שִׁיּוֹכֵל לְפָרֵשׁ שִׁיחְתּוֹ לְפָנָיו.

נִמְצָא שְׁשֵׁנֵי הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ "שְׁמִחָה", "הַתְּבוּדָה" הֵם שְׁנֵי הָעֲקָרִים בְּחֵי הָאָדָם, וְהֵם הַתְּקוּנִים הַכִּי גְדוּלִים לְתַקּוֹן הַבְּרִית, מִצַּד אֶחָד רַק לְהִיּוֹת בְּשְׁמִחָה, וּמִצַּד שְׁנֵי לְהַתְּבוּדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְבִכּוֹת וְלִהְתַּחַרֵּט עַל עֲוֹנוֹתָיו, וּלְקַבֵּל עַל עַצְמוֹ קְבֻלוֹת חֲזָקוֹת מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה רַק לְעֲשׂוֹת טוֹב.

וְכָתַב הָאִישׁ אֶלְקֵי הַחַתָּם סוֹפֵר ז"ל ע': (דְּרָשׁוֹת ז' אב) שְׁמַעְתִּי מִפִּי קְדוּשׁ

מוֹרֵי הַפְּלֵאָה זצ"ל, פְּרוּשׁ: (תהלים קכ"ו ה') "הַזֹּרְעִים בְּדַמְעָה בְּרָנָה יִקְצְרוּ הַלֹּחֶף יִלְךְ וּבִכְהָ נִשָּׂא מִשָּׁף הַזֶּרַע בֹּא יָבֵא בְּרָנָה נִשָּׂא אֲלַמְתִּיו", דְּבִ' תְּקוּנִים יֵשׁ עַל חֶטָּא זֶה, א' לְבָכוֹת בְּמֵר נִפְשׁוּ, וְדַמְעוֹת עֵינָיו מְכַפְרִין טַפִּין נֶגֶד טַפִּין, ב' לְעַבֵּד הַשֵּׁם בְּשִׂמְחָה וְשִׁירִים וְזִמְרוֹת, מִלְשׁוֹן: (ישעיה כ"ה ה') "זְמִיר עֲרִיצִים", שְׂקוּצָר הַקְּלָפוֹת כְּזוֹמֵר כְּרֵם עַל יְדֵי זְמִירוֹת, וְאוֹתוֹת קָדָם נח"ש אוֹתוֹת זמ"ר דּוֹק וְתִשְׁכַּח, וּמִמְנִים עַל זֶה נִשְׁמוֹת ב' צְדִיקִים, יוֹסֵף הַצַּדִּיק, וּכְנַגְדוֹ הוּא הַשִּׂמְחָה וְהַשִּׁיר: (ישעיה ל"ג י"ז) "מִלֶּךְ בִּיפְיוֹ תַחְזִינָה". וְהַשְׁנֵי פְלִטֵי בֶן לֵישׁ דְּכַתִּיב גְּבִיּה: (שמואל ב' ג' ט"ז) "הַלֹּחֶף וּבִכְהָ" כְּשֶׁלְקָחוּ מִמֶּנּוּ מִיכַל בַּת שָׂאוּל, וְאָמְרוּ חַז"ל: (סנהדרין י"ט:) שֶׁהֵלֶךְ וּבִכְהָ עַל מִצְוֵה הַהוֹלֶכֶת מִמֶּנּוּ, שֶׁהָיָה נוֹעֵץ חָרֵב בֵּינוּ וּבֵינָה. וְהֵינּוּ דְרָמָז קָרָא, הַזֹּרְעִים, הַנִּכְשָׁלִים בְּחֶטָּא זָרַע, אוֹתָם יִתְקַנּוּ בְּשֵׁנֵי אֱלוֹ, בְּדַמְעָה, בְּרָנָה, יִקְצְרוּ וַיִּזְמְרוּ כָּל הַחוֹחִים עַל יְדֵי שְׁנֵי אֱלוֹ, דַּמְעָה וְרָנָה, וּמִפְרֵשׁ וְהוֹלֶךְ הַלֹּחֶף יִלְךְ וּבִכְהָ, הֵינּוּ פְלִטֵי בֶן לֵישׁ, הוּא נוֹשֵׂא וּמְכַפֵּר מִשָּׁף הַזֶּרַע עַל יְדֵי תְקוּן הַדַּמְעָה, ו"בֹּא יָבֵא בְּרָנָה" וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, הוּא נֶגֶד "נִשָּׂא אֲלַמְתִּיו", הֵינּוּ יוֹסֵף "מְאֲלָמִים אֲלָמִים", אֱלוֹ דְּבָרֵי מוֹרֵי זצ"ל וְשִׁפְתֵים יִשָּׁק עֵין שָׁם, הָרִי שֶׁלֶךְ לְפָנָיִךְ שֶׁעָקַר הַתְּקוּן לְפָנֶם הַבְּרִית הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה, לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה וְלֹא לְהַנִּיחַ בְּעֲצוּמוֹ אֶת הָעֲצָבוֹת כָּרַגַע אֲלֵא אֶת נִפְשׁוֹ עַל מֵדַת הַשִּׂמְחָה, וְכֵן עַל יְדֵי תְפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת בְּבִכְיָה עֲצוּמָה, וְעַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְצַאת מֵהַפַּח הַיְקוּשׁ הַזֶּה שֶׁנִּפְלֵ אֲלֵיָהּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

אָקִיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי שְׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר מִקָּץ, ב' טֵבֵת (זֹאת חֲנֻכָּה) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

כָּלֵל גְּדוֹל צְרִיכִים כָּל בְּנֵי זוג לְדַעַת בְּשֶׁעָה שֶׁהָרֹפֵא אוֹמֵר שֶׁהַתִּינוּק עֲכוּז וְכוּ', לֹא צְרִיכִים לְהִכְנֵס בְּלַחֲץ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר "יֵשׁ עֲנִיָּן שֶׁהַכֹּל יִתְחַפֵּף לְטוֹבָה", הֶעֱקָר לְהַתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוֹלֵד יִתְחַפֵּף, וְתִהְיֶה הַהוֹלְדָה בְּקִלּוֹת, וְלֹא צְרִיכִים לְפָחוּד כָּלֵל.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים בָּאֵם הָאִשָּׁה יְכוּלָה לְהִיּוֹת רְגִילָה לֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֵד מִסְּגָל לְלִדָה קָלָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֵלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהֵבִיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוּמַר לְשָׁנוֹת הַטָּבַע; וְלִכְּן טוֹב שֶׁתֵּאמְרֵי בְּכֹל פַּעַם אֵת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לִוְרִיאֵי אֲשַׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מְבַרְסֵלֵב, רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֵלֵב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שֶׁאֵת רַק זֹכְרָתָהּ, תִּהְיֶי רְגִילָה לֹמֵר אֵת זֶה מְדִי פַעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֵּאמְרֵי אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאֵי שְׁתּוּלִידֵי בְּקִלּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, שְׁבִזְכוּת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שֶׁהַזְּכָרְתִּי לְפָנֶיךָ - בְּזְכוּת צְדִיקְתָּם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם, שֶׁהָיָה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךְ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאֵיבָרָיו, וְאֲזַכֶּה לְעַבֵּר אֵת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשּׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲזַכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֵת רְצוֹנֶךָ, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יִהְיוּ לְרְצוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר וְשִׁתְּבֹשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת הֶעֱקָר לֹא לְפָחוּד וְלֹא לְהִכְנֵס בְּלַחֲץ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב וְחִנּוּכָה שְׂמֵחַ

אקיה.

בעזרת השם ותברך, מוצאי שבת קדש לסדר מקץ, ב' טבת (זאת הנכה) התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אני מאד מבקש אותך שאל תהיה בטלן! ותראה לדון את אשתך לכף זכות, ותראה שיהיה רק שמחה בביתך, תעקר מעצמך את המדה הרעה של כעס וקפידות וכו', ותשמר מאד מאד לא להכניס את אשתך בלחץ וכו', ואל תלחיץ אותה, ואל תתפרץ עליה וכו', אלא תדון אותה לכף זכות וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (גטין ו): אמר רב חסדא לעולם אל יטיל אדם אימה יתרה בתוך ביתו שהרי פילגש בגבעה הטיל עליה בעלה אימה יתרה והפילה כמה רבבות מישראל, אמר רב יהודה אמר רב כל המטיל אימה יתרה בתוך ביתו סוף הוא בא לידי שלש עברות: גלוי עריות ושפיכות דמים וחלול שבת, ולכן ראה מה לפניך, כי הכל תלוי בבעל, אם הוא כעסן ועצבני וכו', הוא מוציא את הכעס והעצבים שלו על אשתו וכו', על ידי זה ומזה נשבר השלום בית, ולכן הגיע הזמן שתפסיק להתפרע בבית ככעס וברציחה שבא מחמת פגם הברית הוצאת זרע לבטלה, כי כך אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רמ"ט) שמי שפגם בברית בחטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה הרי הוא תמיד כעסן, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתפסיק עם הכעס שלך, כי לבסוף תאבד את אשתך וכו', היא תברח לך וכו', אשתך היא לא שק חבטות שלך, מתי שיהיה לך עצבים תוציא את זה עליה וכו', זה לא הולך ככה.

ולכן אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שבידך להשלים עם אשתך וכו', כי זוג שרבים ביניהם, גורמים פרוד בכל העולמות, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תכף ומיד להתפייס עמה, כי לא יאבה הקדוש ברוך הוא סלח לך אם תריב עם אשתך, ואמרו חכמינו הקדושים: (שבת קט"ז) לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה: שמי שנכתב בקדשה ימחה על המים; ואם הקדוש ברוך הוא כבר מסכים שימחק כביכול שמו שמחזיק את כל העולם העקר שיהיה שלום בין איש לאשתו וכו', בודאי אתה צריך להשלים עם אשתך.

יש טבע רע של גברים שהמח שלהם פגום מאד, שמוציאים את העצבים שלהם על האשה, ובכל פעם שיש להם איזה צער וכו', או איזה עגמת נפש וכו', או הפסד כסף וכו', מי הכפרה הראשונה שמוציאים עליה את העצבים? זה האשה, וזה טבע מגנה מאד מגברים שמתנהגים כן, כי סוף כל סוף האשה היא עצם מעצמיה וכו', והאמא של הילדים שלה, אזי למה אתה צריך להוציא את העצבים שלך על אשתך? בזה אתה מראה את גריעות מדותיה וכו', שאתה מתנהג כמו חיה ופרא אדם, ולכן ראה לחזור בתשובה שלמה, ואז הכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לך שבוע טוב וחנכה שמח

אָקִיט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי שבת קדש לסדר מקץ, ב' טבת (זאת חנכה) התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

המפרשים שואלים את השאלה שלך, והם מפרשים שהפגם שלו היה שאמר: "אשר נתתה עמדי", הוא היה צריך להגיד, האשה נתנה לי, למה אמר בלשון הזה: "אשר נתתה עמדי", הרי הקדוש ברוך הוא עשה אתו טובה, ונתן לו מתנה אשה כדי שתעזור לו, "לא טוב היות האדם לבדו", אזי למה אמר: "אשר נתתה עמדי", היה צריך להגיד סתם "האשה", ורש"י פרש (עבודה זרה ה:) לשון גנאי הוא שתולה הקלקלה במתנתו של מקום, והוא עשאה לו לעזר שכפר את הטובה.

ובאמת אם נתבונן הוא בעצמו חיב, כי אם הקדוש ברוך הוא אמר לא לאכל מעץ הדעת טוב ורע, ואשתו נתנה לו לאכל והוא אכל, היה צריך לומר, רבונו של עולם, חטאתי ונכשלתי ועברתי על הצווי ואכלתי וכו' וכו', למה היה צריך לערב את אשתו? אפלו שזה היה אמת, אדם אסור לו לזרק את האשמה על הזולת וכו', חטאת, תתודה ותאמר: חטאתי, עויתי, פשעתי והרע

בְּעֵינַיִךְ עֲשִׂיתִי וְכוּ' וְכוּ', אִף פַּעַם לֹא נִזְרַק אֶת הָאִשְׁמָה עַל הַזּוּלָת וּבִפְרָט לֹא עַל הָאִשָּׁה, וְזֶה כְּפִיּוֹת טוֹבָה כְּשֶׁאֵדָם זֹרֵק אֶת זֶה עַל הַזּוּלָת אֶפְלוּ שְׁזָה אִמָּת, מִי אוֹמֵר לָךְ שְׁצַרִּיכִים לְצִיַּת אֶת הַזּוּלָת?.

אָדָם לֹא יָכוֹל לְתַאֵר אֶת הַמַּתְנֶה שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ אִשָּׁה, וְלִכְּן צָרִיךְ לְהַחְזִיק מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֶת הַמַּתְנֶה הַזֶּה, וְלִכְבֹּד וּלְיִקָּר אוֹתָהּ מְאֹד, וְיָדוּעַ מִה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רס"ד) הִזְהִיר לִכְבֹּד וּלְיִקָּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוּלִים מְאֹד מְאֹד מִלְדִּיָּהֶם, צַעַר הַעֲבוּר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כִּאֲשֶׁר יָדוּעַ לְכָל עַצָּם מִכְּאוֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכֹמָה אֶפְנִים הַקָּשִׁים וּכְבֵּדִים מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיִקָּרָם, וְלִכְבֹּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים: (בְּבֹא מִצִּיֵּא טו.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ', [תִּכְבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתֵּהִיו עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ: (יְבָמוֹת טג.) 'דֵּינּוּ שְׂמִגְדָּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמִצְלַת אוֹתָנוּ מִן הַחַטָּא', וְלִכְּן צָרִיכִים לִכְבֹּד וּלְיִקָּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוּל בַּחֲסִידוֹת בְּרַסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכָרַח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ כְּכֹל הַמּוֹבְנִים.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שְׁיֵהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב וְחֲנֻכָּה שְׂמַח

א.כ.ב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מְקַץ, ב' טַבַּת (זֹאת חֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יִאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי חוֹשֵׁב אִם הֵייתָ מְשַׁקֵּעַ בְּאִשְׁתְּךָ וְעוֹזֵר לָהּ עִם הַמוֹן אֲהַבָּה וְנוֹתֵן לָהּ הַרְבֵּה תְשׁוּמַת לֵב וְכוּ' וְכוּ', הֵייתָ יוֹתֵר שְׂקוּעָה בָּךְ וְהֵייתָ בָּאָה הַבִּיטָה מִקְדָּם כְּדִי לְהִיּוֹת אִתְּךָ, וְלֹא הֵייתָ חוֹזֵר בְּשַׁעַת מְאַחֲרָת וְלֹא הֵייתָ בּוֹרַחַת

אל המחשב או אל הטלויזיה וכו', וכו', כנראה שאתה לא מפסיק לעשות עליה בקרת וכו' ויורד לה להחיים וכו', ואתה לא מפסיק להשפיל אותה וכו', אזי מה אתה רוצה שאשתך תעשה? האם אתה נותן לה יחס? האם אתה נותן לה אהבה וחם? האם אתה נותן לה מחמאות? תבדק את כל זה בעצמך וכו', ותתקן את זה וכו', ותראה שיהיה לך אשה נהדרת ונפלאה מאד, גבר צריך לתת מעצמו לאשתו, ולא הפוך, כי אם הגבר מחפש את התשומת לב מאשתו, אזי הוא האשה והיא הגבר, הקדוש ברוך הוא הטביע בטבע שהאשה היא המקבלת והבעל הוא הנותן וכו', וזה טבע העולם, ואם זה הפוך אזי מתחיל להיות בעיות בבית, ולכן עליך לדעת כי: (סוטה יז.) איש ואשה וכו' שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים, (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ותתחיל להשקיע הרבה באשתך, ואף פעם לא לעשות עליה בקרת.

אני מאד מאד מבקש אותך שתתאזר במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכר מה שאמר התנא הקדוש: (אבות, פרק ה') לפום צערא אגרא, ודע לך כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שברוך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל בלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת".

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצית אותי, ואז תראה שהכל יתהפך לטובה.

המאחל לך שבוע טוב וחנוכה שמח

אקבא.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר ויגש, ג' טבת (זאת חנכה) התשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר

היום הזה נקרא "זאת חנכה", ובהיום הזה יכולים לפעל אצל הקדוש ברוך הוא כל מה שצריכים, ומובא מצדיקים שביום הזה נגמרים כל התקונים שהתחלנו בימי אלול הקדושים ובראש השנה ועשרת ימי תשובה ויום הכפורים וסכות והושענא רבה ושמיני עצרת ושמחת תורה, ולכן ביום הזה ראוי לנו לשמח מאד מאד ולקבל על עצמנו קבלות טובות איך להתנהג כל השנה.

הדבר הראשון שצריכים לקבל על עצמו רק להיות בשמחה ולהרחיק מעצמו את העצבות לגמרי, כי תהלה לאל, יש לנו רבי כזה שמחזק ומעודד ומשמח אותנו יום יום וכו', ושמחה מרחבת את הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא מפני שאין להם לשוב הדעת, ולמה אין להם לשוב הדעת? מפני שהם לא בשמחה, כי אם היו בשמחה היה להם הרחבת הדעת, ולכן תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה שזה מרחיב את הדעת.

הדבר השני תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, בתמימות ובפשיטות גמור בלי שום חכמות והשכלות כלל, כמו שאמר רבנו ז"ל בפרוש (שיחות-הר"ן, סימן קנ"ד) שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר: אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מזדרז כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר איי, פראסטיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק,

שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל ידי זה דיקא הגיעו למה שהגיעו.

הדבר השלישי שתראה למסר את נפשך לבוא להתפלל בכל יום את השלש תפלות במנין דיקא, שעל ידי זה ימשך עליך השגחה שלמה, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו): כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענג כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

הדבר הרביעי, שתרגיל את עצמך רק לעשות חסד עם אנשים, תמיד תדון אותם לכף זכות, כי מדת הסמ"ך מ"ם וכת דילה וכו', רק לחפש אחר החובות של אנשים, וכו', כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן ל"ח) שמי שרק מחטט אחר הרע של הזולת הוא בא מסטרא דקין וכו', ולכן צריכים מאד מאד לשמר לדון את כל אחד לכף זכות ורק לעשות חסד עם הזולת, ועל יסוד זה בניתי את הקהלה הקדושה שלנו ביבנאל, שאחד יעשה חסד עם השני, ורק בשביל זה הקמתי את "בית התבשיל - אהל אברהם" כדי להרגיל את אנשי שלומנו במדת החסד לעזר אחד להשני, ולכן אני מאד מבקש אותך שתשמר מאד מאד לא להסתפל ברע לב וכו', על הזולת וכו', ומכל שכן על אשתך, אלא תדון אותה לכף זכות תמיד.

הדבר החמישי שתזכר מה שהתנא הקדוש אומר: (אבות פ"ק ו) לפי שבשעת פטירתו של אדם. אין מלויין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומגליות. אלא תורה ומעשים טובים בלבד. ולכן תקבע לעצמך שעור במקרא: שתלמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, משניות: כל יום תגס כמה פראים משניות כסדרן שזה סגולה לפרנסה, כי משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, ועל כלם תשתדל ללמד בכל יום דף גמרא

בסדרת הדרך יומי, ואם תקיים את הדברים האלו תהיה הכי מאשר בחייה, ולא יחסר לך שום דבר אף פעם.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך להיות בשמחה, אשר אין למעלה מזה, ומוהרנ"ת ז"ל הבטיח לאחד מתלמידיו: אם תהיה תמיד שמח, לא תראה פני גיהנום, ויכולים להבין את זה בפשיטות, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ט) אין עולם הזה - יש או גיהנום או גן עדן, ולכן כשאדם מסתובב בזה העולם ממרמר מדכא וכו', אזי הוא טועם את טעם גיהנום בזה העולם רחמנא לישזבן, כי אין עוד קללה יותר מזו שאדם מסתובב ממרמר ומדכא ועצוב ומיאש וכו', וזה בעצמו הגיהנום שאדם מסתובב בעצבות ובדכאון, ולא מוצא את מקומו וכו', ולכן תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, ואל תדחה את השמחה ליום מחרת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן תהיה היום בשמחה, ותגאל את עצמך מהגיהנום שאתה נמצא בה וכו', ואת כל זה תשתדל לקיים בכל יום ויום, ואז טוב לך כל הימים אשר אתה חי על פני האדמה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך חנכה שמח

אקכב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, ג' טבת (זאת חנכה) התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

היום הזה נקרא "זאת חנכה", ובהיום הזה יכולים לפעל אצל הקדוש ברוך הוא כל מה שצריכים, ומובא מצדיקים שביום הזה נגמרים כל התקונים שהתחלנו בימי אלול הקדושים ובראש השנה ועשרת ימי תשובה

יּוֹם הַכַּפּוּרִים וְסִכּוּת וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה וְשְׁמִינֵי עֲצַרְתָּ וְשִׁמְחַת תּוֹרָה, וְלִכְּן בְּיוֹם הַזֶּה רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד וְלִקְבֵּל עַל עֲצֻמְנוּ קַבְלוֹת טוֹבוֹת אִיךְ לְהַתְנַהֵג כָּל הַשָּׁנָה.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂאֲנִי מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי לְהִקִּים אֶת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה, וְהַכֵּל לְעֵסֶק בְּחֶסֶד אֲשֶׁר דָּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יְהִבְרַךְ כְּמֵאמְרוֹ ז"ל: (יְלֻקוּט הוֹשַׁע, רַמְזוֹ תַקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֲתֶם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזָבַח שְׁלָמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת. וְכֵן אָמְרוּ: (יְלֻקוּט תְּהִלִּים, רַמְזוֹ תַתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן בְּשִׁעָה שֶׁבָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלֵאכִים כְּתוֹת כְּתוֹת, מִהֶם אוֹמְרִים: "יְבָרָא" וּמֵהֶם אוֹמְרִים: "אֵל יְבָרָא", חֶסֶד אוֹמַר "יְבָרָא" שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסֶדִים; וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזְרֵי לִי הֵן בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל עִם אִיזָה עֲזָרָה שְׂאֲתָ יְכוּלָה, וְכֵן לְדוֹן אֶת כָּל אֲשֶׁה לְכַף זְכוּת וְלִקְרַב אוֹתָהּ וְלְהִבְיָא אוֹתָהּ לְאוּלָם הַשְּׁמַחֹת בְּלִילֵי שְׁמֻחָה, שְׂזָה מִצְוָה מְאֹד גְּדוּלָה, כִּי יֵשׁ נָשִׁים שֶׁמַּתְבַּיְשׁוֹת לְבוֹא לְבֶד וְכו', אִם לֹא סוֹחֲבִים אוֹתָן וּמוֹצִיאִין אוֹתָן מִהַבֵּית וְכו', הֵן לֹא יְבוֹאוּ, וְלִכְּן זֶה מִצְוָה גְּדוּלָה מְאֹד וְחֶסֶד גְּדוּל מְאֹד לְקַרֵב אֶת כָּל אֲשֶׁה מְנֻשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁבִקְהֵלְתָנוּ.

הוֹלֵךְ לִי בְּהַחִיִּים שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ וְאֲשֶׁה תַעֲזוֹר לְרַעוּתָהּ, כִּי כְּשֵׁי שְׁלוֹם עַל יְדֵי זֶה גּוֹרְמִים נַחַת רוּחַ גְּדוּל בְּשָׂמִים, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲקָצִין פָּרָק ג') לֹא מִצָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּלִי מַחֲזִיק בְּרַכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם. שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים כ"ט) "הַיְי"ה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְי"ה יְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם"; וְעַל יְדֵי הַשְּׁלוֹם נַעֲשִׂים כָּלִי לְהַמְשִׁיךְ אֶת שְׂכִינַת עֵזוֹ יְהִבְרַךְ עָלֵינוּ.

אִם אֶת רוּצָה לְגֵרֵם לִי נַחַת רוּחַ גְּדוּל, תִּקְיָמֵי אֶת זֶה לְהוֹצִיא אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מִבְּתִיָּהֶן, וְלְהִבְיָאן אֶל אוּלָם הַשְּׁמַחֹת בְּלִילֵי שְׁמֻחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֲעַלּוּ שְׂרוּי רַק שְׁמֻחָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (דִּבְרֵי הַיָּמִים

א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו" ואמרו (שבת ל): אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה; ומשיך עלינו תמיד שמחה.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲנֻכָּה שְׂמֵחַ

אָקָג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר וַיְגֵשׁ, ג' טַבַּת (זַאת חֲנֻכָּה) הַתּשׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ...
נְרוּ יָאִיר

קָסֶר, (כָּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בְּיִיִּשׁ, הַנִּ"ל יִדְפְּסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחַל
בְּיִיִּשׁ).

אָקֵחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְגִשׁ, ג' טַבַּת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר אֲשַׁקְלוֹן

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּעֻזַר לִי לְעוֹרֵר אֶת כָּל עִיר אֲשַׁקְלוֹן לְמַעַן מִטָּה הַבְּחִירוֹת שְׁלֵנוּ "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וַיִּרְשְׁמוּ כָּלֶם אֲצִלְנוּ, כִּי מִי שִׁירְשָׁם אֲצִלְנוּ, זֶה בְּטוֹחַ שְׁלִבְסוֹף יִזְכֶּה לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, וְזֶה בְּרוּר כְּשִׁמְשׁ, וְלִכְּן הוֹלֵךְ לִי בַחֲיִים מֵה שִׁיּוֹתֵר אֲנָשִׁים שִׁיִּתְרְשְׁמוּ דִיקָא בְּהַמְטָה שְׁלֵנוּ, וְאֲנִי רוֹצֵה מֵאֵד מֵאֵד שֶׁתְּכַנְּסִים אֶת עֲצָמְךָ בְּמֵלֵא הַמֶּרֶץ בְּזֶה, כִּי אֶפְלוּ לְהִבְיֵא יְהוּדֵי אַחַד אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, נַעֲשֶׂה מִזֶּה צְרוּפִים לְאִין סְפוּר, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְנוּ ז"ל: (תִּי-מוֹהֲר"ן, סִימָן מ"ג) מֵה שֶׁנַּעֲשֶׂה לְמַעַלָּה כְּשֶׁרַק מְקַרְבִּים יְהוּדֵי אַחַד, אֵיזֶה צְרוּפִים בְּתִים נַעֲשֶׂה מִזֶּה, אִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל וְכוּ', וּמְכַל שְׁפָן כְּשִׁמְבִיאִים שְׁתֵּי אֲנָשִׁים וְכוּ', וּמְכַל שְׁכָן יוֹתֵר וְיוֹתֵר (וּרְאוּי לָךְ לְעִין בְּשִׂיחָה הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת, וְשֵׁם תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מֵה שֶׁנַּעֲשֶׂה עַל יְדֵי שְׁמֻקְרָבִים יוֹתֵר אֲנָשִׁים אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת), וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁכָל מִי שִׁירְשָׁם אֶת עֲצָמוֹ אֲצִלְנוּ, לְבִסּוֹף יִסַּע אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, וְלִכְּן תְּעֻזַר לִי לַעֲשׂוֹת מֵהַפְּכָה בְּכָל הָעִיר, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל אֶף אַחַד בְּעוֹלָם, יְעֻזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּזְכֶּה לְקָרֵב מֵה שִׁיּוֹתֵר יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְצַרְפֵּם אֶל בֵּית הַתְּפִלָּה.

נָא וְנָא תִהְיֶה חֶזֶק בְּלִמּוּד דְּף הַיּוֹמִי, כִּי דְף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשׁ, כִּי גְמ'ר'א' רֵאשִׁי תְּבוֹת מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גְבִרְיָאֵל, מִיְכָאֵל, ר'פָּאֵל אִוְרִיאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמְדִים דְּף גְּמָרָא, נִשְׁמָרִים מְכַל מִינֵי מְזִיקִים, הַדְּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שֶׁבֶת ע"ה. תַּעֲשֶׂה מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אֲבָל דְּף גְּמָרָא תִלְמַד אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, אִם אִתָּה לֹא מִבִּין, כְּמֵאמְרֵם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגֵרְס אִינִישׁ וְאֶף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֶף עַל גַּב דְּלֵא יְדַע מֵאִי קָאֵמֵר; הַלּוֹאֵי שֶׁתְּצִיֵת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה

איזוה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן! וראה מה לפניך.

ותשתדל לפרש את שיחתך אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואל יקל בעיניך דבור אחד, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כל דבור שמדברים עמו יתברך, ואם היו בני אדם יודעים מעלת כל דבור למעלה בשמים, היו מתמידים בזה כל יום ויום ובכל שעה ושעה וכו', כי כל דבור שמדברים אליו יתברך זה מועזע את כל העולמות, וזה אי אפשר להסביר בפיה, ומכל שכן בכתיב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקבט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, ג' טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו ל (שבת י"ג): קשה רמה למת כמחט בכשר החי, שנאמר: (איוב י"ד כ"ב) "אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל", ומובא בזהר (לך לך פ"א). שעד שנדון האדם למעלה, גופו בקבר מרגישה את הכל, וכן מובא בזהר (חיי שרה קכ"א): על הפסוק (משלי י"א י') "ובאבד רשעים רנה", והכתיב: (יחזקאל י"ח כ"ג) "החפץ אחפץ מות רשע", דהא לית נייחא קמי קדשא בריך הוא פד אתעביד דינא ברשיעייה, אלא כאן קודם דאשתלים קיסטא כאן לבתר דאשתלים קיסטא אית ליה נייחא; וכו' נכתוב: "ובאבד רשעים רנה", ובפסוק אחר כתוב: "החפץ אחפץ מות רשע", שהקדוש ברוך הוא לא רוצה להעניש את הרשעים, הרי שתי הפסוקים האלו סותרים אחד

אֵת הַשָּׁנִי וְכו', אֲלֵא כֹל זְמַן שֶׁדָּנִים אֵת הָאָדָם בְּקָבֶר, אֲזִי יֵשׁ לוֹ קִיסָטָא דְחַיּוּתָא, הַרְגַּשְׁת הַחַיִּים, שֶׁהַגּוֹף גַּם כֵּן מַרְגִּישָׁה מֵה שְׁקוּרָה עִמָּה וְכו', וְתַכְּפָה וּמִיד כְּשִׁגְמוּרִים לְדוֹן אוֹתוֹ אַחַר י"ב חֳדָשׁ, אִם הוּא זוֹכֶה אֲזִי נִפְסַק הַרְגַּשְׁת הַחַיִּים שֶׁל הַגּוֹף, וְנִזְדַּבְּקָה לְגַמְרֵי וְכו' עֵינַי שָׁם, הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ שֶׁכָּל זְמַן שֶׁמִּגִּיעִים לְתַקּוּנּוֹ, אֲזִי הַגּוֹף מַרְגִּישׁ אֵת הַכֹּל, וְסוֹבֵל מֵה שֶׁסוֹבֵל וְכו'.

בְּנֵי אָדָם לֹא מְתִישְׁבִים בְּדַעְתָּם מֵה קוּרָה לְאַחַר הַמּוֹת, וְלֹא אַחַר הַקְּבוּרָה וְכו' וְכו', אִף אַחַד לֹא רוּצָה לְחַשֵּׁב מִזֶּה, כִּי הוּא מִפְּחַד מְאֹד מְאֹד וְכו', אֲפֹלוּ לְדַבֵּר מִזֶּה, וּמִכֹּל שֶׁכֵּן לְחַשֵּׁב מִזֶּה, וּבְזֶה תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁנִּטְבַּע בְּטַבַּע הָאָדָם כְּשִׁרְוָאָה עֵבֶר הוּא מִפְּחַד מְאֹד מְאֹד, וְנִגְעַל מִזֶּה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא רוּצָה לְהִסְתַּכֵּל עַל זֶה, וְיֵשׁ שִׁצּוּעִים בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת וְכו' וְכו', מֵה קָרָה? הָרִי עֵבֶר זֶה שֶׁרִץ קָטָן וְכו', שֶׁרֵק שׁוֹמֵעַ הַזֶּה מִבֶּן אָדָם, כְּבֵר בּוֹרַח אֶל חוּרוֹ וְכו', וְהוּא לֹא יִכּוֹל לְעַשׂוֹת לְאָדָם כְּלוּם וְכו', וְלָמָּה בְּנֵי אָדָם כֹּל כֵּךְ מִפְּחַדִּים מִמֶּנּוּ? וְנִגְעַלִים מִמֶּנּוּ? אֲלֵא חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מַגְלָה ג.) אִף עַל גֵּב דְּאִיהוּ לֹא חַזִּי מְזֻלְיָה חַזִּי; כִּי אַחַר שְׁקוּבְרִים אֵת הָאָדָם וּמְכַסִּים אוֹתוֹ עִם עֶפֶר, הַשֶּׁרֶץ הָרֵאשׁוֹן שֶׁבָּא אֶל הָאָדָם זֶה עֵבֶרִי שְׂדֵה, וְלִכֵּן נִטְבַּע בְּטַבַּע הָאָדָם כְּשֶׁרֵק רוּאָה עֵבֶר וְכו', אִף שֶׁהוּא לֹא יִכּוֹל לְעַשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר, אֲבָל הַנֶּפֶשׁ שֶׁלוֹ נִגְעַל וְנִפְחַד מִמֶּנּוּ מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁמַּרְגִּיל אֵת עַצְמוֹ בַּחַיִּים חַיּוּתוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, וְהוּא בְּעַצְמוֹ דָּן אֵת עַצְמוֹ, וּמְסַפֵּר אֵת כֹּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו אֲלֵיו יִתְבַּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה אֵין עָלָיו שׁוּם דִּין, כְּמֵאמָרָם ז"ל (סְפָרִי, שׁוֹפְטִים) כְּשִׁישׁ דִּין לְמִטָּה אֵין דִּין לְמַעְלָה, מִי שֶׁמַּרְגִּיל אֵת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִשְׁפֹט אֵת עַצְמוֹ, אֲזִי אֵין עָלָיו שׁוּם דִּין לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, אֲדַרְבָּה מֵאַחַר שֶׁהוּא דָּן וְשִׁפֹּט אֵת עַצְמוֹ, עַל יְדֵי זֶה נִצּוֹל מִכֹּל מִינֵי דִינִים, וּבַחַיִּים חַיּוּתוֹ עוֹד מְהַפֵּךְ אֵת הַגּוֹף הַגִּשְׁמִי שֶׁלוֹ שֶׁיִּהְיֶה רוּחָנִי וְכו', וּכְשֶׁקוּבְרִים אוֹתוֹ, הַעֵבֶרִים וְהַתּוֹלְעִים וְהַעֲקָרְבִים וְהַנְּחָשִׁים וְכו' וְכו', מִפְּחַדִּים לְהִתְקַרֵּב אֲלָיו, כִּי הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוּנוֹ מְזַכֶּכֶת כֹּל כֵּךְ אֵת הָאָדָם, עַד שֶׁגַם הַגּוֹף שֶׁלוֹ מֵאִיר בְּאוֹר רוּחָנִי, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמַּרְגִּיל אֵת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכֹל יוֹם, שְׂאֲזִי אֵינוֹ מִפְּחַד מִשׁוּם דְּבָר, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים: (תָּנָא דְּבִי אֵלִיהוּ רַבְה, פְּרָק ט"ו) לְפִי שֶׁכָּל הַמְּרַבָּה שִׁיחוֹת וְתַפְלוֹת, הֵם הַמְּלוּים אוֹתוֹ עַד שֶׁיִּגִיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ;

אין עוד דָּבָר שְׁמֵלוֹה אֶת הָאָדָם עַד הֶרְגַע הָאֲחֵרוֹנָה כְּמוֹ הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ; הַלֹּאֵי הַלֹּאֵי שֶׁהָיוּ בְּנֵי אָדָם מְכַנְיָסִים דָּבָר זֶה בְּתוֹךְ לָבָם, וְהָיוּ מְרַגְלִים אֶת עֲצָמָם לְדָבָר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה הָיוּ נִצְוִלִים מְכַל מִיָּנִי עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמְכַל שָׂכָן לְאַחַר הַמִּיתָה וְהַקְּבוּרָה, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְדָבָר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, אֲפֹלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דָּבָר זֶה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיחָה לָךְ הַצְּלָחָה מְרָבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיְגִשׁ, ג' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

אֵת לֹא יִכּוֹלָה לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֵיךְ שְׂאֵת מְשַׁמַּחַת אוֹתִי בְּזֶה שְׂאֵת עוֹבְדַת בְּהַמְשָׁרָה, וְעוֹזֶרֶת לִי לְהַתְרִים אֲנָשִׁים כְּדֵי שֶׁנּוּכַל לְהַחְזִיק מַעֲמָד, וּלְהַרְחִיב אֶת הַפְּעֻלוֹת שֶׁל קְהֵלֵתֵנוּ הַקְדוּשָׁה, מִצַּד אֶחָד אֶת מְזַכֶּה אֲנָשִׁים עִם צְדָקָה אֲמִתִּית, כִּי יִכּוֹלִים לְרִאשׁוֹת שְׁקוּף אֵיפֹה הַכֶּסֶף הוֹלֵךְ וְכוּ', וּמִצַּד שֵׁנִי אֶת פְּשׁוּט מְשַׁמַּחַת אוֹתִי שְׁלֹא יִהְיֶה עָלַי עַל כָּל כֵּךְ גְּדוֹל שֶׁל הַלֹּאֵאוֹת וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבֻזְכוֹת זֶה יִתְרַחֵב לָךְ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתַרְוִי רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשַׁמַּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּחַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַכוֹלֵל חֲצוֹת שְׁאִתָּה מַחְזִיק, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לָנוּ הַצְּלָחָה מְפִלְגַת, וְרִצִּיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁתְּחַזִּיק מֵעַמְד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר אֶת מַעֲלַת הַכוֹלֵל הַזֶּה שְׁקָמִים בַּחֲצוֹת וְאוֹמְרִים סֵדֶר תְּקוּן חֲצוֹת, שְׂאֹז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, כַּמּוֹבָא בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים.

נָא וְנָא תְהִיָּה חֲזוֹק בְּלִמּוּד דְּךָ הַיּוֹמִי, כִּי דָךְ גַּמְרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשָׁךְ, כִּי גַמְרִיא' רֵאשִׁי תְבוֹת מִלְאָכֵי הַשְּׁמִירָה גַבְרִיאֵל, מִיְכָאֵל, רַפָּאֵל אִירִיאֵל, עַל יְדֵי שְׁלוֹמִדִים דְּךָ גַמְרָא, נְשָׁמְרִים מְכַל מִינֵי מִזִּיקִים, הַדָּךְ הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת ע"ד. תַּעֲשֶׂה מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה, אָבֵל דְּךָ גַמְרָא תְלַמֵּד אֶפְלוּ בְּגַרְסָא, אִם אִתָּה לֹא מִבִּין, כַּמְאָמְרִים ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגַרְסַת אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַאי קָאָמַר; הַלּוֹאֵי שְׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזוֹהַר, וְתִרְאֶה אֵיזוֹהַר יְשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לָךְ, וְכָלֵל זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּךָ, כֹּל זְמַן שִׁיְהוּדִי מְדַפְדֵּף אֶת הַגַּמְרָא וְכוּ', יִשְׂאֵר יְהוּדִי יִרְאֵ שָׁמַיִם, וְלִכְנֵן אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן! וְרֵאָה מַה לְפָנֶיךָ.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחְתָּךְ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל, וְאֵל קַל בְּעֵינֶיךָ דְּבוּר אֶחָד, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּב כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִם הָיָו בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְּבוּר לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, הָיָו מִתְמִידִים בְּזוֹהַר כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שַׁעָה וְשַׁעָה וְכוּ', כִּי כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה מְזַעֵע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְזֶה אֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר בְּפֶה, וּמְכַל שְׁכָן בְּכַתָּב.

אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ בְּקִשָּׁה פְּרֻטִית, אֲנִי הַבְּטַחְתִּי לְהַגְאוֹן הַמְּפָלֵא רַבִּי עוֹבְדֵיךָ יוֹסֵף זְצוֹק"ל, לְהִבְיֵא אֶלָף פְּעִילִים לְמִטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזוֹאת הַקְּמִתִּי בִּיבְנָאֵל מִטָּה בְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שֶׁתַּעֲזוֹר לִי שִׁיְהִיָּה

לך חלק בזה, ולכן תגש אל המטה שלנו ותקח מהם את כל החמר שהכנתי לכל אחד מאנשי שלומנו, וכן להדביק על הרכב מדבקה שהדפסנו, וזה קדוש השם גדול מאד, כי באמת רק רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, הגביה את קרנם של עדות המזרח שהיתה דרוסה עד לעפר וכו', ולכן הולך לי בחיים שהפעם יצליחו בגדול, אקנה שתעשה את רצוני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקלב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, ג' טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני שמח שאתה שמח, ושאתה משמח את אשתך, ואני מכרח להגיד לך עם שמחה יכולים לפעל את הכל, ולכן חבל להיות בעצבות ובמרירות ובדכאון.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי, כי דף גמרא ליום זה שמירה לנפש, כי ג'מ'רא' ראשי תבות מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל א'וריאל, על ידי שלומדים דף גמרא, נשמרים מכל מיני מזיקים, הדף היומי של היום שבת ע"ד. תעשה מה שתעשה, אבל דף גמרא תלמד אפלו בגרסא, אם אתה לא מבין, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן! וראה מה לפניה.

נא ונא תשתדל לפרש את שיחתך אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואל יקל בעיניך דבור אחד, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כל דבור שמדברים עמו יתברך, ואם היו בני אדם יודעים מעלת כל דבור למעלה

בְּשָׁמַיִם, הָיוּ מִתְמַיְדִים בְּזֶה כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וְכוּ', כִּי כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה מְזַעֵזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר בְּפֶה, וּמְכַל שְׁכֵן בְּכַתָּב.

אֲבָקֶשׁ אוֹתָךְ בְּקִשָּׁה פְּרָטִית, אָנִי הַבְּטַחְתִּי לְהַגְאוֹן הַמְּפֹאֵל רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְצוּק"ל, לְהֵבִיא אֵלַי פְּעִילִים לְמִטָּה הַבְּחִירוֹת, לְזֹאת הַקְּמַתִּי בִּיבְנֵי אֵל מִטָּה בְּחִירוֹת "בְּרִסְלָב לְמַעַן ש"ס", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שְׁתַּעֲזֹר לִי שִׁיְהִי לְךָ חֵלֶק בְּזֶה, וְלִכֵּן תִּגַּשׁ אֶל הַמִּטָּה שְׁלַנּוּ וְתִקַּח מֵהֶם אֶת כָּל הַחֹמֶר שֶׁהִכְנַתִּי לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן לְהַדְבִּיק עַל הַרְכָּב מְדַבְּקָה שֶׁהַדְּפִסְנוּ, וְזֶה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גָּדוֹל מְאֹד, כִּי בְּאֲמַת רַק רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זְצוּק"ל, הִגְבִּיֵה אֶת קַרְנֵם שֶׁל עֲדוֹת הַמְזוּרָח שֶׁהִיְתָה דְרוֹסָה עַד לְעַפְרֹ וְכוּ', וְלִכֵּן הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שֶׁהַפֶּעַם יִצְלִיחוּ בְּגִדּוֹל, אֶקְנֶה שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶקְלַג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיְגַשׁ, ג' טַבַּת הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאֵת מוֹסְרַת אֶת נִפְשֵׁךְ בְּשִׁבִּיל שִׁיְצְלִיחַ בְּגִדּוֹל הַהֲצָגוֹת בְּלִילֵי שְׁמִחָה, מִמֶּשׁ הַחַיִּית אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַלֵּוֹאֵי שְׁאֵת עִם ... תַּחֲיָה, תַּעֲשׂוּ עוֹד תְּכִנּוּיֹת עַל לְהַבְּא, כִּי אֲצִלִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב שִׁיְהִיָּה רַק שְׁמִחָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי הַשְּׁמִחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י') מֶה שְׁכַנִּי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסֶד יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יֵשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מֵהַשְּׁמִחָה, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ עוֹד תְּכִנּוּיֹת יְפוֹת מְאֹד עַל לְהַבְּא, כִּי הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שִׁיְהִיָּה יְבֻנָּאֵל גַּן עֵדֶן הַתַּחַתוֹן, שִׁיְרַגִּישׁוּ הַכִּי מְאֻשְׁרוֹת הַנְּשִׁים שְׁגוּרוֹת פֹּה.

אֲבָקֶשׁ אוֹתָךְ בְּקִשָּׁה פְּרָטִית, אָנִי הַבְּטַחְתִּי לְהַגְאוֹן הַמְּפֹאֵל רַבִּי עוֹבְדֵיָה

יוסף צוק"ל, להביא אלף פעילים למטה הבחירות, לזאת הקמתי ביבנאל מטה בחירות "ברסלב למען ש"ס", ואני מאד מאד רוצה שתעזרי לי שיהיה לך חלק בזה, ולכן תגשי אל המטה שלנו ותקחי מהם את כל החמר שהכנתי לכל אחת מנשות אנשי שלומנו, וכן להדביק על הרכב מדבקה שהדפסנו, וזה קדוש השם גדול מאד, כי באמת רק רבי עובדיה יוסף צוק"ל, הגביה את קרנם של עדות המזרח שהיתה דרוסה עד לעפר וכו', ולכן הולך לי בחיים שהפעם יצליחו בגדול, אקנה שתעשי את רצוני.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקלד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, ג' טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמיני לי שאני יודע שאת לא מלקקת דבש, ואת עוברת את הגיהנום בזה העולם, עם כל זאת הייתי מיעץ לך במקום להסתובב ממרמרת וכו', ובדפאון פנימי וכו', יותר טוב שתכניסי בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלכי, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשפר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האשה שזוכה להכניס במח מחשבתה תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומצירת לפניה איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והיא נמצאת בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה.

תצאי מעצמך ותחשבי רק על התכלית הנצחי, ואיך שעוד מעט אנחנו יוצאים מזה העולם, פי החיים פורחים כצל ממש, וכמאמרם ז"ל: (בראשית

רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ו, סִימָן ב') "כִּצְלַל יְמִינֵנוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ", וְהַלּוֹאֵי כִצְלוּ שֶׁל כַּתָּל אוֹ כִצְלוּ שֶׁל אֵילָן, אֲלֵא כִצְלוּ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עוֹף דְּכַתִּיב: (תהלים ק"ד) "כִּצְלַל עוֹבֵר", "וְאִין מְקוּהָ", וְאִין מִי שִׁיקוּהָ שֶׁלֹּא יְמוֹת הַכֹּל, יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכֵּן לְמָה אֶת צְרִיכָה רַק לְחֹשֶׁב מִמֶּנּוּ וְכוּ', וְאֶת אוֹכְלֵת אֶת הַלֵּב שֶׁלָּךְ וְכוּ', יוֹתֵר טוֹב תְּכַנִּיֵּס אֶת עֲצָמְךָ בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתַעֲבִירִי אֶת הַמָּסָר הַזֶּה לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַצְּעִירוֹת אִיךָ יְכוּלִים לְהַפְּךָ אֶת הַחֲשֵׁךְ לְאוֹר וְכוּ', אֶת הָרַע לְטוֹב וְכוּ', אֶת הַמֵּר לְמֵתוֹק וְכוּ', וּכְבָר אָמְרוּ בַּזֶּה (זֶהר הַקְּדָמָה ה') מֵאֵן מִנְכוּן דִּי חֲשׂוּכָא מֵהַפְּכוּן לְנֵהוּרָא, וְטַעֲמִין מְרִירָא לְמִתְקָא, עַד לֹא יִיתוּן הֶכָּא. מֵאֵן מִנְכוּן דְּמִחְכָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנֵהוּרָא דְנֵהִיר וְכוּ' מֵאֵן דְּלֹא מִצְפָּה דָּא בְּכָל יוֹמָא בְּהֵוּא עֲלֵמָא, לִית לִיה חוּלְקָא הֶכָּא; [מִי מְכֶם יְכוּל לְהַפְּךָ אֶת הַחֲשֵׁךְ לְאוֹר וְאֶת הַמְרִירוֹת לְמִתְקוֹת עַד שֶׁלֹּא יְבוֹא לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', מִי מְכֶם שֶׁמְחַכֶּה בְּכָל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּז, שִׁיתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שֶׁלֹּא יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אִין לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא], מְכָל זֶה רוֹאִים מַעֲלַת הָאָדָם שֶׁאֲפִלוּ שְׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי חֲשָׁכוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֵף עַל פִּי כֵן הַכֹּל הוּא מֵהַפְּךָ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבֹא.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ בְּכָל מִינֵי בְּקָשׁוֹת וְכוּ', חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד לְהִסְתַּכֵּל קְדִימָה, וְלֹא אַחֲרֹנִית, וְכֵךְ תִּצְלִיחִי בְּחַיִּיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלִיתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶקְלָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיְגַשׁ, ג' טַבַּת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כֹּל הַצְּרוֹת שֶׁלָּךְ נוֹבַע רַק מִחֲמַת שְׂאֵת נִמְשַׁכֶּת אֶל הָעֲצָבוֹת וְאֶל הָעֲצָלוֹת

וכו', את צריכה לרקד מרב שמחה שהקדוש ברוך הוא עזר לכם עם ילדים חמודים, ואת בהריון, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תהיי שמחה ועליזה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם להגיע אליה, עם כל זאת צריכים למסור את נפשו עבור שמחה, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ואם תהיי שמחה ועליזה, אז לא יהיה לך שום פחדים, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקלו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, ג' טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ואני צריך ממך שתי טובות שזה ירגיע אותך מהחלומות המפחידים.

א, שתבואי לעזר בבית התבשיל - אהל אברהם, והמצנה הזו יגן עליך מכל רע, ותהיי שמורה לגמרי.

ב, שתעזרי לי במטה הבחירות "ברסלב למען ש"ס", כי בזה נזכה מה שיותר בני אדם להגיע אל ציון רבנו ז"ל, כי כל מי שירשם אצלנו, לבסוף הוא יסע אל ציון רבנו ז"ל.

רבנו ז"ל אמר: (ספר-המדות, אות גאווה, סימן י"ט) מבהילין את האדם בחלומות, כדי להסיר ממנו גאווה שקועה, שהיא מכסה ממנו, שאינו מכיר בה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקלז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגש, ג' טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין לתת שם וכו', לא נותנים שמות ומכל שכן לא חושבים על שמות לפני שמולידים.

אל תפחדי הכל יתהפך לטובה ותולידי בקלות, ותהיי רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, אשר רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה, כגון: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריאי אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים, שאת רק זוכרת, תהיי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך, אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים, שהזכרתי לפניך - בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם, שהיה להם בשבילה, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח

לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אֲמֵן כֵּן יְהִי רִצּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, ג' טַבַּת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹן בְּחַיֵּינוּ בְּעֶלְמָא הֲדִין, תַּקַּע"א, שְׁמוֹנֶה עָשָׂר יָמִים לְפָנֵי הַהִסְתַּלְקוֹת שְׁלוֹ, תוֹרָה אֲרָכָה מְאֹד, וְהִיא נִדְפָּסָה בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח', שְׁשֻׁמָּה רַבְּנוּ ז"ל מְאָרִיךְ מְאֹד מַעֲלַת הַהִתְקַרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֵת שֵׁישׁ בְּכַחוֹ לִזְכּוֹךְ אֶת מִחַ הָאָדָם וְכוּ', שְׁהוּא נִמְצָא בְּדַמְיוֹנוֹת, כִּי כַח הַמְדַמָּה מִתְגַּבְּרַת וּמִתְפַּשְׁטַת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְכָל אֶחָד חוֹשֵׁב שֶׁהִגִּיעַ כְּבָר אֶל הַשְּׁלָמוֹת וְכוּ', וְלִצְעָרְנוּ הָרַב הוּא מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ מְאֹד, וְחִי אֶת הַשְּׂבָעִים שְׁמוֹנִים שָׁנָה שְׁלוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּדַמְיוֹן אֶחָד גְּדוֹל, וְתַמִּיד מְמַרְמֵר, עֲצוּב וּמְדַכָּא וְכוּ', וְאִינוּ עוֹשֶׂה אֶפְלוּ מַה שֵׁיכוֹל לַעֲשׂוֹת מְרַב יְאוּשׁ שְׁמַנַּח בּוֹ וְכוּ', וְהַצַּדִּיק הָאֵמֵת יְכוֹל לְנַקוֹת אוֹתוֹ מִכָּל אֵלוֹ הַדַּמְיוֹנוֹת, אֲבָל זֶה לֹא קָל לְמַצֵּא צַדִּיק כְּזֶה, כִּי צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אַחַר צַדִּיק אֱמֵתִי לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, וְצָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מְאֹד מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֶל צַדִּיק אֱמֵתִי כְּדִי שִׁזְכֶּה לְאַמוּנָה אֱמֵתִית בְּשְׁלָמוֹת, שִׁיאֲמִין בְּחֵדוּשׁ הָעוֹלָם אִיךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַדֵּשׁ אֶת הַבְּרִיאָה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע מִמֶּשׁ, וְיִהְיֶה חִזּוֹק בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שִׁירָאָה כְּכִיכּוֹל בְּעֵינָי שְׁכָלוּ אֶת אֱמֵתוֹ מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אִיךְ שְׁהוּא מְחִיָּה וּמְהוּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, כִּי כְּשֶׁמִּתְקַרְבִּים חֶסֶד וְשְׁלוֹם לְמִנְהִיג שֶׁל שְׁקָר, עַל יְדֵי זֶה בְּאִים חֶסֶד וְשְׁלוֹם לְאַמוּנוֹת כּוֹזְבוֹת וְכוּ', וְהָאִרִיךְ בְּזֶה מוֹהַר"ת ז"ל בְּלִקוּטֵי-הַלְכוֹת, שְׁלוֹחִין, הַלְכָה ה', מַה זֶה נִקְרָא לְחַפֵּשׂ אַחַר הַצַּדִּיק הָאֱמֵתִי, וְלִכֵּן כְּדִי שִׁיְהִי לָךְ אִיזוּה מְשֻׁג מַה זֶה לְהִתְקַרֵּב אֶל צַדִּיק אֱמֵתִי וְכוּ',

וּלְהַפְּךָ לְהִזְהַר לֹא לְהִתְקַרֵּב אֶל מְנַהֵיג שֶׁל שָׂקָר וְכוּ', כְּדַאי לָךְ לְלַמֵּד אֶת כָּל הַתּוֹרָה הָאֲרָכָה הַזֹּאת, וְלֹא לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקּוֹטֵי-הַלְכוֹת שֶׁבְּלִקוּטֵי-הַתּוֹרָה, וְלֹא לְלַמֵּד אֶת כָּל הַהֲלָכוֹת שֶׁבְּלִקוּטֵי-הַלְכוֹת הַשִּׁיכִים לְתוֹרָה זֹאת, וּבִפְרָט הַלְכוֹת הַמְּפָרְסְמֵת אֶצְלָנוּ שֶׁמְדַבֵּרֵת מִמַּעַלְת חֲפוּשׁ אַחַר הַצַּדִּיק וְכוּ', וְלֹא לְהִטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ, וְהוּא בְּלִקוּטֵי-הַלְכוֹת, שְׁלוּחִין, הַלְכוֹת ה', שְׁמֵרְבָה לְבָאֵר אֶת גְּדֹל הַנְּחִיצוֹת הַחֲפוּשׁ אַחַר הַצַּדִּיק הָאֲמֵתִי שֶׁיְכוּל לַעֲשׂוֹת לוֹ טוֹבָה נֶצְחִית.

עַם כָּל זֹאת אֲכַתֵּב לָךְ בְּקִצְרָה מְאֹד מַה הַתּוֹעֵלֶת לִהְיוֹת מְקָרֵב אֶל צַדִּיק אֲמֵתִי? וְאֵיךְ יְכוּלִים לְדַעַת מִי הַצַּדִּיק הָאֲמֵתִי? כְּדֵי שֶׁלֹּא אִטְעֶה אֶת עַצְמִי.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (אָבוֹת, פֶּרֶק א') "עֲשֵׂה לָךְ רֵב", שְׂאֵדָם מְכָרָח שִׁיחֵיהָ לוֹ רֵב וּמְנַהֵיג שִׁינַּהֵיג אוֹתוֹ, כִּי לְבַד יְכוּלִים לְחִיוֹת בְּדַמְיוֹן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי כְמוֹ בְּנִגְלוֹת הַתּוֹרָה צְרִיכִים לְבֹא וּלְשַׂאֵל אֶת שְׂאֵלוֹתַי לְמִי שִׁיּוֹתֵר גְּדוֹל מִמֶּנּוּ וְכוּ', וְכְמוֹ כֵּן וְיֹתֵר מִכֵּן בְּנִסְתֵּר שְׁבִתּוֹרָה, וְהִנְהִיגוֹת הָאֵדָם בְּחַיֵּי יוֹם יוֹם, לְדַעַת אֵיךְ לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם וְלְהַחְזִיק מִמֶּנּוּ בְּכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, בְּדַאי צְרִיכִים מְנַהֵיג אֲמֵתִי שֶׁיְכוּל לְהַדְרִיף אוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ אֲמֵת אֵיךְ לְהַחְזִיק מִמֶּנּוּ, וְאֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם חַיֵּי יוֹם יוֹם, וְיִשְׂאֵר בְּאִמּוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

אֲבָל אֲנִי מְכָרָח לְהִגִּיד לָךְ שֶׁצְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מִי הוּא הָרֵב וְהַצַּדִּיק שְׂאֵלֵיו הוּא רוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנֵי ז"ל: (שִׁיחוֹת-הָרַ"ן, סִימָן ו') הַיֵּצֵר הָרַע דּוֹמֶה כְּמוֹ מִי שֶׁהוֹלֵךְ וְרִץ בֵּין בְּנֵי אָדָם, וְיִדּוּ סְגוּרָה, וְאֵין אָדָם יוֹדֵעַ מַה בְּתוֹכָהּ. וְהוּא מְרַמֶּה בְּנֵי אָדָם וְשׂוֹאֵל לְכָל אֶחָד, "מַה אֲנִי אוֹחֲזִי?" וְלְכָל אֶחָד נִדְמָה כְּאֵלוֹ הוּא אוֹחֲזֵי מַה שֶׁהוּא מְתַאֲנֶה. וְעַל כֵּן הִכַּל רְצִים אַחֲרָיו כִּי כָּל אֶחָד סוֹכֵר שִׁישׁ בִּידּוֹ מַה שֶׁהוּא חֲפֵץ וְכוּ'. וְאַחַר כֵּן הוּא פּוֹתֵחַ אֶת יָדוֹ וְאֵין בָּהּ כְּלוּם וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן מִמֶּשׁ הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁהוּא מְרַמֶּה כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהִכַּל רְצִים אַחֲרָיו, וּמְרַמֶּה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, עַד שֶׁנִּדְמָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאֵלוֹ יֵשׁ בִּידּוֹ מַה שֶׁהוּא חֲפֵץ, כָּל אֶחָד כְּפִי שְׁטוּתוֹ וְתַאֲוָתוֹ, וְאַחַר כֵּן בְּסוּף הוּא פּוֹתֵחַ אֶת יָדוֹ, וְאֵין בָּהּ כְּלוּם, כִּי אֵין מִי שִׁימְלֵא תַאֲוָתוֹ אֶצְלוֹ; וְכֵן הוּא אֶצֶל רַבָּנִים, וּמְפָרְסְמִים, אֲדָמוֹ"רִים, מְקַבְּלִים, נוֹתְנֵי תְקוּנִים וְכוּ', וְכוּ', אָדָם רִץ אַחַר מִיִּשְׁהוּ יָמִים וְשָׁנִים וְכוּ', וְהוּא מְכוּר אֵלָיו לְגַמְרֵי וְכוּ', וְנִדְמָה

לו שישועתו תלוי ברב זה, או בצדיק זה, או באדמו"ר זה, או במקבל זה וכו', וההוא עובד עליו ומוריק לו את הכיסים וכו', או מהפנט אותו לגמרי, ומוציא לו את השכל מהדעת וכו', ולבסוף ההוא פותח את הַיָּד ורואה שהכל כלום וכו', וסתם בליתי את הימים והשבועות וההחדשים והשנים הכי טובות שלי בימי חיי, ומאומה אין בידי וכו' וכו', אבל אז זה כבר מאחר וכו', ולכן כשאדם מתקרב אל איזה רב, או צדיק מפרסם, או אדמו"ר, או בעל מקבל וכו' וכו', יהיה מי שיהיה, צריך תמיד לזכר מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן נ"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד מאד, אם לא מקבלים מהרב, או מהצדיק, או מהאדמו"ר וכו' וכו', תכף ומיד מה שהוא צריך וכו', צריכים לדעת שהוא חי בדמיון ובטעות גדול וכו', ומה צריך אדם? "שכל ודעת", ועקר הדעת והשכל הוא: (דברים ד) "אתה הראת לדעת כי הוי"ה הוא האלהים אין עוד מלבדו", שיתדיר בו אמונה פשוטה בו יתברך, וילמד אותו איך מדברים אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו כדבר איש אל רעהו וכו', שזה יש לו תכף ומיד ביד, "ומה שביד בטוח", הינו כי למדתי אצל הרב, או אצל האדמו"ר, או אצל הצדיק הזה, איך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולדעת שאני עצמאי ואין לי אף אחד בזה העולם רק הקדוש ברוך הוא, ורק הוא יתברך יכול לעזור לי, אז אני יודע שאני הולך על הכוונ הנכון, כי תכף ומיד כשבר ישראל מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, לאט לאט מזדכך לו המוח והדעת והשכל, ומתחיל לחשב רגע רגע, מי ברא את כל העולם כלו? ומה תכליתי בזה העולם? ולמה לי לבלות את ימי חיי בדאגות ובקטנות המוחין? עלי לפנות אל הקדוש ברוך הוא, ולדבר עמו יתברך, ולספר רק לו יתברך את כל מה שמעיק ומציק לי, כי הוא אבי שבשמים, והוא ברא אותי, והוא מנהיג אותי בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, וכך הוא מתחיל להשתנות לגמרי מהקצה אל הקצה, עד ששם מבטחו רק בו יתברך, שאז הוא האדם הכי מאשר ומברך בעולם, כמו שאמר הנביא: (ירמיה י"ז) "ברוך הגבר אשר יבטח בהוי"ה והיה הוי"ה מבטחו".

וכן הרב, או האדמו"ר, או הצדיק, צריך להכניס בו תשוקה עצומה ללמד תורה הקדושה, וילמד אותו איך שגם הוא עם הראש סתום שלו וכו', עם ההבנה המצמצמת שלו וכו', גם כן יכול ללמד בכל יום מקרא,

מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ וכו', שְׁזָה סֵדֶר דְּרַךְ הַלְמוּד שְׁנַתָּן לָנוּ רַבְנֵנוּ ז"ל, הַמוּבָא בְּאֲרִיכוּת בְּדַבְרֵינוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן ע"ו), וְלִכְּן אַתָּה צְרִיף לְזִכֹּר "מַה שְּׁבִיד בְּטוּחַ", אִם אָנִי הַתְּחַלְתִּי לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ וכו', וכו', בְּזִכּוֹת הַרְבּ, אוֹ הָאֲדָמוּ"ר, אוֹ הַצְּדִיק, הַזֶּה שֶׁהִתְקַרְבְּתִי אֵלָיו, וְלֹא הִחְסַרְתִּי יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לַמּוֹד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וכו', אֲזִי עָלִי לְדַעַת "מַה שְּׁבִיד בְּטוּחַ", וְכֵן אִם הַרְבּ, אוֹ הָאֲדָמוּ"ר, אוֹ הַצְּדִיק, מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ שֶׁיְהִי שְׁלוֹם בֵּית בֵּינוּ לְבֵין אֲשֶׁתּוֹ, וְעוֹשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלָתוֹ שֶׁיְהִי בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, וְיַחֲיוּ יַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְיְהִי שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם וכו', צְרִיכִים לְזִכֹּר: "מַה שְּׁבִיד בְּטוּחַ", וְזֶה סִימָן שֶׁהוּא מִקְרָב אֶל הַרְבּ, אוֹ הָאֲדָמוּ"ר, אוֹ הַצְּדִיק, הֵכִי אֲמָתִי, כִּי אִם הִיָּה יְכוֹל לְקַחַת גּוֹשׁ עֶפֶר כְּמוֹנֵי וכו', מְגַשֵּׁם וּמְזַהֵם כְּמוֹנֵי וכו', הַמְּלֵא עֲבֵרוֹת וְחַטָּאִים וכו', אֲשֶׁר הִיָּה מֵיֵאֵשׁ לְגַמְרֵי מֵהַחַיִּים שְׁלוֹ וכו', וְהַפִּיחַ בִּי רוּחַ חַיִּים, וְקָרַב אוֹתִי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ שְׁאוּכַל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן נֹכַח וכו', וְכֵן הַחֲדִיר בִּי תְשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁעוֹרִין כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם, וְלִזְכוֹת לְטִיל בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הִלְכוֹת וְאַגְדוֹת וכו' וכו', זֶה סִימָן שְׁאֲנִי מִקְרָב אֶל הַרְבּ, אוֹ הָאֲדָמוּ"ר, אוֹ הַצְּדִיק, הֵכִי אֲמָתִי שְׁבִדוֹר הַזֶּה, אֲבָל אִם חַס וְשְׁלוֹם לֹא מִקְבָּלִים אֶת זֶה מִהַרְבּ, אוֹ מִהָאֲדָמוּ"ר, אוֹ מִהַצְּדִיק הַמְּפָרְסֵם וכו', צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַכֵּל דְּמִיּוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וְרַץ אַחַר הַהֶבֶל וכו', וּמִשְׁטָה אֶת עֲצָמוֹ וכו', וּמִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, וּלְבַסּוֹף יִפְתַּח אֶת הַיָּד וְיִרְאֶה שְׁאִין בִּידוֹ כְּלוֹם וכו', וְסִתֵּם רַצְתִּי אַחֲרָיו יָמִים וְשָׁנִים, וְאַבְדֵּתִי אֶת שְׁנוֹתַי הַיְקָרִים מִפְּנֵי שֶׁרְאִיתִי שְׁגָם אַחֲרֵים רַצִּים אַחֲרָיו וכו' וכו', וְזֶה פְּשׁוּט מְאֹד, וְלֹא צְרִיף יוֹתֵר הַסְּבָרִים.

הַכֵּל הַרְבּ הָאֲמָתִי, הָאֲדָמוּ"ר הָאֲמָתִי, הַצְּדִיק הָאֲמָתִי, יְכוֹל לְהַגְבִּיָּה אֶת הֵכִי יְרוּד וְהֵכִי נִבְזָה וְהֵכִי רְחוּק וְהֵכִי מֵיֵאֵשׁ וכו' וכו', אֶל תְּכַלִּית הַעֲלִיָּה, וְלִהְבִּיא אוֹתוֹ אֶל מְדַרְגָּה כְּזוֹ שְׁיֻכַּל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ שְׁזָה נִקְרָא הַתְּבוּדָּוֹת, וְהַעֲקָר שְׁיֻכַּל לְהַחֲדִיר בּוֹ חֶשֶׁק וְתְשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּהַתְמָדָה רַבָּה מְאֹד, מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הִלְכָה וְאַגְדָּה וכו', אֲצֻלוֹ רְאוּי לְהִשְׁאָר, כִּי בּוֹדָאֵי הוּא נִמְצָא אֲצֵל הָאֲמָתִי, כִּי רַק הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא וְהַתּוֹרָה, הֵם אֲמָתִי, וּשְׁאָר הַדְּבָרִים הַכֵּל הַבֵּל וְרַעוּת רוּחַ וְסִתֵּם דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל, וְלִכְּן אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁמַתְקָרַב אֶל רַב אֲמָתִי,

אָדְמו"ר אַמְתִּי, צְדִיק אַמְתִּי, שֶׁיְכוּל לְהַחֲדִיר בּוֹ גְלוּי אֱלָקוֹת בַּמְדַּרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, עַד שְׁגַם הוּא יִפְתַּח פִּיּוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַד שְׁגַם הוּא יִזְכֶּה לְטִיֵּל וְלַהֲיִית בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲבָל צְרִיכִים לְזַכֵּר שֶׁלְבַד אֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לָזֶה, כִּי עַל זֶה אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (אֲבוֹת פָּרָק א') "עֲשֵׂה לָךְ רַב", שְׂאָדָם מְכָרַח שְׂיִהְיֶה לוֹ רַב וּמִנְהִיג שְׂיִנְהִיג אוֹתוֹ, כִּי לְבַד יְכוּלִים לַחְיֹת בְּדַמְיוֹן גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

אֲקוּנָה שְׁבַשְׁוֹרוֹתִים אֵלָיו יִהְיֶה לָךְ יוֹתֵר בְּרוּר הַתְּמוּנָה, אֲבָל תִּאֲמִין לִי שְׁעַדִּין לֹא הַתְּחִלְתִּי לְהַסְבִּיר לָךְ מָה זֶה לְהִיּוֹת מְקָרֵב אֶל רַב אַמְתִּי, אָדְמו"ר אַמְתִּי, צְדִיק אַמְתִּי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלֶּוּ יַעֲשׂוּ אֶצְלְךָ רֶשֶׁם, וְתִבְיֵן וְתִשְׁכִּיל מָה לְפָנֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶקְלֹט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי וַיִּגַּשׁ, ד' טַבַּת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אַמֶּת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, שְׁמַחֲיָה וּמְחִזֵּק אוֹתָנוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְלִכְּן רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח עִמּוֹ מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאָמַר: (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קע"ז) שְׂרְאוּי לָכֶם לְשַׂמַּח בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאִף עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מִגְּדֻלַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רְאוּי לָכֶם לְסַמֵּךְ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מִגְּדֻלְתּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַזְכִּיר אֹז הַפְּסוּק: (תְּהִלִּים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יוֹדְעִתִּי כִּי גְדוֹל הַוְי"ה" וְגו', גַּם רְאוּי לָכֶם לְשַׂמַּח בִּי, מָה שְׂזִכִּיתֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַבֵּי כְּזֶה; וּבְאַמֶּת כְּכֹל שְׁנוּדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל גְּדֻלַּת הַחֲסִדִּים שֶׁהוּא עֲשֵׂה עִמָּנוּ, זֶה לֹא מִסְפִּיק, כִּי עַדִּין הָאוֹר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל כֹּל כֶּף נִעְלַם וְנִסְתָּר מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂרַבֵּי אַבְרָהָם ב"ר נַחֲמָן ז"ל (בַּעַל מַחְבֵּר "בְּאוּר-הַלְקוּטִים") כּוֹתֵב בְּמִכְתָּב כְּזֶה הַלְשׁוֹן: "כִּפִּי שְׂאֲנִי מְכִיר אֶת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמָנוּ, גַּם הֵם לֹא יוֹדְעִים אֶת גְּדֻלַּת מַעֲלַת רַבְּנוּ ז"ל", וְעַכְשָׁו מָה רוֹצִים מִבְּנֵי הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יוֹדְעִים מִרַבְּנוּ ז"ל? וְלִכְּן עֲלִינוּ לְרַקֵּד מְרַב שְׂמַחָה כָּל יוֹם וְיוֹם שְׂאֲנַחְנוּ

כֵּן יוֹדְעִים מֵרַבְּנוּ ז"ל, וְזָכִינוּ כְּכֹר לְטַעַם מֵהַיִּין הַהוֹנְגָרִי כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן ר"ס) מְשַׁלֵּשׁ שְׁפַעַם אַחַת נֹסֵעַ סוּחֵר גְּדוֹל עִם יֵינ טוֹב אֵינְגְרִישְׁעֵר [הוֹנְגָרִי]. פַּעַם אַחַת אָמַר הַמְּשַׁרֵּת וְהַבַּעַל עֲגָלָה לְהַבַּעַל הַבֵּית: הֲלֹא אָנוּ נוֹסְעִים בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה עִם הַיֵּינ הַזֶּה, וְאָנוּ סוֹכְלִים הַצַּעַר כָּל כֶּף, תָּנוּ לָנוּ לְטַעַם מַעֲט. וְנִתֵּן לָהֶם לְטַעַם מִזֶּה הַיֵּינ הַטוֹב. לְאַחַר יָמִים נִתְגַּלְגַּל שֶׁזֶה הַמְּשַׁרֵּת נִתְוַעַד יַחַד עִם שׁוֹתֵי יֵינ בְּעִיר קְטָנָה וְשָׁתוּ יֵינ וְשָׁבְחוּ אוֹתוֹ מְאֹד, וְאָמְרוּ שֶׁהוּא יֵינ אוֹנְגְרִישְׁעֵר [הוֹנְגָרִי], אָמַר הַמְּשַׁרֵּת: תָּנוּ לִי לְטַעַם וְנִתְּנוּ לוֹ. וְאָמַר אָנִי יוֹדֵעַ שֶׁאֵינְ זֶה יֵינ טוֹב אוֹנְגְרִישְׁעֵר [הוֹנְגָרִי] כִּלְלֵל, וְגָעְרוּ בוֹ וְדַחְפוּ אוֹתוֹ. וְהוּא אָמַר: הֲלֹא אָנִי יוֹדֵעַ שֶׁאֵינְ זֶה יֵינ אוֹנְגְרִישְׁעֵר [הוֹנְגָרִי] כִּלְלֵל, כִּי הֲלֹא אָנִי הֵייתִי אֲצֵל סוּחֵר גְּדוֹל כְּזֶה וְכוּ' וְהֵם לֹא הִשְׁגִּיחוּ עָלָיו. וְסִיִּם רַבְּנוּ ז"ל וְאָמַר, אֲבָל לְעֵתִיד כְּשִׁיבּוֹא מְשִׁיחַ אֲזִ יֵדְעוּ כְּשִׁיתָנוּ יֵינ הַמְּשַׁמֵּר, אֲזִי לְאַחֵרִים יוּכְלוּ לְהִטְעוֹת וְיִתְּנוּ לָהֶם יֵינ וּוְאֵלֵיחֵשִׁין סְטְרָאוֹוִיצְטִיר וְכוּ' וְכוּ', וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שֶׁהוּא יֵינ הַטוֹב הַמְּשַׁמֵּר, אֲבָל לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא יוּכְלוּ לְהִטְעוֹת כִּי אֲנַחְנוּ טְעַמְנוּ הַיֵּינ הַטוֹב.

וְהַעֲנִין הוּא כִּי כְּשֶׁאֵנִי זָכִיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, לֹא הִפְרַתִּי אֶת אֵף אֶחָד רַק אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְחִזְרַתִּי עַל זֶה פַּעַמִּים אֵינ מִסְפֵּר, וּבִפְרָט שִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁכָּתַבְתֶּם מוֹהַרֲנֵת ז"ל בְּסִפְרֵי "חֵי-מוֹהַרֲנֵת" וּבְ"שִׁיחוֹת-הַר"ן", עַד שֶׁהָיוּ שְׂגוּרִים עַל לְשׁוֹנִי, וְהֵלֶךְ לִי בַּחַיִּים לְקַיֵּם כָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה מֵהַ שְׂמוּכָא שָׁם, וְתִהְיֶה לָאֵל, בְּזֶה הַצְּלַחְתִּי, שֶׁאַחַר כֵּן כְּשֶׁפָּגַשְׁתִּי אֶת אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכִשְׁשָׁמַעְתִּי שֶׁהוּא מְדַבֵּר מִמֶּשׁ שְׁטוּת וְכוּ', וְהִכַּל בְּשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, הִיָּה אֲצֵלִי צַחֻק מְכַאֵיב וְכוּ', אֵיךְ אָדָם יְכוֹל לְהִטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ וְהוּא יְכוֹל לְהִטְעוֹת גַּם אֲחֵרִים? וְכִבָּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (אֲבוֹת, פֶּרֶק ב') "וְלֹא עִם הָאָרֶץ חֲסִיד"; מִי שֶׁלֹּא לָמַד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, לֹא יְכוֹל לְהִקְרָא חֲסִיד עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, נִקְדָּה! וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן מִי שֶׁלֹּא מְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֵיךְ הוּא יְכוֹל לְהִקְרָאת עַל שְׁמוֹ ז"ל? מִי שֶׁמְעִין הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי "עֲלִים לְתַרוּפָה" מִכְּתָבֵי מוֹהַרֲנֵת ז"ל, רואים אֵיךְ שֶׁתְּמִיד כּוֹתֵב, תִּהְיֶה לָאֵל, שֶׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מֵרַבֵּי כְּזֶה, וְתִהְיֶה לָאֵל, שֶׁאֲנַחְנוּ לֹא חוֹלְקִים עַל רַבֵּי כְּזֶה וְכוּ' וְכוּ', זֶה הִיָּה כָּל חֵירוֹתוֹ, וְלָכֵן כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה וְלוֹמֵד הַרְבֵּה אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרָט שְׁבָקִי בְּשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים, אוֹתוֹ לֹא יְכוּלִים לְהִטְעוֹת כִּלְלֵל, כִּי בְּפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ

וממילא יבין. ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל רק יכניס מחו בהלמוד ויאמר פסדר בזריזות וממילא יבין. ואם לא יבין תכף יבין אחר כך. ואם ישארו איזה דברים שאף על פי כן לא יוכל לעמד על כונתו, מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים: (עבודה זרה י"ט) 'לגמר והדר לסבה, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר: (תהלים קי"ט כ') "גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה", כי על ידי רבוי הלמוד שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמרם ולחזור להתחיל ולגמרם פעם אחר פעם. ועל ידי זה ממילא יבין בפעם השני והשלישי כל מה שלא היה מבין בתחלה, כל מה שאפשר להבין ולעמד על דבריהם; ולכן ראוי לנו לשמח מאד מאד שאצלנו דברי רבנו ז"ל הם כפשוטו ממש, מה שאומר רבנו ז"ל זהו זה, וזה נקרא יין הונגרי, שאתה סוחט את הענבים, ולא מוסיף על זה כלום, לא מים ולא אלוהול ולא סכר וכו' וכו', כך צריך להיות בספרי רבנו ז"ל, לקיים מה שכתוב, ולא לומר: זה לא שרף אלינו וכו', ואם נלך בדרך זה, אז נזכה לעשות את רצון רבנו ז"ל, שרצה מאד מאד להוציא אותנו מהשואל תחתית ומתחתיו שבה אנחנו נמצאים וכו', ולהחזירנו אליו יתברך, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

א.ק.מ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויגש, ד' טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שהנה אנחנו חוזרים לשגרה היום יומית וכו' וכו', ועל כן תעשי כל מה שביכולתך לעזור לי הן בבית התבשיל, שנוכל להמשיך בזה מדי יום ביומו, אשר זה הצדקה הכי גדולה שאין עוד צדקה יותר גדולה מזו, כמאמר ז"ל (בבא בתרא ט) "אין בודקין למזונות", הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה

הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשי כל מה שביכולתך לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה, ואני צריך את העזרה שלך שתבואי לעזור בבית התבשיל באיזה עזרה שאת רק יכולה, כי יש המון משפחות שבלי הבית התבשיל לא היה להם אכל כלל, ומכל שכן אכל חם, ולכן אחד מהעזרה שאני צריך ממך, שתעוררי את הנשים לא להתביש, ולבוא לאכל בבית התבשיל, כי זה פתוח לכם, וזה החסד הכי גדולה שיכולים רק לעשות עמי, ורק בזכות זה אני חי, כמאמרם ז"ל: (בבא בתרא יא.) תניא אמרו עליו על בנימין הצדיק שהיה ממנה על קפה של צדקה פעם אחת באתה אשה לפניו בשני בצרת, אמרה לו: רבי, פרנסני, אמר לה העבודה שאין בקפה של צדקה כלום, אמרה לו: רבי, אם אין אתה מפרנסני - הרי אשה ושבעה בניה מתים, עמד ופרנסה משלו, לימים חלה ונטה למות, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם, אתה אמרת כל המקום נפש אחת מישראל כאלו קים עולם מלא, ובנימין הצדיק שהחיה אשה ושבעה בניה ימות בשנים מועטות הללו? מיד קרעו לו גזר דינו, תנא הוסיפו לו עשרים ושתיים שנה על שנותיו; ולכן תראי לעורר את נשות אנשי שלומנו שיבואו לאכל, כי יש המון נשים שמתבישות לבוא ולאכל וכו', עדיף להן לסבל רעבון מלבוא לאכל, כי חושבות שזה בזיון וכו', נהמא דכסופא וכו', אבל זה לא כך, אצלי זה הכבוד הכי גדול שאני יכול לעשות חסד עם הזולת ולתת לו לאכל, ולכן תעזרי לי בזה, וכן לעזור לי להוציא את הנשים מבתיהן שיבואו לילי שמחה ולשמח יחד, כי זה מאד מאד חשוב בשמים, כי על פי רב אשה כלואה בביתה כל היום, מפני הלחץ וכו', וגדול הילדים וכו', על כל פנים פעמים בשבוע זה לא נורא אם היא תבוא ותצא להתאורר בין נשות אנשי שלומנו, ולשמח אתן יחד, וזה חלקי מכל עמלי שאזכה לראות משפחות שמחות ועלילות, ועושים את רצונו יתברך.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּהַיִּי לִי בַעֲזֹר בְּדַבְרִים הָאֵלֹהִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, ד' טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נֶצַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שׂוֹמֵחַ שְׂאֵתֶם שְׂמֵחִים, וְאֲנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת מִזֵּל טוֹב
חַמָּה וּלְכַבִּית עַל הַלֵּלֶת הַבֵּן, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַבְּרִית יִהְיֶה בְּעֵתוֹ
וּבְזַמְנוֹ.

רְאִיתִי אֶת הַתְּמוּנָה וְכו', יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּרְוּ רַב נַחַת דְּקָדְשֵׁהּ
מִמֶּנּוּ, וְתִזְכּוּ לְגַדְלוֹ בְּקָלוֹת, וְעוֹד יִהְיֶה לְכֶם יְלָדִים חַיִּים וּבְרִיאִים, רַק לֹא
לְהַכְנֵס בְּלַחֲץ, וְאִם אַחַד שְׁלֹא יִלְחִיץ וַיִּפְחֵד אֶתְכֶם.

רַק תִּהְיוּ בְּשִׂמְחָה כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) שֶׁגַּם
חַכְמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחַמַּת
חֶסֶד הַשְּׂמִיחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא
לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְחַכְמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמַיִי) אֵינן הַשְּׂמִיחָה מִמְּתַנֵּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח
הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר, וְלִכֵּן רְאוּ לְחַטֵּף שְׂמִיחָה וְלְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי
זֶה יִמְשֹׁף עֲלֵיכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ

ערב אָשר שְׁנַת תשע"ג - חֶלֶק רכ"ז בְּנֵסֶל

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְּלִיחוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָקֻמָּב.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, ד' טַבַּת הַתְּשֻׁעָה ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ...
נְרוּ יְאִיר

קָסֵר, (כִּאֵן הָיוּ מְכַתְּבִים בִּיִּדְיִשׁ, הַנִּ"ל יִדְפְּסוּ בְּעֵזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחֵל
בִּיִּדְיִשׁ).

חסר, (כאן היו מכתבים ביידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אשר בנחל ביידיש).

אקמד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויגש, ד' טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך בקשה פרטית, שרק אתה יכול להראות את זה, כי איך שהוא יש לך שיכות עם כמה תושבי המקום, ולכן תשתדל להחתים אותם במטה שלנו "ברסלב למען ש"ס", ולנו זה יצא טובה גדולה מאד מאד, גם להבחירות המקומית להבא, ולכן תדבר ותשכנע את חבריך וידידיך מתושבי המקום שיתרשמו אצלך עבור "ברסלב למען ש"ס", ולקבלה שלנו זה יצא טובה גדולה מאד מכל הבחינות, ולכן אני מאד מבקש אותך תעשה לי את הטובה הזו.

תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדפאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מרחק לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה,

זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוּ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לקויטי-מוֹתֵרֵן, חֶלֶק ב', סימן י') "מָה שְׁבַנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֻמַּת חֶסְרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשְׂמֵחָה", וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאַזְ תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, וּכְבָר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דָּבָר.

זָכַר וְגַם זָכַר מָה שְׁאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת ו'): כָּל הַרְגִיל לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בֹא יוֹם אֶחָד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בִזְהָ שְׁאָדָם רְגִיל לְבֹא לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ הַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרִטִי הַפְּרִטִית, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בֹא, כְּבָר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בֹא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׂמֵשְׁתִּלֵּם לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ הַשְּׂגָחָה עָלֵינוּהָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֵנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אִקְמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְגַשׁ, ד' טַבַּת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מִכְרָח לְהִגִּיד לָכֶם שֶׁהַמְצָב לֹא כָּל כֶּף גְּרוּעַ כְּמוֹ שְׂאֵתֶם חוֹשְׁבִים, אֲנִי יוֹדַע שְׂאֵתֶם אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי מְאֹד מְאֹד, כִּי עָלָיו הִרְאִיָּה שֶׁהַחַתְּמַתֶּם יַחַד, וְהַפֵּל הָיָה מְרַב אֲהָבָה שֶׁהָיָה בֵּינֵיכֶם וְכוּ', וְכוּ', אָבֵל אֲנִי מִכְרָח לְהִגִּיד לָכֶם שֶׁהַרְבֵּה פְעָמִים דִּיקָא כְּשֵׁיִשׁ יוֹתֵר מְדֵי אֲהָבָה וְכוּ', אֲזִי כְּשֶׁקוֹרָה אֵיזָה פְּצוּץ קָטָן בְּחַיֵי הַנְּשׂוֹאִין וְכוּ', כְּבָר חוֹשְׁבִים שְׁלֹא הַצְּלָחָנוּ וְכוּ', וְחֻבֵּל שֶׁהַחַתְּמַתְנוּ וְכוּ', וְכוּ', אֲשֶׁר בְּאֵמַת הַפֵּל הֵבֵל וְרַעוֹת רוּחַ וְדַמְיוֹן אֶחָד גְּדוֹל, אֵתֶם לֹא מִתְגַּרְשִׁים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, אֲלֵא מִשְׁלִימִים יַחַד, וְאֲנִי מִכְרָח לְהִגִּיד

לכם שְׁכַל זוג צְרִיכִים לזכור טוב טוב אם הם רוֹצִים לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, עֲלֵיהֶם לְכַתְחֹלָה לְהִיּוֹת וְתַרְנִים, וְלוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִז אַף פֻּעַם לֹא יִצְטָרְכוּ לְלָכֵת אֶל שׁוּם בֶּן אָדָם שְׁעוֹסֵק בְּשָׁלוֹם בֵּית וְכוּ', כְּדֵי שֶׁהַשְּׁלוֹם יִשְׁרֶה בְּתוֹךְ בֵּיתָם, צְרִיכִים רַק שְׁכַל וְדַעַת אִיךָ לְהַתְנַהֵג הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה, לְהִיּוֹת רְגִילִים לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלֹא לְלָכֵת רֹאשׁ בְּרֹאשׁ וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל עַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה שְׁכַל, לְדַעַת אִיךָ לְלָכֵת בֵּין הַטְּפוֹת וְלֹא לְהִיּוֹת רְטֹב וְכוּ', לֹא מְכַרְחִים לְהַחְזִיק כְּמוֹ הַשְּׁנִי וְכוּ', אָבֵל לֹא צְרִיכִים לְרִיב בְּשִׁבִיל זֶה וְכוּ', אָבֵל עַל זֶה צְרִיכִים דַּעַת וְשְׁכַל לְדַעַת אִיךָ לְהַתְנַהֵג הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה, וְהִיּוֹת שְׁעָדִין אֵין בֵּית חֲרֻשֶׁת שְׁמִיּוֹצֵר שְׁכַל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ קְנִיּוֹן וְכוּ', שְׁמוֹכְרִים שְׁמָה שְׁכַל וְדַעַת וְכוּ', וְעַל כֵּן צְרִיכִים לְכוּן בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם בַּעַת שְׁמַתְפַּלְלִים אֶת הַבְּרָכָה "אֲתָה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאַנּוֹשׁ בִּינָה" וְכוּ', לְבַקֵּשׁ אִז עַל דַּעַת וְשְׁכַל, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים מ"א) "דַּעַת קְנִית - מֵה חֲסֻרָת, דַּעַת חֲסֻרָת - מֵה קְנִית", אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכֹּל, וְאִם אֵין לוֹ דַּעַת אֵין לוֹ כְּלוּם, וְלִכֵּן כָּל זוג צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְפַּרֵּךְ עַל דַּעַת וְשְׁכַל, אֲשֶׁר הַשְּׁכַל הַיְבֵשׁ אוֹמֶרֶת שְׁצְרִיכִים לְהִיּוֹת וְתַרְנִים, וְאִז הַשְּׁלוֹם שׁוֹרֵה בְּבֵית.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׁתַּעֲשׂוּ כָּל מֵה שְׁבִידִיכֶם לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם וְכוּ', כִּי זוג שְׁרָבִים בֵּינֵיהֶם, גּוֹרְמִים פְּרוּד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מֵה שְׁבִיכְלֵתְכֶם תִּכְף וּמִיד לְהַתְפַּיֵּס אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, כִּי לֹא יֵאבְהַ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סְלַח לְכֶם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת קט"ז) לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אֲמָרָה תוֹרָה: שְׁמִי שְׁנֹכַתֵּב בְּקִדְשָׁה יִמְחָה עַל הַמִּים; וְאִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבֹר מְסַכֵּים שְׁיִמְחָק כְּכִיכּוֹל שְׁמוֹ שְׁמַחְזִיק אֶת כָּל הָעוֹלָם, הַעֲקָר שְׁיִהִי שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְכוּ', בּוֹדְאֵי אֲתֶם צְרִיכִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, אֲתֶם זוג חֲמוּדִים מְאֹד, וְאוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי בְּאַמַּת, אֲלֹא נִכְנַס בְּכֶם עֵין הָרַע וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מֵה שְׁבִיכְלֵתְכֶם לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וְהִאֲהִבָה יַחְזוֹר עַל מְכוּנוֹ וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

אקמו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויגש, ד' טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מכרח להגיד לך שנופר זה לא שם, ולדעתי אם מושך אותך אל השם אדל תוסיפי את השם הזה אל נופר, אף פעם לא מורידים שם, רק מוסיפים.

צריכים מאד מאד לשמר איזה שם נותנים להבן או להבת, כי השם של האדם יש לו משמעות רוחנית וכו', כי זה לפי שרש הנשמה וכו', ולא כמו היום שנותנים כל מיני שמות מצוצים מהאצבע וכו', ואז הילדים סובלים מה שסובלים וכו'.

הבעל שם טוב הקדוש זי"ע כשנתן את השם לכתו אדל אמר שלקח את השם מהפסוק: (דברים ל"ג ב) "איש דת לימו", ראשי תבות אדל ולכן אם מושך אותך על השם הזה, תקחי את השם הזה והקדוש ברונך הוא יצליח את דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקמז.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר ויגש, ד' טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בעיר ברדיטשוב התאספו הרבה צדיקים, צדיקי אמת, אצל הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע, שרצו להחרים את הזקן וכו', שיצא לחלק על רבנו ז"ל בשפף קצף וכו', וכלם היו מוכנים כבר לזה וכו', רק הרבנית הפריעה ולא נתנה שיתקיים בעירה וכו' וכו', ובזה יובן מה שמוכא (תני-מוהר"ן, סימן קכ"ג) קדם שנסע לברדיטשוב קבץ מגין עשרה אנשים וטען לפניהם עם הבעל דבר וכתב מוהרנ"ת ז"ל: ואיני יודע היטב ענין זה על בריו וכו'. ואמר רבנו ז"ל שמאז והלאה כל מה שרוצה לעשות מניח עצמו הבעל דבר לארכו ולרחבו לקלקלו, ומחמת זה כבד מאד לעשות מה שהוא מצוה, אבל אף על פי כן השם יתברך בעזרו. ומי שזכה להתקרב אליו היה רואה קצת מענין זה. ולא היה לרבנו ז"ל שום מנוחה כל ימיו, אפלו רגע אחת. כי תמיד היה לוחם מלחמת השם בכל עת ובכל רגע וכו', ואמר אז רבנו ז"ל (תני-מוהר"ן, סימן קכ"ה) שעכשיו התגלה לי מי הוא וכו', ועכשיו נודע לי כל ענינו ומהותו וכו', שאני זקן שבקדשה וכו', כשהתחיל הזקן וכו' לחלק עליו אמר רבנו ז"ל: ידעתי שיעמד עלי הסמ"ך מ"ם וכו', אבל תמיהה לי על שמסרו זאת לידו. ואמר אז רבנו ז"ל דברי צחות, כי אמרו חכמינו הקדושים: (מדרש אגדה) מוטב שיפיל אדם עצמו לגוב האריות ואל ימסר ביד שונאיו, אבל מה עושים כשהשונא בעצמו הוא אריה כי כך היה שמו וכו'. אך רבות מחשבות בלב איש [בלייביש] ועצת השם היא תקום. ואמר שלעתיד לבוא יהיה צחוק נאה עמו, אויף יענער ועלט וועט זיין א שיין שפילכען מיט איהם. אחר כך אמר רבנו ז"ל כמה תורות הנוגעין לענין המחלקת של הזקן וכו', עין שם ותבין. ברוך השם אשר הצילנו ממנו ולהיות בחלקו של רבנו ז"ל. ויש בזה אריכות גדול מאד שאין כאן המקום להאריך בזה, אבל יען ששאלת רמזתי לך על ענין מחלקת שהיה על רבנו ז"ל וכו', שהסמ"ך מ"ם מתלבש במי שהתלבש וכו', וכן מוכא (ספורי-מעשיות,

מעשה ז' מהזכוב והעכביש) שְׁשִׁיף לְכַאן כּמוּבָא בּספֿר "רמזי המעשיות" מהרב הקדוש מטשֶׁהרין זי"ע, וְעַד הַיּוֹם מִי שֶׁרַק עוֹסֵק בְּפִרְסוּם דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם וּמְקָרֵב רְחוּקִים לְדַעְתּוֹ, עַל יְדֵי זֶה הַסֵּמ"ף מ"ם בְּעֶצְמוֹ מְתַלַּב בְּמִי שֶׁמְתַלַּבֵּשׁ וְחוֹלֵק וְרוֹדֵף אוֹתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשַׁרִי הָאָדָם שֶׁלֹּא מְתַפְעֵל מֵהַסֵּמ"ף מ"ם הַרְשָׁע, שֶׁכֵּל עֲנִינוּ זֶה רַק לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר וּלְכַסּוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל מִן הָעוֹלָם וְכוּ', וְאֲשַׁרִי וְאֲשַׁרִי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֶלֶק בְּגִלּוּי וּפְרִסוּם דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְקָרֵב אֶת הַגָּאֹלָה, אֲשַׁרִי לוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אַקְמַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיְגַשׁ, ה' טַבַּת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מֵאֵד מְאֵד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדִּי, וְרַק תַּעֲבֹד עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמֻמָּה, כִּי הַסֵּמ"ף מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלָתוֹ הַעֲקֹר לְשִׁבְר אוֹתְךָ, וְלִהְכַנִּיס אוֹתְךָ בְּחִלְיִשׁוֹת הַדַּעַת, כְּדֵי שֶׁתִּשְׁבֵּר, וְהַצְּדִיק הָאָמֵת נִקְרָא עַל שֵׁם "מְנַחֵם" הַכֹּל ו"מְשֻׁמַּח" הַכֹּל, (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב') שְׁזֵה רַבְּנוּ "נִחְמָן" בֶּן "שְׂמֻמָּה", וְשִׁמּוֹ הַקְּדוֹשׁ מְרַמֵּז בְּפִסּוּק: (בְּרֵאשִׁית ה' כ"ט) "זֶה יִנְחַמְנִי מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמִעֲצָבוֹן יְדִינִי", כִּי כָּל עֲנִיָּן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא רַק לְנַחֵם אוֹתָנוּ מִעֲצָבוֹן יְדִינִי וּמִמַּעֲשֵׂנוּ, שְׁנִכְשָׁלְנוּ וְנִפְלָנוּ בְּמִקּוֹם שְׁנִכְשָׁלְנוּ וְנִפְלָנוּ וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא רַק מִחֲזֵק אוֹתָנוּ לְצֵאת מֵהַבַּיִת וְהַלְכֵנוּ שָׁבוּ אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים, וְהוּא פּוֹתֵחַ לָנוּ אֶת הַמַּחַ גַּם כֵּן לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוֹת רוּחָנוֹת וְכוּ', כִּי הַצְּדִיק הָאָמֵת הוּא מְלַמֵּד טוֹב, כּמוּבָא (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל') שֶׁיְכוֹל לְצַמְצֵם שֶׁכֵּל עֲלוּיָן אֶל שֶׁכֵּל תַּחְתּוֹן, רוּחָנוֹת אֲלֻקוֹת לְהַלְבִּישׁ אֶת זֶה בְּלִבוֹשִׁים כְּאֵלוֹ שְׁגַם שְׁבוּרִים וְקִטְנֵי עֶרֶךְ כְּמוֹנוֹ, גַּם כֵּן יִהְיֶה לָנוּ אֵיזֶה הַשְּׂגָה בְּרוּחָנוֹת, וְנִשְׁתַּקֵּק לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ אֵל תַּהֲיֶה בְּטָלָן! לָמָּה תִּמְשָׁךְ אַחַר

העצבות והעצלות, שאמר רבנו ז"ל: (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', ידע שזה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ויפקח את דעתו וכו', להיות בגדלות המוחין, ידע שזה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

היום זה ההלולא של רבי אהרן מטיטוב זי"ע, שהיה בן דודו של אמו של רבנו ז"ל פייגא עליה השלום, כי פייגא היתה בת אדל בת הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, ורבי אהרן היה בנו של רבי צבי, שהיה בנו של הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, ומשום מה - היה כל ימיו עני ואביון, עד שהחיים שלו היו בעניות ודחקות גדולה מאד מאד, שבקשי היה יכול לפרנס את בני ביתו, עם כל זאת היה לו מדרגה כזו שתמיד היה שמח, וככל שהיה לו יותר עניות ודחקות וכו', היה שמח יותר ויותר, ומרב שמחה שהכניס באשתו ובילדיו, הרגישו בשבת איך שכל החדר מלא מלאכים וכו', והיה אצלם כל כך דבר פשוט, שלא ספרו את זה לאף אחד, כי חשבו שאצל כל בר ישראל נמצא דבר זה, בכל שבת הבית מלא עם מלאכים, כי הוא הכניס בהם שמחה כל כך גדולה משמחת השבת, עד שבאמת ראו מלאכים (היה לו שני בנים ובת אחת, והבת בזוג שני התחתנה עם דוד רבנו ז"ל, הרבי רבי ברוך ממעזיבוב זי"ע) ופעם שאל אותה הרבי רבי ברוך בשבת שידוע שאצלו היה בשבת המון אנשים וכו', האם גם אצל אביך היו כל כך הרבה אנשים? ענתה ואמרה לו, אצלך יש המון אנשים, אבל אצל האבא שלי בשבת היה המון מלאכים, ומכל זה רואים כשאדם רק בשמחה, ולא מניח אצלו שום טפה של עצבות, אפלו שעובר עליו עניות ודחקות עצום מאד, עד שאין לו במה לפרנס את אשתו וילדיו, עם כל זאת הוא מתחזק להיות רק בשמחה, על ידי זה רואה בעיני שכלו את כל המלאכים שנבראים מהמצוות שאדם מקיים בשבת, וכן כל המלאכים שנבראו בששת ימי החול, אשרי מי שתמיד שש ושמח, ולא נותן את העצבות והעצלות להתקרב אליו כרגע.

מאד מאד אני מבקש אותך שתשמר על השלום בית שלך, שרבנו ז"ל

הַקְפִּיד עַל זֶה יוֹתֵר מֵהַכֵּל, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רס"ד) שְׁצַרְיָכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתּוֹ. כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנְּשִׁים הֵם סוּבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלִדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבּוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֶצֶם מְכַאֲבֶם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אֶפְנָיִם הַקְּשִׁים וְכַבְּדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם, וּלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מִצִּיעָא טו.) "אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ", [נְתַכְבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּהִיּוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (בְּכֻמוֹת סג.) 'דִּינּוּ שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמַצְלַת אוֹתָנוּ מִן הַחַטָּא', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוּל בְּחַסִּידוֹת בְּרַסְלָב, שֶׁהִבְעֵל מְכַרְח לְעֹזֵר לְאֲשֶׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבּוֹנוֹ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן לְעֹזֵר לְאֲשֶׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹבְנִים.

הַרְגַּל אֶת עֲצֻמָּה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כִּלְלֵ, אֶפְלוֹ דְבוּר אַחַד זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינָיָה דְבָר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוֹ לָנוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן ג.) בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׁאֵין לָהֶם לֹא מִלָּךְ וְלֹא נְבִיא, לֹא כְהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים, וְאֵין לָהֶם אֵלָּא תַפְלָה זֹו בְּלִבְד אָמַר דְּוֹד לְפָנָי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵל תְּבֹזֶה אֶת תַּפְלָתְךָ: (תְּהֵלִים ק"ב) "תִּכְתֹּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן", מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׁבִיחִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְהוָה" - שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכֵּן כָּל מֵה שְׁאֵתָה צְרִיָּה, תִּבְקַשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! חֲבַל עַל כָּל יוֹם שְׁאֵתָה לֹא לוֹמֵד דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, אֲשֶׁר אֶפְלוֹ אֲמִירָה בְּעֵלְמָא זֶה סְגָלָה לְשִׁמּוֹר עַל הָאָדָם מִכָּל רַע, כִּי גַ'מ'ר'א' רְאִשֵׁי תְבוֹת אַרְבְּעָה מְלֵאכֵי הַשְּׁמִירָה גַ'בְּרִיאֵל, מִיכָאֵל, רַ'פָּאֵל אִוְרִיאֵל, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לְגַרְס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֵא יְדַע מֵאֵי קָאָמַר; הַלּוֹאֵי שְׁתַּצִּיַּת אוֹתִי בְּזָה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לָךְ, וְכִלְלֵ זֶה תִּקַּח בְּיַדְךָ, כֵּן זְמַן שִׁיְהוּדֵי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׁאֵר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמִים, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! וְרִאֵה מֵה לְפָנֶיךָ, וְחֲבַל מְאֹד שְׁעוֹבֵר יוֹם מְבַלֵּי לְמוֹד דָּף

גמרא בסדרת הדף היומי, ושלא יהיה לך תרוץ שאתה לא מבין, תגרס את הדף ותראה שתצליח במשך הזמן להבין את הכל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקמט.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר ויגש, ה' טבת התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי בכל מיני אפנים שבעולם רק להיות בשמחה, את לא יודעת אל איזה מדרגות את יכולה להגיע אם תהיי בשמחה, אף שאני יודע שעובר עליך משברים וגלים וכו', קטנות וחלישות הדעת וכו', עניות ודחקות וכו', עם כל זאת את מכרחה להיות רק בשמחה, כי אי אפשר לתאר את הזכות של נשמה שמסתובבת בזה העולם, אשר מלא נסיונות קשים ומרים, מצד אחד יכולים לראות את כל מיני זבל ולכלוף שבעולם וכו', ושומעים כל מיני כפירות ואפיקורסות וכו', אבל מצד שני מתחזקים באמונה פשוטה בו ותברך ויודעים שהוא יתברך נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא מסתתר בתוך הבריאה, כי אין בלעדו יתברך כלל, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן נ"ב) מכל הדברים צועק כבוד השם יתברך, כי מלא כל הארץ כבודו, ואפלו מספורי הגויים צועק גם כן כבוד השם יתברך, כמו שכתוב: (תהלים צ"ג ג) "ספרו בגוים כבודו", שאפלו בספורי הגויים צועק כבוד השם יתברך. כי כבודו יתברך צועק תמיד וקורא ומרמז להאדם שיתקרב אליו יתברך, והוא יתברך יקרב אותו ברחמים, באהבה ובחבה גדולה; וכו', עין שם, ולכן תקחי את עצמך בידיך רק להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך להיות בשמחה ותשמחי את בעלך ואת הילדים, ואז תראי איזה בעל טוב יש לך וכו', ותחדירי אורה של שמחה בתוך הבית, ועל ידי זה יתבטלו כל הקלפות והמשחיתים שיש בתוך הבית, כי כן אמר

רַבְּנוּ ז"ל: (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת קַלְפָּה, חֶלֶק ב', סִימָן א') יֵשׁ שְׂדִים שְׁמֻצּוּיִים בְּבָתִּים, שֶׁהֵם מְקַלְקְלִין הַשְּׁלוֹם בַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה כַּעַס וְקַטְטוֹת בְּבַיִת. וְעַקֵּר הַבַּיִת הוּא הָאִשָּׁה כִּי (יוֹמָא ב.) בֵּיתוּ זוֹ אִשְׁתּוֹ, וְעַל כֵּן עַל פִּי רַב עֵקֶר הַקַּטְטוֹת מְמַנָּה. וְלִפְעָמִים נֶאֱחָזִים בְּשֵׂאֵר בְּנֵי הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשִׂים הַקַּטְטוֹת וְהַמְרִיבוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה בָּאִים יִסּוּרִים עַל בְּנֵי הַבַּיִת. וְזֶה מְפָרֵשׁ בְּפֶסוּק: (אִיּוֹב כ"א) "בְּתִיָּהֶם שְׁלוֹם מִפְּחָד", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רַש"י ש"ס) "מִפְּחָד" - אֱלֹהֵי שְׂדִים, וְזֶהוּ "שְׁלוֹם מִפְּחָד" כִּי הַשְּׁלוֹם הַפֶּךָ הַפְּחָד, שֶׁהֵם הַשְּׂדִים הַמְקַלְקְלִים הַשְּׁלוֹם, וְזֶהוּ "וְלֹא שִׁבְט אֱלֹהִים" וְכוּ', הַיְנוּ הַיִּסּוּרִים, עֵינֵי שָׁם.

וְאֵינִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַשְּׂדִים הָאֵלֶּה נִבְרָאִים רַק מִהַכַּעַס וְהַמְחַלְקָת וְכוּ' וְכוּ', כִּי כָךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן ס"ו) "בְּמִקּוֹם מְרִיבָה שָׁם הַשְּׁטָן"; וְלִכֵּן תִּשְׁמְרִי מְאֹד מַכַּעַס, כִּי כַּעַס בְּבַיִת מַחְרִיב אֶת הַבַּיִת. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת כַּעַס, סִימָן ט"ו) כַּעַס שֶׁל אִשָּׁה מַחְרִיב אֶת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי שְׂמִיחָה זֹכִים לְבַטֵּל מֵעֲצָמוֹ אֶת כָּל הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה, כִּי מִי שֶׁשְּׂרׁוּי תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, אֲזוּ זֹכֵה לְהַרְחִיב הַדַּעַת, וּמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ הַרְחִיב הַדַּעַת וְגִדְלוֹת הַמוֹחִין, הוּא אֵף פֶּעַם לֹא יִכַּעַס, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם: (קֹהֶלֶת ז' ט') "אֵל תִּבְהַל בְּרוּחֶךָ לְכַעֵס כִּי כַּעַס בְּחִיק כְּסִילִים יְנוּח", וּבִאֲמַת מִי שֶׁמְתַבּוֹנֵן אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְדָבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלָא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, אָדָם כְּזֶה הוּא אֵף פֶּעַם לֹא בַכַּעַס, כִּי בְּרַגַע שֶׁהוּא בַכַּעַס הוּא מְרָאֶה לְדַעַת שְׂאִין בּוֹ אֲמוּנָה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית וְכוּ', כִּי מִי שֶׁמְצַעֵר אוֹתִי הוּא גַם כֵּן שְׁלִיחַ מִלְמַעְלָה, וְעַלֵּי לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה שֶׁהֲרִשַׁע הַזֶּה שְׂרוּדָף אוֹתִי שִׂירַד מִמֶּנִּי וְכוּ', וְעַל יְדֵי תְּפִלָּה נִמְתָּק כָּל הַדֵּינִים.

תַּעֲזְרֵי לִי לַעֲשׂוֹת חֶסֶד בְּקַהֲלֵתֵינוּ, שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְנִבְנָתָה רַק עַל מִדַּת הַחֶסֶד, וְאֵם תִּשְׁמְעֵי שְׂאֵחַת מְדַבְּרַת נִגְדַת קַהֲלֵתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, דַּעֵי לָךְ שֶׁזֶה בֹּא מִמִּדַּת הַגְּבוּרָה שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁךְ הַיִּצָּר הַרַע שֶׁל נֶאֱוָף רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְצַטְרֵף אֶל קַהֲלֵתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאֲזוּ יִשְׁכִּיל וְיִבִּין מַה זֶה אֲמוּנָה, וּמַה זֶה חֶסֶד, טוֹב הַהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׂזַכֵּינוּ לְהַקִּים קַהֲלָה כָּל כָּךְ קְדוּשָׁה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

חֶסֶר) תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כֹּל כֶּף חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעֵצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבְדַכְאֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעֵינָיו, וְלִכְּן אֵתָהּ מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהָרַגַע שֶׁתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י') "מָה שֶׁבִּנְי אָדָם רַחוּקִים מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסֶרוֹן יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יֵשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מֵהַשִּׂמְחָה", וְלִכְּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, וּכְבֹר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׁאֵנֵי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶקְנֹב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ו' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקַשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי הַתְּחַזְקוּיּוֹת, וְשִׂאֵף אֶחָד לֹא יִדְבַר בְּשָׁמַי, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, עַדִּין אֲנִי חַי, וּכְבֹר אִמְרָתִי אֶלְךָ פְּעָמִים וְאֶחָד, שִׂאֵף אֶחָד לֹא יִדְבַר בְּשָׁמַי, וְאִם שׁוֹמְעִים דְּבָר בְּשָׁמַי, יְכוּלִים לְשַׂאֵל אוֹתִי, וּמָה שִׁישׁ לִי לֹמַר אֲנִי כּוֹתֵב, וּמָה שֶׁאֲנִי כּוֹתֵב אֲנִי מְדַפֵּיס, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, מְאֹד שֶׁתִּתְקַרְבְּתִי אֵל רַבְּנוּ ז"ל, לְקַחְתִּי לַעֲצָמֵי אֶת הַדֶּרֶךְ שֶׁל שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, שֶׁזֶה הַמְּפָתַח בְּחִסְדוֹת בְּרַסְלָב, וְזֶה מְכַנֵּס בְּאָדָם יֵשׁוּב הַדַּעַת לְדַעַת אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּכָל דְּבָר, וּבְלִי הַתְּבוּדָדוֹת אָדָם הוּא בְּלֹא יֵשׁוּב הַדַּעַת כְּלָל, וְלִכְּן מָה שִׁישׁ לִי לְמַכֵּר, זֶה רַק מָה שֶׁמוּבָא בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכְּן אֲנִי מְצַיֵּן כָּל דְּבָר אֶת הַמְּקוּרוֹת בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שׁוּם דְּבָר אֲנִי לֹא עוֹשֶׂה בְּלִי שְׁאֵנֵי מִבִּיא מְקוּר מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: (שִׂיחוֹת-הֶר"ן, סִימָן רפ"ז) מָה יֵשׁ לְאָדָם לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הַעוֹלָם? אֵין צְרִיךְ כִּי אִם לְהַתְפַּלֵּל וְלִלְמַד וְלִהַתְפַּלֵּל; וְרַק מִזֶּה אֲנִי מְדַבֵּר לְמַעַלְה מַחְמָשִׁים שְׁנָה, וּיְכוּלִים לְקַרוֹת אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים שֶׁבְּשׁו"ת "אֲשֶׁר

בְּנַחֵל", שְׁעַד עֶכְשָׁו הִדְפִּיסוּ כָּבֶר מְאֵה וְאַרְבָּעָה כְּרַפִּים, הַמְסַתֵּפִם בְּקִרְוֹב לְעֵשְׂרִים וְחֻמְשָׁה אֲלֶף מִכְתָּבִים, רַק מִזֶּה אֲנִי מְדַבֵּר, תּוֹרָה, תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, חֹסֵד וְצַדִּיקָה, וְלִשְׁמֵר מִמַּחְלָקָת, וּבִדְאִי אִם אֲנִי צָרִיךְ לְתֵת לְמִישֶׁהוּ לְהַשְׁקִיט אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי לֹא מֵהֶסֶס כְּרָגַע לְהַשְׁקִיט אוֹתוֹ, שִׁיְהִיָּה מִבְּחוּץ וְשִׁיְהִיָּה מִבְּפָנִים, לֹא אֶכְפֵּת לִי, אֶת שְׁלִי אֲנִי כּוֹתֵב, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים פֶּעַם וּלְתַמִּיד, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִקְבַּל "בְּשֵׁם מוֹהֲרָא" שׁ שׁוֹם דְּבָר, שְׁזֶה נִרְאֶה מוֹזֵר, אִם לֹא יִשְׁאַלוּ אוֹתִי קִדְּם כֹּל זְמַן שְׂאֲנִי חִי, וְגַם עַל לְהִבָּא אֲנִי מְגַלֶּה דְעֵתִי שְׁמִיּוֹם שֶׁהַתְּקַרְבָּתִי אֶל רַבְּנוּ ז"ל אֵין לִי שׁוֹם עֶסֶק עִם כָּלוּם, רַק עִם תּוֹרָה וְתְפִלָּה וְעֵשִׂית חֹסֵד עִם הַזּוֹלָת, וְהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה, וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגִּישׁ שְׂאֵף אֶחָד לֹא יְדַבֵּר בְּשְׁמִי אִם אֵין לוֹ מִכְתָּב פְּרֻטִי מִמֶּנִּי, תְּהִלָּה לְאֵל, אוֹתִי לֹא יִכּוֹלִים לְהוֹלִיךְ בְּאֵף וְכוּ' וְכוּ', מְאֹז שֶׁהַתְּקַרְבָּתִי אֶל רַבְּנוּ ז"ל יוֹם הָאַחֲרוֹן לֹא מֵשׁ מִדְּעֵתִי וְכוּ', וְלִכֵּן תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנִי לֹא לְהוֹט אַחַר כֶּסֶף וְאַחַר כְּבוֹד הַמְדוּמָה וְכוּ' וְכוּ'.

נָא וְנָא תַחֲדִיר בְּעֶצְמָךְ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֲלָקוֹת גָּמוֹר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זֹו תְּמִיד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזְכָה לְהַכְנִיס בְּמַחַ מַחְשַׁבְתּוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכֹל הוּא אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כַּתַּעֲנוּג הַזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מִתְחַנֵּן אֲלֵיךְ שֶׁבֵּל יַחֲסֵר לְךָ יוֹם אֶחָד מִלְּהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְזַכֵּר מֵה שְׂאֵמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו') כֹּל הַרְגִיל לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשָׁאֵל בּוּ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׂאָדָם רְגִיל לְבֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֶצְמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגִּיחַ עֲלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּבֶר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּכִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמְשָׁלִים לוֹ אֶת חֲסֵרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיךְ עַל עֶצְמוֹ הַשְּׁגָחָה עֲלִיוֹנָה, וְלְפָנָי כֹּל תְּפִלָּה תַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, כִּי כֶךְ אִמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתוֹרָא, דָּף י') רַבִּי אֶלְעָזָר

זַיְהִיב פֿרוּטָה לְעֵנִי וְהָדָר מִצְּלֵי אָמֵר דְּכִתִּיב: (תהלים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם: (פָּרָק י' מֵהִלְכוֹת מִתְּנוּת עֲנִיִּים, הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנֵינִי פֿרוּטָה לְעֵנִי קִדְּם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֵּךְ מִתְּפַלְּלִין שְׁנֵאמַר: (תהלים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּשֵׁלְחָן עֲרוּף: (אֵרַח חַיִּים, סִימָן צ"ב, סְעִיף י') "טוֹב לְתַן צְדָקָה קִדְּם תְּפִלָּה"; וְרַק זֶה מַה שִׁילְוֶה אוֹתָהּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדָף שִׁיְהִיָּה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרָבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ו' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתֵּרְאִי לְהַתְּחַזֵּק בִּיתֵךְ שְׂאֵת בִּיתֵךְ עֵז, וְתַעֲזָרֵי לִי בְּכָל מַה שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, הֵן בְּבֵית הַתְּכַשִּׁיל לְבוֹא לְעֶזְרָה, וְהֵן לְעֶזְרָה לְהִיולְדוֹת, וְהֵן לְעֶזְרָה עֲכָשׁוּ בְּזֶה שְׁלִקְחָתִי עַל עֲצָמֵי הַצְּלִיחַ לְפִתְחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵת קַהֲלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, זֶה רְצוֹנִי רַק לְעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, כִּי רַק זֶה מַה שִׁישְׁאָר מֵאֲתָנּוּ, וְרַק זֶה מַה שְׁאֲנִי מְלַמֵּד אֵת תְּלִמִּידֵי הַיְקָרִים, וְתַהֲלֶה לְאֵל, אֵינִי לִי מַה לְהַתְּבַיֵּשׁ מֵאַף אַחַד, כִּי יֵשׁ לָנוּ קַהֲלָה קְדוּשָׁה בְּיַבְנָאֵל שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה, וְכֵן פֶּה בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית יֵשׁ לָנוּ קַהֲלוֹת מֵאֵד מֵאֵד יְפוֹת, וְהַכֵּל הוֹלֵךְ עַל קֵטֵב זֶה אֵיךְ לְמַלְאוֹת אֵת יְמִינוֹ וּשְׁנוֹתֵינוּ בְּטוֹב וּבְנֻעָמִים, בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה, וּבְפָרֵט בְּעֲשִׂית חֶסֶד לְהַזּוֹלָת, וְאֵינִי עוֹד חֶסֶד יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה מְלַהֲפִיץ אֵת אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, כִּי לְעֶזְרָנוּ הָרַב מִתְּגַלְגְּלוֹת נְשֻׁמוֹת לְאַלְפִים וּרְבֻבוֹת וְכוּ' וְכוּ', עַל הַרְחוּבוֹת, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ס"ז) שֶׁזֶה מַה שֶׁהַנְּבִיא מְקוֹנֵן: (אֵיכָה ד' א') "תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבֵנֵי קִדְּשׁ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת", וְצְרִיכִים לְאַסֵּף אֵת אֱלוֹ הַנְּשֻׁמוֹת אֵל הָרֹאשׁ בֵּית שְׁהוּא רַבְּנוֹ ז"ל בְּעֲצָמוֹ, וְלִכֵּן הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שְׁנֻצְלִיחַ בְּגְדוֹל בְּכָל מַה שְׁאֲנִי עוֹשֶׂה, לְהַפְּיץ וּלְגַלּוֹת אֵת דַּעַת רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאֲנִי רוֹצֶה

שָׁאֵת תַּעֲזָרִי לִי בְּמָה שָׁאֵת יִכְלֶה, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תִּבְשָׂרִי לִי
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָקֵנֵד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר וַיִּגַּשׁ, ו' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הִנֵּה אֵיבֹב אָמַר: (אֵיבֹב ט"ז ג) "הִקְנֵן לְדַבְרֵי רוּחַ אוּ מַה יִּמְרִיצֶךָ כִּי תַעֲנֶה",
חָבַל לְהַכְנִיס אֶפְלוּ בּוֹכּוּחַ וְכוּ', וּבִרְאִיוֹת נֶגֶד וְכוּ', כִּי "הֵבֵל הֵבֵלִים הַכֵּל הַכֵּל",
חֲכַמֵּינוּ הַקָּדוֹשִׁים מְסַפְּרִים לָנוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה ל"ח, סִימָן ו') שֶׁעוֹד בֵּימֵי
דוֹר הַפְּלִגָּה אָמְרוּ: אַחַת לְאַלְף וּתְרַנּוֹ שָׁנָה, הִרְקִיעַ מִתְמוּטֵט, בּוֹאוּ וְנַעֲשֶׂה
סְמוּכוֹת אַחַד מִן הַצָּפוֹן, וְאַחַד מִן הַדְּרוֹם, וְאַחַד מִן הַמַּעֲרָב, וְזֶה שְׂכָאן סוּמְכוּ
מִן הַמְּזֻרַח וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, הִרִי שֶׁלֶף לְפָנֶיךָ שֶׁעוֹד מִימֵי קֶדֶם אָמְרוּ שֶׁהִרְקִיעַ
הוֹלֵךְ לְהַתְמוּטֵט וְכוּ', לָמָּה לְפָחוּד מְשֻׁטִיּוֹת, וְלָמָּה אֶפְלוּ לְהַכְנִיס בְּדַבּוּרִים
אוּ וּכּוֹחִים מְזֶה וְכוּ', עֲדִיף לְרֵאוֹת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ מְאַחֲדִים יַחַד, וְלֹא
יִהְיוּ מְפִלְגִים פְּלֶגַע פְּלֶגַע כְּמוֹ בְּדוֹר הַפְּלִגָּה, וְזֶה נַעֲשֶׂה רַק עַל יְדֵי מַדַּת הַחֶסֶד
שֶׁיְהוּדִים צְרִיכִים רַק לַעֲזֹר אַחַד לְהַשְׁנִי, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה, סִימָן שֶׁל יְהוּדִי
שֶׁהוּא עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וְאַמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקָּדוֹשִׁים: (בְּכּוֹמֹת ע"ט) שְׁלֹשָׁה
סִימָנִים יֵשׁ בְּאַמָּה זֶה הַרְחַמְנִים וְהַבִּישְׁנִין וְגוֹמְלֵי חֶסֶדִים, רַחֲמָנִים דְּכַתִּיב:
(דְּבָרִים י"ג י"ח) "וְנָתַן לָךְ רַחֲמִים וְרַחֲמֶךָ וְהִרְבֶּךָ", בִּישְׁנִין דְּכַתִּיב: (שְׁמוֹת כ"י י"ז)
"וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל פְּנֵיכֶם", גּוֹמְלֵי חֶסֶדִים דְּכַתִּיב: (בְּרֵאשִׁית י"ח י"ט)
"לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְנֶה אֶת בְּנֵי וְאֶת בֵּיתוֹ" וְגו', כָּל שֵׁישׁ בּוֹ שְׁלֹשָׁה סִימָנִים הֵלְלוּ
רֵאוּי לְהַדְבִּק בְּאַמָּה זֶה; הַגִּיעַ הַזְמַן שֶׁכָּל אַחַד יוֹרִיד אֶת הָאֵבֶק וְכוּ', מְנַשְׁמָתוֹ,
וְיִתְגַּלֶּה אֵלָיו נִשְׁמָתוֹ הַנִּכְסָפֶת אֶל הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאִזּוֹ תְּמִיד יְדוֹן אֶת
הַזּוֹלָת לְכַף זְכוּת, וְיִשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַשְּׁנִי, וְעַל דְּבַר זֶה יֵשׁ קִיּוּם
לְעוֹלָם, כְּמֵאמָרָם ז"ל: (יְלֻקוּט תְּהִלִּים, רַמְזוֹ תַתְל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן בְּשַׁעֲרֵי שְׂבָא

הקדוש ברוך הוא לכרא אדם הראשון, נעשו המלאכים כתות כתות, מהם אומרים: "יברא" ומהם אומרים: "אל יברא", חסד אומר: "יברא" שהוא גומל חסדים; ותהלה לאל, אין לעם ישראל במה להתביש לשום אמה ולשון בעולם, עם ישראל בדור הזה הם עם קדוש, עושים חסד אחד עם השני בצורה כזו שלא היה לעולמים פשוטו כמשמעו, כמו "הצלה", "ינק"א", "שומרים", "חברים", "חברות בקורי חולים" שגברים ונשים מסורים את נפשם בכל יום ויום ללכת לכל בתי החולים ולעזר ולתמוך בהחולים, "בתי תבשיל" נותנים לאכל לכל רעב, ועוד המון קפות צדקה וחסד שיהודים עוזרים אחד להשני, אשר רק בשביל זה אנחנו חיים וקיימים, וזה הנחת רוח הכי גדול שיש להקדוש ברוך הוא, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע, רמז תקכ"ב) אומר הקדוש ברוך הוא: חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלף עלות; ולכן עלינו להמשיך לעשות צדקה וחסד בכל המובנים, כי רק בזכות אנשי חסד אנחנו חיים והעולם חי וקיים, וכמוהם ירבו בישראל, והגיע הזמן שיהודים יעזרו אחד להשני וכו', ולא להשים רגלים אחד להשני וכו'.

גם אמרו חכמינו הקדושים: (פלה רבתי פרק ב') בכל יום מלאך יוצא מלפני הקדוש ברוך הוא לחבל את העולם, כיון שהקדוש ברוך הוא מסתכל בתינוקות של בית רבן, מיד נהפך כעסו לרחמים; וכן הוא בזהר (בא ל"ט) אין העולם מתקיים אלא בהבל פיהם של תינוקות של בית רבן שלא חטאו, ולכן עלינו לפתח מה שיותר תלמודי תורה ובתי ספר שלומדים שם תורה הקדושה ואמונה בו יתברך, שרק בזכותם העולם עומד וקיים ויתקיים, וראינו במשך כל שנות גלותנו שאמות העולם רצו להכחיד אותנו מן העולם, ולא עלתה בידם, רצו למחוק אותנו, ולא עלתה בידם, והכל בזכות התורה שלומדים תינוקות של בית רבן, הבל פה שאין בהם חטא.

יעזר הקדוש ברוך הוא שיתרבה מדת החסד אצל עם ישראל, שאחד יעזר להשני, ויתרבו התלמודי תורה והישיבות שבו לומדים תורה ועוסקים בתפלה, ומתחזקים באמונה פשוטה בו יתברך, שבזכותם העולם קיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אִקְנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי עָשָׂר לְסֵדֶר וַיְגַשׁ, ו' טֵבֶת הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֵה
לְנֶכֶן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מִתְחִילָה עִם אוֹת ב, זֶה לְשׁוֹן
בְּרָכָה, וְמָה הַבְּרָכָה בְּאוֹת ב? סְגוּר אַחֲרֵינִי, סְגוּר לְמַעַלָּה, סְגוּר לְמַטָּה, רַק
פְּתוּחַ קְדִימָה, אִם אָדָם רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּחַיִּים, אֵין לוֹ לְהִסְתַּכֵּל מָה לְמַעַלָּה
וְמָה לְמַטָּה, וּמִכָּל שֶׁפֶן מָה הָעֵבֶר, צְרִיכִים לְרֹאוֹת מָה הֵלָאָה וְכוּ', וְמָה לְפָנֶיךָ
וְכוּ', תְּמִיד לְלַמֵּד מֵהַטְּעִיּוֹת וּלְהַמְשִׁיךְ עִם הַחַיִּים, וְכֵךְ מַצְלִיחִים בְּזֶה הָעוֹלָם.

וְלֹא בְּחִנָּם שְׂאֵמֵר רַבְנוּ ז"ל: (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כ"ו) אֲצֵל הָעוֹלָם הַשְּׂכָחָה
הִיא חֶסְרוֹן גְּדוֹל בְּעִינֵיהֶם. אֲבָל בְּעִינֵי יֵשׁ בְּהַשְּׂכָחָה מַעַלָּה גְּדוֹלָה. כִּי אִם לֹא
הִיְתָה שְׂכָחָה, לֹא הָיָה אֲפָשָׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִם הָיָה
זוֹכֵר כָּל מָה שְׁעָבַר לֹא הָיָה אֲפָשָׁר לוֹ לְהָרִים אֶת עַצְמוֹ לַעֲבֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשׁוּם
אֲפֵן, גַּם הָיוּ מְבַלְבְּלִים אֶת הָאָדָם מְאֹד כָּל הַדְּבָרִים שְׁעוֹבְרִים עָלָיו. אֲבָל עֲכָשׁוּ
עַל יְדֵי הַשְּׂכָחָה נִשְׁכַּח מָה שְׁעָבַר, וְאֲצֵלוֹ אָמַר רַבְנוּ ז"ל הוּא הַדְּרָךְ שְׁכָל מָה
שְׁעָבַר וְהֵלֶךְ, נִפְסָק וְהוֹלֵךְ לְחִלוּטֵין וְאֵינוֹ חוֹזֵר בְּדַעְתּוֹ עוֹד כָּלֵל. וְאֵינוֹ מְבַלְבֵּל
כָּלֵל עַצְמוֹ עוֹד בְּמָה שְׁכָבַר עָבַר וְהֵלֶךְ וְכוּ'; וְלִכֵּן לְדַעַתִּי מָה שְׁעָבַר עָבַר וְכוּ',
הָיָה לָךְ נְסִיּוֹן מֵרַב הַחַיִּים וְכוּ', זֶה לֹא אוֹמֵר שְׁכָל הַחַיִּים שְׁלָךְ אֶת צְרִיכָה
עֲכָשׁוּ לְחִיּוֹת עִם דְּפֹאֵן פְּנִימִי וְכוּ', וְרַגְשֵׁי אֲשֵׁמָה וְכוּ', חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה אֵל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִגְמָר הַסְּפּוּר, וְתִסְתַּכְּלִי הֵלָאָה, וְעַל יְדֵי זֶה תַּצְלִיחִי בְּחַיִּיךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֵּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּקְּיֵמִי אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת, וְאֲזוֹ תַּחֲיֵי
הַכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחַיִּיךָ, כִּי אֶת עַדִּין צְעִירָה, וְכָל הָעוֹלָם לְפָנֶיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמְּאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקנו.

בעזרת השם ותפריך, יום רביעי לסדר ויגש, ו' טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תענית כ"א): לֹא מְקוּמוֹ שֶׁל אָדָם מְכַבְדוֹ אֶלָּא אָדָם מְכַבֵּד אֶת מְקוּמוֹ; אֵתָּה חוֹשֵׁב כְּשֶׁתְּבוֹא לְגוּר לִיבְנָאֵל, יֵשׁ שְׁמָה מְקַל קָסֵם וְכוּ', וְתַכְףּ וּמְיָד תַּפְסִיק לְסַבֵּל מֵאֲשֵׁתְךָ וְכוּ', וְלֹא יִהְיֶה מְרִיבוֹת וְכוּ', אֲנִי מְכָרְח לְהַגִּיד לְךָ שְׂאֵתָה חַי בְּטַעוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי זֶה אָף פַּעַם לֹא יִקְרָה אִם אֵתָּה לֹא תִשְׁתַּנֶּה, כִּי אֶפְלוּ אִם תִּגּוּר בְּלִבְנָה מְבוֹדָד, לֹא תַפְסִיק לְרִיב עִם אֲשֵׁתְךָ וְכוּ'.

הַמַּעֲלָה בִּיבְנָאֵל, שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים יֵשׁ לָהֶם צְדִיק, וְכָל מָה שֶׁהֵם צְרִיכִים אוֹ מְבַקְשִׁים וְכוּ' וְכוּ', מִתְּיַעֲצִים עִמּוֹ, וְכָל מָה שְׂאוֹמֵר לָהֶם, הֵם מְקַבְּלִים אֶת דְּבָרָיו פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, וְזֶה סוּד הַהַצְלָחָה שֶׁלָּהֶם.

וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל הוּא הַצְדִּיק הָאֵמֶת שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וְהוּא אָמַר (שיחות-הר"ן, סימן רס"ד) שֶׁצָּרִיךְ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֵׁתוֹ. כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עַצֵּם מְכֹאֲבִים וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אָפְנִים הַקָּשִׁים וְכַבְדִּים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם, וּלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דַתְתַּעֲתְרוּ', [וְתַכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתִּהְיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (בְּכַמּוֹת סג.) 'דִּינּוּ שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמַצְלֵת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכָרְח לְעֹזֵר לְאֲשֵׁתוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקָרֵב אֵל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן לְעֹזֵר לְאֲשֵׁתוֹ בְּכָל הַמּוֹבְנִים, וְלָכֵן אִם לֹא תִקְבַּל עַל עֲצֻמָּךְ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֵׁתְךָ, לֹא יוֹעִיל לְךָ שׁוֹם דְּבָר, אֵתָּה צָרִיךְ לְלַמֵּד לְהִיּוֹת וְתָרוּן, כִּי זֶה סוּד הַהַצְלָחָה בְּחַיִּים, הַבַּעַל צָרִיךְ לוֹתֵר לְאֲשֵׁה, אֲזִי מִמִּילָא הָאֲשֵׁה מוֹתֵרַת לְבַעֲלָהּ, הַחַיִּים הוֹלְכִים דוֹ סְטְרִית, אַחַד מוֹתֵר לְהַשְׁנִי, אֲזִי יֵשׁ לָהֶם נְשׁוֹאִין מְצַלְחִים.

אם אַשְׁתָּף טועֶנַת שאַתָּה לאַ מַכְבֵּד וּמְיַקֵּר אוֹתָהּ וְכוּ', אֲנִי מֵבִין מִדְּבָרֶיךָ שֶׁזֶה בְּשִׁבִיל שֶׁהִיא לֹא אוֹהֶבֶת אֶת הָאִמָּא שֶׁלָּךְ וְכוּ', אֲזַי אֲנִי מִכְרַח לְהִגִּיד לָךְ כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁפְּלֵה וְחַמּוֹתָהּ אֵף פַּעַם לֹא יִשְׁתַּוּוּ יַחַד, וְזֶה טַבַּע רַע שֶׁנִּכְנָס בְּדַמְיוֹן שֶׁל חַמּוֹת כְּאִלוֹ הַפְּלֵה גְּנֵבָה אֶת הַבֵּן שֶׁלָּהּ וְכוּ', וְאִם הַפְּלֵה פַקְחִית וְלֹא מְשִׁיבָה שׁוֹם דְּבַר לְהַחְמוֹת וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה תִּמְיֵד יִשְׂרָאֵל הַשְּׁלוֹם בֵּינָה לְבֵין בְּעֵלֶיהָ וְכוּ', כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הָאִמָּא שֶׁלּוֹ וְכוֹאֵב לוֹ אִם הִיא תִּדְבַר עֲלֶיהָ וְכוּ', חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים סִפְרוּ לָנוּ (שַׁבָּת כו.) הֵיא חַמְתָּא דְהוֹת סְנִיָּאָה לָהּ לְכַלְתָּהּ אֲמָרָה לָהּ זִיל אִיקְשִׁיט בְּמִשְׁחָא דְאַפְרִסְמָא, אֲזִילָא אִיקְשִׁיט כִּי אַתָּה אֲמָרָה לָהּ זִיל אִיתְלִי שְׂרָגָא אֲזִילָא אַתְלָא שְׂרָגָא אִינַפַּח בַּהּ נוּרָא וְאֲכַלְתָּהּ; [הִיא חַמּוֹת שֶׁשְׁנָאָה אֶת כְּלָתָהּ וְקָנְתָהּ לָהּ מִתְנָה שְׁמֵן אֲפְרִסְמוֹן (מִין בִּשְׁם) וְהִלְכָה הַפְּלֵה וְקִשְׁטָהּ אֶת עֲצָמָה עִם הַבֶּשֶׂם הַזֶּה אֲבָל זֶה הִיא מַחְמֵר דְּלִיק וְכִשְׁבָּאָה אֶל חַמּוֹתָהּ אֲמָרָה לָהּ: בְּבַקְשָׁה כְּלָתִי, הַדְּלִיקִי לִי אֶת הַנְּרוֹת, וְתַכְּךָ וּמִיד כִּשְׁהַדְּלִיקָה אִשׁ הִיא נֶאֱחָזָה בְּאֵשׁ וְנִשְׂרָפָה כְּלִיל], וְאֶת הַטַּבַּע הַזֶּה לֹא תוּכַל לְשַׁנוֹת, זֶה לֹא רַק אֲצִלָּהּ, זֶה כְּמַעַט בְּכָל בֵּית, שֶׁפְּלֵה וְחַמּוֹתָהּ לֹא מְשִׁתוּיִם, וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַתַּחֲנִתָּ עִם אַשְׁתָּף, תִּקְוִים מֵהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְמַדָּה אוֹתָנוּ: (בְּרַאשִׁית ב' כ"ד) "עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", בְּוֹדָי צְרִיכִים לְכַבֵּד אֶת אָבָא וְאִמָּא, כִּי זֶה מְצוּת עֲשֵׂה שֶׁל: "כְּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ", אֲבָל עַד הַבַּיִת וְכוּ', שְׁמָה אֶסוּר לְעַרְבֵי אֶת הַהוֹרִים, וְאֲזַי יֵשׁ שְׁלוֹם בֵּית אֲמַתִּי, וְלִכֵּן אֵל תִּתְגַּרֵּשׁ, כִּי אַתָּה תַעֲשֶׂה אֶת הַטְּעוֹת הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁל חַיִּיךָ.

רֵאָה לְכַבֵּד אֶת אַשְׁתָּף מְאֹד, וְתִזְכֹּר מֵהַ שְׁאֲמָרוֹ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סוֹטָה יז.) "אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן", וְאֲמָרוּ: (יְרוּשָׁלַיִם בְּרִכּוֹת, פָּרָק ט', הַלְכָה ח) אִי אֲפָשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֲפָשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֲפָשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאוֹהֶבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם" אֲמָרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הִינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתצית את רבנו ז"ל, שהוא הצדיק שלנו
ביבנאל, ואותו אנחנו מציתים, וכך יש לנו הצלחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקנז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, ו' טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן על התפלות ועל הברכות לבריאות, וכל המברך מתברך
מפי אל עליון.

רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן י"ט) נכספתי מאד להמשיך את העולם
אל עשיה שיהיה חיוב אצל כל אחד ואחד ללמד כף וכף בכל יום ולא יעבר
וכיוצא. ואמר: שאפלו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד שנלכדו
במצודה רעה עד שרגילין בעברות חס ושלום, רחמנא לצלן, רחמנא לישזבן,
אף על פי כן הכח של התורה גדול כל כף עד שיכולה להוציא אותם מן
העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד
בכל יום ויום כף וכף יהיה איך שיהיה בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על
ידי התורה כי כח התורה גדול מאד, וכל עקר מגמתו וחפצו היה תמיד רק
לעבודות ועשיות של קדשה בלי שום חכמות כלל, רק שנעסק תמיד בעשיות
של קדשה בפשיטות דהיינו להרבות בלמוד התורה ולעשות מצוות הרבה
בכל יום ולהרבות בתפלה ותחנונים תמיד והכל בפשיטות בלי שום חכמות
כלל, והזהיר מאד להיות בשמחה תמיד והרבה מאד לדבר עמנו מזה מענין
שמחה; ומקבל מאנשי שלומנו אשר מה שמוכא בדברי רבנו ז"ל כף וכף,
זה סובב על למוד משניות, שיהיה קבוע לומר בכל יום ח"י פרקים משניות,
וזה יקרר את תבערת לבבו שבוער בתאות נאוף רחמנא לישזבן.

ולכן תשתדל לגרס בכל יום ח"י פרקים משניות, שזה תמיד היה חק

וְלֹא יַעֲבֹר אֶצֶל אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל נָתַן תּקוּן לְכַמָּה מֵאָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּבִינֵיהֶם מוֹהֲרָנִית ז"ל שֵׁיאֲמָרוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קפ"ה), וְשִׁמְעֵתִי פַעַם מִהֶרֶב הַחֲסִיד ר' לֵוִי יִצְחָק בְּגֵדֵר ז"ל שֶׁהוּא הַכִּיר גֵּיז מוֹהֲרָנִית ז"ל, נֶכְדָּ שֶׁל בְּתוֹ חֲנָה צִיר'ל עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, שֶׁהִיא גֵר בְּחֶרֶקוֹב, וְהִיא בַעַל הַבֵּית פֶּשׁוּט, וּבְכָל יוֹם הִיא לוֹמֵד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְכָף נֶהַג הַמוֹן שָׁנִים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְקַיֵּם אֶת רַצוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיהִ לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶקְנַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ, ו' טַבַּת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרֵי יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

לְדַעֲתִי תִרְאוּ לְהִתְחַתֵּן תַּכְף וּמִידָ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׁתִּהְיוּ הַכִּי מְאֲשָׁרִים בְּחַיִּיכֶם, אִם אַתֶּם כָּבֵר כָּל כָּף הַרְבֵּה זְמַן בְּיַחַד, בְּוֹדֵאֵי אַתֶּם אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְלִכֵּן תִּרְאוּ תַכְף וּמִידָ לְהִתְחַתֵּן, וּכְדֵאֵי אֶפְלוּ לַעֲשׂוֹת חֲתֻנָּה צְנוּעָה רַק לְמִשְׁפָּחָה, כְּדֵי שֶׁלֹּא יֵצֵא מִזֶּה בְּזִיוּנוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׁתִּהְיוּ הַכִּי מְאֲשָׁרִים, וְתִתְחִילוּ לְהִתְנַהֵג בְּדִינֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מִכָּאן לְהַבָּא, כְּדֵי שֶׁלֹּא תַעֲשׂוּ יוֹתֵר טְעִיּוֹת בְּחַיִּיכֶם, כִּי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה הִיא תּוֹרַת חַיִּים, וּמִלְמַדָּת אֶת הָאָדָם אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּזֶה הָעוֹלָם.

בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן לֹא לַעֲשׂוֹת הַפְּלָה וְכוּ', כִּי זֶה רַצוֹן וְכוּ', וּבִפְרָט שְׁאֵתֶם אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, תַעֲשׂוּ חֲתֻנָּה צְנוּעָה מְאֹד, וְהַכֵּל יַעֲבֹר, וְתִרְאוּ אֵיזֶה חַיִּים נְעִימִים יִהְיֶה לָכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקנט.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר ויגש, ו' טבת התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

באתי לברך אותך בכרפת מזל טוב חמה לקראת הַלְדַת הַבֵּן לְמִזְל טוֹב, יְעִזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּזְכּוּ לְהַכְנִיסוּ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ בְעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (ספּר-הַמְדוּת, אוֹת מוֹהֵל, סִימָן ג') הַמּוֹהֵל נוֹתֵן הַבְּנָה לְנַמּוּל בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה; וְאָמַר (שֵׁם, סִימָן א') צָרִיךְ לְחַזֵּר אַחֲרַי מוֹהֵל צָדִיק וִירָא שְׁמַיִם, כִּי כִשְׁהַמּוֹהֵל אֵינוֹ טוֹב, יְכוּל לְהִיטֵל שְׁלֵא יִהְיֶה מוֹלִיד חֵס וְשְׁלוֹם, הַנְּמוּל עַל יָדוֹ. גַּם עַל יְדֵי שְׁהַמּוֹהֵל אֵינוֹ טוֹב, עַל יְדֵי זֶה בָּא הַתִּינּוֹק חֵס וְשְׁלוֹם, לְיַדֵּי חֵלִי נּוֹפֵל; וְלִכֵּן צָרִיכִים לְקַחַת מוֹהֵל יָרָא שְׁמַיִם, וְהֶעֱקַר שִׁיְהִיָּה מִמַּחֲזֵה וְזָרִיז, וּכְבָר מֶל מְאוֹת אוֹ אֲלֵפֵי יָלְדִים, בְּזֶה אָסוּר לְהַתְחַשֵּׁב עִם מִשְׁפָּחָה אוֹ קְרוֹבִים שְׂרוּצִים לְהִיטֵל מוֹהֵלִים וְכוּ', אִם הֵם רוּצִים לְהַתְלַמֵּד וְכוּ', שִׁיתְלַמְדוּ עַל וְכוּ', וְלֹא עַל הַבֵּן שְׁלֵךְ.

סַנְדֵּק הוּא נַעֲשֶׂה אִז מְזַבַּח, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהַקְפִּיד מְאֹד שֶׁהַסַּנְדֵּק יִהְיֶה שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת, כִּי זֶה בּוֹשֵׁה מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָּה לְקַחַת סַנְדֵּק שְׁמַחֲלָל שֶׁבַת וְכוּ', וְאִף שֶׁהַיּוֹם יֵשׁ הֶרְבֵּה אֲנָשִׁים כְּגוֹן סַבָּא מִצַּד אַבָּא, אוֹ סַבָּא מִצַּד אִמָּא שְׁמַחֲלָלִים שֶׁבַת וְאוֹכְלִים טְרֵפוֹת וּנְבִילוֹת, וְדוֹחֲפִים אֶת עַצְמָם לְהִיטֵל סַנְדֵּק, וְאֵינִי לֹא מֵבִין אוֹתָם אִיךָ הֵם לֹא מַתְבַּיְשִׁים?

אִם אֶחָד מֵהַמִּשְׁפָּחָה הוּא שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת, בְּשִׁבִיל שְׁלוֹם כְּדָאי לְוֹתֵר וְלְקַחַת אֶחָד מֵהַמִּשְׁפָּחָה, אֲפִלּוּ שְׂאִינוּ בְעַל קוֹמָה בְּרוּחַנִיּוֹת וִירָאת שְׁמַיִם, מְלַבֵּד שִׁיְהִיָּה שׁוֹמֵר שֶׁבַת וְאוֹכֵל כָּשֶׁה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְעִזֵר שֶׁהַשְּׁלוֹם יִהְיֶה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְהַתִּינּוֹק יִכְנַס

בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְתָרוּוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁהּ, וְתִהְיֶה
הַכִּי מְאֹשְׁרִים בְּחַיֵּיכֶם, הֶעָקֵר רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָהּ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אָקָס.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ו' טַבַּת הַתְּשַׁע"ג

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּשׂוּאַת חֵן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּה מֵתְפַלֵּל עַל רְפוּאָתִי וּבְרִיאוֹתִי, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיתְקַבְּלוּ תְּפִלוֹתֶיךָ לְרַחֲמִים וּלְרַצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

מִצַּד הַהֶלְכָה אֵין בְּעֵינָהּ, אָבֵל מִצַּד הַנּוֹזֵק שֶׁיִּכּוֹל לְגַרֵם לְהִילָדִים, לֹא כְּדָאֵי
שְׁהֵם יִהְיוּ בְּהַנְשׂוּאִין הַשְּׁנַיִים.

בְּכָלֵל צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לֹא לְעַרְבֵי אֶת הַיְלָדִים בְּנִשׂוּאִין שְׁנַיִים, צְרִיכִים
לְתֵת לָהֶם הַמוֹן תְּשׂוּמַת לֵב, כִּי מִסְפִּיק צְלָקַת נִשְׂאָרָה בְּלֵב שְׁלָהֶם עַל הַגְּרוּשִׁין
שֶׁל הָאָבָא וְהָאָמָא וְכוּ' וְכוּ', וְצְרִיכִים לְרְאוֹת מֵה שְׂפָחוֹת לְעַרְבֵי אוֹתָם בְּחַיֵּי
הַנְּשׂוּאִין הַשְּׁנַיִים, רַק לְתֵת לָהֶם אֶת הַתְּשׂוּמַת לֵב שְׂמִינִיָּה לָהֶם וְכוּ', אָבֵל
לֹא לְהַתִּיעֵץ אֶתָם בְּשׂוּם דְּבָר שְׁנוּגֵעַ בְּהַנְשׂוּאִין הַשְּׁנַיִים, וּמֵה שְׂפָחוֹת לְדַבֵּר
עִמָּהֶם מִזֶּה, יוֹתֵר בְּרִיא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקסא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, ו' טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי זה צער שאין כמוהו לראות את האבא סובל סבל כל כך גדול, ואין מה לעשות אלא רק להתפלל להקדוש ברוך הוא, שיהיה בריא ושלם, ויחזור לעצמו, כי כל זמן שאדם חי יש לו תקווה וכו', ואין להתיאש ממנו כלל, ורק זה מה שנשארו לנו תפלה, לבקש ולהתפלל להקדוש ברוך הוא על רפואתו.

אבל מצד שני בנוגע לחתונה בעוד שלשה חודשים, אסור לך בשום פנים ואופן לדחות את זה, אלא להתחתן לשם שמים, כי מצוה הבאה לידיך אל תחמיצנה, זכית למצא את בת זוגך, תראה להתחתן תכף ומיד, ותשמר מאד מאד להתנהג כפי ההלכה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתחתנו בסימן טוב ובמזל טוב, ואל תהיה מבהל ומבלבל וכו' וכו', ואף שאני יודע את הטראומה ואת הצער שאתה עובר וכו', עם כל זאת אתה צריך להתחתן, ולא לדחות את החתונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקסב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, ו' טבת התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין את אשתי כי היא צודקת, ולכן אתה צריך לחזק

וּלְעוֹדֵד וּלְשֹׁמֵחַ אֶת אֲשֶׁתָּהּ, וּבְכֻלָּל טוֹב מְאֹד שִׁיְהִיָּה שְׂמֵחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, שְׁזֵה מְרַחֵב אֶת הַדַּעַת, וּבִפְרָט בְּעֵינַי פְּרִנְסָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חֶת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק: (תְּהִלִּים קמ"ה) "פּוֹתַח' אֶת' יַדְךָ", יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק: (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) "וְהִיִּית' אִךְ' שְׂמַח", וְלִכְן הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן אֶתָּה צְרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַּח אֶת עַצְמָךְ, וְאַף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂמַאֲד מְאֹד קָשָׁה לָךְ וּמֵר לָךְ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עַצְבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תְּבוֹא לְשׁוֹם דְּבָרָה, אֲלֵא תִּסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכְן הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֹּאמַר: בְּמֵה יֵשׁ לִי לְשִׂמַּח? הֲרֵי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלֵא דַע לָךְ שְׂחֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (נְדָרִים מ"א) "אִין עֲנִי אֲלֵא מֵדַעַת", עַקֵּר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמֵתִי שְׂמַאֲמִין שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְּבַרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֲלֵקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְּבַרֵךְ מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ אֲלֵא בְּהִשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמְרוּ חֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֵלִין ו'): אִין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמִטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מִקְּבֵל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קָדָם מִלְּמַעְלָה: הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל: (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן פ"ג) "אָמוּנָה הוּא טוֹב לְפְרִנְסָה"; וְלִכְן בְּזֵה שֶׁתְּשִׂמַּח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתְךָ שְׂנִבְרַאתָ יְהוּדִי וְשֶׁלֹּא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְּׂמֵחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשְּׁפַע וְהַפְּרִנְסָה.

קָדָם כָּל תְּקַבֵּל כָּל עֲבוּדָה שְׂרַק מְצִיעִים לָךְ, שִׁיְהִיָּה לָךְ מִשְׁהוּ בִּיד וְכוּ', כִּי מֵה שְׂבִיד בְּטוֹחַ וְכוּ', בּוֹדָאֵי הֵכִי טוֹב לְהִיּוֹת עַצְמָאֵי וְלֹא לְהֵאֲמִין לְאָף אַחֲדֵה, כִּי אִין לְאָדָם חֲבָרִים לְבַטַּח בְּהֵם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לַעַת עֲתָה תְּקַבֵּל אִיזָה עֲבוּדָה שְׂרַק מְצִיעִים לָךְ, כְּדֵי שֶׁתִּצָּא מֵהַחוֹבוֹת שְׂנִקְלַעְתָּ בָּהּ, וְהַעֲקֵר תְּרָאָה לְחִזְק אֶת אֲשֶׁתְּךָ וּלְכַבֵּד אוֹתָהּ מְאֹד, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּבֵא מְצִיעָא נ"ט) לַעֲלוֹם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרַכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אֲשֶׁתּוֹ, שְׂנַאֲמַר: (בְּרַאשִׁית י"ב) "וְלֹאֲבָרָם הִיטִיב בְּעַבוּרָה" וְהִינוּ דְּאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, "אוֹקִירוּ לְנִשְׂיָיְכוּ כִּי הִיכִי דִתְתַעַתְרוּ" (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מִהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעַקֵּר הָעֲשִׂירוֹת בֹּא בְּזִכְרוֹת הָאֲשָׁה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת

ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקסג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויגש, ו' טבת התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שאתה זוכה לנסע אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, אשר אין למעלה מזה, ובזה ראוי לך לשמח כל השנה, כמו שאמר רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות פרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו, לא יחסר איש, ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב: (נחמיה ח) "אכלו משמנים ושתו ממתקים... כי חדות כי חדות הוי"ה היא מעזכם", וזה נאמר על ראש השנה.

בודאי טוב מאד שתבוא לגור ביבנאל, ובפרט שיש לך חברים שמה, אזי בודאי לא תהיה לבה, אלא יהיה לך חברים טובים.

בענין לפתח עסק וכו', וילמד אנשים עם העסק הזה, מה טוב ומה נעים, כי זה הדבר הכי גדול כשזוכים לפרנס בכבוד עוד משפחות, וזה מאד מאד יקר בעיניו יתברך.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתזכה לבצע את רצונך וכסופיה, ונזכה לשמע בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אָקסָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּגַּשׁ, ו' טֵבֵת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

תְּמִיד צְרִיכִים לְשֹׁמֵר לֹא לְתַכְנֵן שְׁמוֹת לְפָנֵי שְׁמוּלִידִים, אֶפְלוּ שְׁבִטוּחִים שִׁיְהִי בֶן אוּ בַת וְכוּ', לֹא פֶעַם אַחַת טְעוּ הַרוֹפְאִים וְכוּ', וְלֹא פֶעַם אַחַת הָיָה מְרִיבוֹת בֵּין הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה אִיזָה שֵׁם יִתְנוּ לְהַבֵּן וְכוּ', וּבָאוּ לִיּוֹדֵי מְרִיבוֹת כְּאֵלוֹ עַד גְּרוּשִׁין רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְלִבְסוּף נוֹלְדָה בַת... נִמְצָא שָׂרְבוּ בְּחִנָּם, וְלֶכֶן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לַעֲשׂוֹת תְּכָנִיּוֹת עַל שְׁמוֹת לְפָנֵי שְׁהָאִשָּׁה מוּלִידָה, וְזֶה בְּכָל־לִיּוֹת.

הַעֲקָר שֶׁאֲשַׁתָּךְ תִּהְיֶה רְגִילָה לֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמְאֹד מִסְּגָל לְלָדָה קָלָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֵלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יִכּוֹלִין לְהַבִּיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלֶכֶן טוֹב שֶׁתֹּאמְרִי בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁאֶת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לוּרְיָא אֲשַׁכְּנָזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּינְגָא מִבְּרֶסְלָב, רַבִּי נֶתָן מִבְּרֶסְלָב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שֶׁהֵיא רַק זוֹכְרָת, וְתִהְיֶה רְגִילָה לֹמֵר אֶת זֶה מְדִי פֶעַם, וְאַחַר כֵּן תֹּאמְרִי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתוֹלִיד בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אֲבִי שְׁבַשְׁמִים, שֶׁבְּזָכוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שֶׁהַזְּכָרַתִּי לְפָנֶיךָ - בְּזָכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשִׁי, שֶׁהִיָּה לְךָ בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאַזְכָּה לַעֲבֹר אֶת הַהֲרִיּוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכָּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

בְּעֶנְיַן הַשֵּׁם יַעֲלֵ, אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וְלִקּוּט שְׁמַעוֹנֵי שׁוּפְטִים, רַמְד מ"ב)

יעל אִשָּׁה כְּשֶׁרָה הֵיִתָּה, וְעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָהּ; וְכֵן חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְפַלְגִים בְּמַעֲלָתָהּ, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמָרוֹ (מדרש אגדה) יַעַל שְׁקוּלָהּ כְּשֶׁרָה, וּבָקָה, רַחֵל וּלְאָה; יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תְּבַשֵּׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשַׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אקסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיַּגֵּשׁ, ז' טַבַּת הַתְּשַׁע"

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזַּק בְּאַמּוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל דְּקָה שְׂאֵדָם רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל 'וּבוֹ תִּדְבֹּק', כִּי אָדָם צָרִיךְ תַּמִּיד רַק לַחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְרַק לַחֲשֹׁב מִחֲשֻׁבָּה זוֹ, שֵׁשׁ מְצִיאוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, בְּזֶה הוּא נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכִמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א) שֶׁבְּמִקּוּם שְׂאֵדָם חוֹשֵׁב שֵׁם כָּל הָאָדָם, וְלִכֵּן תַּכְנִיס בְּדַעְתָּךְ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמִחֲשֻׁבָּה זוֹ תַּמִּיד תִּלָּךְ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבָּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוּל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזֵכָה לְהַכְנִיס בְּמַחַ מִחֲשֻׁבָּתוֹ תַּמִּיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכֹל הוּא אֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כַּתַּעֲנוּג הַזֶּה, וְכִכֵּל שְׂאֵדָם מְכַנִּיס אֶת עַצְמוֹ בְּמִחֲשֻׁבָּה זוֹ, כֵּן יוֹתֵר וְיוֹתֵר נִדְבָּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיוֹצֵא מִן הַטֵּבַע, וְנִמְשָׁךְ עָלָיו הַשְּׂגָחָה שְׁלֵמָה.

הַיּוֹם זֶה הַהֵלוּלָא שֶׁל רַבִּי צְבִי זי"ע, בְּנוֹ יַחֲידוֹ שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שֶׁהָיָה צָדִיק נִסְתָּר כָּל יָמָיו, וְהָיָה גֵר תְּקוּפָה גְדוּלָה בְּקוֹנְסֵטַנְטִין יִשָּׁן, וְאָף אַחַד לֹא הִכִּיר אוֹתוֹ, וְהָיָה חַי בַּעֲנִיּוֹת וְדַחֲקוֹת גְּדוּל מֵאֵד מֵאֵד בְּאִפְּן בְּלִתֵּי מְשַׁעֵר וְלֹא הָיָה לוֹ מֵה לְתַת לְאֹכֵל לְאֲשֵׁתוֹ וְלְהַיְלָדִים שְׁלוֹ, וּפְעַם בְּכָה מֵאֵד מֵאֵד לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יַד הַמְּזוּזָה, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי בֵּן שֶׁל אָבָא כָּל כֶּף גְּדוּל, וְאֵין לִי מְזוּזָה סְעוּדָה אַחַת לְתַת לְאֲשֵׁתִי וְלִילְדֵי, מֵה

אָנִי עוֹשֶׂה? אוֹלֵי תַעֲשֶׂה אֶתִּי חֶסֶד שְׁכֵמָה אֲנָשִׁים יִשְׁתַּדְּלוּ לְסַדֵּר לִי מַעֲמָדוֹת שְׂיִהְיֶה לִי פְרֻנְסָה קְבוּעָה, וְכִף בְּכֵה הַרְבֵּה, וְהִנֵּה נִתְקַבְּלָה תַפְלָתוֹ, וּפְתָאוֹם בְּשֶׁבֶת נַעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוּלָה מְאֹד בֵּינָם אֲנָשֵׁי הַבַּיִת הַכְּנִסֶּת, וְאָמְרוּ אַחַד לְהַשְׁנִי, הֲלֹא הֵבֵן שֶׁל הַבַּעַל שֶׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע פֶּה עֲמָנוּ, וּמֵהֵיכָן אָדָם הַזֶּה הוּא חֵי, וְנִתְּוֹדַע לָהֶם שֶׁהוּא עֲנִי גְדוֹל מְאֹד, וְתַכְף וּמֵיד סִדְרוֹ לֹא אֲנָשִׁים מַעֲמָדוֹת, וְעָבְרוּ כִּמָּה שְׁעוֹת, הִתְחִיל לְהִתְחַרֵּט וּנְגַשׂ אֶת הַמְּזוּזָה, וְהִתְחִיל לִבְכוֹת: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵיךְ אֲבִדְתִּי אֶת הַבְּטָחוֹן שְׁלִי, וְשִׁמְתִּי אֶת בְּטָחוֹנִי בְּכַנֵּי אָדָם, וְהִתְחִיל לִבְכוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר שְׂאֲנָשִׁים שָׂרְצוּ לַעֲשׂוֹת לוֹ מַעֲמָדוֹת, שְׂיִשְׁכַּחוּ מִמֶּנּוּ, כִּי הוּא רוֹצֵה רַק לְבַטֵּחַ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְכַמוֹכֵן שֶׁתַּפְלָתוֹ נִתְקַבְּלָה, וְעַד יוֹם רֵאשׁוֹן כָּבֵר שְׁכָחוּ הָאֲנָשִׁים שָׂרְצוּ לְסַדֵּר לוֹ מַעֲמָדוֹת לְגַמְרִי.

וּפְרָשׁוֹ צְדִיקִים עִם הַקְּדָמָה זֹאת הַפְּסוּק: (בְּרֵאשִׁית מ' כ"ג) "וְלֹא זָכַר שָׂר הַמַּשְׁקִים אֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ", אֵיךְ יָכוֹל לִהְיוֹת שֶׁשָׂר הַמַּשְׁקִים שָׁכַח אוֹתוֹ? אֲלֹא הַפְּרוּשׁ הוּא, יוֹסֵף הַצְּדִיק הָיָה בַּעַל בְּטָחוֹן חֲזָק, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (תְּהִלִּים מ' ה') "אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר אֲשֶׁר שָׁם הַיְוָי"ה מִבְּטָחוֹ", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה פ"ט, סִימָן ג') זֶה יוֹסֵף, הֵינּוּ יוֹסֵף הַצְּדִיק בְּטַח בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל הַחַיִּים, וְאֵז כְּשֶׁהָיָה בְּמַצְרַיִם וּבַבַּיִת הָאֲסוּרִים, נִדְּחַק מְאֹד, אֲזִי הוּא בִקֵּשׁ מִשָּׂר הַמַּשְׁקִים שְׂיַעֲשֶׂה לוֹ טוֹבָה, אָבָל תַּכְף וּמֵיד אַחַר כֵּף נִתְעוֹרֵר: מַה עָשִׂיתִי? אֵיפֹה הַבְּטָחוֹן שְׁלִי שֶׁבְּטָחֲתִי בְּגוֹי אַרוּר טָמֵא וְכוּ', אֲזִי הִתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל שֶׁשָּׂר הַמַּשְׁקִים לֹא יִזְכֵּר אוֹתוֹ בְּכֻלּוֹ, כִּי אֵינּוּ צְרִיךְ אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁלוֹ וְכוּ', וְנִתְקַים תַּפְלָתוֹ שֶׁ"וַיִּשְׁכַּחְהוּ" הוּא שָׁכַח אוֹתוֹ תַכְף וּמֵיד, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י: "בּוֹ בְיוֹם", וְהַמַּשְׁיָד לְבַטֵּחַ בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵז אַחַר שְׁנַתִּים יָמִים עָשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַה שְׂעָשֶׂה, כִּדִּי שֶׁשָּׂר הַמַּשְׁקִים יִזְכֵּר אוֹתוֹ וְיִהְיֶה הַשְּׁלִיחַ לְהוֹצִיא אוֹתוֹ מִבַּיִת הָאֲסוּרִים, רוֹאִים מְכַל זֶה מַעֲלַת הַבְּטָחוֹן שֶׁל הָאָדָם שְׁבוֹטֵחַ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִכֵּן רָאָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמָה אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְכַשְׂאָדָם חֲזָק בְּאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה נִשְׁפָּע עָלָיו שֶׁפַּע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֶׂה יְדָיו, כִּי (מִשְׁלֵי כ"ח כ') "אִישׁ אֱמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ל"ג) אֲצֵל הַעוֹלָם אֱמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן, וְאֲצֵלִי אֱמוּנָה הוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְעַקֵּר הָאֱמוּנָה הִיא בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְחִקְרוֹת כְּלָל. רַק בְּפִשְׁטוּת גְּמוּר כְּמוֹ שֶׁהַנָּשִׁים וְהַחֲמוּן עִם הַכְּשָׁרִים מְאֲמִינִים; וְעַל זֶה צְרִיכִים

הרבה תפלות לבקש ממנו יתברך שיהיה לו אמונה ברורה ומזככת, ושלא יהיה לו שום קשיות וספקות עליו יתברך, ועל הצדיקים שבכל דור ודור.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אקסו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויגש, ז' טבת התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שרק תתחזקי, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב נשמה שיכולה להתחזק בכל מה שעובר עליה, ולא נשברה משום דבר, ואדרבה היא מהפכת את החשך לאור, ואת המר למתוק וכו' וכו', ואת לא יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות של אשה שהיא תמיד שמחה ועליזה, ומשמחת את בעלה ואת הילדים, ואת השכנות והחברות שלה, כי נשים צריכות שמחה יותר מכלם וכו', ולכן אשרי האשה שזוכה לשמח את הזולת.

אבל אני מכרח להגיד לך שאל שמחה לא כל כך מהר מגיעים, צריכים הרבה הרבה להתפלל להקדוש ברוך הוא לזכות להגיע אל מדת השמחה, ולכן תרגילי את עצמך לומר בכל יום את התפלה הזו, כדי שתזכי להיות תמיד בשמחה, ולשמח את נשים אחרות.

רבונו של עולם, זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה באברי וגידי ובכל טפי דמי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכולה לקיים את מצוותיה, אנא אבי שבשמים, רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה

לְשֹׁמֵחַ, וּבְזֹכוֹת הַשְּׂמֵחָה אֲזַכֶּה לְהַכְלִיל בָּךְ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינַי רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִיךְ שֶׁאַתָּה מְחַיֶּה וּמְהַיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְזַפְנִי לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת שֶׁאֲזַכֶּה לְדַעַת בִּידְיָעָה בְּרוּרָה שֶׁאַתָּה נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְתִמְשִׁיךְ עָלַי שְׁפַע שֶׁלֹּא אֶצְטָרֵךְ שׁוֹם טוֹבוֹת מִבְּשָׁר וְדָם, אֲלֹא תִפְרָנְסֵנִי מִיָּדְךָ הַמְּלֵאָה לְבַד, וְעוֹד אֲזַכֶּה לְתַת צְדָקָה לְהַזְיוּלַת, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאֲזַכֶּה לְהַכְלִיל בָּךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אֲמֵן סְלָה.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפַס
 לְכַבוֹד נְשֻׁמַת
 חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוֹרָה הַטְּהוֹרָה,
 אֲסִפְקָלְרִיא הַמְּאִירָה
 מְאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נַפְשֵׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת
 יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים
 מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
 הַרְבֵּה הַגְּאוֹן הַצְּדִיק
 מוֹהַר־רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה זַלְה־הָ
 בֶּן
 הַגַּה־צַדִּיק רַבִּי מְנַחֵם זֵאֵב זִצ"ל
 עָלָה בְּסַעֲרָה הַשְּׁמַיְמָה
 י"ז שְׁבַט תשע"ה
 תִּהְיֶה נְשֻׁמַתוֹ צְרוּרָה בְּצְרוֹר הַחַיִּים תַּחַת
 כְּנָפֵי הַצְּדִיקִים בְּגוֹן עֵדוֹ, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקוֹתוֹ תִּגְן
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנִזְכֶּה לְהַנּוֹת מְאוֹרוֹ
 הַבְּהִיר וְהַתְּגִלוֹת כְּבוֹד שְׁמִים
 שְׁפָעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
 לְעֹלָיו נְשֻׁמַת
 הַרְבֵּנִית הַצְּדִיקָת
 מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה עִיָּה
 בַּת הַרְהַ"ע
 רַבִּי אֲשֶׁר יִשְׁעֶיָּה
 רֵאטֶּעֶנְבֶּרְג מְקוֹסוֹן זְצִ"ל
 בַּת מֵרַת סְאָסְיָא עִיָּה
 אִשֶּׁת עֶטְרֵת רֵאשִׁינוּ
 כִּיֵּק אֲדָמוּיִד
 רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה זִי"ע
 נִפְטָרָה ט"ז תמוז ה'תשע"ה
 ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאֵיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱהָ לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵהֶנִּיּוֹת
אֲשָׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֻדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצִוְהָ לְפִרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,

אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוּבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל פי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסוף נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפחה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, פי מימיני בל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לכטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יְיָ לֹו עֹוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָה : ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׂאגְתִי כָל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפֵּךְ לְשָׂדֵי, בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אִמְרָתִי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹיֶךָ לְעֵת מְצוּא רַק לְשִׁטְף מִים רַבִּים, אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סִתַּר לִי * מְצַר תִּצְרַנִּי רְנִי פִלֵּט תְּסוּבְּכֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁכִּילֶךָ וְאוֹרֶךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ תֵלֶךְ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי : ט אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמַתַּג וְרִסֵן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֱלֹיֶךָ : י רַבִּים מְכֹאוּבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בֵּינִי, חֲסֵד יְסוּבְּכֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא א לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יְיָ : ג יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּחְיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ, וְאֶל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבֵיו : ד יְיָ יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דְּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכָתָ בְּחֻלְיוֹ : ה אֲנִי אִמְרָתִי יְיָ חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שׁוּא יִדְבַר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹו יֵצֵא לְחוּץ יִדְבַר : ח יִחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שִׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דְּבַר בְּלִיעֵל יֵצוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בִּטְחַתִּי בּוֹ אוֹכַל לְחָמִי, הִגְדִּיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יְיָ חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעָתִי כִּי חִפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא יִרִיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִמְכַּת בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

וּתְצַיְבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהֶעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל לְבַנֵּי קִרְח: ב כְּאִיל תִּעְרַג עַל אֶפְיָקִי
מִיָּם, כֵּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צְמָאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים
לְאֵל חַי מְתֵי אָבוּא, וְאַרְאָה פָּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיִּתָּה לִי דְמַעְתִּי
לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה
אֲזַכְרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִי אֶעְבֵּר בְּסֶךְ אֲדָדָם עַד בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל רְנָה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה תִשְׁתַּחֲוֶה נִפְשֵׁי
וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פָּנָיו:
ז אֱלֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל כֵּן אֲזַכְרָךְ מֵאַרְץ יִרְדֵּן,
וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצַעַר: ח תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ
כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוָה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה
שִׁירָה עָמִי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה לְאֵל סְלַעִי לְמָה
שָׁכַחְתָּנִי לְמָה קִדַּר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא בְּרִצַּח בְּעֲצָמוֹתַי
חֲרַפּוֹנֵי צוּרֵי, בְּאָמַרְם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מֵה
תִּשְׁתַּחֲוֶה נִפְשֵׁי וּמֵה תַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד
אוֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פָּנָי וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הִצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי מִמַּתְקוֹמְמִי
תִּשְׁגַּבֵּנִי: ג הִצִּילֵנִי מִפְּעֻלֵי אֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דְמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד
כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשֵׁי יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים, לֹא פִשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי
יְיָ: ה בְּלִי עוֹן יִרְצוֹן וַיִּפּוֹנְנוּ עוֹרָה לְקִרְאָתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה
יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיִצָּה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֵל
תַּחַן כָּל בְּגָדֵי אֹן סְלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כְּכֶלֶב וַיִּסּוּכְבוּ
עִיר: ח הִנֵּה יִבְיַעוֹן בְּפִיהֶם חֲרֻבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי

שָׁמַע: ^ט וְאַתָּה יי תִּשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: ^ז עֲזוּ אֵלַיךָ
 אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: ^{יא} אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: ^{יב} אֵל תִּהְרָגֶם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעָמוֹ בְּחִילֶךָ
 וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּנְנוֹ אֲדֹנָי: ^{יג} חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שְׁפָתַימוֹ וַיִּלְכְּדוּ
 בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֱלֹהִים וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יד} כָּלָה בַחֲמָה כָּלָה וְאֵינָמוּ
 וַיֵּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: ^{טו} וַיָּשָׁבוּ
 לְעָרֵב יִהְמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ^{טז} הִמָּה יִנְיֵעוֹן לְאָכֵל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: ^{יז} וְאֵנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנֵן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ כִּי
 הֵיטָּ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בַּיּוֹם צָר לִי: ^{יח} עֲזֵי אֵלַיךָ אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז * לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזֻמּוֹר: ^ב קוּלִי ** אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוּלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ^ג בַּיּוֹם צָרְתִי אֲדֹנָי
 דָּרְשָׁתִי יָדִי לִלְלָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָ הַנְּחָם נִפְשִׁי: ^ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ^ה
 אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ^ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ^ז אֲזַכְּרָה נְגִינְתִי בְּלִילָה עִם לְבָבִי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ^ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסִּיף
 לְרָצוֹת עוֹד: ^ט הָאֶפֶס לְנֹצַח חֲסָדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: ^י
 הַשְּׂכַח חֲנוּת אֵל אִם קִפְץ בְּאֵף רַחֲמֵי סֵלָה: ^{יא} וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: ^{יב} אֲזַכְּרֵם מֵעֲלִילֵי יָהּ כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֹאֶךָ: ^{יג} וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבְעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: ^{יד}
 אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: ^{טו} אַתָּה הָאֵל
 עָשָׂה פְּלֹא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָךְ: ^{טז} גָּאֲלַת בְּזוֹרַע עֲמָךְ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: ^{יז} רָאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רָאוּךָ מִיָּם יִחִילוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

אף ירגזו תהמות: ^{יח} זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: ^{יט} קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: ^כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: ^{כא} נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ^ב בטרים הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ^ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ^ד כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ^ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ^ו בבקר יציץ ויחלה, לערב ימולל ויבש: ^ז כי כלינו באפה, ובחמתך נבהלנו: ^ח שנה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ^ט כי כל ימינו פנו בעברתך, כלינו שנינו כמו ה' ה': ^י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, כי גז חיש ונעפה: ^{יא} מי יודע עז אפה, וכיראתך עברתך: ^{יב} למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: ^{יג} שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיך: ^{יד} שבענו בבקר חסדך, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: ^{טו} שמחנו פירות עניתנו, שנות ראינו רעה: ^{טז} יראה אל עבדיך פעלה, והדרך על בניהם: ^{יז} ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ^ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלאותיו: ^ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ^ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ^ה זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ^ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ^ז הוא יי אלהינו בכל

הָאָרֶץ מִשְׁפֹּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צוּה לְאֵלֶּף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אֲבֹרָהֶם, וּשְׂבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק : י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הֵנִיחַ
אָדָם לְעַשְׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים : טו אֵל תִּגְעוּ בְּמַשִּׁיחִי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁבַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעַבְד נִמְכָר יוֹסֵף : יח עָנּוּ
בְּכָפֶל וּרְגֵלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עֵת בָּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יְיָ
צָרְפָתָהּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ : כב לְאַסֵּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקָנָיו יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּסַּר אֶת עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצִמְהוּ מִצְרָיו : כה הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא
עַמּוֹ, לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בּוֹ : כז שָׁמוּ כֶּם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֵׁף וַיַּחֲשֵׁף, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דְּגָתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צָפְרָדַעִים, בְּחֹדְרֵי מְלִכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתֶּם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה, וַיִּלֶּק וְאִין מִסְפָּר : לה וַיֵּאכַל כָּל
עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וְאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נִפְּל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךָ, וְאִשׁ לְהָאִיר לְיִלָּה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלָחֶם שְׂמִים יִשְׁבִיעֶם : מא פָּתַח צוּר וַיַּזְוֹבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אֲבֹרָהֶם עַבְדּוֹ : מג וַיּוֹצֵא

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפך ירושלם
תשפח מיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלם האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: